

يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامى

مۇستاپا كامال

مۇستاپا كامال

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ISBN 7-228-06106-3
K·882 (民文) 定价:18.00元

ISBN 7-228-06106-3

9 787228 061068 >

بۇ ئەسىرىمنى بۈيۈك تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرغۇچىسى،
ئۇلۇغ مىللىي قەھرىمان ئاتاتۈرك مۇستاپا كامال تۇغۇلغانلىقىنىڭ
120 يىللىقىغا بېغىشلايمەن .

— ئاپتور

Mustafa Kemal Atatürk

يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامى

مۇستاپا كامال

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

穆斯塔法·凯末尔:持金匾的教师:维吾尔文/玉素甫江·艾力著—乌鲁木齐:新疆人民出版社,2000.9

ISBN 7-228-06106-3

I 穆... II 玉... III. 基马尔, A. M (1881~1938) —传记—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. K833.747=5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2000)第 71796 号

责任编辑:艾尔肯·希力甫

责任校对:艾赫迈提江·穆明

封面设计:努尔买买提·吾买尔

持金匾的教师—

穆斯塔法·凯末尔 (维吾尔文)

玉素甫江·艾力·伊斯拉米 著

新疆人民出版社出版发行

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 830001)

新疆工人时报印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开本 11.5 印张 2 插页

2000 年 11 月第 1 版 2000 年 11 月第 1 次印刷

印数:1--3000

ISBN7-228-06106-3/K·882 定价:18.00 元

مۇستاپا كامال ئاتا تۈرك

☞ مۇستاپا كامال ئايالى لەتپە خانىم بىلەن (1923)

☞ ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالنىڭ ياشلىق دەۋرى

☞ ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالنىڭ ئانىسى زۇبەيدە خانىم

مۇستەقىللىق ئۇرۇشى مەزگىلىدە ساكارىيا جەڭ مەيدانىدا (1921)

مۇھەررىردىن

نەسەفباي ئوغلى موللا ئەيسا خەلىپىتىم ئوغلى ئىسلام ئاخۇن ئوغلى ئەلى ئاخۇن ئوغلى يۈسۈپجان 1949 - يىلى 9 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئاقسۇ شەھىرى يېڭى بازار كوچىسىدا ئوقۇمۇشلۇق بىر باپكار ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ بالىلىق، ئۆسمۈر-لۈك چاغلىرى ئەينى چاغدىكى ئاقسۇ ناھىيىسىنىڭ ئايكۆل يېزىسىدا ئۆتتى. ئۇ ئاۋۋال ئايكۆل يېزىسىنىڭ يېڭى خاڭگۈڭ مەھەللىسىدە^① باشلانغۇچ ۋە تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپلەردە، كېيىن ئاقسۇ ۋىلايەتلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇدى. 1966 - يىلى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» باشلىنىپ كەتكەچكە، ئالىي مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇيالمىدى. 1968 - يىلى كۈزدە خىزمەتكە قاتنىدى. شىپ، يېزا ئىگىلىك 1 - دىۋىزىيە 1 - تۈەن مىللىي دېھقانچىلىق مەيدانى سىياسىي - قانۇن ئىشخانىسىدا ئىشلىدى، 1969 - يىلى ئاۋغۇستتا چاقىرىققا بىنائەن ھەربىي سەپكە كىرىپ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى 36901 - قىسىمدا جەڭچى، ئوتتېپ-لىيە كوماندىرى، شتاب ئوفىتسېرى بولدى. 1976 - يىلى كەسىپ ئالماشتۇرۇپ، ئاقسۇ ۋىلايەتلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى باشقارمىسىنىڭ كاتىبى، ئامانلىق ساقلاش بۆلۈمىدە ئىشلىدى. 1981 - يىلى سېنتەبىردە بۇيرۇققا بىنائەن قىسىمغا قايتىپ، قوراللىق ساقچى قىسىم ئاقسۇ ۋىلايەتلىك تارماق ئەترىتىدە شتاب ئوفىتسېرى، 1984 - يىلى ئاپرېلدا قوراللىق ساقچى قىسىم

① ھازىرقى يېزا ئىگىلىك 1 - دىۋىزىيە 1 - تۈەن مىللىي مەيدانى، بۇ يەر 1959 - يىلى 2 - ئاينىڭ 25 - كۈنى شىنجاڭ ئىشلەپچىقىرىش-قۇرۇلۇش بىڭتۇەنى تەرىپىدىن قوشۇۋېلىندى. ھازىر شۇلارنىڭ باشقۇرۇشىدا بولۇپ كەلمەكتە.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق باش ئەترىتى قوماندانلىق شتابىغا يۆتكىلىپ شتاب ئوفىتسىيىسى بولدى. 1985 - يىلى سېنتەبىردىن باشلاپ، باش ئەترەت سىياسىي بۆلۈم تەشۋىقات - مەدەنىيەت باشقارمىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى، ئاممىۋى خىزمەت باشقارمىسىنىڭ باشلىقى، قوراللىق ساقچى قىسىم ئۈرۈمچى ئوفىتسىيىلەر مەكتىپىنىڭ مۇئاۋىن سىياسىي كومىسسارى قاتارلىق ۋەزىپىلەرنى ئۆتىدى. 1989 - يىلىدىن 1992 - يىلىغىچە، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى شىئەن قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئىنستىتۇتىنىڭ ئۈرۈمچى شۆبىسىدە ھەربىي ئىشلار بويىچە ئىلىم تەھسىل قىلدى. 1994 - يىلى ئىيۇلدا ھەربىي سەپتىن چېكىنىپ، 1996 - يىلىدىكى ئاپتونوم رايون بويىچە زاپاس ئوفىتسىيىلەر لارنىڭ ھەربىي ئۇنۋانىنى باھالاشتا، «جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى زاپاس ئوفىتسىيىلەر قانۇنى» غا ئاساسەن، ئەسلىدىكى ھەربىي ئۇنۋانى بويىچە يەنە پولىكوۋنىك (شاڭشياۋ) ئۇنۋانى بېرىلدى. ھازىر ئۇ شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتى ئىقتىساد تەتقىقات مەركىزى (سىياسەت تەتقىقات ئىشخانىسى) ئۇنىۋېرسال كاتىبات باشقارمىسىنىڭ باشلىقى.

يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامى 1983 - يىلىدىن باشلاپ تەتقىقات ساھەسىگە كىرىپ كەلدى. ھازىرغىچە ئۇنىڭ «بالىلارنى كىچىككىدىن باشلاپ ئەخلاقلىق تەربىيەلەشكە ئەھمىيەت بېرىۋېلى»، «يۈەن خانلىقى دەۋرىدىكى ئاتاقلىق سىياسىئون»، «ۋاھابىيە مەزھىپى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى توغرىسىدا»، «يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ قانۇن ئىدىيىسى ھەققىدە»، «قوراللىق ساقچى قىسىملىرىنىڭ مەنئى مەدەنىيلىك قۇرۇلۇشىدا قانۇن - تۈزۈمنى باشلامچىلىق بىلەن ئىجرا قىلىش مەسلىسى»، «پاك-لىق قۇرۇلۇشىدىكى قانۇن مەسلىلىرى ئۈستىدە مۇلاھىزە»، «ئۇيغۇرلارنىڭ ئادەت قانۇنى — (تۆرۈ) ھەققىدە تەتقىقات»، «19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئۆتكەن

ئەدبىلىرىمىزنىڭ ئىجادىيەتلىرىدە ئەكس ئەتكەن جەدىدچىلىك مەدەنىيەت سىستېمىسى» قاتارلىق ئەدەبىيات، تارىخ، قانۇن، دىن ۋە ئېتنوگرافىيىگە ئائىت 20 پارچىدىن ئارتۇق ئىلمىي ماقالىسى ھەرقايسى مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىندى.

1993 - يىلى فېۋرالدا، ئۇنىڭ «قۇتادغۇبىلىك، ۋە قا. نۇن» ناملىق تۇنجى يىرىك ئەسىرى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى تۆمۈر داۋامەت بۇ كىتابقا كىرىش سۆز يېزىپ، يۇقىرى باھا بەردى. شىنخۇئا ئاگېنتلىقى خەۋەر تارقىتىپ، «جۇڭگو قانۇنچىلىقى» ۋە «كۈندىلىك خەۋەر-لەر» گېزىتلىرىدە بۇ كىتابنى ئېلىمىزدىكى «ئۇيغۇرلارنىڭ قانۇن ئىدىيە تارىخى شەرھلەنگەن تۇنجى مەخسۇس ئەسەر» دەپ تونۇش-تۇردى. يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامنىڭ بۇ ئەسىرى 1994 - يىلى شىمالىي جۇڭگودىكى 15 ئۆلكە، شەھەر بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن كىتاب باھالاشتا پەلسەپە - ئىجتىمائىي پەن تۈرى بويىچە مۇنەۋۋەر كىتاب مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئۇنىڭ 1993 - يىلى 10 - ئۆكتەبىردە بېيجىڭدا ئۆتكۈزۈلگەن خەلقئارا «قۇتادغۇبىلىك» ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا ئوقۇغان «يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ قانۇنچىلىق ئىدىيىسى ئۈستىدە تەتقىقات» دېگەن ماقالىسى ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلىنىپ، خەلقئارا «قۇتادغۇبىلىك» ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ماقالىلىرى توپلىمىغا كىرگۈزۈلدى. ئۇ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ ھاۋالىسىگە ئاساسەن، ئىمىن ئەخمىدى بىلەن بىللە تەرجىمە قىلغان «قۇتادغۇبىلىك» ۋە شەرق غەرب مەدەنىيىتى» دېگەن ئەسەر 1994 - يىلى نەشر قىلىنىپ، كىتابخانلارنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشتى. 1994 - يىلى ئۇ شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن، «جۇڭگودىكى ھەر-قايسى مىللەتلەرنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت ئېنسىكلوپېدىيىسى» نىڭ ئۇيغۇر قانۇنچىلىقىغا ئائىت قىسمىنى يازدى. جۇڭگو خەلق

قوراللىق ساقچى قىسىملىرى باش شتابى 1993 - يىلى ئۆكتە-
بىردە ئۇنىڭ يۇقىرىقى ئەمگەكلىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، ئۇنى
3 - دەرىجىلىك خىزمەت كۆرسەتتى، دەپ ئەنگە ئالدى ۋە ئۇنىڭ
ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ، ئىختىساسلاشقانلىقىنى تەقدىرلەپ، ئور-
دېن بىلەن مۇكاپاتلىدى.

تەتقىقاتچى يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامى يازغان بۇ كىتابتا تۈر-
كىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرغۇچىسى، تۇنجى رەئىس جۇمھۇر،
تۈرك خەلقىنىڭ ئۇلۇغ مىللىي قەھرىمانى ئاتا تۈرك مۇستاپا
كامالنىڭ تۈركىيىنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىگە راھبەرلىك
قىلىپ جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ تاجاۋۇزىغا باتۇرلار قارشى تۇرۇپ،
600 يىل سەلتەنەت سۈرگەن ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى خارابىسى
ئۈستىگە مۇستەقىل، دېموكراتىك يېڭى جۇمھۇرىيەتنى بەرپا قى-
لىش جەريانىدا جاپالىق كۈرەشلىرى يۈرتۈپ بېرىلگەن.

ئاپتور يېقىندا 20 يىللىق ئىزدىنىشلىرىنىڭ مەھسۇلى بول-
غان «مازار ھەققىدە قىسسە» ناملىق ئەسىرىنى پىششىقلاپ ئىش-
لەپ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىغا سۇندى. ئۇ ھازىر ئاپتونوم
رايونىمىزنىڭ ئىقتىسادىي خىزمەت سىياسەتلىرىنى تەتقىق قىلىش
بىلەن بىللە، يەنە «شەرقىنىڭ يېقىندىقى زامان مەدەنىيەت
تارىخى»، «قەدىمكى زامان ئۇيغۇر قانۇن تارىخى»،
«ئىسلام دىنى ۋە ئۇنىڭغا ئائىت بەزى ۋەقەلەر تارىخى» قاتارلىق
ئەسەرلىرى ئۈستىدە جىددىي ئىشلىمەكتە.

ئۇ، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق «قۇتادغۇبىلىك»
تەتقىقات جەمئىيىتى، قانۇنشۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى، دىن-
شۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى، ئۆزبېك مەدەنىيەت تەتقىقات جەم-
ئىيىتى، غەربىي ئاسىيا تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، ئۇيغۇر
كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ مۇدىرىيەت ئەزا-
سى، جۇڭگو سىياسەت ئىلمىي تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى.

مۇندەرىجە

(1)	سۆز بېشى	
(1)	ئىنقىلاب ئۇرۇقى	بىرىنچى باب
(32)	پارتلاش ئالدىدىكى يانار تاغ	ئىككىنچى باب
(66)	ئىمپېرىيە ئۈچۈن زەپەر قۇچقان گېنېرال	ئۈچىنچى باب
(103)	ئەنئەنە پاشا گېرمانلار بىلەن بىللە	تۆتىنچى باب
(143)	نەس باسقان ئىستانبۇل	بەشىنچى باب
(160)	ئاناتولىيىدە ئۆتكەن كۈنلەر	ئالتىنچى باب
(185)	ساكاريا دەرياسى بويىدىكى جەڭ	يەتتىنچى باب
(215)	سۇلتان ئوردىدىن چىقىپ كەتتى	سەككىزىنچى باب
(226)	ئەمدى نېمە قىلىش كېرەك	توققۇزىنچى باب
(260)	تۈرك ۋەتىنىدە جۇمھۇرىيەت	ئونىنچى باب
(272)	ئالتۇن دەستەكلىك ئۈستاز	ئون بىرىنچى باب
(310)	مۈستەقىل سوت ھەرىكەتتە	ئون ئىككىنچى باب
(321)	زەمبىرەك ھارۋىسىدىكى جەسەت	ئون ئۈچىنچى باب

سۆز بېشى

20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا، بۈيۈك ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىدە مۆجىزە خاراكتېرلىك بىر ئىنقىلاب يۈز بەردى. ئۇ بولسىمۇ كىتابىمىزنىڭ باش قەھرىمانى مۇستاپا كامال باشچىلىقىدىكى تۈركىيە بۇرژۇئازىيىسىنىڭ غەرب مەدەنىيىتىنىڭ تۈرتكىسى ئار-قىسىدا فېئودال مۇستەبىتلىككە ۋە تەرەققىي تاپقان ياۋروپا كۈچ-تۈگۈرلىرىنىڭ ئاسارەتتە قالغان دۆلەت ۋە خەلقلەرنى تالان - تاراج قىلىشنى مەقسەت قىلغان جاھانگىرلىك ئۇرۇشىغا قارشى ئېلىپ بارغان مىللىي مۇستەقىللىق ئىنقىلابى ئىدى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئەنگىلىيە باشچىلىقىدە-كى جاھانگىر دۆلەتلەر تۈركىيىنى پارچىلاش ۋە بۆلۈشۈۋېلىش ئۈچۈن گرېتسىيىنى قوراللاندىرۇپ، تۈركىيىگە كەڭ كۆلەمدە ھۇجۇم باشلىدى، تۈركىيە ئەڭ ئېغىر كۈنلەرگە دۇچ كەلدى. مانا مۇشۇ ھالقىلىق پەيتتە، تۈرك خەلقىنىڭ باتۇر ئوغلانى، مىللىي قەھرىمان، ئىستېداتلىق سىياسەتچى ۋە ھەربىي ئالىم مۇستاپا كامال كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، تۈركىيە خەلقىنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلدى.

تۈركىيىنىڭ ۋەتەنپەرۋەر زىيالىيلىرى، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ھەربىيلەر تەبىقىسى ئاناتولىيە بۇرژۇئا ئىدىيىسىنىڭ تارقىتىۋېتىلىشى، شۇنداقلا جاھانگىرلىككە قارشى ھەرىكەتنىڭ تەشكىلاتچىلىرى ئىدى. تۈركىيە خەلقىنىڭ مىللىي كۈرىشىنىڭ رەھبىرى بولغان مۇستاپا كامال مانا مۇشۇ تەبىقىدىن كېلىپ چىققان. شۇڭا، تۈركىيە بۇرژۇئا مىللىي ئىنقىلابى تارىختا ئۇ-

نىڭ نامىغا بېغىشلىنىپ كامال ئىنقىلابى دەپ ئاتالدى. مۇستاپا كامالنىڭ ئىنقىلابى باشلىنىۋاتقان چاغدا، رۇسىيە ئۆكتەبىر ئىنقىلابى غەلبە قىلىپ، غەرب بىلەن شەرق ئوتتۇرىدا، جاھان مالىيە ئېكسپىلاتاتسىيە مەركىزى بىلەن مۇستەملىكە رايونلار زۇلۇم سەھنىسى ئوتتۇرىسىدا كۈچلۈك سوۋېت ئىتتىپاقى مەيدانغا كەلگەندى. كامال ئىنقىلابى باشلىنىش بىلەنلا، بۇ ئىككى ئىنقىلابىي ھاكىمىيەت بىلەن ئىككى دۆلەت خەلقىنىڭ جاھانگىرلارنىڭ مۇداخىلىسىگە قارشى ئورتاق ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرى بىر - بىرىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىشتى. گەرچە ئوسمانلىقلارنىڭ سۇلتانلىرى، گېرمانىيە، شۇنىڭدەك ئاتانتا دۆلەتلەر گېزىت - ژۇرنالچىلىق ۋە ئۇچۇر مۇلازىمىتىگە ناھايىتى قاتتىق چەك قويۇپ، خەلقنى نادان تۇتماقچى بولغان بولسىمۇ، ئازادلىققا تەشنا تۈركىيە خەلقى رۇسىيەدە بولغان ئۆزگىرىشتىن بەربىر خەۋەر تاپتى.

«ھەرقايسى جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ تۈركىيىنى بۆلۈشۈپ-لىش ھەم ئۇنى يوقىتىۋېتىش سىنىقىنىڭ ئېلىپ بېرىلىشى مەسلىنى بارلىق مۇستەملىكە رايونلىرىغىچە كېڭەيتىۋەتتى. ئۇ ئازادلىق ھەرىكىتىنىڭ ئۇچقۇنىنى يانغىنغا ئايلاندۇرۇپ، پۈتۈن كۈل يەر شارىنىڭ ھەممىلا جايلىرىغا تۇتاشتۇردى. تۈركىيە دۆلەت تۈزۈلمىسى جەھەتتە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەر ئىچىدىكى بىرقەدەر تەرەققىي تاپقان دۆلەت بولۇپ، ئۇلار بۇنداق ئىستىقبالغا چىداپ تۇرالمىدى ۋە كۈرەش تۇغىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، شەرقتىكى ھەرقايسى مىللەتلەرنى ئۆز ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشتۇرۇپ، جاھانگىرلىككە قارشى تۇردى»^①. نەتىجىدە، «مۇشۇنداق قارشىلىقنىڭ بولغانلىقىدىن، ئەڭ قۇدرەتلىك ھېسابلانغان جاھانگىر دۆلەتلەر ئىبلىس قولىنى بۇ جابدىن تارتىشقا

① «ستالىن ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 5 - توم، 30 - بەت.

مەجبۇر بولدى»^①.

كامال ئىنقىلابى لېنىن باشچىلىقىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. سوۋېت ھۆكۈمىتىنىڭ يار-دىمى ماددىي جەھەتتە بولۇشتىن تولاراق ھەققانىيەت يۈزىدىن ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇ تۈركىيىنىڭ چەت ئەل قوراللىق مۇداخىلىچىلىرىگە قارشى كۈرىشىدە مۇھىم رول ئوينىدى. خۇد-دى كېيىن ئەنگىلىيىنىڭ مەشھۇر تارىخ ئالىمى تويىنبىي ئارنولد-نىڭ ئېيتقىنىدەك، «كۈرەشنىڭ ھالقىلىق پەيتىدە، ئۇلار (تۈر-كىيىلىكلەر) رۇسىيىلىكلەرنىڭ ئۆزلىرىگە سۇنغان قولىنى مەھ-كەم سىقتى. بۇ ياردەم ئۇلارنىڭ ئىشلىرىدا ناھايىتى زور قىممەت-كە ئىگە ئىدى. ماددىي ئەشيا ۋە پۇل قاتارلىق ئىقتىسادىي جەھەت-تىكى ياردەمدىن باشقا . . . تۈركىيىلىكلەر ئۆزلىرىنىڭ غەلبە قىلغان ئانتانتا دۆلەتلەر بىلەن يەككە - يېگانە جەڭ قىلىۋاتمايدە-غانلىقىنى، بەلكى مەغلۇبىيەت بىلەن بەختسىزلىككە دۇچ كەلگەن ئەھۋال ئاستىدىمۇ، غايەت زور يوشۇرۇن كۈچكە ئىگە بۈيۈك بىر دۆلەتنىڭ ئۇنىڭغا ئارقا تىرەك بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى، شۇڭا ئۇلارنىڭ جاسارىتىنى مەدەتلىسەز دەرىجىدە ئې-شىپ باردى».

كامال ئىنقىلابىنىڭ ئەڭ مۇھىم بىر بەلگىسى شۇكى، ئۇ دۇنيادا ئەڭ كۈچلۈك دەپ قارىغان ئەنگىلىيە باشچىلىقىدىكى چا-ھانگىرلارغا قارشى قەتئىي ئېگىلمەي - سۇنماي كۈرەش قىلىپ، تۈركىيىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ساقلاپ قالدى ھەمدە تارىختا 600 يىل سەلتەنەت سۈرگەن ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى تۈزۈمىنى بىكار قىلىپ، ئورنىغا تۈركىيىدە مۇستاپا كامال تۈزگەن ئالتە بۈيۈك سىياسەت يولىغا قويۇلغان دېموكراتىك جۇمھۇرىيەتنى

① «لېنىن ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 32 - توم، 139 - بەت.
② مۇستاپا كامالنىڭ بۇ سىياسىتى دۇنيا تارىخىدا «كامالنىزم» دەپ ئاتىلىدۇ. تۈركىيى-لىكلەر كامالنىزم دەپمۇ، ئانا تۈركچىلىك دەپمۇ ئاتايدۇ. بۇ جۇمھۇرىيەتچىلىك، مىللەتچىلىك، خەلقچىللىق، دۆلەتچىلىك، لايىقلىق، ئىنقىلابچىلىقتىن ئىبارەت ئالتە مەزمۇندىن تەشكىل تاپىدۇ.

ئورناتتى^②. دۆلەت ۋە مىللەت ئۇقۇمىنى قايتىدىن شەرھلەپ، «بىر قاتار ئىسلاھاتلار ئارقىلىق، تۈركىيىنى ئىلگىرىكى ئىسلام ئىمپېرىيىسىدىن مىللىي دېموكراتىك تۈركىيە دۆلىتى قىلىپ ئۆزگەرتتى، ئوتتۇرا قەدىمكى زامان ئىلاھىي ھاكىمىيەت دۆلىتىدىن ئاساسىي قانۇن تۇرغۇزۇلغان جۇمھۇرىيەت قىلىپ ئۆزگەرتتى، فېئوداللىق بىۋىروكرات ئىگىلىكىنى زامانىۋى كاپىتالىستىك ئىگىلىككە ئۆزگەرتتى، ئۆزگەرمەي بىر ئىزدا توختاپ قالغان، سىرت بىلەن ئالاقە قىلماي، بېكىنمە ھالەتتە تۇرغان ئەنئەنىۋى جەمئىيەتنى ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان، پۇقرالار ھاكىمىدە يەتكە قاتنىشىدىغان زامانىۋى جەمئىيەتكە ئايلاندۇردى»^①.

ستالىن ئەينى چاغدا «كامالچە بولغان ئىنقىلاب تۈركىيە، پارس، ئافغانىستانغا ئوخشاش سانائەت پىرولېتارىياتى بولمىغان ۋە ئاساسەن بولمىغان ھەم قۇدرەتلىك دېھقانلار يەر ئىنقىلابىمۇ بولمىغان دۆلەتتلا ئىشقا ئېشىشى مۇمكىن» دەپ كۆرسەتكەندە. دى^②. دەل ستالىننىڭ ئېيتقىنىدەك، بۇ ئىنقىلاب ئۆز زامانىسىدا ۋە كېيىنكى ۋاقىتلاردا شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا، غەربىي ئاسىيا، شىمالىي ئافرىقا ۋە ياۋروپادىكى مۇستەملىكە، يېرىم مۇستەملىكە ئەللەرنىڭ مىللىي ئازادلىق كۈرىشىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. ئۇ ھازىرقى زامان دۇنيا مىللىي دېموكراتىك ئىنقىلابى تارىخىدا زور ئەھمىيەتكە ئىگە.

جۇڭگو بۇرژۇئا ئىنقىلابىنىڭ بۈيۈك داھىيىسى سۇن جۇڭ-شەن ئەپەندى مۇستاپا كامال ئىنقىلابىغا كۆپ قېتىم ناھايىتى يۇقىرى باھا بەرگەنىدى.

جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ دەسلەپكى چاغلاردىكى مەشھۇر داھىيىلىرىدىن بىرى سەي خېسەن 1922 - يىلى «باشلامچى»^③

① خەن لىن: «مۇستاپا كامالنىڭ ئىسلاھاتى يەتكۈزۈپ بەرگەن تەجرىبىلەر»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، 1988 - يىلى 6 - سان (ئىچكى ژۇرنال)، ئۇيغۇرچە.
② «ستالىن ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 9 - توم، 231 - بەت.
③ «باشلامچى» ھەپتىلىك گېزىتى - چىڭ پ مەركىزىي كومىتېتىنىڭ نەشر ئەبكارى، 1922 - يىلى 13 - سېنتەبىردە شاڭخەيدە نەشر قىلىنىپ، 1927 - يىلى 18 - ئىيۇلدا ئۇخەندە نەشرىدىن توختىغان.

ھەپتىلىك گېزىتىنىڭ 3 - سانغا ماقالە يېزىپ، ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالغا ئىنتايىن يۇقىرى باھا بېرىپ، «ئۇلۇغ، جاسا- رەتلىك، پاراسەتلىك ھەم ئەڭ ئىنقىلابىي روھلۇق» گېنېرال مۇستاپا كامال «تۈركىيە ۋە يېقىن شەرقتىكى نەچچە 10 مىليوندىن ئاشقان مۇسۇلمان خەلقلەرنىڭ ھاياتىنى قۇتۇلدۇرۇپلا قالماستىن، يەنە پۈتۈن دۇنيادىكى ئېزىلگۈچى مىللەتلەر ئۈچۈن ئەڭ ياخشى ئۈلگە تىكلەپ بەردى ۋە تەسىر كۆرسەتتى» دېدى ھەمدە ئۇنىڭ ئۆرتكىسىدە جاھانگىرلار تەرىپىدىن «شەرقىي ئاسىيا كېسەلمەنلىرى» دەپ مەسخىرە قىلىنغان جۇڭخۇا مىللەتلىرىنى ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، «شەرقىي ئاسىيادىكى گىگانىت ئادەم» گە ئايلىنىپ، «جاھانگىرلارنىڭ جۇڭگو خەلقىگە سالغان زۇلمدىن ئى ئاغدۇرۇپ تاشلاش» قا چاقىردى.

1982 - يىلى، خۇياۋباڭ تۈركىيىلىك مۇخبىرلار بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزگەندە، «مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدا سىلەرنىڭ دۆلىتىڭلاردىن بىر ئۇلۇغ داھىيىسى مۇستاپا كامال چىقتى، بىزنىڭ دۆلىتىمىزدىنمۇ بىر ئۇلۇغ داھىيىسى سۇن جۇڭشەن چىقتى» دېدى. 1988 - يىلى 5 - ئايدا، مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىسى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى تۆمۈر داۋامەت تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىگە قىلغان سەپىرىدە، ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالنىڭ مەقبەرىسىنى زىيارەت قىلىپ، «ئاتا تۈرك مەقبەرىسىگە مۇھەببەت» دېگەن شېئىرىنى يازدى ۋە چوڭقۇر ھېسسىيات بىلەن مەدھىيە ئوقۇدى. شېئىرنىڭ تولۇق تېكىستى مۇنداق:

تۈرمىدىن
مىرتىلىپ تۈپەنلىكىدە،
كۆمۈلگەن بۇ يەرگە ئۇلۇغ بىر ئادەم،
يەلپۈيدۇ
چۇۋۇلغان چېچىمنى يېنىك،
سوۋۇتۇپ

يۈرگىمىنىڭ قايناق قېنىنى،
مەيىن ۋە سالقىن تاغ شامىلى شۇ دەم،
قەدىمىي قورغانغا ئوخشايدۇ ئەجەب
بۇ قەبرە،
ئالدىدا قەد كېرىپ تۇرغان
شۇنچىلا ئېگىز ۋە شۇنچىلا ھەيۋەت.
گويا بىر مويىسىپت تارىخىي ئاتا
ياغدۇرۇپ بەستىدىن سۆلەت، ئادالەت.
بىر مىللىي قەھرىمان كەچۈرمىشىدىن
سۆزلەيدۇ رىۋايەت كەبى ھېكايەت.
سۆزلىنەر يارىتىش - بەرپا قىلىشنىڭ
ئۇلۇغۋار تۆھپىسى، ئاجايىپ شوھرەت.
تۈركىيە ئاتىسى سىز ئاتا تۈرك،
ھەم تۈرك خەلقىنىڭ مۇنەۋۋەر ئوغلى،
خەلقىگە بىلدۈرگەن چەكسىز ساداقەت.
بۇ گۈزەل تۇپراقنى چەيلىگەن چاغدا،
جاھانگىر زالىملار تۆمۈر تاپاندا،
قاراقچى خۇمپەرلەر قىلىچ ئوينىتىپ،
بىگۇناھ جانلارنى قىرىپ چاپقاندا؛
رىيازەت، ئازابلار چەككەندە خەلق،
مىللەتنىڭ تەقدىرى قېلىپ خەتەردە؛
چىقتىڭىز، مۇستاپا كامال ئۆزىڭىز،
دەس تۇرۇپ ئاتلىنىپ مۈشكۈل سەپەرگە.
ئىقتىدار، ئەقىل ۋە ئەرلىكتە ھامان،
پۈتۈن بىر مىللەتنى باشلاپ ماڭدىڭىز،
يېڭى بىر ئەسىرنىڭ تاغلىرى تامان.
تۇغىنى ھۆرلۈك ۋە مۇستەقىللىقنىڭ
كۆتۈرۈپ ئېگىزگە،
قوغلىدىڭىز تېز

يۇرت - ۋەتەن باغرىدىن زالىملارنى سىز.
دەم ئالماي، ئۆزىڭىزنى ئوڭشاپمۇ تۇرماي
خارا بلىق ئىچىدە ياتقان تۇپراقتا
قايتىدىن گۈللەتتىڭىز سەلتەنەتنى
ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ،
قالماي ئۇزاققا.

ئىسلاھات قىلىدىڭىز دادىللىق بىلەن،
جىمىكى مەينەتنى، سېسىق ئەخلەتنى
قالدۇرماي قومۇرۇپ، تازىلاپ بەلەن.
دۇنيا مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلدۇرۇپ،
چىقىتىڭىز ھارماستىن قوراللاندىرۇپ
بىلىمدە، ئېرىپاندا، مەدەنىيەتتە
بۇ قەدىم مۇسۇلمان ئەھلىنى ھەيۋەت.
ياۋروپا، ئاسىيا چېگرىسى ئارا،
قەد كەردى مۇنەۋۋەر باتۇر بىر مىللەت.
تۇرىمەن

مارتېلى ئۆپىلىكىدە،

ئاستا قەدەمدە زىيارەتچىلەر
پەلەمپەي ئۈستىگە ئۆرلەيدۇ ھامان،
ئېتىقاد، چوقۇنۇش، تەقۋادارلىق ھەم
ئىشەنچ ۋە تۈگىمەس قۇدرەت ئىلكىدە.
ئويلىدىم ئۈنچىقماي كۆڭلۈمدە شۇ ئان:
تىنچ ياتقىن،

ئەي ئاتا تۈرك، ئال ئارام.

سەن باقىي ئالەمدە مەغرۇرلۇق بىلەن،
كۈلۈۋەر، تەبەسسۇم ئەيلە خىرامان.
چۈنكى

سەن كۈرەشلەر قىلغان دىياردا،
گۈللەنگەن تۈركىيە

ئاستا - ئاستا

زەبەردەس قەدەدىنى كۆتۈردى شادىمان^①.

1994 - يىلى، پرولېتارىيات ئىنقىلابچىسى، ھەربىي ئا. لىم، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ ئالىي قوماندانى گېنېرال ياڭ چىڭزۇ «ھەربىي ئىشلار تارىخىنى تەتقىق قىلىپ، ئىسلاھات نەزەرىيىسىنى كېڭەيتەيلى» دەپ بېغىشلىما يازغان «چەت ئەللىك 100 ھەربىي ئالىم» دېگەن كىتابتا، مۇستاپا كامالنىڭ بۈيۈك ئىنقىلابىي تۆھپىلىرى «ئەڭ ئىنقىلابىي روھلۇق گېنېرال» دېگەن ماۋزۇ ئاستىدا تونۇشتۇرۇلدى^②.

1988 - يىلى، شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات ئورنىنىڭ تەتقىقاتچىسى خەن لىن خانىم «مۇستاپا كامالنىڭ ئىسلاھاتى يەتكۈزۈپ بەرگەن تەجرىبىلەر» ناملىق ماقالە يېزىپ، مۇستاپا كامال ۋە ئۇنىڭ سىياسىي، قانۇن، ئىقتىساد، دىن، مەدەنىيەت، مائارىپ قاتارلىق ساھەلەردە ئېلىپ بارغان بىر يۈرۈش ئىسلاھاتىغا يۇقىرى باھا بەردى ۋە ئېلىمىزنىڭ ئىسلاھاتى جەريانىدا ئۇنىڭدىكى بەزى تەجرىبىلەرنى ئۆلگە قىلىشىمىز، ئەمەلىيەت جەريانىدا سىناپ كۆرۈشىمىز ۋە راۋاجلاندۇرۇشىمىزنى تەۋسىيە قىلدى.

بۇلاردىن باشقا، يەنە ئېلىمىزدە يېقىندا نەشر قىلىنغان ئالتە جىلدلىق «دۇنيانىڭ ئومۇمىي تارىخى» دا، مۇستاپا كامال ئىنقىلابىغا ناھايىتى يۇقىرى باھا بېرىلدى^③.

بۇ يىل ئاپرېلنىڭ 18 - كۈنى، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى - نىڭ رەئىسى جياڭ زېمىن تۈركىيەنىڭ رەئىسى جۇمھۇرى سۇلايى-

① تۆمۈر داۋامەت: «ھايات مەشىلى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1992 - يىلى 12 - ئاي 1 - نەشرى.

② «چەت ئەللىك 100 ھەربىي ئالىم»، جياڭشى خەلق نەشرىياتى، 1994 - يىلى خەنزۇچە نەشرى، 400 - بەت.

③ «دۇنيانىڭ ئومۇمىي تارىخى»، خەلق نەشرىياتى، 1997 - يىلى خەنزۇچە نەشرى، ھازىرقى زامان قىسمى، 296 -، 319 - بەتلەر.

مان دەمرەلنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن، دۆلەت ئىشلىرى زىيارىتى ئۈچۈن تۈركىيىنىڭ پايتەختى ئەنقەرەگە كېلىپ، ئەتىسى ئەتىگەندە ئاتا تۈرك قەبرىسىگە گۈل چەمبىرەك قويدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئاتا تۈرك مۇزېيىنى ئېكسكۇرسىيە قىلدى. جىياڭ زېمىن ئىمزا قويۇش دەپتىرىگە «تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ مەشھۇر قۇرغۇچىسى كامال ئاتا تۈرك مەڭگۈ ھايات» دەپ بېغىشلىما يازدى، كەينىدىنلارەئىس جۇمھۇر مەھكىمىسىدە ئۇنىڭ شەرىپىگە ئاتاپ ئۆتكۈزۈلگەن قارشى ئېلىش مۇراسىمىدا نۇتۇق سۆزلەپ مۇنداق دېدى:

«تۈركىيە خەلقى ئىشچان، باتۇر خەلق، بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن تۈركىيە خەلقى مىللىي قەھرىمان، گېنېرال مۇستاپا كامالنىڭ رەھبەرلىكىدە مىللەتچىلىك ئىنقىلابى قوزغاپ، كۈچلۈك جاھانگىرلارغا قارشى تۇرۇپ، مىللىي مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈپ، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنى قۇرۇپ چىقتى. بۇ ئىنقىلاب تۈركىيىنىڭ قىياپىتىنى ئۆزگەرتىپلا قالماي، دۇنيادىكى ئېزىلگەن، قۇل قىلىنغان خەلقلەرنىڭ مىللىي مۇستەقىللىقى ۋە ئازادلىقىنى قولغا كەلتۈرۈشىگىمۇ ناھايىتى زور ئىلھام بەردى. بىز شۇنى مەمنۇنىيەت بىلەن كۆردۈڭكى، تۈركىيە خەلقى ئىشچان ئىككى قولى بىلەن ئۆزىنىڭ دۆلىتىنى قۇرۇپ چىقىش جەريانىدا كۆرۈنەرلىك مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى، تۈركىيىدە جەمئىيەت داۋاملىق ئالغا باستى، ئىقتىساد تېز تەرەققىي قىلدى، خەلقنىڭ تۇرمۇشى كۈندىن-كۈنگە ياخشىلاندى، تۈركىيە خەلقئارادا كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغاپدىغان دۆلەتكە ئايلاندى»^①.

بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى مائارىپ، پەن - مەدەنىيەت مەھكىمىسى 1978 - يىلى 28 - نويابىر ئاتا تۈرك تۇغۇلغانلىقىدا.

① «خەلق گېزىتى»، 2000 - يىلى 4 - ئاينىڭ 20 - ، 21 - كۈنلىرىدىكى خەنزۇچە سانغا قارالسۇن.

نىڭ 100 يىللىقىنى خاتىرىلەش يۈزسىدىن قارار چىقىرىپ،
 1981 - يىلىنى «دۇنيا ئاتا تۈرك يىلى» دەپ بېكىتكەندى.
 1981 - يىلى 5 - يانۋار تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ رەئىسى
 گېنېرال كەئنان ئەۋرەن مىللەت مەجلىسىدە ئۆتكۈزگەن «ئاتا
 تۈرك يىلى» نىڭ باشلىنىش مۇراسىمىدا سۆزگە چىقىپ، مۇستاپا
 كامالغا يۈكسەك باھا بەردى. 1981 - يىلى 30 - سېنتەبىر پ
 د ت نىڭ باش شتابىدا ئۆتكۈزۈلگەن مۇستاپا كامال تۇغۇلغانلىقىد-
 نىڭ 100 يىللىقىنى خاتىرىلەش مۇراسىمىدا ئۇنىڭ ھەرىكىتىد-
 نىڭ ھەرقاچان خەلقئارا تىنچلىق، ئۆزئارا چۈشىنىش ۋە كىشىد-
 لىك ھوقۇققا ھۆرمەت قىلىشنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن ئېلىپ
 بېرىلغانلىقى مۇئەييەنلەشتۈرۈلدى ھەمدە خەلقئارا تەشكىلاتلار ۋە
 ئۇنىڭ ئالاھىدە ئاگېنتلىقلىرىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن مۇستاپا كا-
 مالنىڭ تىنچلىق، تەرەققىياتنى ئىلگىرى سۈرۈپ، خەلقئارا ئىد-
 ناقلىققا قوشقان تارىخىي تۆھپىلىرىنى ئەسلەش ئۈچۈن، ئاتا
 تۈرك مۇكاپاتى تەسىس قىلىندى. بۇ مۇكاپاتقا رەئىس جۇمھۇر
 گېنېرال كەئنان ئەۋرەننىڭ ئىمزا سى چۈشتى، ئارقىدىن تۈركىيە
 جۇمھۇرىيىتى تاشقى ئىشلار مىنىستىرى ئەلتىن تۈركمەن ئۇنى
 پ د ت نىڭ باش كاتىپى كارت ۋالدھېينگە تاپشۇرۇپ بەردى.
 مۇستاپا كامال ھەققىدە ئۇنىڭ ۋەتىنى تۈركىيىدە ئەينى
 چاغدا ئۇنىڭغا ئاتاپ نۇرغۇن ئەسەرلەر يېزىلغاندى. بۇلاردىن
 جاھىت بۇرھانىنىڭ «غازى مۇستاپا كامال» (1930 - يىلى
 ئىستانبۇل نەشرى)، رۇشەن ئەشرەفىنىڭ «ئاتا فارتالار كوماندانى
 مۇستاپا كامال ئىلە مۇلاكات» (ئاتا فارتادىكى ئارمىيە قوماندانى
 مۇستاپا كامال بىلەن سۆھبەت)، 1930 - يىلى ئىستانبۇل
 نەشرى)، تاھسىن سۇئاننىڭ «تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ۋە خالىكى
 غازى مۇستاپا كامال» (تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ۋە ئۇنىڭ قۇر-
 غۇچىسى غازى مۇستاپا كامال)، 1933 - يىلى ئىستانبۇل نەش-
 ىرى)، ئايقۇت شەرەفىنىڭ «كامالىزم» (1936 - يىلى ئىستان-

بۇل نەشرى)، ئەنگىن ساففەتنىڭ «كامالزم ئىنقىلابىنىڭ پرىنسىپلىرى» (1938 - يىلى ئىستانبۇل نەشرى)، شاكىر زىيە ياننىڭ «كامال ئاتا تۈرك — دۇغۇمۇندان ئۆلۈمۈنى كادار، خۇسۇسىيە - ئەسكىرىيە - سىياسىي ھاياتى» (كامال ئاتا تۈرك - نىڭ تۇغۇلىشىدىن ۋاپاتىغىچە بولغان خۇسۇسىيە، ھەربىي، سىياسىي ھاياتى، 1938 - يىلى ئىستانبۇل نەشرى)، سەرتەل ئىسكەندەرنىڭ «دۇنيا ئاغلپور ئاتا تۈرك» (پۈتۈن دۇنيا ئاتا تۈرك ئۈچۈن يىغىلماقتا، 1939 - يىلى ئىستانبۇل نەشرى) ۋە ئۇلۇغ ئىمغەمىرنىڭ «ئاتا تۈرك» (1939 - يىلى ئەنقەرە نەشرى) قاتارلىق ئەسەرلىرىنى تىلغا ئېلىش مۇمكىن.

مۇستاپا كامال دۇنياۋى مەشھۇر شەخس بولۇش سۈپىتى بىلەن ئالەمدىن ئۆتۈشنىڭ ئالدى - كەينىدە، ياۋروپالىقلارنىڭ تەتقىقات تېمىسىغا ئايلاندى. 1937 - يىلى ئالىپ تېكىننىڭ «كامالزم» دېگەن ئەسىرى پارتىزدا فرانسۇز تىلىدا نەشر قىلىندى. 1939 - يىلى ئارمىستروڭ خارولد كورتېننىڭ «كۆك بۆرە - مۇستاپا كامال: بىر مۇستەبىت ئادەم ئۈستىدە تەتقىقات» دېگەن ئەسىرى لوندوندا 9 - قېتىم نەشر قىلىندى (بۇ ئەسەر 1933 - يىلى فرانسۇز تىلىدا «قوماندان مۇستاپا كامال» دېگەن نام بىلەن پارتىزدا نەشر قىلىنغانىدى). 1936 - يىلى م. بورگۇ - ئىننىڭ «ئاتا تۈرك تۈركىيىسى» دېگەن كىتابى پارتىزدا فرانسۇز تىلىدا نەشر قىلىندى. 1929 - يىلى گىنتزۇن پائولنىڭ «مۇستاپا كامال ۋە ئىلگىرىلەۋاتقان يېقىن شەرق» دېگەن ئەسىرى پارتىزدا نەشر قىلىندى. 1921 - يىلى گ. گ. بېرتېننىڭ «ئەنقەرە - كونسانتىنوپۇل - لوندون: مۇستاپا كامال ۋە ئەنگىلىيەنىڭ شەرق سىياسىتى» دېگەن ئەسىرى پارتىزدا فرانسۇز تىلىدا نەشر قىلىندى. ئىسمەت ئېنۈننىڭ «كامال ئاتا تۈرك — تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرغۇچىسى» دېگەن ماقالىسى 1937 - يىلى فېۋرالدا نەشر قىلىنغان «پۇل مۇئامىلە ۋاقتى گېزىتى»

نىڭ تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىگە بېغىشلانغان مەخسۇس سانى —
149 - ساندا ئېلان قىلىندى. كرال ئاۋگۇست ۋوننىڭ «كامال
ئاتا تۈرك دۆلىتى» دېگەن ئەسىرى 1935 - يىلى لېپسىگدا
نېمىس تىلىدا نەشر قىلىندى. بۇ ئەسەرنىڭ كېنىس بىنتون
دېگەن كىشى تەرىپىدىن ئىنگلىزچىغا تەرجىمە قىلىنغان نۇسخى-
سى 1938 - يىلى ۋېنادا نەشر قىلىندى. ك. كروپىگرنىڭ
«كامال تۈركىيىسى ۋە ئوتتۇرا شەرق» دېگەن ئەسىرى 1932-
يىلى لوندوندا، مارشاندى رېنېنىڭ «بىر مىللەتنىڭ ئويغىنىشى-
مۇستاپا كامال تۈركىيىسى» دېگەن ئەسىرى 1927 - يىلى پارىژ-
دا، مىلياجئاننىڭ «مۇستاپا كامال ۋە تۈركىيىنىڭ قايتا گۈللى-
نىشى» دېگەن ئەسىرى 1929 - يىلى پارىژدا، مېلنىڭ خېرىپ-
نىڭ «كامال ئاتا تۈرك: تۈركىيىنىڭ گۈللىنىشى ۋە زەئىپلىشى-
شى» دېگەن ئەسىرى 1937 - يىلى فرانكفورتتا نېمىس تىلىدا،
مىكوش داگوبېرت ۋوننىڭ «غازى مۇستاپا كامال: ياۋروپا -
ئاسىيا ئوتتۇرىسىدا» دېگەن ئەسىرى 1929 - يىلى لېپسىگدا
نېمىس تىلىدا، راغىپ ھۈسەيىننىڭ «تۈركىيە مىللىي ھەرىكىتى
ۋە مۇستاپا كامال پاشا» دېگەن ئەسىرى 1922 - يىلى پارىژدا
فرانسۇز تىلىدا، گېنېرال شىررىل چارلېز ھىچكوكنىڭ «مۇس-
تاپا كامال يېنىدا ئەلچىلىكتە تۇرغان بىر يىل» دېگەن ئەسىرى
1934 - يىلى نيۇ - يوركتا ئىنگلىز تىلىدا نەشر قىلىندى (بۇ
ئەسەرنىڭ پېرىرى كارولد تەرىپىدىن فرانسۇزچىغا تەرجىمە قىلىن-
غان نۇسخىسى شۇ يىلى پارىژدا نەشر قىلىندى). بۇلاردىن
باشقا، ياۋروپادا نەشر قىلىنغان ئەسەرلەردىن يەنە تونگاس گرا-
رىدىنىڭ «ئاتا تۈرك ۋە ھازىرقى زامان تۈركىيىسىنىڭ ھەقىقىي
ماھىيىتى» دېگەن ئەسىرى (1937 - يىلى پارىژدا، 1939 -
يىلى لوندوندا نەشر قىلىنغان)، ئى. ب. دونالدنىڭ «ئاتا تۈرك
تۈركىيىسى» (1939 - يىلى فلادېلفىيە ئىنگلىزچە نەشرى)،
ئى. خ. ۋورسامنىڭ «تۈركىيىنىڭ مۇستاپا كامالى» (1930 -

يىلى لوندون ئىنگىلىزچە نەشرى)، شۇنداقلا دې. زارا. فىلىپىنىڭ «مۇستەبىت مۇستاپا كامال» (1936 - يىلى فرانسۇزچە نەشرى) قاتارلىق ئەسەرلەر بار.

مەن ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال ھەققىدە ئىلگىرى بەزى يۈزە-كى ساۋاتلارغا ئىگە بولغان بولساممۇ، ئەمما «شەرقنىڭ يېقىنقى زامان مەدەنىيەت تارىخى» (قىسقارتىپ < شەرق تارىخى > دېيىلد-دۇ) دېگەن كىتابىمنى يېزىۋېتىپ، ئاندىن تۈرك خەلقىنى ئەڭ ئېغىر كۈنلەردىن شۆھرەتلىك غالبىيەتلەرگە ئۇلاشتۇرغان بۇ بۈيۈك زات ھەققىدە بىرقەدەر ئەتراپلىق، ئىشەنچلىك ۋە مول تارىخىي ماتېرىياللارغا ئېرىشتىم. ئۇنىڭ تەرەققىي تاپقان غەرب دۇنياسىنىڭ مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆزىنى قۇدرەت تاپقۇ-زۇش، مىللەتنى دىنىي خۇراپاتلىقلارنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇل-دۇرۇپ چىقىپ، ئۆزىگە ئۆزى خوجا بولغان ھۆرلۈك يولىغا باشلاش، كونا دىنىي مائارىپ تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىپ، زامان-ۋى پەننىي مەكتەپلەرنى ئېچىش قاتارلىق بىر يۈرۈش نەزەرىيىسى ۋە ئەمەلىي پائالىيەتلىرى مېنى ئۆزىگە جەلپ قىلدى. ماتېرىيال يىغىش، تۈرلەرگە ئايرىش ۋە تەھلىل قىلىشلار جەريانىدا، مۇس-تاپا كامالنىڭ ۋەتىنى تۈركىيە بىلەن يۇرتىمىز شىنجاڭنىڭ ئارى-لىقىنى نۇرغۇن تاغ - دەريالار ئايرىپ تۇرسىمۇ، ئەمما جۇغراپى-يىلىك ئورنى، ئىستراتېگىيىلىك ئەھمىيىتى، كونا دەۋردىن قېپقالغان ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تۈزۈلمىنىڭ ئىزلىرى، دىن، مەدەنىيەت ۋە روھىي ھالەت قاتارلىق نۇرغۇن جەھەتلەردە-كى تەبىئىي ئوخشاشلىقلارنىڭ كۆپلۈكىنى، ئىسلاھات دەۋرىدە كېتىۋاتقان ۋاقتىمىزدا، مۇستاپا كامال تۈركىيىسىنىڭ زامانىۋى-لىشىش جەريانىنى ئوبدان تەتقىق قىلىپ چىقىشنىڭ ناھايىتى زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدىم. نەتىجىدە تاماملىنىشقا ئاز قالغان «شەرق تارىخى» نى ۋاقتىنچە قويۇپ تۇرۇپ، قوللىنىدىكى بۇ كىتابنى يېزىشقا تۇتۇش قىلدىم. 20- ئەسىردىكى دۇنيانىڭ سى-

ياسى، مەدەنىيەت تارىخىدا ئىنتايىن زور رول ئوينىغان ئۇلۇغ، جاسارەتلىك، پاراسەتلىك، ئەڭ ئىنقىلابىي روھلۇق گېنېرال كامال ئاتا تۈركنى ۋە ئۇنىڭ ئىنقىلابىي پائالىيەتلىرىنى 21-ئەسىرگە كىرىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقان خەلقىمىزگە بىلدۈرۈش، ئۇنىڭ مۇستەقىللىق ئۇرۇشى مەزگىلىدىكى بۈيۈك ھەربىي مۇجەسسەملىرىنى، جۇمھۇرىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ ئالدى - كەينىدە ئېلىپ بارغان بىر قاتار ئىسلاھاتلىرىنى ۋە دۆلەتنى ئۈنۈپەر سال باشقۇرۇش جەھەتتىكى بىر يۈرۈش نەزەرىيىلىرىنى، دۇنيا تىنچلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈش جەھەتتە كۆرسەتكەن ئۆچمەس تۆھپىلىرىنى ئەسلىپ، ئۇنىڭدىن ئېلىمىز ۋە رايونىمىزنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا ئۇيغۇن كېلىدىغانلىرىنى تېپىپ چىقىپ، ئۆزىمىز ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش - مېنىڭ بۇ كىتابىنى يېزىشتىكى بىردىنبىر مۇددىئايىم.

ئاتا تۈرك ئۆز دەۋرىدە، ۋاپاتىدىن كېيىن ھەم ھازىرقى دۇنيادا ئۆزىنىڭ شانلىق ئىنقىلابىي ھاياتى، ئەسەرلىرى، مەشھۇر نۇتۇقلىرى بىلەن ۋەتەننى تۈركىيىدە شۇنداقلا خەلقئارادا زور دىققەت قوزغاپ، ئىلىم ئەھلىلىرى، سىياسەتچىلەر ۋە ھەربىي ئالىملارنىڭ تەتقىق قىلىدىغان بىر قىزىق نۇقتىسى بولۇپ كېلىدۇ. ۋاتىنى بىلەن، بىزدە تېخى يېڭى، يەنە كېلىپ مۇۋەپپەقىيەتلىك يورۇتۇپ بېرىش قىيىن بولغان بىر تېما. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇستاپا كامالغا ئوخشاش ناھايىتى ئۈستۈن ئابىرۇبۇغا ئىگە تالانتلىق سىياسەتچى، داھىي، ھەربىي ئالىم، پەيلاسوپ ۋە ئىسلاھاتچىنىڭ تارىخىي تەرجىمىھالىنى يېزىپ چىقىش مەندەك ئورنى تۆۋەن، ئىقتىدارى چاغلىق، كۆپ ئوقۇمىغان، ئەلەمدىمۇ، قەلەمدىمۇ چولتا بىر ئادەدىي ئادەمگە تازا مۇناسىپ كەلمەيتتى. شۇ ۋەجىدىن كىتابىنى يېزىۋېتىپ، كەمىنە كىچىك يۈسۈپ بىرقانچە رەت قەلەمىمنى توختىتىشقا مەجبۇر بولدۇم. مۇستاپا كامال تۈرك خەلقىنىڭ ھۆرلۈكى ۋە ئازادلىقى ئۈچۈن ۋەتەن ساتقۇچ سۇلتان ھاكىم.

مىيىتى بىلەن قاتتىق ئېلىشىپ، كۆپ قېتىم مەنسىپىدىن ئېلىپ
نىپ، يەنە كۆپ قېتىم مەنسىپتە ئولتۇرغان، شۇنداقلا ھايات -
ماماتنىڭ قاتتىق سىناقلىرىغا باتۇرلۇق بىلەن بەرداشلىق بېرىلە-
گەندى. بۇلارنى ئويلىغىنىمدا ئىنسانىيەتكە پايدىلىق بىرەر ئىش
قىلىپ بېرىلمىگەنلىكىمنىڭ ئۈستىگە بارلىقىنى تۈرك خەلقىنىڭ
بەخت - سائادىتىگىلا ئاتاپ، ئۆمۈر بويى سىياسىي سەھنىدە
ھەرىكەت قىلغان مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئادەمنىڭ ئىش - ئىزلىرى-
نى تونۇشتۇرۇپ كىتابچە بولسىمۇ يېزىشقا ئاجىزلىق قىلسام،
مېنى نېمە دېگۈلۈك؟ دەپ ئۆزۈمنى قاتتىق تۈزەتتىم. ئىلگىرى
ئۆتكەن تارىخشۇناسلاردىن بىرى «ئىنسان يالغۇز ئۆزى ئۈچۈن
دۇنياغا كەلگەن بولماستىن، ئۆزىنى تۈزىتىپ بولغاننىڭ سىرتىدا
باشقىلارغا مەنپەئەت يەتكۈزۈشكە تەكلىپ قىلىنغان» دېگەنكەن.
مەن ئاخىرىدا شۇنداق قىلىپ، ياخشى تەننەپەسلىك بۇ تارىخچىنىڭ
رىغبىتى بىلەن بىزنىڭ بۇ تەرەپلەردە مەيلى ئىلگىرى ياكى ھازىر
بولسۇن، كامال ئاتا تۈرك ھەققىدە بىرەر ئەسەرنىڭ يېزىلمىغان-
لىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، «تارىخ ۋە تەرجىمىھال ئىلمىنى باشقىلار
ئۈچۈن بىر كىشى ئادا قىلىپ قويسا بولىدۇ» دېگەن چۈشەنچە
بويىچە غەيرەتكە كېلىپ قايتىدىن قولۇمغا قەلەم ئالدىم. خەيرد-
يەت، مۇستاپا كامال ئاتا تۈرككە بېغىشلانغان بۇ تارىخىي تەرجىم-
مىھال ئاخىرى مەيدانغا كەلدى.

مەن بۇ كىتابىمنى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى تارىخچىسى ئان
ف. مىۋلېرنىڭ «تۈركىيىنىڭ ھازىرقى زامان قىسقىچە تارىخى»
(1973 - يىلى بېيجىڭ نەشرى)، ئەنگلىيىنىڭ ھازىرقى زامان
پەلسەپە پەنلىرى دوكتورى بىرنارد لېۋىسنىڭ «ھازىرقى زامان
تۈركىيىسىنىڭ راۋاج تېپىشى» (سودا نەشرىياتى، 1982 - يىلى
نەشرى)، «تۈركىيە 1923 — 1973 ئېنسىكلوپېدىيىسى»
(ئىستانبۇل نەشرى، 1 - توم)، تۈركىيىلىك ئىنسانشۇناس
گۈربۈز. د. تۈفەكچىنىڭ «ئاتا تۈرك پەلسەپىسىنىڭ ئۈنۈمۈرسال-

لىقى» (ئەنقەرە، 1981 - يىلى ئىنگلىزچە نەشرى)، ئامېرىكا-
 لىق ش. ن. فسچېرنىڭ ئىككى توملۇق «ئوتتۇرا شەرق تارى-
 خى» (سودا نەشرىياتى، 1979 - يىلى نەشرى)، ئەنگلىيىنىڭ
 ئۇرۇش تارىخچىسى جېك ۋېرنىننىڭ «بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىكى
 چوڭ جەڭلەر» (شاڭخەي تەرجىمە نەشرىياتى، 1980 - يىلى
 نەشرى)، سۈرىيە تارىخ پەنلىرى دوكتورى ئىززەت ئەل نۇسنىڭ
 «سۈرىيە جۇغراپىيىسى ۋە تارىخى» (1974 - يىلى بېيجىڭ
 نەشرى)، سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى تارىخچىسى م. ئىۋانوفنىڭ
 «ئىران تارىخىنىڭ ئوچىرلىرى» (1973 - يىلى بېيجىڭ نەش-
 ىرى)، ئەنگلىيە ھەربىي ئىشلار تارىخچىسى پېرس سەيكسنىڭ
 تۆت توملۇق «ئافغانىستان تارىخى» (1972 - يىلى بېيجىڭ
 نەشرى)، گېرمانىيىلىك ۋ. روخنىڭ ئۈچ توملۇق «گېرمانىيە
 تارىخى» (1976 - يىلى بېيجىڭ نەشرى)، گېرمانىيىلىك كارل
 بىروككىلماننىڭ «ئىسلام خەلقلەرى ۋە دۆلەتلىرى تارىخى» (سودا
 نەشرىياتى، 1985 - يىلى نەشرى)، ئامېرىكىنىڭ ئۇرۇش تا-
 رىخچىسى داۋېد. خ. زوكنىڭ «قىسقىچە ئۇرۇش تارىخى» (سودا
 نەشرىياتى، 1982 - يىلى نەشرى)، ئالتە توملۇق «دۇنيا ئومۇ-
 مى تارىخى» (جۇڭگو خەلق نەشرىياتى، 1997 - يىلى 1- نەش-
 ىرى)، ئەنگلىيە كامېرىج ئۇنىۋېرسىتېتى تەرىپىدىن يېقىندا قايتا
 تۈزۈلگەن 14 توملۇق «دۇنيا يېقىنقى زامان تارىخى» (جۇڭگو
 ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى، 1999 - يىلى 1 - نەشرى)،
 «جۇڭگو ئىسلام ئېنىسكلوپېدىيىسى» (1994 - يىلى چېڭدۇ
 نەشرى) ۋە «قىسقىچە جۇڭگو ھەربىي ئېنىسكلوپېدىيىسى» (1985 -
 يىلى بېيجىڭ نەشرى) قاتارلىق تارىخىي ۋە ئىلمىي
 ئەسەرلەردىن پايدىلىنىپ يېزىپ چىقتىم.

كامال ئاتا تۈرك 1881 - يىلى 19 - مايدا تۇغۇلۇپ،
 1938 - يىلى 10 - نوپابىر ئالەمدىن ئۆتكەندى. ئويلاپ باقسام
 2001 - يىلى بۇ ئۇلۇغ زاتنىڭ تۇغۇلغانلىقىنىڭ 120 يىللىق

خاتىرىسى ئىكەن. شۇڭا، بۇ ئەسىرىمنى ئۇنىڭ تۇغۇلغانلىقىنىڭ 120 يىللىقىغا ھۆرمەت بىلەن بېغىشلىدىم. كىتابتا كامال ئاتا تۈركنىڭ سىياسىي، ھەربىي، دىپلوماتىيە، ئىقتىسادىي ۋە ئىلمىي جەھەتتىكى پائالىيەتلىرىگە كۆپرەك ئورۇن بەردىم. ئۇنىڭ خۇسۇسىي تۇرمۇشىغا ئائىت ۋەقەلەرنى ئازراق سۆزلىدىم ياكى سۆزلىمىدىم. مۇستاپا كامال ئىنقىلابى ئەسلىدىلا ئالاھىدە بولغان مۆجىزە خاراكتېرلىك ئىنقىلاب بولۇپ، باشتىن سۆزلەنمەي توم-تاق بايان قىلىنسا، نۇرغۇن مەسىلىلەر چىگىش پېتى جاۋابسىز قالاتتى. شۇڭا، بۇ ئىنقىلابنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشىنى كىتاب-خانلارغا ئويدان يورۇتۇپ بېرىش ئۈچۈن، تەرجىمىھالىنىڭ ئالدىدىكى ئىككى بابىدا ئۇنىڭ تەۋەللىۋىتىدىن ئاز كەم 100 يىل بۇرۇنقى ئەھۋاللارنى قىسقىچە بايان قىلدىم. ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنكى ۋەقەلەرنى بايان قىلىش بۇ كىتابىمنىڭ ۋەزىپىسى بولمىغاچقا، ئۇ ھەقتە توختالمىدىم. كىتابىمدا مۇستاپا كامالنىڭ ھاياتىي پائالىيەتلىرىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان ۋەقەلەرنى ئىمكانقەدەر توغرا بايان قىلىشقا، يەر - جاي، ئادەم ناملىرىنى توغرا بېكىتىشكە تىرىشتىم. ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى تارىخى، تۈركىيە جۇمھۇرىدىكى يېتى تارىخى ۋە جۇغراپىيىسىدىن خەۋىرى بار بەزى ئالىم، مۇتەخەسسس، سىياسەتچى، تارىخچى، يازغۇچى، تىلشۇناسلارنىڭ، شۇنداقلا پۇرسىتى كېلىپ جاھان كەزگەن ئىلمىي سەيياھلارنىڭ پىكىرلىرىنى ئالدىم. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ماڭا خالىس ياردەم قىلغان ياخشى نىيەتلىك ئۇستاز ۋە بۇرادەرلىرىمگە، كىتابىمنى روياپقا چىقىرىپ جامائەت بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرگەن شىندى جالڭ خەلق نەشرىياتىغا، ئەجرى كۆپ جۈانمەرد مۇھەررىرلەرگە چىن قەلبىمدىن رەھمەت ئېيتىمەن. قەدىناس ئايالىم خۇرشىدە مۇھەممەد ئەلى قىزى ۋە پۈتۈن ئائىلەم قوللاپ قۇۋۋەتلىمىگەن بولسا، بۇ ئەسەرنى يېزىپ چىقىشىمغا ئىمكان بولماس ئىدى. شۇڭا، بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇلارغىمۇ رەھمەت ئېيتىمەن.

مەن بۇ ئەسىرىم بىلەن 20 - ئەسىرنىڭ جاھانگىرلىكىگە قارشى پەھلىۋانى ۋە جاھالەتكە قارشى قەھرىمانى بولغان ئۇلۇغ ئىنقىلابچى كامال ئاتا تۈركنى خەلقىمىزگە تونۇشتۇرۇشقا ئائىل بولغانلىقىمىدىن پەخىرلىنىمەن. بۇ ئەسىرىمنىڭ نەشر قىلىنىشى ئارقىلىق تۈركىيە خەلقى بىلەن ئېلىمىز خەلقى ئوتتۇرىسىدىكى باردى - كەلدى مۇناسىۋەت تېخىمۇ قويۇقلىشىپ، بىر مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش يېڭى دولقۇنى كۆتۈرۈلۈپ، ئۆزئارا ئۆگىنىش، چۈشىنىش كەيپىياتى شەكىللەنسە ۋە دوستلۇق كۈچىيىپ قالسا ئەجەب ئەمەس. كونا بىر گەپتە، جاھاندىكى ئىنسانلارنىڭ ھەممىسى بىر - بىرىگە قەرزدار، دېيىلىدۇ. مەن بۇ ئەسىرىمنىڭ ئۆز خەلقىمگە قىلىنغان بىر تېگىشلىك خىزمەت، 21 - ئەسىرگە سۈنۈلغان سوۋغا، دۇنيا تىنچلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈش يولىدا كۈرەش قىلغان بۈيۈك تۈركىيە خەلقىگە بېرىلگەن دوستانە سالام بولۇپ قېلىشىنى بەكمۇ ئۈمىد قىلىمەن.

يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامى

2000 - يىلى 19 - ماي جۈمە، ئۈرۈمچى

بىرىنچى باب

ئىنقىلاب ئۇرۇقى

مىلادىيە 1789 - يىلى پارتلىغان فرانسىيە بۇرژۇئا ئىنقىلابى بىنىڭ تۈرتكىسىدە، ئىنسانلار تۇنجى قېتىم بۈيۈك ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىدە بىر يېڭى ئۇلۇغ ئىدىيە ھەرىكىتىنىڭ دارىلھەرپ بىلەن دارىلىئىسلام ئوتتۇرىسىدىكى توسۇقنى بۆسۈپ كەتكەنلىكىدىن كۆردى ھەمدە مۇسۇلمان رەھبەرلىرى بىلەن مۇسۇلمان مۇتەپەككۈرلىرى ئارىسىدىن ھۆرىيەت ئۈچۈن كۈرەشكۈچى داھىيلارنى ئىزدەشكە باشلىدى.

تۈرك تىلىدىكى «ھۆرىيەت» كەلىمىسى ئەرەبلەردىكى «ھۆرىيە»، يەنى «ھۆر» (مەنىسى ئەركىن) دىن ئۆزگىرىپ كەلگەن ئابستراكت ئاتالغۇ بولۇپ، 1800 - يىلىدىن بۇرۇن، ئۇ ئىسلام لۇغەتلىرىدە قانۇن ۋە جەمئىيەت دېگەننىلا بىلدۈرۈپ، «قۇل» نىڭ قارىمۇ قارشىسىدا كېلەتتى. 19 - ئەسىردە ئۇ ياۋروپادىن ئۆزىگە بىر سىياسىي مەنە تاپتى ۋە مەملىكەت ئىچىدە سىياسىي تۈزۈلمىگە، مەملىكەت سىرتىدا جاھانگىرلارغا قارشى كۈرەش قىلىۋاتقان ئاممىنى قوزغايدىغان شوئارغا ئايلاندى.

16 - ئەسىر تۈرك تارىخىدىكى ناھايىتى مۇھىم بىر ئەسىر بولۇپ، بەزى غەرب تارىخچىلىرى بۇنىڭغا «تۈرك ئەسىرى» نامىنى بەرگەنىدى، ئەمما 1699 - يىلىدىكى قارلۇقچا شەرتنامىسىدىكى ئىمزالىنىشى بىلەن «يېڭىلىمەس تۈرك» دەيدىغان كۆزقاراش ياۋروپادا تۈگىدى. فېئوداللارنىڭ مەيدانغا كېلىشى، نۇرغۇن ۋە-

لايەتلەرنىڭ مەركەزگە ئىتائەتچانلىقىنىڭ سۇسلىشىشى ئىمپېرىيەدە يېنى پالەچ ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويدى. ياۋروپادا مەيدانغا كەلگەن مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتىنى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى دەل ۋاقتىدا ئىگىلىپەلمىدى. بۇنىڭ بىلەن ئىلگىرى مال ئېكسپورت قىلىپ كەلگەن ئوسمانلىلار ئەمدى ياۋروپادىن مال سېتىۋېلىشقا مەجبۇر بولدى. ئىسلامىيەت ئۇرۇش سەنئىتى جەھەتتە، بولۇپمۇ سافىيور-نى قىسىم ۋە توپچى قىسىم قاتارلىق يۇقىرى تېخنىكىنى تەلەپ قىلىدىغان تارماقلاردا خرىستىئان دۆلەتلىرىنىڭ ئوقۇغۇچىسى بو-لۇپ قالدى.

18 - ئەسىرگە كەلگەندە، ئىمپېرىيىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى ئۆزلىرى تەرىپىدىن بۇرۇن كۆزگە ئېلىنماي كەلگەن خرىستىئان رەقىبلىرىنىڭ قولىدا كەينى - كەينىدىن مەغلۇپ بولۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئارمىيىنى، ئارمىيىنىڭ ئۈسكۈنىلىرىنى ۋە تەلىم-تەربىيە ئۇسۇلىنى ئىسلاھ قىلىپ يېڭىلاپ، زامانغا لايىقلاشتۇرمىسا بولمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى. مىلادىيە 1792 - يىلى، ياۋروپا ھەدەپ فرانسىيە بۈيۈك ئىنقىلابى مەسىلىسىدە ئۆز ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش بولۇۋاتقان بىر چاغدا، ئاقىل ھۆكۈم-ران سۇلتان سەلىم^① Ⅲ پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، قوراللىق قىسىملىرىنى ئىسلاھ قىلىش ھەققىدە بىر لايىھە ماقۇللىدى. لايىھە 1791 - يىلى سىلتىرەدە بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرۇۋاتقان ئارمىيە قوماندانلىرى، سىياسىي ۋە دىنىي ساھەدىكى 22 نەپەر كاتتا ئەربابنىڭ مۇھاكىمە قىلىپ بېكىتىشى بىلەن رۇياپقا چىقتى. مۇتەئەسسەپلەر ئوسمانلىلارنىڭ بۇرۇنقى ئالتۇن دەۋرلىرىدىكى ئۇسۇل - چارىلەر بىلەن ئىمپېرىيىنىڭ بۇرۇنقى شۆھرىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى ئويلايتتى، رومانىزمچىلار فرانسىيىنىڭ يېڭى تەلىم - تەربىيە ئۇسۇلى بىلەن يېڭى تىپتىكى قورال -

① تولۇق ئىسمى سەلىم ئىبنى مۇستاپا ئىبنى ئەخمەد (سەلتەنەتتىكى ۋاقتى 1789~1807 - يىللار) بولۇپ، ئوسمانلىلارنىڭ 28 - سۇلتانى.

ياراغلارنى كىرگۈزۈشنى تەكىتلەيتتى، رادىكاللار بولسا كونا ئارمىيىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇۋېتىپ ئورنىغا ياۋروپاچە بولغان يېڭى ئارمىيە قۇرۇشنى ئوتتۇرىغا قويدى. سۇلتان ئۈچىنچى خىل پىكىرنى لايىق تاپتى ۋە 1792 - يىلىدىن 1793 - يىلىغىچە ھەرقايسى نەرىپلەردىن كېلىۋاتقان توسقۇنلۇق ۋە قارشىلىقلارنى يېڭىپ، يېڭى ئارمىيىنىڭ يېڭى تەلىم - تەربىيە بۇيرۇقى بىلەن يېڭى نىزامىنى جاكارلىدى. بۇ «نىزامى جەدىد» دەپ ئاتالدى. سۇلتان سەلىم III توپچى قىسىم، سافىيورنى قىسىم ۋە دېڭىز ئارمىيىسىنىڭ ئىسلاھ قىلىنىشىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈش بىلەن بىللە، يېڭىدىن قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋە دېڭىز ئارمىيە مەكتەپلىرىدىكى قۇردى. دەرس ئۆتۈشكە فرانسىيىدىن ھەربىي ئوقۇتقۇچى، گېنېراللارنى تەكلىپ قىلىپ ئەكەلدى. ئاناتولىيىدە مەخسۇس بىر نىزامى جەدىد ئارمىيىسى تەشكىللىدى. سۇلتاننىڭ بۇ ئىسلاھاتى ھاتى ئۇزاق ئۆتمەي رۇملىيىدە تۇرۇشلۇق بۇھاپزەنچى قىسىمىدىن لارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى. 1807 - يىلى مايدا، قابۇغچى ئوغلى مۇستاپا ئىستانبۇلغا باستۇرۇپ كىرىپ بەيگە مەيداندا ئىسلاھاتچىلارنى قىرغىن قىلدى، 29 - ماي كۈنى قوراللىق ھەربىي ئۆزگىرىش قىلغۇچىلار شەيخۇلىئىسلامنى تۇتۇۋېلىپ، سۇلتاننى شەرىئەتكە خىلاپلىق قىلدى دەپ پەتىۋا بېرىشكە قىستىدى، شەيخۇلىئىسلام مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئىتى ۋە ئوسمانلىلار ئوردىسىنىڭ بىخەتەرلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، سۇلتاننى تەختتىن چۈشۈن دەپ پەتىۋا بەردى. يېڭى ئارمىيە دەرىھال تارقىتىۋېتىلدى، ھايات قالغان بەزى ئىسلاھاتچىلار چەت ئەللەرگە قاچتى، سۇلتان سەلىم III دارغا ئېسىلدى، فرانسىيە بۈيۈك ئىنقىلابىنىڭ تۈركىيىگە بولغان تەسىرى ئۆز جايىدا شۇ پېتىچە تۇنجۇقتۇرۇلدى.

تەرەققىيپەرۋەر ئىسلاھاتچى سۇلتان سەلىمنىڭ قىلىپ بولالمىغان ئىشى ئۇزاق ئۆتمەي سىلىستىرەلىك دوناي دەرياسى ئال-

دىنقى سەپ قوماندانى ئەلەمدار مۇستاپا پاشا تەرىپىدىن دەرھال ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى. ئۇ يېڭىدىن «سەكبانى جەددى» (تەرەققىي-پەرۋەر يېڭى چېگرا قىسىملىرى) تەشكىللەپ، لەۋەند قىشلىقىدا تەلىم - تەربىيىنى باشلىدى، نىزامى جەددىنىڭ ئاۋۋالقى ئوفىتى-سېرلىرىدىن ئاماۋۇت مۇستاپا سەلىمىيەدە چېرىكلەرنى تىزىم-لاشقا قويۇلدى، تاللانغان كاتىپ بەھىچ ئەپەندى ئومۇرى جىھادىيە نازىرلىقىغا تەيىنلەندى، نىزامى جەددىنىڭ كەتخۇداسى^① سۇلايمان ئاغا سەكبانى جەددىنىڭ ئاغاللىقىغا تەيىنلەندى. ئەمما، ئۇنىڭ ئىسلاھاتى ناھايىتى قىسقا بولدى. 1808 - يىلى نويابىردا ئىسلا-ھاتقا قارشى مۇتەئەسسەپ ھەربىيلەر ئۇنى قونالغۇسىغا ئوت قو-يۇپ كۆيدۈرۈۋەتتى.

«نىزامى جەددى» بىلەن «سەكبانى جەددى» نىڭ قۇرغۇچىلى-رى يوقىتىلىپ سۇلتان مەخمۇد II (ئەدلى) ^② تەختكە چىقتى. ئۇ 1826 - يىلى 28 - مايدا يېڭى ئارمىيە قۇرۇش ھەققىدە پەرمان جاكارلاپ، ئارمىيىنى مەشىققە سالىدىغان مەشقاۋۇللارنى چەت ئەلدىن ئەكەلدى. بۇ ئۇنىڭ بىر نەۋرە ئىنىسى سۇلتان سەلىمىنىڭ ۋاقتىدىكى «نىزامى جەددى» نىڭ ئۆزى ئىدى. مۇتەئەسسەپ ھەر-بىيلەر يەنە ئىسيان كۆتۈرۈپ، 1807 - يىلىدىكىگە ئوخشاش بەيگە مەيدانىنى يەنە بىر قېتىم قانغا بويىماقچى بولدى. ئەمما سۇلتاننىڭ قاتتىق قوللۇق بىلەن تەدبىر تۈزۈشى ئارقىسىدا، قوراللىق ھەربىي ئۆزگىرىش قىلغان بەش باتالىئون ئەسكەر ئۇ-زۇل - كېسىل يوقىتىلدى. قوماندان ئاغا ھۈسەين پاشا شەيخۇل-ئىسلامدىن پەتۋا ئېلىپ، ئىسيانچى ھەربىيلەرنىڭ ئۈچ نەپەر كاتتىبېشىغا ئۆلۈم جازاسى بەردى، قالغانلىرىنى سۈرگۈن قىل-دى.

① ئورۇنباسارى دېگەن مەنىدە.
 ② سۇلتان مەخمۇد II (1808~1839 - يىللىرى سەلتەنەت سۈرگەن) ئوسمانلىلارنىڭ 30 - سۇلتانى، بەزىدە ئۇ ئوسمانلى تارىخىنىڭ ئىمپېراتورى پېتى دەپ تىلغا ئېلىنىدۇ.

سۇلتان مەخمۇد II 1773 - ۋە 1793 - يىللىرى قۇرۇلۇپ، كېيىن تاقىۋېتىلگەن دېڭىز ۋە قۇرۇقلۇق ئارمىيە سافىيور-نى مەكتەپلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. مۇتەئەسسەپلەرنىڭ كۈچ-لۈك قارشىلىقىغا قارىماي چەت ئەلگە ئوقۇغۇچى چىقاردى. ئۇ-نىڭ ۋاقتىدا مېدىتسىنا ئىنستىتۇتى (1827 - يىلى)، مۇزىكا ئىنستىتۇتى ۋە ھەربىي ئاكادېمىيە (1831 - يىلىدىن 1834 - يىلىغىچە) قۇرۇلدى ۋە مەخسۇس فرانسۇز تىلى ئۆگىتىلىدىغان تەييارلىق سىنىپلىرى تەسىس قىلىندى. 1838 - يىلىدىن باشلاپ، ئۇ ھەربىي خاراكتېرىنى ئالمىغان باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپىغا كۆڭۈل بۆلۈپ، «رەشىدىيە مەكتىپى» دەپ ئاتالغان ئوتتۇرا مەكتەپلەرنى قۇرۇشقا كىرىشتى. بۇ نام ئەرەبچە-دىكى «رۇشىد» كەلىمىسىدىن كەلگەن بولۇپ، مەنىسى ياش، ئۆسمۈرلەر دېگەنلىك بولاتتى. سۇلتان يەنە ئىستانبۇلدىكى سۇلتان ئەخمەد مەسچىتى بىلەن سۇلايمانىيە مەسچىتى يېنىدا «مەكتەپى مائارىپى ئەدلىيە»^① ۋە «مەكتەپى ئۇلۇمى ئەدەبىيە» نامىدا ئىككى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ تەسىس قىلدى. بۇ مەكتەپتە ئەنئەنىۋى دەرسلەر ئوقۇتۇلۇشتىن تاشقىرى، يەنە فرانسۇز تىلىدا زامانىۋى پەنلەردىنمۇ دەرس ئۆتۈلەتتى، بۇ ئىككى مەكتەپنىڭ مەقسىتى ھۆكۈمەت خادىملىرى بىلەن تەرجىمانلارنى يېتىشتۈرۈش ئىدى. بۇ مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەنلەرنىڭ بەزىلىرى كېيىنكى بىر ئەۋلاد رەھبەرلەر بولۇپ چىقتى.

غەربنىڭ يېڭىچە ئوقۇتۇش ئۇسۇلىنى سىناق قىلىش، يېڭى دەرسلىكلەرنى تۈزۈش ۋە كىرگۈزۈش، يېڭى ئىدىيە، يېڭى بىلىم ۋە يېڭى شەيئەلەرنى قوبۇل قىلىش جەھەتلەردە ئىككى كىشى سۇلتانغا ئۈنۈملۈك خىزمەت قىلدى. ئۇلار ئاتاۋۇللا مۇھەممەد (1767~1826 يىللىرى) بىلەن خۇاجە ئىسساھاق ئەپەندى.

① ئەدلىيەنىڭ مائارىپ مەكتىپى دېگەنلىك بولۇپ، ئۇ سۇلتاننىڭ ئەدلى دېگەن تەخەللۇسىغا قارىتىلغان.

سەندى (1834 - يىللىرى ۋاپات بولغان) لەر ئىدى. ئاتاۋۇللا مۇھەممەد (تەخەللۇسى شەنزا دە) ياۋروپانىڭ بىرقانچە تىللىرىنى تولۇق بىلىدىغان ئالىم ئادەم بولۇپ، تارىخ، مېدىتسىنا پەنلىرىدە ئىلىم ئىھاتىسى كەڭرى ئىدى. ئۇ «تارىخ» ناملىق كىتابىدا «مەجلىسى مەشۋرەت» (كېڭەش يىغىنى) ھەققىدە توختالدى. ئەمما، ئۇنىڭ تۆھپىسى سىياسىي جەھەتتە بولۇشتىن تولاراق ئىلىم - پەن جەھەتتە ئىدى. ئۇ «ئاۋستىرىيە مېدىتسىنا ئىلمى» دېگەن دەرسلىك كىتابىنى ئىتالىيان تىلىدىن تۈركچىگە تەرجىمە قىلدى. بۇ ئەسەرگە يەنە ئۇنىڭ فىزىئولوگىيە ۋە ئاناتومىيە ھەققىدىكى بىر پارچە ئىلمىي ماقالىسى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ بۇ دەرسلىكى تۈركلەرنىڭ ئەنئەنىۋى مېدىتسىنا ئىلمى بىلەن غەربنىڭ ھازىرقى زامان مېدىتسىناسىنى بىرلەشتۈردى. ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم ئىجاد قىلغان بىر يۈرۈش تۈركچە مېدىتسىنا ئاتالغۇلىرى مۇستاپا كامالنىڭ يېزىق ئىسلاھاتىغىچە بولغان 100 يىل مابەينىدە سىجىل قوللىنىلدى. خۇاچە ئىسھاق ئەپەندى تۈركچە، ئەرەبچە، پارىسچە، فرانسۇزچە، لاتىنچە، گىرىكچە ۋە ئىبرايچىنى بىلەتتى. ئۇ 1815 - يىلىدىن باشلاپ، دەسلەپتە ماتېماتىكا مەكتىپىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى، كېيىنرەك باش ئوقۇتقۇ - چىسى ۋە ئىدىيە يېتەكچىسى بولدى. ئۇ ماتېماتىكا ۋە فىزىكا پەنلىرىنى ئوقۇتۇشقا ئائىت تۆت جىلدلىق ئوقۇتۇش پروگراممىسى تۈزۈپ، ئىمپېرىيە تارىخىدا تۇنجى قېتىم ياۋروپانىڭ ماتېماتىكا، فىزىكا ۋە ماشىنىسازلىق ئىلمىغا ئائىت بىلىملەرنى تۈرك ئوقۇغۇچىلىرىغا ئۆگەتتى. ئۇ يەنە ھەربىي ئىشلار ئىلمى ۋە ھەربىي سافىيورنىلىققا ئائىت نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازدى ۋە تەرجىمە قىلدى.

1839 - يىلى ئىيۇلنىڭ 1 - كۈنى، سۇلتان مەخمۇد II ئالەمدىن ئۆتۈپ، ئورنىغا 16 ياشلىق ئوغلى ئابدۇلمەجىد تەختكە چىقتى. سۇلتان ئابدۇلمەجىد I (1839~1861 يىللىرى) مۇندىكىلەر مەجەزلىك، ئىسلاھاتقا مايىل، فرانسۇزچە سۆزلەيدىغان،

ئۆز تەبىقىسى ئىچىدە تۇنجى قېتىم غەربچە تىل ئىشلەتكەن سۇلتان ئىدى. ئۇ تەختكە چىقىپ تۆت ئايدىن كېيىن، يەنى 1839-يىلى 3 - نويابىردا ئىستانبۇلدىكى گۈلخانە سارىيىدا ھەيۋەتلىك مۇراسىم ئۆتكۈزدى. مۇراسىمدا 1832 - يىلى ئىمپېرىيە دېپلو-ماتىيە ۋەزىرىنىڭ مۇدىر كاتىپى، 1834 - يىلى پارىژدا تۇرۇش-لۇق باش ئەلچى، 1839 - يىلى سۇلتاننىڭ لوندوندا تۇرۇشلۇق پەۋقۇلئاددە ئەلچىسى بولغان مۇستاپا راشىد پاشا سۇلتانغا ۋەكالى-تەن «ھاتتى شارىف» (ئالىي يارلىق) جاكارلىدى. بۇ ئوسمانىي-لار تارىخىدا «تەزىمات» دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ ئىسلاھات ھۆججەت-لىرىنىڭ تۇنجىسى بولۇپ، ئۇنىڭدا جىنايەت ۋە جازا، ھەق تەلەپ ئىشلىرى، باج تۈزۈمى ۋە ئەسكىرىي ئىشلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان-دى. ئىلگىرى ئوسمانىيلارنىڭ سۇلتانلىرى مەخمۇد II زامانىسىغىچە بولغان ئارىلىقتا قانۇنلارنى جاكارلاپ كەلگەنىدى. ئەمما، ئۇ قانۇن تۈزۈش تەرتىپى بويىچە تۈزۈلگەن قانۇنلار بول-ماستىن، ئەسلىدە بار بولغان قانۇنلارنى رەتلەپ تۈپلەپ قويغان دىۋاندىنلا ئىبارەت ئىدى. 1840 - يىلى مايدا، ھۆكۈمەت تەرىپى-دىن يېڭى تۈزۈلگەن «جازا قانۇننامىسى» ئېلان قىلىندى، ئەمما ياندۇرقى يىلى جاكارلانغان فرانسىيىنىڭ ئۇسۇلى بويىچە تۈزۈل-گەن يېڭى سودا قانۇنى مۇسۇلمان فىقھشۇناسلىرىنىڭ قاتتىق نارازىلىقىنى قوزغىدى. ئۇلار بۇ قانۇن شەرىئەتكە خىلاپ، دەر-ھال توختىتىلسۇن، دېيىشتى. 1841 - يىلى ياش سۇلتان ئاب-دۇلمەجىدخان ئامالسىز ئىككى ۋەزىرىنى ئەمىلىدىن ئېلىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن «ھاتتى شارىف» ئارقىلىق بەرپا قىلىنغان يېڭى قانۇن - تۈزۈملەر بىكار قىلىنىپ، ئاۋۋالقى ئىشلار ئەسلىگە كەلدى.

1845 - يىلى، مۇستاپا راشىد پاشا قايتىدىن تەختكە چىقىپ دېپلوماتىيە ۋەزىرى بولدى، ياندۇرقى يىلى سادرازاملىققا^① ئۆت-تە.

① سادرازام - ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى زامانىدىكى باش مىنىستىر.

تۈرۈلدى. مۇتەئەسسپ كۈچلەر تەرىپىدىن ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچ-
رىتىلغان ئىسلاھات ئۇنىڭ سادرازاملىققا تەيىنلىنىشى بىلەنلا،
قايتىدىن يەنە بىر قېتىم يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. مۇستاپا
راشىد پاشا تەختكە چىقىپلا، 1839 - يىلىدىكى «ھاتتى شارىق»
نى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە كىرىشتى. ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى ئىسلاھاتى
مۇسۇلمانلارنىڭ قەدىمكى ئۇسۇلى بويىچە ئېلىپ بېرىلىپ، تارىخ-
تا «تەنزىمات» دەپ ئاتالدى.

1845 - يىلى مارتتا، ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتى ئەدلىيە، ھەر-
بىي، ھەق تەلەپ قانۇنىدىن تولۇق خەۋىرى بار يەتتە كىشىدىن
تەشكىل تاپقان ھەيئەت تەشكىل قىلدى ۋە شۇ چاغدىكى بار مەك-
تەپلەرنى ئېنىقلاپ چىقىپ، جەدد مەكتەپلىرى (يېڭى مەكتەپ-
لەر) قۇرۇشنىڭ تەييارلىقىنى ئىشلەشكە كىرىشتى. بۇ ھەيئەت-
لەر ئىچىدە دىپلوماتىيە ۋەزىرىنىڭ ئورۇنباىرى، قوشۇمچە دۆ-
لەت ئىشلىرى مەجلىسى ئارخىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئەلى
ئەپەندى^① بىلەن دۆلەت ئىشلىرى مەجلىسىنىڭ باش تەرجىمانى
فۇئات ئەپەندىلەر^② بار ئىدى. 1846 - يىلى بۇ ئىككىيلەننىڭ
رىياسەتچىلىكىدە ئىلگىرى قۇرۇلغان مېدىتسىنا، يېزا ئىگىلىك،
دېڭىز ئارمىيىسى، مەمۇرىي باشقۇرۇش، شۇنداقلا مال دوختۇر-
لۇق ئىنستىتۇتلىرى بىرلەشتۈرۈلۈپ ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتى
قۇرۇلدى. ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە مەخسۇس بىر مەجلىس تەسىس
قىلىنىپ، ئوتتۇرا دەرىجىلىك مائارىپنىڭ ئېھتىياجىنى كۆزدە
تۇتۇپ، ئومۇملاشتۇرۇلدىغان، مەجبۇرىي يولغا قويۇلدىغان ۋە
ھەق ئېلىنمايدىغان مائارىپنى تەتقىق قىلىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىد-
ىگە ئالدى. 1851 - يىلىغا بارغاندا، مۇشۇنداق ھەر خىل مەكتەپ-
لەر ئالتە يەردە قۇرۇلدى. شۇ يىلى فۇئات پاشا شۇ ۋاقىتتىكى
ئىلىم ساھەسىنىڭ رەھبىرى ئەخمەد جەۋدەت پاشا (1822 -

① ئەلى پاشا (1815 -- 1871) دەپۇ ئاتىلىدۇ.
② فۇئات پاشا (1815 -- 1869) دەپۇ ئاتىلىدۇ.

1895 - يىللىرى) بىلەن بىرلىشىپ «قەۋائىدى ئوسمانىيە» نى نەشر قىلدۇردى. بۇ مەتبەئەدە بېسىلغان تۈرك تىلىنىڭ تۇنجى گرامماتىكا دەرسلىكى بولۇپ، يېزىق ئىسلاھاتىدىكى بىر ناماياندى ئىدى.

مىلادىيە 1852 - يىلى، ئالتە يىل سادرازام بولغان مۇستاپا راشىد پاشا تەختتىن چۈشتى. ياندۇرقى يىلى ئىيۇن ئېيىدا رۇسىيىنىڭ 80 مىڭ ئەسكىرى دونايدىكى ئىمپېرىيە ھۆكۈمرانلىقىغا قاراشلىق مولداۋىيە ۋە مالاخىيە كىنەزلىكلىرىنى بېسىۋالدى. شۇ يىلنىڭ نوپابىر ئېيىدا، ئادىمرال ناخموفنىڭ فلوتى (ھەربىي كېمىلەر قىسمى) قارا دېڭىزنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى سىنوپ پورتىنىڭ ئاغزىدا تۈرك كېمىلىرىنى سۇغا چۆكتۈرۈۋەتتى. رۇس فلوتى ناھايىتى چوڭ غەلبە قازاندى. تۈركىيىنىڭ قۇدرەتلىك ئىتتىپاقچىسى ئەنگىلىيە بىلەن فرانسىيە 1854 - يىلى كۈزدە 36 ھەربىي كېمە، ئەسكەر ۋە زەمبىرەك ئارتقان ترانسپورتلاردىن تۈزۈلگەن بىر ھەربىي فلوتنى قارا دېڭىزغا كىرگۈزدى. شۇنىڭ بىلەن قىرىم ئۇرۇشى باشلاندى. قىرىم ئۇرۇشى رۇسىيىنىڭ قارا دېڭىزدىكى دېڭىز سېپىلى - سېۋاستىپولدا 349 كۈن داۋام قىلدى. ئۇرۇشتا رۇسىيىنىڭ سېۋاستىپولنى قوغداشقا ئەۋەتكەن قوماندانلىرىدىن ئادىمرال ناخموف بىلەن كورىئولوفلار كەينى - كەينىدىن ئۆلدى. ئوسمانىيلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزگەن ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە ساردىنيە قوشۇنلىرى گەرچە 1855 - يىلى سېنتەبىردە سېۋاستىپولنى ئىشغال قىلغان بولسىمۇ، ئەمما غەلبە قىلغان ئىتتىپاقچىلارغا قانغا بويالغان خارابىلىقلار قالدى. چار پادىشاھ نىكولاي I ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى. رۇسىيە ياندۇرقى يىلى مارتتا پارىژدا تۈزۈلگەن تىنچلىق شەرتنامىسىگە قول قويدى. يۇشقا مەجبۇر بولدى. بۇ تىنچلىق شەرتنامىسىدە، رۇسىيە قارا دېڭىز ياقىسىدىكى بارلىق سېپىللارنى ۋە دېڭىز قورال - جابدۇقلىرىنى چىقىرىدىغان جايلارنى يوق قىلىشقا، شۇنداقلا قارا دې-

ئىزدا ھەربىي كېمىلەرنى ساقلىماسلىققا مەجبۇرلاندى.

قىرىم ئۇرۇشى كرىپوستنويۇق رۇسىيىنىڭ ئەنگىلىيە ۋە فرانسىيە قاتارلىق غەرب ئەللىرىدىن كۆپ قالاق ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆرسىتىش بىلەن بىللە، يەنە ئوسمانلىلارنىڭمۇ قۇدرەت-لىك ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ پار ۋە يەلكەن بىلەن ماڭدىغان فلوت-لىرىنىڭ ياردىمىسىز رۇسىيىگە تاقابىل تۇرالمىدىغانلىقىنى ئو-چۇق كۆرسەتتى. ئىسلاھاتنىڭ قەدىمى قىرىم ئۇرۇشى تۈپەيلىدىن تېخىمۇ تېزلەشتى. ئىستانبۇلدا تېخىمۇ كۆپلىگەن ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە ئىتالىيە ئەسكەرلىرى، ھۆكۈمەت خادىملىرى، سو-دىگەر، مۇخبىر ۋە ساياھەتچىلەر پەيدا بولۇپ، ئوسمانلىلار جەم-ئىيىتىگە زور تەسىر كۆرسىتىشكە باشلىدى. شەرق بىلەن غەرب-نىڭ ئۇچرىشىشى ئەلمىساقىتىن بېرى مۇنداق مىسلىسىز بولۇپ باقمىغانىدى. بىرلەشمە ئارمىيىنىڭ تۈركىيىدە ھەددى - ھېساب-سىز ئالتۇنلارنى بۇزۇپ - چېچىپ خەجلىشى تۈركىيىدىكى نۇر-غۇنلىغان ئاھالىلەرنىڭ ياۋروپاغا ساياھەتكە بېرىش، ئۆگىنىش، شۇنىڭدەك ياۋروپا ئاقارتىش ھەرىكىتى بىلەن تونۇشۇش ئارزۇ-لىدى. بۇنىڭ ئىشقا ئېشىشىنى تەمىن ئەتتى. بۇنىڭ بىلەن ياۋروپا مائارىپىنى قوبۇل قىلىش دەۋرىنىڭ تەلىپىگە ئايلىنىپ، ئەۋزەل شارائىتقا ئىگە، ئىنتىلىشچانلىقى كۈچلۈك بولغان ئائىلىلەرنىڭ بالىلىرى پارىژ، گېنرېيا، لوندونلارغا كەتتى.

1856 - يىلى 18 - فېۋرالدا، سۇلتان ئابدۇلمەجىد I سادرازام مۇستاپا راشىد پاشا غۇلتىۋېتىلگەندىن كېيىن، ئىسلا-ھاتقا يېتەكچىلىك قىلىۋاتقان ئەلى پاشا ۋە فۇئات پاشالارنىڭ رىياسەتچىلىكىدە گۈلخانە سارىيىدا «ھاتتى ھۇمىيۇن» (مۇقەدد-دەس يارلىق) جاكارلاپ، بۇنىڭدىن 17 يىل بۇرۇن جاكارلانغان «ھاتتى شارىف» بىلەن 10 يىل بۇرۇن يولغا قويۇلغان «تەنزى-مات» نى قايتىدىن مۇئەييەنلەشتۈردى. بۇ ھۆججەت كىشىلىك ھوقۇقى (ئىنسان ھوقۇقى) نى كاپالەتلەندۈرىدىغان بولغاچقا،

«گۈلخانە ھاياتى ھۇمايۇن»، «ئىسلاھات پەرمانى» ۋە «پەرمانى ئادالەت» دېگەنگە ئوخشاش ناملار بىلەن ئاتالدى.

گۈلخانە سارىيىدا جاكارلانغان ئادالەت پەرمانى ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى كاتولىك دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئاھالىلەرگە مۇنا. سىۋەتلىك بولۇپ، ئۇ غەيرىي ئىسلام ئاھالىلىرىگە مۇسۇلمانلار بەھرىمەنلىنىۋاتقان ياكى ئەڭ ئاز دېگەندىمۇ ئۆزلىرىچە بەھرىمەنلىنىشكە تېگىشلىك، دەپ قارىغان ھوقۇق ۋە ئىمتىيازىلاردىن بەھرىمەنلىنىش ھوقۇقىنى بەردى. كاتولىك دىنى جەمئىيەتلىرىدىكى باش روھانىيلار ۋە ئاقساقاللار ئۆمۈرۋايەتلىك ۋەزىپىلەرگە تەيىنلىنىدىغان، ھەرقايسى مىللەتلەر ئۆزلىرى سايلاپ چىققان پارلامېنت بىلەن ئۆزلىرىنىڭ مىللىي ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ئاساس قىلىپ قۇرۇلغان مەمۇرىي ئورگانلىرىنى ئۆز قولىدا تۇتىدىغان بولدى. پەرمان دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكىنى جاكارلاپ، ھەرقاقداق ئادەمنىڭ دىنىي ئېتىقادىنى ئۆزگەرتىشكە مەجبۇرلانمايدۇ. خانلىقى، دىنىي ئېتىقاد ۋە دۆلەت تەۋەلىكىنىڭ ئوخشىماسلىقى تۈپەيلىدىن ۋەزىپىلەرگە تەيىنلىنىش - قالدۇرۇلۇشنىڭ چەكلىمە ۋە توسقۇنلۇققا ئۇچرىمايدىغانلىقى، ھەرقانداق كىشىنىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىش، مەكتەپتە ئوقۇش، ئەسكەر بولۇپ ھەربىي مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىش قاتارلىق ھوقۇقلىرىنىڭ بارلىقىنى بەلگىلىدى. پەرماننىڭ جاكارلىنىشى بىلەن مۇسۇلمانلار ۋە مۇسۇلمان بولمىغانلار ئارىسىدىكى مەزھەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى ھەل قىلىنىشقا تېگىشلىك ھەر خىل دەۋالار بىردەك ئارىلاشما سوتقا تاپشۇرۇلۇپ، بىر تەرەپ قىلىش نەتىجىسى جامائەتكە ئوچۇق ئۇقتۇرۇلدى. دىنغا بولدى. پەرمان تەن جازاسىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، جازا تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلدى، ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى دىنىي تەشكىلاتلارنىڭ باج تاپشۇرۇش ۋە ھەربىي ۋەزىپە ئۆتەش جەھەتتىمۇ باراۋەر ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى. پەرمان جاكارلىنىش بىلەن تەڭلا، پۈتۈن ئىمپېرىيە تەۋەسىدە چەت ئەللىكلەر ئۆزلىرىنىڭ

مۇقىم مۈلۈكلىرىنى ئېلىپ يۈرەلەيدىغان، ساتالايدىغان ۋە بىر تەرەپ قىلالايدىغان بولدى. پەرماندا يەنە ھەر يىلدا بىر قېتىم دۆلەت خامچوتى تۈزۈش، بانكا ۋە مالىيە ئاپپاراتلىرىنى قۇرۇش، كونكرېت قەدەم - باسقۇچلارنى قوللىنىپ پۇل ۋە ئالتۇن تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىش قاتارلىق ئىشلارمۇ ئوتتۇرىغا قويۇلدى. تاش-يول ۋە قاتناش ئىشلىرىغا ئېتىبار بېرىلىپ، سانائەت ۋە دېھقانچىلىق رىغبەتلەندۈرۈلدى، ھەرقانداق مىللەت ئۆز ئالدىغا مەكتەپ ئاچسا يول قويۇلدى. ياۋروپا جەمئىيەتلىرىنىڭ ئىمپېرىيە تەۋەسىدە ئىلىم - پەن، سەنئەت ۋە باشقا ئىشلارنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن مەبلەغ سېلىشىغا رۇخسەت قىلىندى. بىر جۈملە سۆز بىلەن ئېيتقاندا، «گۈلخانە ھاتتى ھۇمايۇن» ئوسمانىيلار ئىمپېرىيىسىنىڭ گۈللىنىشى ئۈچۈن ئاساس سالدى. ئەمما، ئۇ مۇسۇلمان بولمىغانلار ئارىسىدا كۈنساين كۈچىيىۋاتقان مىللەتچىلىككە سەل قارىغانىدى، شۇڭلا دەسلەپتىنلا مەغلۇبىيەتلىك تەقدىردىن قۇتۇلالمىدى.

مىلادىيە 1861 - يىلى 25 - ئىيۇندا، سۇلتان ئابدۇلمەجىد I ۋاپات بولۇپ، ئورنىغا ئىنسى ئابدۇلئەزىز تەختكە چىقتى. سۇلتان ئابدۇلئەزىز (1861~1876 - يىللىرى سەلتەنەت سۈرگەن) ئاكىسى ئابدۇلمەجىد خانغا ئوخشىمايدىغان، مەجەزى چۇس، ئۆزگىرىشچان، زالىم ۋە قاتمال ئادەم ئىدى. ھەقىقىي ساپ نىيەت بىلەن ئۆزىنى نىزامى جەدىدىنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشىغا بېغىشلىغان كىشىلەرنىڭ كەمچىل بولغانلىقىدىن، ئابدۇلمەجىدنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى ۋە ئۇنىڭ ئاجىز، زەئىپ ئىنىسى ئابدۇلئەزىزنىڭ زامانىسىدا چۈشكۈنلۈك بىلەن ئۈمىدسىزلىك ھۆكۈم سۈردى. ئاز ساندىكى تەرەققىيپەرۋەر كىشىلەر يېڭىلىققا كۆچۈشنى تەكىتلەپ تەبىئىي بايلىقلارنى ئېچىشنى تەشەببۇس قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار دۆلەت ئىشلىرى بىلەن كارى بولماي، پارخورلوق، خىيانەتچىلىكنى جان بېقىشنىڭ يولى قىلدى.

لمۇالغان ۋە ئىمپېرىيە سىياسىتىنى يېڭىلىماي بىر ئىزدە توختىدى. تىپ تۇرۇۋالغان بۇ مۇتەئەسسەپ ھۆكۈمراننىڭ بېسىپ تۇرۇشى بىلەن زۇۋان سۈرەلمىدى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، ئەلى پاشا ۋە فۇئات پاشالار ئىسلاھاتتا قەتئىي چىڭ تۇرۇپ، 1864 - يىلى فرانسىيىدىكى نىشىنىڭ ۋالىيلىقىنى ئۆتەۋاتقان مىدھەت پاشا (1822~1883) نى ئىستانبۇلغا چاقىرتىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە «ۋىلايەت قانۇنى» نى تۈزۈپ چىقىپ پۈتكۈل ئىمپېرىيىنى 26 ۋىلايەتكە بۆلدى.^① تۆت يىلدىن كېيىن، يەنى 1868 - يىلى ئاپرېل ئېيىدا، ئىمپېرىيىنىڭ ئەڭ ئالىي دۆلەت ئىشلىرى مەجلىسىگە ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلۈپ، «دىۋانى ئەھكامى ئەدلىيە» ۋە «دىۋانى ھۇمايۇن» دەپ ئىككىگە بۆلۈندى. ئالدىنقىسى بۇرۇنقى ئەدلىيە مەجلىسىنىڭ كۆچۈرمىسى، كېيىنكىسى فرانسىيە پارلامېنتىنىڭ كۆچۈرمىسى ئىدى. ئالدىنقىسى ئەدلىيە ئورگىنى، كېيىنكىسى بولسا مەمۇرىي دەۋالارغا قاراپ چىقىدىغان ئالىي سوت ئىدى. «دىۋانى ئەھكامى ئەدلىيە» گە رەئىس بولغان ئەخمەد جەۋدەت پاشا (ئۇ ئەمەلىيەتتە ئەدلىيە مىنىستىرى ئىدى) يېڭىدىن «نزامىيە سوتى» دېيىلىدىغان بىر ئۆرپ - ئادەت سوتىنى قۇرۇپ چىقىپ، سوت قىلىشنىڭ ھوقۇق ۋە تەرتىپلىرىنى بېكىتتى، شۇنىڭدەك «دىۋانى ئەھكامى ئەدلىيە» دە ئاغزاكى دەۋالارنى بىر تەرەپ قىلىدىغان بىر قاتار يېڭى تۈزۈملەرنى ئورناتتى. شۇ يىلى ئىستانبۇلدىكى گالاتا سارىيىدا ئوسمانلىلارنىڭ ئالىي دەرىجىلىك ئوتتۇرا مەكتىپى قۇرۇلۇپ، فرانسۇز تىلىدا دەرس باشلىدى، ئارقىدىن ئۇلاپلا ئوتتۇرا مەكتەپ دەرسلىكلىرىنى فرانسۇزچە ئوقۇتۇش سىناق قىلىندى. بۇ مەكتەپتە ئوقۇغانلار دەسلەپتە ئوسمانلىلار ئىمپېرىيىسىنىڭ، كېيىن يېڭى قۇرۇلغان تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ سىياسىي پائالىيەتلىرى ۋە ھاكىمىيەت

① بۇ قانۇن ئوسمانلىلار ئىمپېرىيىسى تارىخىنىڭ ئاخىرلىرىغىچە يولغا قويۇلدى.

ئورگانلىرىدا ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىدى.

بۇ ۋاقىتتا، ئوسمانلار ئىمپېرىيىسى تېز سۈرئەتتە بەربات بولۇۋاتماقتا ئىدى. قىرىم ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئوسمانلارنىڭ غەربىي ياۋروپادىن ئالغان قەرز سوممىسى 10 مىلياردتىن ئېشىپ كەتتى، بۇ چاغدا قەرزدىن باشقا نەرسىنىڭ بۇنچىۋالا سانى ئىپا-دىلەشكە قۇربى يەتمەيتتى. باج تۈزۈمى كۈندىن - كۈنگە چىرىك-لەشتى، مال باھاسىنىڭ ئۆرلەپ كېتىشى ۋە ئابدۇلمەجىد بىلەن ئابدۇلئەزىزنىڭ بۇزۇپ چىقىشى ئۈچۈن قىلىنىدىغان چىقىمغا بەرداشلىق بېرىشكە غەرب دۇنياسىدىكى ئالتۇن بازىرىدىن كۆپ مىقداردا قەرز ئالمىسا بولمايتتى. بۇ چاغدىكى ئىمپېرىيە خۇددى زىيا پاشانىڭ ئېيتقىنىدەك «ناۋادا ھىجرىيىنىڭ 1000 - يىلىدىن 1255 - يىلىغىچە (مىلادىيە 1259 - يىلىدىن 1839 - يىلىغىچە - چە) زەئىپلىشىش يولىدا ئىككى ئات قوشۇلغان ھارۋىدەك ماڭغان بولسا، ھىجرىيىنىڭ 1255 - يىلىدىن 1285 - يىلىغىچە (مىلادىيە 1839 - يىلىدىن 1869 - يىلىغىچە) خارابلىشىش يولىدا پويىزدەك ئۇدۇل چاپتى». بۇنداق يېتەرسىزلىك ۋە كەمتۈكلۈك-نى تولۇقلايدىغان بىردىنبىر چارە مەجلىسى مەشۋەرەت (ئاساسىي قانۇن جاكارلانغان مەجلىس) ئىدى.

ئەلئىسىيە، سۇلتان سەلىم III زامانىسىدا جەدىد دېگەن بۇ يېڭى ئۇقۇمنى بەزىلەر قوبۇل قىلىشنى ئانچە خالىمىدى. مىلادىيە 1798 - يىلى دىپلوماتىيە ۋەزىرى ئاتىق فرانسىيە ئىشغالىيىتى ئاستىدىكى ئادرىئاتىك دېڭىزى بويىدىكى جايلاردا قوللىنىلىۋاتقان ئۇسۇلى جەدىدلەر توغرىسىدا دوكلات بەرگەندە، «ئۇلارنىڭ بۇ يەردە قەدىمكى يۇنانچە بولغان بىر ھۆكۈمەتنى قايتا قۇرۇش ۋە بىر ھۆر سىياسىي تۈزۈلمىنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن قوللانغان ھەرىكەتلىرى ئۇلارنىڭ يامان غەربىنى ئىپادىلەپ قويدى» دېدى. دەرۋەقە، ئاتىقنىڭ بايقىغىنى ھەقىقەتەن راست بولۇپ، مىللەتچى-لىك بىلەن ھۆرىيەتچىلىك 19 - ئەسىردىكى فېئودال مۇستەبىت

ئوسمانىيلار ھاكىمىيىتىنى پاچاقلاپ تاشلاشقا مۇناسىۋەتلىك ئىكەن كى زور كۈچ ئىدى. گەرچە مۇتەئەسسىپ كۈچلەر فرانسىيىچە ھۆرلۈككە ئىنتىلىدىغان ئىنسان ھوقۇقىنى كاپالەتلەندۈرۈدىغان، ھاكىمىۋتەلىقە چەك قويدىغان ھەرىكەتلەرنى توسقان ۋە باسقان بولسىمۇ، ئەمما ھۆرىيەت دەرىخىدىن يىرىۋېتىلگەن بۇ ياش نوتا ئىسلامىيەتنىڭ ئەڭ مۇستەھكەم قورغىنى تۈركىيىدە بەربىر يىلتىزلىدى.

19. ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا، تۈركىيىلىكلەر ئىچىدە تېخىمۇ نۇرغۇن كىشىلەر، بولۇپمۇ پۇرسىتى كېلىپ غەرب ئەللىرىگە چىقىپ ساياھەت قىلغان كىشىلەر ئۆز دۆلىتىنىڭ قالاق ۋە كەمبەغەللىكىنى، ئەكسىچە ئادەمنىڭ تەسەۋۋۇرىغا سىغىمىغۇدەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلىپ بېيىپ كەتكەن ياۋروپانىڭ بولسا پۈتۈن دۇنيانى ئالدىنقىغا كىرگۈزۈپ ئوينىتىۋاتقانلىقىنى قاتتىق ھەسەت ئىچىدە كۆردى. ئىلگىرىكى «ئىمپېرىيە نېمىشقا راۋاج تاپمايدۇ؟» دېگەن كونا مەسىلە بىردىنلا «ئىمپېرىيە نېمىشقا زاۋاللىققا يۈزلىنىدۇ؟ ئەكسىچە ياۋروپا نېمىشقا ئىلگىرىلەپ كېتىدۇ ۋە تەرەققىي قىلىدۇ؟ ياۋروپانىڭ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىشى تىكى سىرى زادى نەدە؟» دېگەن مەسىلىگە كۆچتى.

1837 - يىلى، ئوسمانىيلارنىڭ ۋېنادا تۇرۇشلۇق ئەلچىسى سادىق رىفات پاشا (1807~1856 - يىللىرى) «ياۋروپانىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا» ماۋزۇلۇق ماقالە يېزىپ، ياۋروپا بىلەن تۈركىيىنى سېلىشتۇرۇپ، ئوسمانىيلارنىڭ ياۋروپادىن قانداق ئۆگىنىشى ۋە نېمىلەرنى ئۆگىنىشى كېرەكلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. رىفات پاشانىڭ ئاساسلىق كۆزقارىشى ئىسلامىيەتنىڭ سىياسىي - ئىدىيىۋى ئەنئەنىسىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كېتەلمىدى. ئۇنىڭ ئەھمىيەت بەرگىنى ئادالەت بولۇپ، ھۆرلۈك ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا ھۆكۈمرانلاردا قانۇن ئارقىلىق ئەلنى ئىدارە قىلىش نەسئۇلىيىتى بولۇشى، پۇقرالىرىغا ئادىل ۋە سېخىيلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشى لازىم ئىدى. ئۇنىڭ بۇ كۆزقارىشى

ئەرەبلەردىكى «خەلىپە ئادىل بولسا ئۇنىڭ ئىلتىپاتىغا رەھمەت ئېيتىش، ئادىل بولمىسا ئۇنىڭ بۇ گۇناھىغا تەخىر قىلىپ تۇرۇش» دېگەن ھېكمەتلىك سۆزنىڭ يېڭىچە ئوتتۇرىغا چىقىشى ئىدى. ئۇنىڭ بۇ كۆز قارىشىغا شۇ چاغدا ئوسمانىيلارنىڭ پارىژدا تۇرۇشلۇق ئەلچىسىنىڭ مۇدىر كاتىپى بولغان سەئىد مۇستاپا سامى 1840 - يىلى يازغان بىر پارچە ماقالىسى بىلەن يانداشتى. بۇ ئىككى دىپلومات يازغۇچى ماقالىلىرىدە ئىلىم - پەننىڭ دۆلەت - نى روناق تاپتۇرۇشتىكى مۇھىملىقىنى تەكىتلەپ، ئىلىم - پەن بىلەن ھۆرلۈكنىڭ مۇناسىۋىتىنى يەشتى. ئۇلارچە بولغاندا، ھۆرلۈك ئىنسانلارنىڭ قانۇن ئالدىدىكى باراۋەرلىكى ۋە كاپالەتكە ئېرىشىشىدىن دېرەك بېرەتتى. تەنزىمات دەۋرىنىڭ سىياسىي ئىشلىرىدا مۇشۇنداق كۆز قاراشتا بولۇشقان بولۇپ، ئۇلار ھۆكۈمەت ۋە ئۇنىڭ گۇماشتىلىرىنىڭ خەلقنى خالىغانچە بوزەك ئېتىشىنى يېڭى قانۇن تۇرغۇزۇش ۋە يېڭى سوت تەسىس قىلىش ئارقىلىق چەكلەش لازىم، دەپ قارىغانىدى. سەيدۇللا پاشا (1838 ~ 1891 - يىللىرى) ئۆزىنىڭ «19 - ئەسىر» دېگەن شېئىرىدا ئىلىم - پەننىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى، دۆلەتنى قانۇن ئارقىلىق ئىدارە قىلىش ۋە مائارىپنى ئومۇملاشتۇرۇشنى ماختىدى، ئۇ يېڭىلىققا كۆچۈشنىڭ ئاۋانگارتى ئىدى، ئۇ شېئىرىدا مۇنداق دېدى:

نزامى جەدىد ئېلىپ كەلدى مەرىپەتلىك بىر زامان،
كىشىلىك ھوقۇق، مال - دۇنيا قوغدىلىدىغان تىنچ، ئامان.

ئەمەس قۇل زەبىدكە ئامۇر، زەبىد ئامۇرغا ھەم خۇجا^①،
ئاساس سالدى تەڭلىككە بىر دانىشمەن ھۆكۈمران.

① ئامۇر بىلەن زەبىدلەر ئىسلام دىنىنىڭ شەرئەت كىتابلىرىدا ئەنئەنىۋى يۇسۇندا نەقىل كەلتۈرۈلىدىغان ئادىللىق بىلەن زالىملىققا ۋەكىلىك قىلىدىغان ئىككى شەخس بولۇپ، «ئىنجىل» دىكى John Doe بىلەن Richard Roe لەرگە تەڭ كېلىدۇ. بۇنىڭ بىر ھېكايىسى بار.

ئىلىم - پەن تارقىلىپ كىرگەچ تەپەككۈر كەڭ قانات قاتتى،
 مەتبەئەچىلىك ئاتا قىلدى بىر بوشلۇققا يېڭى جان.

غەرب دۇنياسىدا تاڭ ئاتتى ئىلىم - ھېكمەت نۇرى بىرلە،
 رۇم، ئەرەب، مىسىر، ھىرات شۆھرىتى سۇنۇپ يەكسان.

تەرەققىيات دەۋرى بۇ، دۇنيا ئىلىم دۇنياسى،
 نادان بىلەن نە چىقىشسۇن ئەمدى بىزنىڭ بۇ جاھان؟^①

بۇ دەۋردە سۇلتان ۋە ئۇلارنىڭ ۋەزىرلىرى سولتان بىلەن
 پۇقرالار ئوتتۇرىسىدىكى يېڭىچە شەرھەلەنگەن مۇناسىۋەتلەرنى مە-
 لۇم جەھەتتىن ئېتىراپ قىلدى. ئەمما، پۈتكۈل 19- ئەسىردە
 سولتاننىڭ ھاكىمىيەتلىكى ئاجىزلىدى ئەمەس، بەلكى داۋاملىق
 چىڭىپ باردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياش پەرەڭلەر (فرانسۇزلار)،
 ياش ئىنگىلىزلار، ياش گېرمانلار ھەدەپ ياش تۈركلەرگە تەسىر
 كۆرسەتتى.

19 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىغا كەلگەندە، ئوسمانلى
 ئىمپېرىيىسى تارىخىدا زور بىر بۇرۇلۇش يۈز بەردى. بۇ چاغدىكى
 مۇنازىرىنىڭ تۈگۈنى غەربلەشتۈرۈشنى قوبۇل قىلىش كېرەكمۇ
 ياكى رەت قىلىش كېرەكمۇ؟ دېگەن مەسىلە بولماي، قانداق
 قوبۇل قىلىش كېرەك؟ دۆلەتنىڭ ھاكىمىيەتلىق تۈزۈلمىسىگە
 قانداق چەك قويۇش كېرەك؟ دېگەن مەسىلە بولۇپ قالدى. نەتى-
 جىدە جەدىد مەكتەپلىرىدە تەربىيە كۆرگەن بىر تۈركۈم ئىلغار
 زىيالىيلار بىر قىسىم تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زاتلارنىڭ ياردىمىدە
 مۇتەئەسسەپ، بىيوروكرات ئۆلىمالارنىڭ ئولگارخ مۇستەبىت ھۆ-

① كەنتان ئاقبۇز: «باتى تەسىرىدە تۈرك شېئىرى ئانتولوگىيىسى» («غەربنىڭ تەسىرى
 ئاستىدىكى تۈرك شېئىرلىرىدىن تاللانما»)، بۇ ھەقتە ئەبۇزىيا تەۋپىق (1849 - 1913) نىڭ
 «نۇمۇنىي ئەدەبىياتى ئوسمانىيە» («ئوسمانلى ئەدەبىياتىنىڭ نەمۇنىلىرى») دېگەن ئەسىرىنىڭ
 134-بېتىگە قارالمۇن.

كۈمرانلىقىغا قارشى دولقۇن قوزغىدى. بۇ يېڭىلىق ئەمدى ئىلا-
گىرىكىدەك ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ئىسلاھات قىلىش شەكلى ئارقى-
لىق ئەمەس، بەلكى ئەدەبىيات - سەنئەت، مەدەنىيەت ساھەسىدە-
كى مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتى بىلەن باشلاندى.

ئوسمانلىلار تارىخىدىكى مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتىنىڭ يول
باشچىلىرى ئەنئەنىۋى ئادەت بويىچە ئەدەبىياتى جەدەد (يېڭى ئەدە-
بىيات) نىڭ پىر- ئوستازلىرى دەپ قارالغان ئىبراھىم شىناسى
(1826~1871 - يىللىرى)، زىيا پاشا (1825~1880 -
يىللىرى) ۋە نامىق كامال (1840~1888 - يىللىرى) قاتارلىق
ھۆرمەتكە سازاۋەر ئۈچ كىشى ئىدى.

ئىبراھىم شىناسى ئۆز دەۋرىنىڭ شائىرى، دراماتورگى ھەم
مۇخبىرى ئىدى. ئۇ 1848 - يىلى پارىژدا ئوقۇۋاتقان ۋاقىتدا
فرانسىيىدە فېۋرال ئىنقىلابىغا قاتنىشىپ، شۇ دەۋرنىڭ قەھرىد-
مانلىق روھىنى ئۆزىگە سىڭدۈردى، ئاتاقلىق شەرقشۇناسلار بى-
لەن ئۆلپەتلەشتى. فرانسىيە فېۋرال ئىنقىلابىدا يېڭىدىن قۇرۇل-
غان ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت تەركىبىدىكى يەتتە نەپەر جۇمھۇرىيەتچى-
نىڭ بىرى، شائىر لامارتىن (1790~1869 يىللىرى) بىلەن
تونۇشۇپ، ئۇنىڭ چوڭقۇر تەسىرىنى قوبۇل قىلدى، ۋەتەنگە قايت-
قاندىن كېيىن «دىۋان ماڭارپ» (ماڭارپ مىنىستىرلىكى) نىڭ
ھەيئەت ئەزاسى بولدى. ئەمما، ئۇزاق ئۆتمەي مۇتەئەسسىپلەرنىڭ
بېسىمى بىلەن ئۇ يەردىن ھەيدەلدى. ئاخباراتچىلىق كەسپى ئوس-
مانلىلارغا نىسبەتەن گېيىتقاندا تېخى يېڭى ساھە بولۇپ، جەددىچى-
لىكنى نامايان قىلىدىغان ۋاسىتە ھەم مۇنبەر ئىدى. شىناسى
تەرەققىيات ھۆرلۈك ئارقىلىق ئىلگىرى سۈرۈلدى، ھۆرلۈك
جامائەت پىكىرىگە تايىنىپ مۇستەھكەملىنىدۇ، دەپ قارايتتى.
ئۇ، «دىۋان ماڭارپ» تىن ھەيدەلگەندىن كېيىن ئەدەبىيات ۋە
ئاخبارات ساھەسىگە يۈزلىنىپ، بارلىق كۈچى بىلەن پارىژ ۋە
لوندوندىكىگە ئوخشاش رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرايلىغان جا-

مائەت پىكرىگە ئەھمىيەت بەردى. بۇ ئارزۇنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا گېزىت ئاساسلىق رول ئوينىيتتى. ئۇ دەسلەپدە «جىرىدەئى ھاۋادىس»^① (ئاخبارات گېزىتى) ھەپتىلىك گېزىتىگە ماقالىلەر يازدى. 1860 - يىلىغا كەلگەندە، مەركىزىي ھۆكۈمەت تەرىپىدىن مانلار بۆلۈمىدىكى چاپنازادە ئاغا ئەپەندى بىلەن بىرلىشىپ «تەرى-جۇمانى ئەخۋال» (چۈشەندۈرۈش) ھەپتىلىك گېزىتىنى چىقاردى. ئۇزاق ئۆتمەي جەمئىي 25 سان چىققان بۇ گېزىت زىيا پاشانىڭ يازغان بىر پارچە ماقالىسى تۈپەيلىدىن «يول قويۇلغان ھۆرلۈك دائىرىسىدىن چىقىپ كەتتى» دەپ پېچەتلەندى. 1862 - يىلى شىناسى ئۆز ئالدىغا ئايرىم «تەسۋىرىي ئەپكار» (جامائەت پىكرىنى چۈشەندۈرۈش) ناملىق گېزىتىنى نەشر قىلدى. گېزىتنىڭ ئىلغارلىقى مەدەنىيەت جەھەتتە بولۇپ، سىياسىي جەھەتتە ئەمەس ئىدى.

زىيا پاشا سۇلتان مەخمۇد II زامانىسىدا سۇلايمانىيە مەسچىدىكى يېنىدا ئېچىلغان «مەكتەبى ئۆلۈمى ئەدەبىيە» دە ئوقۇغان، ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن مۇستاپا راشىد پاشا تەرىپىدىن سا-رايغا چاقىرتىلىپ سۇلتاننىڭ 3 - كاتىپى بولغان، مۇستاپا راشىد پاشا ۋاپاتىدىن كېيىن سارايدىن ھەيدەلگەن. زىيا پاشا 1867 - يىلىدىن 1872 - يىلىغىچە پارىژ، لوندون، جەنۇبىدە يۈرۈپ، ياۋرۇپا خىرىستىيان دۇنياسىنىڭ تەرەققىيات ئەھۋالىنى ھەيران-لىق ئىچىدە ئىنچىكە كۆزىتىپ، تۈركىيىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسلام دۇنياسىنىڭ ياۋرۇپادىن كۆپ ئارقىدا قالغانلىغىنى چوڭ-قۇر ئېچىنىش ئىچىدە بايقىدى. ئۇ 1870 - يىلى جەنۇبىدە يازغان مەشھۇر بىر شېئىرىدا بۇ ھەقتىكى ئازاپلىق تەسىراتىنى مۇنداق بايان قىلدى:

① ئەنگلىيەلىك ۋىليام چۇرچىل تەرىپىدىن 1840 - يىلى نەشر قىلىنغان ھەپتىدە بىر قېتىم چىقىدىغان تۇنجى تۈرك يېزىقىدىكى گېزىت بولۇپ، ئاخبارات، ماقالە ۋە ئەدەبىيات - سەنئەت قاتارلىق سەھىپىلىرى بولغان، 1846 - يىلى چۇرچىل ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى باشقۇرغان، گېزىت جەمئىي 20 يىل نەشر قىلىنغان.

دىيارى ئىسلامى كەزدىم پۈتۈن ۋەيرانلەر كۆردۈم،
دىيارى كۆفۈرى كەزدىم خانىلەر، كاشانىلەر كۆردۈم^①.

زىيا پاشا بۇ شېئىرىدا يەنە ئىسلام دۇنياسىدىكى ئۆي -
ئىمارەتلەرنىڭ تەرەققىياتسىزلىقتىن خۇددى مۈشۈك ياپىلاقنىڭ
ئۇۋىسىغىلا ئوخشايدىغانلىقى، مۇسۇلمانلارنىڭ نادانلىق ۋە نامرات-
لىقىدىن خەلقئارادا پۈت دەسسەپ تۇرالمايۋاتقانلىقى، ھەتتا ئۇلار-
نىڭ ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇ ھالىنى بىلگىدەك ئاڭ سەۋىيىدىنمۇ مەھرۇم
ئىكەنلىكى، بۇنىڭغا ئۆز مەجبۇرىيەتلىرىنى ئادا قىلمىغان ھۆ-
كۈمرانلارنىڭ سەۋەبچى بۇلۇشى كېرەكلىكى ھەققىدە توختالسا،
يەنە بىر شېئىرىدا دىنى توغرا ئورنىنى ئۆزىنى ئىسلامپەتنىڭ
سادىق مۇرىتى قىلىپ كۆرسىتىدىغان، ئەمما ئىچى بىلەن تېشى،
دىلى بىلەن تىلى باشقا رىياكار ئۆلىمالارنى تەنقىت قىلىپ مۇنداق
دېدى:

سادىق كۈرۈنۈر كىشىۋەدە ئەربابى خىيائەت،
مۇرىشىد سانلىلۇر ۋەھلىدە ئەربابى زالالەت،
ئەكسەر كىشىنىڭ سۈرىتىگە سىرىتى ئويمان،
يارەب بۇنىھېكمەتتۇر ئىلاھى بۇنىھالەت^②.

زىيا پاشا ياۋرۇپادىكى مۇساپىرچىلىق ھاياتىدا ئەلى پاشا ۋە
فۇئات پاشالار ھاكىمىيىتىگە ۋە ئۇلارنىڭ ئىسلاھاتىغا قارشى

① كەنتان ئاقپۇز: «باتى تەسىرىدە تۈرك شېئىرى ئانتولوگىيىسى» (غەربنىڭ تەسىرى
ئاستىدىكى تۈرك شېئىرلىرىدىن تاللانما)، 1953 - يىلى تۈركچە نەشىرى، 29 - بەت. بۇ ھەقتە
مەشھۇر تاتار ئالىمى رىزائىددىن بىننى فەخىرىدىننىڭ 1916 - يىلى قازان تاتارىستان كىتاب
نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان «جەۋامىئۇلكەلىم شەرىھى» دېگەن ئەسىرىنىڭ 271 بېتىگە
قارالسۇن.

② رىزائىددىن بىننى فەخىرىددىن: «جەۋامىئۇلكەلىم شەرىھى» قازان تاتارىستان كىتاب
نەشرىياتى، 1916 - يىلى قازان نەشىرى، 148 - بەت.

نۇرغۇنلىغان ماقالىلەر يازدى. 1868 - يىلى زىياپاشا ئوسماننىڭ لارنىڭ كونا يېزىق نۇسخىسىغا ھۇجۇم قىلدى. ئۇ لوندوندا يازغان «شېئىر ۋە ئىجادىيەت» دېگەن مەشھۇر ماقالىسىدە، ئوسماننىلارنىڭ كلاسسىك ئوردا ئەدەبىياتىنى «زورمۇزور قۇراشتۇرۇلغان ياسالمىلىق»، «ئەرەب، پارس ھەرپلىرىنىڭ باشقىچە بىر ۋارىيانتى» دېدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، تۈرك يازغۇچىلىرى بۇنداق يېزىق بىلەن يېزىلغان ئوردا ئەدەبىياتىنى قەتئىي تاشلىشى، ئېتىبارغا ئېلىنمايۋاتقان، ئەمما ھەقىقىي بولغان تۈرك فولكلورى ئارىسىدىن ئىلھام ئېلىشى لازىم ئىدى. شۇنداق بولغاندىلا، ئاندىن ئۇلار ئۆز خەلقىنىڭ ھەقىقىي تالانتلىقلىرىنى ۋە ئۆز خەلقىنىڭ ھەقىقىي تىلىنى تاپالايتتى. ئۇنىڭچە بولغاندا، ھۆكۈمەت ئورگانلىرىدا قوللىنىۋاتقان، خەلق چۈشەنمەيدىغان ھېلىقى مۇجەھەل ۋە ياسالما تىل بىلەن يېزىلغان پەرمانلاردىن ئېكىسپلاتاتسىيە ۋە مۇستەبىتلىك پەيدا بولاتتى، پۇقرالار ھوقۇقىمىز كاپالەتكە ئىگە بولسۇن دېسە، قانۇنلارنى ۋە دۆلەتنىڭ ئەمىر - پەرمانلىرىدىن ئۆز ئانا تىلى بويىچە ئوقۇپ چۈشىنەلمىشى لازىم ئىدى، شۇ چاغدا ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ ھوقۇقىغا تاجاۋۇز قىلىۋاتقان نەرسىنىڭ نېمىلىكىنى پەرق ئېتىپ چەكلىيەلەيتتى.

زىياپاشانىڭ بۇ دەلىللىرى ناھايىتى تېزلا جامائەتنىڭ ئالدىغا ئېبرىشتى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ تېخىمۇ ئاممىبابلاشقان ۋە مۇكەممەللەشكەن تىل توغرىسىدا چىقارغان مۇراجىئەتنامىسى تېخىمۇ كۆپلىگەن كىشىلەرنىڭ كۆڭلىگە ياقىتى. گرامماتىكا ۋە سۆزلۈك كە دائىر كىتابلار ئارقىمۇ ئارقىدىن نەشر قىلىندى. بۇرۇنقىدەك ئوسمانلى تىلى دېگەن ئاتالغۇ قوللىنىلماي، ئەمدى تۈرك تىلى دېگەن سۆز قوللىنىلىدىغان بولدى.

زىياپاشا غەربنىڭ تىل - يېزىقىنى ئۆگىنىشنىڭ مۇھىملىكى

قىنى تەكىتلەيتتى، ئەمما غەربنىڭ مەدەنىيىتىنى دوراشنى قەتئىي تەشەببۇس قىلمايتتى. چۈنكى ئۇ بىر خىل مەدەنىيەتنىڭ چوقۇم ئۆزىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان تۇغما ئەقىللىقلىرى بولىدۇ، دېگەنگە ئىشىنىتتى. ئۇ مەدەنىيەت ۋە دىن جەھەتتە قانچىلىك ئەنئەنىچى بولۇشتىن قەتئىينەزەر پەرەڭلەرنىڭ ھەر خىل ئىدىيەلىرىنى قوبۇل قىلىشنى چەتكە قاقمايتتى. بۇنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغىنى ئاساسىي قانۇن تۇرغۇزغان ھۆكۈمەت قۇرۇش ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ئىدىيىسى مۇساپىرچىلىقتا يۈرۈپ يازغان ئىككى پارچە ئەسىرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. ئۇنىڭ بىرى «رۇيا» (چۈش) ئىدى، يەنە بىرى رەسۇلىلانىڭ «ئوممەتلىرىم ئارىسىدا پىكىر ئىختىلاپلىرى چىقسا ئاللا بەخت ئاتا قىلىدۇ» دېگەن ھەدىسىنى ئاساس قىلغان ئەسەر بولۇپ، زىيا پاشا ئۇنىڭغا يېڭىچە تەبىر بەردى ۋە ئۇنى مەجلىسى مەشۋەرەتنىڭ ئاساسى قىلدى. چۈنكى، ئۇ چاغلاردا بۇ ھەدىس كۆپ جايلاردا نەقىل كەلتۈرۈلۈپ، فىقھىي ئىلمى مەزھەپلىرىنىڭ ئۆزئارا ئىختىلاپلىرى شىش ئارقىلىق تەڭ باراۋەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنى قانۇنلاشتۇراتتى. شۇڭا، ئۇ ئوخشىمىغان پىكىرلەرنىڭ بىر - بىرىگە قاتتىق ئۇرۇلۇشىدىن ھەقىقەت چىقىندىلىرى چاقىنايدۇ، مۇشەققەتلىك ۋەزىپىلەرنى ئۈستىگە ئالغان سىياسەتچىلەر ئۆزىنى تەنقىد بىلەن قارشىلىقنىڭ كۈچلۈك سىناقلىرىغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان قىلىپ چىنىقتۇرۇشى لازىم، دەپ ھېسابلىدى.

زىيا پاشانىڭ بۇ تەشەببۇسى ئەدەبىياتى جەدىدىنىڭ ئەڭ مەشھۇر ۋەكىلى نامىق كامالنىڭ ھۆرلۈك ۋە دېموكراتىيە كۈيلەنگەن ئەسىرلىرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. نامىق كامال تەجىردا دېگەن يەردە سۇنغان بىر ئاقسۆڭەك ئائىلىسىدە تۇغۇلغان بولۇپ، ئوسمانلى مانىپىلار ئوردىسىنىڭ تەرجىمە بۆلۈمىدە ئىشلەيتتى، فرانسۇزچە،

پارسچە ۋە ئەرەبچىنى ناھايىتى پۇختا بىلەتتى. ئۇ ئاخبارات ساھەسىگە 1863 - يىلى مارتتا ئېلان قىلىنغان تۇنجى ماقالىسى بىلەن كىرىپ كەلدى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئەمدىلا 23 ياشقا كىرگەن نامىق كامال «مىرات» (ئەينەك) ۋە «تەسۋىرىي ئەفكار» قاتارلىق گېزىتلەردە زىيا پاشا بىلەن بىللە فرانسىيەنىڭ مەشھۇر مۇتەپەككۈر ۋە بۇرژۇئا دېموكراتىچىسى مونتېسكيۇ (1689~1755) ۋە رۇسسو (1712~1778) نىڭ «رىم ئىمپېرىيىسى» نىڭ گۈللىنىشى ۋە خارابلىشىشىنىڭ سەۋەبلىرى، «قانۇننىڭ روھى»، «ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى ۋە ئاساسى ھەققىدە»، «ئىجتىمائىي پۈتۈم ھەققىدە» قاتارلىق دۇنياغا مەشھۇر ئەسەرلىرىنى تۈركچىگە تەرجىمە قىلىپ ئېلان قىلدى ھەم ئۆز ئېلىگە تەتبىقلاپ شەرھلىدى. ئۇنىڭ مەجىزىدىن قارىغاندا، ئۇ شىناسىدەك ئېھتىياتچان ئەمەس ئىدى. ئۇ دەسلەپتىلا سىياسىي ئىشلار ئۈستىدە گەپ ئاچتى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭ دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى مەسىلىلەر ھەققىدە ئېلان قىلغان كەسكىن، جەڭ-گىۋار ماقالە ۋە ئوبزۇرلىرى ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ قاتتىق دىققىتىنى قوزغىدى.

1865 - يىلى، سۇلتان ئابدۇلئەزىزنىڭ ھۆكۈمىتى مۇستەبىتلىككە قاراپ ماڭدى. شۇ يىلى ئوسمانىيلارنىڭ تۇنجى ئاخبارات قانۇنى ئېلان قىلىنىپ، ئىلغار پىكىرلەر باستۇرۇلدى، گېزىتلەر پېچەتلەندى، بۇنداق ئاق تېررورلۇق ئۆكتىچىلەرنى چېنىقتۇردى. ئۆكتىچىلەر ئاياتۇللاھىي، شاھزادە مۇرات، مۇستا-پا پايسال، ئەلى سۇئاۋى ئەپەندى ۋە نامىق كامال قاتارلىق نامدار كىشىلەر ئىدى. مۇستا-پا پايسال مىسىر ھۆكۈمرانلار تەبىقىسىدىن بولۇپ، بۇ چاغدا ئۇ فرانسىيەدە ئىدى. ئۇنىڭ پارىژدىن سۇلتانغا ئەۋەتكەن سىياسىي يېڭىلاپ ئاساسىي قانۇن جاكارلاش ھەققىدە.

كى ئوچۇق خېتى نامىق كامال، ئەبۇ زىيا تەۋىپىق ۋە سەيدۇللا پاشالار تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنىپ، نامىق كامال مۇھەررىرلىرىدىكىكىدىكى «تەسۋىرىي ئەپكار» گېزىتىدە ئېلان قىلىندى. شۇ يىلى ئىيۇندا «ئىتتىھاتىيە ئوسمانى» (ئوسمانلى ئىتتىپاقداشلىرى) ياكى «يىنى ئوسمانىيلار» (يېڭى ئوسمانلار) ناملىق بىر ئىنقىلابىي تەشكىلات نامىق كامالنىڭ رىياسەتچىلىكىدە ئىستاتىبۇلدا رەسمىي قۇرۇلدى. ئەمما، ياندۇرقى يىلى پاش بولۇپ قالغاچقا، بىر قىسىم ئەزالىرى قولغا ئېلىندى، بەزىلىرى يىراق جايلارغا پالاندى، بەزىلىرى چەت ئەللەرگە چىقىپ كەتتى. نامىق كامال دەسلەپتە سېرۇس، ئارزۇرۇمىلارغا پالاندى، ئۇ 1867 - يىلى مايدا فرانسىيىگە بېرىپ، 1871 - يىلى قايتىپ كەلگەنگە قەدەر بولغان ئۈچ يىلنى لوندون، پارىژ ۋە ۋېنالىرىدا مۇساپىرچىلىقتا ئۆتكۈزدى.

1868 - يىلى 28 - ئىيۇندا، نامىق كامال باشچىلىقىدىكى ئوسمانلى ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ ئورگان گېزىتى -- «ھۆرىيەت» ياۋروپادا دۇنياغا كەلدى. گېزىتنىڭ تۇنجى سانىغا بېسىلغان مۇھىم ئىككى ماقالىنى نامىق كامال يازدى. بىرىنىڭ ماۋزۇسى «ھوببەل ۋە تەن مەنەل ئىمان» (ۋە تەننى سۆيۈش ئىمانىنىڭ جۈمە - لىسىدۇر)، يەنە بىرىنىڭ ماۋزۇسى «مەشۋەرەت» (پىكىر قەدەملىش، كېڭىشەش) بولۇپ، ئالدىنقىسىدا ۋە تەنپەرۋەرلىك سۆز - لەنگەن، كېيىنكىسىدە بولسا «قۇرئان كەرىم» دىكى «ۋە ئەمرە ھۇم شۇرا بەينەھۇم»^① (مەنىسى: ئىشتا ئۇلار بىلەن كېڭەشكىن) دېگەن ئايەت ئارقىلىق مەسلىھەتچىلىك شەكلىنى ئالغان كېڭەش تۈزۈمىدىكى ھۆكۈمەت قۇرۇش مۇراجىئەت قىلىنغانىدى.

«ھۆرىيەت» گېزىتىدە ئېلان قىلىنغان مەشھۇر ماقالىدە،

① «قۇرئان كەرىم»، 42 - سۈرە (شۇرا)، 38 - ئايەت.

نامىق كامال ھۆرلۈك ۋە ۋەتەن دېگەن ئىككى يېڭى ئىدىيىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇنى تۈرك ئوقۇرمەنلىرىگە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەنئەنىۋى كۆز قارىشىغا ئۇيغۇن كېلىدىغان بىر شەكىل بىلەن سۈندى. نامىق كامالچە بولغاندا، ئىسلامىيەت دۇنياسىنىڭ ئار-قىدا قالغانلىقى نىسپىي بولۇپ، مۇتلەق ئەمەس ئىدى، يەنە كېلىپ بۇنداق قالاقلق ئىسلامىيەتنىڭ ئۆزى تەرىپىدىن بەلگىلەندىگەن كەمتۈكلۈك بولماستىن، بەلكى غەرب كۈچتۈڭگۈرلىرىنىڭ ئىسلامىيەت ئىقلىمىغا زورمۇزور ئارىلىشىۋالغانلىقى، تىزگىنلىنىۋالغانلىقى ھەم شەرقنىڭ ئۆزىنى ئۆزى تەرەققىي قىلدۇرۇش پۇرسىتىنى تارتىۋالغانلىقىدىن بولغانىدى. شۇڭا، ئۇ ئىسلام ئەللىرى زامانىۋىلىشىمەن دەيدىكەن، بۇ نۇقتىغا دىققەت قىلىشى، ھەرگىزمۇ ياۋروپالىقلارنى قارىغۇلارچە دوراپ، ئۆزىنىڭ قانۇن، ئېتىقاد ۋە ئەنئەنىلىرىدىن ۋاز كەچمەسلىكى لازىم، دەپ ھېسابلىدى. نامىق كامالنىڭ قارىشىچە، شۇ چاغدىكى ئەھۋال دەل بۇنىڭ ئەكسىچە بولۇپ، ئەسلىدە بارلىق ياۋروپا مەدەنىيىتى ئىچىدىكى ئەڭ ئېسىل نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى كلاسسىك ئىسلام مەدەنىيىتىدىن كەلگەن ئىدى ياكى بولمىسا ئۇلارنى كلاسسىك ئىسلام مەدەنىيىتى ئىچىدىن تاپقىلى بولاتتى. ئۇ مانا مۇشۇنداق بولغاندىلا مۇسۇلمانلار ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ ئەنئەنىۋى بولغان، ئەڭ چوڭقۇر ۋە ئەڭ راستچىل ماھىيىتىگە قايتقان بولىدۇ، دەپ ھېسابلىدى.

نامىق كامالنىڭ سىياسىي نەزەرىيىسىنىڭ كۆپىنچىسى فرانسىيىلىك مونتېسكىيۇ بىلەن رۇسسودىن كەلدى، ئۇنىڭ بەزى سىياسىي ئاپپاراتلار توغرىسىدىكى كۆزقاراشلىرى لوندون ۋە پارىژ پارلامېنتلىرىدىن ئۆرنەك ئېلىش ئاساسىدا يارىتىلغانىدى. مونتېسكىيۇنىڭ «قانۇننىڭ روھى» دېگەن ئەسىرى ئۇنىڭ سىياسىي

سى ئىدىيىسىنىڭ شەكىللىنىشىگە ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر كۆر-
سەتكەن بولۇپ، كېيىنرەك ئۇ مونتسكيۇ ئىدىيىسىنى شەرىئەت
پرىنسىپلىرى بىلەن مۇۋاپىقلاشتۇرۇشقا تىرىشتى. بۇ خىزمەت
خۇددى ئوتتۇرا ئەسىردىكى مۇسۇلمان ئۆلىمالىرىنىڭ ئارىستوتېل
پەلسەپىسى بىلەن «قۇرئان كەرىم» نىڭ دىنىي نەزەرىيىسىنى يې-
قىنلاشتۇرۇشقا ئۇرۇنغىنىدەك ئۈنۈم ھاسىل قىلىپ، ھەر ئىك-
كىلا تەرەپكە زۆرۈر بولغان بەزى چۈشەنچىلەرنى ئاتا قىلدى،
نامىق كامالنىڭ قارىشىچە، شەرىئەتنىڭ ئادىل قانۇن تۈزۈش
پرىنسىپى مونتسكيۇنىڭ تەبىئەت قانۇنى پرىنسىپى بىلەن ماھى-
يەتتە ئوخشاش ئىدى.

نامىق كامال ئىسلامىيەتنىڭ بۈيۈك ئىلىم قەسىرىسىدىن
كېڭەش تۈزۈمىدىكى مەشرۇتىيەت (بىر ھۆكۈمدارغا بويىسۇنىدۇ-
غان پارلامېنت رەھبەرلىكى) تەشكىل قىلىشقا ئائىت ئاساسلارنى
دادىللىق بىلەن ئىزدەپ تاپتى. ئاللا «قۇرئان كەرىم» دە «ۋەشا-
ۋرھۇم فىل ئەمرى»^① دەپ رەسۇلىلادىن ئۈمىدلىرىگە كەڭ
قورساق بولۇشنى، ئۇلارنىڭ پىكىر - تەلپ، ئارزۇلىرىنى ئاڭ-
لاشنى تەۋسىيە قىلغانىدى. شۇ چاغدا نامىق كامال، زىيا پاشا
ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرى ئاللانىڭ بۇ سۆزىنى دائىم نەقىل كەلتۈ-
رۈپ ھۆكۈمرانلارنىڭ سەمگە سالاتتى. دېمىسىمۇ بۇنداق نەقىل-
چىلىك 19 - ئەسىردىكى ئوسمانىيلار ۋە باشقا جايلاردىكى مۇ-
سۇلمان ھۆرىيەتچىلىرى ئارىسىدا بىر ئېقىمغا ئايلانغانىدى.

ياۋروپادىكى پارلامېنت تۈزۈمىنى ئىسلام ئەنئەنىسى بىلەن
ئورتاقلاشتۇرۇشقا ئۇرۇنىدىغان بۇنداق كۆزقاراشنىڭ مۇسۇلمان-
لارنىڭ فىقىھو (قانۇن)، دىن ئىلمى ۋە تارىخ مەۋقەسىدىن قارى-
غاندا ئەيىبلەشكە ئۇچرايدىغانلىقىدا گۇمان يوق ئىدى. ئەمما

① «قۇرئان كەرىم»، 3 - سۈرە، 159 - ئايەت.

شۇنداق تۇرۇقلۇق نامىق كامالنىڭ بۇ ئىدىيىسى بەزى جايلاردا قوبۇل قىلىندى. چۈنكى، ئۇلار ئىسلام ئەنئەنىسى بىلەن دەۋر-نىڭ تەلىپىنى قاندۇرالمىدى، غەربنىڭ يېڭى ئۆلچىمى ۋە يېڭى ئۇسۇلى (ئۇسۇلى جەدىد) ئارقىلىق ئىسلام ئېتىقادى ۋە مۇراسىمغا قايتىدىن چۈشەنچە بېرىپ ئىسپاتلىمىسا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشقاندى.

مىلادىيە 1871 - يىلى سېنتەبىر ئېيىدا، سادرازام ئەلى پاشا ئالەمدىن ئۆتتى. ئەزەلدىن ئىلغار، توغرا ۋە سەمىمىي كۆزقاراشلىرى بىلەن ھەق - ناھەققە باھا بېرىدىغان، ئەمما مۇستەبىتلىك تۈپەيلىدىن چەت ئەللەرگە چىقىپ كېتىپ مۇساپىر بولۇشقا مەجبۇر بولغان بارلىق ھۆرىيەتچىلەر ئەلى پاشانىڭ ئۆل-گەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاپ، كەينى - كەينىدىن ئىستانبۇلغا قايتىپ كېلىشتى. نامىق كامال ۋە تەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، 1872 - يىلى «ئىبىرەت» گېزىتىنى نەشر قىلدى. بۇ چاغدا ئىستانبۇلدا تۈركچە چىقىدىغان گېزىت - ژۇرناللار خېلى كۆپ-يېپىپ قالغانىدى.

نامىق كامال مەشرۇتىيەت تۈزۈمىگە ئىسلام قانۇنى - شەرىئەت بىلەن تارىختىن بىرەر ئۆرنەك تاپالمىدى، نەتىجىدە چەت ئەللەرنىڭكىدىن ئىزدىمىسە بولمىدى - دە، ئاخىرى لوندوننى تاللىدى، ئۇ شۇ يىلى نوپابىردا «ئىبىرەت» گېزىتىدە ئېلان قىلغان «تەرەققىيات» دېگەن ماقالىسىدە، لوندوندىكى مەكتەپ، ئىنىستىتۇت، كۈتۈپخانا، ئىياتىرخانا، دوختۇرخانا ۋە پارلامېنتلار ئۈس-تىدە توختالدى. ئۇ ئەنگىلىيە پارلامېنتىنى مەدھىيىلەپ، «دۇنيا-دىكى مۇتلەق كۆپ ساننى تەشكىل قىلغان ئوخشاشمايدىغان سىياسىي پرىنسىپلارنىڭ بۆشۈكى»، «ھۆكۈمەت دائىرىلىرى بىلەن ئېگىلىمى - سۇنماي ئېلىشىدىغان جامائەت پىكرىنىڭ ئۆلمەس

ئابدۇسى»، «ئاۋادا لوندوننى دۇنيانىڭ ئۈلگىسى دەيدىغان بولسا، قىلچىمۇ زىيادە بولمايدۇ» دېدى. نامىق كامالچە بولغاندا، بۇلار ئوسمانىيلارنىڭ زاۋاللىققا كېتىۋاتقان ھالىتىنى قۇتۇلدۇردىدىغان بىردىنبىر ھاكىمىيەت شەكلى، شۇنداقلا ۋاستە ھەم ئۇ سۇل ئىدى.

نامىق كامالنىڭ «ئىبرەت» گېزىتىدە ئېلان قىلغان ماقالىدە لىرى بارلىق گېزىت - ژۇرناللارنىڭ تېزلا دىققىتىنى قوزغىدى. بۇ ئوسمانىيلارنىڭ ئاخباراتچىلىق تارىخىدىكى مۇھىم بىر بۇرۇلۇش بوپقالدى. ئەمما، نامىق كامال «ئىبرەت» گېزىتىنىڭ مۇھەررىرلىكىنى ئۆتەپ بىر يىل بولماي، 1873 - يىلى ئاپرېلدا يۈز بەرگەن كىرىستايەنە قايتىدىن بالاغا قالدى. كىرىستايەنە گىدىك پاشا تىياتىرخانىسىدا ئوينالغان «ۋەتەن ياخۇت سىلىستىرە» دېگەن دراممىدىن كېلىپ چىقتى. تۆت پەردىلىك بۇ سەھنە ئەسىرى نامىق كامالنىڭ بولۇپ، ئۇ بۇ ئەسىرىدە 1854 - يىلىدىكى قىرىم ئۇرۇشى مەزگىلىدە تۈرك قەلئەسى سىلىستىرەنى رۇسلارنىڭ تاجاۋۇزىدىن قوغداش جېڭى تەسۋىرلەنگەنىدى، نامىق كامال ئۆزىنىڭ «ھۆرىيەت» ۋە «ئىبرەت» گېزىتلىرىدە ئېلان قىلغان ماقالىلىرىدىكى ئاساسلىق كۆزقارىشىنى ۋە تەنپەرۋەرلىك تېمىسى قىلىنغان بۇ دراممىدا جانلىق ۋە يارقىن ئوبرازلاشتۇردى. دراممىدا سەھنىدە ئوينىلىشى بىلەنلا ئالقىشقا ئېرىشتى، «ئىبرەت» گېزىتى ئەتىسىدىن باشلاپ بۇنىڭغا ئاتاپ ئەۋەتىلگەن مەدھىيە خەتلىرى بىلەن ئوبزورلارنى ئېلان قىلدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ نەزەرىدە ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى ئەمەس ئىدى. نامىق كامال تېخى يېقىندىلا سۇلتاننىڭ ئىجازىتى بىلەن ۋەتەنگە قايتقانىدى. خەلق ئاممىسىنىڭ ئۇنىڭغا ياغراتقان ئالقىش سادالىرى گۇمانخور سۇلتان ھۆكۈمىتىنىڭ ئۇنىڭغا بولغان نارازىلىقىنى كۆرسىتىپ بەردىن بەردىن ئۆتۈپ بارغاندەك بولدى.

زىلىقىنى كۈچەيتىۋەتتى. ھۆكۈمەت دائىرلىرىنىڭ نەزەرىدە بۇنداق جۇشقۇن، قىزغىن كەيپىيات مۇشۇنداق ھۆرلۈك ئىدىيىسى بىلەن بىرلىشىپ كەتسە، خەلقنىڭ سۇلتان بىلەن ۋەزىرگە بولغان ساداقىتى سۇسلاپ، ئەكسىچە ساداقەتمەنلىك ۋەتەن دېگەن ئۇقۇمغا مەركەزلىشىپ قالسا بولمايتتى. شۇڭا، بۇ دراما ھەققىدە يېزىلغان بىر پارچە كەسكىن خەۋەرنىڭ «ئىبرەت» گېزىتىدە ئېلان قىلىنىشى بىلەن تەڭ، سۇلتان ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرلىرى «مەسئۇلىيەتسىزلىك قىلىپ تىخ ئۈچىنى ھۆكۈمەتكە قارىتىپ جەمئىيەت ئامانلىقىنى بۇزدى» دېگەننى باھانە قىلىپ «ئىبرەت» گېزىتىنى پېچەتلىدى. نامىق كامال ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى قولغا ئالدى. گېزىت جەك ئېلان قىلىش خاراكتېرلىك باش ماقالىسىنى ئېلان قىلدى. نامىق كامال بۇ چاغدا ئەڭ خەتەرلىك ئادەم دەپ قارالدى، شۇڭا قاتتىق نازارەت ئاستىدا سىپروس ئارىلىدىكى ماگۇسا زىنداندا 38 ئاي قاماقتا ياتتى.

دېموكراتىك ئىدىيىلەرنىڭ تېز بىخ سۈرۈپ راۋاجلىنىپ، نامىق كامال قاتارلىق مۇجەددىلەر باشلىغان ھۆرىيەتچىلىك ھەرىكىتىنىڭ ئىستىبات ھاكىمىيەتكە قارشى ئېگىلمەي - سۇنماي كۈرەش قىلىشى، ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ ھاكىمىيەت قاتلىدىكى تەرەققىيپەرۋەر ئىسلاھاتچى كۈچلەرنىڭ زاۋاللىقتىن قۇتۇلۇش ئارزۇسىنىڭ بارغانسېرى چىڭىپ بېرىشى ئارقىسىدا، 1869 - يىلىدىن 1876 - يىلىغىچە بولغان بىرقانچە يىلدا، ئوسمانلىلارنىڭ تۇنجى ئاساسىي قانۇنى — «مەجەللە ئى ئەدلىيە ئى ئوسمانىيە» (قىسقارتىپ «مەجەللە» دېيىلىدۇ) تۈزۈلۈپ دۇنياغا كۆز ئاچتى. بۇ ئوسمانلىلار ئىمپېراتورلۇقىنىڭ بىرىنچى مەشرۇتىيەت دەۋرىدىكى ئاناياساسى (قانۇن ئاساسى) ئىدى. «مەجەللە» — شەرىئەت ئاساسىدا تۈزۈلگەن بولۇپ، ھۆ-

كۈمەت دائىرىلىرى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنغان ھەنەفىيە تەلىم-ماتىنى ئاساس قىلىپ، سۈنئىي مەزھىپىدىكى باشقا ئۈچ ئىلمىي تەلىماتنىڭ تەشەببۇسلىرىنىمۇ قوبۇل قىلغان، قەرز، توختام، سودا، ھەق تەلەپ دەۋالىرى، شەرىئى مەھكىمە تەرتىپى قاتارلىق-لارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان (نىكاھ، مال - مۈلۈككە ۋارىسلىق قىلىش، ۋەخپە قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالمىغان)، شەرىئى مەھكىمىدىن ئايرىلىپ چىقىپ نىزامىيە سوتى تەرىپىدىن يولغا قويۇلىدىغان، ھەق تەلەپ دەۋالىرى بىلەن ھەق تەلەپ ھۆكۈملىرىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان بىر ئاساسىي قانۇن ئىدى. بۇ قانۇننى ھۆكۈمرانلار تەبىقىسى ئىچىدە ئوسمانلىلارنىڭ ئىسلاھاتىغا ئۈنۈملۈك خىزمەت قىلىدىغان ئۇسۇلى جەدىدلەر ھەققىدە پائال ئىزدەنگەن ياراملىق ئىسلاھاتچى ۋە چىرىكلىك قىلمىشىنىڭ ئاشكارا دۈشمىنى مېدھەت پاشا بىلەن ئالىم، تارىخشۇناس ۋە قانۇنشۇناس، ئىلىم ساھەسىنىڭ رەھبىرى ئەخمەد جەۋدەت پاشا ئورۇندىدى.

نامىق كامال قاماقتىكى ۋاقتتا، بوسنىيە - گرتسىگوۋىنا، سېلانىك ۋە ئىستانبۇل قاتارلىق جايلاردا ئامما سادرازام مەخمۇد نادىم پاشاغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈردى. پاتىھ، بايەزىد، سۇلايمانىيە قاتارلىق دىنىي ئىنستىتۇتلارنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى مەركىزىي ھۆكۈمەت بىناسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، سۇلتاندىن مەخمۇد نادىم پاشا بىلەن شەيخۇلئىسلام ھەسەن فەخۇمى ئەپەندىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. سۇلتان قوزغىلاڭچىلارنىڭ بېسىمى ئاستىدا بۇ ئىككى كىشىنىڭ ۋەزىپىسىنى ئېلىۋەتتى ھەمدە مۇ-ھەممەد رۇشىد پاشانى سادرازاملىققا، ھۈسەين ئەفنى پاشانى ھەربىي ئىشلار ۋەزىرلىكىگە، ھەسەن خەيرۇللا ئەپەندىنى شەيخۇلئىسلاملىققا، مېدھەت پاشانى مەجلىس باشلىقلىقىغا تەيىنلىدى.

1876 - يىلى 30 - مايدا، ياۋروپالىقلار تەرىپىدىن «ياش

تۈركلەر» دەپ ئاتالغان «ئىتتىپاقىيە ئوسمانى» دىكى قوراللىق ئىسپانچىلار دولما باغچە سارىيىنى قۇرۇقلۇقتىن ھەربىي قوشۇنلىرى بىلەن، دېڭىزدىن پاراخوتلىرى بىلەن قورشاپ، ئابدۇلئەزىزنىڭ تەختتىن چۈشۈشىنى تەلەپ قىلدى. مىدھەت پاشا، ھۈسەين ئەفەندى پاشا ۋە سۇلايمان پاشالار شەيخۇلئىسلام ھەسەن خەيرۇللا ئەپەندىنىڭ ئىمزالىشىدىكى ئابدۇلئەزىزنىڭ تەختتىن چۈشكەنلىكى توغرىسىدىكى يارلىقنى ئېلان قىلدى. 1877 - يىلى 19 - مارتتا، مەجلىس ئۆزىنىڭ تۇنجى سايلىمىنى ئۆتكۈزدى، ئوسمانىيلار تارىخىدىكى، شۇنداقلا ئىسلام تارىخىدىكى تۇنجى يېڭى شەيئى — مەشرۇتىيەت مەيدانغا كەلدى. چۈنكى بۇ ۋاقىتتا، ئىنقىلابىي ئۆزگىرىش ياسىغۇچىلارنىڭ تولىسى سۇلتانلارنىڭ پەرۋىشىدە يېتىلگەن دۆلەت خىزمەتچىلىرى ئىچىدىكى ئەينى زامان غەرب دۇنياسىنى كۆرگەن ئادەملەر ياكى تەرەققىيپەرۋەر سۇلتانلار زامانىسىدا تەسىس قىلىنغان جەددىي مەكتەپلىرىدە بىلىم ئالغان يۇقىرى سەۋىيىلىك ۋە ئىلغار پىكىرلىك ئەدىبلەر، مول كۈرەش تەجرىبىسىگە ئىگە سىياسەتچىلەر، شۇنداقلا ئۇلار بىلەن باردى - كەلدى قىلىشقان ئورتاق پىكىرلىك ئىلغار ئوفىتسېرلار بولۇپ، ئۇلارنى يېتىشتۈرگەن سورۇنلار شۇ چاغدا ئوسمانىيلار ئىمپېراتورلۇقىدىكى ھۆرىيەت ھەرىكىتىنىڭ مەنبۇى ئۇستازى نامىق كامال قاتارلىقلارنىڭ مەشرۇتىيەتچىلىك ئىدىيىسىنىڭ بۇ شۈكى، شۇنداقلا تەرەققىيپەرۋەر زىيالىيلارنىڭ روھىي دۇنياسىغا ئىنقىلاب ئۇرۇقىنى سالىدىغان ئۇرۇق چېچىش ماشىنىسى بولۇپ قالغانىدى.

ئىككىنچى باب

پارتلاش ئالدىدىكى يانار تاغ

سۇلتان ئابدۇلئەزىز تەختتىن چۈشكەندىن كېيىن، ئورنىغا ۋەلىئەھىد مۇرات V سۇلتان بولدى. 1876 - يىلى 30 - ماي كۈنى تاغ سەھەردە، ئىستانبۇل خەلقى كېچىلىك ئۇيقۇسىدىن ئويغانغاندا يېڭى سۇلتاننىڭ تەختتە ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى. مۇراتنىڭ تەختكە چىقىشى ھۆرىيەتچىلەرنىڭ بىر غەلبىسى ئىدى. ئۇ تەختكە چىقىپلا نامىق كامالىنى سېروستىن ئالدۇرۇپ كېلىپ ئۆزىگە خۇسۇسىي كاتىپ قىلدى، سەيدۇللا پاشا ئوردىنىڭ باش كاتىپى بولدى. ئەمما، بۇنداق ياخشى كۈنلەر ئۇزاققا بارمىدى. ئىيۇننىڭ 5 - كۈنى سابىق سۇلتان ئابدۇلئەزىز چىراغان سارىيىدا ئۇيقۇسىز قازا تاپتى، ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغانلىقى ياكى باشقىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ھېچكىم بىلمىدى. ئۇزاق ئۆتمەيلا، سۇلتان مۇرات V نىڭ ھەربىي ئىشلار ۋەزىرى ھۈسەين ئەفەندى پاشا ۋە باشقا بىرقانچە ۋەزىرلەر ئابدۇلئەزىزنىڭ ئوغلى شاھزادە يەزىتنىڭ مۇھاپىزەتچىسى، شىركاشىدىن لىق يۈزبېشى چىركەس ھەسەن تەرىپىدىن قەتلى قىلىندى. سۇلتان بۇ پاجىئەدىن چۆچۈپ يېرىم - يارتا ساراڭ بولۇپ قالدى. ھۆكۈمەت ئىشى تۇرغۇن ھالەتكە چۈشتى. ئاۋغۇستتا مىدھەت پاشا مۇرات V نى تەختتىن چۈشۈرۈپ، مەشرۇتىيەت تۈزۈمىنى قوبۇل قىلىشقا ۋەدە بەرگەن ئابدۇلئەھمىد II نى تەختكە چىقاردى. ئۇ سۇلتان مۇرات V نىڭ ئىنىسى ئىدى. 95 كۈن سۇلتان

بولغان مۇرات چىراغان سارىيىدا 28 يىل تۇتۇپ تۇرۇلۇپ،
1904 - يىلى ئالەمدىن ئۆتتى.

سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ھۆرىيەتچىلەرنى قوللاشقا ۋە زىيا
پاشا بىلەن نامىق كامالىنى ئۆزىگە خۇسۇسىي كاتىپ قىلىشقا ۋەدە
بەرگەن بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە گېپىدە تۇرمىدى. لېكىن شۇنداق -
تىمۇ مىدھەت پاشانى سادرازام قىلدى. 1877 - يىلى 24 -
ئاپرېلدا چار رۇسىيە ئوسمانلىلارغا ئۇرۇش ئېلان قىلدى. ئىيۇندا
گېنېرال جىركوف قوماندانلىقىدىكى نەچچە يۈز مىڭ كىشىلىك
رۇس ئارمىيىسى دوناي دەرياسىدىن ئۆتۈپ ئادرىئاتىك قەلئەسىگە
بارىدىغان مۇھىم قاتناش يولىنى ئىشغال قىلدى. گەرچە ئوسمان
پاشا قوماندانلىقىدىكى ئىمپېرىيە ئارمىيىسى قاتتىق قارشىلىق
كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئاران 10 - دېكابىرغىچە بەرداشلىق بېرە -
لىدى. 1878 - يىلى 20 - يانۋاردا رۇس قوشۇنلىرى ئادرىئاتىك
قەلئەسىنى ئېلىپ، ئىستانبۇلنىڭ بوسۇغىسىغا قىستاپ كېلىپ،
پايتەختكە 10 ئىنگىلىز چاقىرىم كېلىدىغان يېشىل كوي كەنتىدە
بارگاھ قۇردى. بۇ ۋاقىتتا، ئەنگىلىيە فلوتىمۇسىكا قولىتۇقىدىن
ئىستانبۇلغا قاراپ يولغا چىقىپ، بۈيۈك ئانا دېگەن جايغا يېتىپ
كەلدى. ئىستانبۇل ۋە ئىمپېرىيە خەتەر ئاستىدا قالدى. يېڭى
سۇلتان ئابدۇلھەمىد II 3 - مارتتا دۈشمەنلەر بىلەن يېشىل كوي
كەنتىدە ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالىدى. كېلىشىمنى -
مىگە كۆرە، مۇنتىنگرو، سېربىيە ۋە رۇمىنىيەلەرنىڭ مۇستە -
قىللىقى ئېتىراپ قىلىنىپ، بوسنىيە بىلەن گرتسىگوۋىناغا ئايد -
تونومىيە ھوقۇقى بېرىلدى. چار رۇسىيە باتۇك، كارىس ۋە ئاناتو -
لىيىنىڭ شەرقىدىكى تىراپزۇن ۋە ئارزۇرۇم قاتارلىق جايلارغا
ئىگە بولدى. بۇلغارىيىدە كۈچلۈك خرىستىئان كىنەزلىكى قۇرۇ -
لۇپ، ئېگەي دېڭىزىدىن قارا دېڭىزغىچە، غەربتە ئالبانىيىدىن
ئادرىئاتىك قەلئەسىگىچە بولغان جايلار ئۇنىڭ خەرىتىسىگە كىر -
گۈزۈلدى. تۈركىيە چار رۇسىيەگە 3 مىليارد رۇبلى (30 مىل -

يۈن فرانك) ئۇرۇش چىقىمى تۆلەيدىغان بولدى.

سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ھۆرلۈك ۋە ئاساسىي قانۇن چىقىد-
 رىشقا ناھايىتى ئۆچ ئادەم ئىدى. گەرچە ئۇ مىدھەت پاشا باشچىد-
 لىقىدىكى ھۆرىيەتچىلەرگە شەكىلدە مايىلدەك تۇرسىمۇ، ئاسا-
 سىي قانۇن ئورناتقان سولتاننىڭ ئادەتتە ۋەزىرلەرنىڭ قوماندانلىد-
 قى ئاستىدا ئىش قىلىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان ھامان مۇستەبىتلىك
 تەبىئىتىنى دەرھال ئاشكارىلىدى. 1877 - يىلى 5 - فېۋرال
 كۈنى، رۇسلار بىلەن بولغان ئۇرۇشنى باھانە قىلىپ، مەجلىسنى
 تاقاپ قۇرۇلتايىنى تارقىتىۋەتتى. گەرچە ئاساسىي قانۇن «مەجلى-
 لە» ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ يىلنامىسىدە 1908 - يىلىغىچە
 ئۇدا ئېلان قىلىنىپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن قىلچىمۇ ئېتىبارغا
 ئېلىنمىدى. سادرازام مىدھەت پاشا ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇلۇپ،
 دەسلىپىدە ئىتالىيىگە پالاندى، كېيىن 1883 - يىلى ئەرەبىستان-
 دىكى بىر زىنداندا بوغۇپ ئۆلتۈرۈلدى^①. بۇنىڭ بىلەن ئوسمانلىد-
 لارنىڭ تەنزیمات دەۋرى ئاخىرلىشىپ، ئۆز زامانىسىنىڭ ئەڭ
 كەسكىن تەنقىدچىلىرىدىن بولغان ھۆرىيەتچىلەرنىڭ ئۇنى ئىچىگە
 چۈشۈپ كەتتى. تەنزیمات مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، «ئىتتىھام-
 تىيە ئوسمانى» دىكىلەردىن بەزىلىرى غايىسىدىن ۋاز كېچىپ،
 ھۆكۈمەت تارماقلىرىدىن ئىش تېپىپ جېنىنى باقتى، بەزىلىرى
 سۈرگۈن قىلىندى، بەزىلىرى قامالدى. «مۇخبىر» ۋە «ئۇلۇ-
 مى» (پەن) دېگەن گېزىتلىرىنى چىقىرىپ ئابدۇلھەمىد II نى
 تەنقىد قىلغان مۇجەددىد ئەلى سۇئاۋى ئەپەندى ئۆزى ئۇيۇشتۇرغان
 ئابدۇلھەمىد II گە قارشى ئىسياندا 1878 - يىلى قازا تاپتى.
 زىيا پاشا ئىنتايىن ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا 1880 - يىلى ئادانا
 ئالەمدىن ئۆتتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە نامىق كامال ئەڭ قەيسەر
 مەدەنىيەت جەڭچىسى ئىدى. ئۇ دەسلىپىدە ئادەتتىكى جىنايەتچى

① ئۇنىڭ قەبرىسى ھازىر تاشمىتىكى چوڭ ئۆلىما ئىبن ئابباسنىڭ قەبرىگامى يېنىدا.

قاتارىدا ئىستانبۇلدا ئالتە ئاي قاماقتا ياتتى، كېيىن سىۋاسقا پالاندى، ئۇ يەردە ئىككى يىل تۇتۇپ تۇرۇلغاندىن كېيىن ئېگەي تاقىم ئارىلىغا ئەۋەتىلىپ، ئانچە مۇھىم بولمىغان بىر ئىشقا قويۇلدى. ئۇ بۇ يەردە بىرقانچە يىلنى ئۆتكۈزۈپ، ئاخىرى 1888- يىلى 2 - دېكابىردا 48 يېشىدا ئەلەم ئىچىدە ئالەم پانىدىن ئالەم باقىغا سەپەر قىلدى. ئۇ جان ئۈزۈشنىڭ ئالدىنقى كېچىسى سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ ئۇنىڭغا چۈشۈرگەن، شۇ ۋاقىتتا ئۇ يېزىۋاتقان «ئوسمانلىلار ئىمپېرىيىسى تارىخى» دېگەن كىتابىنى يېزىشتىن دەرھال توختاش ۋە نەشر قىلىشنى مەنئى قىلىش ھەققىدىكى پەرماننى تاپشۇرۇۋالغانىدى.

سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرلىرىدا ئەدەبىياتى جەددى ناھايىتى قىيىنچىلىق ئاستىدا چېلىشتى. ئىلىم ئەھلىلىرى سىياسىغا ۋە سىياسىي ئىدىيىلەرنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا قاراپ ماڭالمىدى. ئۇ تەرەققىياتقا ئىنتىلگۈچى ياش تۈركلەرنىڭ ساداسىدىن قورقۇپ، سىرت بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ئۈزۈپ، مۇھاپىزىتى ناھايىتى قاتتىق بولغان يىلدىن سارىيىغا كىرىۋالدى. ئۇنىڭ غالىپلىرى خەلق ئارىسىدا ساغلام تەرەققىي قىلىۋاتقان جەدىدىلىك ھەرىكىتىدىن گۇمانلىنىشقا باشلىدى. نەتىجىدە يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتى قاتتىق تەقىپ ئاستىدا قالدى. ئابدۇلھەمىد مەجەزى غەلىتىرەك، ئۆزگىرىشچان، ئىچى تار ئادەم ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئۆز زامانىسىدىكى دۇنيانىڭ ئىلگىرىدە لېپ كېتىۋاتقان تەرەققىيات ئەھۋالىنى تازا چۈشىنىپ كەتمەيتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىنى خۇشامەتچى، ماختانچاق، نادان تەۋەككۈلچىلەر ئورۇنلغان بولۇپ، جاسۇس ۋە پايلاقچىلىرى ھەممىلا يەرنى قاپلاپ كەتكەنىدى، ناۋادا بىراۋ ھۆكۈمەت خىزمىتىنى ياخشىلاش مەقسىتىدە بىرەر تەكلىپ سۇنىدىغان بولسا، ئۇ چوقۇم ئۆزىنى پوسفور بوغۇزىغا چۆكتۈرۈۋېتىلگەن تاغار ئىچىدە كۆرەتتى.

مىلادىيە 1889 - يىلى، يەنى خۇددى بىر تۈرك تارىخچىسىدە -
نىڭ ئېيتقىنىدەك فرانسىيە بۇرژۇئا ئىنقىلابىنىڭ 100 يىللىق
خاتىرە كۈنىدە، سۇلتانغا قارشى تۇنجى ئۆكتەمپلەر تەشكىلاتى
ئوخولدىدىن كەلگەن ئالبانىيلىك ئىبراھىم تەمۇ، كاۋكازدىن
كەلگەن شىركاشنىلىق مۇھەممەد رەشىد، ئالبەكر ۋە دىيار بەكر -
دىن كەلگەن ئابدۇللا جەۋدەت (كارلىداغ) ھەم ئىسھاق شۇجۇت،
ئەزەربەيجان باكوسىدىن كەلگەن ھۈسەينزادە ئەلىلەر تەرىپىدىن
شۇ يىلى مايدا كونا پادىشاھ ئوردىسى بىلەن يېڭى پوپىز ئىستانسىدا
سى ئارىلىقىدىكى ھەربىي مېدىتسىنا ئىنستىتۇتىنىڭ باغچىسىدا
قۇرۇلدى. ئۇلارنىڭ ئەزەرىدە سۇلتان ئابدۇلھەمىد II زالىم پادى-
شاھ ئىدى. بۇ تەشكىلات ھەربىي ئىنستىتۇت، دېڭىز ئارمىيە
ئىنستىتۇتى، توپچى قىسىم ۋە سافىورنى قىسىم مەكتىپى، چارۋا
دوختۇرلۇق مەكتىپى، خەلق ئىشلىرى ئىنستىتۇتى قاتارلىق ئى-
لىم يۇرتلىرىدا مەخپىي ئەزا يېتىشتۈردى. ئۇلار نامىق كامال،
زىيا پاشا ۋە شىناسىنىڭ ھۆرىيەتچىلىك ئىدىيىسىنى ئۆزىگە قىب-
لىنامە قىلغان بولۇپ، گالاتادىكى فرانسىيە پوچتىخانىسى ئارقى-
لىق پارىژ ۋە باشقا جايلاردىكى ئوسمانلى ھۆرىيەتچىلىرى بىلەن
ئالاقىلىشەتتى. بۇ چاغدا چەت ئەلدە مۇساپىر بولۇپ تۇرۇۋاتقان
ياش تۈركلەر سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ئاساسىي قانۇننى بىكار
قىلىپ مەجلىسنى تارقىتىۋەتكەندىن كېيىن قايتا مۇساپىر بولۇپ
چەتكە چىقىپ كەتكەنلەر بىلەن بىللە شۇ يەردە تۇراتتى. ئۇلارنىڭ
تەشۋىقات مۇنبىرى سابىق ئوسمانلى مىللەت مەجلىسى ئەزاسى
لىۋانلىق خەلىل جانۇمنىڭ رىياسەتچىلىكىدە پارىژدا نەشر قىلىند-
غان «ياش تۈركلەر» گېزىتى ئىدى.

شۇ يىلى بورسا مائارىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئەھمەد رىزا -
بەي (1859~1930 - يىللىرى) پارىژ يەرمەنكىسىگە قاتناشقانلىقى
فرانسىيىگە بېرىپ، شۇ يەردە تۇرۇشلۇق مۇساپىرلارغا قوشۇلۇپ
كەتتى ۋە ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى مۇھىم ئادەمگە

ئايلاندى. ئەھمەد رىزا ياش تۈركلەر ئارىسىدىكى ئەڭ قەيسەر ۋە قورقماس ئادەم ئىدى. ئۇ پارىژدا فرانسىيە بۇرژۇئازىيىسىنىڭ پەلسەپە ئالىمى ۋە جەمئىيەتشۇناسى ئاۋگۇست كوند (1798 ~ 1857 - يىللىرى) نىڭ شاگىرتى پېئىرلاڧىست ئەپەندىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلدى. نەتىجىدە دەلىلچىلىك ئۇنىڭ يېتەكچى ئىدىيىسىگە ئايلاندى. 1895 - يىلى، ئۇ باشقا مۇساپىرلار بىلەن بىللە پارىژدا «مەشۋەرەت» (كېڭەش) يېرىم ئايلىق ژۇرنىلىنى چىقاردى. «مەشۋەرەت» دېگەن بۇ كەلىمە «قۇرئان كەرىم» دىن ئېلىنغان بولۇپ، ئۇ نامىق كامال تەرىپىدىن تۇنجى ئوتتۇرىغا قويۇلغان. كېڭەش تۈزۈمىدىكى ھۆكۈمەت قۇرۇش ھەققىدىكى سىياسىي غۇلغۇلىنىڭ داۋامى، شۇنداقلا دەلىلچىلەر تەشەببۇس قىلغان تەرتىپ، نىزام ۋە تەرەققىياتنىڭ نەق ئۆزى ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئىستانبۇلدىكى ئىبراھىم تەمۇ باشچىلىقىدىكى مەخپىي تەشكىلات ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى «ئىتتىھاتىيە ئوسمانى»^① دېگەن نامىنى ئەھمەت رىزانىڭ رەھبەرلىكىدە «ئىتتىھات ۋە تەرەككى»^② گە ئۆزگەرتتى. ئارقىدىن ئۇلاپلا، بۇ جەمئىيەتنىڭ ئورگان ژۇرنىلى «مەشۋەرەت» چەت ئەل پوچتىخانىلىرى ۋە باشقا يوللار بىلەن ئىستانبۇلدا تارقىلىشقا باشلىدى.

بۇنىڭدىن بىرقانچە يىللار ئىلگىرى، يەنى 1886 - يىلى خەلق ئىشلىرى ئىنستىتۇتىنىڭ تارىخ ئوقۇتقۇچىسى داغىستانلىق مۇراد بەي (1853~1912 - يىللىرى) تەرىپىدىن ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان «مىزان» ھەپتىلىك ژۇرنىلىنىڭ تەسىرى دەرس-خانىدىن جەمئىيەتكە كېڭەيگەندى. ئەمما، ئۇزاق ئۆتمەي ئاخابا-رات تارىخچىسى ئەھمەد ئەمىن (يالىمان) تەرىپىدىن «ئەينى چاغ-دىكى ئاخبارات ساھەسىدىكىلەرنىڭ رەھبىرى . . . زىيالىيلار-

① ئوسمانلى ئىتتىپاقداشلىرى دېگەن مەنىدە.
 ② بىرلىك ۋە تەرەققىيات، يەنى بىرلەشكەن تەرەققىيپەرۋەرلەر كومىتېتى دېگەن مەنىدە.

نىڭ چوقۇنىدىغان بىردىنبىر مەبۇدى» دەپ ئاتالغان، «دۇيۇنۇ ئۇمۇمىيە ئىدارىسى»^① نىڭ سابىق خادىمى مۇراد بەينىڭ «مىزان» ھەپتىلىك ژۇرنىلى 1890 - يىلى سۇلتان ئابدۇلھەمىد II تەرىپىدىن پېچەتلەندى.

بۇ ۋاقىتتا، گېزىت - ژۇرنالچىلىق بويسۇنماي داۋاملاشتى، گىمپېرىيە ئەۋەسىدىكى يېڭىلىققا ئىنتىلگۈچىلەرنى دۇنيانىڭ ئەڭ يېڭى تەرەققىياتىدىن خەۋەردار قىلدى ۋە يېڭى ئىدىيەلەرنى تونۇش-تۇرۇش ئارقىلىق مەدەنىيەت سەۋىيىسى بار ئاممىنى تەربىيىلەدى. نامىق كامالنىڭ يېقىن دوستلىرىنىڭ بىرى ئەبۇ زىيا تەۋىپىق ياۋروپانىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرى بىلەن تۈرك يازغۇچىلىرىنىڭ ئەڭ نادىر ئەسەرلىرىنى كەينى - كەينىدىن نەشر قىلدۇردى. ئۇ يەنە «ئەنگىلىيە قوش ھەپتىلىك ئوبزۇرى» ژۇرنىلىغا تەقدىر قىلىپ قوش ھەپتىلىك ژۇرنال چىقىرىپ، غەرب دۇنياسىنىڭ يېڭىلىقلىرىنى تارقىتى. ئىستانبۇلدىلا 300 خىلدىن ئارتۇق كىتاب نەشر قىلىندى. ئۇنىڭ خېلى كۆپ ساندىكىلىرى كىشىلەر-نىڭ يۈرىكىنى زىلزىلىگە سالدىغان فرانسىيە رومانلىرى ئىدى. رومان تۈركلەرنى باشقىچە بىر دۇنياغا باشلاپ كىردى. ئابدۇلھەمىد يېتەرلىك ئىشپىيون، پايلاقچىلىرىنى ئىشقا سېلىپ جامائەت پىكىرىنى تىزگىنلەپ، ھۆرىيەتچىلەرنى ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىدۇ. ۋېتىشكە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، ئىنقىلابىي تۈركلەر ئارىسىدىكى يىلتىزلاپ كەتكەن ھۆر پىكىرلەرنى قەتئىي يىمىرىۋېتەلمىدى. مۇراد بەي ئەنگىلىيە ئىشغالىيىتى ئاستىدىكى مىسىرغا بېرىپ «مىزان» ھەپتىلىك ژۇرنىلىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. بۇ ژۇرنال چەت ئەلدە تۇرۇۋاتقان ياش تۈركلەر ئارىسىدا ناھايىتى يۇقىرى ئابىرۇپىغا ئىگە ئىدى. سۇلتان ئابدۇلھەمىد II مۇراد بەينىڭ ئۆزىگە قاراتقان

① مىلادىيە 1881 - يىلى 20 - دېكابىردا سۇلتان ئابدۇلھەمىد II تەرىپىدىن جاكارلانغان مۇھەررەم پەرمانىغا ئاساسەن قۇرۇلغان يەتتە كىشىدىن تەشكىل تاپقان ئوسمانلىلارنىڭ دۆلەت قەرزىنى باشقۇرۇش ئىدارىسى.

ھۇجۇمىنى ئۇقۇپ، مۇرادنىڭ ئىستانبۇلدىكى يېقىن بۇرادەرلىرىدىكى تۇتقۇن قىلدى ۋە ئۆكتەبىر ئاينىڭ بارلىق ئوقۇمۇشلۇق رەھبەرلىرىنى قولغا ئالدى. ئىستانبۇلدا ھەرقانداق كەسكىن سىياسىي ماقالىلار، مۇھىم ئاخبارات خەۋەرلىرى بىردەك مەنئى قىلىنىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما يەرلىك گېزىتلەر ئوقۇرمەنلەر ۋە كىتابخانلار ئارىسىدا دائىم ھەر خىل ئۇسۇلى جەدىدلەرنى ئىشقا سېلىپ، تۈرك خەلقىگە تۈركىيىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان تېخىمۇ يېڭى، تېخىمۇ بۈيۈك ھازىرقى زامان دۇنياسىنىڭ بىلىملىرىنى بېرىپ تۇردى.

1896 - يىلى ئاۋغۇستتا، ئۆكتەبىر سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نى ئاغدۇرۇپ تاشلاش ئۈچۈن جىددى ھەربىي ئۆزگىرىشكە تەييارلىنىۋاتقاندا، مەخپىيەتلىكنىڭ ئاشكارىلىنىشى بىلەن پاشا بولۇپ قالدى. گەرچە ئۇلار ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلدى دېگەن گۇناھ بىلەن ھەربىي سوتتا ئەيىبلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۆلتۈرۈلمەي ئوسمانلىلارنىڭ كونا ئادىتى بويىچە ئىسيان كۆتۈرۈپ غەربنى ئىشقا ئاشۇرالمىغانلار ھېسابلىنىپ، ئاناتولىيە، مۇسۇل ۋە سۈرىيە قاتارلىق يىراق ئۆلكىلەرگە پالاندى. ئەڭ خەتەرلىك دېيىلگەنلىرى لىۋىيىدىكى فىزانغا ئەۋەتىلدى. ھەربىي سىياسىي ئۆزگىرىشنىڭ پىلانلىغۇچىسى، ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق قۇرۇقلۇق ئارمىيە 1 - دېۋىزىيىسىنىڭ قوماندانى كازىم پاشا جازا ھېسابىدا ئالبانىيىدىكى كوستاينىڭ ۋالىيلىقىغا ئەۋەتىلدى.

سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نى ئاغدۇرۇشقا قىلىنغان بىرىنچى قېتىملىق تەۋەككۈلچىلىك گەرچە ئىشقا ئاشمىغان بولسىمۇ، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ ئىستانبۇلدىكى پائالىيىتى يەنە قاتتىق داۋاملىشىۋەردى. ئۇلار مىسىر ۋە ياۋروپادىكى مۇساپىرلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەندى. بۇ چاغدا فرانسىيە پاناھلىنىدۇ. ئاتقان سابىق قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى چولۇكسۇ ئەخمەد ئۆزىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى بىلەن مەخپىي

ئالاقە ئورنىتىپ، قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۈنۋېرسىتېتىدا ھۈسەين ئەفنى ۋە سۇلايمان پاشا گۇرۇپپىسى دېيىلىدىغان ئىككى تەشكىلاتنىڭ قۇرۇلۇشىغا سەۋەبچى بولدى. بۇ ئىككىيلەن ئىلگىرى سۇلتان ئابدۇلئەزىزنى تەختتىن چۈشۈرۈشكە قاتناشقان قۇرۇق-لىق ئارمىيە ۋەزىرى ھەم قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۈنۋېرسىتېتىنىڭ مۇدىرى ئىدى.

1897 - يىلى ئىيۇننىڭ بېشىدا، «دۆلەت ياشلىرىغا زىيان-كەشلىك قىلغۇچى» دەپ نامى چىققان قۇرۇقلۇق ئارمىيە قوماندانى نى گېنېرال مايۇر رەشىد پاشا باشچىلىقىدا بىر ھەربىي سوت تەسىس قىلىندى. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى ھەربىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئىچىدىكى ھۆرىيەتچىلەرنى باستۇرۇش ئىدى. ھەربىي سوت قۇرۇلۇپ ئۇزاق ئۆتمەيلا، تاش جەزىرە دېگەن جايدىكى ھەربىي گازارىمنىڭ زۈلمەتتەك قاراڭغۇ كارىدورى ۋە كامپىرلىرى قولغا ئېلىنغان، تۇتۇپ تۇرۇلغان ۋە سۈرگۈن قىلىنغان ئىنقىلابچىلار بىلەن تولۇپ كەتتى. ئىلگىرى تۇتقۇن قىلىنىپ باشقا جايلاردىكى سولاقخانلاردا تۇرۇۋاتقان سىياسىي مەھبۇسلار مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كېلىنىپ، كېيىن تەرەپ - تەرەپلەرگە يولغا سېلىندى، 78 نەپەر قۇرۇقلۇق، دېڭىز ئارمىيە ئوفىتسېرى ۋە ھەربىي دوختۇر بۇ يەردە 102 كۈن نەزەربەندە تۇرغاندىن كېيىن، 28- ئاۋغۇستتا كەڭبە تاش دېگەن پورتتا «شەرىف» ناملىق پاراخوتقا ئالماشتۇرۇلۇپ، تىرىپولىدىكى ھەرقايسى ھەربىي تۈرمىلەرگە تاشلاندى.

باستۇرۇش قانچە قاتتىق بولغانسېرى پائالىيەت شۇنچە ئۇچ-قاندەك تەرەققىي قىلدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ قۇرغۇچىلىرى ئىسھاق شۇجۇت ۋە ئابدۇللا جەۋدەتلەر ياۋروپاغا بېرىپ، 1896 - يىلى جەنۇۋدە دۇننارى ھەلىمى ۋە مۇھەممەد رەشىدلىر بىلەن بىرلىشىپ، ئۇنىڭ جەنۇۋدىكى پائالىيەتىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ ئەزالىرى دۆلەت سىرتىدا

پارىژ، جەنۇە، قاهىرە، فوكستون ۋە لوندونلارغا تارالغان بولۇپ، جەنۇە بۇ چاغدا ئۇنىڭ باش شتابى تۇرۇشلۇق يەرگە ئايلىنىپ قالدى. شۇ يىلى مۇراد بەي مىسىردىن ياۋروپاغا كېلىپ، ئەھمەد رىزانىڭ ھوقۇق تالىشىدىن كۈشەندىسىگە ئايلىنىپ، ئۇزاق ئۆتمەيلا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ رەھبىرى بولدى. گەرچە ئۇنىڭ جەنۇەگە كەلگەندىن كېيىن نەشر قىلغان «مىزان» ھەپتىلىك ژۇرنىلى ئەھمەد رىزانىڭ «مەشۋەرەت» ژۇرنىلى بىلەن بىللە ھۆرىيەت ھەرىكىتىنىڭ ئاۋازىغا ئايلانغان بولسىمۇ، ئىچكى جەھەتتە پۈت تېپىشىپ ئەھمەد رىزانىڭ ژۇرنىلىنى بەسپ كەتتى.

مۇراد بەينىڭ سىياسىي پروگراممىسى «ئابدۇلھەمىد II پۈتكۈل ئوتتۇرا شەرقىتىكى شۇملۇقلارنىڭ مەنبەسى، ئۇنى ئاغدۇرۇۋېتىپ ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرگەندىلا، ھەممە ئىش ئوڭشىلىپ كېتىدۇ» دېگەن بىرلا ئاددىي فورمۇلاغا مۇجەسسەملەنگەندى. ھېلىگەر سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ئۆزىگە قارشى غەلبە ياننىڭ ئاساسلىق تايانچلىرىنىڭ چەت ئەلدە تۇرۇۋاتقان مۇساپىرلار ئىكەنلىكىنى بىلدى - دە، مەھبۇسلارنى قويۇپ بېرىش ۋە ئىسلاھات پىكىرلىرىنى ئاڭلاشقا ۋەدە بېرىش قاتارلىق ئالدامچىلىق ۋاسىتىلىرىنى ئىشقا سېلىپ، بۇ تەشكىلاتنى پارچىلىماقچى بولدى. سۇلتان تۇنجى قېتىم يۈسۈف زىيا پاشا، ئەبۇزىيا تەۋپىقلەرنى ياۋروپاغا ئەۋەتىپ نەتىجە قازىنالمىدى. 1897 - يىلى ئاۋغۇستتا، شىركاشىنلىق گېنېرال ئەخمەد جالالىددىن پاشا سۇلتانغا ۋەكالىتەن ياۋروپاغا بېرىپ، جەنۇەدە مۇراد بەينى سېتىۋالدى. ئەينى چاغدىكى داھىي ۋە ياشلارنىڭ چوقۇنىدىغان مەبۇدى ئەمدى سۈلھ - مادارا قىلىش ۋە تىز پۈكۈپ تەسلىم بولۇشنىڭ ئۈلگىسى بولۇپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارچىلىنىپ كەتتى.

1897 - يىلى دېكابىردا، ئابدۇللا جەۋدەت جەنۇەدە «ئوس-

مانلى» ناملىق بىر يېڭى ژۇرنال نەشر قىلىپ، تىخ ئۈچىنى بىۋاسىتە سۇلتان ئابدۇلھەمىد II گە قاراتتى. ئۇ شۇ يىلى بۇ ژۇرنالنىڭ تۇنجى ساندا ئېلان قىلغان بىر پارچە ماقالىسىدە مۇنداق دەپ كەسكىن كۆرسەتتى: «بىزنىڭ سولتانىمىز ۋە ھۆكۈمىتىمىز يۇرۇقلۇقنىڭ ئېلىمىزگە كىرىشىنى خالىمىدى. ئۇلار ئاۋامنى مەڭگۈ نادانلىقتا، ئازاب - ئوقۇبەت ۋە پاجىئە ئىچىدە قالدۇرماقچى بولدى. پەنەر يېقىپ مۆمىنلەرنىڭ دىلىنى يۇرۇتمىدى. ھۆكۈمەت پۇقرالاردىن مەڭگۈ ھايۋانغا ئوخشاش ياشاشنى، قويدەك ياۋاش، مۇلايىم بولۇشنى، ئىتقا ئوخشاش قۇيرۇق شىپا ئېلىشنى كۈچۈكلەشنى تەلەپ قىلدى. ئۇلارنىڭ بىرەر بۈيۈك يېڭى مەپكۈرىلەرنى ھەقىقىي ئىپادىلەپ بېرىدىغان گەپ - سۆز - لەرنى ئاڭلىشىغا رۇخسەت قىلمىدى، ئەكسىچە ئۇلارنى دۆت ۋە نادان ژاندارمىلارنىڭ زۇلۇم قامچىسى بىلەن پەسكەش، قۇپال، زالىم ئەمەلدارلارنىڭ بوزەك قىلىشىغا تاشلاپ قويدى.»

ئابدۇللا جەۋدەت (كارلىداغ) ئىلىم ساھەسىدىكى بىر ئاتاق - ناملىق ئەرباب بولۇپ، ئۇنىڭ نەزەرىدە سۇلتان تۆۋە قىلىپ دەرھال تەختتىن چۈشۈشى لازىم ئىدى. ناھايىتى ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، ئابدۇللا جەۋدەت ئازراقلا گۈلدۈرماما چىقىرىپ قويۇپ تېزلا پەسكويغا چۈشتى. ئۇ سۇلتان بىلەن ياراشتى ۋە ئىمپېرىيىنىڭ ۋەيرانە تۇرۇشلۇق ئەلچىخانىسىغا خىزمەتكە تەيىنلەندى. ئىسھاق شۇجۇد بىلەن دوننارى ھەلىملەر ئايرىم - ئايرىم ھالدا رۇم ۋە ئاندارىد ئەلچىخانىسىغا ئەۋەتىلدى. ئابدۇللا جەۋدەت ئىلىم ساھەسىنىڭ رەھبىرى بولسىمۇ، ئەمما ئۆمرىنىڭ ئاخىرىنى سۇلتانغا سېتىپ ئىنقىلابقا ئاسىيلىق قىلىش بىلەن بۇلغىدى. ئۇنىڭ مۇھەررىرلىكىدىكى «ئوسمانلى» ژۇرنىلى كېيىن ئەنگلىيىدە باشقىچە بىر نام بىلەن نەشر قىلىنىپ، 1904 - يىلىغا كەلگەندە نەشرىدىن توختىدى. بۇ چاغدا ئەھمەد رىزا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھى پارتىزا سۇلتاننىڭ ئالدامچىلىقى ۋە ئۇ ئەۋەتكەن ئەلچىلەرنىڭ

ئىككى يۈزلىمىلىكىگە قارىتا دەلمۇ دەل ئاقايىل تۇرۇپ، ياش تۈرك مۇساپىرلىرىنىڭ بىردىنبىر نەشر ئەپكارى — «مەشۋە-رەت» نى داۋاملىق چىقىرىپ تۇردى.

1899 - يىلى دېكابىردا، «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» نىڭ

مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى كۈچى ئاجىزلاپ بېرىۋاتقان بىر-چاغدا، كۈتۈلمىگەن يەردىن سۇلتان ئوردىسىدىكى داماد مەخمۇد جالالىددىن (1853~1903 - يىللىرى) ئىستانبۇلدىن فرانسىيىگە قېچىپ بېرىپ، ھۆرىيەت ھەرىكىتىنى ناھايىتى جانلاندۇرۇۋەتتى. ئۇ ۋەزىرىنىڭ ئوغلى ۋە سۇلتان مەھمۇد II نىڭ نەۋرىسى ئىدى. ئۇنىڭ خوتۇنى سۇلتان ئابدۇلھەجىد II نىڭ قىزى ۋە سۇلتان ئابدۇلھەمىدنىڭ سىڭلىسى بولۇپ، ئۇنىڭ سۇلتان ئابدۇلھەمىد II بىلەن قوش تۇققانچىلىقى بار ئىدى. داماد مەخمۇد جالالىددىننىڭ ساياھىتىدىن، لۇتپۇللا دېگەن ئوغۇللىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ئوردىدىن چىقىپ كېتىشى سۇلتاننى قاتتىق ۋەھىمىگە سالدى. ئەكسىچە، ياش تۈركلەرنىڭ ئىنقىلابىي روھىغا يېڭىچە جۇشقۇنلۇق ئېلىپ كەلدى. بۇ چاغدا ياش تۈركلەرنىڭ ھەرىكىتى سەل سۇسلاپ قالغانىدى. سۇلتانغا ئەل بولۇپ كەتكەن مۇراد بەي ۋە ئابدۇللا جەۋدەتلەر ياش تۈركلەرنىڭ رەھبىرى ئەھمەد رىزا بەيگە بىر مەزگىل ئۇرۇش ئېلان قىلىپ، بىر ئاز مېۋىسىنى كۆرگەندىن كېيىن ئاستا - ئاستا جىم بولۇپ قېلىشقانىدى.

دادىسى داماد مەخمۇد جالالىددىن بىلەن بىرگە كەلگەن يېڭى يېتەكچى شاھزادە ساياھىددىن (1877~1948 - يىللىرى) دەسلىپىدىلا ئەھمەد رىزا بەينىڭ شەخسىي رىقابەتچىسىگە، ئاندىن كېيىن ئىدىئولوگىيە ساھەسىدىكى سىياسىي رەقىبىگە ئايلاندى. ئۇلارنىڭ ئىختىلاپى بۇ تەشكىلاتنىڭ ئىتتىپاقىنى كۈچەيتىش مەقسىتىدە 1902 - يىلى 4- فېۋرالدا ساياھىددىننىڭ رىياسەت-چىلىكىدە فرانسىيىدە ئېچىلغان بىر مەجلىستە پەيدا بولدى. مەجلىستە ئىسمائىل كامال باشچىلىقىدىكى بىر توپ كىشىلەر

«يالغۇز تەشۋىقات ۋە نەشر بۇيۇملىرىغا تايىنىپ ئىنقىلابنى ئو-
رۇندىغىلى بولمايدۇ، ئامال قىلىپ ئارمىيىنى ھەرىكەتكە كەلتۈ-
رۈش كېرەك» دېگەننى ئوتتۇرىغا قويدى. مەجلىستە ئوتتۇرىغا
چۈشكەن يەنە بىر مەسىلە ئەرمېنىيىدىن كېلىپ يىغىنغا قاتناش-
قانلار تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان 1894~1896 - يىللىرىد-
ىكى چوڭ قىرغىنچىلىق^① مەسىلىسى بولۇپ، يىغىندا شاھزادە
ساباھىددىن ئەرمېنىيىلىكلەرنىڭ ياۋروپا دۆلەتلىرىنىڭ ئارىلىد-
ىشى ئارقىلىق ئوسمانلىلارنىڭ ئىسلاھاتىنى ئىلگىرى سۈرۈش
كېرەك، دېگەن پىكىرنى قوبۇل قىلدى. ئەھمەد رىزا ۋە ئۇنىڭ
ھەمراھلىرى بۇ تامامەن ئىمپېرىيىنىڭ ئىچكى ئىشى، چەت ئەل-
نىڭ ئارىلىشىشىنىڭ ھاجىتى يوق، ئارىلاشسا زىيانلىق دەپ
ئەرمېنىيىلىكلەر بىلەن شاھزادە ساباھىددىننىڭ پىكىرنى كەس-
كىن رەت قىلدى، بۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپ تۈرك
مىللەتچىلىرى بىلەن ئوسمان ھۆرىيەتچىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى
كېلىشەلمەسلىك ئىدى. نەتىجىدە «مەشۋەرەت» ژۇرنىلىنىڭ
ئىلمىي كارامەتچىسى ئەھمەد رىزا ئىستانبۇلدىن يېڭى كەلگەن
ساباھىددىن ئىسىملىك بۇ ئابرويلىق ھەم پىرىنسىپچان رەقىبىگە
دۇچ كەلدى.

شاھزادە ساباھىددىن پارىژغا كەلگەندىن كېيىن، «شەخسە-
لىرىنىڭ تەشەببۇسكارلىقى ۋە يەرلىك ھوقۇقلارنى تەقسىملەش
ئىتتىپاقى» دېگەن نامدا بىر تەشكىلات قۇرغان بولۇپ، ئۇ 876-
يىلىدىكى ئاساسىي قانۇن - «مەجەلە» نى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى
ئۆزىنىڭ ئالىي نىشانى قىلغانىدى. ئۇنىڭ ھىمايە قىلغان مىللەت-

① سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ئىمپېرىيىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ، مۇستەقىللىق دەۋاسى قىلغان
ئەرمېنىلەرنى 1894 - يىلىدىن 1896 - يىلىغىچە قاتتىق قىرغىن قىلغان، بۇ چوڭ قىرغىندا
تالاھەزەل 100 مىڭ ئەرمەن ئۆلتۈرۈلگەن. شۇنىڭدىن كېيىن، سۇلتان ئابدۇلھەمىد II
ياۋروپالىقلار تەرىپىدىن «قانخور سۇلتان» دەپ ئاتالغان، بۇ قېتىمقى چوڭ قىرغىندا ئەنگىلىيە،
فىرانسىيە، ئىتالىيە، ئامېرىكا قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئارىلىشىشىمۇ ھېچقانداق ئۈنۈم بەرمىگەن،
ياۋروپادىكى گېزىت - ژۇرناللار، چىركاۋلاردىكى نۇتۇق مۇنبەرلىرىدە كىشىلەر «قورقۇنچىلۇق
تۈركلەر» ھەققىدە ھارماي سۆز - چۆچەك قىلىشىدىغان بولۇپ قالغان.

چىلىكى ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى بارلىق مىللەتلەرنى، يەنى تۈركلەر، ئەرەبلەر، يۇنانلار، ئەرەملەر، كوردلار، ماكېدونلار، ئالبانلار، يەھۇدىيلار ۋە باشقا مىللەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر فېدېراتىپ دۆلەت قۇرۇشنى مەقسەت قىلاتتى. ئەمما، ئەھمەد رىزانىڭ مىللەتچىلىكى ئىمپېرىيىنى ئوسمانلىلاشتۇرۇشنى، يەنى ھەر قايسى مىللەتلەرنى ئاسمىلياتسىيە قىلىپ، ئوسمان تۈركلىرىگە ئايلاندۇرۇشنى مەقسەت قىلاتتى. شاھزادە ساباھىددىننىڭ قۇرغان تەشكىلاتى ئەھمەد رىزانىڭ «ئىتتىپاھات ۋە تەرەككى» سىگە ئوخشاش بارلىق تۈركلەرنىڭ ئارىسىغا تارقىلىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئاساسىي كۈچى ئارزۇرۇم، تىراپزۇن، ئىزمىر، ئالانىيە، دەمەشىق ۋە لاتاكىيە قاتارلىق جايلاردا ئىدى.

1902 - يىلىدىن 1906 - يىلىغىچە بولغان بىر قانچە يىلدا، ھۆرىيەت ھەرىكىتى داۋاملىق ئۇلغىيىپ باردى ۋە يېڭى - يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. جەنۇب، قاھىرەلەردە يېڭى تەشكىلاتلار قۇرۇلدى. ئىستانبۇلدىكى ھەربىي ۋە سىياسىي مەكتەپلەردە ئىدى قىلابىي تەشكىلاتلار كەينى - كەينىدىن قۇرۇلدى. 1907 - يىلى دېكابىردا، ئەرمېنىيىدىكى داشناقلار پارتىيىسى شاھزادە ساباھىددىن بىلەن ئەھمەد رىزالارنىڭ قاتنىشىشىدا سۇلتان ئابدۇلھەمىد II گە قارشى مەزھەپلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، پارىژدا قۇرۇلتاي ئاچتى. قۇرۇلتايدا بارلىق كۆز قاراش ۋە ئىختىلاپلار بىر چەتكە قايرىپ قويۇلۇپ، نۆۋەتتىكى ھەرىكەتكە مۇناسىۋەتلىك بىر كۈرەش پروگراممىسى تۈزۈلۈپ، سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ دۈشمەنلىرى بىرلەشتى، ئەھمەد رىزا قۇرۇلتاي ئىنقىلاب قىلىشنىڭ مۇمكىنچىلىكى ھەققىدىكى پىكىرلەرنى قۇبۇل قىلدى. پارىژ ۋە ماكېدونىيىدىكى ھۆرىيەتچى تەشكىلاتلار بىرلىشىپ ئۆزىنى «ئىتتىپاھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى دەپ ئاتىدى. شاھزادە ساباھىددىن بۇ پارتىيىنىڭ رەئىسى بولدى.

1906 - يىلىدىن باشلاپ، ئارمېنىيەنىڭ غەلىيان كۆتۈرۈشى

ئىمپېرىيەدە دائىملىق ئىشقا ئايلىنىپ قالدى. ئاسىيلىقلار ھەر-
بىي تەمىناتنىڭ ناچارلىقى، ئەسكەرلەرنىڭ ئىش ھەققى ئالامىد-
خانلىقى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ شور پىشانىلىكى قاتارلىق سەۋەبلەر-
دىن كېلىپ چىقاتتى. دېمىسمۇ ئىمپېرىيەدە سۇلتان ئابدۇلھە-
مىد II نىڭ ئارمىيىسى ئىش ھەققى ئالامىدى، قورسىقى تويىم-
دى، ئۇلارغا كىيىم - كېچەك تارقىتىپ بېرىلمىدى. بۇنىڭ بىلەن
ئۇلار ئۆلە - تىرىلىشىگە قارىماي، ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ ئەقەللىي
ئىنسانىي تەلەپلىرىنى قاندۇرۇشنى تەلەپ قىلىشتى. 1907 -
يىلى، ئارزۇرۇم، بىتلىس، ئىزمىر ۋە ئىستانبۇلدا كەينى -
كەينىدىن ئىسيانلار كۆتۈرۈلۈپ، شەھەر ئاھالىسى چىرىكلەشكەن
ئەمەلدارلارغا قارشى چىقتى.

ئىسيان ۋە بوران - چاپقۇنلار 1908 - يىلى ئەتىيازدا
ماكبىدونىيىدىكى 3 - ئارمىيىگە يېتىپ كەلدى. سۇلتان بۇ
توغرۇلۇق جىددىي دوكلات تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، دەرھال
تەكشۈرۈش ئۈچۈن سېلانكىغا خىزمەت گۇرۇپپىسى ئەۋەتتى.
تەكشۈرۈش كومىتېتى ۋە جازالاش كومىتېتى دېگەندەك ئورۇنلار-
نىڭ كەينى - كەينىدىن قۇرۇلۇشى ۋەزىيەتنى ئىلگىرىكىدىنمۇ
بەكرەك جىددىيلەشتۈرۈۋەتتى. ھەلىمى پاشانىڭ قول ئاستىدا
ئىشلەيدىغان بىر ئوفىتسېر مەنسەپكە ئۆستۈرۈلگەنلىك ھەققىدىكى
ئىستانبۇلدىن ئەۋەتىلگەن ئۇقتۇرۇشنى تاپشۇرۇۋالدى، ئەمما ئۇ
بۇ تەكلىپنىڭ ياخشىلىقتىن دېرەك بەرمەيدىغانلىقىنى پەملىدى -
دە، لىسنى تاغلىق رايونغا چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئىسمى ئەنۋەر
بەي ئىدى. 4 - ئىيۇل كۈنى بىنباشى^① ئۇنۋانلىق ئەھمەد نىياز
بەيمۇ ئەنۋەرنىڭ ئارقىسىدىن لىسنى تېغىغا چىقتى. بۇلارنىڭ
ھەرىكىتى مەخپىي ئەمەس ئىدى، بەلكى يېتەرلىك ئەسكەر،
ئوق - دورا ۋە نەق پۇللارنى بىرگە ئېلىپ بارغانىدى. نىياز بەي

① ماپۇر دېگەن مەنىدە.

ئايۇب ئەپەندى بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن، بۇ ئىككىدىن سۇلتان ئابدۇلھەمىد II گە تېلىگرامما ئارقىلىق ئۆلتىماتوم تاپشۇرۇپ، ئۇنىڭدىن ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلدى. سۇلتان بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ ئۇلارنى قولغا ئېلىشقا ئادەم ئەۋەتتى. ئەمما، نىياز بەي ۋە ئايۇب ئەپەندى باشچىلىقىدىكى ئىنقىلابچىلارنى قولغا ئېلىشقا كەلگەن ژاندارملار قوماندانى شەمسى پاشا 7- ئىيۇل كۈنى ماناستىر ئۆلكىلىك پوچتا - تېلېگراف ئىدارىسىدىن چىقۇۋاتقاندا، قول ئاستىدىكى بىر ئوفىتسېر تەرىپىدىن كۆپكۈندۈزدە ئېتىپ تاشلاندى.

ئىستانبۇلدىكى گالاتا سارىيى پادىشاھلىق ئوتتۇرا مەكتىپىنى 1909 - يىلى پۈتتۈرگەن ھېكمەت بايۇرنىڭ قەيتلىرىگە كۆرە، ياش تۈركلەر پارتىيىسىنىڭ ئىنقىلابى پارتلاشتىن ئىككى يىل بۇرۇن بۇ مەكتەپتىكى ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا سۇلتانغا قارشى كەيپىيات قاتتىق كۈچەيگەن بولۇپ، سۇلتاننى يوقىتىش ھەققىدە شوئار تۈۋلايدىغانلارنىڭ كۆپىنچىسى ۋەزىر ۋە ساراي ۋەزىرلىرىگە ئوخشاش يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرىنىڭ بالىلىرى ئىدى، ئۇلار سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نى قىلچە كۆزگە ئىلمايتتى ۋە ھىمايە قىلمايتتى.

سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئالدىنقى 10 يىلدا، ھەرقايسى مەكتەپلەردىكى نارازىلىق كەيپىياتلىرى تازا يۇقىرى بالداققا كۆتۈرۈلدى. بۇ ۋاقىتتا ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ بۈيۈك مەنئىي يېتەكچىسى نامىق كامال بىلەن زىيا پاشانىڭ چەكلەنگەن ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ، ۋەتەن ۋە ھۆرلۈك ھەققىدە غۇلغۇلىلار قىلىشتى. ياش ئوفىتسېر ئەھمەد نىياز بەي شۇ چاغدىكى مانا مۇشۇنداق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئەڭ تىپىكلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ بەنجارت قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۈنۈپەرستىتىدا ئوقۇۋاتقان ۋاقتىدا، ساۋاقداشلىرى بىلەن دۇنيادىكى چوڭ - چوڭ ئىشلار ئۈستىدە سۆزلىشىپ ئۇلۇغ ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر

قەلەمكەش نامىق كامالنىڭ ئەسەرلىرىنى دائىم تىلغا ئالاتتى. ئۇ «ۋەتەننى قوغداش، چەت ئەلگە چەك قويۇش بىزنىڭ بۇرچىمىز ئەمەسمىدى؟ شۇنداق تۇرۇقلۇق يەنە نېمىشقا بىزنىڭ ئىلىم-پېنىمىزدە ۋە دەرسلىكلىرىمىزدە ۋەتەن ۋە ۋەتەنپەرۋەرلىك دېگەندىن ئىككى شولسىنىمۇ كۆرگىلى بولمايدۇ؟ ئۇلار نېمە ئۈچۈن بىزگە بېسىم ئىشلىتىپ دىن، ئىدراك ۋە مەنتىقە جەھەتلەردە ئۆزىمىز ئۈچۈن مۇقەددەس بولغان ھېسسىياتىمۇ بىزدىن يۇشۇرىدۇ؟ ئۇلار نېمىشقا مۇشۇنداق ھېسسىياتىنى ئۇرغۇتىدىغان كىتابلارنى بىزنىڭ ئوقۇشىمىزغا بەرمەيدۇ؟» دەيتتى. ئەمەلىيەتتە، ئەھمەد نىياز بەي ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ ياردىمىدە نامىق كامال ۋە زىيا پاشالارنىڭ چەكلەنگەن ئەسەرلىرىنى ئوغرىدى. لىقچە ئوقۇپ، شۇلارنىڭ تەسىرىدە كۈچلۈك ۋەتەنپەرۋەرلىك غايىلىرىنى تىكلەپ ئىنقىلابقا ئاتلانغانىدى. ئۇ نامىق كامالغا «ئەڭ ئۇلۇغ مىللىي قەھرىمان، ئەڭ ئۇلۇغ سىياسىي داھىي ۋە ئەڭ قىزغىن ئىجتىمائىي پائالىيەتچى» دەپ نام بېرىلگەنلىكى، ئەمما ئۇنىڭ يەنە باشقا ھۆرىيەتچىلەر بىلەن قوشۇلۇپ دۆلەتنىڭ دۈشمىنى دەپ قارالغانلىقى ھەم ئۇنىڭ ئىسمى بىلەن ئەسەرلىرىنى تىلغا ئېلىشىمۇ كەچۈرگىلى بولمايدىغان بىر گۇناھ بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىدىن قاتتىق ھەيران قېلىپ ھەسرەت چېكەتتى.

ئەھمەد نىياز بەينىڭ ئىسيانى تېزلا ماكبېدونىيىدىكى 3 - ئارمىيىگە يامراپ، ئەدىرنەدە تۇرۇشلۇق 2 - ئارمىيىگە تەسىر كۆرسەتتى. سۇلتان ئابدۇلھەمىد II پايلاقچىلارنى ئىشقا سېلىپ ئىلگىرىكى كونا ئۇسۇلى بويىچە ئىنقىلابقا تاقابىل تۇرماقچى بولدى. ھۆكۈمەت ئوردىن تارقىتىش، ئەمەل بېرىپ دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈش قاتارلىق سېتىۋېلىش ئۇسۇللىرىنى قوللىنىپ باققان بولسىمۇ، تەرتىپنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە مەسئۇل بولغان گېنېراللار ھېچ ئىش قىلالىدى، ئەكسىچە قول ئاستىدىكىلەر تەرىپىدىن دەككىسىنى يەپ ئىزا - ئاھانەتكە قالدى. سېلاننىڭ ۋە

ماناستىردا تۇرۇشلۇق ئارمىيە ئاشكارا ھالدا سۇلتانغا قارشى تەرەپكە ئۆتتى ۋە ئەدىرنەدە تۇرۇشلۇق قىسىملارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى، ھەتتا ئىزمىردىن سېلانكىتىكى ئىسيانچى قۇشۇنغا قارشى ئەۋەتىلگەن، ئەڭ سادىق دەپ قارالغان ئاناتولىيە ئارمىيەسى. سىمۇ «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدىكىلەرنىڭ تەشۋىقاتى بىلەن ئىككىلىنىپ قالدى. 20 - ئىيۇل كۈنى ماناستىردىكى مۇسۇلمانلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، ھەربىي ئەشپالار ئىسكىلاتىنى ئىشغال قىلدى. كوسوۋو ئۆلكىسىدىكى فىرزۇۋىكتا غەزەپكە كەلگەن، ئامما قەسەم ئىچىپ ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرۈش توغرىسىدا سۇلتانغا ئۆلتىماتۇم تاپشۇردى ھەمدە سۇلتان ئۇلارنىڭ شەرتىگە كۆنمىسە پايتەختكە باستۇرۇپ كىرىپ، ئۇنى تەختتىن چۈشۈرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مانا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئۆلتىماتۇم، ھەتتا تەھدىت خاراكتېرلىك تەلەپلەر تېلېگرامما ئارقىلىق رۇمىلىيىنىڭ باشقا مەركەزلىرىدىن ئۇدۇللۇق يىلدىز سارىيىغا يەتكۈزۈلۈپ تۇردى. قەيتلەرگە كۆرە، ئەڭ يامان تەھدىت خاراكىتېرلىك بىر تەلەپ سەلىزدىن كەلدى. ئۇنىڭدا دەرھال ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرۈش لازىملىقى ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولۇپ، ئەگەر سۇلتان بۇنى رەت قىلىدىغان بولسا، ئۇلارنىڭ رۇمىلىيىدە باشقا بىر ۋەلىئەھدىنى سۇلتان قىلىپ تىكلەپ، 100 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن ئىستانبۇلغا باستۇرۇپ كىرىپ، سۇلتاننىڭ تەختى - پەختىنى ۋەيران قىلىدىغانلىقى ئېنىق يېزىلغانىدى.

قۇرۇقلۇق ئارمىيىسىنىڭ ھەيۋىسى ئاستىدا، 1908 - يىلى ئىيۇلدا ماناستىر، سېلانكى ۋە ئىستانبۇللاردا ئابدۇلھەمىد II تەرىپىدىن 1876 - يىلى ئەمەلدىن قالدۇرۇۋېتىلگەن ئاساسىي قانۇن — «مەجەللە» نىڭ ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەنلىكى جاكارلاندى. ئارقىدىن ئۇلاپلا باشقا بىر قانچە شەھەرلەردىمۇ شۇنداق بولدى. ئىككى كۈنلۈك تىرىكشىش ۋە مۇنازىرە ئارقىلىق سۇل-

تان ئابدۇلھەمىد II باش ئېگىپ رېئاللىققا بويسۇندى. ئارمىيە-
نىڭ ئاسىيلىقى بىر قېتىملىق ئىنقىلابقا ئايلاندى. ياۋرۇپالىقلار
تەرىپىدىن ياش تۈركلەر پارتىيىسى دەپ ئاتالغان «ئىتتىھات ۋە
تەرەككى» نىڭ ئىنقىلابى ئاخىر غەلبىگە ئېرىشتى.

1891 - يىلى، چەت ئەلدە تۇرۇۋاتقان ياش تۈركلەرنىڭ
پائالىيىتى كەسكىنلىشىپ يامانلىشىشقا قاراپ مېڭىشتىن بۇ-
رۇن، پۈتكۈل ئىمپېرىيە تەۋەسىدە جەمئىي ئالتە گېزىتخانا بو-
لۇپ، قىسقىغىنا بىر قانچە يىلدا سۇلتاننىڭ قاتتىق تەقىب قىلد-
شى ئارقىسىدا سانى ئازىيىپ ئۈچكە چۈشۈپ قالغانىدى. ① ئاسا-
سىي قانۇن ئەسلىگە كېلىشى بىلەنلا سۇلتاننىڭ قاتتىق بېسىمى
ئاستىدا ئۇزاق مۇددەتكىچە بۇرۇختۇم بولۇپ قالغان ئىدىيىۋى
پىكىرلەر كەلكۈن سۈيىدەك ئۆركەشلەپ كەتتى. ئىيۇلنىڭ 25-
كۈنى «ئىقداۋ» گېزىتى بۇرۇنقى 15 مىڭ نۇسخىدىن 60 مىڭ
نۇسخىغا، «ساباھ» گېزىتى بۇرۇنقى 12 مىڭ نۇسخىدىن 40
مىڭ نۇسخىغا كۆپىيىپ، چۈشتىن كېيىن قولدىن قولغا ئۆتۈپ،
ئاۋۋالقى باھاسىدىن 40 ھەسسە ئۆرلەپ بازار تاپتى. ئەدەبىيات-
سەنئەت، سىياسىي ۋە باشقا مەزمۇنلاردىكى بىر قاتار يېڭى گېزىت
- ژۇرناللار يامغۇردىن كېيىنكى بامبۇكتەك كۆپەيدى. «ئىتتى-
ھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ ئاساسلىق ئورگانلىرى ۋە ئۇلار-
نىڭ چەت ئەلدىكى نەشر ئەپكارلىرىمۇ مۇساپىرچىلىق ھاياتىنى
تاماملاپ دەرھال ئىستانبۇلغا كۆچۈرۈپ كېلىندى. ئۇزۇن مۇد-
دەت بېسىلىپ قالغان ئاۋازلار بىراقلا سادا بېرىپ، خۇددى گاچا
قىزغا تىل چىققان دەك ياڭراپ كەتتى.

1908 - يىلىنىڭ ياز پەسلى ئاساسەن دېگۈدەك «ئىتتىھات
ۋە تەرەككى» پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئارزۇسىغا ئا-

① «تەرجۇمانى ھەقىقەت» («ھەقىقەتنى سۆزلەش») ، «ئىقداۋ» («تىرىشچانلىق») ۋە
«ساباھ» («سەھەر») قاتارلىق ئۈچ گېزىت بولۇپ، بۇ گېزىتلەرنى ھۆكۈمەت راسخوت ئاجىرىتىپ
چىقىراتتى ۋە كونترول قىلاتتى.

ساسەن سايلام ئۆتكۈزۈشكە تەييارلىق كۆرۈش ۋە ھۆكۈمەتنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىنى تەڭشەش بىلەن ئۆتتى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ پروگراممىسىدا گەرچە سۇلتاننى ئەمەلدىن قالدۇرۇش مەسىلىسى ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسىمۇ، ئەمما بۇ پارتىيە ئاممىنى ئوبدان يېتەكلىمىگەن ۋە تەربىيىلىمىگەندى. شۇڭا، ئاساسىي قانۇن ئەسلىگە كەلگەندە، ئامما «ياشسۇن ئاساسىي قانۇن!»، «ياشسۇن سۇلتان!»، «پايلاقچىلارنى يوقىتىلى!» دېگەندەك شۇئارلارنى توۋلىدى. بۇنىڭدىن ئاممىنىڭ سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرۈشىدىن ئىلگىرى ياش تۈركلەر پارتىيىسىنىڭ تىرىشچانلىقى ئارقىلىق قولغا كەلتۈرۈلگەنلىكىنى چۈشەنمەيدىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئابدىلھەمىد II ئىنقىلابتىن كېيىنكى بىرىنچى جۈمە كۈنى ئاياسۇ-فىيە مەسچىتىدە ئاشكارا ناماز ئۆتىگەندە، ئامما ئۇنىڭغا ئاپىرىپ ئوقۇشتى. ئۇ چاغدا، ئۇ ئاممىنىڭ يەنىلا ئۆزىنى ھىمايە قىلىۋاتقانلىقىغا قاراپ، ئىتتىھاتچىلار مېنى ئاغدۇرۇۋېتەلمەيدىكەن دېگەنلەرنى خىيالدىن ئۆتكۈزدى.

1908 - يىلى 17 - دېكابىر كۈنى، بۇنىڭدىن 31 يىل بۇرۇن مېدھەت پاشا مەجلىسكە رىياسەتچىلىك قىلغان ئاياسۇفىيە مەسچىتى يېنىدىكى مەجلىسخاندا سۇلتان ئابدۇلھەمىد II بەش ئوغلىنىڭ ھەمراھلىقىدا ئىمپېرىيە كاتتىلىرى ۋە چەت ئەللىك ۋەكىللىرى ئالدىدا مىللەت مەجلىسىگە رىياسەتچىلىك قىلدى ھەم دۆلەتنىڭ ئىچكى - تاشقى ۋەزىيىتى، شۇنداقلا ھاكىمىيەت مەسىلىسى ھەققىدە دوكلات بەردى. مەجلىسكە تۈركلەردىن 142 ۋەكىل، ئەرەبلەردىن 60 ۋەكىل، ئالبانلاردىن 25 ۋەكىل، گرىكلاردىن 23 ۋەكىل، ئىرمەنلەردىن 20 ۋەكىل، يەھۇدىيلاردىن 5 ۋەكىل، بولغارلاردىن 4 ۋەكىل، سېربلاردىن 3 ۋەكىل، ۋالاخلاردىن 1 ۋەكىل قاتناشتى. مەجلىسكە ئەڭ ياخشى ۋەكىللەر ئۆمىكى تەشكىللىپ كەلگەنلەر تۈركلەر ئىدى. تۈركلەر ئۆمىكىنىڭ داڭ-

لىق مۇنازىرىچىسى، پارىژدىن كەلگەن ئەھمەد رىزا بۇ قېتىمقى مەجلىسىنىڭ باشلىقلىقىغا تەيىنلەندى.

مۇستەبىت ئابدۇلھەمىد II نىڭ تۇيۇقسىزلا ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرۈشى پۈتكۈل ئىمپېرىيىنى زىلزىلىگە سېلىپ شاد- خۇراملىققا چۆمدۈردى. ئىنقىلابىي ياش تۈركلەر پارتىيەسى^① يېڭى ئاساسىي قانۇننى ئېلان قىلىش ئارقىلىق، پۈتكۈل ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى خرىستىئان دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەت ۋە خەلقلەرنىڭ ئىشەنچىسىگە ۋە قوللىشىغا ئېرىشكىلى بولدى. دۇ، يېڭى ئاساسىي قانۇننىڭ غايىسى بارلىق سىنىپ، دىن ۋە مىللەت ئايرىمچىلىقىنى يوقىتىدۇ، ئاساسىي قانۇن جاكارلىدى. سىنىپ ئادىل ئىش بېجىرىدىغان سەمىمىي، سادىق بىر ھۆكۈمەت قۇرۇلغان ھامان ئوتتۇرا شەرقنىڭ بارلىق مەسىلىلىرى تۈگەيدۇ، ھەممە ئاق كۆڭۈل كىشىلەر قەددىنى رۇسلاپ، ئۆزىنىڭ ئارزۇلىغان كۈنلىرىنى ئۆتكۈزۈشكە باشلايدۇ، دېگەن شېرىن خىياللارغا پاتقاندى. ئەمما، سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ياش تۈرك- لەر پارتىيىسىدىكىلەر بىلەن ھاسىل قىلغان تىنچلىق كېلىشىمىنى ئۇزاققا بارمايلا ئىجرا قىلىشتىن يالتايدى. نەتىجىدە ئەس- كەرلەرنىڭ تەمىناتى ياخشىلانمىدى، ئىشلار بۇرۇن قانداق بولغان بولسا يەنە شۇ يېتى قېلىۋەردى. ئوتتۇرا شەرق خەلقى مىللەت ئايرىمچىلىقى تۈزۈمى تەرىپىدىن پەيدا قىلىنغان روھىي ھالەت- لەرنى پاچاقلىقۇپىتىشكە قادىر بولالمىدى، تۈركلەر، گرىكلەر، ئەرمەنلەر، بۇلغارلار، يەھۇدىيلار، ئەرەبلەر، ئالبانلار، شۇنداقلا ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى باشقا مىللەتلەرنىڭ قانۇن ئالدىدا ھوقۇقتا باراۋەر بولۇشىغا يول قويۇلمىدى.

ياۋرۇپالىقلار ياش تۈركلەر پارتىيىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئىمپېرىيىنىڭ ئاۋۋالقى شان - شۆھرىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرىدۇ،

① شۇ ۋاقىتتا ئۇلار شۇنداق ئاتالغان ئىدى.

دەپ ئەنسىرىشەتتى، لېكىن، ياش تۈركلەرنىڭ ئالدىغا قويۇلغان ئېغىر ۋەزىپە ئۇلارنىڭ ئەڭ تەجرىبىلىك مەمۇرلىرىنىمۇ گاڭگىرتىپ قويدى. 1908 - يىلى 5 - ئۆكتەبىر كۈنى بۇلغارىيە شاھزادىسى فېردىناند سۇلتان بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ئۈزۈپ مۇستەقىللىق جاكارلىدى. 7 - ئۆكتەبىردە ئاۋستىرىيە، ۋېنگرىيە - يىلەر بوسنىيە بىلەن گرتسىگوۋىنانى قوشۇۋالدى. 12 - ئۆكتەبىر كۈنى كىرت ئارىلى ئىسيان كۆتۈرۈپ گىرتسىيىگە قوشۇلۇپ كەتكەنلىكىنى جاكارلىدى. بۇلار ئوسمانلى ھۆكۈمىتىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئانچە مۇھىم ۋە ھەيران قالارلىق ئىش بولماستىن، بەلكى بىرقانچە يىلنىڭ ئالدىدىكى دەپنەردىن ئۆچۈرۈۋەتكەن كونا ھېسابات بولسىمۇ، ئەمما سىياسىي جەھەتتە ئىتتىھاتچىلارنىڭ ئىناۋىتىگە قاتتىق زەربە بەردى.

تۈركىيىدىكى خرىستىئان دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئاھالە ۋە گۇرۇھلار كۆنكۈرەت ھەرىكەت باشلاپ، كۆپ مىللەتلىك ئوسمانلىلار ئىمپېرىيىسى بىلەن ئىشلارنىڭ تازا يۈرۈشمەيۋاتقاندا، لىقىنى ئىسپاتلاۋاتقان بىر چاغدا، تۈركلەر مەركەزدىكى كونت-روللۇق ھوقۇقىنىڭ ئاجىزلاپ كېتىشىدىن كېلىپ چىققان بەزى خەتەرلىك ئالامەتلەرنىڭ بەلگىلىرىنى ئېنىق كۆرۈشكە باشلىدى. 1909 - يىلى 13 - فېۋرالدا، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى»

پارتىيىسى ئابدۇلھەمىد II تەرىپىدىن سادىزامللىققا قويۇلغان كا-مىل پاشانى ئاغدۇرۇۋېتىپ، ئورنىغا ھۈسەين ھەلىمى پاشانى تەختكە چىقاردى. ھۈسەين ھەلىمى پاشا شۇ چاغدىكى كونا ھۆكۈمەت ئورگىنىدىن قېپقالغان ئىتتىھاتچىلار قوبۇل قىلالىغۇدەك يەنە بىر ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ تەختكە چىقىپ سادىزامل بولۇشى سۇلتان ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەرنى تەشۋىشكە سالدى، ئەمما ئىتتىھاتچىلار ھەدەپ پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ ھۆكۈمەتنىڭ ھەز خىل تەيىن-لەش بۇيرۇقلىرىنى ئاستىرتتىن تىزگىنلەپ سىياسىي رەقەبىلەرگە سۈيقەست پىلانلىدى. 1909 - يىلى 7 - ئاپرىلدا، «سەر-

بەستى» (ئەركىنلىك) گېزىتىنىڭ ھۆرىيەتچى تەھرىرى ھەسەن فەخمى ئىستانبۇلدىكى گالاتا كۆۋرۈكىدە قەتلى قىلىندى. بىر ھەپتىدىن كېيىن، يەنى 12 - ئاپرېل كۈنى ئىتتىھاتچىلار ئۆزلىرىنى ئاشكارا ھالدا سىياسىي پارتىيە دەپ جاكارلىدى.

شۇ كۈنى ئاخشىمى، يەنى كامىل پاشا تەختتىن غۇلتىمۇپتەنلىپ بىر ئاي ئۆتكەن كۈنى مۇھەممىدىلەر ئىتتىپاقى دېگەن تەشكىلات ئىسيان كۆتۈردى. بۇ ئۇچىغا چىققان شەرىئەتچىلەر بولۇپ، 5 - ئاپرېل كۈنى ئاياسۇفىيە مەسچىتىدە ئۆتكۈزۈلگەن بىر يىغىلىشتا قۇرۇلغانىدى. بۇ تەشكىلاتنىڭ بىكتاشىيە سۈلۈكىدىكى ۋاھىدەدى مۇھەررىرلىكىدە «ۋولقان» ناملىق ئورگان گېزىتى بار ئىدى. ۋاھىدەدى ئۆزىنى ھەقىقىي مۇسۇلمان ۋە «ئىنقىلابىي بەينەلمەل»^① نىڭ قوغدىغۇچىسى دەپ ئاتايتتى. توپىلاڭ ھەربىي ئۆزگىرىش شەكلىنى ئالدى، ئۇنىڭ قاتناشقۇچىلىرى ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق 1 - ئارمىيىدىكى ئالبانىيىلىك جەڭچىلەر بولۇپ، ۋەقە ئاپرېلنىڭ 12 - ۋە 13 - كۈنى كېچىسى يۈز بەردى. ھەرىكەتلىنىش ئەترەتلىرى ۋە پىيادە قىسىملار گازار-مىلاردا ئالتوپىلاڭ كۆتۈرۈشكە باشلىدى. تاڭ يورۇشى بىلەنلا ھەربىي ئۆزگىرىش قىلغۇچىلار گالاتا كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ، مەجلىس بىناسى سىرتىدىكى ئاياسۇفىيە مەيدانىغا توپلاندى. «ئىتتىد-ھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئۆزىنى دالدېغا ئالدى، ئىسيانچىلار ھېچقانداق قارشىلىققا ئۇچرىمايلا تەرەپ-تەرەپتىن كەلگەن ھەربىي، دىنىي ئۆلىمالار ۋە تالىپلار بىلەن بىرلىشىپ شەھەرنىڭ ھەرقايسى مۇھىم مەركىزىي كوچىلىرىدا نامايىش توپى ھاسىل قىلدى. ئىسيانچىلارنىڭ تەلىپى ناھايىتى ئاددىي بولۇپ، بەزىلىرى «شەرىئەت خەۋپ ئىچىدە قالدى»، «بىزگە شەرىئەت كېرەك، ئالىي مەكتەپتە ئوقۇغان ئوفىتسېرلار

① ئىنقىلابىي ئىسلام ئىتتىرىناتىئونالىزمى.

كېرەك ئەمەس» دەپ چۇقان - سۈرەن سالسا، يەنە بەزىلەر «ئاساسىي قانۇننى يوقىتىلى»، «كومىتېتنى يوقىتىلى»، «ياشىسۇن مۇقەددەس شەرىئەت!» دېگەنگە ئوخشاش شوئارلارنى توۋلايتتى. ئىسيانچىلار قوزغىغان توپىلاڭ يالغۇز ئىستانبۇل بىلەن چەكلەنمىدى، بەلكى ئوخشاش بىرلا ۋاقىتتا پۈتكۈل ئاناتولىيىنى قاپلىدى. ئەڭ يامىنى شۇ بولدىكى، ئادانا رايۇنىدا ئەرمەنلەر قىرغىن قىلىندى.

ھۆكۈمەت دائىرىلىرى بۇ دولقۇننى بىر تەرەپ قىلىش بىلەن ئالدىراش بولۇپ كەتتى. سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ئىسيانچىلارغا ھېسداشلىق قىلىپ، مۇقەددەس قانۇن — شەرىئەتنى قوغداشقا ۋە شەرىئەتنى قوغدايمىز دەپ ئاتلانغان ئىسيانچىلارنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈشكە ۋەدە قىلدى. ئىككى كۈندىن كېيىن، يېڭىدىن ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان سادرازام تەۋىپق پاشا ھەرقايسى ئۆلكە، ۋىلايەتلەرنىڭ نائىپلىرىغا پەرمان چۈشۈرۈپ، ئۇلارنىڭمۇ شەرىئەتنى قوغدىشىنى بۇيرۇدى. ئارقىدىن ئۇلاپلا، ئىنقىلابتىن بۇيان ئىزچىل ھالدا مىللەت مەجلىسىگە رىياسەتچىلىك قىلىۋاتقان ئەھمەد رىزا ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇلۇپ، ئورنىغا ئىسمائىل كامال مىللەت مەجلىسى باشلىقى بولدى.

بۇ خەۋەر تېزلا سېلانكىغا يېتىپ كەلدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى ناھايىتى كەسكىن تەدبىر قوللاندى. ماكېدونىيىدە تۇرۇشلۇق 3 - ئارمىيە قوماندانى گېنېرال مەھمۇد شەۋكەت پاشا قوماندانلىقىدا ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئارمىيىسى تەشكىللىنىپ، بۇيرۇققا بىنائەن ئىستانبۇلغا كىرىپ ئاساسىي قانۇننى قوغداشنى ئۈستىگە ئالدى. سېلانكىدا تۇرۇشلۇق ئارمىيە قوماندانى ھۈسەين ھۈسنى پاشا ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئارمىيىسىنىڭ شىتاب باشلىقى مۇستاپا كامالنىڭ ھەمراھلىقىدا پايتەختكە يۈرۈش قىلىپ، 23 - ئاپرېل كۈنى يېشىل كوي كەنتىگە يېتىپ كەلدى. بۇ ۋاقىتتا يېڭىدىن مىللەت مەجلىسىنىڭ

باشلىقلىقىغا تەيىنلەنگەن ئىسمائىل كامال بۇ يەردە ئەزالىرى تېخى تولۇق كېلىپ بولالمىغان مىللەت مەجلىسىگە رىياسەتچىلىك قىلىۋاتاتتى. مەھمۇد شەۋكەت پاشانىڭ ھەربىي ئىدارە قىلىش بۇيرۇقىنى جاكارلىشى بىلەنلا پۈتۈن سەپ ئۇنىڭ ئىتائىتى ئاستىدا غا ئۆتتى. ئارقىدىن ئۇلاپلا، ئىستانبۇل ئىشغال قىلىنىپ قىسقا بىر جەڭدىن كېيىن 25 - ئاپرېلدا تەرتىپ ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى.

گېنېرال مەھمۇد شەۋكەت پاشا بىلەن بىللە يولغا چىققانلار ئىچىدە ئەھمەد نىياز بەي ۋە ئەنۋەر بەيلەرمۇ بار ئىدى. ئەنۋەر بەي بۇ چاغدا ئىمپېرىيىنىڭ بېرلىندىكى ئەلچىخانىسىدىن توپىلاڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ ۋەتەنگە قايتقانىدى. ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئارمىيىسى ئىستانبۇلغا كىرگەندىن كېيىنكى بىر يەكشەنبىدە، ئىستانبۇل بۇلىنى ئېلىش جەڭدە قۇربان بولغان 50 جەڭچىنىڭ جەستى بىر گۆرلۈككە دەپنە قىلىندى، شۇ كۈنى ئەنۋەر بەي قەبرىستانلىقتا نۇتۇق سۆزلەپ مۇنداق دېدى:

«مۇسۇلمانلار بىلەن خرىستىئانلار بۇ يەردە تىنچ ياتسۇن، بۇ ئۇلارنىڭ ھايات - ماماتلىق كۈرەشلىرىدە مىللەت ۋە ئېتىقاد ئايرىماي مەقسەت - مۇددەئالىرى بىر بولغان ۋەتەنپەرۋەرلەردىن ئىكەنلىكىنى نامايان قىلسۇن!»

27- ئاپرېل كۈنى، مەجلىس شەيخۇلئىسلامدىن سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ تەختىنى بىكارلىغانلىقى ھەققىدە پەتىۋا ئالدى ۋە ئۇنىڭ ئورنىغا ئىبنى مۇھەممەد V (رەشات) نىڭ سۇلتان بولغانلىقى جاكارلاندى. سۇلتان مۇھەممەد V مۇلايىم، ئاق كۆڭۈل ۋە دۆلەتمەن كىشى بولۇپ، بۇ ۋاقىتتا 65 ياشتا ئىدى. ئۇ 20 يىلنىڭ مابەينىدە بىرەر ۋاراق گېزىتمۇ ئوقۇمىغان، ئاكىسىنىڭ پايلاقچىلىرى، ۋەزىرلىرى، ھەتتا ھەرەم ئاغىلىرىدىن نىڭ قاتتىق تۇتۇپ تۇرۇشى ئارقىسىدا ھەممە ھوقۇقتىن مەھرۇم قالغان ئادەم بولۇپ، ياش تۈركلەر پارتىيىسىدىكىلەر ئۈچۈن

ئېيتقاندا، ئۇ ئاساسىي قانۇن ئورناتقان پادىشاھلىق - مەشرۇتىيە - نىڭ سۇلتانى بولۇشقا تازا مۇناسىپ كېلەتتى.

سۇلتان مۇھەممەد تەختكە چىققاندىن كېيىن، 1908 - يىلىدىكى ئىنقىلابتىن ئامان قالغان سۇلتان ئابدۇلھەمىد II يۈز خاتىرە قىلىشنى بىلمەيدىغان ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئارمىيىسى قوماندانىلىرى تەرىپىدىن سېلانكىغا ئېلىپ كېتىلدى، سېلانكى بۇ ۋاقىتتا ياش تۈركلەر پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ تۇرۇش - لۇق جايى بولۇپ، ئۇزاق ئۆتمەي بۇ پارتىيىنىڭ شۇ يەردە ئېچىلغان قۇرۇلتىيىدا مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتى تۇرغۇزۇپ چىقىلىپ، ساراى ئەمەلدارلىرى پۈتۈنلەي ئالماشتۇرۇلدى، شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ پارتىيە ئىمپېرىيىنىڭ ھەقىقىي خوجايىنىغا ئايلاندى.

ياش تۈركلەر پارتىيىسىدىكىلەرنىڭ ئىسلاھات ئارزۇلىرى ناھايىتى كۈچلۈك بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ بارلىق تۈزۈملىرىنى تەپتىش قىلىپ، دەۋرگە ماس كەلمەيدىغانلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆزگەرتىش ئۇلارنىڭ مۇددىئاسى ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ غەرب دۇنياسىدا ئۆگەنگەنلىرى ۋە كۆرگەنلىرى ئاساسىدا خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاپ باياشات قىلىشنى ئويلايتتى، تۈركىيىنىڭ ۋە ئوتتۇرا شەرقنىڭ نامرات، قالاق بولۇپ غەرب دۇنياسىدىن خېلى ئارقىدا قالغانلىقىدىن ئىچى پۇشاتتى، مەنئۇ جەھەتتە خەلق بىلەن بىللە جاپا چېكىشنى، دۆلەتنىڭ قۇدرەت تېپىپ خەلقئارادا پۈت دەسسەپ تۇرۇشنى ۋە ئىززەت - ھۆرمەتلىك بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئەمما، ئوتتۇرا شەرقتىكى مىللەتلەرنىڭ ئېتىقادى تەركىبى پەۋقۇلئاددە مۇرەككەپ بولۇپ، مىللەتلەر بىلەن مىللەتلەر، مۇسۇلمانلار بىلەن مۇسۇلمان بولمىغانلار، يېزىلار بىلەن شەھەرلەر، كەمبەغەللەر بىلەن بايلار، زىيالىيلار بىلەن ئاۋام خەلق ئوتتۇرىسىدىكى پەرق چوڭ بولغانلىقتىن بىر مەركەزگە ئىنتىلىدىغان بىرلىك تېخى شەكىللەنمىگەندى. شۇڭا، ئەمدى بىر ئىشنى قىلىشقا تەمىنلەشكە ئۇنىڭدىن چاتاق چىقىپلا تۇراتتى.

1909 - يىلى 16 - ئاۋغۇستتا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى «نامايىش قانۇنى» نى، 27 - سېنتەبىردە «بۇلاڭچى» لىقنى ۋە ئامانلىققا زىيان سېلىشنى مەنئى قىلىش قانۇنى» نى جاكارلىدى. بۇ قانۇنلارغا ئاساسەن، ئىرىق، مىللەت ياكى ئۇنىڭ نامىدا تەشكىللىنىپ سىياسىي يىغىلىش ئۆتكۈزۈش مەنئى قىلىنىپ، رۇمىلىيىدىكى گىرېكلار، بۇلغارلار، شۇنىڭدەك باشقا ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ كۈلۈپ، ئاممىۋى تەشكىلاتلىرى تارقىتىۋېتىلدى. قۇرۇقلۇق ئارمىيىسىگە قوغلاپ زەربە بەرگۈچى بانالى-ئىنلارنى تەشكىللىپ، قۇراللىق ئۆكتىچى كۈچلەرنى شۇنىڭدەك مەشھۇر بالقان «كومىتادچى»^① لىرىنى تارقىتىۋېتىش ۋە باستۇرۇش ھوقۇقى بېرىلدى. «كومىتادچى» لارنىڭ ئىشلىرىنى بىلىپ تۇرۇپ مەلۇم قىلمىغانلار ياكى تەستىقسىز ئۆز ئالدىغا قورال ئېلىپ يۈرگۈچىلەر قاتتىق جازالىنىدىغان بولدى.

ئىتتىھاتچىلار يولغا قويغان ھوقۇقنى سارايدا مەركەزلەشتۈرۈش سىياسىتى ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى خرىستىئان دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئاھالىلەر بىلەن چەكلەنمىدى، مەيلى رۇمىلىيىدە بولسۇن، مەيلى ئاسىيادىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەردە بولسۇن، ئۇلار تۈركلەشتۈرۈش سىياسىتىنى يولغا قويدى. تۈرك تىلى ئەربەلەر، ئالبانلار ۋە باشقا غەيرىي تۈرك مۇسۇلمانلىرىغا مەجبۇرىي تېڭىلدى. بۇ ۋاقىتتا پايتەخت ئىستانبۇلدا ئۇلارنىڭ ئۆكتىچى پارتىيىدە لەرگە قوللانغان قاتتىق قوللۇقلۇقى ۋە رەھىمسىزلىكىگە ھېچنېمە توغرا كەلمەيتتى. سۇلتان ئابدۇلھەمىد II زامانىسىدا ئۆزى تۈرك ۋە مۇسۇلمان بولسىلا ھەرقانداق چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزۈش-دىن قەتئىينەزەر ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنمايتتى، بەزىدە ھەتتا سۇلتان ئۆزىگە قارشى تۇرغانلارنىمۇ ئەپۇ قىلغانىدى، ئۇ تۈرك-لەرنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئادىتى بويىچە ئىش كۆرۈپ، ھۆكۈمرانلار قاتلىمىدىكى يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرىنىڭ قېنىنى تۆكۈشنى خا-

① مەخپىي تەشكىلات خادىملىرى.

لمايىتى. ئەمما، ئۆزى ياش، ۋە تەنپەرۋەرلىكى كۈچلۈك، كۆزىدە
گە ھېچنېمە كۆرۈنمەيدىغان بۇ باتۇر ئىتتىھاتچىلار ئۇنداق قىلىدۇ.
دى. 1909 - يىلى سېنتەبىردىكى مۇھەممەدىلەر دەپ ئاتالغان
شەرىئەتچىلەرنىڭ ئىسيانى بېسىقتۇرۇلغاندىن كېيىن، توپلاڭ-
چىلار ۋە ئۆكتىچىلەر ھەربىي سوت تەرىپىدىن دارغا ئېسىلدى،
تۇنجى بولۇپ بۇنداق جازاغا ئۇچرىغىنى سۇلتان ئوردىسىدىكى
ئىشك ئاغىسى نادىر ئاغا ئىدى. بىرىنچى نۆۋەتتە ئۈچ ئارمىيە
باش قوماندانلىقىغا تەيىنلەنگەن گېنېرال مەھمۇد شەۋكەت پاشا-
نىڭ جاكارلىغان ھەربىي ھالەت بۇيرۇقى ئىستانبۇلدا توپتوغرا
ئىككى يىل ئىجرا قىلىندى، ئۇنى زامانداشلىرىدىن بەزىلىرى
مۇستەبىت دېيىشەتتى.

باش قوماندان مەھمۇد شەۋكەت پاشانىڭ كۆڭۈل بۆلىدىغىنى
سىياسىي كۈرەش ئەمەس، بەلكى دۆلەت مۇداپىئەسى ئىدى.
ئەمما، ئۇنىڭ ئارىلىشىشى بىلەن مەيدانغا كەلگەن سىياسىي تە-
سىرلەر ئاخىرىدا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنى سەھنىگە
چىقاردى. بۇ پارتىيە 1909 - يىلى ۋە 1911 - يىللىرى ئاۋۋال
پېشقەدەم ئەمەلدارلار ۋە سىياسىئونلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزدى،
ئاندىن كېيىن ھۆكۈمەت ۋە جەمئىيەتتىكى ئارقا تىرىكىگە تايىد-
نىپ تەدرىجىي ھالدا ئىمپېرىيىنى تىزگىنلىگۈدەك سىياسىي
كۈچكە ئايلاندى. بىراق ئۇلارنى چوڭ ھوقۇقنىڭ ئىگىسى بولغان-
لىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىگە ئۇرۇش ئېلان قىلالىغۇدەك رەقىبلىرىگە
دۇچ كەلمەيدۇ، دېگىلى بولمايتتى. 1910 - يىلى ئىيۇلدىن
باشلاپ ھۆكۈمرانلار گۇرۇھىدىن بۆلۈنۈپ چىققان بىر تۈركۈم
ئۆكتىچىلەر مەيدانغا كەلدى. ئەڭ ئاۋۋال بايقالغىنى ژاندارما
قىسىم ئوفىتسىرى ئەلى كامال^① باشچىلىقىدىكى ئەكسىيەتچى سۇ-

① ئەلى كامال (1867~1922 - يىللىرى) كېيىن داماد فەرىد پاشا كابىنېتىنىڭ ئىچكى
ئىشلار ۋەزىرى بولغان، ئۇ پان ئوسمانىزم بىلەن شۇغۇللانغان. 1922 - يىلى نوپۇسدا پېرادا
قولغا ئېلىنغان، ئەقەردەكى سوتقا ئېلىپ كېتىلگەن ئاندا، ئىزىمىتتا ئامما تەرىپىدىن ئۇرۇپ
ئۆلتۈرۈلگەن، فەيىامى ساغا «ئوسمانىزم ئەلى كامالنىڭ ئىزىمىتتا ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلۈشى بىلەن تەڭ
ئۆلدى» دەپ يازغانىدى.

يېقىمى پىلانلاش تەشكىلاتى بولدى. 1911 - يىلى مىللەت مەج-
 لىسى تەرەپتىن كەلگەن ئۆكتىچىلىك ئالامەتلىرى ئاساسىي قانۇن
 ئەسلىگە كەلگەندىن كېيىنكى 1 - سانلىق مەجلىستە ئوتتۇرىغا
 چىقتى، بىر قىسىم كىشىلەر ئالباي^① سادىق ھەم ئابدۇلئەزىز
 مەجىد بەينىڭ رەھبەرلىكىدە «يېڭى پارتىيە» قۇرۇپ، «ئىتتى-
 ھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ ئەمەل قىلىپ كەلگەن تۈرلۈك
 سىياسىي پروگراممىلىرى ۋە سىياسەتلىرىگە ھۇجۇم قىلدى، بۇ
 يېڭى تەشكىلات ناھايىتى تېزلا قوللاشقا ئېرىشتى. ئۇلار 10
 ماددىلىق باياناتنامە ئېلان قىلىپ، دىنىي ئەخلاق ۋە مىللىي
 تەربىيىلىنىشنى ساقلاپ قالغان ئەھۋالدا غەربنىڭ ئىلغار مەدەنى-
 يىتى ئارقىلىق ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنى گۈللەندۈرۈش، ئاسا-
 سىي قانۇندا بەلگىلەنگەن دائىرە ئىچىدە ئوسمانلىلارنىڭ تارىخىي
 ئەنئەنىسىنى ساقلاش ۋە قوغداش، ئاساسىي قانۇننىڭ بەزى ماددى-
 لىرىغا تۈزىتىش كىرگۈزۈپ، خەلىپە ۋە سۇلتاننىڭ مۇقەددەس
 ھوقۇقىنى كۈچەيتىش قاتارلىق مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويدى.
 ئابدۇلمەجىد بەينىڭ قارشىچە، بۇ چاغدا دۆلەت ئىچىدە مۇنداق
 ئۈچ چوڭ كۈچ تىرىكشىۋاتتۇ: ئۇلار ئەسەبىيلەشكەن رىئاكسى-
 يون ئۇنسۇرلار، ئۆلە - تىرىلىشىگە قارىماي تېز بولۇشنى تە-
 كىتلەۋاتقان تەرەققىيپەرۋەرلەر ھەم ئەنئەنىۋى ئادەتنى ساقلاپ
 قېلىش ئاساسىدا مەدەنىيەتنى ئىلگىرى سۈرگۈچىلەر ئىدى. بۇ-
 نىڭ ئۈچىنچىسىگە ئابدۇلمەجىد بەي ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ۋە-
 كىلىك قىلاتتى.

تىرىكشىۋاتقان ئۈچ كۈچ ئوتتۇرىسىدىكى مەسىلە 1911 -
 يىلى ئاۋغۇست ۋە سېنتەبىر ئايلىرىدا ئۆتكۈزۈلگەن پارتىيە ۋە-
 كىللەر قۇرۇلتىيىدا ھەل قىلىندى. بۇ قېتىمقى قۇرۇلتاي مۇشۇ
 پارتىيىنىڭ سېلانكىنا مەخپىي ئېچىلغان ئەڭ ئاخىرقى بىر قۇ-

① ئالباي ~ بولكوۋنىك، شياخشاۋ دېگەن مەنىدە.

رۇلتىسى بولۇپ، شۇندىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي سېلانك ئوسماندا
لى ئىمپېرىيىسىنىڭ زېمىنى بولۇشتىن قالدى. قۇرۇلتاي خۇد-
دى بىر تۈرك يازغۇچىسىنىڭ ئېيتقىنىدەك «جىددىي كەيپىيات
ۋە بەس - مۇنازىرە ئىچىدە ناھايىتى قىزغىن» ئۆتكۈزۈلدى. دەل
مانا مۇشۇ قۇرۇلتاي مەزگىلىدە ئىتالىيىنىڭ تىرىپولتانىيىگە تاجا-
ۋۇز قىلىش ۋە قەسى يۈز بەردى. گەرچە ۋەكىللەر ئىتالىيىنى
ئەيىبلەپ مىللىي ۋە تەنپەرۋەرلىك خىتابنامىسى ماقۇللىغان بول-
سىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئېقى قەغەز، قارىسى سىياھ بۇلۇپ قالدى.
شۇڭا، نۇرغۇن كىشىلەر قۇرۇق گەپ قىلىدىغان بۇ پارتىيىدىن
چىكىندى.

1911 - يىلى 21 - نويابىردا، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى»
پارتىيىسىگە قارشى بارلىق سىياسىي پارتىيە، تەشكىلات ۋە
شەخسلەر بىرلىشىپ ھۆرىيەتچىلەر ئىتتىپاقىنى قۇرۇپ چىقتى.
بۇ ئىتتىپاقنى قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلغانلارنىڭ كۆپىنچىسى
ئىلگىرىكى سابىق مىللەت مەجلىسە ئەزالىرى بولۇپ، رەھبىرى
داماد فەرىد پاشا ئىدى. پايتەخت ئىستانبۇلدىكى جامائەت پىكرى
«ئىتتىھات ۋە تەرەككى» ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرغۇچى ئۆكتە-
چىلەرگە پايدىلىق بولۇپ، ئاتاقلىق پېشقەدەم دۆلەت رەھبەرلىرى-
نىڭ بىرى كامىل پاشا ئىتتىھاتچىلارغا قارشى كۈرەشتە ھۆرىيەت-
چىلەرنى قوللىدى. ئۇ يۇچاغدا مىسىردا قىشلاۋاتتى. شۇ يىلى
دېكابىرنىڭ 20 - كۈنى مىسىردىن سۇلتانغا مەكتۇپ ئەۋەتىپ،
ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ بۈگۈنكى ئۇسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلى-
شى ئىتتىھاتچىلارنىڭ كاساپىتىدىن بولدى، دېدى ھەمدە سۇلتان
مۇھەممەد V تىن مەھمۇد شەۋكەت پاشا جاككارلىغان ھەربىي ھا-
لەت بۇيرۇقىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى»
پارتىيىسىنى تارقىتىۋېتىشنى تەلەپ قىلدى. ئىتتىھاتچىلار دە-
ھال تەدبىر قوللىنىپ، كامىل پاشانىڭ سۇلتانغا يوللىغان مەك-
تۇپىغا قارشى ماقالە يېزىپ قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتتى. ھۈسەين

جاھىد يالچىن (1874~1957) نىڭ «قەۋرىدىن چىققان سادا»
ماۋزۇلۇق ماقالىسى بۇنىڭ بىر مىسالى ئىدى.

1912 - يىلى يانۋاردا، ھۆرىيەتچىلەر ئىتتىپاقى مىللەت
مەجلىسىنى تارقىتىۋېتىپ، ئاپرېلدا چوڭ سايلام ئۆتكۈزدى،
275 نەپەر مەجلىس ئەزاسى ئىچىدە يەنە 6 نەپەر ئۆكتىچى توردىن
چۈشۈپ قالدى. ئۆكتىچىلەر بىرىنچى قېتىملىق تولۇقلاپ ساي-
لاشتا غەلبە قىلغاندىن كېيىن، ھوقۇقدارلارنىڭ بېسىمى ئاستى-
دا يەنە بىر قېتىم چوڭ سايلام ئۆتكۈزدى، بۇ قېتىمقى قۇرۇلتاي
ئىمپېرىيە تارىخىدا ئەڭ چوڭ قۇرۇلتاي دەپ نام ئالدى.

ھۆرىيەتچىلەر ئىتتىپاقى باش شتابىنى سېلانكىتىن ئىستان-
بۇلغا يۆتكىدى، بۇ يەردە گەپ ئاڭلايدىغان مەجلىس بىلەن قۇللىقى
يۇمشاق بىر سۇلتان تۇراتتى. ئۇلار بۇ يەردە ناھايىتى چوڭ
ھوقۇققا ئىگە بولۇۋالدى، ئەمما خەلقئارا ۋە ئىچكى قىسىمدىكى
قىيىنچىلىق ھەم زىددىيەتلەر كۆپەيمەكتە ئىدى. ئىتتىھاتچىلارمۇ
جىم ياتىدى، ئۇلار ھۆرىيەتچىلەر ئىتتىپاقى تەرىپىدىن غۇلتىد-
ۋېتىلگەن كونا مەجلىس ئورنىغا قايتىدىن يەنە بىر يېڭى مەجلىس
تەشكىللىدى. بۇنىڭ بىلەن، ھۆرىيەتچىلەر غۇلاپ چۈشتى. ئىت-
تىھاتچىلارنىڭ بۇنداق قانۇنسىز ۋاسىتىلەر بىلەن قانۇنلۇق ئۆك-
تىچىلەرنى غۇلتىۋېتىشى ئاخىرى بېرىپ دېموكراتىيىسى بولمى-
غان ھەم غەيرىي مەجلىس شەكلىنى ئالغان ھەربىي سۈيىقەستچى-
لىك خاراكتېرىدىكى يېڭى ئۆكتىچىلەرنى -- «ئىتتىھات ۋە تە-
رەككى» پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئىلگىرىكى ھالىتىد-
نى ئەسلىگە كەلتۈردى.

1912 - يىلى ماي ۋە ئىيۇن ئايلىرىدا، ئىستانبۇلدا «مۇد-
قەرزلىكتىن قۇتۇلغۇچى ئوفىتسېرلار» دېگەن بىر تەشكىلات مەي-
دانغا كەلدى. ئۇنىڭ رۇمىلىيىدە ئىسيان كۆتۈرگەن ئوفىتسېر-
لار بىلەن بولغان ئالاقىسى كۈچلۈك بولۇپ، قانۇنسىز ھۆكۈمەت
بىلەن مەجلىسنى يەڭگۈشلەش، ئىتتىھاتچىلارنىڭ ھوقۇقىنى بىد-

كار قىلىپ ئىختىيارلىقنى ئاساس قىلغان ھالىدىكى سايلام ئۆتكۈزۈش، شۇنىڭدەك ئاساسىي قانۇننىڭ قانۇنلۇق خاراكتېرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش قاتارلىقلارنى ئەڭ ئاخىرقى مەقسەت قىلاتتى. ھەربىيلەردىن ئۇيۇشقان بۇ سۈيىقەستچىلەر گۇرۇھى تەشكىللىنىدىشى بىلەنلا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» دەۋرىدىكى بارلىق ئۆكتىچىلەرنىڭ تەلىپىدىكىگە ئوخشاش ئارمىيىدىن سىياسىي كۈرەشكە قاتناشماسلىق تەلەپ قىلىندى. ئۇلارچە بولغاندا، ئارمىيە تەبئىي ھالدا ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى زىيانلىرىنى تولدۇرۇشى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىمپېرىيىنى قوغداشتىن ئىبارەت ئەسلىدىكى بۇرچىنى ئادا قىلىشقا قايتىشى، دۆلەتنى باشقۇرۇش ئىشىنى سىياسىئونلار بىلەن ئەمەلدارلارنىڭ قىلىشىغا قويۇپ بېرىشى كېرەك ئىدى. بۇ تەشكىلات مانا مۇشۇنداق پرىنسىپلارغا ئەمەل قىلغانلىقتىن، ھەرقانداق شەكىلدىكى مۈلكىي جەھەتتىكى تەيىنلەشنى رەت قىلدى، شۇنداقلا ئەزالىرىنىڭمۇ ھەرقانداق شەكىلدىكى ھۆكۈمەتلەرنىڭ بۇيرۇقىنى قوبۇل قىلىشىنى مەنئى قىلدى.

ئالبانىيە ۋەزىيىتىنىڭ كۈنساين كەسكىنلىشى ۋە غۇلاپ چۈشكەن ھۆرىيەتچىلەرنىڭ سەئىد پاشا تەرىپىدىن قايتا كۆتۈرۈلۈپ چىقىشى نەتىجىسىدە، قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى مەھمۇد شەۋكەت پاشا 14 - ئىيۇلدا ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا بەردى. بۇنداق قۇربان بېرىشلەرمۇ ھەرقايسى جەھەتلەردىن كېلىۋاتقان تەنقىدلەرنى توختىتىپ، ئىتتىھاتچىلار بىلەن ھۆرىيەتچىلەردىن ئىبارەت بۇ ئىككى رىقابەتچى كۈچنى ياراشتۇرالمىدى.

«مۇقەررەلىكتىن قۇتۇلغۇچى ئوفىتسېرلار» گېزىتلەردە ئۆزلىرىنىڭ خىتابنامىسىنى ئېلان قىلدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە قۇرۇقلۇق ئارمىيىسى سۇلتانغا باياناتنامە سۈنۈپ، تېزلا نەتىجىگە ئېرىشتى. سەئىد پاشا ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈمىتى مىللەت مەجلىسىنىڭ 24 سائەت داۋام قىلغان ئىشەنچلىك ئاۋاز بېرىشىدىن كېيىن ئىستىپا بەردى. بىر قانچە كۈندىن كېيىن، سۇلتان ئۇنىڭدىن

«سىز نېمىشقا ئىستېپا بېرىسىز؟ ئۇلار سىزگە ئىشەنمەيدۇ. -
تەنغۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ «شۇنداق، ئۇلار ماڭا ئىشەندى،
ئەمما مەن ئۇلارغا ئىشەنمىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. سەئىد پاشا
ھۆكۈمىتى ئىستېپا بەرگەن كۈنى «مۇنقەرزلىكتىن قۇتۇلغۇچى
ئوفتسېرلار» بوستانىدا مەجلىس ئاچتى، يېڭىدىن ۋەزىپىگە
تەيىنلەنمەكچى بولغان ئۈچ نەپەر پاشادىن تەركىب تاپقان ھۆكۈ-
مەت ۋەكىللىرى ئۆمىكى بوستانىغا كېلىپ، ئۇلارنىڭ تەلىپىنى
ئاڭلىدى. ئۇلارنىڭ تەلىپى نازىم پاشانى قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋە-
زىرلىكىگە قويۇش، كامىل پاشانى ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا قاتناشتۇ-
رۇش، سادرازمنى سۇلتان ئۆزى بەلگىلەش دېگەندىن ئىبارەت
ئىدى.

تەۋپىق پاشانىڭ سەييارە نۇتقى مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشەلمى-
گەندىن كېيىن، يېڭى ھۆكۈمەت 1912 - يىلى 21 - ئىيۇلدا
قۇرۇلۇپ، غازى ئەھمەد مۇختار پاشا (1839~1918 - يىلدا-
رى) نى سادرازاملىققا، نازىم پاشانى قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرلى-
كىگە، كامىل پاشانى مىللەت مەجلىسىنىڭ باشلىقلىقىغا تەيىنلى-
دى. غازى ئەھمەد مۇختار پاشا ئالىم ۋە ھەربىي ئادەم ئىدى.
غازى ئەھمەد مۇختار پاشا ھۆكۈمىتىنى تۈركىيلىكلەر بۇ-
يۈك ئەربابلار ھۆكۈمىتى دەپ ئاتاشتى. بۇ ھۆكۈمەت ۋاقتىدا
ئۆكتىچىلەرنىڭ ئەڭ ئاساسلىق تەلىپى قاندۇرۇلۇپ ئىتتىھاتچىلار
غۇلتىلىدى، ھەربىي ھالەت بۇيرۇقى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ،
ئۇلارنىڭ تىزگىنلىشى ئاستىدىكى مەجلىس تارقىتىۋېتىلدى.
ھەربىي ۋەزىپە ئۆتەۋاتقان بارلىق زاپاس ھەربىيلەردىن يازما كاپا-
لەتنامە ئېلىنىپ، ئۇلارنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن ھەرقانداق شەكىل-
دىكى سىياسىي تەشكىلاتلارغا ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ھالدا قاتناش-
ماسلىقى تەلەپ قىلىندى.

1912 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ ئاخىرىدا، ئاران ئۈچ ئاي ساد-
رازاملىقتا ئولتۇرغان غازى ئەھمەد پاشا تەختتىن چۈشۈپ، ئور-

نىغا كامىل پاشا چىقتى. بۇ ۋاقىتتا ھەرقايسى بالقان دۆلەتلىرى ئوسمانلىلار ئىمپېرىيىسىگە ئۇرۇش ئېلان قىلغانىدى. كامىل پاشا ھۆكۈمىتىنىڭ دۈشمەننىڭ بىرلەشمە ھۇجۇمىغا تاقابىل تۈرۈش ئىقتىدارى بولمىغانلىقتىن، بۇلغارىيىلىكلەر ئەدىرنەنى قورشىۋالدى، گرىپكلار سېلانكىنى ئىشغال قىلدى. ھاكىمىيەت ئۈستىدە تۇرغان ھۆرىيەتچىلەر ئىتتىپاقى ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالاپ ئەدىرنەنى بۇلغارلارغا بېرىۋېتىشنى مۇزاكىرە قىلىشتى. 1913 - يىلى 23 - يانۋاردا ھۆرىيەتچىلەر دەل مانا مۇشۇ مەسىلىنى مۇزاكىرە قىلىۋاتقان ۋاقىتتا، ئىتتىھاتچى بىر توپ ئوفىتسېرلار بۇنىڭغا قاتتىق نارازىلىق بىلدۈرۈپ، ئەنۋەر بەينىڭ باشچىلىقىدا مىللەت مەجلىس خانىسىغا باستۇرۇپ كىرىپ، قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى نازىم پاشانى ئېتىپ ئۆلتۈردى، ياشتا چوڭىيىپ قالغان سادرازام كامىل پاشا قورال ئۆزىگە تەڭلىنىپ تۇرغان ئەھۋالدا ئىستېپانامە يازدى. ئەنۋەر بەي ئۇنىڭ ئىستېپانامەسىنى دەرھال سۇلتان مۇھەممەد V كە تاپشۇردى. بۇ چاغدا ئىتتىھاتچىلار ھەربىي قىسىم، ساقچى ۋە ھۆكۈمەتنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىدا تولۇق تەييارلىنىپ بولغانىدى. شۇڭا، پۇختا قەدەم - لەر بىلەن ئىش كۆرۈپ ئاستا - ئاستا ھاكىمىيەتنى ئۆتكۈزۈۋالدى. مەھمۇد شەۋكەت پاشا قايتىدىن تەختكە چىقىپ سادرازام بولدى. ئەمما، بىر قانچە ئايدىن كېيىن سۇيىقەستكە ئۇچراپ قەتلى قىلىندى. بۇ ۋاقىتتا قېنى قىزىق ئۆكتىچىلەرنىڭ ۋەتىنى بولغان تۈركىيە خۇددى پارتلاش ئالدىدا تۇرغان يانار تاغقىلا ئوخشاپ قالغانىدى.

ئۈچىنچى باب

ئىمپېرىيە ئۈچۈن زەپەر قۇچقان گېنېرال

مىلادىيە 1881 - يىلى 19 - ماي كۈنى، بالقان يېرىم ئارىلىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى سېلانك (ئەينى ۋاقىتتا ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىگە قارايتتى، ھازىر گرىتسىيىگە تەۋە جاي) تىكى ھاللىق بىر مۇسۇلمان تۈرك ئائىلىسىدە خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن بىر ئوغۇل دۇنياغا كەلدى. بۇ كىتابىمىزنىڭ باش قەھرىدە مانى ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال ئىدى. ① ئۇ دۇنياغا كۆز ئاچقاندا، دادىسى ئەلى رىزا ئەپەندى (1845~1892) بىلەن ئانىسى زۆبەيدە دە خانىم (1865~1923) لار مەسلىھەتلىشىپ ئۇنىڭغا ھەزرىتى مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ مۇبارەك سۈپەتلىرىدەن بىرى بولغان مۇستاپا دېگەن ئىسىمنى ئات قىلىپ قويدى. ئەلى رىزا ئەپەندى ئەسلى سېلانكىلىق بولۇپ، ئۇنىڭ دادىسى شۇ يەردىكى بىر باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق قىلاتتى. ئەلى رىزا چوڭ بولغاندىن كېيىن، دەسلىپىدە سېلانك تاموژنىدە سىنىڭ قوغداش بۆلۈمىدە ئىشلىدى، كېيىن خىزمەتتىن بوشىدە تىلىپ ياغاچ ماتېرىياللىرى سودىسى بىلەن شۇغۇللاندى. زۆبەيدە خانىم تۈركىيىدىكى بىر تۈركمەن ئايمىقىدىن كەلگەن ئائىلىنىڭ

① تارىخىي ماتېرىياللار ۋە سېلانكىلىقلارنىڭ قەيتلىرىگە كۆرە، ئۇنى 1881 - يىلى 13 - مارتتا تۇغۇلغان دېيىشىدۇ، ئەمما مۇستاپا كامال ئۇزى ئاپام مېنى مايدا تۇغۇلغان ئىدىك دەيدۇ، ئۇنداقتا مەن نېمىشقا 19 - مايدا تۇغۇلمايدىكەنمەن، دېگەن. 19 - ماي مۇستاپا كامالنىڭ ئىستانبۇلدىن ئاناتولىيىگە يېتىپ بارغان كۈنى ئىدى. ئۇ تۈركىيە خەلقىنىڭ مىللىي ئازادلىق كۈرىشىگە رەھبەرلىك قىلىش ئۈچۈن، سامسۇندا قۇرۇقلۇققا چىققان بۇ كۈنى ئۆزىنىلا تۇغۇلغان كۈنى قىلىپ بېكىتكەن.

قىزى ئىدى. بۇ ئىككىيلەن سېلانكىتا تونۇشتى. ئۇلار بىر بىرىدىن 20 ياش پەرقلىنەتتى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، ياش زۆبەيدەنى ياقتۇرۇپ قالغان ئەلى رىزا مەڭزى توقاچتەك قىپقىزىل، خۇش تەبىئەتلىك ۋە مېھىر - شەپقەتلىك بۇ تۈركمەن قىزدىن زادى ۋاز كېچەلمىدى. ئۇ قىز ئائىلىسىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىنى ھۈسەين ئاغاننىڭ ياردىمى بىلەن يەڭدى.

ئاتاتۈركنىڭ تۇغۇلغان ئۆيى

مۇستاپا تۇغۇلغان كۈنى، ئۇلارنىڭ ئائىلىسى پەۋقۇلئادە خۇشاللىققا چۆمدى. مۇستاپا دادىسىغا خۇددى چاپلاپ قويغاندەك ئوخشايتتى، زۆبەيدە ئۇنىڭغا ناھايىتى ئامراق ئىدى. ئائىلىدىكى بۇ خۇشاللىق كۈنلەر ئانچە ئۇزاققا بارمىدى، مۇستاپا سېلانكىتىدىكى شەمىسى ئەپەندى باشلانغۇچ مەكتىپىگە ئوقۇشقا كىرىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇنىڭ دادىسى ئەلى رىزا ئىقتىسادىي جەھەتتىن ۋەيران بولۇپ كەتتى ۋە 1892 - يىلى 47 يېشىدا ئۈچەي تۇبېركلىوز كېسىلى بىلەن ئاغرىپ ساقىيالمىي ئالەمدىن ئۆتتى. بۇ ۋاقىتتا مۇستاپا 11 ياشتا ئىدى.

زۆبەيدە خانىم ئەلى رىزا ئەپەندىدىن پاتىمە، ئۆمەر، ناچىيە، مۇستاپا ۋە ماقبۇل دەپ بەش بالىلىق بولغانىدى. ئالدىنقى ئۈچەي-لەن ئەلى رىزا ئەپەندى ھايات ۋاقتىدىلا ئۆلۈپ كەتتى. ئەلى رىزا ئالەمدىن ئۆتكەن چاغدا، زۆبەيدە خانىم ئەمدىلا 27 ياشقا كىرگەن بولۇپ، ئىككى يېتىم پەرزەنتى ۋە قىرىق كۈرۈش^① بىلەنلا تۇل قالدى. بۇ ئىككى يېتىم مۇستاپا بىلەن ماقبۇل ئىدى. مۇستاپا سېلانكىتىكى مومىسىنىڭ^② ئۆيىگە ئېلىپ كېتىلىپ بېقىلدى. ئائىلىدىكى نامراتلىق مۇستاپانى كۆپ تېغىرقاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ 1893 - يىلى باشلانغۇچ مەكتەپنى پۈتتۈردى ۋە ئانىسىنىڭ توسۇشىغا ئۇنىماي، شۇ يەردىكى ئوتتۇرا دەرىجىلىك بىر ھەربىي مەكتەپكە ئوقۇشقا كىردى.

زۆبەيدە خانىم ناھايىتى تەقۋادار ئايال ئىدى، ئۇ ئوغلى مۇستاپانىڭ دىنىي مەكتەپتە ئوقۇپ موللا ياكى قازى بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى، ھەربىي كىيىم كىيگەن ئادەملەرنى كۆرسە ناھايىدىتى قورقاتتى. بۇ ۋاقىتتا، بۇلارنىڭ قوشنىسى مىڭبېشى قەدىر بەينىڭ ئوغلى ئەھمەدنىڭ ھەربىي فورما كىيىپ، ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇشى ياش مۇستاپاغا ناھايىتى چوڭ تەسىر كۆرسەتتى.

① بىر كۈرۈش بىر لىرانىڭ يۈزدىن بىرىگە باراۋەر.
② دادىسىنىڭ ئاپىسى.

مۇستاپادا ھەربىي فورمىغا نىسبەتەن كۈچلۈك ھەۋەس پەيدا بولدى. ئۇنىڭغا ئېرىشىش ئۈچۈن چوقۇم ھەربىي بولۇش لازىم ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇ ھەربىي مەكتەپكە كىرىش ئىمتىھانىنى ئانىسىدىن يوشۇرۇنچە بەردى. بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم ئانىسىنى رەنجىتىشى ئىدى.

زۆبەيدە خانىم ئوغلى مۇستاپانىڭ قىزغىنلىقىغا ئاخىرى قايىل بولۇپ، ئۇنىڭ ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇشىغا يول قويدى. مۇستاپا كىچىكىدىنلا زېرەك ۋە تىرىشچان ئىدى. ئۇ بالىلىق چاغلىرىدا ئائىلىسىنىڭ تارتقان جاپا - مۇشەققەتلىرىنى تازا ھېس قىلالمىغان بولسىمۇ، ياشلىق دەۋرىگە قەدەم قويۇش بىلەنلا چوڭ-قۇر ھېس قىلىشقا باشلىدى. شۇڭا، ئۇ ھەربىي مەكتەپتە پۈتۈن زېھنى بىلەن ئوقىدى، ئەتراپتىكى ئۇششاق - چۈششەك ئىشلار بىلەن بولغان ئالاقىسىنى پۈتۈنلەي ئۈزدى. مەكتەپتە مۇستاپا يۈزبېشى دەيدىغان بىر ماتېماتىكا ئوقۇتقۇچىسى بار ئىدى. بىر كۈنى، ئۇ كىچىك مۇستاپاغا «ئوغلۇم، سېنىڭمۇ ئىسمىڭ مۇستا-پا ئىكەن، مېنىڭمۇ شۇ، ئۇنداقتا تازا ئوبدان بولمايدىكەن، پەرق بولۇش كېرەك، بۈگۈندىن باشلاپ سېنىڭ ئىسمىڭ مۇستاپا كا-مال بولسۇن» دېدى. «كامال» ئەرەبچە سۆز بولۇپ، مەنىسى تونۇلغان، يېتىلگەن، پىشقان دېگەنلىك بولاتتى. ئوقۇتقۇچىسى مۇستاپا يۈزبېشىنىڭ ئۇنىڭغا «كامال» نامىنى بەخشەندە قىلىشى بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ ئىسمىدىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن بولغان بولسا، ئەڭ مۇھىمى ئۇنىڭ ماتېماتىكا دەرىسىدىكى نەتىجىسىنىڭ پەۋقۇلئادە ياخشىلىقىدىن بولغانىدى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭ ئىسمى مۇستاپا كامال دەپ ئاتالدى.

مۇستاپا كامال تولۇقسىز ئوتتۇرا دەرىجىلىك ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان بۇ مەزگىلدە، ئۇنىڭ ھاياتىدا باشقىچە بىر ئۆزگىرىش يۈز بەردى. زۆبەيدە خانىم چەت ئەللەر بىلەن تاماكا سودىسى قىلىدىغان غالىب بەي بىلەن توي قىلدى. ئەلى رىزا

ئەپەندىنىڭ ئورنىنى باشقا بىرىنىڭ ئىگىلىشى ئۇنىڭ قەلبىدە چوڭقۇر ئىز قالدۇردى. شۇنىڭ بىلەن، مۇستاپا كامال بىر مەزگىل ئۆيىدىن يىراقلاشتى. ئەمما، ئانىسىنىڭ بىراۋغا ياتلىق بولۇشىنىڭ تەبىئىي بىر ئەھۋال ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، چۈشەندى ۋە ئاستا - ئاستا ئۆگەي دادىسىنى ياخشى كۆرۈپ قالدى.

1895 - يىلى، مۇستاپا كامال سېلانكىتىكى ماناستىر ھەر-بىي تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپىگە ئوقۇشقا كىردى. بۇ ۋاقىتتا ئۇ 14 ياشقا كىرگەندى. بۇ مەكتەپتە ئۇ يۈرەكلىك، جەسۇر ئىدى. سانلار بىلەن تونۇشتى. دوستلۇقنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن سالھ بوزوك (1881~1941)، نۇرى جۈند-كەر، فۇئاد بۇلجا، ئىسمائىل ھاكىكلەر بىلەن مانا مۇشۇ مەكتەپتە تونۇشتى. تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ھاياتىدا ئۇنىڭغا ئەڭ زور تەسىر كۆرسەتكەن ئادەم ئۆمەر ناچى (1878~1916 - يىللىرى) بولدى. ئۇ بۇرسا ھەربىي تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپىدىن سۈرگۈن بىلەن بۇ يەرگە كەلگەن بولۇپ، سۆزى ۋە بىلىمى ئارقىلىق باشقىلارغا تەسىر كۆرسەتەلەيدىغان ئادەم ئىدى.

بۇ ۋاقىتتا، ئوسمانلىلار ئىمپېرىيىسى سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتتە ھۆرىيەت ۋە مەشرۇتىيەت پىكىرلىرىنىڭ ئايغىچىغا چىقىمايدىغان زىددىيەتلىرىگە پېتىپ قالغانىدى. يىراقتىكى ۋىلايەت، شەھەر، ناھىيىلەردە سىياسىي گۇرۇپپىلاردىن كۆرە، تولا-راق ئېتنىك گۇرۇپپىلار بۇ خىل پىكىرلەرنى ئۆز مەنپەئەتلىرىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇشقا تىرىشتى. مۇستاپا كامال ماناستىر ھەربىي مەكتىپىگە كىرە - كىرمەيلا بۇ قاينامغا دۇچ كەلدى. ئۆمەر ناچى مەكتەپتە دائىم تەۋپىق فېكرەت بىلەن نامىق كامالنىڭ ھۆرىيەتچى پىكىرلىرىنى تەشۋىق قىلاتتى. ناھايىتى قىسقا بىر ۋاقىت ئىچىدە، مۇستاپا كامال ئۆمەر ناچىغا يېقىنلىشىپ، ۋەزىيەت ھەققىدە سۆزلىشىدىغان بولۇپ قالدى. ئىمپېرىيىنىڭ بالقان قىسمىدىكى

بۇ خىل مۇھىت ئەمدىلا 16 ~ 17 ياشلارغا كىرگەن مۇستاپا كامالنى مۇشۇ مەملىكەتنىڭ بىرلىكىنى قوغداش چارىلىرى ئۈستىدە ئويلىندۇرۇشقا يېتەكلىدى.

1899 - يىلى 13 - ئاپرېل كۈنى، مۇستاپا كامال ھەربىي ئاكادېمىيە^① نىڭ پىيادە ئەسكەرلەر فاكولتېتىغا ئىمتىھان بېرىپ ئىستانبۇلغا كەلدى. بۇ ئۇنىڭ ھاياتىدا مەركىزىي شەھەرگە تۇنجى قېتىم ئاياغ بېسىشى ئىدى. ئۇنىڭ بالىلىق چاغلىرى سېلانكىتە - كى تولۇقسىز ئوتتۇرا دەرىجىلىك ھەربىي مەكتەپتە، ياشلىقى بولسا ماناستىر ھەربىي تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئۆتتى. مۇستاپا كامالنىڭ ھەربىي ئىشلارغا قىزىقىشى ئىستانبۇلدا سېلانكىتە - كىدەك يۇقىرى بولالمىدى. ئۇ بۇ بىر مەزگىلدە تەۋپىق فىكرەت ۋە نامىق كاماللارنىڭ شېئىرلىرىگە بېرىلىپ كەتكەن بولۇپ، كۈن بويى شۇلارنىڭ شېئىرلىرىنى يادلايتتى، سىياسىي ئىشلارنى ئۇنتۇغانىدى. ئىش بۇنداق داۋاملىشىۋەرسە ئوبدان بولمايتتى. شۇڭا، ئۆمەر ناچى ئۇنى قەتئىي توستى. بىراق، ئۇنىڭ شۇ بىر مەزگىلدىكى شېئىر بىلەن ئەدەبىياتقا بولغان ھەۋىسى ئۇنى ئاخىر - قى ھېسابتا ناھايىتى پاساھەتلىك سۆزلەيدىغان، مىليونلىغان كىشىلەرنى جەلپ قىلالايدىغان بىر مەشھۇر ناتىق قىلىپ يېتىشتۈردى. ئۇنىڭ ئىستانبۇل ھەربىي ئاكادېمىيىسىدە ئوقۇۋاتقان چېغىدا نۇقتىلىق ئۈزۈپ چىققان پېنى قانۇن بولدى. ئۇ 1902 - يىلى 10 - فېۋرالدا ھەربىي ئاكادېمىيىنى 8 - دەرىجىلىك نەتىجە بىلەن تۈگەتتى. ئەمما، ئاكادېمىيە ئۇنى يەنە داۋاملىق ھەربىي شتاب ئوفىستېرى كەسپىدە ئوقۇشقا بەلگىلىدى.

1905 - يىلى يانۋاردا، مۇستاپا كامال ئوقۇش پۈتتۈردى. ئاكادېمىيە تەرىپىدىن ئۇنىڭغا تۇنجى قېتىم قۇرۇقلۇق ئارمىيە بويىچە يۈزبېشىلىق^② ھەربىي ئۇنۋانى بېرىلدى. بۇ ۋاقىتتا ئۇ 24

① قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۇنىۋېرسىتېتى.
② يۈزبېشى - شاخۇبې، ستارشى لېيىتېنانت.

ياشقا كىرگەندى.

1902 - يىلىدىن 1906 - يىلىغىچە بولغان تۆت يىلدا «ئىتتىھات ۋە تەرەكى» پارتىيىسىنىڭ ھەرىكىتى ناھايىتى ئۇل-غىيىپ كەتتى. مۇستاپا كامالنىڭ ئىستانبۇل ھەربىي ئاكادېمى-يىسىدە ئوقۇغان ۋاقتى دەل سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ زوراۋان-لىقى ئەڭ قاتتىق بولغان دەۋرگە توغرا كەلدى. گەرچە بۇ ۋاقىت-تا، ئىستانبۇلدىكى گالاتا سارىيى نامىدىكى پادىشاھلىق ئوتتۇرا مەكتىپى، بەنجارت قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۇنىۋېرسىتېتى قاتارلىق داڭلىق ئىلىم يۇرتلىرىدا سۇلتان ئابدۇلھەمىدكە قارشى يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا پائالىيەتلەر قانات يايدۇرۇلۇپ تۇرغان بولسىمۇ، ئىس-تانبۇل ھەربىي ئاكادېمىيىسى يەنىلا سۇلتانغا قارشى مەخپىي قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان ئاساسلىق مەركەزلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالغانىدى.

ئىستانبۇل ھەربىي ئاكادېمىيىسى تۈرك ھەربىي ئوفىتسېر-لىرىنى يېتىشتۈرىدىغان ئۇچاق ھەم تەتقىقات بىلەن كېلەچەكنىڭ تەييارلىقىنىمۇ قىلىدىغان ئاساسلىق يەر ئىدى. بۇ يەردە ستۇ-دېنتلار مەكتەپ دائىرىلىرىنىڭ قوللانغان بىر قاتار ئىنتىزام ۋە تەدبىرلىرىگىمۇ پىسەنت قىلماي، نامىق كامال ۋە زىيا پاشالارنىڭ جەددىچىلىك تەرغىب قىلىنغان ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ، ئىمپېرىيە-نىڭ ئىللىتى ۋە ئۇنى تۈگىتىشنىڭ يوللىرى ھەققىدە پىكىر ئالماشتۇرۇشاتتى.

مۇستاپا كامال سېلانكىتىكى ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چېغىدىلا سۇلتان ۋە ئۇنىڭ ئەلنى ئىدارە قىلىشتا قوللانغان ئۇسۇللىرىنى تەھلىل قىلىپ، بەزى ئەركىن مۇنازىرىلەرنى باش-لىۋەتكەن بولۇپ، ساۋاقداشلىرى ئارىسىدا ئەڭ يېڭى قاراشلارغا ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇ ھەربىي ئوفىتسېر بولمىن، باشلىق بولمىن دېگەنگە ئوخشاش خۇسۇسىي ئويدا ئەمەس، بەلكى كېلە-چەكتە قىلىدىغان ئىشلار، ئىمپېرىيىنىڭ تەقدىرى قاتارلىق زور

مەسىلىلەردە خېلى چوڭقۇر ۋە ئۆزگىچە پىكىردە ئىدى. ئەلى فەتھ، جائفەر تايار، ئەلى فۇئاد، نۇرى جۈنكەر، ئىسمائىل پازىل پاشا (ئەلى فۇئادنىڭ دادىسى) ۋە تۆۋەن سىنىپتىكى كازىم قارا بەكرگە ئوخشاش يېقىن - يۇرۇقلىرى بىلەن دائىم سۆھبەتلىشەتتى، ھەتتا سۇلتاننى تەنقىدلىدىغان گەپ - سۆزلەرنىمۇ قىلىشاتتى. ئۇ ستۇدېنتلارنى ئۆز ئەتراپىغا توپلاپ نۇتۇق سۆزلەپ ئۇلارنىڭ تارىخ بىلىمىگە بولغان ھەۋىسىنى قوزغايتتى، «ئۆزىنىڭ تارىخىنى بىلمىگەن مىللەتمۇ مىللەت ھېسابلىنمىدۇ»، «ھۆر-لۈككە ئېرىشىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن مەملىكەتنىڭ ئازادلىقىنى قولغا كەلتۈرۈش لازىم» دەيتتى. ئۇ بارا - بارا دۆلەتنىڭ مەمۇرىي ۋە سىياسىي پائالىيەتلىرىدە ھەر خىل مەسىلىلەرنىڭ ساقلىنىۋاتقانلىقىنى بايقىدى. ئۇنىڭ يۈرىكىنى بىر ئوت دائىم كۆيدۈرەتتى. بۇ ئوت ئىنقىلاب ئوتى ئىدى.

ئۇنىڭ ھەربىي ئاكادېمىيىنىڭ ئاخىرقى سىنىپىدا ئوقۇۋاتقان چاغلىرى ئىدى، ئۇ لۇتفى مۇفىت ئۆز دەش (1874~1940 - يىللىرى) ۋە ئۆمەر ناچىلار بىلەن بىللە ماقالە يېزىشقا كىرىشتى. ئۇ بايقىغانلىرىنى پۈتۈن مەملىكەتتىكى ئوقۇغۇچىلار تېز ئارىدا بىلسە ئىكەن، دەيتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن گېزىت چىقىرىشقا توغرا كېلەتتى. شۇنداق قىلىپ مۇستاپا كامال يازغان ماقالىلىرىنى ئۆزى چىقارغان قولىيازما گېزىتتە بۆلۈپ - بۆلۈپ ئېلان قىلىشقا باشلىدى. ئەمما شۇ ۋاقىتتىكى ئىمپېرىيە دائىرىلىرىنىڭ مۇستاپا كامالدىكى ھۆر پىكىرلىك ياشلارنى كۆزدىن قاجۇرۇپ قويۇشلىرى ئەلۋەتتە مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مەكتەپ مۇدىرى رىزا پاشا مەكتەپتىكى قولىيازما گېزىتىنى تەييارلاۋاتقان مۇستاپا كامالنى نەق مەيداندا تۇتۇۋالدى، ئۇ سوراقنىڭ دەسلەپىدە ناھايىتى دەھشەتلىك كۈندەلەرنى باشتىن كەچۈردى. قوماندان پاشا ئۇلارنىڭ جىنايىتىنى رۇخسەتسىز ھەرىكەت قىلغان دېگەنگە ئۆزگەرتىپ قويۇپ بەردى.

ئۇ قويۇۋېتىلگەندىن كېيىن، ئىدىيە - پىكىرلىرىنى تەشەببۇس قىلىشتىن ئەمەلىيەتكە تەتبىقلاش يولىغا قاراپ ماڭدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ بەدەل تۆلەشكە توغرا كېلەتتى. ئۇ لۇتفى مۇفىت قاتارلىق ساۋاقداشلىرىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ئىستاتىستىكا ئىش بىناسى سېتىۋالدى. ئۇ «پەقەت ھۆر پىكىر-لىك ئادەملەرلا ئۆز ۋەتىنىگە پايدىلىق ئادەم بولالايدۇ» دەيتتى. ئۇ قىلماقچى بولغان ئىشلارنى ئىش بىناسىدا ئالدىن پىلانلاپ تەييارلايتتى. ئۆزى بىلەن بىللە ھەربىي ئاكادېمىيىنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ تىزىملىكىگە قاراپ تۇرۇپ، ئۆزى ئۈچۈن كېرەكلىكلىرىنى تاللىدى ۋە: «بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ياراملىق ئوفىتسېرلاردىن بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ دېگىلى بولمايدۇ، بۇلارنىڭ ئىچىدىن بەزىلەر بىزدىن ئاۋۋال قۇرۇقلۇققا چىقىشى مۇمكىن، ئۇلار ئالدىن كېتىدۇ ۋە بىزنىڭ ئىشلىرىمىزغا زېمىن ھازىرلايدۇ» دېدى. ئۇ دېگەن قۇرۇقلۇق ئاناتولىيە ئىدى.

مۇستاپا كامالنىڭ كەلگۈسى پىلانچە بولغاندا، ئىستانبۇل ھەربىي ئاكادېمىيىسىنى پۈتتۈرگەن ئاشۇ بىر تۈركۈم ئوقۇغۇچىلارنىڭ قانداق جاي ۋە قايىسى قىسىملارغا تەقسىم قىلىنىشى ئۇنىڭ كېلەچەكتە قىلماقچى بولغان ئىشلىرىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتەتتى، شۇڭا ئاناتولىيە قۇرۇقلۇقى بىلەن ئىمپېراتورلۇق ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم بولغان ئىستراتېگىيىلىك جاي سېلانكىغا مۇھىم خادىملارنى ئورۇنلاشتۇرماقچى بولدى. ئەمما، كۈتۈلمىگەن بىر ئىش ئۇلارنىڭ بۇ پىلاننى بۇزۇۋەتتى. ھەربىي مەكتەپلەر مۇپەتتىشى ئىسمائىل پاشانىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئېلىپ بېرىلغان بىر قېتىملىق قاتتىق ئاقتۇرۇشتا بۇلار يىغىن ئۈستىدىلا تۇتقۇن قىلىندى. مۇستاپا كاماللارنىڭ مەخپىي يىغىن ئېچىۋاتقانلىقىنى شۇ تەشكىلاتتىكى فەتھ دېگەن بىرى پاشا قىلىپ قويغان بولۇپ، ئۇلار سۇلتان ئابدۇلھەمىدكە بومبا تاشلاپ سۈيىقەست قىلماقچى دېگەن بەدنام بىلەن قولغا ئېلىندى. مۇستاپا كامال ۋە

سەپداشلىرى تاش قىشلاق قەلئەسىگە قامالدى. سوراق قىلىشنى ئىسمائىل پاشا ئۈستىگە ئالدى.

دەھشەتلىك كۈنلەر يەنە باشلاندى. بۇ ۋاقىتتا، ئۇ يەردە تۇرۇپ بىرەر ئىش قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇلارنىڭ ھەربىي-لىكىتىن قوغلىنىپ پەرىشان ۋە يارىماس كىشىلەرگە ئايلىنىپ قېلىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى، مۇستاپا كامال بەش ئاي قاماقتا يانتى، ئەمما قولغا ئالغۇدەك دەلىل - ئىسپات بولمىغاچقا قويۇپ بېرىلدى ۋە گۇمانلىق كىشىلەر قاتارىدا شامنى^① قوغداۋاتقان 5 - ئارمىيىگە ئەۋەتىلدى. بۇ ۋاقىتتا، لىۋان تاغلىرىدا ياشايدىغان دىروز مەزھىپى^② مۇرىتلىرى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىگە قارشى غەلىيان كۆتۈرمەكتە ئىدى. بۇيرۇققا بىنائەن 5 - ئارمىيە دىروز-لارنىڭ ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇشقا قاتناشتى، مۇستاپا كامال ھايا-تىدا تۇنجى قېتىم جەڭنى باشتىن كەچۈردى.

مۇستاپا كامال شامدا ئويلىمىغان يەردىن نام - شەرىپىنى كۆپ ئاڭلىمىغان، ئەمما تونۇشۇشقا ئۈلگۈرەلمىگەن بىر ئادەم بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ ئىسيانچى تۈركلەرنىڭ ھەرىكەتلىرىگە ھېسداشلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن سۈرگۈن قىلىنىپ بۇ يەرگە كەلگەن تېببىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى، ياش دوختۇر مۇستاپا جان تېگىن (1878~1955) ئىدى. ئۇ شامغا كەلگەندىن كېيىن، دەمەشىقتە بىر دۇكان ئېچىپ تىرىكچىلىك قىلىۋاتاتتى. مۇستاپا كامالنى جان تېگىن ئۆزى ئىزدەپ تاپتى ۋە شۇ ھامان دوست بولۇشۇپ كەتتى. لۇتفى مۇفىتمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قوشۇلدى. مانا بۇ چاغدا ئۇلار يوشۇرۇن ھالدا «ۋەتەن ۋە ھۆرىيەت جەمئىيىدى» نى دېگەن بىر تەشكىلاتنى قۇردى. بۇ تەشكىلات قۇرۇلۇپ ئۇزاق ئۆتمەي بېيروت، جەننە ۋە ئېروسالم قاتارلىق جايلاردا

① سۈرىيىنىڭ پايتەختى دەمەشق.
 ② دىروز مەزھىپى — سۈرىيە ۋە لىۋان مۇسۇلمانلىرىنىڭ فاتىمى ئەلەۋى تارمىقىدىن ئايرىلىپ چىققان ئالاھىدە ئىشەنچكە ئىگە جامائەت. ئۇ ئىسمائىلىيە مەزھىپىنىڭ تارمىقى بولۇپ، مىلادىيە 11 - ئەسىردە بارلىققا كەلگەن.

ئۇنىڭ شۆبىلىرى بارلىققا كەلدى.

مۇستاپا كامال قۇرغان «ۋەتەن ۋە ھۆرىيەت جەمئىيىتى» نىڭ مەقسىتى ئوسمانلى تۈزۈمىنىڭ ئورنىغا ھۆرىيەتچى ھەم خەلقچىل بىر ئەۋزەل يېڭى تۈزۈم ئورنىتىش بولۇپ، مۇستاپا كامال بۇ مەقسەت يولىدا ھەرقانداق ئىشنى قىلىشقا بەل باغلىغانىدى. شۇڭا، ئۇ ھەمراھلىرىغا ھەر دائىم: «كىمكى خورلۇقتا ياشىمايمەن دەيدىكەن، بۇ ھەرىكەتكە قاتناشسۇن» دەيتتى. ئۇنىڭ-چە بولغاندا، بۇ ئىشلارنى قىلىشتىكى ئەڭ ياخشى جاي شام ئەمەس، بەلكى ماكبۇنىيە ئىدى. مەقسىتىگە كۆرە، مۇستاپا كامال سېلانكا كەنتى^① ۋە 1906 - يىلى سېنتەبىردىن باشلاپ شۇ يەردە تۇرۇشلۇق 3 - ئارمىيىدىكى ئوفىتسېرلار ئىچىدە بىر ھۆرىيەتچى تەشكىلاتنىڭ مەيدانغا كېلىشىگە ئاساس سالدى. شۇنداق قىلىپ، سېلانكا ئىسمائىل كەنبۇلات ۋە مىدھەت شۈكرو-لەر باشچىلىقىدا «ئوسمانلى ھۆرىيەت جەمئىيىتى» دېگەن بىر شۆ-بە تەشكىلات مۇستاپا كامالغا قارام ھالدا دۇنياغا كۆز ئاچتى. 1907 - يىلى 13 - ئۆكتەبىر كۈنى مۇستاپا كامالغا قۇرۇق-لۇق ئارمىيە بويىچە بىنباشى ئۇنۋانى بېرىلىپ، ماكبۇنىيىدە تۇرۇشلۇق 3 - ئارمىيىنىڭ قوماندانلىق شتابىدا شتاب ئوفىتسېرلىقىغا ئۆستۈرۈلدى. مۇستاپا كامال بۇ يەردە باشقىچە بىر مۇھىتقا دۇچ كەلدى. بۇ ۋاقىتتا «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» جەم-ئىيىتى ئەنۋەر پاشانىڭ يېتەكچىلىكىدە ئومۇميۈزلۈك ھەرىكەت قىلىپ، ناھايىتى يۇقىرى سىياسىي پائالىيەتلەرگە كىرىشىپ كەتكەنىدى. مۇستاپا كامالنىڭ ئەلى فۇئادقا ئوخشاش ئەڭ يېقىن دوستلىرى «دەرنەك» دەپ ئاتىلىدىغان، ئەمەلىيەتتە سىياسىي

① ئىتتىپاقچىلارغا قارىغاندا، ئۇ دەم ئېلىش ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ، ئىزمىر ئارقىلىق يۇرتى سېلانكا مەخپىي بېرىپ، ئۇ يەردە بىر تەشكىلات قۇرغانىكەن. ئۇنىڭ بۇ ئىشى پاشا بولۇپ قالغاندىن كېيىن، سۈرىيەگە بېرىپلا ياقايادىكى بۇيۇتتاۋلىق قىلغان ئەسكەرلەرنى باشقۇرىدىغان چېگرىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان بىر شتابقا يۆتكۈپتىلىگەن، ئۇ يەردە ئۈچ يىل تۇرغاندىن كېيىن، ئاندىن سېلانكا كەنتى رۇمىلىيە ئارمىيە ئالىي قوماندانلىق شتابىغا خىزمەتكە تەيىنلەنگەن.

پارتىيە تۈسىنى ئالغان بۇ جەمئىيەتنىڭ ئەتراپىغا توپلانغانىدى. مۇستاپا كامال ھەربىي ۋەزىپىسىنى ئۆتەش بىلەن بىللە، يەنە «ۋەتەن ۋە ھۆرىيەت جەمئىيىتى» نى كېڭەيتىپ تەرەققىي قىلدۇ. رۇش ئۈچۈن تىرىشتى، ئەمما بۇنىڭ ناھايىتى تەسلىكىنىمۇ ھېس قىلدى. شۇ يىلى 29 - ئۆكتەبىردە، ئۇ ئۆزىنىڭ ھېلىقى تەشكىلاتى بىلەن بىللە «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» سېپىگە قوشۇلدى. بۇنداق قىلىش ئۇنىڭ غايىلىرىنىڭ ئىلگىرى سۈرۈلۈشىگە قۇلايلىق ئېلىپ كېلەتتى.

مۇستاپا كاماللارنىڭ «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» گە قوشۇلۇشى بىلەن تەڭ، تەلئەت ۋە ئەنۋەر پاشالار بۇرۇنقىدىنمۇ بەك چوڭچىدىلىق قىلىپ كۆرەڭلەشكە باشلىدى. مۇستاپا كامال ئوخشاش مەقسەتلەر يولىدا بىرلەشكەن ئادەملەرگە بۇنداق قىلىش دۇرۇس ئەمەس دەپ قارايتتى ۋە ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلمىشلىرىغا قەتئىي قارشى ئىدى. ئەمما، ئورتاق مەنپەئەت ئۇنى ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىنى بىر مەزگىل كۆزىتىپ بېقىشقا، ھەتتا چەتكە قېقىلىشتىنمۇ قورقماسلىققا ئۆگەتتى. مۇستاپا كامال 1909 - يىلى ئىستانبۇلدا پارتلىغان 31 - مارت ۋەقەسىنى باستۇرغان ھەرىكەتچان ئارمىيەنىڭ شتاب باشلىقى بولغان ۋە ئالبانىيە قوزغىلىڭىغا قاتناشقان ئارمىيەنىڭ باش قوماندانلىق شتابىدا ئىشلىگەنىدى. ئەمما، ئۇ ئۆز ئىسمىنىڭ ئەڭ ئاخىرىغا قويۇلۇشىغا، ھەتتا تىلغا ئېلىپ قويۇلماسلىقىغىمۇ سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋەردى.

1908 - يىلىدىكى ئىنقىلابتىن كېيىن، مۇستاپا كامال سىياسىي كۈرەشنى تاشلاپ ھەربىي ئىشلارغا يۈزلەندى، 1909 - يىلى گېنېرال لىسماننىڭ «پىيادە ئەسكەرلەر ئىزۋوتىنىڭ جەڭ قائىدىسى» («تاكېمىن مۇھارېبە تالىمى») دېگەن كىتابىنى ئېمىسچىدىن تۈركچىگە تەرجىمە قىلدى. شۇ يىلى ئۇنىڭ «جۇمالى ئوردوگاھى» («جۇمالىدىكى ئارمىيە شتابى») دېگەن ئەسىرى سېلانكىتا نەشر قىلىندى. 1910 - يىلى «پىيادە ئەسكەرلەر

روتسىنىڭ جەڭ قائىدىسى» («بۆلۈگۈن مۇھارېبە تالىمى») دېگەن كىتابىنى نېمىسچىدىن تۈركچىگە تەرجىمە قىلدى. بۇ ئەسەرلەرنىڭ تۈركچىگە تەرجىمە قىلىنىپ نەشر قىلىنىشى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ئارمىيىسىنىڭ ھەربىي تەلىم - تەربىيىسىگە يېڭى ۋە زامانىۋى مەزمۇن قوشتى. ئۇ شۇ يىلى ياۋروپاغا بېرىپ پىكارىدا ئۆتكۈزۈلگەن فرانسىيە دۆلەت ئارمىيىسىنىڭ چوڭ كۆلەملىك ھەربىي مائىپۇرىغا قاتناشتى. بۇ ۋاقىتتا، ئۇ ئۆزىنىڭ ئالاھىدە ھەربىي تالانتى بىلەن ئىمپېرىيە ئارمىيىسىنىڭ ئىستانبۇلدىكى باش قوماندانلىق شتابىدا ئىشلەۋاتاتتى.

1911 - يىلى، ئەنگلىيە بىلەن فرانسىيە ھۆكۈمەتلىرى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ شىمالىي ئافرىقىدىكى تىرىپولتانىيە^① ۋە كېرىئائىكا قاتارلىق ئىككى ئۆلكىسىنى ئىتالىيىنىڭ بېسىۋېلىشىغا رۇخسەت قىلدى. شۇ يىلى 28 - سېنتەبىر كۈنى، تۈركىيە ھۆكۈمىتى ئۆلتىماتۇم تاپشۇرۇۋالدى، ئۆلتىماتۇمدا تۈركىيىدىن ئىتالىيىنىڭ بۇ ئىككى جايغا قاراتقان ھەربىي ھەرىكىتىگە قارشىلىق كۆرسەتمەسلىك تەلەپ قىلىندى.

ئىتالىيە 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ناھايىتى تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىپ جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىردى. مۇنۇپول بۇرژۇئازىيە دۆلەت ئىچىدە ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەرنى باستۇرۇپ زوراۋانلىق قىلسا، سىرتقا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى ئېلىپ باردى. ئىتالىيە ئافرىقا قىتئەسىدە بىر كۈچلۈك ئىمپېرىيە قۇرۇپ، يېقىن شەرق، رۇسىيە ۋە بالقان دۆلەتلىرىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرماقچى ئىدى. ئۇرۇش باشلىنىش بىلەن تەڭلا، ئىتالىيە قۇرۇقلۇق، ھاۋا ۋە دېڭىز ئارمىيىلىرىنى تەڭ ئىشقا سېلىپ، لوت ۋە دودىكانس تاقىم ئارىلىنى ئىشغال قىلدى ۋە ئارقىدىن ئۇلاپ داردانىل بوغۇزى.

① ترابۇس غەرب دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ ھازىرقى لىبىيىنىڭ مەركىزى تىرىپولى.

زىنى بومباردىمان قىلدى. ئۇرۇشقا ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ئەۋەتتى. سىدىكى ئەرەبلەر ئولتۇرۇشلۇق جايلارنىڭ ھەممىسىنى جەلپ قىلىندى. تۈركىيە خەلقى ئىتالىيەلىكلەر تەرىپىدىن بوزەك بولۇشنى خالىمايتتى. «ئىتتىھات ۋە ئەرەككى» پارتىيىسىدىكىلەر قىسقا مۇددەت بولسىمۇ، دېڭىز بوغۇزىنى قامال قىلدى. ئەمما، ئەنگلىيە ۋە رۇسىيەنىڭ قاتتىق نارازىلىقى تۈپەيلىدىن بۇ ۋاقىتلىق چارىمۇ بىكار قىلىندى. ئىتالىيە ئارمىيىسى تەرىپىدىن تاجاۋۇزچىلىققا ئۇچرىغان ۋە ئىشغال قىلىنغان جايلاردا پارتىزانلار ئۇرۇشلىرى ئەۋج ئالدى.

بۇ ۋاقىتتا، مۇستاپا كامال بۇيرۇق بويىچە تىراپلوس فروندىغا كېلىپ دەرنە جەئەسى (گۇرۇپپىۋوي ئارمىيە) قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى. ئۇ مىڭبىر مۇشەققەت بىلەن ئافرىقىغا كەلدى ۋە لىۋىيىدە سەنۇشى مەزھىپى مورىتلىرىنىڭ ئىتالىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى تەشكىللىدى ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلدى.

1913 - يىلى 29 - ئىيۇندا ئىككىنچى قېتىملىق بالقان ئۇرۇشى پارتلىدى. ئۇرۇشتا بۇلغارىيە ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى بىلەن ئىتتىپاق تۈزگەن گىرېتسىيە، سېربىيە، مۇنتىنگرو ۋە كېيىنرەك قوشۇلغان رۇمىنىيەلەرگە يېڭىلدى. بۇخارىست شەرتنامىسىگە كۆرە، بالقان يېرىم ئارىلىدىكى كۈچلەر قايتىدىن تەڭشەلدى ۋە خەلقئارا زىددىيەتلەر كەسكىنلىشىپ، دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ يېتىپ كېلىشى تېزلەشتى. ئۇرۇش ئاران 41 كۈن داۋاملىشىپ، شۇ يىلى 10 - ئاۋغۇستتا ئاخىرلاشتى.

مۇستاپا كامالنىڭ غەربىي تىراپلوس فرونتىدىن قايتقان ۋاقتى 1912 - يىلى دېكابىردا ئىمزالانغان لوزان كېلىشىمنامىسى ئارقىلىق تىرىپولتانىيە ۋە كېرنائىكالارنىڭ ئىتالىيەگە بۆلۈپ بېرىلىشى بىلەن خۇلاسەلەنگەن تۈركىيە - ئىتالىيە ئۇرۇشىنىڭ تاماملىنىپ، ماكدونىيەدىكى قايناشمىلارنىڭ بالقاندا ئۇرۇش

ھالىتىنى ئالغان بىر ۋاقتىغا توغرا كەلدى. مۇستاپا كامال چاتال-
 جا ۋە گاللىپولى فرونتلىرىدا ئۇرۇش قاينىمى ئىچىگە كىرىپ
 كەتتى. بۇ چاغدا بۇلايردا تۇرۇشلۇق شۆبە ئارمىيىنىڭ قوماندان-
 لىق شتابىدا ئىشلىدى. دۈشمەننىڭ چاتالجدىن چېكىنىشىگە ۋە
 ئەدىرنەنىڭ ئازاد بولۇشىغا قەدەر بۇلايردا تۇرغان مۇستاپا كامال
 ئەڭ يېقىن سەپدىشى فەتھ بەي (ئوكيار) بىلەن سىياسىي ۋەزىيەت-
 نى تەھلىل قىلدى ۋە تەجرىبە - ساۋاقلارنى بىر دوكلات ھالىتىدە
 تەييارلاپ چىقتى، ئاندىن كېيىن دەرىجە ئاتلاپ ھەربىي ئىشلار
 نازارىتىگە يوللىدى. دوكلاتتا مىللەتنىڭ ۋە ئومۇمىي خەلقنىڭ
 ئالدىنىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلار ئوچۇق-
 ئاشكارا كۆرسىتىلگەنىدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ ئەڭ
 كۈچلۈك ئادىمى تەلئەت بەي دوكلاتنى كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن،
 بۇلايرغا كېلىپ بۇ ئىككى قوماندان بىلەن كۆرۈشتى. بۇ كۆرۈ-
 شۈشتىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي، فەتھ بەي ھەربىيلىكتىن ئايرىد-
 لىپ «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ باش سېكرىتارى
 بولدى. ئەنۋەر پاشا ۋە تەلئەت پاشالار ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان-
 دىمۇ مۇستاپا كامال ئۆزىنىڭ سۈكۈناتىنى ساقلىدى. فەتھ بەي
 سۇفىيە باش ئەلچىخانىسىغا ئەلچىلىككە تەيىنلىنىپ بۇلغارىيىگە
 ماڭىدىغان چاغدا، مۇستاپا كامالنى ئىمپېرىيىنىڭ شۇ يەردە تۇ-
 رۇشلۇق ھەربىي ئەمەلدارلىقىغا تەيىنلەپ بىللە ئېلىپ كەتتى.
 مۇستاپا كامال بۇ چاغدا يارباي^①لىققا ئۆستۈرۈلۈپ، بېلگراد^②
 ۋە قاراتاغ^③ ئاتەشلىكلىرىدە (مەسلىھەتچىلەر ئورنى) ھەربىي
 مەسلىھەتچى بولدى. ئۇ ئۆزىنىڭ پايىتەختتىن يىراقلاشتۇرۇلۇشى
 ئۈچۈن قىلىنغان بۇ مەقسەتلىك ئورۇنلاشتۇرۇشنى ئوبدان بىلەت-
 تى. شۇڭا، ھەرگىز شەپە بەرمىدى.

① پود پولىكوۋنىڭ، جۇڭشياۋ.

② يۇگوسلاۋىيىدىكى جاي.

③ يۇگوسلاۋىيىدە بولۇپ، ھازىر چىتنە دېيىلىدۇ.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە، مۇستاپا كامال پەيت كۈتۈپ ئەھۋال كۆزەتتى. ئۇ يېڭى سۇلتاننىڭ ئاجىزلىقى ۋە ئەنۋەر پاشالارنىڭ غەلبىگە مەست بولۇپ ھەددىدىن ئارتۇق كۆرۈلۈپ كېتىۋاتقانلىقى ھەققىدە فەتھ بەيگە يۈرەك سۆزىنى ئېيتتى ۋە ئۇلارغا بەك ئەھمىيەت بېرىپ كەتمەسلىكىنى ئالاھىدە ئەسكەرتتى، ئۇنىڭ بۇ ئەندىشىسى ئورۇنلۇق ئىدى. بۇ ۋاقىتتا ئەنۋەر پاشا باشچىلىقىدىكى «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى كومىتېتىنى ئارمىيىنى قايتىدىن تەرتىپكە سېلىش ئۈچۈن گېرمانىيىدىن ھەربىي مۇتەخەسسسلەرنى ئېلىپ كىلىپ، دۇنيا ئۇرۇشى قىلىش ھەققىدە ئۆزئارا ئىتتىپاق تۈزۈشمەكتە ئىدى. مۇستاپا كامال بۇلغارىيىدە تۇرۇپ بۇ ئىشلاردىن خەۋەر تاپتى ۋە ئۆزىنىڭ بۇ ھەقتىكى كۆزقاراش ۋە چۈشەنچىلىرىنى تەۋپىق رۇشتۇ بەيگە يازغان خېتىدە ئېنىق ئوتتۇرىغا قويدى. مۇستاپا كامال ناھايىتى تىت - تىت بولاتتى. ئۇ ئەمدى ۋەتەندە بۇنداق ئىشلار بولۇۋاتقاندا چەت ئەلدە تۇرۇشنى خالىمىدى ۋە ئۆزىنىڭ ئىلتىماسىغا ئاساسەن ۋەتەنگە قايتىپ كېلىپ، دۇنيا ئۇرۇشىغا قاتناشتى.

1915 - يىلى يانۋارنىڭ 13 - كۈنى، ئەنگلىيىنىڭ دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى ۋىنستون چىرچىل دۆلەت ۋەزىرلىرى، مارشال ۋە دېڭىز ئارمىيە ئادىمراللىرى يىغىنىدا داردانىل بوغۇزىغا ھۇجۇم قىلىش پىلانىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇزاق ئۆتمەي ئەنگلىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيە باش قوماندانلىق شتابى ھەرىكەت باشلىدى. بېشقىدەم گېنېرال ۋە ئەنگلىيىنىڭ تۇنجى دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى جون فېشر 74 ياشقا كىرىپ قالغىنىغا قارىماي، قايتىدىن ھەربىي قىسىمغا چاقىرىلدى. ئوتتۇرا دېڭىز فلوتى قوماندانى ئادىمرال ساكۇپرىكاتون چىرچىلنىڭ تەكلىپىگە بىناەن داردانىلنى ئېلىشقا مەسلىھەت كۆرسىتىپ، «بۇ پىلان ئاتانتا دۆلەتلەرگە داردانىل بوغۇزىنى ئېچىپ بېرىدۇ» دېدى.

1915 - يىلى 19 - فېۋرال كۈنى، ھەر بىرىگە 15 ئىنگىلىز

سۇڭى كالېبرلىق چوڭ تىپتىكى زەمبىرەك ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئەنگلىيىنىڭ «خانىش ئېلىزابېت» ناملىق ئەڭ يېڭى تىپتىكى 18 ئۇرۇش پاراخوتى، فرانسىيىنىڭ تۆت ئۇرۇش پاراخوتى ۋە يەنە نۇرغۇن ياردەملەشكۈچى پاراخوتلاردىن تۈزۈلگەن 570 مىڭ كى- شىلىك ئەنگلىيە - فرانسىيە بىرلەشمە دېڭىز ئارمىيىسى ئادەمى- رال ساكۇپەر كاتون ۋە ئۇنىڭ ياردەمچىسى جون دىروبوكنىڭ قوماندانلىقىدا داردانىل ۋە پوسفور بوغۇزىنى توپقا تۇتتى.

ئانتانتا دۆلەتلەر ھەربىي فلوتلىرىنىڭ تەھلىكىسى ئىستانتا- بۇلنى قاتتىق ۋەھىمىگە سالدى. پايتەخت ئىستانتابۇلدا ھۆكۈمەت ئورگانلىرى ۋە سۇلتان ئوردىسىدىن ئايرىلىۋاتقانلارنىڭ سانى كۈنساپىن كۆپەيدى. ئارخىپ ۋە ئالتۇن - كۆمۈشلەر كىندىك رايون ھېسابلانغان كونيياغا يۆتكەپ كېتىلدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ بەزى ھەيئەتلىرى ئانتانتا دۆلەت ۋەكىللىرى بىلەن مەخپىي سۆلھ قىلىشنىڭ كويىغا چۈشتى.

ئەنگلىيىنىڭ تۈركىيىگە قاراتقان سىياسىتى ناھايىتى چوڭ- چىلىق ۋە كۆزگە ئىلماسلىق ئاساسىدا تۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇلار- نىڭ نەزەرىدە تەۋرىنىپ تۇرغان ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ئۇرۇش- نىڭ دەسلەپىدىكى بىرقانچە ئايدىلا ئەنگلىيە بىلەن رۇسىيىنىڭ شىددەت بىلەن قىلغان دەھشەتلىك ھۇجۇمىغا بەرداشلىق بېرە- مەيتتى. داردانىلنىڭ كونىراپ كەتكەن مۇداپىئەسى بەكمۇ ئاجىز بولۇپ، ئىستانتابۇلنىڭ يېنىدىكى ئىككى ھەربىي قورال - ياراغ زاۋۇتىمۇ ئانتانتا دۆلەتلەر ھەربىي فلوتلىرىنىڭ كۈچلۈك ئوت كۈچى ئاستىدا تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۈركىيىلىكلەرنىڭ نەزە- رىدە، ئانتانتا دۆلەتلىرىنىڭ داردانىلنى ئېلىپ ئىستانتابۇلغا قاراپ يۈرۈش قىلىشى قاش بىلەن كىرىپكىنىڭ ئارىلىقىدىكى ئىش بو- لۇپ، خۇددى ئوسمانلى ھۆكۈمەت تەرەپ تارىخىنىڭ ئوچۇق - يورۇقلۇق بىلەن ئېتىراپ قىلغىنىدەك «2 - ئاينىڭ 25 - كۈنىگىچە (1915 - يىلى) يېرىم ئارالنىڭ ھەرقانداق بىر جايد-

دىن قۇرۇقلۇققا مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقىش ۋە ئۇ يەرنى ساقلاۋاتقان ئارمىيە بىلەن دېڭىز بوغۇزىنى ئېلىش بىرقەدەر ئاسان ئىدى» .

تۈركىيىنىڭ ياۋروپا قىسمىغا جايلاشقان گاللىپولى ئارىلى 60 ئىنگىلىز چاقىرىم ئۇزۇنلۇق بىلەن 4 ~ 13 ئىنگىلىز چاقىرىم كەڭلىكتىكى بىرقاقاس تاغلىق رايون بولۇپ، 1915 - يىلى بۇ يەردە ئاران ھارۋا ماڭالايدىغان بىر پانتاق يول بار ئىدى. دېڭىز ساھىلىدىكى تاغ، تىك قىيا ۋە ئېدىرلىقلار تەبىئىي مۇداپىئە ئىستىھكامىنى ھاسىل قىلىپ، داردانىل بوغۇزىنىڭ ياۋروپا تەرىپىنى قوغداپ تۇراتتى. ئۇزۇنلۇقى 40 ئىنگىلىز چاقىرىم، كەڭلىكى 1400 ما^①دىن 4 ئىنگىلىز چاقىرىمغىچە كېلىدىغان بىر ئېقىن مەرمەر دېڭىزىدىن ئېگەي دېڭىزىغا قۇيۇلاتتى. قەدىمدە ھەلەسەت دەپ ئاتالغان بۇ ئېقىندا ھەرگىز مۇز توغلىمايتتى. ئەمما كۆپ ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان شامال يۆنىلىشى ۋە شىددەتلىك بوران - چاپقۇن دېڭىزدا يۈرۈشىنى قىيىنلاشتۇراتتى.

1915 - يىلى 18 - مارتتىكى تۇنجى ھۇجۇمدا ئەنگىلىيە - فرانسىيە دېڭىز ئارمىيە بىرلەشمە فلوتى داردانىل بوغۇزىدا قاقە شانتقۇچ زەربىگە ئۇچراپ، ئەنگىلىيىنىڭ «بۇۋى»، «يېڭىلىمەس» ۋە «تىز پۈكمەس» ناملىق ئۇرۇش پاراخوتلىرى كاپىتان ۋە ماتروسلىرى بىلەن بىللە قوشۇلۇپ سۇغا چۆكۈپ كەتتى. يېقىن ئەتراپتا تۇرۇپ كۆزەتكۈچلەردىن بەزىلەر بۇ پاراخوتلارنى تۈركىيە تەرەپتىن ئېتىلغان زەمبىرەك ئوقى چۆكتۈرۈۋەتتى دېسە، يەنە بەزىلىرى پاراخوت سۇ مىناسىغا تېگىپ كەتتى، دېيىشەتتى. ھودۇقۇپ كەتكەن قوماندان ئادىمرال جون دىروبيك دەرھال بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، بارلىق پاراخوتلارنى ئېگەي دېڭىزىغا چېكىندۈردى. داردانىل بوغۇزىدىن ئۆتۈۋاتقاندا يەنە ئۈچ پاراخوت سۇ

① 1 ما 3 ئىنگىلىزچىسى، يەنى 91.4 سانتىمېتىرغا توغرا كېلىدۇ.

مىناسىغا تېگىپ كېتىپ پاچاقلاندى.

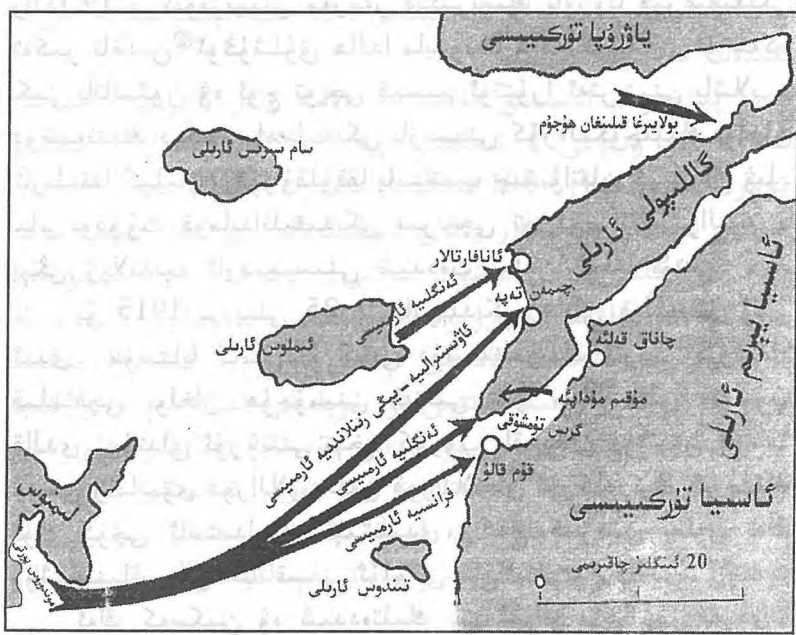
تۇنجى جەڭدە زور چىقىمغا ئۇچرىغان ئەنگىلىيە دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى چىرچېل ئادمىرال باتۇن بىلەن دروبىكنىڭ ئورنىغا 1899 - يىلىدىن 1902 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى بور ئۇرۇشىدا كىچىنېر (Kitchener) غا شتاب باشلىقى بولغان گېنېرال پېئىر خاملتوننى داردانىلغا يۆتكەپ كېلىپ، داردانىلنى ئېلىش جېڭىنىڭ باش قوماندانلىقىغا تەيىنلىدى.

گېنېرال خاملتوننىڭ قول ئاستىدا ئاۋسترالىيە، يېڭى زېلاندىيە، فرانسىيە ۋە ھىندىستانلىقلاردىن تەشكىل قىلىنغان 78 مىڭ كىشىلىك بىر قوشۇن بولۇپ، ئۇ مۇشۇ قوشۇن بىلەن گېرمانىيىلىك گېنېرال لىمان فون ساندىرس قوماندانلىقىدىكى يېڭىدىن تەشكىل قىلىنغان 84 مىڭ جەڭچىسى بار تۈركىيە 5-گۇرۇپپىنى ئارمىيىسىگە زەربە بەرمەكچى ئىدى.

بۇ ۋاقىتتا، تۈركلەرنىڭ تارىخىي دۈشمىنى ۋە كونا رەقىبى گېرېتسىيە ئۈچ دىۋىزىيە ئەسكەر چىقىرىپ، ئۇزۇن داردانىلغا كىرىپ، ئاندىن ئىستانبۇلنى ئالماقچى بولدى. ئەمما، چار رۇسىيە قوشۇلىمىدى، چۈنكى چار رۇسىيە گېرېتسىيەنىڭ ئۇنچىلىك ئىشنى قىلالايدىغانلىقىغا ئىشەنمەيتتى ياكى ئۇلارنىڭ تۈرك تۇپرىقىدا تەۋەككۈلچىلىك قىلىپ خېيىمخەتەرگە يولۇقۇشىنى خالىمايتتى.

گېنېرال دروبىكنىڭ دېڭىز ئارمىيە فلوتلىرى چېكىنگەن 48 كۈن جەريانىدا، گېرمانىيىلىك گېنېرال ساندىرس مۇداپىئە تەييارلىقلىرىنى پۈتكۈزۈپ، ئۆزىچە دۈشمەن ئارمىيىسىنىڭ قۇرۇقلۇققا چىقىش مۇمكىنچىلىكى بار دەپ قارىغان جايلارنىڭ ھەممىسىگە تۈرك دىۋىزىيىلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ بولدى. ئۇ تۈركىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيە مىنىستىرى ئەنۋەر پاشانىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن بولۇپ، بۇ چاغدا ئۇرۇشتىكى ئىككىنچى مۇھىم

شەخس، يەنە كېلىپ ئەڭ مۇھىم شەخس مۇستاپا كامال بولۇپ قالدى. ۋاقىت گېنېرال ساندىرس بىلەن ئەنۋەر پاشاغا ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك بولغان تەييارلىنىۋېلىش پۇرسىتىنى بەردى.

گاللىپولى ئارىلى ئۇرۇشى خەرىتىسى

1915 - يىلى 23 - ئايرىلدا، لېمنوس ئارىلىنىڭ موندو-روس پورتىدا بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرۇۋاتقان ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى داردانىلغا قاراپ يولغا چىقتى ۋە دېڭىز ساھىلىدىكى بىر-بىرىگە تۇتاشمايدىغان تۆت جايدىن بىرلا ۋاقىتتا قىرغاققا چىقىش توغرىسىدا بۇيرۇق تاپشۇرۇۋالدى.

دۈشمەن ئارمىيىسىنىڭ قۇرۇقلۇققا چىققانلىق خەۋىرى يېتىپ كەلگەن چاغدا، مۇستاپا كامال قىرغاقتىن بىرقانچە ئىنگىلىز چاقىرىم يىراقلىقتىكى ئىچكى قۇرۇقلۇقتا تۇراتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ

تەلپىگە بىنائەن، 20 - يانۋاردا يېڭىدىن قۇرۇلماقچى بولغان 19 - تۈمەن^①گە قوماندان بولۇپ تەيىنلىنىپ قۇرۇش خىزمەتلىرىنى ئىشلەپ پۈتتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، 25 - فېۋرالدا 19 - دىۋىزىيىنى مەرمەر دېڭىزىنىڭ ياۋروپا قىرغىقىدىكى تەكىر تاغدىن^② ئوڭۇشلۇق ھالدا مايدوسقا ئەكەلگەندى. ئۇ سەككىز باتالىئون ۋە ئۈچ توپچى قىسىم ئوتتۇرا ئەترىتىنى باشلاپ، دۈشمەننىڭ دېڭىز ساھىلىدىكى بازىسىنى كۆرەلگۈچىلىك بولغان ئارىلىققا كېلىپ، قۇرۇقلۇققا يامىشىپ چىقىۋاتقان گېنېرال ۋىلىام بودۇۋۇت قوماندانلىقىدىكى بىرىنچى تۈركۈم ئاۋسترالىيە - يېڭى زېلاندىيە ئارمىيىسىنى شىددەت بىلەن ئوققا تۇتتى.

بۇ 1915 - يىلى 25 - ئاپرېلدىكى چاناق قەلئە ئۇرۇشى ئىدى. مۇستاپا كامال بۇ كۈنى دۈشمەنلەرنىڭ ئارىيى بۇرنىغا^③ قىلماقچى بولغان ھۇجۇمىنى قەتئىي بىر جەڭ بىلەن توسۇپ قالدى. بۇنداق ئۇرۇشنى تېخى كۆرۈپ باقمىغان دۈشمەن ئارمىيىسى زامانىۋى قوراللار بىلەن قوراللانغان تۈركلەرنىڭ كۈچلۈك ئوت كۈچى ئاستىدا يەر چىشىدى، كەچ كىرىشى بىلەن تەڭ دۈشمەننىڭ سان ساناقسىز ئۆلۈكى تاغ باغرىدا قالدى.

ئەڭ كەسكىن ۋە شىددەتلىك بىر جەڭ مايدا يۈز بەردى. ئەنگلىيە ئارمىيىسى 29 - دىۋىزىيە قوماندانى گېنېرال خېنتىر ۋىستون ئۆزىگە توسقۇنلۇق ۋە قۇلايسىزلىق ئېلىپ كېلىۋاتقان ئېدىرلىقتىكى بازىسىنى تاشلاپ، باشقا يېڭى بازار قۇرۇش ئۈچۈن 6 - ماي كۈنى ھۇجۇمغا ئۆتتى، ئەمما بىر قەدەممۇ ئىلگىرىلىيەلمىدى. ھەر ئىككى تەرەپتىن قان تۆكۈلۈش بەك كۆپ بولۇپ كەتتى. گېنېرال خامىلتون جەڭگە ئۆزى بىۋاسىتە قوماندانلىق قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئەھۋالدا قىلچە ئۆزگىرىش بولمىدى.

① دىۋىزىيە.
② يەر ئىسمى.
③ يەر ئىسمى.

ئۈچ كۈنلۈك قاتتىق ئېلىشىش، قۇچاقلاشما جەڭ، قىلىچۈزلىق-
لار نەتىجىسىدە ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسىنىڭ ئۈچتىن بىر
قىسىم ئەسكىرى قىرىلىپ تۈگىدى. ئەمما، مۇستاپا كامال قو-
ماندانلىقىدىكى تۈركىيە ئارمىيىسى يەنىلا شۇ ئېگىزلىكتە ئاۋۋال-
قىدەك مەزمۇت تۇراتتى.

پىزغىرىم ئىسسىق دەستىدىن ئەسكەرلەر ئاغرىپ ئۆلمەكتە
ئىدى. ئۇزۇنلۇقى 1 ئىنگىلىز چاقىرىمىنىڭ تۆتتىن ئۈچىگىمۇ
توغرا كەلمەيدىغان، 100 ئىنگىلىز چاقىرىم كەڭلىكتىكى، ئىككى
تەرىپى تەبىئىي توسۇقلار بىلەن ئىھاتىلەنگەن بۇ كىچىككىنە جەڭ-
گاھ ئۆلۈكلەر بىلەن توشۇپ كەتتى. ئۆلۈكلەردىن چىقىۋاتقان
سېسىق ھىد ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى. يۇقۇملۇق كېسەلنىڭ
تارقىلىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، گېنېرال ۋىليام
بودۇت دوختۇرلارنىڭ قاتتىق تۇرۇۋېلىشى نەتىجىسىدە تۈركىيە
ئارمىيىسى ئالدىنقى سەپ قوماندانى مۇستاپا كامالدىن ئۇرۇشنى
ۋاقتىنچە توختىتىپ، جەسەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىشنى ئۆتۈندى.
24 - ماي كۈنى، بىر ئاق بايراقنىڭ چىقىرىلىشى بىلەن جەڭ
توققۇز سائەت توختىتىلدى. پوپ، ئىمام، دوختۇر، سېستىرالار
ئالدىراش بولۇپ كېتىشتى.

كەسكىن جەڭ ئارىلىقىدا ئۇرۇشنى ۋاقىتلىق توختىتىپ
تۇرۇش بىر خىل دەرىجىدىن تاشقىرى رېئاللىزم تۈسىنى ئالغان
ئىدى. جەسەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىشقا قاتناشقان خادىملارنىڭ
بىلەكلىرىگە ئاق يەڭ بەلگىسى تاقالدى ۋە قورال - ياراغ، دۈر-
بۇغا ئوخشاش نەرسىلەرنى بىللە ئېلىپ يۈرۈش مەنىسى قىلىندى.
دۈشمەنگە قايتۇرۇپ بېرىلدىغان مىللىتىقلارنىڭ زاتۇرى چىقىرىۋې-
لىندى، ئاكوپلار جىمجىتلىققا چۆمدى، پۈتۈن سەپ بويىچە ئوت
ئېچىش توختىتىلىپ، جەڭچىلەرنىڭ ئاكوپتىن بېشىنى سىرتقا
چىقىرىشىغىمۇ رۇخسەت قىلىنمىدى. ئىككى تەرەپنىڭ بۇ تار
دېڭىز ساھىلىدىكى ئۇچراشقان ۋاقتىدىكى قورقۇنچلۇق، ئالاقزا-

دىلىك ۋە جىددىيلىك كەيپىياتى تېزلا سۆز - چۆچەككە ئايلىنىپ ئالدىنقى سەپلەرگە تارقىلىپ كەتتى.

بەزى ئاكوپلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن بولغان ئارىلىقى 30 ئىنگلىز چىسى كېلەتتى. ئاۋسترالىيە، يېڭى زېلاندىيە ۋە تۈر-كېيە ئارمىيىلىرى جىمجىتلىق ئىچىدە لەخمە ۋە قەبرە كولاشقا باشلىدى. ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇلار بىر - بىرىگە تاماكا تۇتۇشۇپ قانداقتۇر تۈركچە ۋە ئىنگلىزچە بىرنېمىلەرنى دېيىشتى. جەسەت-لەرنىڭ كىملىكىنى ئېنىقلاش ۋاقتىدا ئوفىتسېرلار ئاكوپ، لەخ-مە، خەندەك ۋە باشقا ئەسلىمەلەرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇش ئەھۋال-لىنى ئوغرىلىقچە كۆزىتىشەتتى. قوماندان مۇستاپا كامال ئەس-كەرچە كىيىنىپ دۈشمەن ئاكوپى يېنىدا مېيىتنى دەپنە قىلغۇچى-لار بىلەن توققۇز سائەت ئىشلىدى.

چۈشتىن كېيىن سائەت 3 ئەتراپىدا، ئەڭ ئاخىرقى بىر جەسەت يەرلىكىگە قويۇلدى. تۇيۇقسىز ئېتىلغان بىر پاي ئوق نەچچە سائەت داۋام قىلغان جىمجىتلىقنى بۇزۇۋەتتى، نەچچە ئون مىڭلىغان مىللىتىقلارنىڭ نازارەتچىلىكى ئاستىدا قاتتىق ئەنسىز-لىك ئىچىدە ئۆلۈكنى بىر تەرەپ قىلىۋاتقانلار نەپەس ئېلىشتىن باشقا ھەرقانداق ھەرىكەتنى ئۈنتۈۋالغانىدى. ئىككىنچى بىر پاي ئوق ئېتىلىپ بولغۇچە، ئۇلارمۇ ئىشلىرىنى تۈگىتىپ خوشلاشقاندىن كېيىن، ئۆز ئاكوپلىرىغا قايتىشتى. بىرقانچە مىنۇت ئۆتە - ئۆتمەيلا، تۈركىيە تەرەپتىن ئوق ئاۋازى ئاڭلاندى، ئارقىدىنلا جەڭگاھتا مىللىتىق، زەمبىرەكلەر ئېتىلىشقا باشلىدى.

ماي ئېيىنىڭ ئاخىرقى بىر كۈنى، تۈركىيە دېڭىز ئارمىيە فلوتى ئەنگىلىيىنىڭ ئۈچ ئۇرۇش پاراخوتىنى سۇغا چۆكتۈرۈۋەت-تى، بۇ ۋاقىتتا يەنە تۈركىيىنىڭ بىر يېنىك تىپتىكى ئۇرۇش پاراخوتى تون قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ داردانىدا ئەنگىلىيىنىڭ «گىليا» ناملىق قوماندانلىق پاراخوتىغا 30 تۈرپىدا قويۇپ بەر-گەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ نىشانغا تەگمىدى. بۇ پاراخوتنى چوقۇم

يوقىتىش لازىم ئىدى. مۇستاپا كامال تاللانغان 30 جەڭچىنى 30 تورپىدانى سۇدا ئىتتىرىپ ئايرىپ، دۈشمەن پاراخوتىنى پاچاقلاندۇرۇپ، قەھرىمان جەڭچىلەر تورپىدا بىلەن بىللە پارتلاپ، «گىلىيا» نى پاچاقلاپ پالەچ قىلىۋەتتى. ئىككى ھەپتەدىن كېيىن، گېرمانىيىنىڭ بىر سۇ ئاستى كېمىسى ئەنگىلىيەنىڭ «زەفەر» ناملىق پاراخوتىنى سۇغا چۆكتۈرۈۋەتتى، ئەتىسى يەنە ئەنگىلىيىنىڭ «ھەيۋەت» ناملىق پاراخوتىمۇ سۇغا چۆكۈپ كەتتى. ئوتتۇرا دېڭىز سۇ ئاستى پاراخوتى ھەرىكىتى ئەنگىلىيىنى قاتتىق ئالاقزادە قىلىۋەتتى. نەتىجىدە ئۇلار «خاننىش ئېلزابىت» ناملىق پاراخوتىنىڭ بىخەتەرلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇنى دەرھال ئەنگىلىيە پورتىغا قايتۇرۇپ كەتتى.

1915 - يىلى 1 - ئىيۇن كۈنى، مۇستاپا كامال ئالباي^① لىققا كۆتۈرۈلدى ۋە ياندۇرۇقى ئاينىڭ 18 - كۈنى، يەنە قۇرۇقلۇق ئارمىيە 15 - يۆنىلىش ئارمىيىسىنىڭ باش قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى.

8 - ئاينىڭ بېشىدا داردانلىقنىڭ غەربىي شىمالىدىكى ئانا فارتا^②دىن دۈشمەننىڭ ئىككى دىۋىزىيە ئەسكىرى قۇرۇقلۇققا چىقىشقا ھەرىكەت قىلدى. گېنېرال ساندېرسنىڭ بۇيرۇقى بويىچە بۇلاير^③دىكى ئىككى دىۋىزىيە ئەسكەر سەددۇل باھىر^④غا يۆتكەلدى. مۇستاپا كامال ئەمدى ئانافارتادىكى بۇ يېڭى بىر جەڭگە قوماندانلىق قىلدى. ئانتانتا دۆلەتلەر ئۆزلىرى قۇرۇقلۇققا چىقىدۇ ۋاتقاندا، بۇ يەرنى ئاجىز ئەسكەرلەر قوغداۋاتقان بولۇشى مۇمكىن دەپ قارىغانىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يېڭىلىنىشىنى سېزىشكە باشلىغاندا ناھايىتى دەھشەتلىك ئۇرۇش باشلىنىپ كەتتى. جەڭ بەش كۈن داۋام قىلدى. ئېگىزلىكتىن تۆۋەنگە قارىتىپ ئېتىلدۇ ۋاتقان زەمبىرەك ئوقلىرى ھايت - ھۆيت دېگۈچە ئانتانتا دۆلەت.

① بولكوۋنىڭ، شاۋشياۋ.
② ③ ④ ⑤ بەر ئىسمى.

لەر ئارمىيىسىنىڭ كۈچىنى ئاجىزلاشتۇردى. بۇ قېتىمقى ئۇ-
رۇشتا ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسىدىن 40 مىڭ ئادەم ئۆلدى.
بۇ 1 - قېتىملىق ئانا فارتا جېڭى ئىدى. 2 - قېتىملىق ئانا
فارتا جېڭى 21 - ئاۋغۇست كۈنى ئاخىرلاشتى. مۇستاپا كامالغا
ئانافارتا قەھرىمانى دەپ نام بېرىلدى.

10 - ئاۋغۇستتىكى جۇنكە بايرىمى ① جېڭىدە مۇستاپا كامالغا
ئوق تەگدى، ئوق ئۇنىڭ سول كۆكرىكىگە تەگكەندى. ئۇنىڭ
يېنىدا تۇرغان بىر جەڭچى قورقۇپ ھودۇقۇپ كەتكەنلىكتىن
«پاشاغا ئوق تەگدى» دەپ توۋلىۋېتىشكە تاس قالدى. مۇستاپا
كامال، ئۇنۇڭنى چىقارما، دەپ توۋلاشتىن توسۇۋالدى. ئەسلىدە
ئوق ئۇنىڭ ھەربىي فورمىسىنىڭ سول مەيدە يانچۇقىغا سېلىپ
قويۇلغان يانچۇق سائىتىگە تېگىپ سائەتنى زەخمىلەندۈرگەن بو-
لۇپ، مۇستاپا كامال ھېچنېمە بولمىغاندى. ①

مۇستاپا كامالنىڭ دىۋىزىيە كوماندىرلىقىغا تەيىنلىنىشى ئۇ-
نىڭ چاناق قەلئەسىدە قەھرىمانلىق كۆرسىتىشىدە ھەم شۆھرەتتە-
نىڭ پۈتۈن تۈركىيىگە يېيىلىشىدا مۇھىم رول ئوينىدى. چاناق
قەلئەسى 1 - دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرىدە ئۇرۇشنىڭ
ئاچقۇچلۇق نۇقتىسى بولۇپ قالدى. گېرمانىيىگە قارشى ئىتتە-
پاق تۈزگەن ئانتانتا دۆلەتلەر ئالدى بىلەن چاناق قەلئەسىنى
ئېلىشنى ئويلايتتى، ئاچارچىلىقتا قالغان رۇسىيىگە مۇشۇ يول
بىلەنلا ئوزۇق - تۈلۈك يەتكۈزۈلۈپ بېرىلەتتى. شۇڭا ئۇ ئىستىرا-
تېگىيلىك ئورنى بەك مۇھىم بولغان جاي ئىدى. مۇستاپا كامال
ئالدى بىلەن ھەممىدىن بۇرۇن مۇشۇ جايىنى تۇتۇپ تۇرۇشنىڭ
مۇھىملىقىنى چۈشەنگەندى. شۇڭا، چاناق قەلئەسىنى قوغداش-

① بۇ مۆجىزىلىك ئىشنى كېيىن گېرمانىيىلىك بىر ھەربىي گېنېرال ئاڭلاپ ھەيران
قالغان ۋە «سائىتىڭىزنى ماڭا بېرىۋەتسىڭىز» دېگەندە، مۇستاپا كامال سائەتنى ئۇنىڭغا بېرىۋەتكەن.
ئېيتىلىشىچە، ھازىر بۇ سائەت بېرلىن ھەربىي ئىشلار مۇزېيىدا مۇزىيلىق قىلىنغان. مۇسۇلمانلار
كېيىن مۇستاپا كامالنى «مەھدى»، يەنى 12 - ئىمام دەپ ئۇلۇغلاشقان. بۇ ھەقتە تۈركىيىلىك
يازغۇچى ئاتاينىڭ «ئەسكى سائەت» دېگەن ئەسىرىگە قارالسۇن.

تىن ئىبارەت ئېغىر ۋە مۈشكۈل جەڭ ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالدى. ئەنگلىيە ئارمىيىسى چاناق قەلئەسىنى شىددەتلىك ئويۇپ تۇتۇپ تۇرغان بولسىمۇ، پولكوۋنىڭ كامال قوماندانلىقىدىكى 19 - دىۋىزىيە دۈشمەن بىلەن قەتئىي جەڭ قىلدى. ئارىي بورنو، ئانا فارتالاردا، سەددۇل باھىر، مورتو^① پورتلىرىنىڭ قوغدىلىشىدا، چىمەنتۆپە^② گە قاراپ ئىلگىرىلىگەن دۈشمەننىڭ كەينىگە چېكىنىپ قېچىشىدا، جۇنكە بايرغا يەرلەشكەن دۈشمەن كۈچلەرنىڭ تارمار قىلىنىپ تىرىپىرەن بولۇشىدا، مۇستاپا كامال قوماندانلىقىدىكى قوشۇنلار ئۇرۇش تارىخىغا ئۆرنەك بولالىغۇدەك غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

سېنتەبىردە گېنېرال خامىلتون بۇيرۇق بويىچە ھەربىيلىك-تىن چىقىرىلدى ۋە ئىككىنچىلەپ ئۇرۇشقا قوماندانلىق قىلىشقا قويۇلدى. نوپايدا ئەنگلىيە قورال - ياراغ ۋەزىرى كىچىنېر گالىپولى ئارىلىغا كەلدى. ئۇنىڭ بۇ يەردە تۇرغان ۋاقتى ئەس-كەرلەرنىڭ بېشىغا ئاپەت خاراكتېرلىك دەرد - ئەلەم كەلگەن مەزگىل بولۇپ، بۇ ۋاقىتتا بۇ جايدا ئىچكۈدەك تاتلىق سۇ يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە يازنىڭ پىژغىرىم ئىسسىقى ئادەمنى چىدد-غۇسىز دەرىجىدە كۆيدۈرسە، دېڭىز ساھىلىنىڭ چىۋىن، پاشا، كۈمۈتلىرى ھۇجۇم قىلىپ تىرىك تۇرغۇزۇپ جاننى ئالاتتى. نوپاينىڭ دەسلەپكى مۆلدۈرىدىن كېيىن توختىماي يەنە بىر كېچە - كۈندۈز يامغۇر يېغىپ، كەينىدىن قارغا ئايلىنىپ كەتتى. ئارقىدىنلا كۆزنى ئاچقىلى بولمايدىغان شىددەتلىك بوران-چاپقۇن يېتىپ كەلدى. قارنىڭ قېلىنلىقى 3 ئىنگىلىز چىسى كېلەتتى. ئاۋسترالىيە، يېڭى زېلاندىيە ئارمىيىسىدىكىلەر تاغ ئۆڭكۈرلىرى ۋە لەخمىلەرگە كىرىپ پاناھلاندى، ئەمما ئانافارتا-دىكى ئوچۇقچىلىقتا قېپقالغانلار خۇدانىڭ بۇ جازاسىغا ھېچقانداق

① ② يەر ئىسمى.

ئامال قىلالمدى. يامغۇر، بوران - چاپقۇن، جۇت - شىۋىرغان خەندەكلەرنى تىندۇرۇپ لاي - پاتقاقلىققا ئايلاندۇرۇۋەتتى. يەردە ياتقان ئۆلۈكلەر، يارىندارلارنىڭ نالە - پەريادلىرى، ئات - ئۇلاغ-لارنىڭ ئېچىنىشلىق كىشەنەشلىرى بەئەينى قىيامەتنى ئەسلىتەتتى.

تەبىئەت تۈركىيە ئارمىيىسىگە يۈز - خاتىر قىلمىدى. 500 دەك ئادەم ئاكوپ ئىچىدە دىمىقىپ ئۆلدى، مۇزلاپ قېتىپ قالغان ۋە ئاغرىپ ئۆلگەنلەر 5000 غا يەتتى. ھېچكىم بۇنداق قاتتىق شىۋىرغان، بوران - چاپقۇنلۇق كۈنلەرنىڭ كېلىشىنى ئويلىمىغانىدى.

19 - دېكابىر كۈنى، ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى قوماندانلىق شتابى داردانىدا تۇرۇشلۇق قىسىملارغا چېكىنىش ھەققىدە بۇيرۇق بەردى. چىرىچىلىدىن باشقا ھېچكىم بۇ چېكىنىشتىن ئۆكۈنىدى. 1916 - يىلى 9 - يانۋاردا ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى خامىلتوننىڭ ۋەزىپىسىنى ئۆتكۈزۈۋالغان گېنېرال سارىس مىندلىسۇنىڭ رىياسەتچىلىكىدە داردانىدىن ئايرىلدى. بۇ ۋاقىتتا، ھەسرەت ۋە مەغلۇبىيەت ئەسلىملىرىنى ئېلىپ دېڭىزدا غەمكىن يۈرۈۋاتقان پاراخوتنىڭ سۇدىكى جانىسىز تىۋىشىدىن باشقا ھېچنېمە ئاڭلانمايتتى. ئەكسىچە تۈركىيە ئارمىيىسى قاچاقلارنىڭ بۇ تىۋىشىسىز ھەرىكىتىدىن خەۋەرسىز بولۇپ، تېخىمۇ قۇرۇغدىلىپ قالغان ئاكوپ، لەخمە ۋە خەندەكلەرگە ھەدەپ ئوق ياغدۇرۇۋاتاتتى.

ئانتانتا دۆلەتلىرىنىڭ كېچىدە بۇ ئارالدىن پەم بىلەن قېچىپ چىقىپ كېتىشى شۇ كۈنى بۇ ئارالدا بولمىغان مۇستاپا كامالىنى ناھايىتى ئېچىندۈردى، ئۇ: «ئاۋادا مەن شۇ چاغدا شۇ يەردە بولسام ئىدىم، ئەنگىلىيىلىكلەر ئاشۇنداق ھېچبىر تالاپەت يېمەيلا جىمىدە كېتىۋالدىغان بولسا، ئۆزۈمنىڭ مېڭىسىدىن تۇتۇن چىقىرىۋالغان بولاتتىم» دېگەن. ئامېرىكىلىق بىر ھەربىي تارىخ-

چى گاللىپولى ئۇرۇشى ھەققىدە كىيىنكى كۈنلەردە ھەسرەت بىلەن: «مۇستاپا كامال داردانىل بوغۇزىنى قوغداپ قېلىپ، بۈيۈك ئانتانتا ئارمىيىسىنىڭ كىچىك ئاسىيانى كېسىپ ئۆتۈپ، رۇسىيىدە مەيدانغا كەلگەن بولشېۋىزىمنى ئۇچۇقتۇرۇپتىش پىلا-نىنى بۇزىۋەتكەن» دەپ يازغان.

چاناق قەلئە ئۇرۇشلىرى 1916 - يىلى 27 - يانۋاردا ئاخىرلاشتى، ئۇرۇشتا ئەنگلىيە ئارمىيىسىدىن 214 مىڭ ئادەم، فرانسىيە قىسىملىرىدىن 47 مىڭ ئادەم ئۆلدى. داردانىل بوغۇزى ئوبدان قوغدىلغانلىقتىن، بىرلەشمە ئارمىيە مەقسىتىگە يېتەلمىدى. بۇنىڭ بىلەن پايتەخت ئىستانبۇلغا كېلىدىغان زور تەھدىت تۈگىدى. 1915 - يىلى 18 - نويابىردا ئۇرۇشنى پىلانلىغان چىرچىل ئۇرۇش مەزگىلىدە ۋاقىتلىق تۈزۈلگەن ئىچكى كابىنېت-تىن ھەيدەلدى ۋە دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرلىكىدىن قالدۇرۇلۇپ ئاددىي جەڭچىلىككە چۈشۈرۈلدى. كىچىنپىرنىڭمۇ بۇرۇنقىدەك ھۆرمىتى قالمايدى، ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدىكى ھەربىي قورال - ياراغ ۋە ئۈسكۈنىلەر روخ چارلېز رەھبەرلىكىدىكى يېڭىدىن قۇرۇلغان بىر مىنىستىرلىككە ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى. ئەكسىچە، مۇستاپا كامالنىڭ داڭقى پۈتۈن ياۋروپاغا پۇر كەتتى، غەلىبە مۇستاپا كامالغا ئامەت، شان - شەرەپ ۋە مەنەسپ ئېلىپ كەلدى، تۈرك خەلقى ئۇنى «ئىستانبۇلنىڭ نىجادچىسى» دەپ، ئۇنىڭ شۆھرىتى تىللاردا داستان بولدى.

ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى داردانىل ۋە بوسفۇر بوغۇزلىرىدىن توپقا تۇتقان كۈنى «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدىكى ئەنۋەر پاشاغا قارشى شاھزادە يۈسۈپ ئىززەددىن باشچىلىقىدىكى فرانسىيىگە مايىل كۈچلەر ئالاقزادە بولۇشۇپ، ئىستانبۇل قول-دىن كېتىدىغان بولدى دەپ ۋەزىيەتنى خاتا مۆلچەرلەپ، ئانتانتا بىرلەشمە ئارمىيىسى بوغۇزدىن ئۆتكەن ھامان سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىشنىڭ تەييارلىقلىرىنى پۈتكۈزۈپ بولۇشقانىدى. دۇش-

مەن ئارمىيىسىنىڭ داردانلىدىكى مەغلۇبىيىتى ئۇلارنىڭ بۇ ھە-
رىكەت پىلانىنى بۇزۇۋەتتى. ئەنگلىيە - فرانسىيە بىرلەشمە ئار-
مىيىسى داردانلىدىن چېكىنىشىگىلا، يۈسۈپ ئىززەددىن ئۆزىنى
ئۆلتۈرۈۋاتتۇ، دېگەن خەۋەرلەر تەرەپ - تەرەپكە تارالدى. ئەمما
ئىشەنچلىك خەۋەرلەرگە قارىغاندا، ئۇ ھەربىي سوت تەرىپىدىن
ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغانىدى.

1916 - يىلى يازدا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ
ياقۇب ئەمرى دېگەن مايور ئۇنۋانلىق بىر داڭلىق ئوفىتسېرى
ئەنۋەر پاشاغا قارشى ئىسيان پىلانلىدى. ئۇ ناھايىتى ئۇستا پارت-
لىتىش ماھىرى بولۇپ، 1908 - يىلىدىكى ئىنقىلابتىن بۇرۇنلا
ماكبىدون ھەرىكىتىگە قاتناشقان ۋە «بومبىچى ئەمىر» دەپ نام
ئالغانىدى. ئۇنى «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى مەركىزىي
كومىتېتىنىڭ مەشھۇر ھەيئەت ئەزاسى دوكتور نازىم، مىدھەت
شۈكرو ھەم ئەنۋەر پاشانىڭ باشقا رەقىبلىرى قوللايتتى. ياقۇب
ئەمرى يالغۇز بىرلا ئەنۋەرگە ئەمەس، بەلكى «ئىتتىھات ۋە تە-
رەككى» دىكى ئەنۋەرنىڭ ئادەملىرىنىڭ ھەممىسىگە قارشى ئى-
دى. ئۇ قوراللىق ھەربىي ئۆزگىرىش قىلىپ ھاكىمىيەتنى داردا-
نىل بوغۇزىنى قوغداش جېڭىدە زور خىزمەت كۆرسەتكەن مۇستاپا
كامالغا ئېلىپ بەرمەكچى ئىدى. ئەمما ساتقۇننىڭ مەخپىيەتلىكىنى
پاش قىلىپ قويۇشى بىلەن قولغا ئېلىندى. سوت ئۇنى خۇسۇسىي
مۇددىئاسى بىلەن ھۆكۈمەتكە قارشى سۈيىقەست پىلانلىغان دېگەن
گۇناھ بىلەن ئەيىبلەپ 1916 - يىلى سېنتەبىردە دارغا ئاستى،
گۇمانلىق دەپ قارالغان بىرقانچە ئوفىتسېر قولغا ئېلىندى.
بەزىلىرى يىراق ئالدىنقى سەپلەرگە ئەۋەتىلدى.

ئەنۋەر پاشا مۇستاپا كامالنىڭ داردانلى جېڭىدە قولغا كەل-
تۈرگەن شانلىق مۇۋەپپەقىيەتلىرى ۋە بۇنىڭ بىلەن ئېرىشكەن
يۈكسەك ئابروۋىدىن خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. ئۇ، مۇستاپا كامال-
نىڭ گېرمانىيە بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ قىلىۋاتقان ئۇرۇشقا قار-

شى ئىكەنلىكىنى، ئەمما ھەربىي بولۇپ قالغانلىقى ئۈچۈنلا بۇ -
رۇققا بويسۇنۇۋاتقانلىقىنىمۇ بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇستاپا
كامالدەك قابىلىيەتلىك قوماندان ئەڭ كۈچلۈك دۈشمەنلەرنى يو-
قتىدىغان جەڭگە كېرەك ئىدى. مۇستاپا كامالنىڭ 1915 - ۋە
1916 - يىللىرى ئۇ فرونتتىن بۇ فرونتقا يۆتكىلىش بىلەن
ئۆتتى.

چاناق قەلئە ئۇرۇشلىرى تاماملانغان كۈنى مۇستاپا كامال
ئەدىرئەدە تۇرۇشلۇق 16 - يۆنىلىش ئارمىيىسىنىڭ قوماندانلىقىدا -
نى ئۆتكۈزۈۋالغانىدى. 26 - فېۋرالدا ئەنۋەر پاشا تەرىپىدىن
چۈشۈرۈلگەن بىر بۇيرۇققا بىنائەن، قارارگاھنى ئەدىرئەدە تاش-
لاپ قويۇپ مۇھاپىزەتچىلىرى بىلەن بىللە شەرقىي فرونتتىكى
دىيار بەكرگە قاراپ ھەرىكەت قىلدى. بۇ ۋاقىتتا كاۋكازدىكى
شەرقىي فرونت 2 - ۋە 3 - ئارمىيە تەرىپىدىن تۇتۇپ تۇرۇلۇۋا-
تاتتى. قارا دېڭىز، فرات دەرياسى ۋە دەرىسىم ئارىسى 3 -
ئارمىيىگە بېرىلگەنىدى. شەرقىي فرونتنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى
تۈرك ئۇپراقلىرىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان نۇرغۇن شەھەر - قەلئە -
لەر رۇس ئارمىيىسىنىڭ ئىشغالىيىتى ئاستىدا تۇراتتى. مۇستاپا
كامال 4 - ئاينىڭ بېشىدىن باشلاپ ئۆزىنىڭ دۈشمەنلىرىگە
ئۇرۇشنى باشلىۋەتتى. ئۇ مىرلىۋا^①لىققا كۆتۈرۈلگەن كۈنى
مۇش^② ئەتراپىدا رۇسلار بىلەن جەڭ قىلىۋاتاتتى. شۇ كۈنى مۇش
دۈشمەننىڭ ئىشغالىيىتىدىن قۇتۇلدى، ئارقىنلار رۇس ئارمىيىسى
بېتلىستىنمۇ^③ ھەيدەپ چىقىرىلدى.

1917 - يىلى گېنېرال مۇستاپا كامال ئۈچۈن ئىنتايىن
ھەرىكەتلىك بىر يىل بولدى. ئۇ شۇ يىلى 7 - مارتتا 2 - ئارمىيە
قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى. 5 - ئىيۇلدا يېڭىدىن قۇرۇلغان 7
- ئارمىيىگە قوماندان بولۇپ كاۋكازدىن شامغا كەتتى. بۇ ئارمىيە

① تۇغ گېنېرال، تۇغ گېنېرال، گېنېرال مايور، شياۋجياڭ.
② بەرلىسى.
③ بەرلىسى.

گېرمانىيەلىك گېنېرال فون فالكنخېين قوماندانلىقىدىكى «يىلدىرىم» (چاقماق) گۇرۇپپىسى ئارمىيىسىگە تەۋە بولۇپ، شىمالىي شامىدىكى ھەلەب دېگەن يەردە تۇراتتى. شۇ يىلى سېنتە-بىرنىڭ ئاخىرىدا، گېرمانىيەلىك ئوفىتسېرلار تۈركلەرنىڭ ئىچكى ئىشلىرىغا قوپاللىق بىلەن ئارىلاشقانلىقتىن، مۇستاپا كامال فالكنخېين بىلەن تاكالىشىپ قالدى ۋە 7 - ئارمىيە قوماندانلىقى سالماھىيىتى بىلەن گەنەل كورماي رەھبەرلىرىگە ① ئۇزۇن بىر دوكلات سۇنۇپ، ئومۇمىي سىياسىي ۋە ھەربىي ۋەزىيەتنى تەھلىل قىلغاندىن كېيىن، گېنېرال فالكنخېيننىڭ تۇتقان يولىنى قاتتىق تەنقىدلىدى. بۇ ئۇنىڭ 1915~1916 - يىللىرىدىكى داردانىل ئۇرۇشى مەزگىلىدە گېرمانىيە ئارمىيىسىنىڭ گېنېرالى لىمان فون ساندىرس بىلەن تۇنجى قېتىم تۇتۇشۇپ قالغىنىدىن كېيىن گېرمانلار بىلەن 2 - قېتىملىق تۇتۇشۇپ قېلىشى ئىدى. شۇنداق قىلىپ مۇستاپا كامال شۇ يىلى 9 - ئۆكتەبىردە 7 - ئارمىيىنىڭ قوماندانلىقى ۋەزىپىسىنى ئەلى رىزا پاشاغا تاشلاپ بېرىپ ئىستانبۇلغا كەتتى.

11 - ئۆكتەبىر كۈنى مۇستاپا كامال 2 - ئارمىيە قوماندانلىقىغا يۆتكەلدى، بىراق ئۇ بۇ ۋەزىپىنى قوبۇل قىلمىغانلىقى ئۈچۈن باش شتاب ئۇنىڭ ئىستانبۇلدا قېلىپ باش قارارگاھتا تۇرۇشىغا رۇخسەت قىلدى. 1917 - يىلى يىل ئاخىرىدا مۇستاپا كامالنىڭ بۆرەك كېسىلى قوزغالدى ۋە داۋالنىش ئۈچۈن چەت ئەلگە چىقىشقا ھازىرلىنىۋاتقاندا، كۈتۈلمىگەن يەردىن يەنە بىر يېڭى ۋەزىپە ئۇنى قارشى ئالدى. بۇ ۋەلىئەھد ۋاھىدەدىن بىلەن بىللە چەت ئەلگە چىقىش سەپىرى ئىدى.

1917 - يىلى ئۆكتەبىردە، گېرمانىيە پادىشاھى ۋىلھېلم II ئىستانبۇلنى زىيارەت قىلدى. ئەمما، بۇ قېتىمقى زىيارەت گېر-

① باش شتاب.

مانىيىگە ھېچقانداق مەنپەئەت ئەكەلمىدى، پادىشاھ ۋىلھېلمنىڭ زىيارىتىدىن كېيىن، سۇلتان مۇھەممەد V نىڭ ئورنىغا تەختكە چىقىدۇ دېيىلگەن ۋەلىئەھد ۋاھىدەدىن گېرمانىيىنى زىيارەت قىلماقچى بولۇپ، مۇستاپا كامالنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بىللە بېرىشى بەلگىلەندى. 1917 - يىلى قىشتا مۇستاپا كامالنىڭ مۇھاپىزەت - چېلىكىدىكى سۇلتان ۋەلىئەھد مۇھەممەد VI (ۋاھىدەدىن) گېرمانىيىدە زىيارەتتە بولدى ۋە ئىمپېراتور ۋىلھېلم II، مارشال ھىندېنۋرگ ۋە گېنېرال لودېندۇرفلار بىلەن كۆرۈشتى. مۇستاپا كامال گېرمانىيىنىڭ ئالدىنقى فرونتتىكى ئۇرۇش ھازىرلىقلىرىدىن كۆزدىن كەچۈرگەندە، گېرمانىيە ئارمىيىسى باش قۇماندانلىق شتابىنىڭ ۋاھىدە دىنغا كۆرسەتكەن نىشانلىرىنى دەڭسەپ كۆرۈپلا قالماستىن، بەلكى كۆرۈش بەلگىلەنمىگەن باشقا تەرەپلىرىدىنمۇ ئىنچىكە كۆزەتتى. مۇستاپا كامال ئاخىرىدا گېرمانىيىنىڭ چوقۇم مەغلۇپ بولىدىغانلىقىنى جەزىملەشتۈردى ۋە تۈركىيە دەرىجىسىدە تەدبىر قوللىنىپ، گېرمانىيىگە بېقىنىشتىن قۇتۇلۇشى كېرەك دېگەن قارارغا كەلدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، بۇنىڭ ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئەنۋەر ۋە تەلئەتلەرنى قۇشۇندىن تازىلاپ چىقىرىش لازىم ئىدى.

ھەرقانداق ئىشتا ئەزەلدىن كەسكىن قارار قىلىدىغان گېنېرال مۇستاپا كامال ۋەلىئەھد ۋاھىدەدىن بىلەن بىللە ياۋروپا سەپىرىگە چىقىش توغرىلىق بۇيرۇق تاپشۇرۇۋالغاندىلا، تۇنجى قېتىم ئىككىلىنىپ قالغانىدى. ئۇ دەسلىپىدە بۇ بۇيرۇققا ئانچە كۆڭۈلشەنمىگەن بولسىمۇ، كېيىن مۇشۇ سەپەرداشلىق پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ بەزى ھەقىقەتلەرنى ئۇنىڭ سەمىگە سېلىش قارارىغا كەلدى. شۇنداق قىلغاندىلا، يارنىڭ گىرۋىكىدە بولسىمۇ تۇرۇپ قېلىش ئىمكانىيىتى بولاتتى. مۇستاپا كامال ۋاھىدەدىن سەپەر ئۈستىدە پۈتۈن ۋەقەلەرنى يىغىنىسىدىن يىپىغىچە سۆزلەپ بەردى ھەم كۈتۈلگەن ۋە كۈتۈلمىگەن ئاقىۋەتلەرنى ئوتتۇرىغا

قويۇشقا تىرىشتى. قايتىش سەپىرىدىمۇ ئۇ بۇ كۆزقاراشلىرىنى ئۇنىڭغا توختىماستىن ئېيتتى. ۋاھىدەدىن مۇستاپا كامالنىڭ دېگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى دىققەت بىلەن ئاڭلىدى، ئەمما بۇ ئە. جىرلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئالدىدا بىكارغا كەتتى.

مۇھەممەد VI تەختكە چىقىپلا ئاۋۋالقى كونا پەدىدە مېڭىپ ھوقۇقى سارايغا مەركەزلەشتۈردى. تۈركىيىنىڭ گېرمانىيىگە بېقىندى بولۇش سىياسىتى ئۆزگەرتىلمىدى. گېنېرال مۇستاپا كامالنىڭ ياۋروپا سەپىرىدە ئۇنىڭغا مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ئېيتقان پىكىرلىرىنى ئەنۋەر بىلەن تەلئەت پاشاغا ئېقىتماي - تېمىتاي يەتكۈزدى. بۇنىڭ بىلەن مۇستاپا كامال قايتىدىن يەنە شام ئالدىنقى فرونتىغا بېرىش توغرىلىق بۇيرۇق تاپشۇرۇۋالدى. مۇستاپا كامال 1918 - يىلى 5 - يانۋاردا ۋەلسئەھد ۋاھىدە - دىن بىلەن بىللە گېرمانىيىگە قىلغان زىيارىتىنى تۈگىتىپ ئىس - تانبۇلغا قايتقاندىن كېيىن، 13 - مايدا بۆرەك كېسىلىنى داۋالدى. تىش ئۈچۈن ۋېنا ۋە كارس بادقا مەخسۇس بارغانىدى. يېڭى جەڭ بۇيرۇقى چۈشكەن چاغدا، ئۇ تېخى ئاۋسترالىيىدە داۋالىنىۋاتاتتى. شۇ يىلى ئىيۇلدا، ئۇ تېخى تولۇق ساقايماي تۇرۇپلا بۇيرۇق - قا بىنائەن ئىستانبۇلغا قايتتى ۋە 7 - ئاۋغۇست كۈنى يەنە قايتىدىن ئىككىنچى قېتىم 7 - ئارمىيە قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى. بۇ ۋاقىتتا 7 - ئارمىيە ھەلەبتىن پەلەستىننىڭ يۆتكەلگەندى.

مۇستاپا كامال پەلەستىن فرونتىغا يېتىپ بارغان چاغدا ئەنگىلىيە - فرانسىيە باشچىلىقىدىكى ئانتانتا دۆلەتلەر ئاساسىي كۈچىنى ئوتتۇرا شەرققە يۆتكەپ ھەل قىلغۇچ جەڭ باسقۇچىغا كىرگەندى. 26 - ئۆكتەبىر، ئۇ قوماندانلىق قىلغان 7 - ئارمىيە دۈشمەنلەرنىڭ ھۇجۇمىنى ھازىرقى چېگرا سىزىقىغىچە ئاپىرىپ توختاتتى. ئۇ گېرمانىيىلىك گېنېرال لىمان فون ساندېرسنىڭ ئورنىغا «يىلدىرىم» گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىنىڭ قو -

ماندانلىقىغا تەيىنلىنىپ ھەلەبىنىڭ شىمالىدا ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق جەڭگە تەييارلىنىۋېتىپ، «مۇندۇروس مۇتارىكەسى» (ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى) نىڭ ئىمزالانغانلىقىدىن خەۋەر تاپتى.

مۇندۇروس ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئەنگىلىيەگە پايدىدەلىق ئىدى. شۇڭا كېلىشىم ئىمزالىنىش بىلەنلا ئەنگىلىيە ئارمىيىسى ئۆزىگە بېرىلگەن قانۇنسىز ھوقۇقتىن تولۇق پايدىلىنىپ، كېلىشىمدە بەلگىلەنگەن چېگرا - پاسسىلارغىمۇ پىسەنت قىلماي، يولسىزلىق بىلەن ئىچكىرىلەپ كىردى. باغدادنى ئىشغال قىلغان ئەنگىلىيە ئارمىيىسى قوماندانى ئۇ يەردە تۇرۇشلۇق تۈركىيىلىك لىەرنى مۇسۇل ۋە پۈتكۈل ئىراقتىن دەرھال كېتىشكە بۇيرۇدى. مۇسۇلدا تۇرۇشلۇق تۈركىيە ئارمىيىسى قوماندانى «مۇسۇل ئەزەلدىن ئىراقنىڭ زېمىنى ئەمەس، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئۇرۇش توختىتىلىشتىن بۇرۇن ئەنگىلىيىلىكلەر تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغانمۇ ئەمەس، ئۇ ئەسلىدىلا تۈركىيىگە تەۋە» دېگەندە، ئەنگىلىيە ئارمىيىسى گېنېراللى بىر خەرىتىنى ئېچىپ ئۇنىڭغا كۆرسەتتى. خەرىتىگە كۆرە، مۇسۇل، مۇسۇل ئۆلكىسى، ئاناتولىيە نىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى كەڭ كەتكەن زېمىن، ھەتتا دىيار بەكرىمۇ ئىنگىلىزلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ بولغانىدى. شۇنداق قىلىپ، 1918 - يىلى 8 - نويابىر كۈنى ئەنگىلىيەنىڭ دۆلەت بايرىقى مۇسۇلدىكى ھۆكۈمەت بىناسىنىڭ ئۈستىگە قالدۇرىلدى.

ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالانغان چاغدا، ئىسكەندەر دۇرۇن «يىلدىرىم» گۇرۇپپىسى ئارمىيىسىنىڭ قولىدا بولۇپ، گېنېرال مۇستاپا كامال مۇشۇ يەردە تۇرۇپ، ئەنگىلىيە دېڭىز ئارمىيىسى قۇرۇقلۇقتا جەڭ قىلغۇچى قىسىملىرىنىڭ قۇرۇقلۇقتا چىقىشىنى توسۇۋاتاتتى. ئۇ ئىنگىلىزلارنىڭ ئىسكەندەر دۇرۇن پورتىدىن قۇرۇقلۇققا چىقىپ كېڭەيمەكچى بولغان پىلانىنى ئالدىن بىلىۋېلىپ، ئارمىيىگە: «ئىنگىلىزلارنىڭ ئىسكەندەر دۇرۇنغا

بارىدىغان يولىنى توسۇۋېتىڭلار!» دەپ بۇيرۇق بەردى. مۇستاپا كامالنىڭ بۇ ھەرىكىتىدىن سادرازام ئەھمەد ئىززەت پاشا دەرھال خەۋەر تاپتى ۋە ئۇنىڭغا: «دۆلەت ئىشلىرى قىيىن بولۇۋاتىدۇ، قاراملىق قىلىپ ئىنگىلىزلارغا چېقىلغۇچى بولماڭ، ئەنگىلىيگە قارشى ئۇرۇش قىلىش جىنايەت!» دەپ تېلېگرامما ئەۋەتتى. كۈچلۈك ۋەتەنپەرۋەرلىك روھىغا باي گېنېرال مۇستاپا كامالنىڭ بۇنداق توخۇ يۈرەكلىك بىلەن چۈشۈرۈلگەن بۇيرۇقنى «ۋەتەنگە ھاقارەت كەلتۈرىدىغان ئىپلاسلىق» دەپ تىللىشى تۈر-غان گەپ ئىدى. سادرازام ئەھمەد ئىززەت پاشا مۇندۇروس ئۇ-رۇش توختىتىش كېلىشىمىگە كۆرە، ئىنگىلىزلارنىڭ ئىسكەندۇ-رۇن پورتىنى ئىشغال قىلىش ھوقۇقىنىڭ يوقلۇقىنى بىلەتتى. ئەمما، شۇنداق تۇرۇقلۇق يەنە تاجاۋۇزچىلارغا يول قويدى. 1918 - يىلى 6 - نوپابىر كۈنى، مۇستاپا كامال ئىستانبۇل-غا تېلېگرامما يوللاپ، ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا سوراپ ئارمىيە قوماندانلىق ھوقۇقىدىن ۋاز كەچتى. ئەتىسى ئۇنىڭ قوماندانلىقى ئاستىدىكى «يىلدىرىم» گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسى قوماندانلىق ئىشتابى تارقىتىۋېتىلىپ، قىسىملار ئىمپېرىيە ھەربىي ئىشلار نازارىتىنىڭ ئەمرىگە ئۆتتى. ئىككى ھەپتىدىن كېيىن گۇرۇپپىد-ۇوي ئارمىيە تارقىتىۋېتىلىپ، مۇستاپا كامال پايتەختكە چاقىر-تىلدى.

مۇستاپا كامال ھاياتىنىڭ ئاخىرغىچە يېنىدىن ئايرىلمىغان كانىۋوي جەۋاد ئابباس گۈرەر (1887 - 1943 - يىللىرى) نىڭ مۇھاپىزەتچىلىكىدە 13 - نوپابىر كۈنى ھەيدەر پاشادا پويىزدىن چۈشتى. ئۇ مەغلۇپ بولغان دۆلەتنىڭ مەغلۇپ بولمىغان قوماندان-نى ئىدى.

ئەلى رىزا ئوغلى مۇستاپا كامال 1905 - يىلىدىن 1918 - يىلىغىچە بولغان 10 نەچچە يىللىق ئۇرۇشتا ئوسمانلى ئىمپېرىيى-سى ئۈچۈن قورال كۆتۈرۈپ جەڭ قىلىپ، 5 - دەرىجىلىك

مەجىدى نىشانى، 4 - دەرىجىلىك ئوسمانلى نىشانى، لىگولون دېھوننەر شوۋايە نىشانى (فرانسىيىنىڭ)، سانت ئالېكساندىر نىشانىنىڭ جومان دىئور دەرىجىلىك ھەربىي مېدالى (بۇلغارىيە - تانىنىڭ)، ھەربىي لايىقەت مېدالى (كۈمۈش)، ھەربىي لايىقەت مېدالى (ئالتۇن)، 3 - دەرىجىلىك ئوسمانلى نىشانى، نېمىس تۆمۈر سەلپ نىشانى، 1 - ۋە 2 - دەرىجىلىك تۆمۈر سەلپ نىشانى (گېرمانىيىنىڭ)، 2 - دەرىجىلىك مەجىدى نىشانى، 3 - دەرىجىلىك مۇھارەبە لايىقەت مېدالى (ئاۋستىرىيىنىڭ)، 2 - دەرىجىلىك ئۇرۇش ئالامەتلىك ھەربىي لايىقەت مېدالى (ماجارىيە - تانىنىڭ)، 2 - دەرىجىلىك ئوسمانلى نىشانى، ئۇرۇش ئىمتىياز مېدالى، 1 - دەرىجىلىك قىلچىلىق مەجىدى نىشانى، 1 - دەرىجىلىك پىرۇسىيە قىرانلىقى لايىقەت نىشانى ۋە ئافغانىستان لىئەم - رى ئەلا نىشانى قاتارلىق شان - شەرەپ ئوردىنلىرىغا ئېرىشكەن مەشھۇر گېنېرال بولۇپ، قارماققا ئانافارتالار قەھرىمانى ۋە ئىستانبۇلنىڭ نىجاتچىسى دەپ تىللاردا داستان بولغان بۇ ئۇلۇغ ئادەم ئەمدى ھېچنەرسىگە ئەرزىمەس بولۇپ قالىدىغاندەكلا تۇراتتى.

مۇستاپا كامال كانئۇۋىي بىلەن ئىستانبۇلغا كەلگەندىن كېيىن پەراپالاس مېھمانخانىسىغا چۈشتى. ئاۋۋال سۇلتان مۇھەممەد VI نى، كېيىن ئۆزىنى ئىستانبۇلغا چاقىرىتقان سادرازام، باش قوماندان ۋە ھەربىي ئىشلار نازىرى ئەھمەد ئىززەت پاشانى ئىزدەپ تاپتى. بۇ چاقىرتىشنىڭ ياخشى، پىلانلىق ۋە دەل جايدا بولمىغانلىقى ئۇزاق ئۆتمەي ئاشكارىلىنىپ قالدى. ئىززەت پاشا ئۇنى: «ئىسكەندۇرۇنغا يۈرۈش قىلىش قارىسىغا ئىش قىلغاندەك، ئۆزىڭىز ياش، ئىشقا يولۇققاندا تولۇق ۋە گەتراپلىق ئويلاڭ. مايدىكەنسىز» دەپ ئەيىبلىدى.

مۇستاپا كامال دۆلەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن سىياسىيىنى يېڭىلاش كېرەكلىكى ھەققىدە ئىززەت پاشاغا نەچچە رەت تەكلىپ

بەرگەن بولسىمۇ، ئىززەت پاشا ئۇنى قەتئىي رەت قىلدى. مۇستاپا-
پا كامال ئۇنىڭ بىلەن داۋاملىق سۆزلىشىشنىڭ ئۈنۈم بەرمەيدى-
غانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە خوشلىشىپ چىقىپ كەتتى.
مۇستاپا كامال ئىستانبۇل ئاسمىنىدا ئەنگلىيە دۆلەت بايرى-
قىنىڭ لەپىلدەپ تۇرغىنىنى، چەت ئەل ئارمىيىلىرىنىڭ تۈرك
زېمىنىدا كۆرەڭلەپ چاڭ - توزان چىقىرىپ يۈرگىنىنى كۆرۈپ
قاتتىق ئازابلىناتتى. مۇستاپا كامال گەرچە ئىمپېرىيە ئۈچۈن
زەپەر قۇچقان گېنېرال بولسىمۇ، ئەمما بۇ قېتىمدا ھېچقانداق
ھەرىكەت قىلالىمىدى، ئەكسىچە توخۇ يۈرەك سۇلتان ۋە سىياسى-
ئونلارنىڭ قاتتىق تەنقىد ۋە بېسىمغا ئۇچرىدى. شۇنىڭدىن كې-
يىن، ئۇ شىشلىدە^① بىر ئۆيىنى ئىجارىگە ئالدى ۋە ئىشلىرىنى شۇ
يەردە قىلماقچى بولدى. ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇ ئانىسى زۆبەيدە خانىم
ۋە سىڭلىسى ماقبۇلە ئاتادان (1885~1956 - يىللىرى) نى
سېلانكتىن ئىستانبۇلغا ئالدۇرۇپ كەلدى. مۇستاپا كامال يېڭى
ئۆيگە كۆچۈپ كىرىشى بىلەنلا، ئەلى فۇئاد پاشا، كازىم قارا بەكر
پاشا، ئىسمەت بەي ۋە ھۈسەين رائۇف بەيلەر ئۇنىڭ دائىملىق
مېھمىنى بولۇپ قالدى

① ئىستانبۇلدىكى بايلار مەھەللىسى.

تۆتىنچى باب

ئەنۋەر پاشا گېرمانلار بىلەن بىللە

1908 - يىلى «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ ئىدىيە قىلابى گەرچە سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ ھاكىمىيەتلىك تۈزۈمىگە خاتىمە بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما ئىمپېرىيىنى چەت ئەللەرگە بېقىندى بولۇشتىن قۇتۇلدۇرالمىدى ھەم دۆلەتنىڭ مىللىيلىشىشىنى ئىشقا ئاشۇرالمىدى. 1913 - يىلى ئۇلار مىللىي سانائەتنىڭ تىكلەشكە ياردەم بېرىش ئۈچۈن «سانائەت مۇكاپاتى قانۇنى» نى ئېلان قىلدى. ئۇنىڭغا ئاساسلانغاندا، سانائەت كارخانىلىرى دۆلەتنىڭ ئېتىبار بېرىشىدىن بەھرىمەن بولاتتى. ئەمما بۇ قانۇن ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى بارلىق كارخانىلارنى، جۈملىدىن چەت ئەل كارخانىلىرىنىمۇ ئېتىبارلىق ھوقۇقىغا ئىگە قىلدى. بۇنىڭ بىلەن چەت ئەل كارخانىلىرى تۈركىيىدىكى مىللىي سانائەت كارخانىلىرىدىنمۇ كۆپرەك پايدا ئالدى.

تۈركىيىدە پۈتۈن ئاھالىنىڭ 5 پىرسەنتىنى ئىگىلەيدىغان ئاز ساندىكى پومبىشچىك، باي دېھقانلار پۈتۈن تېرىلغۇ يەرنىڭ 65 پىرسەنتىگە، ئەكسىچە پۈتۈن ئاھالىنىڭ 87 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدىغان دېھقانلار تېرىلغۇ يەرنىڭ 35 پىرسەنتىگە ئىگىدارچىلىق قىلاتتى. 8% ئاھالە يەرسىز ئىدى. «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدىكىلەر دەسلەپتە دېھقانلارغا يەر تەقسىملىپ بېرىش مەزىدەپ ۋەدە بەرگەن بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ھېچقانداق ئىش قىلمىدى. 1908 - يىلى سېنتەبىردە ماقۇللانغان پروگراممىدا،

ئۇلار «يەر ئىگىلىرىنىڭ مەنپەئىتىگە دەخلى - تەرۇز قىلمىغان ئەھۋال ئاستىدا» دېھقانلارغا يەر بېرىلىدۇ، دەپ قارار قىلدى ۋە ھاشىرىنى ئەمەلدىن قالدۇردى. ئەمما، 1911 - يىلى ماقۇللانغان پروگراممىدا ئۇنىڭدىن يېنىۋالدى. 1913 - يىلى ئىشچىلار ئۆي-يۇشمىلىرى بىلەن ئوسمانلى سوتسىيالىستلار پارتىيىسى ئەزالىرى قاتتىق باستۇرۇلدى. 1914 - يىلى تۈركىيىدىكى بارلىق سىيا-سىي ھوقۇق «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ «ئۈچ باھادىرى» دەپ نام ئالغان ئەنۋەر پاشا، تەلئەت پاشا ۋە جامال پاشالارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتتى.

ئەنۋەر پاشا 1881 - يىلى ئىستانبۇلدا تۆمۈريول خادىمى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، ياش ۋاقتىدا ئىستانبۇل قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۈنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرۈپ ئۇزاق ئۆتمەي، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» گە قاتناشقان. 1908 - يىلىدىكى ئىنقىلابتا ئالاھىدە رول ئوينىغانلىقى ئۈچۈن «ھۆرلۈك قەھرىمانى» دەپ نام ئالغان. 1909 - يىلىدىن 1911 - يىلىغىچە تۈركىيىنىڭ گېرما-نىيىدە تۇرۇشلۇق ھەربىي ئەمەلدارى بولغان ھەم قۇرۇقلۇق ئار-مىيىسى بويىچە ئوتتۇرا دەرىجىلىك ھەربىي ئۇنۋانغا ئېرىشكەن. 1913 - يىلى سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ، ئىمپېرىيە قۇرۇق-لۇق ئارمىيە ۋەزىرى بولغان ۋە گېنېراللىققا كۆتۈرۈلۈپ «پاشا» دەپ ئاتالغان. 1914 - يىلى ئوسمانلىلار ئوردىسىدىكى بىر مەلىكە بىلەن توي قىلغانلىقى ئۈچۈن «داماد»^①لىققا ئېرىشكەن. ئەنۋەر پاشا داڭقى چىققان تەۋەككۈلچى ئىدى، ئۇنىڭ «بوناپارت» دېگەن لەقىمى بولغاچقا، كىشىلەر ئۇنى ئادەتتە «كىچىك ناپولې-ئون» دەپ چاقىراتتى.

تەلئەت پاشا 1874 - يىلى ئەدىرەدە بىر نامرات ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن، يۇرتىدا يەرلىك مەكتەپنى پۈتتۈرگەندىن كې-

① داماد - ساراي كۇيىغولى، سۇلتاننىڭ كۇيىغولى دېگەن مەنىدە.

يېنى، ئەدىرنە تېلېگرافى ئىدارىسىدە ئىشلىگەن، كېيىن سېلانكى-تىنكى پوچتا - تېلېگرافى ئىدارىسىدە مۇدىر كاتىپ بولغان. بۇ جەرياندا خىزمەت قۇلايلىقلىرىدىن پايدىلىنىپ، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» گە خېلى كۆپ ئىشلارنى قىلىپ بەرگەن. ئىنقىلابتىن كېيىن، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدە ھەر خىل ۋەزىپىلەرنى ئۆتىگەن، بىر مەزگىل ئىچكى ئىشلار ۋەزىرى، مەركىزىي كومىتېتنىڭ رەئىسى بولغان. ئۇ «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدىكى تونۇلغان سىياسەتچى بولۇپ، تۈركىيە بۇرژۇئازىيەسى ئىچىدە ناھايىتى يۇقىرى ئابىرۇيغا ئىگە ئىدى. 1917 - يىلى سادىرازا مىلققا كۆتۈرۈلگەن. ئۇ ئۆتكۈر، يىراقنى كۆرىدىغان ۋە ئاداۋەت ساقلىمايدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ شۇنداق زور ئابىرۇيغا ئىگە بولسىمۇ، يەنىلا ئەنۋەر پاشانىڭ ئاغزىغا قارايتتى.

جامال پاشا 1872 - يىلى ئىستانبۇلدىكى بىر ھەربىي ئائىلىدە تۇغۇلغان. ئۇ ھېچنەمىدىن قورقمايدىغان، خىيالغا كەلگەننى قىلىدىغان، ھەرقانداق ئىشتا قىپپالغىچ ئوتتۇرىغا چىقىدىغان ئادەم بولۇپ، ئەنۋەر پاشاغا زادى ئوخشىمايتتى. ئىستانبۇل بۇل قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۈنۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىگە كىرگەن. 1913 - يىلىدىن كېيىن، ئۇ ئىستانبۇل گارنىزۇن قوماندانلىق شتابىنىڭ شتاب باشلىقى، ئىمپېرىيىنىڭ دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى، سۈرىيە تۇرۇشلۇق قۇرۇقلۇق ئارمىيە باش قوماندانى، ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق قىسىملارنىڭ باش مۇپەتتىشى قاتارلىق ۋەزىپىلەرگە تەيىنلەنگەن. ئۇ ھەربىي رازۋېد ئىشلىرىغا پۇختا، يۇقىرى ئابىرۇي، روپلۇق، مەسئۇلىيەتچان، كەسكىن، قاتتىق قول ۋە رەھىمسىز ئادەم ئىدى. ئۇنىڭدا تەلئەت پاشانىڭكىدەك يۇقىرى ئابىرۇي، ئەنۋەر پاشانىڭكىدەك يۇقىرى ئارمىيە ھوقۇقى يوق ئىدى، شۇڭا ئۇ ئالدىنقى ئىككىيلەنگە بېقىنچىراق ئىش قىلاتتى.

«ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدىكى بۇ ئۈچ باھادىر

ھەدەپ ئۆزىنى كۆرسىتىشكە تەمىشلىرىزاتقاندا، ئوسمانىيلارنىڭ مىللەت مەجلىسى تارقىلىپ كەتكەن ۋە سۇلتان مۇھەممەد V (رەشاد) قېرىپ 72 ياشقا كىرىپ قالغانىدى. سۇلتان ئەخلاىي جەھەتتە چۈشكۈنلىشىپ، جىسمانىي جەھەتتىن زەئىپلىشىپ كار-دىن چىققان بولغاچقا، دۆلەت ئىشلىرىدىن ئاساسەن ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ باشقىلارنىڭ ئۆزىگە تېگىپ كېتىشىدىن قورقۇپلا تۇراتتى، شۇڭا ئەنۋەر پاشانىڭ ئىمپېرىيىگە قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى بولغانلىقىنىمۇ گېزىتىش ئۇقتى.

1913 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا، گېنېرال ئوتتو لىمان فون ساندىرس (1855~1929 - يىللىرى) باشچىلىقىدىكى گېرمانىيە ھەربىي ۋەكىللەر ئۆمىكى ئىستانبۇلغا كەلدى. ئۇلارنىڭ مەقسىتى گېرمانىيە، ئاۋستىرىيە، تۈركىيە ئۈچ دۆلەت بىرلىشىپ ئەنگلىيە، فرانسىيە، ئىتالىيە قاتارلىق ئاتانتا دۆلەتلەرگە ئۈرۈش ئېلان قىلىشنى پىلانلاش ئىدى. ساندىرس بىلەن ئەنۋەر گېرمانىيە ھەربىي ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ يېتەكچىلىكىدە، تۈركىيە يە ئۆزىنىڭ ھەربىي تالانتىنى قايتىدىن نامايان قىلالايدۇ، دېگەن پىكىرگە كېلىشتى.

ئەمما نامرات، قالاق ۋە ھەرقايسى جەھەتلەردە ئاجىز ئورۇندا تۇرۇۋاتقان، ھالىدىن كەتكەن بۇ قېرى ئىمپېرىيە تېخى ئەمدىلا تىرىپولى ئۇرۇشى، بالقان ئۇرۇشىدىن قول ئۈزۈپ ھاردۇقىنى چىقىرىۋاتاتتى. بۇ ئۇرۇشلار ئۇنى ئىقتىسادىي ۋە مالىيە جەھەتتە تىن نۇرغۇن چىقىمغا ئۇچرىتىپ، ئارمىيىنىڭ ئۈزۈل - كېسىل پارچىلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. بۇ چاغدا تۈركىيە ئارمىيەسىگە ئەڭ كېرەكلىك بۇلۇۋاتقىنى ئوق-دورا، كىيىم - كېچەك ھەم ئۆتۈك ئىدى. تۈركىيە دېڭىز ئارمىيىسى قارا دېڭىزدىكى رۇسىيە فلوتى بىلەن رىقابەتلىشەلەيتتى، ئەمما نۇرغۇن ئۇششاق ئاراللاردىن تەركىب تاپقان ئېگەي دېڭىزدىكى گىرېتسىيە فلوتىغا رەقىب بولالمايتتى. تۈركىيىنىڭ ئەنگلىيىگە بۇيرۇتقان ئىككى

تۇرۇش پاراتى تېخى ياسىلىپ بولمىغان بولۇپ، بۇنداق ئەھۋالدا تۈركىيە ھۆكۈمىتى ئالدىنقى ئىككى قېتىملىق ئۇرۇشتىنمۇ دەھشەت ۋە خەتەرلىك بولغان بۇ يېڭى ئۇرۇشقا قاتناشسا، غەلبە قازىنىشىغا ئىشەنمەك تەس ئىدى، شۇڭا نۇرغۇن ئادىل كۆزەتكۈچىلەر، ھەتتا تۈركىيىنىڭ بەزى رەھبەرلىرىمۇ بۇ تەۋەككۈلچىلىككە ئانچە ئىشەنچ باغلىمىدى.

1914 - يىلى 28 - ئىيۇندىكى سارايبۇۋ ۋەقەسىدىن باشلاپ 23 - ئىيۇلدىكى ئاۋسترىيىنىڭ سېربىيىگە ئەڭ ئاخىرقى ئۇلتىدە ماتۇم تاپشۇرغىنىغا قەدەر بولغان بىر ئاي ۋاقىت ئىچىدە، گېرمانىيە ھۆكۈمىتى تۈركىيىگە باشتىن - ئاياغ قايتا ھەرىكەتلىنىش ئۈچۈن پۇرسەت يارىتىپ بېرىش مەيدانىدا تۇردى.

1914 - يىلى ئىيۇلنىڭ 5 - كۈنى، گېرمانىيىنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق باش ئەلچىسى فون ۋانگىنگېم پوتىدام شەھىرىدە ئۇقتۇرۇش تاپشۇرۇۋېلىپ، گېرمانىيە ھۆكۈمىتىنىڭ قەتئىي ھالدا ياۋروپا ئۇرۇشى قىلىشىنى قارار قىلغانلىقىدىن خەۋەر تاپتى. گەرچە مۇشۇ كۈنلەردە بىرلىنغا چاقىرتىلغان ئەنۋەر پاشا شۇ يەردە گېرمانىيە ئارمىيىسى باش شتاب باشلىقى فون مولتىكى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزگەن بولسىمۇ، ئەمما گېرمانىيە ھۆكۈمىتى ئىتتىپاق تۈزۈش توغرىسىدا تۈركىيە ھۆكۈمىتىگە كونكرېت تەكلىپ بەرمىدى. ئىيۇل ئايلىرىنىڭ بېشىدا، سارايبۇۋ ۋەقەسى يۈز بېرىپ بىرقانچە كۈندىن كېيىن، تۈركىيە دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى جامال پاشا پارىژغا يۈرۈپ كەتتى، قارىماققا ئۇ فرانسىيە دېڭىز ئارمىيىسىنىڭ ھەربىي مانېۋىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە بارغاندەك قىلىسىمۇ، ئەمەلىيەتتە فرانسىيە بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش مۇمكىنچىلىكىنىڭ بار - يوقلۇقىنى بىلمەكچى ئىدى. جامال پاشا فرانسىيە تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقى سىياسىي مەھكىمىسىنىڭ ئەمەلدارى مارژىرىن بىلەن قىلىشقان سۆھبىتىدە تۈركىيىنى ئاندىن تاندا دۆلەتلەر قاتارىغا كىرگۈزۈشنى تەلەپ قىلدى. ئەمما،

مارژيرىن بۇ ئىشقا ئۆز بېشىمچىلىق قىلىپ پوزىتسىيە بىلدۈرسە بولمايدىغانلىقىنى، فىرانسىيىنىڭ جۇمھۇرىيەت رەئىسى رۇسىيە-گە زىيارەتكە بېرىشتىن بۇرۇن بۇ تەكلىپنى فىرانسىيىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىغا ئۇقتۇرۇپ قويدىغانلىقىنى ئېيتتى. جامال پاشا فىرانسىيە ۋەكىلىنىڭ بۇ جاۋابىنى پاسسىپ رەت قىلىش، دەپ ھېسابلىدى.

1914 - يىلى 18 - ئىيۇلدا، جامال پاشا پارىژدىن ئايرىلدى. 23 - كۈنى ئىستانبۇلدا ئۆتكۈزۈلگەن «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ ئىنقىلاب بايرىمىنى تەبرىكلەش چوڭ يىغىنىدا گېرمانىيە گېنېرالى ئېرىك فون فالكنخېين (1861~1922 يىللىرى) جامال پاشا بىلەن گېرمانىيە - تۈركىيە ئىتتىپاقى تۈزۈش توغرىسىدا سۆزلەشتى ۋە ھەر ئىككى تەرەپ بۇ ئىشنىڭ تەييارلىقىغا كىرىشتى. شۇ يىلى 1 - ئاۋغۇست كۈنى گېرمانىيە رۇسىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى. ئەمما، رۇسىيە بۇ ھەرىكەتكە قىزىقمىدى، بەلكى 1908 - ۋە 1911 - يىللىرى ئۆتكۈزۈلگەن دىپلوماتىيە سۆھبىتى ۋاقتىدىكىگە ئوخشاش دېڭىز بوغۇزىنى رۇسىيەگە قوشۇۋېتىشتە ئەمەس، بەلكى بوغۇزدا رۇسىيە پاراخوتلىرىنىڭ ھەرىكەتلىنىشىگە رۇخسەت قىلىش دېگەن پىكرىدە چىڭ تۇردى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىرى رۇسىيىنىڭ بۇ مۇددىئاسىنى ئاللىقاچان بىلەتتى. رۇسىيە بىلەن گېرمانىيە تەرەپنىڭ باياناتلىرى ئۇلارغا تەسىر كۆرسەتتى، چۈنكى گېرمانىلار تۈركىيە دائىرىلىرى ئارىسىدا رۇسىيە تەھلىكىسى ھەققىدە تەشۋىقات ئېلىپ بارغانىدى. ئاۋغۇستنىڭ 2 - كۈنى چۈشتىن كېيىن سائەت 4 تە گېرمانىيە ئارمىيىسى گېنېرالى فالكنخېين سادرازام سەئىد خەلىم پاشا باشچىلىقىدىكى تۈركىيە ھەربىي ئىشلار كومىتېتى بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش ئەھدىنامىسىنى ئىمزالىدى. ھەربىي ئىشلار كومىتېتى سادرازام سەئىد خەلىم پاشا، ئىچكى ئىشلار ۋەزىرى تەلئەت پاشا، قۇرۇقلۇق ئارمىيە

ۋەزىرى ئەنۋەر پاشا، دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى جامال پاشا، مالىيە ۋەزىرى جەۋدى بەي ھەم ئەدلىيە ۋەزىرى خەلىل بەيلەردىن تەرىكسب تاپقان بولۇپ، ئۇ ئەمەلىيەتتە ئەنۋەر پاشانىڭ قولىدىكى ھوقۇقلۇق غەيرىي رەسمىي تەشكىلات ئىدى. گېرمانلار بىلەن ئەھدىنامە ئىمزالاشقا جامال پاشا قاتارلىقلار قاتناشتۇرۇلمىدى، سۇلتان ۋە باشقا ۋەزىرلەر بۇ ئىشتىن ئەتىسى خەۋەر تاپتى. ئەھدىنامە سەككىز ماددىلىق بولۇپ، 3 - ۋە 4 - ماددىلاردا رىدا «ئۇرۇش ۋاقتىدا گېرمانىيە ھەربىي ۋەكىللەر ئۆمىكى تۈركىيە قوماندىلىق قىلىدۇ»، «گېرمانىيە زۆرۈر تېپىلغاندا تۈركىيىنى رۇسىيىنىڭ تاجاۋۇزىدىن قوراللىق قوغدايدۇ» دېيىلگەندى.

ئەھدىنامىگە ئاساسەن، تۈركىيە تەرەپ رۇسىيىگە قارشى ئۇرۇش قىلىش مەجبۇرىيىتىنى ئۈستىگە ئالدى، ئەمما بىر ياكى بىرقانچە بالقان دۆلىتى تۈركىيىگە جەڭ ئېلان قىلىپ قالسا، ياكى رۇسىيىنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولغان ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى تۈركىيىگە جەڭ ئېلان قىلىپ قالسا، گېرمانىيە ھېچقانداق چەكلىمىگە ئۇچرىمايدىغان بولدى. گېرمانىيە بىلەن تۈركىيە ئىتتىپاق تۈزۈش ئەھدىنامىسىنى ئىمزالاۋاتقان ۋاقتتا ئىنگىلىزلارنىڭ مۇنداقچىۋالا تېز قوراللىق ھەرىكەت قوزغىشىنى تۈركىيە خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەن ئىدى.

1914 - يىلى 2 - ئاۋغۇستتا تۈركىيە بىتەرەپ مەيداندا تۇرىدىغانلىقىنى جاكارلىدى، ئەمما قىسىملارنى ئۇرۇشقا سەپەر-ۋەر قىلدى، بۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى تەۋە-سىندە ھەربىي ھالەت يۈرگۈزۈلۈپ بوسفور ۋە داردانىل بوغۇزلىرىدا غا سۇ مىناسى ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئاۋغۇستنىڭ 3 - كۈنى، گېرمانىيە فرانسىيىگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى، ئەتىسى ئەنگىلىيە ئۇرۇشقا قاتناشتى. گېرمانىيە كەسكىن تەدبىر قوللىنىپ، تۈركىيىگە بولغان تەسىرىنى كۈچەيتتى. لىمان فون ساندرسىنىڭ

70 ئوفتسېردىن تەشكىل قىلىنغان ھەربىي ئۆمىكى تۈركىيەدە قالدۇرۇلدى، ئۇنىڭ ئۆزى 1- ئارمىيە قوماندانلىقىنى ئۈستىگە ئېلىپ، ئىستانبۇل، سىرس، داردانىل ۋە بەندۈمە قاتارلىق جايلارنى باشقۇرىدىغان بولدى، بۇنىڭغا ئۇلاپ ئەنقەرە بىلەن ئىز-مىردىكى قىسىملارغىمۇ گېرمانىيە پولكوۋنىكلىرى قوماندانلىق قىلىشقا باشلىدى.

1914 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 4 - كۈنى، ئاۋستىرىيە - ۋېنگرىيە گېرمانىيە - تۈركىيە ئىتتىپاقىغا رەسمىي قاتناشتى. بۇنىڭغا ئۇلاپ گېرمانىيەنىڭ دىپلوماتىيە دائىرىلىرى بۇلغارىيە بىلەن تۈركىيەنى يېقىنلاشتۇرۇشقا تىرىشتى. نەتىجىدە، بۇلغارىيە يېنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ئەلچىسى توشىق تۈركىيە بىلەن كېلىشىم ئىمزالىدى.

بۇ ۋاقىتتا، ئەنگلىيە پاراخوت شىركىتىنىڭ تۈركىيەگە تاپ-شۇرىدىغان «سۇلتان ئوسمان I» ۋە «لساكىيە» ناملىق ئىككى چوڭ پاراخوتى ياسىلىپ بولدى، ئوسمانىيلارنىڭ خەزىنىسىدىن 7 مىليون ئەنگلىيە فوند ستېرلىڭى ئاجرىتىلىپ بۇنىڭ ھەققى تۆلەندى. ھەربىي پاراخوت ياساشقا كەتكەن پۇل تۈركىيە خەلقىدىن ئىئانە توپلاش يولى بىلەن يىغىۋېلىنغانىدى. ئەمما، ئەنگلىيە يېنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ۋەكىلى تۈركىيە ھۆكۈمىتىگە بايانات ئېلان قىلىپ، «بىرتانىيە ھۆكۈمىتى ئۆزىنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن تۈركىيەنىڭ ھەربىي پاراخوتىنى تۇتۇپ قالدى» دېدى. تۈركىيە ئەنگلىيە دائىرىلىرىگە قاتتىق نارازىلىق بىلدۈرۈپ ماقا-لىلەر ئېلان قىلدى، گېرمانىيە بۇنىڭدىن پايدىلىنىپ تۈركىيەدىكىلىكلەر ئارىسىدا ئانتانتا دۆلەتلەرگە ئىشەنمەسلىك ھەققىدە تەش-ۋىقاتلارنى ئېلىپ باردى.

«ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ كۆپ سانلىق داھىيە-لىرىنىڭ پوزىتسىيىسى بىتەرەپ مەيداندا تۇرۇش ئىدى. ئىنگ-لىزلارنىڭ تۇيۇقسىزلا ئۇرۇشقا قاتنىشىشى گېرمانىيە پەرەس

ئەنۋەر پاشا بىلەن تەلئەت پاشانى گاڭگىرىتىپ قويدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئاندا تاندا دۆلەتلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىش، ئىتتىپاقلىق ئەھدىنامىسىنى بۇزۇپ گېرمانلارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغاشتىنمۇ كۆپ خەتەرلىك ئىدى، شۇڭا جامال پاشا ئۆزىنىڭ ئىچكى كابىنېتىدا ئېنىق قىلىپ: «ئەنگلىيە، رۇسىيە، فرانسىيە ئەگەر بىزنىڭ داردا-نىل، كونسۇلتىنىپول ۋە رۇسىيە چېگرىسىدا بىرمۇ ئەسكىردە-مىزنىڭ يوقلۇقىنى بىلىپ قېلىپ، داردانىل ۋە بوسفور بوغۇزلىرىدىن تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ ئارزۇرۇمغا يۈرۈش قىلىدىغان بولسا، ئۇنداقتا ئۇلار بۇ ئىككى جاينى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن سۇاس ئارقىلىق ئاناتولىيەگە باستۇرۇپ كىرىدۇ، ئۇ ھالدا ئارمىيىمىزنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈشكە مۇمكىن بولمايلا قالماستىن، بەلكى پۈتكۈل ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى يوقىلىدۇ» دەپ كۆرسەتتى. ئەھۋال ناھايىتى جىددىي ئىدى، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى تۇيۇقسىز قارار چىقىرىپ رۇسىيىدىن ئىتتىپاقلىق تەلەپ قىلدى. رۇسىيىنىڭ ھەربىي ئەمەلدارى گېنېرال لېئونتىيېف بىلەن ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ئەلچىسى گىرىس ئەنۋەر پاشانىڭ سۆھبىتىگە قىزىققان بولسىمۇ، دەرھال جاۋاب بېرەلمىدى. چۈنكى، ئۇلار رۇسىيىنىڭ دىپلوماتىيە ۋەزىرى سازانوفتىن «تۈركىيە بىلەن ئىتتىپاق تۈزگىلى بولمايدۇ» دېگەن جاۋابنى ئالغانىدى. گىرىس ئەنۋەر پاشانىڭ تەلپىنى قوبۇل قىلىش توغرىدا سىدا سازانوف بىلەن قايتا - قايتا سۆزلىشىپ كۆرگەن بولسىمۇ، سازانوف ئۆز پىكرىدە چىڭ تۇرۇۋالدى. ئەنۋەر پاشا بىلەن لېئونتىيېف ئوتتۇرىسىدىكى سۆھبەتنىڭ مەزمونىدىن پارىژ ۋە لوندونلار خەۋەر تاپتى، بۇ تۈركىيەگە پايدىسىز ئىدى.

تۈركىيە ھۆكۈمىتى 4 - ئاۋغۇست كۈنى ئېچىلغان ھەربىي ئىشلار كومىتېتى يىغىنىدا بايانات ئېلان قىلىپ، «گېرمانىيە - تۈركىيە ئەھدىنامىسى تۈركىيىنىڭ ئۇرۇشقا قاتنىشىش مەجبۇرىدە

يېتىنى بېكىتكەن ئەمەس، بەلكى ئەينى چاغدىكى بۇلغارىيە بىلەن رۇمىنىيەنىڭ پوزىتسىيىسىنى بىلىشتىن بۇرۇن تۈركىيە ئەھۋالىغا قاراپ ئىش كۆرىدۇ، دەپ كۆرسەتكەن» دېدى. ئاۋغۇستىنىڭ 9 - كۈنى ئۇنىڭغا ئۇلاپ ھەربىي ئىشلار كومىتېتى سەككىز ماددىلىق قارار ماقۇللىدى. ئەمما، بۇ قارار ئىجرا قىلىنغۇچە گېرمانىيەنىڭ «گوبن» ۋە «بورسلوف» ناملىق پاراخوتلىرى ئەنگلىيە فلوتىنىڭ قوغلاپ زەربە بېرىشىدىن قېچىپ، داردانىل بوغۇزىغا كىرىپ كەلدى ۋە مەرمەر دېڭىزىدا پەيدا بولۇپ پايتەخت ئىستانبۇلغا يېقىنلاشتى. شۇنىڭدىن باشلاپ، تۈركىيە بىلەن گېرمانىيە مۇناسىۋىتى يېڭى تۈسكە كىردى، تۈركىيە ھەربىي ئىشلار كومىتېتى گېرمانىيە بىلەن ئىمزالانغان ئەھدىنامىسىنى رەت قىلالمايدىغان ئەھۋالغا چۈشتى.

«گوبن» ۋە «بورسلوف» ناملىق ئىككى ھەربىي پاراخوت-نىڭ تۈركىيە سۇ تەۋەلىكىگە كىرىپ پاناھلىنىشىنى ئەنۋەر پاشا ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ئالاقىدار خادىملار پەيدا قىلغانىدى. بۇ ۋاقىتتا، تۈركىيەنى گېرمانىيەنىڭ بېقىندىسىغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشنى خالىمايدىغان ۋە تەنپەرۋەر كۈچلەر ناھايىتى ئاجىز بولۇپ، ئەنۋەرگە ئاشكارا قارشى چىقالمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە خېلى كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدىغان تۈركىيىلىكلەر، ھەتتا ئەنۋەر پاشانىڭ سىياسىي رەقىبلىرىمۇ «گوبن» ۋە «بورسلوف» نىڭ يېتىپ كېلىشىنى تۈركىيە ھەربىي كۈچىنىڭ ئاجىزلىق تەرىپىنى تولۇقلاپ، ئەنگلىيەنىڭ دەسلىپىدە تۈركىيەگە سېتىپ بېرىپ، كېيىن، يېنىۋالغان ئىككى ھەربىي پاراخوتنىڭ زىددىنىنى تولدۇردى، دەپ قارايتتى. ئەمەلىيەتتە، گېرمانىيەنىڭ ئىككى ھەربىي پاراخوتى تۈركىيىلىكلەرنىڭ قولىدىكى قورال بولماستىن، بەلكى گېرمانىيىلىكلەرنىڭ تۈركىيەنى ئۆزلىرى تەرەپتە تۇرۇشقا رىغبەتلەندۈرىدىغان كوزورى ئىدى. تۈركىيە ھۆكۈمىتى بۇ ئىككى پاراخوتنى گېرمانىيىدىن 80 مىليون ماركقا

سېتىۋالدۇق دەدى، ئەمەلىيەتتە بۇ يالغان سودا بولۇپ، مەيلى كىمگە نىسبەتەن ئېيتقاندا بولمىسۇن، مەخپىي سىر ئەمەس ئىدى. گېرمانىيلىكلەرمۇ بۇنى مەخپىي تۇتالمىدى. گېرمانىيەنىڭ دىپلوماتىيە ۋەزىرى فون ياقوف گېرتسسىپىنىڭ بېرىلىدىكى كونسۇلغا قىلغان باياناتىدا، ھەربىي پاراخوت سېتىش - ئېلىش ئىشى «ئەمەلىيەتتە زادى يۈز بېرىپ باقمىدى» دەدى. گېرمانىيەنىڭ پاراخوت خادىملىرى پاراخوتتىن ئايرىلمىدى، ئەمما بۇ ئىككى پاراخوت «تۈركلەشتى»، «گوبن» دېگەن نام «ياۋۇز سۇلتان سەلىم»^① گە، «بورسلوف» دېگەن نام «مەجەللە» گە^② ئۆزگەرتىلدى. گېرمانىيە ماتروسلرى ۋە ئوفىتسېرلىرى پۈتۈنلەي مۇسۇلمانچە كىيىندۈرۈلدى. بۇ ئىش رۇسىيەنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى، رۇسلار ئەنگلىيە بىلەن فرانسىيىدىن تۈركىيەگە نارازىلىق بىلدۈرۈشنى ئىلتىماس قىلغان بولسىمۇ قوللاشقا ئېرىشەلمىگەنلىكتىن، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ئەلچىلىرىنىڭ بىرلىكتە نارازىلىق بىلدۈرۈش كەيپىياتى شەكىللەندى.

1914 - يىلى 13 - سېنتەبىردە، ئەنگلىيەنىڭ دېڭىز ئارمىيىسى ئەلچىلەر ئۆمىكى ئىستانبۇلدىن كەتتى، پۈتكۈل تۈركىيە فلوتلىرى «گوبن» ناملىق پاراخوتتىكى گېرمانىيە دېڭىز ئارمىيە گېنېرالى شۇسوننىڭ قوماندانلىقىغا ئۆتتى، ئارقىدىنلا دېڭىز ئارمىيە گېنېرالى ئوزدۇم گېرمانىيىدىن ئىستانبۇلغا كەلدى. دېڭىز بويلىرىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان توپچى قىسىملارغا بولغان قوماندانلىقمۇ گېرمانىيلىكلەرنىڭ قولىغا ئۆتتى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، تۈركلەرنىڭ گېرمانىلارغا بېقىنىشى ھەسسەلەپ ئېشىپ باردى.

① ياۋۇز سۇلتان سەلىم - ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ 9 - سۇلتانى بولۇپ، مىلادىيە 1512 - يىلىدىن 1520 - يىلىغىچە سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغان، «ياۋۇز» ئۇنىڭ تەخەللۇسى ئىدى.
 ② مەجەللە - 1876 - يىلى جاكارلانغان ئوسمانلىلارنىڭ تۇنجى ئاساسىي قانۇنىنىڭ قىسقارتىلىپ ئاتىلىشى.

تۈركىيەنىڭ ۋاقىتلىق بىتەرەپ مەيدانىدا تۇرۇپ ئۇرۇشقا ئاكتىپ پوزىتسىيە تۇتماسلىقى يېرىم - يارتا تاكتىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە ئىدى. ئەمەلىيەتتە، ئەنۋەر پاشانىڭ مەخپىي ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە مەخسۇس ۋەكىللەر «غازات» تەشۋىقاتى ئۈچۈن ئىستانبۇلدىن شىمالىي ئافرىقىغا يۈرۈپ كەتتى. سۈرىيەدە مەسسىرغا ھوجۇم قىلىدىغان مەخسۇس كۈچ تەشكىللەندى. بۇ ۋاقىتتا، مەسسىر ئىنگىلىزلارنىڭ مۇستەملىكىسى ئىدى. 1914 - يىلى ئاۋغۇست ئېيىنىڭ ئاخىرىدا، ئانتانتا دۆلەتلەر ھەدەپ تۈرۈپ كىيىگە بولغان بېسىمنى كۈچەيتىپ بايانات تاپشۇرۇۋاتقان چاغدا، ئىچكى ئىشلار ۋەزىرى تەلئەت پاشا بۇخارىست ۋە سوفييلەرگە بېرىپ، رۇمىنىيە بىلەن بۇلغارىيىنى گېرمانىيەنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا تۈركىيە بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشكە ئۈندىدى، ئەمما ئۇ ھېچقانداق ئۈنۈمگە ئېرىشەلمىدى.

شۇنداق قىلىپ، گېرمانلار ئىستانبۇل، بوسفور بوغۇزى، داردانىل بوغۇزىدا ھەممىگە ئېرىشتى، مارشال ئورۇنباسارى ئەنۋەر پاشا سادرازام^① ۋە ۋەزىرلەر كېڭىشىنىمۇ قايرىپ قويۇپ، دېڭىز ئارمىيىسى، قۇرۇقلۇق ئارمىيىسى ھوقۇقلىرىنىڭ ھەممىسىنى گېرمانىيەلىك گېنېرال ۋە ئادىمىراللارغا تۇتقۇزدى.

رۇمىنىيە بىلەن بۇلغارىيە ئارقىلىق تۈركىيەگە كېلىۋاتقان گېرمانلارنىڭ سانى نەچچە مىڭدىن ئېشىپ كەتتى. 1914 - يىلى سېنتەبىرنىڭ 27 - كۈنى، تۈركىيەنىڭ بىر مىنا توشۇغۇچى كېمىسى گېرمانلارنى ئېلىپ داردانىل بوغۇزىدىن ئېگىيە دېڭىزىغا كىرىۋاتقاندا، ئەنگلىيەنىڭ ئوكيان چارلىغۇچى پاراخوتى ئۇلارنىڭ ئالدىنى توستى. بۇ ئىش تۈركىيەنىڭ داردانىل بوغۇزىنى پۈتۈنلەي قامال قىلىشىغا باھانە بولدى. داردانىل بوغۇزىنى قامال قىلىش چوڭ ئۇرۇشنى كەلتۈرۈپ چىقىراتتى. تۈركىيەدىكى

① بۇ ۋاقىتتا سۇلتان مۇھەممەد V (رەشاد) نىڭ ئۆزى مارشال ئىدى.

مەشھۇر سىياسىئونلار ۋە ھەربىي ئالىملار بۇنىڭدىن ئەنسىرەشكە باشلىدى. ئۇلار ئۇرۇش باشلىنىپ كەتسە ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ، دەپ قارايتتى. يىراقنى كۆرگۈچىلەر گېرمانىيىنىڭ بۇ قېتىمقى ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان كۆڭلىگە پۈكۈپ بولغانىدى.

تۈركىيىنىڭ بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىغا قاتنىشىشىغا قەتئىي قارشى تۇرغۇچىلارنىڭ بىرى مۇستاپا كامال ئىدى. ئۇ بۇ چاغدا تېخى ياش بولۇپ، ئەنئەنە پاشالارغا ئۆز گېپىنى ئۆتكۈزەلمىگۈدەك ئەھۋالدا ئەمەس ئىدى. تۈركىيىنىڭ ئاتاقلىق دىپلوماتلىرى ئەد-ۋەر پاشانى قاتتىق ئاگاھلاندۇردى. ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ شۇ چاغدىكى فرانسىيىدە تۇرۇشلۇق باش ئەلچىسى رىفاد پاشا پارىژدىن ئىستانبۇلغا تېلېگرامما يوللاپ: «گېرمانىيە يېتىم قېلىپ چوقۇم مەغلۇپ بولىدۇ. تۈركىيىگە بىردىنبىر پايدىلىق بولغان سىياسەت قاتتىق ۋە سەمىمىيلىك بىلەن بىتەرەپ مەيداندا تۇرۇش ئارقىلىق، ئانتانتا دۆلەتلەر تەرىپىدىن پايدىغا ئېرىشىش-تۇر» دەپ كۆرسەتتى، ئارقىدىن يەنە ئۇلاپ بىر پارچە تېلېگرامما يوللىدى، ئۇنىڭدا مۇنداق دېيىلگەنىدى:

«تۈركىيىنىڭ تۆۋەن تۇرمۇش سەۋىيىسى ۋە ئىپتىدائىي ھالەتتىكى تەرەققىيات ئەھۋالى ئۇزاق مۇددەت تىنچ شارائىتتىكى تەرەققىياتقا موھتاج. ھەربىي جەھەتتە غەلبە قىلىشىمىز مۇمكىن دەيدىغان ئىشەنچسىز رىغبەتلەندۈرۈش بىزنى تۈگەشتۈرۈۋېتىدۇ. گېرمانىيىنىڭ مۇداخىلىسى ئەمدى دەرھال تاماملىنىشى كېرەك... ناۋادا بىز ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ دۈشمىنى بولۇپ ھەرىكەت قىلىدىغان بولساق، ئۇلار بىزنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋېتىدۇ. گېرمانىيە بىزنىڭ ئۆلۈش - تىرىلىشىمىزگە ئەسلا كۆڭۈل بۆلمەيدۇ... ناۋادا مەغلۇپ بولسا بىزنى غەلبە قىلغان دۆلەتلەرگە يەم قىلىپ بېرىدۇ، غەلبە قىلسا بىزنى ئۆزىنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندۇرىدۇ.»

بۇنداق ئاگاھلاندۇرۇش ۋە نەسىھەتلەرمۇ ۋەزىيەتنى ئۆزگەرتىپ تەلەپلىدى. تۈركىيە خوجايىنلىق ئورنىدىن ئاللىقاچان قېپقالغاندىكى سادىزىم سەئىد خەلىم پاشا، ئەدلىيە ۋەزىرى خەلىل بەي، مالىيە ۋەزىرى جەۋدى بەي، شۇنداقلا تەلەپ پاشا ۋە جامال پاشا كۆز ئالدىغا كېلىپ قالغان ئۇرۇش ۋەزىيىتىنى ئوڭشاشقا ھەرقانچە ئۇرۇنۇپ كۆرگەن بولسىمۇ، گېرمانىيىنىڭ قاتتىق تۇرۇۋېلىشى، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ ھەمكارلاشماسلىقى، ئەنئەنە پاشا ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى تەنتەك تەۋەككۈلچىلەرنىڭ قاراملىقى ئالدىدا ھېچنېمىگە يارىمىدى.

تۈركىيە ھۆكۈمىتى خەزىنىسىنىڭ قۇرۇق قالدۇرۇلغانلىقىدىكى نىپەش قىلىپ، ھەربىي جەھەتتە ھەرىكەتكە كەلمىدى. فون فالكنىخېين تۈركىيىگە 1 مىليارد فرانك قەرز بېرىشكە قوشۇلدى ۋە بۇنى 1914 - يىلى 11 - ئۆكتەبىر كۈنى تۈركىيە دائىرىلىرىگە ئۇقتۇردى. ئەنئەنە پاشا ھۆكۈمىتى فالكنىخېين بىلەن ئۇلار بېرىشكە ماقۇل بولغان قەرز پۇلىنىڭ بىر قىسمى ئىستانبۇلغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن دەرھال ھەربىي ھەرىكەتكە كېلىدىغانلىقى ھەققىدە كېلىشىم ئىمزالىدى. ۋەدىلەشكەن قەرز پۇلىدىكى بىرىنچى تۈركۈم ئالتۇنلار بېرىلىدىن 26 - ئۆكتەبىر كۈنى ئىستانبۇلغا يۆتكەپ كېلىندى. ئەنئەنە پاشا گېرمانىيە دېڭىز ئارمىيىسى گېنېرالى شۇسوننىڭ فلوتىنى قارا دېڭىزغا چۈشۈرۈشكە رۇخسەت قىلدى. ئۆكتەبىرنىڭ 29 - كۈنى گېرمانىيە - تۈركىيە ھەربىي پاراخوتلىرى بىرلىكتە رۇسىيىنىڭ سىۋاستوپول ۋە باشقا پورتلىرىدىكى پاراخوتلىرىنى شىددەت بىلەن توپقا تۇتتى، شۇ كۈندىن ئېتىبارەن تۈركىيە دۇنيا ئۇرۇشىغا رەسمىي قاتناشتى.

قارا دېڭىزدا يۈز بەرگەن ئۇرۇش خەۋىرى تۈركىيە ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ئىچىدە ناھايىتى قاتتىق ئەنسىزلىك پەيدا قىلدى. مالىيە ۋەزىرى جەۋدى بەي قاتارلىق ئۈچ ۋەزىر ۋەزىپىسىدىن

ئىستېپا بەردى، جامال پاشا، تەلئەت پاشالارمۇ شۇنداق پوزىتسىيەدە يىلەرنى بىلدۈرۈشتى. سادرازام سەئىد خەلىم پاشا ئۆز ئورنىدا قېلىۋېرىدىغانلىقى ھەم سۆھبەت ئارقىلىق ۋەزىيەتنى ئوڭشايدىغاندا لىقىنى ئېيتىپ بايانات ئېلان قىلدى. تۈركىيىنىڭ پېتېر بۇرگتا تۇرۇشلۇق ئەلچىسى پەخرىدىن بەي بۇ ئىشتىن ناھايىتى ئەپسۇسلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، «بۇنىڭدىن كېيىن رۇسىيە فلوتى تۈركىيىنىڭ سۇ تەۋەلىكىگە كىرمىسىلا، تۈركىيە فلوتى قارا دېڭىزغا كىرمەيدۇ» دەپ رۇسىيە ھۆكۈمىتىگە ۋەدە بەردى، ئەمما رۇسىيە ھۆكۈمىتى پەخرىدىن بەي بىلەن سۆھبەتلىشىشكە ئۇنىمىدى.

ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە رۇسىيە ئۆزىنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ئەلچىلىرى ئارقىلىق، ئەگەر تۈركىيە ئۆزىنىڭ قۇرۇقلۇق ھەم دېڭىز ئارمىيىسى ئىچىدىكى گېرمانىيە ھەربىيلىرىنى قايتۇرۇۋەتمەيدىغان بولسا، ئۇنداقتا تۈركىيە ئانتانتا دۆلەتلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىشى كېرەك، دېدى. بۇنىڭدىن ھەرقانداق سۆھبەتنىڭ ئۇرۇشنى توختىتىپ قالالمايدىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

ئەدلىيە ئىشلىرى ۋەزىرى خەلىل بەينىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلگەن تۈركىيە ھۆكۈمىتى مۇھىم خادىملار مەجلىسىدە كۆپ سانلىق ئەربابلار ئۇرۇشقا قارشى تۇردى. مەجلىستە، گېرمانىيىنىڭ دېڭىز ئارمىيىسى ۋە قۇرۇقلۇق ئارمىيىسى گېنېراللىرى، ئو-فىتسېرلىرىنى چېكىندۈرۈپ، گېرمانىيە - تۈركىيە ئىتتىپاقىنى بىكار قىلىش ۋە شۇ ئارقىلىق ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ چىشىغا تېگىپ قويماسلىق دېگەن مەسىلە بىردەك قارار قىلىندى، ئەمما تەلئەت پاشانىڭ تۈركىيە، جۈملىدىن ئىستانبۇل ھازىر گېرمان زەمبىدەرەلىرىنىڭ ھەيۋىسى ئاستىدا تۇرىدۇ، بۇنى قانداق قىلىش كېرەك؟ دېگەن پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشى بىلەن، كۆپچىلىك لام-جىم دېيەلمەي تۇرۇپ قېلىشتى. بۇنداق ئەھۋالدا تۈركىيە ھۆكۈ-

مىتى گېرمانلارنى ھەرقانداق قىلىپمۇ چېگرىدىن ھەيدەپ چىقىردى.
ۋېتەلمەيتتى، گېرمانلارمۇ چىقىپ كەتمەيتتى.

1914 - يىلى نوياىرنىڭ 2 - كۈنى، پەخرىدىن بەي پېتېر-
بۇرگتا، گرس ئىستانبۇلدا پاسپورت بېجىرىپ بىر كۈن ئىچىدىلا
ئۆز دۆلەتلىرىگە قايتىشتى. شۇ كۈنى ئەنگلىيە ۋە فرانسىيە
ھۆكۈمەتلىرى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى بىلەن بولغان دىپلوماتىيە
مۇناسىۋىتىنى ئۈزدى، 3 - نوياىر كۈنى ئەنگلىيە دېڭىز ئارمىيە
فلوتى داردانىل بوغۇزىنى شىددەت بىلەن ھەيۋە خاراكىتلىك
توپقا تۇتتى. 12 - كۈنى ئانتانتا دۆلەتلىرىگە ئەزا ئەللەر رەسمىي
ھالدا تۈركىيىگە قارشى ئۇرۇش ھالىتىگە كىردى.

سۇلتان ۋە خەلىپە مۇھەممەد V 1914 - يىلى نوياىردا
«غازات» جاكارلىدى. شەيخۇلئىسلام بەش ماددىلىق پەتىۋا چىقار-
دى. ئۇنىڭدا بۇ قېتىمقى ھەرىكەتنىڭ مەقسىتى «كاپىر دۆلەتلەر
گۇرۇھىغا قارشى ئۇرۇش قىلىش» دەپ ئۇقتۇرۇلدى ھەمدە
«رۇسىيە، ئەنگلىيە، فرانسىيەلەر بارلىق كۈچلىرىنى ئىشقا سې-
لىپ، ئىسلام دىنىنىڭ نۇرىنى ئۆچۈرمەكچى بولدى»، شۇڭا
«ئانتانتا دۆلەتلەر ئىشغالىيىتى ئاستىدىكى ئىسلام دىنى مۇرىتلى-
رى بىردەك قوزغىلىپ، ئۆز ھۆكۈمەتلىرىگە قارشى كۆتۈرۈلۈپ
چىقىشلىرى كېرەك» دەپ مۇراجىئەت قىلىندى، پەتىۋادا يەنە
«ئانتانتا دۆلەتلەر كاپىرلاردۇر، گېرمانىيە بىلەن ئاۋستىرىيە
ئىسلام دىنىنىڭ تايانچىسى ھەم ھىمايىچىسىدۇر» دەپ ئىزاھات
بېرىلدى.

گېرمانىيە بىلەن تۈركىيىنىڭ مۇناسىۋىتى 1883 - يىلىدىن
باشلاپ قويۇقلاشقاندى، ئەينى ۋاقىتتا گېرمانىيە ئوفىتسېرلىرى
تۈركىيە ئارمىيىسىنى ئۆزگەرتىپ تەشكىل قىلىش ئىشىنى ئۈس-
تىگە ئالغانىدى. 1889 - يىلى پادىشاھ ۋىلھېلم ئىستانبۇلغا
كېلىپ بېرىلدى - بىزانتىيە - باغداد (B B B) نامىدىكى ئۇلۇغ
پان گېرمانىزم پىلانىنى تۈزۈپ چىقتى. 1903 - يىلىغا كەلگەندە-

دە، تۈركىيە دائىرىلىرىگە تۈركىيە ۋە كىچىك ئاسىيانى كېسىپ ئۆتۈپ باغدادقا بارىدىغان تۆمۈريول باشقۇرۇش ھوقۇقىنى گېرمانىيىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغان بىر شەرتنامە ئىمزالاقتۇرۇۋالدى. 1908 - يىلى «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ ئىستىبدات ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇۋەتكەندە، ھۆرلۈك ۋە ئاساسىي قانۇن ئورناتقان ھۆكۈمەت قۇرۇش ئۈچۈن ھەربىي دىكتاتور تۈزۈمىدىكى گېرمانىيىنىڭ ئەمەس، بەلكى ئەنگلىيە بىلەن فرانسىيىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىشنى ئويلىدى. ئەمما، كۈتۈلمىگەن يەردىن 1909 - يىلى ياش تۈركلەر ئەرمىنىدە يىدە زور قىرغىنچىلىق قىلغاچقا، ئەنگلىيە بىلەن فرانسىيىنىڭ گېزىت - ژۇرنالىلىرى «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ بۇ ھەرىكىتىنى زوراۋانلىق، دەپ ئەيىبلىدى. ئەمما، گېرمانىيە پوزىتسىيە بىلدۈرمىدى. ياندۇرقى يىلى تۈركىيە ھۆكۈمىتى فرانسىيە بىلەن ئەنگلىيىدىن قەرز پۇل سورىدى، ئەمما بۇ ئىككى دۆلەت يەنە ئېغىر شەرت قويۇپ تۇرۇۋالدى، بىراق گېرمانىيە شەرتسىز بەردى. بۇ ئىشلار ئەنۋەر پاشالارنىڭ گېرمانىيىلىكلەر بىلەن تېخىمۇ ئاپاق - چاپاق بولۇپ كېتىشىگە ئاساس سالدى.

ئەنۋەر پاشانىڭ گېرمانىيە باش قوماندانلىق شتابىدىكى گېنېراللارنىڭ ماقۇللىشىغا ئېرىشكەن ھەربىي ئىستراتېگىيىلىك پىلاننىڭ كۆلىمى ناھايىتى زور بولۇپ، ئۇ ئىككى فرونتتىكى ئۇرۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى: بىرىنچى فرونت كاۋكازدا بولۇپ، ھۇجۇم نىشانى رۇسىيە ئىدى. ئىككىنچى فرونت سۇۋەيش قانىلىدا بولۇپ، ھۇجۇم نىشانى ئەنگلىيە ئىشغالىيىتى ئاستىدىكى بارلىق جايلار ئىدى. ئۇلارنىڭ پىلانى بويىچە، رۇسىيە بىلەن ئەنگلىيىدىن ئىبارەت ئىككى دۈشمەننىڭ قارشىلىقىنى قىسقا ۋاقىت ئىچىدە بىتچىت قىلغىلى بولاتتى. سۇلتان ۋە خەلىپە تەرىپىدىن جاكارلانغان «غازات» نىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالدىن قارىغاندا، ئۇرۇش ئىران بىلەن ئافغانىستاننى تۈركىيىگە جەلپ

قىلاتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن گېرمانىيە گېنېراللىرى بىلەن ئەنۋەر پاشانىڭ پىلانى بويىچە، تۈركىيە، ئافغانىستان ۋە ئىراندىن ئىبارەت ئۈچ ئىسلام دۆلىتى ئارمىيىسى ئىرانغا توپلىنىپ، خەيبەر ئۆتكىلى ئارقىلىق ھىندىستاننىڭ غەربىي شىمالى رايونلىرىغا كىرىپ، ئۇ يەردىكى ئىسلام مۇرتلىرىنى ئۆزىگە قوشۇۋالاتتى، ئارقىدىنلا تۈركىيە ئارمىيىسى سۇۋەش قانىلىدىن بۆسۈپ ئۆتكەندىن كېيىن، مىسىرنى فەتھ قىلىپ پۈتكۈل شىمالىي ئافرىقىغا كېڭىيەتتى ۋە ئۇ يەردە سەنۇشى مۇرتلىرى بىلەن سۇدانلىقلارغا ماسلىشىپ، «غازات» نى ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئافرىقىدىكى باشقا مۇستەملىكە رايونلىرىغا كېڭەيتتەتتى. كاۋكاز فرونتىغا كەلسەك، تۈركىيە ئارمىيىسى رۇسىيىنىڭ پۈتكۈل جەنۇبىي كاۋكازىيە رايونىنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، ئىران تەۋەسىدىكى ئەزەربەيجانغا كىرىپ، تەرەپ - تەرەپتىن كاسپىي دېڭىزىنى قورشائىتى ۋە تاتارلار ياشايدىغان ۋولگا - ئۇرال رايونى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيە يانى فەتھ قىلاتتى.

گېرمانىيە باش قوماندانلىق شتابىدىكى گېنېراللار ۋە ئوفىتسېرلار «غازات» جاكارلىنىشتىن بۇرۇن ئارمىيىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى، ھوجۇم قىلىش يۆنىلىشى ۋە ۋاقتى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى تەقۋىتە قىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇپ بولغانىدى. «غازات» جاكارلىنىش بىلەنلا ئەنۋەر پاشا 9 - دىكابىر كۈنى شتاب باشلىقى گېنېرال ۋورونسارت فون شېلىندورف بىلەن بىللە تۈركىيىنىڭ داڭلىق 3 - گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىنى باشلاپ ساركامىش ① دېگەن يەردە رۇسىيە قوشۇنلىرى بىلەن ئۇچراشتى. تۈركىيە 3 - گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىدە 87 باتالىئون ئەسكەر، رۇسىيە كاۋكاز گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىدە 72 باتالىئون ئەسكەر بار ئىدى. شىددەتلىك بىر مەيدان جەڭدىن كېيىن، رۇسلار

① سېرىق قومۇش دېگەن مەنىدە.

تۈركىيە ئارمىيىسىنىڭ ھۇجۇمىنى توسۇۋالدى. ئەسلىدە ئەنۋەر پاشا يادا قان - ساركامىش - ئۇرمىيە فرونتىدا رۇسىيە ئارمىيىسىنىڭ مۇداپىئە سېپىنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، زەربىدارلىق بىلەن جەڭ قىلىپ، جەنۇبىي كاۋكازىيە بىلەن ئىراننى چاقماق تېزلىد. كىدە بېسىۋالماقچى ئىدى. بەختكە قارشى تۈركىيە ئارمىيىسى دەسلىپدە ئازراق جەڭ مېۋىسىگە ئېرىشىپ، كېيىن تالاپەتكە ئۇچرىدى. رۇسىيە قوشۇنلىرى قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، تۈر-كىيە ئارمىيىسىنىڭ ئاساسلىق قىسىملىرىنى ئەسىرگە ئالدى. ئەنۋەر پاشانىڭ قول ئاستىدا 90 مىڭ جەڭچى بار ئىدى، 70 مىڭ جەڭچى چىقىمغا ئۇچرىدى، ئۇنىڭدىن 30 مىڭ ئەسكەر توڭ-لاپ قېتىپ قالدى. ئەنۋەر پاشا ۋە ئۇنىڭ قوماندانلىق شتابى ئىستانبۇلغا چېكىندى ۋە بۇ ئىشنى ئاخبارات ساھەسىدىكىلەردىن ئۇزاققىچە يوشۇردى. ياندۇرۇق يىلى يانۋارنىڭ ئاخىرىدا رۇسىيە قوشۇنلىرى ئىران تەۋەسىدىكى ئەزەربەيجاندا تۇرۇۋاتقان تۈركىيە قوشۇنلىرىغا ھۇجۇم باشلىدى، ئىككى قوشۇن ھەمدەن ۋە كىر-مانشاھلاردا قاتتىق ئېلىشتى، ئاخىردا رۇسىيە قوشۇنلىرى غالىب كېلىپ تەبرىزنى ئىشغال قىلدى.

ئىران شاھى ئەھمەدخان 1914 - يىلى 2 - نويابىر كۈنى ئىراننىڭ ئۇرۇشتا بىتەرەپ مەيدانىدا تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئەمما، ئۇنىڭ بايانى ھېچنېمىگە ئەرزىمىدى، چار رۇسىيە ۋە ئەنگلىيە گېنېراللىرىنىڭ ئىراندا قىلمىغان ئەسكىلىكلىرى قال-مىدى، ئۇرۇشنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرىدىلا ئىران جاھانگىرلارنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلىنىپ كەتتى. ئۇلار ئىران ھۆكۈمىتىنى قىلچىمۇ كۆزگە ئىلمىدى. ئىراننىڭ ئەڭ جەڭگىۋار كۈچى شىما-لىي فرونتىتىكى كازاك بىرىگادىسى بىلەن جەنۇبىي فرونتىتىكى ژاندارما قىسىم ئىدى. كازاك بىرىگادىسىدىكى 8000 جەڭچىگە رۇسىيە ئوفىتسېرلىرى، ژاندارما قىسىمىدىكى 7000 جەڭچىگە شۋېتسىيەلىك ئوفىتسېرلار قوماندانلىق قىلاتتى. بۇ ۋاقىتتا،

ژاندارما قىسىملارغا قوماندانلىق قىلىۋاتقان شۋېتسىيىلىك ئو-
فىتسېرلار گېرمانىيە تەرەپتە تۇرۇپ، گېرمان - تۈرك سىياسە-
تىنى ئىجرا قىلىدىغان پىدائىيلارغا ئايلاندى.

گېرمانىيە 1903 - يىلىدىن باشلاپ، ئىران پايتەختى تېھ-
راندا ئىران ھۆكۈمىتىنىڭ تەكلىپى بىلەن بىر ئىنستىتۇت قۇر-
غان بولۇپ، ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ ھەممىسى گېرمانىيىلىكلەر،
مەبلەغ ئىران ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن ئاجرىتىلغان ئىدى. ئۇنىڭ-
دىن باشقا، گېرمانىيىلىكلەر تەبرىز ۋە بۇسىردە تارماق بانكا
قۇرغانىدى. 1913 - يىلى گېرمانىيە ھۆكۈمىتى داڭلىق گېئو-
لوگ، توپچى قىسىم ئوفىتسېرى كاپىتان ئوسكانرمىيەنى مەش-
ھەتكە ئەۋەتتى. بۇنىڭغا ئۇلاپ يەنە مۇتەخەسسس زوگمايرمۇ
ئەنگلىيە دائىرىلىرىنىڭ ئىراندىكى ئەھۋالىنى ئىگىلەش ئۈچۈن
ئەنگلىيە ھامىيلىقىدىكى بىلوجىستان ئۆلكىسىگە ئىچكىرىلەپ
كىردى. ① 1915 - يىلى گېرمانلار بەندەبوسىر، شىراز، كىرمان-
شاھ، ئىسپىھان، يەزىد ۋە كىرمانلاردا كەڭ كۆلەمدە ھەرىكەت
قىلدى. ئۇلار ئىران ئاھالىسىنىڭ دىنىي جەھەتتىكى قىزغىنلى-
قىدىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنى «غازات» قا دەۋەت قىلاتتى ۋە «ۋىل-
ھېلىم II مەككىگە بېرىپ ھەج - تاۋاپ قىلدى، گېرمانىيە ئىمان
ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى، بىز پادىشاھ ۋىلھېلىم II نى ھاجى
ۋىلھېلىم دەپ ئاتايمىز» دېيىشەتتى.

1915 - يىلى مايدا، چاررۇسىيىنىڭ 20 زەمبىرەك بىلەن
قوراللانغان خىللانغان 8000 ئەسكىرى گېنېرال بالاتوفنىڭ قو-
ماندانلىقىدا شىمالىي ئەزەربەيجاننىڭ پايتەختى باكۇدىن يولغا چى-
قىپ، كاسپىي دېڭىزىنى توغرا كېسىپ ئۆتتى ۋە ئىنجىل پورتى ②
دىن قۇرۇقلۇققا چىقىپ، تېھران يۆنىلىشىدە ئەزەربەيجاننىڭ ئەڭ

① بۇ ۋاقىتتا بىلوجىستاندا تۇرۇۋاتقان ئەنگلىيە ئارمىيە قوماندانى سېكىس پىرسكىس
شىرازدا زوگمايرنى ئەسەر ئالدى. سېكىس پىرسكىس «ئافغانىستان تارىخى» دېگەن تۆت توملۇق
كىتابنىڭ ئاپتورى ئىدى.

② پەھلىۋى پورتى دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

قەدىمكى شەھىرى قازىۋىنىنى ئىشغال قىلدى. بۇ چاغدا، گېرمانىيە بىلەن تۈركىيىنىڭ 8000 جەڭچىدىن تۈزۈلگەن بىر بۇزغۇنچى ئەترىتى ئىراندا ئاخبارات توپلاش، سىياسىيونلارنى ئۆز تەرىپىگە تارتىش ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىۋاتاتتى، بۇلار ناھايىتى قاتتىق مۇنتىزىم تەرىپىگە كۆرگەن ئادەملەر ئىدى. چار-رۇسىيە ھۆكۈمىتى يەنە تۆت زەمبىرەك بىلەن قوراللانغان 1000 نەپەر خىل جەڭچىسى بار تۈركىستان ھەربىي رايونىنىڭ خوراسان پولكىنىمۇ بالاتوفنىڭ قىسىملىرى بىلەن ئەنگلىيە ئارمىيىسىگە ماسلىشىپ ھەرىكەت قىلىشقا ئەۋەتتى.

شۇ يىلى 9 - ئىيۇل كۈنى، تۈركىيىنىڭ 3 - گۇرۇپپىۋىي ئارمىيىسى 89 باتالىئون، 48 ئاتلىق ئەسكەرلەر روتىسى ۋە 100 كىشىلىك بىر كىچىك ئەترەت بىلەن رۇسىيىنىڭ كاۋكاز گۇرۇپپىۋىي ئارمىيىسىدىكى 4 - ئاتلىق ئەسكەرلەر كورپۇسىنىڭ 31 باتالىئون، 70 ئاتلىق ئەسكەرلەر روتىسى ھەم 100 كىشىلىك بىر ئەترىتىگە ئاراشكىرت دېگەن يەردە ھۇجۇم قىلدى. مۇداپىئە دە تۇرۇۋاتقان رۇسىيە ئارمىيىسى ھۇجۇم قىلىۋاتقان تۈركىيە قىسىملىرىنىڭ سول يان تەرىپى بىلەن كەينى تەرىپىنى زىيانغا ئۇچراتتى. تۈركىيە قوشۇنلىرى چېكىندى، بۇ جەڭ تۈركىيە 3 - گۇرۇپپىۋىي ئارمىيىسىنىڭ كارس يۆنىلىشىدە رۇسىيە ئارمىيىسىنىڭ مۇداپىئە لىنىيىسىنى بۆسۈپ ئۆتۈش پىلانىنى بۇزۇۋەتتى. ئاراشكىرت جېڭى 21 - ئىيۇلدا ئاخىرلاشتى.

گېنېرال بالاتوفنىڭ يىراققا يۈرۈش قىلغۇچى قىسىملىرى شۇ يىلى 7 - ئۆكتەبىردىن 3 - دېكابىرغىچە بولغان ئارىلىقتا، گېرمانىيە - تۈركىيە ئاخبارات ئورگىنى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن قىسىملارنى تارمار قىلىپ، ھەمدە، قۇم ۋە تېھرانلارنى ئالدى ۋە بىرىكىس، شىستان، ئوممان قولتۇقى لىنىيىلىرىدە ھەرىكەت-چان پاترۇن قويۇپ، گېرمانىيە - تۈركىيە جاسۇسلىرىنىڭ ئافغانىستانغا مەخپىي كىرىشىنى توستى.

قازىۋىن شەھىرى رۇسلار تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنىپ، تەھدىت بىۋاسىتە پايتەخت تېھرانغا قاراپ كېلىۋاتقان پەيتتە، ئىران شاھى ئەھمەددىخان رۇسىيەنىڭ ئىراندىكى ئەلچىسى بىلەن بالاتۇۋى قوشۇنلىرىنىڭ ھەيۋىسى ئاستىدا مۇستاپا مەملۇك باش-چىلىقىدىكى گېرمانىيە - تۈركىيە پەرەس پارلامېنتىنى تارقىتىد-ۋەتتى. مۇستاپا مەملۇك گېرمانىيەنىڭ تېھراندا تۇرۇشلۇق ئەل-چىسى ھەم تۈركىيەلىك خادىملار بىلەن بىللە قۇمدا ۋاقىتلىق بىر مىللىي ھۆكۈمەت قۇردى. بۇنىڭدىن ئاۋۋال ئىراندا دەلئال بۇرژۇئازىيە ۋە پومبىشچىكلار «مىللەتنى گۈللەندۈرۈش كومىتېتى» تى»، «ئىراننىڭ مۇستەقىللىقىنى قوغداش كومىتېتى» دېگەنگە ئوخشاش تەشكىلاتلارنى قۇرغان بولۇپ، شۋېتسىيەلىك ئوفىت-سىپىرلارنىڭ قوماندانلىق تايىقى ئاستىدىكى بىر قىسىم ئىران ئارمىيىسى بىلەن ژاندارمىلىرى بۇ چاغدا مۇشۇ ئىككى كومىتېتقا توپلانغانىدى. 1915 - يىلى قىشتا، تۈركىيە ئارمىيىسى ئىران مىللەتچىلىرىنىڭ ياردەم بېرىشى بىلەن كىرمانشاھ ۋە ھەمەدانلار-نى ئىشغال قىلدى، ئۇنىڭغا ئۇلاپ ئىران پومبىشچىكلىرى ۋە بۇرژۇئازىيىسى تەرىپىدىن كىرمانشاھتا بىر مىللىي ھۆكۈمەت تەسىس قىلىندى. قۇمدا ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت تەشكىل قىلغان مۇستاپا مەملۇك كىرمانشاھقا كېلىپ بۇلار بىلەن بىرلەشتى، چوڭ فېئودال نىزام سارتانۇ بۇ مىللىي ھۆكۈمەتنىڭ باشلىقى بولدى.

1916 - يىلى، ئەنۋەر پاشا ئۈچۈن ناھايىتى مۇشكۈل ۋە غەنىيمەتسىز بىر يىل بولدى. ھەمەداندا ھەرىكەت قىلىۋاتقان تۈركىيە ئارمىيىسى كازاكلار تەرىپىدىن قوغلاپ چىقىرىلدى. كىرمانشاھ قولىدىن كېتىپ رۇسلارنىڭ قولىغا چۈشتى، تۈركىيە ئارمىيىسى ۋە تۈركىيە، گېرمانىيەنىڭ قولىشىغا ئىرىشكەن ئىراندىكى مىللىي ھۆكۈمەت بىلەن ئۇنىڭ مىللەتچى ئارمىيىسى تىرىپىرەن بولۇپ تۈركىيە چېگرىسىغا قاراپ قاچتى. گەرچە

كېيىن تۈركىيە ئارمىيىسى قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، رۇسلارنى قوغلىۋېتىپ كىرمانشاھ بىلەن ھەمەداننى قايتۇرۇۋالغان بولسىمۇ، بۇ غەلبە ئۇرۇشنىڭ ئومۇمىي ۋەزىيىتىگە زور تەسىر كۆرسەتمەيدۇ.

شۇ يىلى يانۋارنىڭ 10 - كۈنى، چار رۇسىيە ئارمىيىسى يەر شارائىتى ۋە ھاۋا رايونىنىڭ ناچار بولۇشىغا قارىماي، 103 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن تۈركىيىنىڭ 3 - گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىنى يوقىتىش ئۈچۈن ئارزۇرۇم قەلئەسىگە ھۇجۇم باشلىدى، بۇ ۋاقىتتا ئارزۇرۇمدا تۈركىيە 3 - گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىنىڭ 66 مىڭ ئەسكىرى مۇداپىئەدە تۇراتتى. تۇنجى قېتىملىق ھۇجۇمدا دىلا رۇسىيە قوشۇنلىرى ئارزۇرۇمنىڭ شىمالى، شەرقى ۋە جەنۇبىدىن تەڭلا ئاتاكىغا ئۆتۈپ، تۈركىيە ئارمىيىسىنى 70 ~ 100 كىلومېتىرغىچە غەربكە چېكىندۈردى. فېۋرالنىڭ 3 - كۈنى ئەنۋەر پاشانىڭ ئاناتولىيىدىكى ئەڭ مۇھىم ھەربىي بازىسى - ئارزۇرۇم قولدىن كەتتى. ئىككىنچى قېتىملىق ھۇجۇمدا رۇسىيە كاۋكاز گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسىنىڭ دېڭىز ساھىلى پولىكى بىلەن قارا دېڭىز فلوتىنىڭ باتو روتىسىدىن تەشكىللەنگەن 15 مىڭ ئەسكەر 38 زەمبىرەك، بىر ئۇرۇش پاراخوتى، ئىككى قوغلىغۇچى پاراخوت، ئىككى مىنا توشۇغۇچى پاراخوت ۋە ئىككى زەمبىرەك پاراخوتىنىڭ ھىمايىسىدە، ئەنۋەر پاشانىڭ ئاناتولىيىدىكى يەنە بىر مۇھىم ھەربىي بازىسى ترابزۇن شەھىرىگە ھۇجۇم قىلىپ ئالالمىدى. ئاپرېلنىڭ باشلىرىدا، يېڭى روشىكىدىن دېڭىز ئارقىلىق يۆتكەپ بېرىلگەن 12 زەمبىرەك بىلەن قوراللانغان 18 مىڭ ئادەمى بار ئىككى بىرىگادا بىر ئۇرۇش پاراخوتى ۋە بىر قوغلىغۇچى پاراخوتىنىڭ ياردىمىدە، ئەنۋەر پاشانىڭ قارا دەپلى دەرياسى بويىدىكى قارارگاھىغا ھۇجۇم قىلىپ، ترابزۇن ۋە ئېرەزىنگىلەرنى ئىشغال قىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي، ترابزۇن چار رۇسىيە كاۋكاز گۇرۇپپىۋوي ئارمىيىسى بىلەن قارا دېڭىز فلوتىنىڭ

يېنىك تىپتىكى پاراخوت ياساش بازىسىغا ئايلاندى.

گېرمانىيە گېنېراللىرىنىڭ كۈشكۈرتىشى بىلەن، تۈركىيە-نىڭ قارا دېڭىزدا رۇسىيەگە ھۇجۇم قىلغانلىقىنى ، ئاندىن رۇسىيە بىلەن ئەنگىلىيىنىڭ بىرلىشىپ ئۇلۇغ مۇسۇلمان دۆلىتى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىگە ئۇرۇش ئېلان قىلغانلىقىنى ئافغانىستانتان ئەمرى ھەببۇللاخان ئەنگىلىيىنىڭ ئافغانىستاندا تۇرۇشلۇق باش نازارەتچىسى ئارقىلىق ئۇقتى . ھەببۇللاخان 1901 - يىلى 3 - ئۆكتەبىردە تەختكە چىققان ئەنگىلىيە پەرس ئەمىر ئىدى . 1916 - يىلى 1 - ئايدا ، ئۇ ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئافغانىستاندا تۇرۇشلۇق نازارەتچىسى بىلەن سۆزلىشىپ ، ئەنگىلىيە پادىشاھى-نىڭ ئۆزىگە يازغان مەكتۇپىدىكى پوزىتسىيىسىنى قوللايدىغانلىقىنى ، ئەمما ئافغانىستاندا ئىراندىكىدەك بىر ئەھۋالنىڭ يۈز بېرىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيدىغانلىقىنى ئېيتتى . دەرۋەقە ، ئۇ ئىراندىكىدەك بىر ئەھۋالنىڭ ئافغانىستاندىمۇ يۈز بېرىپ دۆلەت-نىڭ ئېغىر مالىمانچىلىققا ئۇچرىشىنى خالىمايتتى .

ھەببۇللاخاننىڭ 1915 - يىلىدىكى ۋەزىيىتى ناھايىتى تەڭ-قىسلىقتا ئۆتتى . كاپىتان ئوسكاندىرمىيە ۋە كازىم بەي باشچىلىقىدىكى 80 كىشىدىن تەشكىللەنگەن گېرمانىيە - تۈركىيە ۋە-كىلىلەر ئۆمىكى ئىراننىڭ غەربىدىن يولغا چىقىپ ، يەزىدىنىڭ غەربىي شىمالىدىكى نەين ، لۇت ، تاباس ۋە دوخوكلاردىن ئۆتۈپ ، مىڭبىر مۇشەققەتتە 1915 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 24 - كۈنى ھىراتقا كەلدى ۋە ئۇ يەردە بىر مەزگىل تۇرغاندىن كېيىن ، سېنتەبىر-نىڭ 7 - كۈنى كابۇلغا چۈشتى . ۋەكىللەرنىڭ كابۇلغا كېلىشى ئەمىر ھەببۇللاخاننى تەشۋىشكە سالدى . ۋەكىللەر شەھەر سىر-تىدىكى «باغى بابۇر» (بابۇر باغچىسى) غا ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ ، 26 - ئۆكتەبىردە سىرتقا چىقىشقا رۇخسەت قىلىنغانغا قەدەر شۇ يەردە تۇردى ، ئەنگىلىيىنىڭ كابۇلدا تۇرۇشلۇق ئەلچىسى ھەببۇللاخاننىڭ مەلۇم قىلىشى بىلەن ۋەكىللەرنىڭ كەلگەنلىكىدىن خە-

ۋە تاپتى.

ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ سۇلتانى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى مۇھەممەد V نىڭ پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىغا «غازات» جاكارلىشى ئافغانىستاندىكى موللىلار، تالىپلار ۋە غازاتقا تەشنى ئاممىنىڭ غەيرىتىنى چەكسىز ئاشۇرۇۋەتتى. ئەمما، تۈركىيىدە جاكارلانغان «غازات» نىڭ ئافغانىستاندىكى رولى ئانچە چوڭ ئەمەس بولۇپ، ئافغانلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئافغانىستان ئەسرى يەنە ئۆز ئالدىغا «غازات» جاكارلىشى كېرەك ئىدى. 1916 - يىلى 24 - يانۋاردا كابۇل ئاھالىسى ئەمىر ھەبىبۇللاخان تۇرۇشلۇق ساراينىڭ ئالدىغا كېلىپ نامايىش ئۆتكۈزۈپ، «غازات» قا پەرمان بېرىشكە قىستىدى. ئافغانىستاننىڭ دۆلەت سىياسىتى ئەزەلدىن ئەنگلىيە، رۇسىيىلەر بىلەن ئۆزئارا دۈشمەنلىشىش ئاساسىدا تۈزۈلگەن بولۇپ، ئافغانىستان ئەنگلىيىدىن شەرت قولىنىپ پايدا ئالاتتى، گېرمانىيە بىلەن تۈركىيە بولسا ئافغانىستان بىلەن ئىلگىرى زادى بىۋاسىتە مۇئامىلە قىلىشىپ باقمىغان ھەم چېگرا قوشنىدارچىلىقى بولمىغان يىراقتىكى دۆلەتلەر ئىدى. شۇڭا، ئۇ گەرچە نەسرۇللاخان باشچىلىقىدىكى تۈركىيە پەرەس كۈچلەرنىڭ قاتتىق بېسىمىغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، ئۆزىنى «غازات» قا پەرمان بېرىشكە قىستاۋاتقان مەسلىھەتچىلەرگە سەۋرچانلىق بىلەن چۈشەنچە بېرىش قارارىغا كەلدى.

ئۇزاق ئۆتمەي، كۆپ تالاش - تارتىش ۋە غۇلغۇلىلاردىن كېيىن، ئەمىر ھەبىبۇللاخان گېرمانىيە بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش ئەھدىنامىسى ئىمزالىدى. ئۇنىڭدا كۈچلۈك بىر ھەربىي كۈچنىڭ ئافغانىستاننى قوغدىشى ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، زور بىر تۈركۈم ئالتۇنلار كابۇلغا يۆتكەپ كېلىنگەندە، ئاندىن «غازات» قا پەرمان بېرىلمىدىغانلىقى بېكىتىلدى. گېرمانىيە ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ باشلىقى كاپىتان ئوسكاندېرمىيەنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا، «ھەبىبۇللاخان بۈگۈن گېرمانىيىنى ھىمايە قىلىمىز دەپسە، ئەتە-

سى يېنىۋېلىپ قارشى تۇراتتى». ئۇ بۇ چاغدا ھىندىستانلىق پائالىيەتچىلەردىنمۇ ئۈمىدسىزلەندى ۋە كۈچلۈك بىر تۈركىيە ئارمىيىسىنى ئافغانىستانغا يۆتكىمىگۈچە، بۇ چېچەن ۋە ھىلىگەر ئەمىرنى ئەبۇەشكە كەلتۈرگىلى بولمايدىكەن، دېگەن قارارغا كەلدى، ئۇ بىر سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاشنىمۇ ئويلىدى، بىراق ئاخىردا يەنە ئۈنىگىدىنمۇ ۋاز كەچتى.

1916 - يىلى مارتتا، رۇسلار ئارزۇرۇمغا ھۇجۇم قىلغانلىقى توپەيلىدىن، تۈركىيىنىڭ 3 - گۇرۇپپىسى ئارمىيىسىنى ئافغانىستانغا يۆتكەپ كېلىشكە ئىمكانىيەت بولمىدى. ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ قايتىپ كېتىدىغان ۋاقتىمۇ توشتى، مايدا ھەبىبۇللاخان ئەلچىلەر ئۆمىكىنى شىردار نەسرۇللاخان ۋە ئەنەيتۇللاخاننىڭ ئالدىدىلا يولغا سېلىپ قويدى. ۋەكىللەر كابۇلدىن ئايرىلىدىغاندا، ئەنگلىيە ئارمىيىسى تەرىپىدىن قولغا ئېلىندى. ئوسكاندىرىمىيە قاراقچىلار تەرىپىدىن ئېتىپ يارىلاندى ۋە مىڭبىر تەسلىكتە ئاران ھەمدانغا كېلىۋالدى، ماھاندىرا پولاتاپ، كامزىم بەي ۋە بەركەتۇللار ئافغانىستاندىن كېتىشنى خالىمىدى، ھەبىبۇللاخانمۇ ئۇلارنى ھەيدەپ چىقىرىشقا ئامالسىز قالدى^①.

1914 - يىلى 22 - نويابىر كۈنى ئەنگلىيە - پارس نېفىت شىركىتىنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش ئۈچۈن، پارس قولتۇقىدىكى كىتابدانغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئەنگلىيە ھىندى بىرىگادىسى تېخىمۇ مۇھىم بولغان بىرەر جايىنى ھەربىي بازى قىلىش مەقسىتىدە، شىمالغا سىلجىپ، تىگرس دەرياسى بىلەن ئىسپرات دەرياسىنىڭ قوشۇلۇش ئېغىزى بەسىرنى ئىشغال قىلدى. ئۇ مىسۇپوتامىيە^②

① ئەمىر ھەبىبۇللاخان 1919 - يىلى 20 - فېۋرال كۈنى ئەنگەندە شىكارغا چىققان بېرىدە جىددىرى ئىچىدە ئېتىپ ئۆلتۈرۈلدى. ئۇنى پولىكۇۋنىڭ شاھ ئەلى رىزا تۈركىيىپەرەس نەسىرۇللاخاننىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە ئاتقاندى. ھەبىبۇللاخان ئۆلگەندىن كېيىن، 3 - مارتتا ئامانۇللاخان تەختكە چىقتى ۋە ئۆز ئاتا - بوۋىلىرى تەرىپىدىن قەدىرلىنىپ كەلگەن سىياسەت نەتىجىسىدىكى دوستلۇقتىن ۋاز كېچىپ، ئەنگلىيىگە قارشى «غازات» جاكارلىدى. بۇ گېرمانىيە ۋە تۈركىيەلەر مەغلۇپ بولغان بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىنكى مەشھۇر «ئۇنچى قېتىملىق ئافغانىستان ئۇرۇشى» ئىدى.

② بۈگۈنكى ئىراق تەۋەسىدە.

دىكى ئىستراتېگىيەلىك ئورنى ئىنتايىن مۇھىم بولغان بىر پورت ئىدى. بەسىرە ئىشغال قىلىنىپ بىرقانچە ئايدىن كېيىن، ھىندىستان قۇرۇقلۇق ئارمىيىسى ئالىي قوماندانى گېنېرال جون نىكسون بۇيرۇققا بىنائەن ئىككى پىيادىلەر دىۋىزىيىسى ۋە بىر ئاتلىق ئەسكەرلەر بىرىگادىسىنى باشلاپ مەسۇپوتامىيەگە كەلدى. بۇ ۋاقىتتا تۈركىيەنىڭ 8000 ئەسكىرى ئەمۋاستا، 18 مىڭ ئەسكىرى ئىفراتتا بۇيرۇق كۈتۈپ تۇراتتى.

گېنېرال چارلېز ۋ. توۋېنسىھند قوماندانلىقىدىكى 6 - ھىندى دىۋىزىيىسى بۇيرۇققا بىنائەن، تۈركىيە ئارمىيىسىگە زەربە بېرىش ئۈچۈن تىگرىس دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىغا قاراپ ئىلگىرىلەپ، 1915 - يىلى 3 - ئىيۇندىن سېنتەبىرگىچە ئەمارا ۋە قۇت ئەمارانى ئېلىپ، ئۆكتەبىرنىڭ بېشىدا ئەزىزىيەگە كەلدى ۋە ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن چۈشۈرۈلگەن باغدادقا يۈرۈش قىلىش بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇۋالدى.

1915 - يىلى 3 - دېكابىر كۈنى، گېنېرال توۋېنسىھندنىڭ يىراققا يۈرۈش قىلغۇچى قىسىملىرى باغدادنىڭ شەرقىي - جەنۇبىدىن 20 كىلومېتىر چاقىرىم كېلىدىغان قەدىمكى تەبىئىي خارابىلىق باغدا ئەنۋەر پاشانىڭ تاغىسى خەلىل پاشا قوماندانلىقىدىكى تۈركىيەنىڭ 6 - ئارمىيىسى بىلەن ئۇچراشتى. تەبىئىي خارابىلىق پەنە ئىستېپىكاملىرى ناھايىتى پۇختا ھەربىي بازى بولۇپ، تۇنجى جەڭدىلا دۈشمەن قوشۇنلىرىنىڭ تەقدىرى بەلگىلىنىپ، ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن بۇ قوشۇن ئىككى ئايلىق زاپاس ئاشلىقى بىلەن قۇت ئەماراغا چېكىندى. خەلىل پاشا قوغلاپ يۈرۈپ قۇت ئەمارادا ئۇلارنى قورشاۋغا ئالدى. توۋېنسىھند گەرچە قارشىلىق كۆرسەتە كەن بولسىمۇ، ئەمما 1916 - يىلى يانۋاردا 6000 ئادەمدىن، مارتتا 5000 ئادەمدىن ئايرىلدى، ئاچارچىلىقنىڭ دەردىنى بولۇپ شىچە تارتقان توۋېنسىھند 1000 دىن ئارتۇق جەڭ گېنتىنى سويدۇرۇۋەتتى. 4 - ئاينىڭ ئاخىرىدا توۋېنسىھند خەلىل پاشاغا تەسلىم

بولدى، رۇسىيە تەرەپتىن ياردەمگە ئەۋەتىلگەن قوشۇنمۇ ۋاقتىدا كېلىپ ئۇنى قۇتۇلدۇرۋالالمىدى.

ئۇرۇش باشلىنىش بىلەن تەڭلا، ئەنۋەر پاشا بىر ئەرەب گېنېرالنى تاغوراس تاغلىرىدىن يەمەنگىچە سوزۇلغان ئالدىنقى سەپتىكى 4 - ئارمىيەگە قوماندان قىلىپ تەيىنلىگەنىدى. ئۇزاق ئۆتمەي «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىدىكى ئۈچ باھادىرنىڭ بىرى بولغان دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى جامال پاشانى ئۇنىڭ ئورنىغا ئالماشتۇردى. ئەنۋەر پاشا بىلەن تەلئەت پاشانىڭ بۇ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بىرىنچىدىن، ئەرەبلەرگە ئىشەنمەسلىك، ئىككىنچىدىن، ئۆزىچە خەتەرلىك دەپ قارالغان جامال پاشانى ئىستىقبالى خەتەرلىك بولغان مىسىر فەتھىگە ئەۋەتىپ، كۆزدىن نېرى قىلىشتەك بىر خۇسۇسىي غەرزەمۇ يوشۇرۇنغانىدى. شۇنداق قىلىپ، جامال پاشا 4 - ئارمىيە قوماندانى، گېرمانىيىلىك پولكوۋنىك فون كرىشنىپىستان شتاب باشلىقى بولدى. تۈركىيىلىكلەر ئۇنى فون كرىس دەپ ئاتايتتى.

جامال پاشا قوماندانلىقىدىكى تۈركىيە 4 - ئارمىيىسى 1915 - يىلى 3 - فېۋرالدىن 4 - فېۋرالغىچە، 1916 - يىلى ئاپرېلدا ۋە شۇ يىلى 19 - ئىيۇلدىن 4 - ئاۋغۇستقىچە بولغان ئارىلىقتا سۇۋەيش قانىلىغا ھۇجۇم قىلىپ، «بۈيۈك برىتانىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ جان تومۇرى» غا تەھدىت سالدى. ئەمما، بۇ جايىنى ساقلاۋاتقان ئەنگىلىيە ئارمىيىسىنىڭ زەربىسى ئاستىدا ئۆت-تەلمەي سىناي يېرىم ئارىلىغا چېكىندى.

سۈرىيە، پەلەستىن ۋە ھىجاز ئەرەبلىرى گېرمانىيە بىلەن تۈركىيىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن بولۇۋاتقان بۇ ئۇرۇشقا ئاۋاز قوشمىدى. قوشۇنلار ئىچىدە پىتنە - ئىغۋالار كۆپەيدى، ئەرەب مىللەتچىلىرىنىڭ يەر ئاستى پائالىيىتى ھەممىلا يەردە ئەۋج ئېلىپ، ئىنقىلابىي گۇرۇپپىلار قۇرۇلدى. جامال پاشا 1915 - ۋە 1916 - يىللىرى زور بىر تۈركۈم ئەرەب

مىللەتچى داھىيلىرىنى قولغا ئېلىپ، بېيرۇت ۋە دەمەشقلەردە 32 ئادەمنى دارغا ئاستى. ھەربىي سوت ئۇلارنىڭ جىنايىتىنى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىگە ئاسىيلىق قىلىش ۋە سۈرىيە بىلەن ئىراقنى ئىمپېرىيىدىن ئايرىپ چىقىپ مۇستەقىل قىلىش، دەپ بېكىتتى. جامال پاشا بۇ ۋاقىتتا سۈرىيىدىن ئەرەب قوشۇنلىرىنى چىقىرىپ يىراق ئالدىنقى فرونتلارغا ئەۋەتتى، ئاندىن تۈرك باتا-لىئونلىرىنى ماغدۇرۇپ ئۇلارنىڭ ئورنىغا ئالماشتۇردى. مانا مۇشۇ مەزگىلدە، نۇرغۇن سۈرىيىلىك مىللەتچى رەھبەرلەر ۋە ئاقسۆڭەكلەر ئائىلىلىرى بويىچە ئاناتولىيىگە مەجبۇرىي كۆچۈ-رۈلدى.

1916 - يىلى 16 - ئىيۇندا، مەككە ھۆكۈمرانى شەرىف ھۈسەين ئىبنى ئەلى ئەنگلىيىنىڭ مىسىردىكى ئالىي دەرىجىلىك ئەمەلدارى ھېنرى مېكماخۇننىڭ دامغا چۈشۈپ، ئەنگلىيىنىڭ زور بىر تۈركۈم ئالتۇن ۋە قىزىل دېڭىزدىكى ئۇرۇش پاراخوتلى-رىنىڭ ياردىمىدە ئەرەب مىللىي ئىنقىلابىنى قوزغاپ، تۈركىيە سۇلتانىغا ئاسىيلىق قىلىپ «غازات» جاكارلىدى. ئۇ ئوسمانلى-رىنىڭ مەككەگە قويغان نائىبى بولۇپ، ئىلگىرى دەمەشقتە زىيارەت-تە بولۇۋاتقان چېغىدا، دەسلىپىدە پارىژدا قۇرۇلۇپ كېيىن بېي-رۇتقا كۆچۈرۈلگەن، كېيىن دەمەشقتىكى ھەربىي ئوفىتسېرلار-نىڭ مەخپىي تەشكىلاتى — «ئەلئەھد» (ئىتتىپاقداشلار جەم-ئىيىتى) بىلەن بىرلەشكەن «ئەل فاتات ئەل ئەرەبىيە» (ئەرەب ياشلار ئىتتىپاقى) دېگەن تەشكىلاتقا قاتناشقاندى. ئۇ «غازاتنا-مە» دە «گېرمانىيىلىكلەر بىلەن ياش تۈركلەر كاپىرلاردۇر، ئەنگلىيە بولسا ئىسلام دىنىنىڭ ھەقىقىي تايانچىسى ۋە ھامىيىسى-دۇر» دېدى. ئۇنىڭ مەقسىتى سۈرىيىدە تۇرۇشلۇق گېرمانىيە-تۈركىيە بىرلەشمە ئارمىيىسىگە ئارقا تەرەپتىن زەربە بېرىپ، ئۇلارنىڭ ھىندى ئوكيانغا كىرىشىنى توسۇش ۋە نەجد ھۆكۈمرانى ئىبنى سەئۇدى بىلەن كېلىشىم ئىمزا ئالغاندىن كېيىن پارس قول-

تۇقىمىنى ئىشغال قىلىش ئىدى. تۈركلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاس-
تىدىن ھىجازنى ئازاد قىلماقچى بولغان ھۈسەين «غازات» سەپى-
رىدە، ياقابا دېگەن جايدا نۇرغۇنلىغان سۈرىيىلىك پىدائىيلارنىڭ
ھىمايىسىگە ئېرىشتى. ئۆز رازىلىقى بىلەن ئۇنىڭ قوشۇنىغا قات-
ناشقان سادىق بىر قوشۇننىڭ بولغانلىقىدىن، ئۇ تاشقى ئىئوردان-
نىيە ۋە خاۋرەن رايونلىرىنى ئوڭايلا ئىستېلا قىلىپ، 150 مىڭ
ئىنگىلىز چاقىرىم كېلىدىغان ھىجاز ئۆلكىسىنى مۇستەقىل دۆلەت
دەپ ئېلان قىلدى.

1916 - يىلى كۈزدە، گېنېرال فرېدرىك ستانلى موت
بۇيرۇققا بىنائەن، مەسۇپوتامىيەدە تۇرۇشلۇق ئانتانتا دۆلەتلەر
ئارمىيىسى قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى باغداد
جېڭىنى پىلانلاش ئىدى. ئۇ 1917 - يىلى 9 - يانۋاردىن 24 -
فېۋرالغىچە قۇت ئەمارانى ئىشغال قىلىپ بولغاندىن كېيىنلا،
تىگرىس دەرياسىنى بويلاپ باغدادقا يول ئالدى. توپچى قىسىملار
ۋە بومباردىمانچى ئايروپىلانلار ئىككى ئاتلىق قىسىملار بىرىگاد-
سىنىڭ ھەربىي يۈرۈشىنى ھىمايە قىلىپ باراتتى، پىيادە قىسىم-
لار ئاتلىقلارنىڭ ئارقىسىغا تىزىلغانىدى. قىسقا ئۇرۇش 1917 -
يىلى 11 - مارت كۈنى ئاخىرلاشتى، باغداد ئەنگىلىيە ئارمىيىسى
تەرىپىدىن ئىشغال قىلىندى، مۇللېرنىڭ ستانتىستىكا قىلىشىچە،
بۇ ئۇرۇشتا مۇللېرنىڭ 120 مىڭ ئەسكەرگە تۈركىيىنىڭ 35
مىڭ ئەسكەرى تاقابىل تۇردى، تۈركىيە تەرەپتىن 9000 ئەسكەر
ئەسەرگە چۈشتى، ئەنگىلىيە تەرەپتىن 40 مىڭ ئەسكەر تالاپەتكە
ئۇچرىدى، گېنېرال فرېدرىك ستانلى موت بۇ قېتىمقى جەڭدە
ئۆلدى.

1916 - يىلى مايدا، گېنېرال ئاچپورد مۇللېر قوماندانلىد-
قىدىكى بىر ئەنگىلىيە ئارمىيىسى سىناي يېرىم ئارىلىغا كىرىپ
ئالدىنقى ئىشغال قىلغانىدى. ئۇنىڭ مەقسىتى سۇۋەيش قانىلىنى
قوغداپ، ئۇنىڭ غەربىي جەنۇبى تەرىپىدىن تۈركىيە ئارمىيىسىگە

زەربە بېرىشنىڭ شەرت - شارائىتىنى ھازىرلاش ئىدى. باغداد جېڭى تاماملانغاندىن كېيىن، 1917 - يىلى 26 - مارت كۈنى ئەتىگەندە، ئۇنىڭ قوماندانلىقىدىكى 42 مىڭ جەڭچىدىن تەشكىل تاپقان ئاتلىق قىسىم كومپاسنىڭ ياردىمىدە پەلەستىننى تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان 4000 كىشىلىك تۈركىيە ئارمىيىسىگە ھۇجۇم قىلدى. بۇ بىرىنچى قېتىملىق جاسا ئۇرۇشى بولۇپ، جاسانىڭ غەربىدىن 4 ئىنگىلىز چاقىرىم يىراقلىقتىكى ئىستېھكاملار قولدىن كەتتى. ئەمما ئەنگلىيىنىڭ ئۇسساپ چاڭقاپ كەتكەن ئىككى دېۋىزىيە ئاتلىق ئەسكىرى بەرداشلىق بېرەلمەي، سۇ بار جايغا چېكىندى. بىر ھەپتىگە بارمىغان ۋاقىت ئىچىدە ئەنگلىيە تەرەپتىن 4500 ئادەم، تۈركىيە تەرەپتىن 2200 ئادەم ئۆلدى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ئۈچۈن ئېرۇسالىم بەكمۇ مۇھىم ئىدى. ئۇلار بۇ شەھەرنى ئىشغال قىلىش سىياسىي جەھەتتە ئوسمانلىلارغا قانچىلىك زەربە بولسا، ئوخشاشلا ئەنگلىيە ئەسكەرلىرىگە شۇنچىلىك زور ئىلھام ۋە شەرەپ ئىكەنلىكىنى ئېنىق بىلەتتى. گېنېرال موللېرنىڭ مارت ۋە ئاپرېل ئايلىرىدىكى ئىككى قېتىملىق جاسانى ئېلىشقا بولغان تەۋەككۈلچىلىكى ئۈچ كۈنگە بارمايلا ئاخىرلاشتى، ئەنگلىيە تەرەپ 6500 ئادەمدىن، تۈركىيە تەرەپ 2000 ئادەمدىن ئايرىلدى. مۇللېرنىڭ قۇشۇنلىرى داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلىيەلمىدى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئىچكى كابىنېت باشلىقى روخ چارلېز ئوتتۇرا شەرق فرونتىدىكى قومانداننى ئالماشتۇرمىسا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. 1917 - يىلى ئىيۇندا، غەربىي سەپتىكى 3 - گۇرۇپپىۋوي ئارمىيە قوماندانى گېنېرال ئېدموند ئاللۇن گېنېرال ئاچپورد مۇللېرنىڭ ئورنىغا ئوتتۇرا شەرق فرونتى باش قوماندانى بولۇپ تەيىنلەندى. روخ چارلېز ئۇنى قوبۇل قىلغاندا: «مەن سىزنىڭ ئېرۇسالىمنى ئېلىپ دۆلىتىمىزنىڭ مىلاد بايرىمىغا سوۋغا قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن» دېدى.

ئېرۇسالىمغا بارىدىغان مۇساپىدە، جاسادىن بېرشېبىغىچە^① بولغان 20 ئىنگىلىز چاقىرىم كەڭلىكتىكى جاي جامال پاشا قوماندانلىقىدىكى تۈركىيە 4 - ئارمىيىسىنىڭ پۇختا مۇداپىئە ئىسسىھىكاملىرى بىلەن نورلاشتۇرۇۋېتىلگەنىدى. بۇ ھەربىي ئەسلىدە ھەلەرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى ياۋروپا فرونتىدىكىگە زادى ئوخشىمايتتى. ئاكوپ، ئىستىھىكىملارنىڭ ئوڭ قانىتى ئوتتۇرا دەپ ئىخزغا، سول قانىتى بولسا جۇدىيا تاغ تىزمىلىرىغىچە سوزۇلغانىدى. گېنېرال ئېدموند ئاللۇن سۇۋەيش قانىلىنىڭ شىمالىدا تۇرۇۋاتقان ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسىگە قوماندانلىق قىلىش ھوقۇقىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، جەڭگاھتىكى قارارگاھىغا كېلىشتىن بۇرۇن ھېچقانداق بىرەر قوماندان تۈرك ئىستىھىكىملىرىغا تاقابىل تۇرۇشنىڭ تۈزۈكرەك بىرەر پىلانىنى تۈزۈشمىگەنىدى. ئۇ بۇرۇنقى قوماندانلاردەك قاھىرەدىكى ياسىداق سارايلاردا ئولتۇرۇۋالماي، ئالدىنقى سەپكە كېلىپ جەڭچىلىرى بىلەن بىللە جەڭگە چىقتى. ئۇ جەڭ تەجرىبىسىگە خېلى باي قوماندان بولۇپ، ئېرۇسالىمغا بېرىشتىكى بىرىنچى ھۇجۇم نىشانىنىڭ بېرشېبى ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلدى، چۈنكى ئۇنىڭغا بۇ دەشت چۆلدە ئەڭ ئاۋۋال لازىم بولىدىغىنى سۇ ئىدى، سۇ بولمىسا ئۇنىڭ جەڭچىلىرى، ئات - ئۇلاغلىرى، تۆگىلىرى ئېرۇسالىمغا بارىدىغان بۇ ئۇزاق چۆل سەپىرىدە ئۆلۈپ تۈگەيتتى.

بېرشېبىنى ئېلىش ئۈچۈن يان تەرەپتىن ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، تۈركىيە 4 - ئارمىيىسىنىڭ مەركىزىي بازىسىغا تاقابىل تۇرۇش، ئاندىن پىيادىلەرنىڭ ئارقىسىغا ئاتلىق ئەسكەرلەرنى سېلىپ بۆسۈش ئېغىزى ئېچىش ھەم دۈشمەننىڭ ئارقا تەرىپىدىن بېرشېبىنى قورشاش لازىم ئىدى. گېنېرال ئاللۇننىڭ قول ئاسسىدىكىلەر ئاۋسترالىيە ۋە يېڭى زېلاندىيىنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلەر

① بىر ئىسمى، ئۇنىڭ مەنىسى يەتتە قۇدۇق دېگەنلىك بولۇپ، ھەقىقەتەن بۇ جايدا سۈيى بار يەتتە قۇدۇق بار ئىدى.

برىگادىسى بىلەن ھىندىستان ۋە سېلانكتىن يۆتكەپ كېلىنگەن ئىككى دىۋىزىيە ئەسكەر بولۇپ، ئۇنىڭغا يەنە يەرلىك ئاھالىلەردىن ئېلىنغان تۈگىچى ۋە ئاتچى ياللانىلار سەپلەپ بېرىلگەن ئىدى. يېڭى تەيىنلەنگەن بۇ گېنېرال ئاخىرى يامغۇر - يېغىن كۆپرەك بولىدىغان ئۆكتەبىرنىڭ ئاخىرىنى ھۇجۇم ۋاقتى قىلىپ بەلگىلىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، بۇ ۋاقىتتا تۈركىيە ئارمىيىسى ئاكوپ ۋە ئىستىھكاملارغا يىغىلىپ قالغان يامغۇر سۈيىنى چىقىدۇ. رىش بىلەن ھەپىلىشىدىغان بولغاچقا، دەل مۇشۇ پەيتنى تۇتۇپ ھۇجۇمغا ئۆتسە غەلبە تېز قولغا كېلەتتى.

رۇسىيىدە بولشېۋىزىمنىڭ غەلبە قىلىشى ۋە رۇمىنىيىنىڭ مۇنقەرز بولۇشى بىلەن تەڭ، ئەنۋەر پاشا بۇ جايلاردا ئۇرۇشقا سېلىنىۋاتقان خىل تۈرك جەڭچىلىرىنى پەلەستىن فرونتىغا يۆتەيدى، ئۇنىڭ مەقسىتى ئەنگلىيىنىڭ قولىدىن باغدادنى قايتۇرۇۋېلىش ئىدى. ئەنۋەر پاشانىڭ بۇ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا گېنېرال فون فالكنخېين قوشۇلمىدى. ئۇ رۇمىنىيە ئارمىيىسىنى تارمار قىلغاندىن كېيىن، تۈركىيە ئارمىيىسىنىڭ مۇداپىئەسىنى پىلانلاش ئۈچۈن بۇ يەرگە كەلگەنىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، ئەنگىلىيە ئارمىيىسىنى يوقىتىشتا تۈركىيە ئەسكەرلىرىگە ئېرۇسالىمنى چىڭ قوغدىتىپ، ئۇنىڭ ئىسلام دۇنياسىدىكى مۇقەددەس ئورنىنى ساقلاپ قېلىشتىنمۇ ئەۋزەلرەك چارە يوق ئىدى.

بۇ ۋاقىتتا، ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىگە «غازات» جاكارلىغان مەككە ھۆكۈمرانى ھۈسەين 1914 - يىلى قاھىرە پۇقراسى دېگەن سالاھىيەت بىلەن ئەرەبلەر ئارىسىغا سوقۇنۇپ كىرىپ، تۈركىيە ئارمىيىسىگە قارشى پارتىزانلىق ئۇرۇشى قىلىۋاتقان 29 ياشلىق ئەنگىلىيە جاسۇسى پولكوۋنىك توماس ئىۋاننىس لاۋرېنس بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ ھىجاز تۆمۈرىولى، تېلېگراف سىم يولى بويلىرىدا، شۇنداقلا ياقابا ۋە ئۆلۈك دېڭىزنىڭ جەنۇبىي ساھىلىدا بۇزغۇنچىلىق ئېلىپ بېرىپ، ئوسمانلى ئارمىيىسىگە زەربە بەرمەكتە ئىدى.

دى. لاۋرېنس ئۇرۇشتىن بۇرۇن پەلەستىن ۋە سۈرىيەلەردە ئارخېئولوگىيىلىك قېدىرپ تەكشۈرۈش نامىدا ئاخبارات توپ-لاش بىلەن شۇغۇللانغان، ئەرەبلەر ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتى ھەققىدە خېلى مول بىلىمگە ئىگە، ئوتتۇرا شەرقنىڭ يەر شارائىتى ۋە ھەربىي كۈچلەرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى قاتارلىقلار بىلەن تولۇق تونۇشلۇقى بولغان ھىيلىگەر ئادەم ئىدى.

گېنېرال ئاللون بۇ قېتىمقى جەڭدە پولكوۋنىك لاۋرېنسنىڭ پىلانى بويىچە ئىش كۆرۈش لازىم دېگەن قارارغا كەلدى. 1917-يىلى 31 - ئۆكتەبىر كۈنى ئاللون جاساغا يۈرۈش قىلىش توغرىدا سىدا بۇيرۇق چۈشۈردى. ئۇنىڭ قول ئاستىدا 75 مىڭ پىيادە، 7000 ئاتلىق ئەسكەر بار ئىدى، تۈركىيە ئارمىيىسىدە بولسا 42 مىڭ پىيادە، 1500 ئاتلىق ئەسكەر بار ئىدى. تۇنجى ھۇجۇمدا بېرشېبى قولدىن كەتتى، كۈن ئولتۇرۇشتىن بۇرۇن ئەنگىلىيەنىڭ قۇرۇقلۇقتا جەڭ قىلغۇچى قىسىملىرى بۇ يەرنى ئىشغال قىلدى. ئارقىدىنلا ئەنگىلىيىنىڭ دېڭىز ئارمىيە فلوئىلىرى جاسانى توپقا تۇتتى، بىر ھەپتىگە سوزۇلغان قاتتىق جەڭدە جاسا قولدىن كېتىپ، تەخمىنەن 10 مىڭ تۈرك جەڭچىسى ئەسىرگە چۈشتى. قالدۇق قىسىملار ئون نەچچە ئىنگىلىز چاقىزىم شىمالغا چېكىندى. نوياىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا جاسا ۋوگزالغا بارىدىغان يوللارنىڭ ھەممىسى قامال قىلىندى. جاسا ۋوگزالى ناھايىتى مۇھىم ئۆتكۈل بولۇپ، جەڭدە ئېرۇسالماغا بارىدىغان ۋە جەنۇبتىن بېرشېبىگە كېلىدىغان پويىزلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ۋوگزالدىن ئۆتەتتى. تۆمۈريول لىنىيىلىرىنىڭ قامال قىلىنىشى بىلەن چېكىنىش يولى پەقەت قالمىدى. جەڭ ھاردۇقى تازا يەتكەن تۈركىيە قىسىملىرى ئېرۇسالما شەھىرىنىڭ بوسۇغىسىدىكى جۇدىيا تاغ تىزمىسى — «ئىنجىل» دەۋرىدىن بۇيانقى داڭلىق بولغان تەبىئىي توسۇقتا تۇرۇپ، دۈشمەن ئارمىيىسى بىلەن قەتئىي تىركەشتى. 9 - دېكابىردا تۈركىيە قوشۇنلىرى شىمالغا قاراپ چېكىندى،

بىرۇسالم دۈشمەن قولىغا چۈشتى. گېنېرال ئېدموند ئاللۇننىڭ ئامىتى كېلىپ، ۋەدىسىگە ئاساسەن بۇ مىلاد سوۋغىتىنى بۈيۈك برىتانىيىگە تەقدىم قىلدى. نۇسرەت تاپقان بۇ تاجاۋۇزچى ئەس-كەرچە كىيىنىپ، مۇقەددەس شەھەر ئېرۇسالمغا پىيادە كىردى. 1917 - يىلى ئانتانتا دۆلەتلەر، بولۇپمۇ ئەنگلىيىلىكلەر ئۈچۈن ناھايىتى زور تالاپەتلىك يىل بولغان بولسىمۇ، ئەمما 3- قېتىملىق جاسا ئۇرۇشىدا مۇقەددەس شەھەر ئېرۇسالمنىڭ ئېلىنىشى ئەنگلىيىلىكلەرنى خۇشال قىلىۋەتتى، بۇ زەربە تۈركىيە-لىكلەرنى قايتىدىن ئوتتۇرا ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر قاتارىدا تۇرالمايدىغان قىلىپ قويدى. باغدادنى ئىشغال قىلغان ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى ھېچقانچە كۈچ ئىشلەتمەيلا، ئۇ يەردە تۇرۇش-لۇق تۈركىيە ئارمىيىسىنى تىزگىنلىدى، شىمالدىكى مۇسۇل ئۆلكىسىنى ئېلىشىمۇ ئۇلار ئۈچۈن ئويۇننىڭ ئورنىدىكى ئىش بولۇپ قالدى.

1916 - يىلى، ئەنۋەر پاشا گېرمانىيە قوماندانلىق ئورنىدىكى گېنېراللارنىڭ تەلىپى بويىچە 120 مىڭ كىشىدىن تەشكىل-لەنگەن ئەڭ كۈچلۈك تۈرك ئارمىيىسىنى گېرمانىيە - ئاۋستىرىيە فرونتىغا ماڭدۇرغانىدى. ئۆز يۇرت - ماكانلىرىدىن ئايرىلىپ ياۋروپاغا كېتىۋاتقان يىراققا يۈرۈش قىلغۇچى بۇ ئارمىيە ۋەتەندە قېپقالغان قىسىملارنىڭ مەنپەئىتىنى قۇربان قىلىش بەدىلىگە ياخشى تەمىناتلارغا ئىگە بولۇپ، ئاجىز، ئەبگار گېرمان قوشۇنى-لىرى بىلەن ئالماشتۇرۇلدى. گېرمانلار ئەسلىدە ئۆزىنىڭ بۇ ئىتتىپاقىدىشىغا ھەقىقىي ياردەم بېرىشنى خالىمايتتى، شۇڭا چال-شىنىدە بولغان ئۇرۇشتا 25 مىڭ تۈرك جەڭچىسى 25 مىڭ گېرمان ئورنىدا قان كېچىپ جەڭ قىلىپ، دۈشمەنگە پاجىئەلىك توپ يېمى قىلىۋېتىلدى.

ئەنۋەر پاشا قوماندانلىقىدىكى تۈركىيە ئارمىيىسىنىڭ تاما-مەن يوقىلىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن گېرمانىيە ئەڭ

ئالىي قوماندانلىق شتابنىڭ قوماندانى گېنېرال لودوندورف^① 1917-يىلىدىكى 3- قېتىملىق جاسا ئۇرۇشىدىن كېيىن، قوماندان ۋە شتاب خادىملىرى گېرمانلاردىن تەيىنلەنگەن، جەڭچىلەر تۈرك-لەردىن بولغان بىر پەۋقۇلئاددە ئارمىيە قۇرۇشنى قارار قىلدى ۋە ئۇنىڭغا تۈركچە «يىلدىرىم» دەپ نام بەردى، ئۇنىڭ مەنىسى چاقماق دېگەنلىك ئىدى. بۇ گۇرۇپپىۋى ئارمىيىنىڭ ۋەزىپىسى ئەنگىلىيىنىڭ قولىدىن باغدادنى قايتۇرۇۋېلىپ، كېيىن داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلەپ پارس قولتۇقىغا كىرىش ئىدى. گېنېرال فال-كىننېخېين بۇيرۇق بويىچە بۇ يېڭىدىن قۇرۇلغان «يىلدىرىم» گۇرۇپپىۋى ئارمىيىسىنىڭ باش قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى. گېنېرال لودوندورف كەينىدىنلا يەنە 6000 ئەسكەردىن تۈزۈلگەن، «ئاسىيا ئارمىيىسى» دەپ ئاتالغان بىر كورپۇس ئەسكەرنى شەرق-قە يۆتكىدى، ئەمما بۇلار ئالدىنقى سەپكە ئەۋەتىلمەي يۇقىرى تەمىنات بىلەن بېقىلدى. گېرمانىيە ئەڭ ئالىي قوماندانلىق شتابى تەرىپىدىن 1916 - يىلىنىڭ بېشىدىلا لىمان فون ساندىرس باشچىلىقىدا 200 ئوفىتسېر ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ئارمىيىسىگە سەپلەپ بېرىلگەن بولۇپ، ئەنئەنە پاشا ئۇلارنىڭ رۇخسىتىدە سىز بىرمۇ گېرمانىيىلىكنى خالىغانچە يۆتكەلمەيتتى. بۇ قەتئىيەتتە ئەۋەتىلگەن «ئاسىيا ئارمىيىسى» دىكىلەرمۇ جەڭ قىلغۇچى جەڭچىلەر قاتارىدا ئەۋەتىلمىگەندى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ ھاكا-ۋۇرلۇقى، ھەددىدىن ئاشقان يولسىزلىقى، ئاچ كۆزلۈكى، بۇلا-ڭچىلىقى تۈركىيىلىك ئوفىتسېر ۋە جەڭچىلەر ئارىسىدا ئۇنتۇلغۇسىز نارازىلىق ۋە ئۆچمەنلىكلەرنى پەيدا قىلدى.

تۈركىيە ئارمىيىسى مۇستەقىللىق فرۇنتىدا ناھايىتى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچرىدى. 1918- يىلى ئىيۇندا، گېنېرال لىمان فون

① ئى. لودوندورف (1865~1937) 1935 - يىلى مارشاللىققا كۆتۈرۈلگەن.

ساندېرس گېنېرال ئېرىك فون فالكننخېيننىڭ ۋەزىپىسىنى ئۆتكۈزۈۋېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ قارارگاھىغا كەلدى. بۇ چاغدا، جەڭگاھتىن قېچىۋاتقان ئەسكەرلەرنىڭ سانى قىسىمدا ھەربىي مەجبۇرىيەت ئۆتەۋاتقان ئەسكەرلەردىنمۇ نەچچە ھەسسە كۆپىيىپ كەتكەنىدى. گېنېرال لىمان فون ساندېرس ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ئارمىيىسى باش شتاب باشلىقى فون سەكتىگە قىلغان دوكلاتىدا: «بۇرۇنقى ئۇرۇشلاردا تۈرك جەڭچىلىرى جەڭگاھتىن زادى قېچىپ باقمىغانىدى، شۇڭا بۇنى تۈركىيە ئارمىيىسىنىڭ ئەنئەنىۋى كەمتۈكلۈكى دېگىلى بولماس» دەپ ئەسكەرتتى. بۇ چاغدا، بەزى جايلارنى قاچاقلار ئۆز تەسەررۇپىغا ئالدى. 1918-يىلى سېنتەبىردە قاچاقلار بەندۈمە شەھىرىنى ئىشغال قىلىپ، گېرمانىيىلىك ئوفىتسېرلارنى نۇتۇۋېلىپ تەسلىمنامىگە ئىمزا قويۇشقا قىستىدى. ئۆكتەبىرنىڭ ئاخىرىدا، گېنېرال ئاللۇن قوماندانلىقىدىكى ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى پولكوۋنىك لاۋ-رېنس باشچىلىقىدىكى ئەرەب غەيرىي مۇنتىزىم قوشۇنلىرىنىڭ ياردىمىدە دېڭىز بويلاپ، 300 ئىنگىلىز چاقىرىم ئىچكىرىلەپ كىرىپ ھەلەبكە يېتىپ باردى. يىل ئاخىرىدا گېرمانىيە - تۈركىيە ئارمىيىسى ھەلەبىنىڭ شىمالىغا مەجبۇرىي چېكىندى. تۆت يىللىق ئۇرۇش ئارقىلىق، دەمەشق، بېيرۇت ۋە باشقا شام شەھەرلىرى مەككە ھۆكۈمرانى ھۆسەيىننىڭ ئارمىيىسى تەرىپىدىن ئىشغال قىلىندى، گېرمانىيىنىڭ سۈرىيە فرونتىدا ئەنگلىيە ئارمىيىسىنى چاقماق تېزلىكىدە يوقىتىش ئۈمىدى پۈتۈنلەي كۆپۈككە ئايلاندى.

1918 - يىلى مارتتا، تۈركىيە ئارمىيىسى جەنۇبىي كاۋكا-زىيىگە ھۇجۇم قىلىپ، باتۇڭ ۋە كارىسلارنى ئىشغال قىلدى. بۇ ۋاقىتتا ئەرمېنىيىدىكى داشناقىلار، ئەزەربەيجاندىكى موساۋاتلار ۋە گىرۇزىيىدىكى مېنىشېۋىكلار سوۋېت رۇسىيىسىگە قارام بولۇش-تىن باش تارتىپ، ئۆز ئالدىلىرىغا مۇستەقىل بولۇشنى پىلانلىدى.

شەۋاتاتتى. شۇنچا، جەنۇبىي كاۋكازدىكى ئۆكتىچى كۈچلەر ئەنۋەر پاشانىڭ مۇددەئاسىغا كۆرە، بۇ جايلارنى سوۋېت رۇسىيىسىدىن مۇستەقىل دەپ جاكارلاپ، تۈركىيە ئارمىيىسىنىڭ باكۇ نېفىتىلىدىكى بىلەن كاۋكازدىكى باشقا مۇنبەت زېمىنلارغا يۈرۈش قىلىشى ئۈچۈن يول ئاچتى. ئىيۇندا، ئۇلار ئۈرگەنچتە ئەزەربەيجان مۇستەقىل ھۆكۈمىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى، ئەنۋەر پاشانىڭ ئىنىسى نۇرى پاشا قوماندانلىقىدا بىر ئىسلام دۆلىتى ئارمىيىسى قۇرۇلۇپ، 15 - سېنتەبىر كۈنى باكۇ ئىشغال قىلىندى. بۇ ئوسمانلىلارنىڭ دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مەزگىلىدىكى بىر تىركىشىشى ئىدى. 20 - سېنتەبىردە، يېڭى سوۋېت ھاكىمىيىتى تۈركىيىگە نوتا تاپشۇرۇپ، ئۇلارنىڭ باكۇنى بېسىۋالغانلىقىغا نارازىلىق بىلدۈردى.

گېرمانىيە بىلەن تۈركىيە ئوفىتسېرلىرىنىڭ بىرلىكتە تۈزگەن ھەرىكەت پىلانىدا زور خاتالىقلارغا يول قويۇلغان بولۇپ، خۇددى تۈركىيىلىك ھەربىي ئالىم پولكوۋنىڭ پۇياد بەينىڭ كىتابىدا ئېيتىلغىنىدەك، «بۇ پىلانغا ئوفىتسېرلار مەكتىپىدە بولىدىغان بولسا ئۆل نومۇر قويۇلغان بولاتتى».

بۇ قېتىمقى دۇنيا ئۇرۇشى ئىنسانىيەتكە ئىنتايىن ئېغىر بالايىناپەت ئېلىپ كەلدى، ئەمما مىللەتلەرنىڭ، دۆلەتلەرنىڭ تەقدىرىنى ئۆزگەرتتى. گېرمانىيە گېنېراللىرىغا ھە - ھۇ دەپىشكەن تەلئەت پاشا 1921 - يىلى 16 - مارتتا داشناق پارتىيىسىدىكى بىر تېرورچى ئەرمەن تەرىپىدىن بېرىلدى قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى. جامال پاشا دەسلىپدە ئافغانىستانغا بېرىپ بىر ئارمىيە تەشكىللىدى، كېيىن 1922 - يىلى 21 - ئىيۇلدا تىبلىستا قەتلى قىلىندى. ئەنۋەر پاشا 1920 - يىلى موسكۋا ئارقىلىق بۇخاراغا كەلدى. بۇ ئەنگلىيە، ئامېرىكا، تۈركىيە ۋە ئافغانىستان دائىرىلىرىنىڭ، شۇنداقلا رۇس ئاق گۇۋاردىيىچىلىرىنىڭ قولىدا شىغا ئېرىشكەن، يېڭى سوۋېت ھاكىمىيىتى تەرىپىدىن «باسمىد»

چىلار» دەپ ئاتالغان، شۇنداقلا ئىنقىلابىي رۇسلارنىڭ قوشۇۋېتىلىشىنىڭ سىياسىتىگە قارشى تۇرۇپ ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل مىللىي دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان ئەرگەش، مەدەنىيەت، كورشىرىمەت، مۇھەممەد قۇربان جۇنەيدىخان (1860~1938)، ئەمىر ئالىمخان قاتارلىق ئىستىقلالىيەت ئۈچۈن كۈرەشكۈچى فېئودال كۈچلەرنىڭ قوقەنت، فەرغانە، خارەزىم ۋە بۇخارا لاردىكى قوراللىق ھەرىكىتىنىڭ تەۋرىگىنىگە بىرقانچە يىل بولۇپ قالغان چاغ ئىدى. ئەنۋەر پاشا بۇخارادا تۈركىستاندىكى «باسمىچىلار» تەرىپىدىن قارشى ئېلىندى. ئۇ 1922 - يىلى 15 - سېنتەبىر كۈنى 16 مىڭ كىشىلىك بىر ئىسلام ئارمىيىسى قوردى ۋە سوۋېت ھۆكۈمىتىگە ئۆلتۈم تاپشۇرۇپ، سوۋېت قىزىل ئارمىيىسىنىڭ تۈركىستاندىن چىقىپ كېتىشىنى بۇيرۇدى. ئۇنىڭ مەقسىتى ئوتتۇرا ئاسىيادا ئىسلام دۆلىتى قۇرۇش ئىدى. ئەنۋەر پاشا دۇنيا ئۇرۇشىدا ئېغىر مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغاندىن كېيىن، قول ئاستىدىكى ئازراقلا ئادىمى بىلەن تۈركىستانغا كەلگەنىدى. ئۇ گەرچە بۇ يەردە 16 مىڭ ئادەمگە باشچىلىق قىلىۋاتقان بىر ھەربىي قوماندان بولسىمۇ، ئۇنىڭدا يېڭىدىن كۈچىيىپ بېرىۋاتقان بولشېۋىكلارنىڭكىدەك مۇنتىزىم ئارمىيە، جەسۇر جەڭچى ۋە زامانىۋى قورال يوق ئىدى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، تۇنجى جەڭدە ئۇ ئاددىي قورال - ياراغلىرى بىلەن رۇسلارنىڭ قولىدىن دۈشەنبە شەھىرىنى تارتىۋالدى. قارىماققا، بۇخارا جۇمھۇرىيىتى پات ئارىدا بۇ ئىستىقلالىيەت جەڭچىسىنىڭ ئىلىكىگە ئۆتىدىغاندەكلا قىلاتتى. ئەمما، سوۋېت ھاكىمىيىتى «باسمىچىلار» نى يوقىتىشنىڭ كونكرېت پىلاننى تۈزۈپ «بۇخارا ئىشلىرى قارارى» نى ماقۇللىغانلىقتىن، 1922 - يىلى 15 - ئىيۇلدىكى ئىككىنچى قېتىملىق جەڭدە، ئۇنىڭ ئارمىيىسى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراپ دۈشەنبە شەھىرى قولىدىن كەتتى، ئۇنىڭ يەنە

بىر قېتىم تۇمانلىق ئايلىرى يېتىپ كەلدى، ئۇ بەلجۇۋان^① چۆلىگە چېكىندى.

1922 - يىلى 4 - ئاۋغۇستتا، ئەرەن بولشېۋىك ئاگايدىكى كوفى بىلەن تاجىك ئابدۇراھماننى يولچى قىلغان رۇس قوشۇنىدىن قۇربان ھېيتنىڭ ئىككىنچى كۈنى ئەنۋەر پاشانىڭ بەلجۇۋاندىكى قارارگاھىغا تۇيۇقسىز باستۇرۇپ كەلدى ۋە ئابدەرە دېگەن يەردە ئۇنى پىلىموت ئوقىغا تۇتتى. ئەنۋەر پاشا ئۆزى يالغۇز ئات ئۈستىدە جەڭ قىلىپ، 11 نەپەر رۇس ئەسكىرىنى ئېتىپ ئۆلتۈردى. پۈتۈن ئۆمرىنى ھەربىي تەۋەككۈلچىلىككە ئاتاپ، سان - ساناقسىز جەڭلەرنى قىلغان بۇ ئادەمگە ئاللا نۇسرەت ئاتا قىلىدى. رەھىمسىز تارىخ ئوسمان ئوغۇللىرىنىڭ ئاللانىڭ ئالدىدا قاتتىق گۇناھقا لايىق بىرەر ئىش قىلىپ قويغانلىقىنى ئەسلىتىش بىلەن بىللە، يەكەمۇيەك مۇبازىر جەڭ قىلىدىغان شانلىق دەۋرنىڭ كەلمەسكە كەتكەنلىكىنى، قىزغىن ھېسسىيات، روماننىڭ غايە ۋە تەۋەككۈلچىلىك بىلەن شەھەر ئېلىش ئەمەس، بەلكى ئۈستۈن ئەقىل - پاراسەت، كامىل ئىقتىدار ۋە زامانىۋى ھۈنەر - تېخنىكا بىلەن ئەل تۇتۇش دەۋرىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى باھادىر تەۋەككۈلچىلەرنىڭ سەمىگە سالدى.

① سوۋېت دەۋرىدە ستالىنئاباد دېيىلگەن جاي.

بەشىنچى باب

نەسى باسقان ئىستانبۇل

1918 - يىلى 8 - ئاۋغۇستتىن باشلاپ، گېرمانىيىنىڭ ئالدىنقى سەپتە ئۇرۇش قىلىۋاتقان تەخمىنەن 300 مىڭ ئەسكىرى ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسىگە تەسلىم بولغانلىقتىن، گېرمانىيە ئارمىيىسى ئەڭ ئالىي قوماندانلىق شتابى قۇرۇقلۇق ئارمىيە تىزىملىكىدىن 32 دىۋىزىيىسىنى ئۆچۈرۈۋەتتى. 26 - سېنتەبىردە ئانتانتا دۆلەتلەر بىرلەشمە ئارمىيىسى زەمبىرەك، ئايروپىلان ۋە تانكىلارنى تەڭ ئىشقا سېلىپ گېرمانىيىنىڭ مۇز ئارغۇندىكى مۇداپىئەسىنى ئۈزۈپ ئاشلىدى. شۇ كۈنى بۇلغارىيە ئانتانتا دۆلەتلەر بىلەن كېلىشىم ئىمزالاپ، دۇنيا ئۇرۇشىدىن چېكىنىپ چىقتى. لودوندىرقى گەرچە قوشۇنلارنى قايتىدىن تەڭشەپ ئۇرۇشنى تەلۋىلەرچە داۋاملاشتۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇزاق ئۆتمەي مەغلۇپ بولۇش تەقدىرىدىن قۇتۇلالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، نۇسرەتنىڭ قولىدىن كەتكەنلىكىگە ئاخىر ئىشەندى. 29 - كۈنى، ئۇ گېرمانىيە ھۆكۈمىتىدىن دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ، ئانتانتا دۆلەتلەر بىلەن ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمنامىسى ئىمزالاشنى ئۆتۈندى. زۆرۈرىيەت ئۈچۈن يېڭىدىن تەختكە چىققان دۆلەت باشلىقى شاھزادە ماكس ئۆكتەبىرنىڭ 4 - كۈنى شۆبىتسا-رىيە ئارقىلىق ئامېرىكا ھۆكۈمىتىگە مەكتۇپ يوللاپ، ۋىلسوننىڭ 14 تۈزلۈك تەلپىدىكى شەرت بويىچە تىنچلىققا ئېرىشىش ھەققىدە سۆلھ تەلپ قىلدى.

ئاتانتا دۆلەتلەر بىرلەشمە ئارمىيىسى 220 دىۋىزىيىدىن تۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە فرانسىيىنىڭ 120، ئەنگلىيىدىن 60، ئامېرىكىنىڭ 42، بېلگىيىنىڭ 12، ئىتالىيىنىڭ 2، پورتۇگالىيىنىڭ 2 دىۋىزىيىسى بار ئىدى. گېرمانىيە ئارمىيىسىدىن 197 دىۋىزىيىسى بولۇپ، 113 ى ئالدىنقى سەپتە، 84 ى ئارقا سەپتە تۇراتتى. ئانتانتا دۆلەتلەر 160 دىۋىزىيىسىنى ئالدىنقى سەپكە ئەۋەتىپ، 60 دىۋىزىيىسىنى ئارقا سەپتە قالدۇرغانىدى. گېرمانىيىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ ئۇرۇشتىن چېكىنىپ چىقىشى ۋە ئانتانتا دۆلەتلەر بىرلەشمە ئارمىيىسىنىڭ ھەرقايسى فرونتلاردىكى غەلبىسى ئىلگىرىلىشى گېرمانىيە، ئىتالىيە، رۇمىنىيە ۋە سېربىيىلىكلەرنى قايتىدىن روھلاندۇرۇپ، ئۇلارنى ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرىدىن ئۆزلىرىگە قايتا ياردەم كەلمەيدىغانلىقىغا ئىشەندۈردى. شۇنىڭ بىلەن ئانتانتا دۆلەتلەر بىرلەشمە ئارمىيىسىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ياردىمىگە ئېرىشكەن ئىتالىيە ئۆز مەملىكىتىدىن ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرىنى ھەيدەپ چىقاردى. نوپابىرنىڭ 3 - كۈنى ئاۋستىرىيە ئارمىيىسى تەسلىم بولدى. گېرمانىيىنىڭ ئەھۋالى كۈندىن - كۈنگە جىددىيلىشىپ، يېرىم ئاچارچىلىق بېرىلدى ۋە باشقا شەھەرلەرنى ئىسكەنجىگە ئالدى. تارقىلىشچان زۇكام مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان كىشىلەر ئىچىنىغا زامان بولدى، يېقىلغۇ يېتىشمىدى، پادىشاھ بۇرۇندى قەدەك ئولۇغلىنىشتىن قېپقالدى. «گېرمانىيە پادىشاھىنى يوقىتىش» دېگەن شوئار پۈتكۈل گېرمانىيىدىكى بايلار بىلەن كەمبەغەللەرنىڭ ئورتاق ساداسىغا ئايلاندى.

پادىشاھ ئۆكتەبىرنىڭ 27 - كۈنى، لودوندىرغىنى ۋەزىيىتىدىن قالدۇرۇۋەتتى. ئۇ مۇشۇنىڭ بىلەن ئۆز مەغلۇبىيىتىنى ياپماقچى ئىدى. ئەمما، ئۇنىڭ بۇ تەدبىرىمۇ ھېچنەمگە ئەرزىمىدى، ئەتىسىگە ۋىليام پورتىدا دېڭىز ئارمىيىسى قوزغىلاڭ كۆتۈردى. ئۇرۇش پاراخوتلىرىنىڭ ئۈستىدە قىزىل تۇغلار لەپىلىدى.

دەپ، مېڭلىغان، ئون مېڭلىغان ماتروسىلار ماركسىل مارشى^①نى ئوقۇپ كۈچلەردە نامايىش قىلدى. ياندۇرقى ئايدا قوزغىلاڭ پۈتكۈل شىمالىي، غەربىي ۋە جەنۇبىي گېرمانىيەگە كېڭىيىپ، رېيىن دەرياسىغا قويۇلىدىغان ھەرقايسى ئېغىزلارنىڭ ھەممىسى قوزغىلاڭچىلار تەرىپىدىن قامال قىلىندى. گېرمانىيەنىڭ يېڭىدىن ۋەزىپىگە تەيىنلەنگەن دۆلەت ئىشلىرى مىنىستىرى مادىياس ئاسبوك باشچىلىقىدىكى گېرمانىيە ئۇرۇش توختىشىش ۋەكىللەر ئۆمىكى كومپېيىن ۋوگزالىدا توختىتىپ قويۇلغان پويىز ئىچىدە ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى مارشالى فۇش بىلەن سۆھبەت ئۆتۈپ كۈزدى. پادىشاھ ۋىلھېلم نەسەت بويىچە 48 سائەتكە يەتمىگەن مۆھلەت ئىچىدە سەلتەنەت تەختىنى بىكارلاپ فىنلاندىيەگە قاچتى. 11 - نويابىر كۈنى كومپېيىن ئورمانلىقىدا ئۇرۇش توختىشىش كېلىشىمى ئىمزالاندى.

كومپېيىن ئۇرۇش توختىشىش كېلىشىمىگە كۆرە، گېرمانىيە 1871 - يىلىدىن باشلاپ ئىشغال قىلغان بارلىق زېمىنلىرىدىن چىقىپ كېتىشكە، ئەسەرگە چۈشكەن ئانتانتا دۆلەتلەر ھەربىيلىرى بىلەن پۇقرالىرىنى شەرتسىز قويۇپ بېرىشكە، ھازىرقى نەق بار بولغان 5000 زەمبىرەك ۋە 25 مىڭ پىلىمونتى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق قورال - ياراغلىرىنى دەرھال تاپشۇرۇشقا قوشۇلدى، ئون دانە ئۇرۇش پاراخوتى، ئالتە ئوكيان چارلىغۇچى پاراخوت ۋە 50 قوغلىغۇچى پاراخوتتىن ئۈزۈلگەن بىر دېڭىز فلىوتى بارلىق سۇ ئاستى كېمىلىرى بىلەن بىرگە ئۆتۈپ قېلىنىپ، كېيىن سىكافاپلودىكى ئەنگلىيە دېڭىز بازىسىغا ئۆتۈپ كۈزۈپ بېرىلدى. فرانسىيىلىكلەر بۇ پاراخوتلارنىڭ بىر قىسمىدا

① ماركسىل مارشى - فرانسىيە ئىنقىلابىي ناخشىسى، فرانسىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۆلەت گېمىنى. 1792 - يىلى فرانسىيە بۇرژۇئا ئىنقىلابى مەزگىلىدە يېزىلغان. فرانسىيەنىڭ 2 - چوڭ شەھىرى ماركسىلدىن پارىژغا بار دەپمگە بارغان پىدائىيلار بۇنى پارىژغا تارقاتقان. ئەڭ دەسلەپتە «رېيىن جەڭ مارشى» دەپ ئاتالغان، بۇ ناخشا 19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا رۇسىيەگە تارقالغان ۋە «مارسىللىوزا» دەپ ئاتالغان.

نىڭ ئۆزلىرىگە تۆلەم ئورنىدا بېرىلىشىنى ناھايىتى ئۈمىد قىلاتتى. ئەمما، 1919 - يىلى ئىيۇلدا گېرمانىيە ماتروسلرى بۇ پاراخوتلارنى سۇغا چۆكتۈرۈۋەتتى، ئەنگلىيىلىكلەر قاراپ تۇرۇپ ھېچبىر ئامال قىلالمىدى.

گېرمانىيە گېنېراللىرى شەرتلىك تەسلىمىدە ھەرقانداق بىر ئىشنى قىلىشقا زورلىنىپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن دەرھال ئۆزلىرىنى ياقىغا ئېلىشتى. ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمىنى ئىمزالاشنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ئىشلارغا ئالىي دەرىجىدىكى لىك ھەربىي دائىرىلەردىن بىرىمۇ ئارىلاشمىدى، لودوندىرقى پۇقراچە كېيىنىپ شۋېتسارىيىگە قاچتى. گېرمانىيىنىڭ ئۆز-ئارا توختىتىشىغا مۇناسىۋەتلىك بارلىق ئىشلارنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان ئاسبوك 1921 - يىلى ئىككى نەپەر سابىق ئوفىتسىر تەرىپىدىن گېرمانىيىنىڭ مەنپەئىتىنى ساتقان ۋەتەن خائىنى دەپ ئېتىپ تاشلاندى.

1919 - يىلى 28 - ئىيۇل كۈنى كومپېين كېلىشىمنامىسىگە ئاساسەن پارىژدا ۋېرسال شەرتنامىسى ئىمزالىنىپ، پولشا، چېخسلوۋاكىيە، يۇگوسلاۋىيە، ئاۋستىرىيە ھەم ۋېنگرىيىلەرنىڭ مۇستەقىللىقى ئېتىراپ قىلىندى. پارىژ يىغىنى دۇنيادىكى جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ ئولجا تەقسىملەش يىغىنى ئىدى. يىغىندىن كېيىن، گېرمانىيە ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى تېررىتورىيىسىنىڭ سەككىزدىن بىر قىسمى (67 مىڭ 300 كۋادرات كىلومېتىر) ۋە ئاھالىسىنىڭ ئوندىن بىر قىسمىدىن ئايرىلىپ قالدى. گېرمانىيىنىڭ دېڭىز سىرتىدىكى زېمىنلىرىغا ئەنگلىيە، فرانسىيە، ياپونىيە، بېلگىيە، جەنۇبىي ئافرىقا فېدېراتسىيىسى، پورتۇگالىيە، ئاۋستىرالىيە ۋە يېڭى زېلاندىيىلەر ئىگىدارچىلىق قىلدى. مىسىر ئەنگلىيىگە، ماراكەش فرانسىيىگە قارام بولدى. گېرمانىيىنىڭ پەقەت 100 مىڭ ئەسكەر، 40 مىڭ ئوفىتسىر ۋە 5000 كىشىلىك بىر دېڭىز ئارمىيىسى ساقلىشىغا رۇخسەت قىلىنىپ،

ھەربىي ئەسلىھە ۋە قورال - ياراغلار مىنىموم دائىرە ئىچىدە چەكلەندى. گېرمانىيە ئەمدى سۇ ئاستى كېمىسى بىلەن ھاۋا ئارمىيىسىنىمۇ ساقلىيالمىدىغان، ئايروپىلان، تانكا، تۆمۈر قاپ-لىمىلىق (برونېۋىك) پويىزلارنى ياسمايدىغان ۋە زەھەرلىك گاز ئىشلەپچىقارمايدىغان بولدى. بۇ نەرسىلەرنى ياسايدىغان زاۋۇت، ئۈسكۈنە ۋە قەلئەلەر پاچاقلىۋېتىلدى. شەرتنامىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ مۇپەتتىشلىرى نازارەتچىلىك قىلىشقا كىرىشتى.

ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى گېرمانىيىنىڭ ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمىگە ئىمزا قويۇشىدىن بۇرۇنلا تەسلىم بولدى. 1918 - يىلى ئىيۇلدا، سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ ئىنىسى مۇھەممەد ۋاھىدەدىن يېڭىدىن ئوسمانلىلارنىڭ سەلتەنەت تەختىگە چىقتى. گېرمانىيە ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمىگە ئىمزا قويۇش بىلەنلا سادارازام تەلئەت پاشا خىزمىتىدىن ئىستىپا بەردى، ئەمما بۇ ئىستىپا يېڭى ھۆكۈمەت قۇرۇلغۇچە مەخپىي تۇتۇلدى. 13- ئۆكتەبىرگە كەلگەندە ھېچقانداق بىرەر پارتىيە بىلەن ئالاقىسى بولمىغان، ئەمما «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» گە مايىلراق بولغان ئەھمەد ئىززەت پاشا يېڭى سۇلتان تەرىپىدىن سادارازاملىققا تەيىنلەندى. تەلئەت پاشانىڭ ئىستىپا بېرىشىنى سۇلتاننىڭ ئۆزى تەلپ قىلغان بولۇپ، تەلئەت پاشامۇ يېڭى قۇرۇلىدىغان ھۆكۈمەتكە ئىككى نەپەر ئىتتىھاتچى نازىرنىڭ كىرگۈزۈلۈش شەرتى بىلەن ئىستىپانى قوبۇل قىلغانىدى. ئۆكتەبىرنىڭ 19 - كۈنى ئۈچ كۈنلۈك سۆھبەت ئارقىلىق ئىلگىرىكى «ھەمىد» ناملىق ئوكيان چارلىغۇچى پاراخوتنىڭ باشلىقى، ئىمپېرىيە دېڭىز ئارمىيە باش ۋەزىرى ھۈسەين رائوف (ئورباي) باشچىلىقىدىكى ئىمپېرىيە ۋەكىللەر ئۆمىكى ئېگەي دېڭىزىدىكى لىمىنوس ئارىلىدىكى موندۇروس پورتىغا يېتىپ باردى ۋە ئون نەچچە كۈنلۈك تەييارلىق خىزمىتى پۈتكەندىن كېيىن ئۆكتەبىرنىڭ 30 - كۈنى

ئەنگلىيىنىڭ شۇ يەردە توختىپ قويولغان «ئاگامېنۇن»^① ناملىق پولات قاپلىمىلىق ئۇرۇش پاراخوتىنىڭ سۇپىسى ئۈستىدە ئەنگلىيە دېڭىز ئارمىيە ئادمىرالى كارتوف بىلەن ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالىدى. بۇ تارىختا «30 - ئۆكتەبىر مۇندۇروس مۇتارىكەسى» دەپ ئاتالدى. بۇ كېلىشىمنىڭ ئىمزالىنىشىنى ئىززەت پاشا ھۆكۈمىتى 1918 - يىلى 1 - ئۆكتەبىردە شامدا ئەسىرگە چۈشۈپ بۈيۈك قەلئەسىدە تۇتۇپ تۇرۇلۇۋاتقان ئەنگلىيە ئارمىيە گېنېرالى توۋېنسەند ئارقىلىق ئەنگلىيىگە مۇراجىئەت قىلىش يولى بىلەن قولغا كەلتۈرگەنىدى.

مۇندۇروس مۇتارىكەسىگە كۆرە، ئىمپېرىيە ئارمىيىسى تار-قىلىپ كېتىشى، ھەرقايسى بوغۇزلار ئانتانتا دۆلەتلەر تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنىشى، ئەرەب، سۈرىيە، مېسوپوتامىيە قاتارلىق جايلاردا تۇرۇشلۇق ئىمپېرىيە ئارمىيىسى دەرھال ئانتانتا دۆلەت-لىرى ئارمىيىسىگە تەسلىم بولۇشى، ئانتانتا دۆلەتلەر ھەربىي ئو-فىتسىپىلارنى ئەۋەتىپ بارلىق تېلېگراف ئىمدارلىرى، رادىئو ئىستانسىلىرىنى نازارتى ئاستىغا ئېلىشى، تۈركىيە ئۇرۇش ئە-سىرلىرىنى ئانتانتا دۆلەتلەرگە دەرھال تاپشۇرۇشى لازىم ئىدى. «مۇتارىكە» دە يەنە، ئىمپېرىيىنىڭ ھەرقانداق بىر جايىدا ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ بىخەتەرلىكىگە خەۋپ يېتىدىغان ئەھۋاللار كۆرۈلسە، ئۇلارنىڭ خالىغان تەدبىرلەرنى قوللىنىپ بىتەرەپ قىلىشقا ھو-قۇقلۇق ئىكەنلىكى قاتارلىق مەسىلىلەر ئالاھىدە بەلگىلەندى.

1918 - يىلى نوپابىرنىڭ 2 - كۈنى «ئىتتىپاق ۋە تەرەك-كى» پارتىيىسىنىڭ تەلئەت، ئەنۋەر، جامال پاشا قاتارلىق ئۈچ سىياسەت بەلگىلىگۈچىسى گېرمانىيىنىڭ بىر زەمبىرەكچى پارا-خوتىغا ئولتۇرۇپ چەت ئەلگە قاچتى. تۈركىيىنى ئۇرۇشقا قىزىق-تۇرغان گېرمانىيە گېنېراللىرى بىر - بىرلەپ چېكىندى. تەل-

① ئاگامېنۇن - قەدىمكى يۇنان رىۋايەتلىرىدىكى تروپالقلارغا قارشى ئۇرۇشقا قوماندان-لىق قىلغان قۇدرەتلىك بىرلەشمە چوڭ ھەربىي كېسە قوشۇننىڭ باش قوماندانى.

ئەت پاشا تۈركىيىدىن ئايرىلىشتىن بۇرۇن، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» قۇرۇلتىيىدا نۇتۇق سۆزلەپ: «سىياسىيىتىمىز مەغلۇپ بولدى، ھەرقانداق يول بىلەنمۇ ھاكىمىيىتىمىزنى ساقلاپ قالالمايمىز» دېدى. شۇنداق قىلىپ ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ھالاكەت بولۇپ، دۇنيا خەرىتىسىدىن ئۆچتى. 60 پاراخوتتىن تۈزۈلگەن ئەنگلىيە، فرانسىيە ۋە رۇسىيە بىرلەشمە ئارمىيىسىنىڭ بىر ھەربىي فلوتى نويا بىرنىڭ 13 - كۈنى ئىستانبۇل پورتىغا كېلىپ توختىدى.

گېنېرال ئەھمەد ئىززەت پاشا ئاران 25 كۈن تەختتە ئولتۇردى. ئۇ سۇلتان تەرىپىدىن ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمنامىسىگە ئىمزا قويۇش ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ۋەزىپىسىنى سابىق سادرازام، قوشۇمچە تۈركىيىنىڭ لوندوندا تۇرۇشلۇق سابىق باش ئەلچىسى بولغان ئەھمەد تەۋىپىق پاشاغا ئۆتكۈزۈپ بەردى. 8 - دېكابىر كۈنى ئىستانبۇلدا ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ ھەربىي ئىدارە قىلىش كومىتېتى قۇرۇلۇپ، ئىشغالىيەتچى ئارمىيە ھەرقايسى جايلار، پورتلار، تىرانىپۇس - لار، مۇداپىئە ئىستېھكاملىرى، ژاندارما ۋە ساقچى تۇرۇشلۇق جايلاردا قاتتىق ئىدارە قىلىشنى يولغا قويدى.

1919 - يىلى 8 - فېۋرال كۈنى، فرانسىيە ئارمىيىسى باش قوماندانى فرانسىيە دېسپىتەر بىرقانچە ئەسرنىڭ ئالدىدىكى بۈيۈك تۈرك ئىستېلاچىسى سۇلتان مۇھەممەد - پاتە) نىڭ^① مۇسۇلمان غازاتچىلىرىنى باشلاپ كونسۇلتانتىنوپولغا كىرگىنىگە ئوخشاش، يەرلىك گىرېكلەر تەرىپىدىن ئۇنىڭغا تەقدىم قىلىنغان بىر بوز ئاتقا مىنىپ ھەيۋەت بىلەن ئىستانبۇلغا كىردى. ئەسلىدە بۇ گېنېرال قوماندانلىقىدىكى ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى 1918 - يىلى 15 - سېنتەبىردىلا تۈركىيە - بۇلغارىيە قوشۇنلىرىنىڭ

① ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ 7 - سۇلتانى بولۇپ، مىلادىيە 1451 - يىلىدىن 1481 - يىلىغىچە سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغان، ئۇنىڭ ۋاقتىدا ئىستانبۇل قەتە قىلىنغان.

ماكېدونىيىدىكى بازىسىنى بۇزۇپ تاشلاپ بۇ شەھەرگە كىرىشنىڭ تەييارلىقىنى پۈتكۈزۈپ بولغانىدى. نەس باسقان ئىستانبۇل ئەمەلدى جاھانگىرلارنىڭ ئاتلىرىنىڭ تۇياقلىرى ئاستىدىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان چاڭ - توزانلار ئىچىدە قالدى. ئانتانتا دۆلەتلەر ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمىدە بېكىتىلگەن شەرتلەرگە رىئايە قىلىش لازىملىقىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيتتى. ئۇلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھەممە نەرسە يوللۇق ھەم قانۇنلۇق ئىدى، فرانسىيە ئارمىيىسىدىن ئىككى ئاساسىي كۈچى سۈرىيىدىن يولغا چىقىپ سىلىسىيە ۋە ئادانا رايونلىرىنى ئىشغال قىلدى، ئەنگلىيە ئارمىيىسى داردانىل، مېرزىن، سامسۇن، ئورفا، ماراش، ئەنتەبۇ ھەم باشقا مۇھىم بازىلارنى، ئانتالتولىيىدىكى بارلىق تۆمۈريول لىنىيىلىرىنى ئىشغال قىلدى. ئىتالىيە ئارمىيىسى ئانتالىيىدە قورۇقلۇققا چىقىپ، كونييا قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلدى.

سۇلتان ۋاھىدەدىن ئاكىسى ئابدۇلھەمىد II نىڭ ئىزىدىن ماڭدى. ئۇ بارلىق رەزىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ ئۆزىنىڭ جېنى ۋە تاجۇتەختىنى ساقلاپ قېلىشىنىلا ئويلايتتى. ئۇ دىكابىرنىڭ 21- كۈنى مەجلىسىنى تارقىتىۋېتىپ داماد فەرىد پاشانى سادارا- زاملىققا تەيىنلىدى. داماد فەرىد پاشا باشچىلىقىدىكى ئىچكى كابىنەت ئاجىز، نوپۇزى يوق، قورقۇنچاق بولۇپ، سۇلتاننىڭ سىرتىدىن چىقمايتتى ھەم ئىشغالىيەتچىلەر بىلەن قورچاق ھۆكۈمەت خادىملىرىنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىدىغان ھەرقانداق ئىشلارغا لايىھەي دەپ تۇرۇپ مۇرەسسە قىلاتتى. شۇڭا ئۇ مىللەتپەرۋەرلەرگە چىش - تىرىنقىغىچە ئۆچ ئىدى، ئىمپېرىيىدىن ئىككى بەختسىزلىككە ئۇچرىشىنى شۇلاردىن كۆرەتتى، ئاممىنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكەتلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئىتى ۋە ئامانلىقىغا سېلىنغان تەھدىت، دەپ قارايتتى. «موندۇروس مۇتارىدەكەسى» ئىمزالىنىش بىلەن تەڭلا، سۇلتان ۋە ئۇنىڭ غالىپلىرى بىر تەرەپتىن ئارمىيىنى تارقىتىش بىلەن ئالدىراش بولسا، يەنە

بىر تەرەپتىن «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» نىڭ قالدۇقلىرىنى تازىلاشقا چۈشتى. 1918 - يىلى 26 - نويابىردىن ياندۇرقى يىلى 1 - يانۋارغىچە، ھەربىي سوت مەھكىمىسى سوت ئېچىپ ئەنۋەر پاشا بىلەن جامال پاشالارنىڭ ئۈستىدىن ھۆكۈم ئېلان قىلىپ، ئۇلارنىڭ ھەربىي ۋەزىپىلىرىدىن قالدۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى. ئاي ئاخىرىدا «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» نىڭ كونا رەھبەرلىرى ۋە ئەزالىرى تۇتقۇن قىلىندى، مەشھۇر تارىخچى زىياكوڭ ئالىپ (1874~1924 يىللىرى) قاتارلىقلار مالتا ئارىلىغا پالاندى. بۇ ۋاقىتتا پايتەخت ئىستانبۇلدىكى يېڭى رەھبەرلەر ئارىسىدا مۇستەقىل ئىش كۆرۈش ئىقتىدارىغا ئىگە بىرەر مۇكىشىنى تاپقىلى بولمايتتى، سىياسىي غۇلغۇلىلارنىڭ ھەممىسى تۈركىيە قايسى يول بىلەن باشقىلارنىڭ ھامىيلىقىنى قوبۇل قىلىدۇ؟ ئامېرىكىغا بېقىنسا بولامدۇ ياكى ئەنگلىيىگە بېقىنسا ياخشىراق بولامدۇ؟ دېگەن مەسىلىگىلا مەركەزلەشتى. ئىستانبۇلدىكى تەشكىلاتلار ما-قالمىر ئېلان قىلىپ تۈركىيىلىكلەرنىڭ تۈركىيىگە بولغان ھوقۇقى مەسىلىسىنى شەرھىلىشىپ، ئانتانتا دۆلەتلەرگە مۇراجىئەت نامىلەر چىقىرىش ئۈچۈن سۇلتاندىن مەجلىسىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلىش ئۈچۈن ئەھمەد ئەمىن (يالىمان) ۋە خالىدە ئەدىب خانىمغا ئوخشاش داغلىق پائالىيەتچىلەرمۇ ئامېرىكىنىڭ تۈركىيىگە بولغان زىممىيلىكىنى قوبۇل قىلىشنى ئاكتىپ تەشەببۇس قىلاتتى.

گېرمانلار بىلەن «ئىتتىپاق ۋە تەرەككى» نىڭ سىياسەت بەلگىلىگۈچىلىرى تۈركىيىنى ئۈزۈل - كېسىل تۈگەشتۈرۈۋەتتى. بىر مەزگىل ئۇلۇغلىنىپ كەتكەن ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى سەككىز يىللىق ئۇرۇشتا ھالىدىن كەتتى. خەلق تەنەناتلىق بىلەن ئاچارچىلىقتىن باشقا ھېچنېمە قالمىدى. نوپۇس كېمە-يىپ، تېرىلغۇ يەرلەر قاقاسلىققا ئايلاندى، چايچىلىق، پاختىچى-لىق يوقىلىش گىردابىغا باردى. تۈركىيە ئىنگىلىزنىڭ ئاساسى

بولغان قۇرۇق ئۈزۈم (كىشىمىش) ۋە ئەنجۈرلەر ھوسۇل بەرمە-
 دى، كۆمۈر زاپىسى ئازىيىپ كەتتى، دۆلەتنىڭ ئىچكى - تاشقى
 قەرزى كۆپەيدى. گېرمانىيىنىڭ بەرگەن قەرزى نەق پۇل بولماس-
 تىن، بەلكى قورال - ياراغ ياكى خەزىنىدە بېسىلىپ قالغان
 قەغەز پۇللار ئىدى. مال باھاسى ئۆرلەپ يېمەك - ئىچمەك قىس
 بولۇپ كەتتى، خەلق گۆش، گۈرۈچ، قەنت، شېكەر ۋە سارمايغا
 ئوخشاش كۈندىلىك تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى سېتىۋالالمىدى. باجنى
 ھۆددىگە ئالغۇچىلار، ھايانكەشلەر، جازانخورلار مىخىلداپ كەت-
 تى. ئىستانبۇلدىكى «ئەسناق جەمئىيىتى» گەرچە نامدا «قول
 سانائەتچىلەر جەمئىيىتى» ياكى «ئۇششاق تىجارەتچىلەر جەمئىيى-
 تى» دەپ ئاتالغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە يېمەك - ئىچمەكنى
 مونوپول قىلىدىغان ئەڭ چوڭ جازانخور شىركەت بولۇپ، پاي-
 تەخت ئاھالىسىنىڭ ئاچ - توق قېلىشى شۇلارغا باغلىق بولۇپ
 قالدى. بۇ شىركەتنى «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» مەركىزىي كومى-
 تېتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى قارا كامال باشقۇراتتى. دېھقانچىلىق
 ۋەزىرى ئىسمائىل ھاكى، «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ يېرىم
 ھۆكۈمەت گېزىتى — «سادا» نىڭ مۇھەررىرى ھۈسەين جاھىد
 (يالچىن)، داڭلىق مۇخبىر ئەھمەد ئەمىن (يالمان) ۋە ئىتتى-
 ھاتچىلارنىڭ شۇ چاغدىكى چوڭ - كىچىك پائالىيەتچىلىرىنىڭ
 ھەممىسى بۇ ۋاقىتتا ھايانكەشلىك بىلەن بېيىدى، ئىستانبۇلدىكى
 بىر كوچا مەخسۇس شۇلارغا تەۋە بولۇپ، ئۇ يەردىكى دۇكانلاردا
 قەنت، شېكەر، كۆمۈر - يېقىلغۇ، تاغار - خۇرجۇنغا ئوخشاش
 نەرسىلەر سېتىلاتتى. مانا مۇشۇ ۋاقىتتا، «ئىتتىھات ۋە تەرەك-
 كى» نى قۇرغۇچىلاردىن بولغان يۇقىرى دەرىجىلىك مەسلىھەتچى-
 لەر ئورنىنىڭ باشلىقى ئەھمەد رىزا ئەپەندى ئىستانبۇل شەھىرىد-
 ىنىڭ باشلىقىغا بۇلارنىڭ ھايانكەشلىك قىلمىشلىرىنى ئەيىبلەپ
 ئەرز سۇنغاندا، ساقچىلار تەرىپىدىن 24 سائەت قاماپ قويۇلدى.
 شۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىم ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ئۈستىدىن ئەرز

قىلمايدىغان بولدى.

دۇنيا ئۇرۇشى تۈركىيىنىڭ تاشقى سودىسىغا ئېغىر زەربە بەردى. ئۇرۇش مەزگىلىدە ئىمپېرىيىنىڭ ئىقتىسادى مەركىزى تەبىئىي ھالدا ئاناتولىيىگە يۆتكەلدى. ئاناتولىيىدىكى سودا بۇر-ژۇڭازىيىسى، پومېشچىكلار ۋە بىر قىسىم دېھقانلار ئارىسىدىكى ھايانكەش ئېكسپىلاتاتورلار دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىنى گېرمانىيە بىلەن ئاۋستىرىيىگە چىقىرىشقا باشلىدى، ئەمما بۇنداق چىقىرىش ئەسلىدىكى خام ئەشيانى رەھىمسىز دەپسەندە قىلىش ھېسابىغا ئورۇندىلاتتى.

1915 - يىلى كۈزدە، ئەنگىلىيە بىلەن فرانسىيىنىڭ ئۇرۇش مۇتەخەسسسى مارك سەيكس بىلەن چارلېز پېك ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ ئاسىيا قىسىمىنى بۆلۈشۈۋېلىش لايىھىسىنى تۈزدى ۋە ياندۇرۇشقا چاررۇسىيىنىڭ ماقۇلۇقىنى ئالغاندىن كېيىن لوندوندا ئولتىماتۇم تاپشۇرۇپ، كىچىك ئاسىيادىكى ھەرقايسى ئەرەب ئەللىرىنى رەسمىي بۆلۈشۈۋېلىش كېلىشىمنامىسى ئىمزا-لىدى. بۇ قەتئىي مەخپىي بولۇپ، «سەيكس - پېك كېلىشىمى» دەپ ئاتالدى. ئەنگىلىيىنىڭ مەقسىتى تۈركىيىنى ئىستېلا قىلىش ئىدى، ئۇلار تۈركىيىدىن ئىبارەت بۇ «كېسەل كۆرپىسى» نى ئەمدى ئۆلدىدۇ، بەلكى ئەنگىلىيىگە ئەڭ قۇلايلىق بولغان بىر چاغدا ئۆلدىدۇ، دەپ قارايتتى. ئەلۋەتتە خەلقئارا ۋەزىيەتمۇ ئەنگىلىيىنىڭ پىلانغا پايدىلىق بولۇۋاتاتتى. چاررۇسىيە ئەنگىلىيىنىڭ يېقىن شەرتتىكى كونا رەقىبى بولۇپ، ئۇنىڭ سىياسىتى ئىلگىرى دائىم ئەنگىلىيىنىڭ سىياسىتى بىلەن زىتلىشىپ قالاتتى، بۇ چاغدا ئۇ-نىڭ ئورنىغا يېڭى سوۋېت ھاكىمىيىتى دەسسەگەندى. سوۋېت رۇسىيىسى ئەنگىلىيىلىكلەرنىڭ نەزەرىدە ناھايىتى ئاجىز بولۇپ، كۆپ ئەندىشە قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. شۇنداقتمۇ ئانتانتا دۆلەتلەر سىياسىتىنىڭ چىقىش نۇقتىسى سوۋېتكە قارشى تۇرۇش، قوراللىق مۇداخىلە يۈرگۈزۈش ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى

بولشېۋىكلارغا قارشى ئۆكتىچى كۈچلەرنى ئاشكارا قوللاشقا قاردى.
تىلغانىدى.

ئەنگلىيىنىڭ يېقىن شەرقتىكى نىيىتى ھەقىقەتەن يامانلىدى.
شىپ بېرېۋاتاتتى. 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا، ئەنگلىيە ھۆكۈمىدى.
تىننىڭ ھىندىستاندا تۇرۇشلۇق ۋالىيسى «ھىندىستاننىڭ چېگرا
پاسلى ئىغرات دەرياسىغىچە بولۇشى كېرەك» دەپ ئوچۇق جار
سالىدى. ئەمدى بولسا يېڭى ئېھتىياجىلار ئۇلارنىڭ بۇ نەپىسىنى
تېخىمۇ چوڭايتىۋەتتى. نەتىجىدە ھىندىستاننىڭ چېگرا پاسلى
ئىغرات دەرياسىدىنمۇ سىرتقا كېڭىيىپ باغداد، مۇسۇل، قاھىرە،
خارتۇم، كابۇل، تېھران، ئىزمىر ۋە ئىستانبۇللارغىچە بولۇشى
كېرەكلىكى مۆلچەرلەندى. ئەنگلىيە سوۋېت رۇسىيىسىگە قورال-
لىق مۇداخىلە يۈرگۈزۈشتىن تاشقىرى يەنە باكۇنىڭ نېفىتلىرىنى
بۇلاپ - تالاپ، ئافغانىستان بىلەن ئىرانغىمۇ زىممىلىك ھوقۇقى
يۈرگۈزمەكچى بولدى، بۇنداق بولغاندا ھىندىستاندىن تارتىپ
بوسفور بوغۇزىغىچە بولغان جايلاردا ئەنگلىيە مۇستەملىكىسى ئاس-
تىدىكى يېرىم مۇستەملىكە بەلبېغى ھاسىل بولۇپ، بۇ سىستېما
ئىچىدە ئىستانبۇل ئىككىنچى جەبلتارنىق، ئاناتولىيە بولسا ئىك-
كىنچى مىسىر بولاتتى.

مانا مۇشۇنداق زور پىلانى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئالدى
بىلەن تۈركىيىنى بۆلۈشۈۋالماي بولمايتتى. ئەنگلىيىنىڭ تۈركى-
يە زېمىنىدا ئىشغالىيەتچى ئارمىيىنى ئۇزۇن مۇددەت تۇرغۇزۇ-
شىغا ئانچە زور ئىمكانىيەتلەر يوق ئىدى. چۈنكى، ئۇرۇشتىن
كېيىنكى ۋەزىيەت ئەنگلىيە ئارمىيىسىدىكى مەجبۇرىيەت ئۆتەۋات-
قان ئەسكەرلەرنى تېزلىكتە ھەربىي سەپتىن چېكىنىشكە مەجبۇر-
لايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەنگلىيىلىكلەر ئۆزلىرىنىڭ زىممىلىد-
كىگە ئايلىندۇرماقچى بولغان ئىران، ئۆز مۇستەقىللىقى ئۈچۈن
جان تىكىپ ئېلىشىۋاتقان ئافغانىستان، ئاھالىلىرى ئۆزىگە -
ئۆزى خوجا بولۇشنى قاتتىق تەلەپ قىلىۋاتقان مىسىر ۋە باشقا

ئەرەب ئەللىرىگە ئەسكەر چىقارمىسا ھەم بولمايتتى. شۇڭا، ئەنگىلىيە تۈركىيىنى بىرقانچە بۆلەككە پارچىلاپ، ئۇلارنى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل بولالمايدىغان، ئەنگىلىيىلىك خوجايىنلىرىنىڭ ئىسمى بار جىسمى يوق ھۆكۈمرانلىقىدىن ئايرىلالمايدىغان قىلىۋېتىش ياكى بولمىسا ئۆزلىرىنىڭ مۇستەملىكە رايونلىرىدا يۆلەپ تۇر-غۇزغان قوۋۇق ئىچىدىكى قورچاق ھاكىمىيەتلىرىگە تايىنىدىغان قىلىۋېتىشنى ئەڭ ياخشى چارە (چىقىش يولى) دەپ ھېسابلىدى.

1919 - يىلى فېۋرالدا، گرېتسىيە پادىشاھى ۋىنزېلوس ئانتانتا دۆلەتلىرىگە ئىلتىماس سۇنۇپ، ئىزمىرگە كىرىش مۇددەت-ئاسىنىڭ بارلىقىنى بايان قىلدى. بۇ چاغدا بۇنداق خىياللارنى قىلىۋاتقانلار يالغۇز گرېتسىيىلا ئەمەس ئىدى. ئانتانتا دۆلەتلىرى گرېتسىيىنىڭ ئاۋۋال قۇرۇقلۇققا چىقىشىغا رۇخسەت قىلدى. شۇنداق قىلىپ تۈركىيىلىكلەرنىڭ ئەڭ ئېچىنىشلىق بولغان دەۋرى باشلاندى. ماينىڭ 15 - كۈنى، گرېتسىيە ئارمىيىسى ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە ئامېرىكا قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ھىمايىسىدە ئىزمىردا قۇرۇقلۇققا چىقتى.

ئانتانتا دۆلەتلىرىنىڭ گرېكلەرگە ئىزمىردا قۇرۇقلۇققا چىقىش ھوقۇقىنى بېرىشى ئۇلارنى پەۋقۇلئاددە دەرىجىدە خۇش قىلىۋەتتى. گرېكلەرنىڭ ئىزمىرگە كىرىش مۇددىئاسى ناھايىتى ئايدىڭ بولۇپ، ئۇلار غەربىي ئاناتولىيىنى ئېگەي دېڭىزىنىڭ ئىككى قىرغىقىدىكى بۈيۈك گرېتسىيىگە قوشۇۋېتىپ، 500 يىلدىن ئارتۇق كۈندىن بېرى كۈتۈۋېلىنغان ئىستانبۇل ھازىرقى ئىستانبۇلدا خرىستىئان ئىمپېرىيىسىنىڭ قەدىمكى شۆھرىتىنى ئەسلىدىكى كەلتۈرۈش «بۈيۈك غايە» سىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى ئويلايتتى.

دەل شۇنداق بولغانلىقتىن، ۋىزانتىيىنىڭ بۇ «ئۇلۇغ غايە» سى ئوسمانلى تۈرك ئىمپېرىيىسىگە قىلىنغان بىۋاسىتە تەھدىت بولۇپ، گرېكلەر تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغانلىكى جايلاردا ياشاۋاتقان تۈركلەر بۇ خىل ئىشغالىيەت مۇددىئاسىنىڭ ئۆزلىرىگە بول-

خان كۈچلۈك بېسىمنى سېزىشكە باشلىدى. ئىشغاليەتچى قو-
شۇن ئىزمىرنىڭ يېنىدىكى مەنەن كەنتىدە تۈرك ئاھالىلىرىنى
قىرغىن قىلىپ، خوتۇن - قىزلارنىڭ نومۇسىغا تەگدى. بۇ خىل
ھاقارەت خورلانغان تۈرك خەلقىنىڭ يۈرىكىگە ئۆچمەس قىساس
ئوتى سالدى، ئەمدى بۇ ئوتنى ئۆچۈرمەك تەس ئىدى.

ئىزمىرنىڭ گىرېكلەر تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنىشى تۈركىيە
مىللىي ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ پىلتىسىگە ئوت ياقىتى. شۇ كۈنى
پۈتۈن شەھەر ئادەم دېڭىزىغا ئايلاندى، كىشىلەر نۇتۇق سۆزلەش-
مەكتە ئىدى. گۈگۈم چۈشۈشى بىلەنلا ئاھالىلەر تۈن قاراڭغۇسىد-
دىن پايدىلىنىپ، قىسىمدىن چېكىنگەن ھەربىيلەرنىڭ رەھبەر-
لىكىدە ساقچىلار بېقىۋاتقان ھەربىي قورال - ياراغ ئىسكىلاتىغا
ھۇجۇم قىلىپ، مىللىتى ۋە ئوق - دورىلارنى بۆلىدى. ھەربىي
تۈرمىلەرگە باستۇرۇپ كىرىپ چەت ئەللىكلەرگە «ھۆرمەتسىز-
لىك» قىلغانلىقتىن ۋە باشقا سىياسىي ئىشلار تۈپەيلىدىن قولغا
ئېلىنغان بىگۇناھ مەھبۇسلارنى قويۇپ بەردى. تاڭ يورۇشى
بىلەنلا ھەل قىلغۇچ پەيت يېتىپ كەلدى، شەھەردە قارشىلىق
كۆرسىتىشكە مۇمكىنچىلىك بولمىغانلىقتىن، قوللىرىغا قورال
ئالغان ئامما شەھەرنىڭ سىرتىغا قاراپ ئالدىراش مېڭىشتى.
ئارمىيە قوماندانى شەھەرنى قوغداشقا ھېچقانداق تەدبىر تۈزەلمى-
دى. ئەكسىچە، ياش ھەربىيلەرنىڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشىنىڭ
ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئۇلارنى گازارىمىدىن ئايرىلماسلىققا قەت-
ئىي بۇيرۇدى. شۇنداقتىمۇ نۇرغۇن كىشىلەر قوللىرىغا قورال
ئالغان ھالدا شەھەردىن ئايرىلدى.

ئىزمىرنىڭ ئىشغال قىلىنىشى ۋە سۇلتان ۋاھىدەدىننىڭ
ئىزمىردا تۇرۇشلۇق دۆلەت ئارمىيىسىگە ئىشغاليەتچى گىرېكلەر-
نىڭ تۈرك ئاھالىسىنى تۇتقۇن قىلىپ، خوتۇن - قىزلارنى ئاياغ
ئاستى قىلغانلىقىغىمۇ قارشىلىق كۆرسەتمەسلىك توغرىسىدا بۇي-
رۇق چۈشۈرۈشى ئىستانبۇلنى زىلزىلىگە سالدى. ئىستانبۇلدا

غەزەپكە كەلگەن ئامما ئىشغالىيەتچى قوشۇنلارنىڭ توپ - زەمبەك - رەكلىرىنىڭ زەربىسى ئاستىدىمۇ قىلچە پىسەنت قىلماي، تۈر - كۈم - تۈركۈملەپ كۈچلارغا چىقىپ ئاممىۋى يىغىلىشلارنى ئۆتكۈزدى ۋە مەخپىي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى تەش - كىلىدى. ئامما «قوشۇۋېلىشقا قارشى تۇرۇش»، «مىللىي قۇ - رۇلتاي»، «ئىتتىپاقداشلار بىرلەشمىسى»، «كومىتېت» ۋە «ئىتتىپاقداشلار» دېگەنگە ئوخشاش ناملار بىلەن تەشكىلاتلارغا ئويۇشتى. 1919 - يىل 23 - ماي كۈنى، ئامما سۇلتان ئەھمەد مەيدانىدا زور كۆلەملىك ئاممىۋى نامايىش ئۆتكۈزدى. ئاي ئاخى - رى گىربىك ئىشغالىيەتچىلىرىگە قارشى بىرىنچى پاي ئوق ئىزمىر - نىڭ شىمالىدىكى ياپىدىلىق دېگەن جايدا ئېتىلىدى. پارتىزانلار 600 كىشى ئىدى، بۇنىڭ بىلەن تۈركىيە خەلقىنىڭ مىللىي مۇستەقىل - لىقى ئۈچۈن قىلىنغان ئۇرۇشنىڭ سەھىپىسى ئېچىلدى. ئۇرۇش يالغۇز گىربىكلەرگە قارشى تۇرۇشنىلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئارقا - تىرىكى بولغان ئانتانتا دۆلەتلەرگە قارشى تۇرۇشنى، ئوچۇقراق قىلىپ ئېيتقاندا، ئەنگىلىيىگە قارشى تۇرۇشنى مەقسەت قىلغانى - دى.

ئىيۇندا تۈركىيە ھۆكۈمىتى ئانتانتا دۆلەتلەر تەرىپىدىن پا - رىژدا ئېچىلغان يارىششى يىغىنىغا ۋەكىل ئەۋەتتى. ئەمما، سۇل - تان ۋە ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ دۆلەتنىڭ پۈتۈنلۈكىنى ساقلاپ قېلىش توغرىسىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر بىچارىلەرچە ئۈمىدى ئوسمانلى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ پارىژ يىغىنىدىكى تەلتۈكۈس مەغلۇبىيىتى بىلەن يوققا چىقتى. پارىژ يىغىنىدا تۈركىيە تەرەپ ۋەكىلى سادىرازام داماد فەرىد پاشا ئون كىشىدىن تەشكىل تاپقان ئانتانتا دۆلەتلەر كومىتېتىغا بىر پارچە پىكىرنامە سۇنۇپ، 1913 - يىلى يانۋاردىكى ئەنئەنەنىڭ سىياسىي ئۆزگىرىشىدىن ئې - تىبارەن تۈركىيە سىياسىتىنىڭ «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتى - پىسىدىكىلەر تەرىپىدىن تىزگىنلىنىۋېلىنغانلىقى، شۇڭا مەيلى

سۇلتان بولسۇن، ياكى ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتى بولسۇن، تۈركىيە-
 گە قارىتىلغان شەپقەتسىز ۋە ئېغىر بولغان سىياسەتنى ئىجرا
 قىلىشقا مەسئۇل بولمايدىغانلىقى، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ تۈركىيە-
 گە نىسبەتەن بۇنداق ئېغىر شەرت قويسا بولمايدىغانلىقى قاتارلىق-
 لار ھەققىدە گەپ ساتتى ھەمدە ئالاھىدە قىلىپ ئۆزىنىڭ بۇ
 سۆزىنىڭ يالغۇز تۈركىيەگىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنيادىكى
 300 مىليون مۇسۇلمانغا ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقىنى، ئەگەر ئان-
 تانتا دۆلەتلەر بۇ شەرتنى تۈركىيەگە مەجبۇرىي تاشلىدىكەن، ئۇ
 ھالدا پۈتۈن دۇنيادىكى مۇسۇلمانلار بىلەن قارشىلىشىپ قالىدۇ-
 غانلىقىنى ئەسكەرتتى. ئەمما، ئانتانتا دۆلەتلەر ۋەكىللىرى ئەڭ
 كەسكىن پوزىتسىيىسى بىلەن ئۇنىڭ بىچارىلەرچە قىلغان مۇزا-
 جىئىتىنى رەت قىلدى، ئەكسىچە ئولتىماتۇم يوللاپ: «تارىختىن-
 كى ئەڭ جىددىي پەيتتە تۈركىيەنىڭ ئىشلىرى ھېلىقىدەك قىل-
 چىمۇ ئەخلاقىي ئاساسى يېتىلمىگەن، ھەتتا قوماندانلىق قىلىش-
 ىمۇ بىلمەيدىغان ئادەمنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغان، دېگەننى
 باھانە - سەۋەب قىلىپ تۇرۇپ تۈركىيە ئۆز مەسئۇلىيىتىدىن باش
 تارتىسا بولمايدۇ» دەپ ئۇقتۇردى. ئولتىماتۇمنىڭ ئاخىرىدا يەنە،
 ئانتانتا دۆلەتلەر ئۆزلىرى مەخسۇس ۋاقىت چىقىرىپ تۈركىيە
 مەسئۇلىيىتىنى مۇزاكىرە قىلىدۇ، ئوسمانلى ۋەكىللىرى ئۆمىكى يى-
 غىنغا داۋاملىق قاتنىشىمىز دېسە ھېچنەمگە ئېرىشەلمەيدۇ، دەپ
 ئېنىق كۆرسىتىلدى. شۇنداق قىلىپ، ئانتانتا دۆلەتلەر ئوسمانلى
 ۋەكىللىرى ئۆمىكىنى، يەنى مۇنداقچە ئېيتقاندا، بۇ چاقىرىلمىغان
 مېھمانلارنى پارىژدىن كېتىشكە قىستىدى.

1919 - يىلى ئىيۇلنىڭ ئوتتۇرىسىدا ۋەكىللىرى ئۆمىكى
 ئىلاجىسىز ئىستانبۇلغا قايتتى. داماد فەرىد پاشا ئاخبارات ساھە-
 سىدىكىلەرگە بىر يالغان دوكلات سۇنۇپ، ۋەكىللىرى ئۆمىكىنىڭ
 پارىژدىكى بىچارىلىكىنى يوشۇردى. ئەمما ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭ
 يالغانچىلىقى تۈركىيە خەلقى ئالدىدا ئاشكارىلىنىپ قېلىپ، ئۇ-

نىڭغا بولغان ئۆچمەنلىك، مەسخىرە ۋە نەپرەت بارغانسېرى كۈچىيىپ كەتتى، خەلقنىڭ ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىگە بولغان ھەممە ئارزۇ - ئۈمىدلىرى پۈتۈنلەي كۆپۈككە ئايلاندى. ئاناتولىيىدىكى مىللىي ئىنقىلابىي تەشكىلاتلار ئەمدى خەلقنىڭ كۈچىگە تايىنىش كېرەك، دېگەن قارارغا كەلدى، خەلق بولسا قەتئىي نىيەتكە كېلىپ ئۆزلىرىنى ۋەتەنگە ئاتاپ، مىللىي مۇستەقىللىق ئۇرۇشىغا قوماندانلىق قىلىدىغان بىر پاراسەتلىك ۋە جاسارەتلىك رەھبەرنىڭ - داھىينىڭ مەيدانغا كېلىشىنى كۈتۈپلا قالدى.

ئالتىنچى باب

ئاناتولىيىدە ئۆتكەن كۈنلەر

«موندۇروس مۇتارىكەسى» نىڭ ئىمزالىنىشى بىلەن تەڭ، سۇلتانلىق ھۆكۈمىتى ئەنگلىيە، فرانسىيە، ئىتالىيە قاتارلىق ئاتانتا دۆلەتلەرنىڭ قولىدىكى بىر ئويۇنچۇققا ئايلىنىپ قالدى. مۇستاپا كامال پاشا تۈرك خەلقىنىڭ ھايات - ماماتلىقى، دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقى ۋە ئىگىلىك ھوقۇقىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، يەنە بىر قېتىملىق ئۇرۇشتىن ساقلانغىلى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە بۇنىڭدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئۇسۇل - چارىلىرى ئۈستىدە باش قاتۇرۇشقا كىرىشتى. ئۇ ئىستانبۇلدىكى سۇلتان ھۆكۈمىتى بىلەن مىللەت مەجلىسىگە كۆپ قېتىم تەكلىپ بەردى، ئۆزىنىڭ كۈچلۈك بىر ھەربىي كابىنېت تەشكىللىپ، ئاتانتا دۆلەتلەرنىڭ تاجاۋۇزىغا قەتئىي تاقابىل تۇرۇش تەلپىنىڭ بارلىقىنى ئېيتقان بولسىمۇ، سۇلتان ئۇنىڭغا زادى قۇلاق سالمىدى. مۇستاپا كامال چەت ئەللىكلەرنىڭ بويۇنتۇرۇقى ئاستىدىكى ئىستانبۇلدا ھېچقانداق بىر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقارغىلى بولمايدىغانلىقىنى، سۇلتان ھۆكۈمىتىگە تايىنىپ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا تاقابىل تۇرۇشنىڭ ئىشقا ئاشمايدىغان بىر خىيال ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى ۋە پۈتۈن مەملىكەتتىكى ۋەتەنپەرۋەر كۈچلەر توپلانغان، شۇنداقلا ئىنقىلاب ئوتى لاۋۇلداپ يېنىشقا باشلىغان ئاناتولىيىگە كەتمەكچى بولدى.

مۇستاپا كامالنىڭ ئورۇندىماقچى بولغان چەت ئەل تاجاۋۇزى -

چىلىرىغا تاقابىل تۇرۇشتىن ئىبارەت بۇ پىلانى ئىستاتىبۇلدا چۈم مەغلۇپ بولاتتى. چۈنكى، بۇ چاغدا دەللال بۇرژۇئازىيە بەك ئاجىز ئىدى، ھۆكۈمەت ۋە سۇلتان ئائىتاتتا دۆلەتلەرنىڭ قوماندانلىقى تايىقى ئاستىدا بولۇپ، پەقەت كارغا كەلمەيتتى، بەلكى مۇستاپا كاماللارنىڭ قىلماقچى بولغان ئىشلىرىغا پۈتلىكاشاڭ بولاتتى. بۇ ۋاقىتتا، فرانسىيە ئىشخالىيەتچى قوشۇنلىرى ئاناتولىيىدىكى جەنۇبىي ئۆلكىلەردە دېھقانلاردىن تەشكىللەنگەن پارتىزانلارنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىماقتا ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە شەرقىدىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەردىكى مىللىي تەشكىلاتلار گىرېتسىيە بىلەن داشىناق پارتىيىسىدىكى ئەرمەنلەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى ھەم پاراكەندىچىلىكىگە زەربە بېرىشنى بىردەك تەلەپ قىلىشنىۋاتاتتى. سۇلتان ئارمىيىسى ئىچىدىكى ۋەتەنپەرۋەر ئوفىتسېرلار تاجاۋۇزچىلار بىلەن قوراللىق ئېلىشىشقا ھەردائىم تەييارلىنىپ تۇراتتى. مۇستاپا كامال ئاناتولىيىدە مىللىي كۈچلەرنى تەشكىللەپ بىر قېتىملىق خەلق ئۇرۇشى قىلغاندىلا، ئاندىن مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدىغانلىقىنى چۈشەندى. ئۇنىڭچە بولغاندا، ئاناتولىيە تۈركلەرنىڭ بۆشۈكى، شۇنداقلا چەت ئەل ئىشخالىيەتچى قوشۇنلىرى بىلەن ئارىلىقى ئەڭ يىراق بولغان جاي، يەنە كېلىپ پارتىزانلىق ھەرىكەتلىرى خېلى بۇرۇن قانات يايدىغان كونا ھەربىي بازار بولۇپ، مىللىي مۇستەقىللىق ئۇرۇشى مانا مۇشۇنداق بىرقاتار شارائىت ۋە ئىمكانىيەتلەر يارىتىلگەن ئەھۋال ئاستىدا ئاندىن غەلىبىگە ئېرىشەتتى.

مۇستاپا كامالنىڭ ئائىتاتتا دۆلەتلەر ئىشخالىيىتى ئاستىدىكى پايتەخت ئىستاتىبۇلدىن ئاناتولىيىگە كېلىشى ئانچە تەسكە توختىمىدى. بۇ چاغدا ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىگە بىر ھەربىي مۇپەتتىشنىڭ سامسۇنغا ئەۋەتىلىشى لازىم بولۇپ قالغانىدى. ئۇ ئەل ئاغىنىلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن بۇ پۇرسەتنى قولغا كەلتۈردى. ئۇنىڭ كۆپتىن بېرى كۆڭلىگە پۈكۈپ يۈرگەن ئارزۇسى سۇلتان

بىلەن سادرازام داماد فەرىد پاشانىڭ گۇمانىنى قوزغىمىدى. مۇس-
تاپا كامال ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ ھۆكۈمەتتە بىرەر مەنەسەپ-
كە تەيىنلىنىشىنى ئويلايتتى. ئەمما، ئۇنىڭغا ئوخشاش ئۆكتىمچى-
لىك كەيپىياتى كۈچلۈك، ئابروۋى يۇقىرى گېنېرالنى پايتەختتە
قالدۇرۇپ قالسا، تۈركىيە ھۆكۈمىتىنىڭ باش ئاغرىقى تېپىۋېلىپ-
شى تۇرغانلا گەپ ئىدى. شۇڭا، سۇلتان ۋاھىدەدىن ئۇنىڭ ئاناتو-
لىيىگە بېرىپ ئارمىيە مۇپەتتىشى بولۇش تەلپىنى ناھايىتى تېز
تەستىقلىدى، ئىمپېرىيىنىڭ قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى گۇمان
قىلىپ مۇستاپا كامالغا بېرىلگەن ئاناتولىيىدە ھوقۇق يۈرگۈزۈش
گوۋاھنامىسىگە ئىمزا قويۇشتىن باش تارتقان بولسىمۇ، سۇلتان-
نىڭ يارىلىقى بولغانلىقتىن ئىلاجسىز مۆھۈرىنى باسقى، ئەپسۇس
ئۇنىڭ ئىمزاسى ناھايىتى چاپاق قويۇلغانىدى.

1919 - يىلى ئاپرېلنىڭ 30 - كۈنى، مۇستاپا كامال 3 -
ئارمىيە دەپ تىزىمغا ئېلىنغان قىسىملارنىڭ مۇپەتتىشلىكىگە تە-
يىنلەندى ۋە مايدا سۇلتان ۋاھىدەدىن بىلەن ئاخىرقى سۆھبىتىنى
تۈگىتىپ خوشلاشتى. ئۇ ئىستانبۇلدىن ئايرىلىشقا تەمىشلىۋاتقاندا،
دا، ئۇنىڭغا تەرەپ - تەرەپتىن ئۇ چۈشمەكچى بولغان پاراخوتنىڭ
سۇپىقەست بىلەن سۇغا چۆكتۈرۈۋېتىلىدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر-
لەر يېتىپ كەلدى. مۇستاپا كامال ئىستانبۇلدا تۇرۇپ قولىغا
ئېلىنىشتىن كۆرە، دېڭىزدا سۇغا چۆكۈپ كېتىشكە رازى ئىدى.
گرېتسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئىزمىرنى ئىشغال قىلىپ ئىككىنچى
كۈنى، ئۇ ئىستانبۇلدىن ئايرىلدى ۋە 19 - ماي كۈنى سائەت
7 دە سامسۇندا قۇرۇقلۇققا چىقتى. سامسۇن ئاناتولىيىنىڭ قارا
دېڭىز بويىدىكى بىر مۇھىم پورتى ئىدى.

مۇستاپا كامالنىڭ بۇ تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە مۇھىم سەپىد-
رىگە كۇرماي ئالباي^① رەفەت (بەلە)، كۇرماي ئالباي كازىم

① كۇرماي ئالباي - بولكوۋنىڭ ئۇنۋانلىق شتاب ئوفىستېرى.

(دىرىك)، دوكتور ئالباي^① ئىبراھىم تالى (ئۇنىۋېرسىتېت)، كۈر-
 ماي يارباي^② مەخمەد ئارىف (ئايىچى)، كۇرماي بىنباشى^③ ھۈس-
 رەۋ (گەرەدە)، توپچى بىنباشى كەمال^④ (دوغان)، دوكتور
 بىنباشى رەفىق^⑤ (سايدام)، يۈزباشى جەۋاد^⑥ ئابباس (گۈرەر)
 ، يۈزباشى مۇمتاز (تۇنىي)، يۈزباشى ئىسمائىل ھاكىكى (ئە-
 دە)، يۈزباشى ئەلى شەۋكەت (ئۈندەر سەۋ)، يۈزباشى مۇستاپا
 ۋاسىغى (سۈسۈي)، ئۈستەگمەن^⑦ ھاياتى، ئۈستەگمەن ئارنىق
 ھېكەت (گەرچەكچى)، ئۈستەگمەن ئابدۇللاھ، تەگمەن^⑧ مۇ-
 زەففەر (قىلىچ)، بىرىنچى دەرىجىلىك كاتىپ فائىق (ئايبار-
 سىن) ۋە تۆتىنچى دەرىجىلىك كاتىپ مەمدۇھ (ئاتاسەۋ) قاتارلىق
 18 كىشىدىن تەركىب تاپقان بىر ھەيئەت ھەمراھ ئىدى. ئۇنىڭغا
 بېرىلگەن بۇيرۇقتا ئۇنىڭدىن ئاناتولىيىنىڭ تەرتىپىنى ئەسلىگە
 كەلتۈرۈپ، مۇسۇلمانلار بىلەن كاتولىك مۇخلىسلىرى ئوتتۇرىدە
 سىدىكى جەدەل - ماجىرالارنى بېسىقتۇرۇش، توپلىشىپ ھەردە-
 كەت قىلىۋاتقان يېرىم ھەربىي خاراكتېردىكى كۈچلەرنى قورال-
 سىزىلاندۇرۇپ ئۇلارنىڭ قۇرۇلۇۋاتقان تەشكىلاتلىرىنى تارقىتىۋې-
 تىش، شۇنىڭدەك ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ قالدۇق قىسىملىرى-
 رىنى قورالسىزلىنىشىنى ۋە ھەربىيلەرنىڭ قىسمىدىن چېكىنىش
 خىزمىتىنىڭ ئىشلىنىشى ئەھۋالىغا نازارەتچىلىك قىلىش تەلەپ
 قىلىنغانىدى.

ئۇ سانسۇندا قۇرۇقلۇققا چىققان كۈندىن ئېتىبارەن دەرھال
 ھەرىكەتلىنىپ، ئاناتولىيىدە جاپالىق خىزمەت ئىشلەپ قارشىلىق
 كۆرسىتىۋاتقان تەشكىلاتلار بىلەن تېز ئارىدا مۇناسىۋەت ئورناتتى

① دوكتور ئالباي - بولكوۋنىڭ ئۇنۋانلىق دوكتور.
 ② كۇرماي يارباي - پودېلكوۋنىڭ ئۇنۋانلىق شتاب ئوفىتسېرى.
 ③ كۇرماي بىنباشى - مايور ئۇنۋانلىق شتاب ئوفىتسېرى.
 ④ توپچى بىنباشى - توپچى قىسىم باتالىيون كوماندىرى.
 ⑤ دوكتور بىنباشى - مايور ئۇنۋانلىق دوكتور.
 ⑥ يۈزباشى - شاگۇبى، ستارشى لېيىتېنانت دېگەن مەنىدە.
 ⑦ ئۈستەگمەن - جۇڭگۇبى، لېيىتېنانت.
 ⑧ تەگمەن - شىباۋۇبى، مىلادىنى لېيىتېنانت.

ۋە مىللىي ئارمىيىسىنى قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن ئادەم ئىزدەپ، ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ تەييارلىقىغا كىرىشتى. مۇستاپا كامال سامسۇنغا كەلگەن ۋاقىتتا، شەرقتىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەرنىڭ نۇرغۇن شەھەرلىرىدە غەربتىكى ئۆلكىلەردىكىگە ئوخشاش «مىللىي ھوقۇقنى قوغداش جەمئىيىتى» (مۇداپائى ھوكوكو مىللىد-يە جەمئىيىتى) دېگەن بىر ئىنقىلابىي تەشكىلات بارلىققا كەلگەندى. مۇستاپا كامال 1919 - يىلى ماينىڭ 21 - كۈنىدىن ئىيۇننىڭ 21 - كۈنىگىچە بولغان بىر ئاي ۋاقىت ئىچىدە، ئارزۇرۇمدا مۇداپىئەدە تۇرۇۋاتقان 15 - يۆنىلىش ئارمىيىسىنىڭ قوماندانى گېنېرال كازىم قارا بەكر، ئەنقەرەدە تۇرۇشلۇق 20 - يۆنىلىش ئارمىيىسىنىڭ قوماندانى ئەلى فۇئات بەي، تراكىادا تۇرۇشلۇق قىسىملار قوماندانى جەئفەر تاييار پاشا ۋە يەنە ھۈسەين رائوف (ئورباي) پاشالار بىلەن بىللە بالى كەسىردە ئۇچرىشىپ، سىۋاستا بىر مىللىي قۇرۇلتاي ئېچىش توغرىسىدا ئۇلار بىلەن مەخپىي كېڭەشتى ۋە كەينىدىنلا ئىيۇننىڭ 21 - كۈنى ئىستانبۇلدىكى ئابدۇراھمان شەرەفى، رەشىد ئاكىف، ئەھمەد ئىززەت، سەئىد، خالىدە ئەدىب (ئادىۋار)، قاراۋاسىف، تىنچلىق ۋە ساقلىقنى ساقلاش جەمئىيىتىنىڭ باشلىقى فەرىد، جامى بايقۇرت ۋە ئەھمەد رىزالارغا ئايرىم - ئايرىم خەت يېزىپ، بۇنىڭدىن كېيىن ئىستانبۇلنىڭ ئاناتولىيىنى نەزەردە تۇتۇپ ھەرىكەت قىلىشىنى تەلەپ قىلدى.

بۇ چاغدا ئاناتولىيىنىڭ غەربىدىكى مىللەتپەرۋەر تەشكىلاتلار بىلەن شەرقىدىكى مىللەتپەرۋەر تەشكىلاتلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا تېخى مۇناسىۋەت ئورنىتىلمىغان بولۇپ، ھەتتا شەرقتىكى بىرقانچە ئۆلكىلەردە قۇرۇلغان مىللىي ھوقۇقنى قوغداش جەمئىيەتلىرىنىڭ بىرتۇتاش مەركىزىمۇ يوق ئىدى. مۇستاپا كامال مىللەتپەرۋەر تەشكىلاتلارنى بىرلەشتۈرۈش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالدى ۋە مەملىكەت ئىچىدىكى بەزى ھەربىي، سىياسىي دائىرىلەرگە مەخ-

پىي شىفىر بىلەن تىزىپ چىقىلغان بىر تېلېگرامما يوللىدى. بۇ 1919 - يىلى ئىيۇننىڭ 22 - كۈنىدىكى ئاماسىيا ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشى ئىدى، ئۇقتۇرۇشنىڭ مۇقەددىمىسى كېيىنكى بىر-قانچە يىللىق دۆلەت پروگراممىسىنىڭ ئاساسىي ھۆلى بولۇپ قالدى. ئۇنىڭدا مۇنداق دېيىلگەندى:

بىرىنچى، دۆلەتنىڭ پۈتۈنلۈكى، مىللەتنىڭ مۇستەقىللىقى ھازىر خەۋپ ئىچىدە قالدى. ئىككىنچى، مەركىزىي ھۆكۈمەت ئۆزىنىڭ ھۆكۈمەتلىك مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشقا ۋە مەجبۇرىيەتلىرىنى ئۈستىگە ئېلىشقا ئامالسىز تۇرۇۋاتىدۇ، شۇڭا بىزچە دۆلەت مەۋجۇت ئەمەس.

ئۈچىنچى، مىللىتىمىزنىڭ ئىسرادىسى ۋە غەيرىتى بولغاندىلا، ئاندىن ئۆزىمىزنىڭ مىللىي مۇستەقىللىقىنى ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ.

ئۇقتۇرۇشتا يەنە «بۈگۈندىن باشلاپ ئىستانبۇل ئەمدى ئانا-تولىيىگە ھۆكۈمرانلىق قىلالمايدۇ، ئەكسىچە ئۇ ئاناتولىيىگە قارام بولىدۇ» دەپ ئېلان قىلىندى ھەمدە خەلقنىڭ ئۆز ئاۋازىنى، تىلەك - ئارزۇلىرىنى بىلدۈرەلىشى ئۈچۈن دۆلەتلىك مىللىي قۇرۇلتاينىڭ ئېچىلىشى كېرەكلىكى، بۇ مىللىي قۇرۇلتاينىڭ ھەرقانداق تەرەپلەرنىڭ تەسىرى، توسقۇنلۇقى ۋە ئارىلىشىشىغا ئۇچرىماسلىقى ھەمدە پۈتۈن دۇنيا خەلقى ئالدىدا ئۆز مىللىتىنىڭ ھوقۇق - مەنپەئىتىدە چىڭ تۇرۇشى لازىملىقى قاتارلىق ئىشلار ئوتتۇرىغا قويۇلدى. ئۇقتۇرۇشتا يەنە بۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر سادىق (رايون) تىن ئۈچتىن ۋەكىلنىڭ سايلىنىشى، بۇ ۋەكىللەرنىڭ خەلقنىڭ ئىشەنچىسىگە ئىگە بولغان ئادەملەردىن تەركىب تېپىپ، ئاناتولىيىدىكى ئەڭ بىخەتەر جاي - سىۋاسقا مەخپىي ئەۋەتىلىشى تەلەپ قىلىندى. كازىم قارا بەكر شەرقتىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەرگە ئىيۇلدا ئارزۇرۇمدا ئېچىلىدىغان مىللىي قۇرۇل-

تاينىڭ تەكلىپنامىسىنى ئەۋەتىشنى ئۈستىگە ئالدى.

بۇ چاغدا قورچاق تۈركىيە ھۆكۈمىتى پارىژ سۈلھ يىغىنىغا ۋەكىللەر ئۆمىكى ئەۋەتىپ، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ مۆتىدىل پوزىتسىيىسىدىن پايدىلىنىپ يوللۇق تىنچلىققا ئېرىشىشنى ئويلاۋاتاتتى. سۇلتان ئوچۇقنى قىلىپ ئېيتقاندا، تۈركىيە ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆزى ئۈچۈن پايدا ئىزدەيتتى، ئۇ دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقىنى قىلچىمۇ ئويلىمايتتى، بەلكى ئۇنىڭ ئەكسىچە ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە ئامېرىكىدىن تۈركىيىنى زىممىلىكى ئاستىغا ئېلىشنى قايتا - قايتا تەلپ قىلدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، غەرب جاھانگىرلىكىگە تەۋە بولغان دۆلەتتەلا ئۇ ئۆزىنىڭ فېئودال ئەمىلىيىتىنى ھۆكۈمرانلىقىنى ئاسان ئىشقا ئاشۇرايلىتى. ئۇ ئانتانتا دۆلەتلەردىن ئىستانبۇل ۋە ئاسىيادىكى مۇمكىنچىلىكى بار بولغان زېمىنلىرىنىڭ كۆپرەكىنى ئۆزىنىڭ ئۆپكەسى تۈگەپ كارنىيى قىلغان، ئىسمى بار جىسمى يوق ئىگىدارچىلىقى ئاستىغا ئۆتكۈزۈۋېلىشنى ئويلايتتى.

مۇستاپا كامالىنىڭ ئاناتولىيىدە ئېلىپ بارغان ھەرىكىتى دەرىجىدە ھال ئىستانبۇلغا ئاڭلاندى، بەزىلەر خۇشاللىققا چۆمدى، بەزىلەر چۆچىدى، سۇلتان ھۆكۈمىتى بولسا ئەنسىزلىك ئىچىدە قالدى. ئاناتولىيىدىكى ھەرىكەتلەر ۋە ئىمپېرىيىدىكى ئەڭ ئالىي ھەربىي ئونۇننىڭ ئىگىسى بولغان، يەنە كېلىپ سۇلتان تەرىپىدىن زور ھوقۇق ۋە ئىمتىيازغا ئىگە قىلىنغان مۇستاپا كامالىنىڭ بۇ ھەرىكەتكە قاتنىشىشى ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ يۇقىرىقى پىلاننى ھەرگىز ئىشقا ئاشۇرغۇزمايتتى. شۇڭلاشقا، ئىنگىلىزلار ئاناتولىيىگە ئەۋەتىلگەن گېنېرالنىڭ ئانتانتا دۆلەتلەرگە قارشى ھەرىكەت قىلىۋاتقانلىقىدىن ھوشيار بولۇش توغرىسىدا سۇلتاننى ئاگاھلاندۇردى. 1919 - يىلى ئىيۇننىڭ 17 - كۈنى ئىستانبۇلدىكى ئىشغالىيەتچى بىرلىكلەرنىڭ باش كومىسسارى ئەنگىلىيە ئادەمپىرا -

① ئادەمپىرال - دېڭىز ئارمىيىسى بويىچە گېنېرال لېيپتېنانت ئۇنۋانى.

① گوت ھورفە ھەربىي نازارەتكە ئۇقتۇرۇش ئەۋەتىپ، مۇستاپا كامالنى ئاناتولىيىدىن ئىستانبۇلغا قايتۇرۇپ كېلىشنى تەلەپ قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئىچكى ئىشلار ۋەزىرى ئەلى كامال بەي ئاناتولىيىدىكى ھەرقايسى ئۆلكە باشلىقلىرىغا بىر ئومۇمىي ئۇقتۇرۇش ئەۋەتتى. ئۇقتۇرۇشتا: «مۇستاپا كامال پاشا ناھايىتى ئۇلۇغ بىر قوماندان، ئەمما ئۇ نۆۋەتتە كىسىياسىيىنى ئانچە بىلىپ كەتمەيدۇ، ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئالىي دەرىجىلىك خادىملىرىنىڭ قەتئىي چىڭ تۇرۇۋېلىشى ھەم تەلپى بويىچە، ئۇ ئۆز ئورنىدىن دەرھال قايتۇرۇلىدۇ» دېيىلگەندى.

مۇستاپا كامال سامسۇندا قۇرۇقلۇققا چىقىپ قىسقا ۋاقىت شۇ ئەتراپتا پائالىيەت ئېلىپ بارغاندىن كېيىن، ئەنگلىيە فىلوتلىرىنىڭ زەربىسىگە ئاسان ئۇچراپ تۇرىدىغان بۇ جايدىن ئاناتولىيىدىن ئىچكى رايونلىرىغا يۆتكىلىپ، دەسلەپتە ھاۋزاغا، ئاندىن ئاماسىياغا كەلگەندى. ئىيۇننىڭ 25 - كۈنى، ئۇ ئاماسىيادىن سىۋاسقا قاراپ يولغا چىقتى ۋە 27 - كۈنى سىۋاسقا يېتىپ باردى. مۇستاپا كامال سىۋاسقا يېتىپ بارغان بۇ كۈندە ئەل ئازىخ^①نىڭ ۋالىيسى، قوشۇمچە شتاب باشلىقى ئەلى غالىب ئۇنى قولغا ئېلىش ئۈچۈن تەييارلىنىپ بولغانىدى. ئەلى غالىبنىڭ سۈيىقەستى ئىشقا ئاشمىدى، مۇستاپا كامال بىر كېچە قونۇپلا ئارزۇرۇمغا كېتىش ئۈچۈن سىۋاستىن ئايرىلدى. ئىيۇننىڭ 2 - كۈنى ئىستانبۇلدىكى ئىشغالىيەتچى بىرلىكلەرنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك كومىسسارى ئەنگلىيە ئادىمرالى گوت ھورفە ھەربىي ئىشلار نازىرىغا ئىككىنچى قېتىم قايتا گەرز سۇنۇپ، مۇستاپا كامالنى قانۇنغا خىلاپلىق قىلدى دەپ ئېلان قىلىشنى تەلەپ قىلدى. كەينىدىنلا مۇستاپا كامال ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتى قۇرۇق-لۇق ئارمىيە ۋەزىرىنىڭ سۇلتانغا ۋاكالىتەن چۈشۈرگەن ئۇنىڭ

① ئەل ئازىخ - ئاماسىيادىكى بىر ناھىيە بولۇپ، ئوزۇق، ئەل ئوزۇقى دېگەن مەنىدە.

ئىستانبۇلغا دەرھال قايتىپ كېلىشى توغرىسىدىكى بۇيرۇقنى تاپشۇرۇۋالدى. ئەمما، مۇستاپا كامال ئىستانبۇلغا قايتىشنى رەت قىلدى. بۇ چاغدا، ئۇ ئاللىقاچان سىۋاستىن ئارزۇرۇمغا يېتىپ بېرىپ بولغانىدى.

ئىمپېرىيە قورچاق ھۆكۈمىتى قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى سۇلتانغا مەلۇم قىلىپ، مۇستاپا كامالنىڭ داۋاملىق ھەربىي ۋەزىپە ئۆتۈشىنى توختىتىش توغرىسىدا يارلىق ئالدى. ئىيۇلنىڭ 7 - كۈنى، ئىستانبۇل ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ ئارقاڭغا قايت دېگەن ئەمىرگە بويىسۇنمىغانلىقى سەۋەبلىك 3 - ئارمىيىنىڭ مۇپەتتىش-لىك ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇلغانلىقىنى ئۇقتۇردى. سۇلتانغا سادا-قەتسىزلىك قىلىپ قانۇنلۇق ئوسمانلى ھۆكۈمىتىگە ئاشكارا ئا-سىيلىق قىلىش قىلمىشىنىڭ شەكىللىنىپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، مۇستاپا كامال شۇ كۈنلا بۇنىڭغا جاۋابەن ئۆز خىزمىتىدىن ئىستېپا بەرگەنلىكىنى ئىستانبۇلغا خەۋەر قىلدى، ئەتىسىگە ھەربىيلىكتىنمۇ ئىستېپا بەرگەنلىكىنى ھەربىي ئىشلار نازارىتىگە ئۇقتۇردى. شۇنداق قىلىپ، ئۇنىڭ ئەسكەرلىك ھايا-تىنىڭ 1 - بېتى يېپىلدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇ مۇشۇنداق قارار قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ تەقدىرىنى تۈركىيە خەلقىنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى بىلەن تامامەن بىرلەشتۈرۈۋەتمەكچى ئىدى. مانا ئەمدى ئۇ ھەربىي فورمىلارنى سېلىپ تاشلاپ پۇقراچە كىيىن-دى ۋە شەرقىي ئاناتولىيە ھوقۇقىنى قوغداش جەمئىيىتىگە قات-ناشتى. بۇ جەمئىيەت 1919 - يىلى مارتنىڭ 3 - كۈنى ئارزۇ-رۇمدا قۇرۇلغانىدى، كېيىن قانۇنلۇق رەسمىيەتلەرنى ئۆتكەندىن كېيىن تىزىمغا ئېلىنىپ، مۇستاپا كامال ئىنقىلابىنىڭ ئوچىقى، شۇنداقلا تەشكىلىي خىزمەتلەرنى ئىشلەشنى قورالغا ئايلاندى. 1919 - يىلى ئىيۇلنىڭ 23 - كۈنى، شەرقىي ۋىلايەتلەرنى مۇداپىئە قىلىش ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈش جەمئىيىتىنىڭ دۆلەتلىك قۇرۇلتىيى (ۋىلايەتى شاركىيە مۇداپىئائى ھوكوكو مىللىيە جەم-

ئىيتى كونگرىسى) مۇستاپا كامالنىڭ رىياسەتچىلىكىدە ئارزۇ-رۇمدا چاقىرىلدى، يىغىندا مۇزاكىرە قىلىنغان مەسىلىلەر ئاناتو-لىيىنىڭ شەرقىنى بۆلۈشۈۋېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە بۇ جايلا-ردا گىربىكلەر ھەم ئەرمەنلەرنىڭ مۇستەقىل دۆلىتىنى قورغۇزماس-لىق قاتارلىق ئىشلار ئىدى. مۇستاپا كامال يىغىننىڭ 1 - كۈنىلا رەئىسلىككە سايلاندى. ئۇ تۈركىيىنىڭ ئىچكى - تاشقى ۋەزىيە-تىنى تەھلىل قىلىپ، جاھانگىرلارنىڭ بۇلاڭچىلىق پىلانىنى ھەم ئىستانبۇل ھۆكۈمىتىنىڭ قول قوشتۇرۇپ تۇرۇش سىياسىتىنى پاش قىلدى ھەمدە خەلقنىڭلا ئۆزلىرىنىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىشى لازىملىقىنى ئېنىق كۆرسەتتى. مۇستاپا كامال «موندۇروس مۇتارىكەسى» ئىمزالىنىشنىڭ ئالدى - كەينىدىلا دوستى ئەلى فۇئات پاشاغا «ئەمدى سۆز ۋە ھەرىكەت خەلقنىڭ-دۇر. ئارمىيىنىڭ ۋەزىيىسى بۇ كۈرەشتە خەلققە ياردەم قىلىش-تىن ئىبارەتتۇر» دېگەن ئىدى. ئۇ قۇرۇلتايدا، مىسىر، ھىند-دىستان، ئافغانىستان، سۈرىيە، ئىراق ۋە ئەرەب مىللەتلىرىنىڭ مىللىي ئازادلىق كۈرىشى ئەھۋالىنى تونۇشتۇردى، رۇسلارنىڭ مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ، بىر ياقىدىن باش، بىر يەڭدىن قول چىقىرىپ، دۇنياغا خوجا بولۇشنى خىيال قىلغۇچىلار بىلەن قان كېچىپ جەڭ قىلىۋاتقانلىقىنى بايان قىلدى. ئۇ ئاخىرىدا تۈر-كىيە بۇ كۈرەشتە ھەرگىز يالغۇز ۋە يېتىم ئەمەس، دەپ كۆرسەت-تى.

ئارزۇرۇم قۇرۇلتىيى ئىككى ھەپتە ئېچىلىپ ئاۋغۇستىنىڭ 6 - كۈنى غەلىبىلىك بېيىلدى. قۇرۇلتاينىڭ ئەڭ چوڭ مۇۋەپپەقىيىتى شۇ بولدىكى، كېيىن «مىللىي مى-ساك» (Milli Misak) دەپ ئاتالغان دۆلت خەلق ئەھدىنامىسى-نىڭ ئورنىگىنالى مۇشۇ يىغىندا تۈزۈپ چىقىلدى. قۇرۇلتاي مەزگىلىدە گېنېرال كازىم قارا بەكر ئىستانبۇلنىڭ بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇۋالدى. بۇيرۇق ئىيۇلنىڭ 30 - كۈنى فرانسىيە ئارمى-

يىسى گېنېرالى دى. ئەسپەرەينىڭ ئىلتىماسى بىلەن ئىمپېرىد-
 يە ھۆكۈمىتى ھەربىي ئىشلار نازارىتى تەرىپىدىن چۈشۈرۈلگەن
 بولۇپ، ئۇنىڭدا كازىم قارابەكرنىڭ مۇستاپا كامال بىلەن رەفەت
 (بەلە) بەينى دەرھال قولغا ئېلىپ، مۇستاپا كامالنىڭ ئورنىغا
 ئۆزىنىڭ ئارمىيە مۇپەتتىشى بولۇپ ئولتۇرۇشى ئۇقتۇرۇلغاندە-
 دى. كازىم قارابەكر بۇيرۇقنى ئىجرا قىلمىدى. نائىلاج قالغان
 ئىستانبۇل ھۆكۈمىتى ئاۋغۇستنىڭ 9 - كۈنى مۇستاپا كامالنىڭ
 ئارمىيىدىن چىقىرىلغانلىقىنى، «سەلتەنەت سىۋەزلىكى» قاتار-
 لىق بارلىق نىشان، مېدال، ئوردېنلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ بىر-
 دەك بىكار قىلىنغانلىقىنى جاكارلىدى.

مۇستاپا كامال ئاۋغۇستنىڭ 29 - كۈنى سىۋاسقا بېرىش
 ئۈچۈن، ۋەكىللەر ئۆمىكىدىكى ئەزالار بىلەن بىللە ئارزۇرۇمدىن
 ئايرىلدى. ئەمما، ئەل ئازىغ ۋالىيسى ئەلى غالىب، ئىنگىلىز
 مىڭبېشى^① نوئەل، ئەكرەم ۋە بەدىرخانلار بىلەن ھەمكارلىشىپ،
 سىۋاس قۇرۇلتىيىنى ئېچىش مەقسىتىدە بۇ يەرگە كېلىۋاتقان
 مۇستاپا كامال ۋە ئۇنىڭ بارلىق سەپداشلىرىنى قولغا ئېلىش
 ئۈچۈن جىددىي تەييارلىقلارغا كىرىشتى. شۇنداق بولۇشىغا قارىدە-
 ماي، سېنتەبىرنىڭ 4 - كۈنىدىن 12 - كۈنىگىچە، جاي -
 جايلاردىن كەلگەن ۋەكىللەر قاتناشقان تېخىمۇ مۇھىم بولغان 2-
 قېتىملىق قۇرۇلتاي سىۋاستا ئاخىر چاقىرىلدى. مۇستاپا كامال
 يەنە رەئىسلىككە سايلاندى ھەم يىغىننىڭ مۇزاكىرىلىرىگە بىۋاسىتە-
 تە يېتەكچىلىك قىلدى. ئارزۇرۇم يىغىنى ئاناتولىيىنىڭ شەرقىدە
 دە قانداق قىلىپ ئەرمەنلەر بىلەن گىرېكلەرنىڭ دۆلەت بەرپا
 قىلىۋېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش مەسىلىسىنى مۇزاكىرە قىلغان
 بولسا، سىۋاس يىغىنى ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ تاجاۋۇزىغا قانداق
 قارشى تۇرۇش مەسىلىسىنى مۇھاكىمە قىلىپ، ئارزۇرۇم يىغىدە-

① مىڭبېشى - باتالىئون كوماندىرى، يىڭجىلك.

ئىنىڭ قارازىنى پۈتۈن مەملىكەتكە يەتكۈزۈپ، ھەرقايسى جايلاردا قۇرۇلغان تەشكىلاتلارغا قارىتا زۆرۈر ھەم مۇۋاپىق تەكشۈشلەرنى ئېلىپ باردى. «شەرقىي ئاناتولىيە ھوقۇقىنى قوغداش جەمئىيىتى» ئەمدى «ئاناتولىيە - رۇملىيە ھوقۇقىنى قوغداش جەمئىيىتى» قىلىپ ئۆزگەرتىلدى، ئۇنىڭ ئاستىدا مۇستاپا كامال باشچىلىقىدا بىر دائىمىي ھەيئەت تەسىس قىلىندى.

سەۋاس قۇرۇلتىيى يېپىلىشى بىلەنلا، سۇلتان ئەنگلىيە بىلەن بىرلىشىپ كوردلارنىڭ توپىلىغىنى تەشكىللىدى ۋە قۇرۇل-تاي ۋەكىللىرىنى تارقىتىۋېتىپ، مەسئۇل رەھبەرلەرنى قولغا ئېلىشنى ئورۇنلاشتۇردى. گەرچە بۇ سۈيۈقەست ئىشقا ئاشمىغان بولسىمۇ، ۋەكىللەر كومىتېتى ئاناتولىيە بىلەن ئىستانبۇل ئوتتۇرىسىدىكى پوچتا ئالاقىسىنى قەتئىي توختاتتى.

بۇ ۋاقىتتا، مۇستاپا كامال سۇلتاننىڭ ئۆزىگە ئاشكارا قارشى چىقىمىدى. مۇستاپا كامالنىڭ بىرلىكسېپىگە ھەر خىل، ھەر تۈرلۈك ئادەملەر قاتناشقانىدى، ئىسلام دىنى تەشكىلاتلىرى خەلىپىنىڭ پۈتكۈل تۈركىيىگە ھامىي بولۇشىنى ۋە ئۆز ئىمتىيازلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈۋېلىشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، مۇستاپا كامالنى ئۆزىگە باشپاناھ قىلدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ بەزى ئاتاقلىق ئەزالىرى، گېنېراللار، سابىق ۋەزىر-لەرمۇ مۇستاپا كامال بىلەن بىرلەشتى. ئۇلار خەلقنىڭ ئىنقىلابىي ھەرىكىتى ئارقىلىقلا ھاكىمىيەت تىكلەشنى ئويلايتتى. ئىسپان تانبۇلىدىكى دەللال-بۇرژۇئازىيە ۋەكىللىرى مىللىي ھەرىكەتكە ھېسداشلىق قىلاتتى، ئۇلارنىڭ مەقسىتى، ئاناتولىيەنىڭ غەرب كۈچتۈڭگۈرلىرى بىلەن مۇرەسسە قىلىشنى، ئوچۇقراق قىلىپ ئېيتقاندا، مۇستاپا كامالنىڭ ئامېرىكىنىڭ زىممىلىكىنى قوبۇل قىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئىدى. ئۇلار سەۋاس قۇرۇلتىيىدا بۇ كۆزقارىشىنى قەتئىي ئىپادىلىدى، سۇلتانلىق تۈزۈمىنى بىچا-رىلەرچە قوغداپ قېلىشنى تەلەپ قىلىۋاتقان مانا مۇشۇنداق كىشى.

لەر كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىۋاتقان مۇرەككەپ دەۋردە، مۇستاپا كامال ئۇلارنىڭ چىشىغا تېگىپ دۈشمەنلىرىنى كۆپەيتىۋالماستىن ئوچۇن، سۇلتان ۋە خەلىپىلىك ئورنىدىكى بۇ مۇقەددەس شەخسكە ھۇجۇم قىلىشتىن ۋاقتىنچە ۋاز كەچتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇستاپا كامالنىڭ ئۆزىمۇ خەلقئارادىكى ئىسلام كۈچلىرىنىڭ ھېسداشلىد-قىدىن ئايرىلىپ قېلىشنى قەتئىي خالىمايتتى. شۇڭا تىخ ئوچىنى سادرازام بىلەن ئىچكى كابىنېتقا قارىتىپ، ئۇنى سۇلتان بىلەن خەلق ئاممىسىنىڭ ئارىلىقىغا سوغۇقچىلىق سالدى، دەپ ئەيىبلەدى. سېنتەبىرنىڭ 10 - كۈنى، مۇستاپا كامال ئىمپېرىيە ئىچكى ئىشلار ۋەزىرى ئادىل بەيگە تېلېگرامما يوللاپ مۇنداق دېدى: «سەلەر پۈتكۈل مەملىكەتتىكى خەلق ئاممىسىنىڭ ئەھۋالىدىن سۇلتانغا ئېيتىشىمىزغا توسقۇنلۇق قىلىۋاتىسىلەر. سەلەر بىر ئوچۇم توخۇ يۈرەك، قورقۇنچاق گۇناھكارلار، سەلەر دۈشمەنلىرىمىز بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىدىغۇلار، مەن سەلەرنىڭ مىللىتىمىزنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ۋە غەيرىتىنى پەقەت چۈشەنمەيدىغانلىقىڭلاردىن قىلچە شۈبھىلەنمەيتتىم. ئەمما، مەن سەلەرنى ۋەتەن بىلەن خەلقنى سېتىۋېتىپ، ئۇلارغا زىيان كەشلىك قىلار دەپ ئويلىماپتىمەن، قىلغان - ئەتكىنىڭلارنى ئويلاپ كۆرۈڭلار...»

ئەتىسى، ھەرقايسى ئارمىيە قوماندانلىرى سۇلتانغا تېلېگرامما ئەۋەتىپ ساداقىتىنى بىلدۈردى ھەمدە سۇلتاندىن «سۇلتان ئالىيلىرىغا ۋە خەلىپىنىڭ ئىمتىيازىغا سادىق بولغان بىر يېڭى ھۆكۈمەت قۇرۇپ چىقىش» نى تەلەپ قىلدى. ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە پۈتكۈل قۇرۇلتاي نامىدىن سادرازام داماد فەرىد پاشاغا بىر تېلېگرامما يوللىنىپ، ئۇنىڭ مىللەتنىڭ تەقدىرى، ھوقۇقى، سۇلتاننىڭ شانۋەۋكىتى بىلەن ئويناشقان قىلمىشى تەنقىدلەندى. تېلېگراممىدا مۇنداق دېيىلگەندى: «پۈتكۈل مەملىكەت خەلقى سۇلتاندىن باشقا سەلەرنىڭ ئا-

راڭلاردىكى ھېچقانداق ئادەمگە ئىشەنمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشۈۋاتىدۇ. شۇڭا، قۇرۇلتىيىمىز سۇلتانغا ئەھۋال دوكلات قىلىدۇ ھەم مۇراجىئەت قىلىدۇ. سىلەرنىڭ ئىچكى كابىنېتىڭلار... ئاللىقاچان پۈتكۈل خەلق بىلەن سۇلتاننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پۈتلىدىغان كاشاڭغا ئايلىنىپ قالدى. فەرىد، سەن ئەگەر يەنە مۇشۇنداق قىلىپ، ئەڭ ئاخىرقى تىنىقىڭغىچە جاھىللىقىدا چىڭ تۇرىمەن دەيدىكەنمەن، پۈتكۈل مەملىكەت خەلقى ھازىردىن باشلاپ ئىختىيارلىقى بىلەن ئۆزلىرى مۇۋاپىق دەپ قارىغان ھەرقانداق ھەرىكەتنى قوللىنىدۇ ھەمدە سېنىڭ قانۇنسىز ئىچكى كابىنېتىڭنىڭ پۈتكۈل دۆلەت بىلەن بولغان بارلىق مۇناسىۋىتىنى ئۈزۈپ تاشلايدۇ. بۇ بىزنىڭ ساڭا قىلىدىغان ئەڭ ئاخىرقى ئاگاھلاندۇرۇشۇمىز...»

ئەمەلىيەتتە، سۇلتان ۋاھىدەن سادرازام داماد فەرىد پاشانىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنى بىلىپ تۇراتتى ھەم ئۇنىڭغا مەدەت بېرەتتى ۋە يېتەكچىلىك قىلاتتى. شۇڭا، ئۇ سۇلتاننىڭ ئەڭ كۈچلۈك ۋاستىلەر بىلەن قانات ئاستىغا ئېلىشى ئارقىسىدا، پايتەخت ئىستانبۇلدا تۈركىيە - ئەنگىلىيە دوستلۇق جەمئىيىتى دېگەن بىرىنىمىنى پەيدا قىلدى. ئۇنىڭغا قاتناشقانلارنىڭ ھەممىسى سۇلتان ئوردىسىدىكى بېۋىروكرات ئەمەلدارلار بىلەن مۇتەئەسسەپ موللىلار بولۇپ، ئۇنىڭ رەھبەرلىرى داماد فەرىد پاشا بىلەن ئەنگىلىيەلىك بىر باستېر^① ئىدى. بۇ جەمئىيەت تۈركىيەگە قارىتا تىلغان زىممىلىك ھوقۇقىنى ئەنگىلىيەگە ئۆتكۈزۈپ بېرىشى مەقسەت قىلغان بولۇپ، تۈرلۈك ۋاستىلەرنى ئىشقا سېلىپ مۇستاپا كاماللارغا قارشى مەخپىي ھەرىكەت قىلاتتى. ئاناتولىيەگە ئىشپيون ۋە بۇزغۇنچىلارنى ئەۋەتەتتى. داماد فەرىد پاشا ھەتتا سۇلتاننىڭ قوللىشى بىلەن زىممىلىك ھوقۇقى توغرىسىدا ئەنگى-

① باستېر - خرىستىئان چېركاۋىدا خىزمەت قىلىدىغان دىنىي خادىم.

لىمىيە بىلەن بىر مەخپىي سۆھبەتمۇ ئۆتكۈزدى، ئۇزاق ئۆتمەي بۇ سىرلار ئاشكارىلاندى. 1921 - يىلى 11 - ئۆكتەبىردە، فرانسىيە يېنىڭ «سەھەر» گېزىتى تۇنجى بولۇپ بۇ خەۋەرنى باشتى. ئۇنىڭدا مۇنداق دېيىلگەندى:

«1919 - يىلى سېنتەبىردە، داماد فەرىد پاشا ئەنگلىيىلىكلەر بىلەن مەخپىي كېلىشىم ئىمزالىدى، ئەنگلىيە تۈركىيىنى ئۆز زىممىلىكى ئاستىغا ئالدىغان بولدى. دېڭىز بوغۇزى ئەنگلىيەنىڭ كونتروللۇقىغا ئۆتتى. تۈركىيە مىسىرغا بولغان بارلىق ھوقۇقلىرىدىن ۋاز كەچتى، كوردىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ئېتىد-راپ قىلىندى ھەمدە ئۆزىنىڭ مەنىۋى ۋە ئەخلاقىي جەھەتتىكى ئىناۋىتىگە تايىنىپ ئەنگلىيىنىڭ ئىراق، سۈرىيە ۋە باشقا ئىسلام دۆلەتلىرىدىكى ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەشكە مەسئۇل بولدى. دىغان بولدى. تۈركىيە ئارمىيىسىنى تەشكىللەش ئەنگلىيىگە ھاۋالە قىلىندى. بۇ شەرتلەر ئۈچۈن ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى يارد-شش يىغىنىدا تۈركىيە ھۆكۈمىتىنىڭ مەنپەئىتىنى قوغداپ پى-كىر قىلىدىغان بولدى.»

بۇ خەۋەر ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئەنگلىيىنىڭ پارىژدا تۇرۇشلۇق ئەلچىخانىسى گېزىت - ژۇرناللار ئارقىلىق بايانات ئېلان قىلىپ، بۇ ئۇچىغا چىققان يالغانچىلىق، دېدى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، فرانسىيە سىياسىي ئىشلىرى ۋە تارىخچىلىرى بۇ كېلىشىمنىڭ راستلىقىدا چىڭ تۇراتتى. مۇستاپا كامال تەرەپدار-لىرى يازغان «تارىخ» دېگەن كىتابتا ئۇنىڭ راست - يالغانلىقى-دىن قەتئىينەزەر، بۇ شەرتنامە شەرتسىز تىلغا ئېلىندى. تۈرك-لەرنىڭ ئاتاقلىق ئايال يازغۇچىسى ۋە سىياسىي پائالىيەتچىسى خالىدە ئەدىب ئادۋار خانىم ئەسلىملىرىدە، ئەينى چاغدا ئۆزىنىڭ ئاناتولىيىدە يەر ئاستى خىزمىتى بىلەن شوغۇللىنىۋاتقان چېغىدا بۇ كېلىشىمنىڭ تۈركچە نۇسخىسىنى ئىستانبۇلدا كۆرگەنلى-كىنى، ئەمما ئۇنىڭغا ئىشەنمەنلىكىنى يازغانىدى.

بۇ كېلىشىمنامىنى تۈركىيىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ناھايىتى زىيانلىق ۋە نومۇس دەپ قارىمىغاندۇمۇ، ئۇنىڭ ئىجرا قىلىنىشى يولىدا كۈشەندىلىرى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، فرانسىيە ۋە ئانتانتا دۆلەتلەردىكى باشقا ئەللەرنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرايدىغانلىقى ناھايتى ئېنىق ئىدى. شۇڭا ئەنگلىيە تەرەپ يارىتىش يىغىنىدا بۇ پىكىرنى ئوچۇق - ئاشكارا ئوتتۇرىغا قويالمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىدە گە ئاناتولىيىدە ھېچكىممۇ ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئۆز ۋەتىنىنى ئەنگلىيىگە سېتىۋەتكەنلىكىدىن ئاسانلىقچە گۇمانلانمايتتى. سىۋاس قۇرۇلتىيىغا ھۇجۇم قىلىشنىڭ سىناق قىلىنىشى خەلقنىڭ قارشىلىقىنىڭ پارتلاپ چىقىشىغا سەۋەب بولدى. خەلق ئاشكارا ھالەتتە داماد فەرىدىنىڭ ۋەتەن ساتقۇچلۇقىنى ئەيىبلىدى. گەرچە مۇستاپا كاماللار سۇلتانغا قارشى چىقىشىنى چەكلىگەن بولسىمۇ، ئەمما خەلق يەنىلا قىلچە يۈز - خاتىر قىلماي سۇلتاننى تىللايتتى ۋە مەسخىرە قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ خەلق ئاممىسىدىن ئىك چوڭ يىغىلىش دولقۇنلىرى پۈتكۈل ئاناتولىيىنى قاپلىدى. ئاناتولىيىنىڭ غەربىي شىمالىدىكى تارقاق ھەرىكەت قىلىۋاتقان پارتىزانلار ئەترىتى بىرلىشىپ چوڭ قوشۇن بولۇپ ئۇيۇشتى ھەمدە ئۇنىڭغا «مىللەت ئارمىيىسى» نامىنى بەردى. بۇ چاغدا تالاي قارارلار ماقۇللىنىپ، ئىستانبۇلغا يۈرۈش قىلىشنى تەلەپ قىلاتتى. مۇستاپا كامال سۇلتانغا قارشى ھەرىكەتنىڭ كۆلىمىنىڭ بارغانسېرى ئۇلغىيىپ كېتىۋاتقانلىقىغا سالماق پوزىتسىيە تۇتتى. شۇڭا ئۇ سۇلتاننى «ئەگەر داماد فەرىدىنى خىزمىتىدىن ئىستېپا بەرگۈزمەيدىكەنسىن، ئۇنداقتا خەلق ئۆزلىرى زۆرۈر ھەرىكەت قوللىنىشقا مەجبۇر بولىدۇ، ئۇ چاغدا ھېچنەرسە ئۇلارنى توسۇۋالمايدۇ» دەپ قاتتىق ئاگاھلاندۇردى.

1919 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 1 - كۈنى، سۇلتان ۋاھىدەدىن سادرازام داماد فەرىدىنىڭ ئىستېپا بېرىشىگە قوشۇلدى. ئۇنىڭ ئورنىغا خەلقنىڭ ئۆچمەنلىكى ئانچە كۈچلۈك بولمىغان ئەلى رىزا

پاشا چىقتى. يېڭى ھۆكۈمەت مۇستاپا كامالنىڭ ئوسمانلىلارنىڭ مەجلىسىنى تەسىس قىلىش توغرىسىدىكى تەلپىنى قوبۇل قىلدى. 20 - ئۆكتەبىردە، دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى سالىھ پاشا باشچىلىقىدىكى ھۆكۈمەت ۋەكىللەر ئۆمىكى ئاماسىيادا مۇستاپا كامال تەرەپنىڭ ۋەكىللىرى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزدى. بۇ چاغدا مۇستاپا كامالنىڭ ئىستانبۇل ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ۋەكىللەر بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن سىۋاستىن ئاماسىياغا كەلگەن. نىڭە تۆت كۈن بولغانىدى. سۆھبەتتە يېڭى ھۆكۈمەتنىڭ مۇستاپا كاماللارنى ئېتىراپ قىلىشى ھەم ئىستانبۇلنىڭ كامالزىمچىلارنىڭ پروگراممىسىدىكى ئاساسلىق سىياسىي پرىنسىپلارنى قوبۇل قىلىش لازىملىقى شەرت قىلىپ قويۇلدى. بۇ سۆھبەت ئارقىلىق مۇستاپا كامال بىلەن ئىستانبۇلنىڭ مۇناسىۋىتى ئەسلىگە كەلدى ۋە دېكابردا مىللەتپەرۋەرلەرنىڭ سەييارە نۇتۇق سۆزلەپ، جاما-ئەت پىكرى پەيدا قىلىپ بېسىم ئىشلىتىشى نەتىجىسىدە، يېڭى ئوسمانلىلار مەجلىسى سايلام ئۆتكۈزىدىغان بولدى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى تۈركىيە ئۆزىنىڭ مىللەت مەجلىسىنى ئىستانبۇلدا ئۆتە كۈزۈشى لازىم، دەپ تۇرۇۋالدى. مۇستاپا كامال بولسا بۇ مەجلىسىنى ئاناتولىيىدە ئېچىش لازىم، دەپ قارايتتى. ئۇ مەجلىسىنىڭ چەت ئەل زەمبىرەكلىرىنىڭ ھەيۋىسى ئاستىدا تۇرىۋاتقان ئىستانبۇلدا ئېچىلىشىغا قەتئىي قارشى ئىدى. ئۇ ناھايىتى يىراق-ئىنى كۆرەتتى. شۇڭا، سىۋاستىن ئىستانبۇلدىكى مىللىي ئازادلىق كۈرىشىنى قوللاۋاتقان ۋەتەنپەرۋەر زاتلارغا بىر پارچە مەكتۇپ يوللىدى. مەكتۇپتا مۇنداق دېيىلگەنىدى:

«جانابلارنىڭ ۋە مەركىزىي ھۆكۈمەتنىڭ بېسىمى ئاستىدا مىللەت مەجلىسى ئىستانبۇلدا ئېچىلماقچى بولۇۋېتىپتۇ. ئانتانتا دۆلەتلەر مەركىزىي ھۆكۈمەت بىلەن بىرلىكتە مەجلىسىنى ئۆزدىنىڭ نازارىتى ئاستىغا ئالماقچى ھەم ئۆزلىرى ئارزۇ قىلغان ھېلىقى قارارلارنى ئۇنىڭغا مەجبۇرىي تاڭماقچى. ناۋادا مەجلىس

ئۆز ئەركىنلىكىنى قوغداشنى ئازراق ئاشكارا قىلىدىغانلا بولسا، ئۇنداقتا ئۇ جەزمەن توپ يېمى قىلىنىپ ئوققا تۇتۇلىدۇ ياكى تارقىتىۋېتىلىدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا خەلق ئۆزىنىڭ ھازىرقى بار بولغان تەشكىلاتلىرىنى قوغداپ ھەم ئۇنىڭغا تايىنىپ ئۆزىنىڭ ھاياتى ۋە مەنپەئىتىگە زىيان سالىدىغان ھەرىكەتلەرگە بىرلىكتە قارشى تۇرماي بولمايدۇ.»

ئەپسۇسكى، مەيلى مۇستاپا كامالنىڭ ئىستانبۇلدىكى ھىما-يىچىلىرى بولسۇن ياكى مۇتلەق كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدىغان ئاناتولىيىلىك پائالىيەتچىلەر بولسۇن، بۇ مەسىلىدە مۇستاپا كامالنى قوللىمىدى. مىللەت مەجلىسى ئاخىرىدا ئىستانبۇلدا ئېچىلىدىغان بولدى.

مۇستاپا كاماللار سايلام ئۆتكۈزۈپ ئىستانبۇلدىكى مىللەت مەجلىسىگە قاتنىشىدىغان ۋەكىلنى سايلاپ چىقتى، بۇ ۋەكىل يەنىلا مۇستاپا كامال بولدى. ئەمما، ئۇ ئىستانبۇلغا بېرىشنى قەتئىي رەت قىلدى. لېكىن، شۇنداقتىمۇ 1919 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئۇ سىۋاستىن ئەنقەرەگە يۆتكەلدى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئەنقەرە ۋەكىللەر كومىتېتىنىڭ باش شتابى ھەم مىللىي ئازادلىق كۈرىشىنىڭ مەركىزىگە ئايلاندى. ئىستانبۇل بىلەن ئاناتولىيە ئوتتۇرىسىدىكى تىنچلىق بىرقانچە ئايلدا داۋاملاشتى.

1920 - يىلىنىڭ بېشىدا، يەنى يانۋارنىڭ 20 - كۈنى ئوسمانلىلارنىڭ مەجلىسى ئىستانبۇلدا رەسمىي ئۆتكۈزۈلدى كامال-لىزمچىلار ۋە ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلغۇچىلار مەجلىستە مۇتلەق كۆپ ساننى ئىگىلىدى. يېڭىدىن سايلانغان مەجلىس ئەزالىرى ئىچىدە ئاناتولىيىدىن كەلگەن مىللەتپەرۋەرلەر، جۈملىدىن ھۈ-سەين رائوف بەي قاتارلىقلار بار ئىدى. 28 - يانۋار كۈنى، مەجلىس ئارزۇرۇم ۋە سىۋاس خىتابنامىسى ئاساسىدىكى مىللىي ئەھدىنامىنى، يەنى «مىللىي مىساك» نى ماقۇللىدى. بۇنىڭ بىلەن تېررىتورىيە پۈتۈنلۈكى ۋە مىللىي مۇستەقىللىقنىڭ ئاساسى.

سىي تەلەپلىرى ئورۇندالدى. «مىللىي مىساک» ئارزۇرۇم ۋە سىۋاس قۇرۇلتىيى ئېلان قىلغان تۈرلۈك پىرىنسىپلارنى مۇقىم-لاشتۇرۇپ، ھەيۋەتلىك تۈركىيە مىللىي مۇستەقىللىق خىتابىغا-مىسى شەكلىدە ئېتىراپ قىلىنىپ، مىللىي ئازادلىق كۈرىشىنىڭ بايرىقى بولۇپ قالدى.

«مىللىي مىساک» يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ ئۆز ئىختىيارلىقى ئاساسىدا ئۆز ئارزۇلىرىنى ئىپادىلەش يولى ئارقىلىق ئەرەبلەر ئولتۇرۇشلۇق جايلارنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىش تەكلىپىنى بەردى ھەمدە مۇشۇنداق ئۇسۇللارنى قوللىنىش ئارقىلىق غەربىي سىرىستىكى ۋە ئاناتولىيىنىڭ شەرقىدىكى ئۈچ شىتاتنىڭ تەقدىرىدىنى ھەل قىلماقچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئىستانبۇل ۋە مەرمەر دېڭىزىنىڭ بىخەتەرلىكىنىڭ تاجاۋۇزچىلىققا ئۇچرىماسلىقى ھەققىدىكى تەلپىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، دېڭىز بوغۇزى ھاۋا بوشلۇقىنىڭمۇ شۇنداق بولۇشىنى ئۈمىد قىلدى. يىغىنچاق-لىغاندا، «مىللىي مىساک» نىڭ ئەڭ مۇھىم جەھىتى تۈركىيىنىڭ مۇستەقىللىقى ھەققىدىكى بەلگىلىمىسى ئىدى.

مۇستاپا كامال ۋە «ۋەكىللەر كومىتېتى» ئەمدى ئەنقەرەدە بىراقلا ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتى. چۈنكى، ئىستانبۇلدا ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلىدىغان بىر مەجلىسنىڭ بولۇشى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مەجلىسنىڭ ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنىشى ئاناتولىيىدىكى ئىنقىلابىي كۈچلەرنى تېخىمۇ كۈچلۈك ئورۇنغا ئىگە قىلغانىدى. ئۇلار تەشۋىقات ۋە نۇتۇقلىرى ئارقىلىق مۇستاپا كاماللارنى قوللاپلا قالماستىن، بەلكى ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ قورال-ياراغ ئىسكىلاتلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ كىرىپ، ئولجا ئالغان قوراللارنى ئۇدۇللۇق ئاناتولىيىگە يەتكۈزۈپ تۇراتتى.

ئانتانتا دۆلەتلەر بۇنىڭدىن چۆچۈپ تاقابىل تۇرۇش تەدبىرى-لىرىنى قوللاندى. مارتنىڭ 3 - كۈنى، ئىچكى كابىنېت قايتا تەشكىللىنىپ، ئەلى رىزا پاشا ۋەزىپىسىدىن مەجبۇرىي ئىستىپا

بەرگۈزۈلدى. 8 - كۈنى، دېڭىز ئارمىيە ۋەزىرى سالھ پاشا سادرازاملىققا تەيىنلەندى. ھۆكۈمەت تەركىبىدە كامالىزم تەرەپ-دارلىرىدىن بولغان بىرقانچە نەپەر داڭلىق پائالىيەتچىلەر بار ئىدى. بۇلارنىڭ بۇنداق مۇھىم ئورۇنلاردا تۇرۇشى ئەنگىلىيلىك-لەر بىلەن سۇلتاننى ئەنسىزلىككە سالدى. نەتىجىدە، ئانتانتا دۆلەتلەر ئالىي كومىتېتى ئىستانبۇلنى ئىشغال قىلىشنى يەنىمۇ كۈچەيتىش توغرىسىدا قارار ماقۇللىدى.

1920 - يىلى 16 - مارت كۈنى، ئەنگىلىيىنىڭ قۇرۇقلۇقتا جەڭ قىلغۇچى قىسىملىرى ئىستانبۇلدىن قۇرۇقلۇققا چىقىپ، تۈركلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايلارغا باستۇرۇپ كىردى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» ئەزالىرى ھەم باشقا مىللەتپەرۋەرلەرگە ھېسداشلىق قىلغۇچىلارنى تۇتقۇن قىلىش توغرىسىدىكى بۇيرۇق ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى باش قوماندانى گېنېرال ۋىلسون تەرىپىدىن چۈشۈرۈلۈپ، پۈتكۈل ئىستانبۇلنىڭ ئىشغال قىلىنىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. ئەنگىلىيە قوشۇنلىرى ئىستانبۇلدىكى ھۆكۈمەت ئورگانلىرى، گازارىملار، پوچتا ئىدارىسى، تېلېگراف ئىدارىسى قاتارلىق جايلارنى قامال قىلدى. شەھەردە ھەربىي ھالەت يۈرگۈزۈلۈپ، ئۆيمۇئۆي، كوچىمۇكوچا، بىنامۇبىنا ئاخ-تۇرۇشلار نەتىجىسىدە، ھۈسەين رائوف قاتارلىق 150 نەپەر كىشى قولغا ئېلىندى، بۇلارنىڭ ئىچىدىن 10 نەپىرى مەجلىس ئەزاسى ئىدى. ناھايىتى ئاز بىر قىسىم مەجلىس ئەزالىرى مىڭ-بىر مۇشەققەتتە ئاناتولىيىگە قېچىپ كېلىۋالدى. قولغا ئېلىنىدىغانلارنىڭ ھەممىسى مالتا ئارىلىغا پالنىپ، ياندۇرقى يىلىنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ئاناتولىيىدە مىللەتپەرۋەرلەر تەرىپىدىن قولغا چۈشۈپ تۇرغاق قىلىنغان ئەنگىلىيىلىك ئوفىتسىرلارنى قويۇپ بېرىدىغان چاغدا، ئاندىن ئەسىرلەر بىلەن ئالماشتۇرۇلدى.

مەجلىس ئەزالىرى تۇتقۇن قىلىنغان كۈنى، مۇستاپا كامال پۈتۈن دۇنيادىكى ھەرقايسى چوڭ دۆلەتلەرنىڭ پارلامېنت، تاشقى

ئىشلار مىنىستىرلىقلىرىغا ئايرىم - ئايرىم ھالدا تېلېگرامما يوللاپ، بۇ ۋەقەگە نارازىلىق بىلدۈردى. 18 - كۈنى، ئىستانبۇلدىكى ئوسمانلى مەجلىسى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق مەجلىسىنى ئاچتى. بۇ مەجلىستە مەجلىس ئەزالىرىنىڭ قولغا ئېلىنىدىغانلىقىغا نارازىلىق بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن بىر قارار ماقۇللاندى. شۇنىڭدىن كېيىن خېلى ئۇزاققىچە مەجلىس ئېچىلمايدىغانلىقى توغرىسىدا جاكارنامە ئېلان قىلىندى ۋە 23 كۈندىن كېيىن سۇلتاننىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى مەجلىسى تارقىتىۋېتىلدى.

1920 - يىلى ئاپرېلنىڭ 5 - كۈنى، سۇلتان قايتىدىن داماد فەرىد پاشانى يېنىغا تارتىپ، ئۇنىڭ ئاۋۋالقى سادىراتلىق ۋەزىپىسىنى ئەسلىگە كەلتۈردى ھەمدە ئەنگلىيىنى يۆلەنچۈك قىلىپ تۇرۇپ ئاناتولىيىگە قارشى ئاشكارا مەيدانغا ئوتتۇرىغا ئاپرېلنىڭ 11 - كۈنى، شەيخۇلئىسلام دۇررىزادە ئابدۇللا ئەپەندى پەتىۋا چىقىرىپ، خەلىپىنىڭ يارلىقىغا ئاساسەن ئاسىيىلەرنى ئۆلتۈرۈش دىنىي مەجبۇرىيەت، دەپ جاكارلىدى. سادىراتام داماد فەرىد ئېلان چىقىرىپ «يالغاندىن دۆلەت ۋەكىلى بۇلۇۋالغان» كىشىلەرنى ئەيىبلەدى، ئارقىدىنلا سېنتەبىردىن بۇيان مىللەتپەر-ۋەرلەرگە ئىزچىل قارشى ئۇرۇش قىلىۋاتقان شىركاشىملىق ژاندىدارما ئەنزەفەرگە «پاشا» ئۇنۋانىنى بەردى. ئاپرېلنىڭ 18 - كۈنى، «ئاسىيىلەرگە جازا يۈرۈش قىلىش ئارمىيىسى» دېگەن بىر مىللەتپەرۋەرلەرگە جازا يۈرۈشى قىلغۇچى ئەكسىيەتچى ئارمىيىنى تەشكىللىدى. ئەنزەفەرنىڭ لۈكچەكلەردىن تەشكىللەنگەن بۇ «خەلىپە ئارمىيىسى» نى ئەنگلىيە ھەربىي پاراخوتلىرى ئاناتولىيىگە تۇشۇردى.

ئوسمانلى مەجلىسىنىڭ تارقىتىۋېتىلىشى ۋە ئىستانبۇلنىڭ ئىشغال قىلىنىشى مۇستاپا كاماللارنىڭ سۇلتان ھۆكۈمىتى بىلەن «تىنچلىق» تاپىلىش تۈرۈمى ئاخىرلاشتۇردى. ئىستانبۇل

ئەمدى ئاناتولىيىگە ئاشكارا ئۇرۇش ئېلان قىلدى، ئاناتولىيىمۇ شەكىل جەھەتتىن سۇلتان ھۆكۈمىتىنى ئېتىراپ قىلمىدى. مۇستاپا كامال ناھايىتى مۇھىم بىر يىغىننىڭ ئېچىلىشى توغرىسىدا مۇناسىۋەتلىك كىشىلەرگە ئۇقتۇرۇش قىلىپ ئىككى كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ئەنقەرەدە يىغىن چاقىرىپ ئۆزلىرىچە خائىنلىق ھەم ۋەتەن ساتقۇچلۇق بولۇش ئېھتىمالى بار، دەپ قارىغان ھەممە قەدەم - باسقۇچلارنى رەت قىلدى، ئەكسىچە بارلىق چارە - ئاماللارنى قوللىنىپ قانۇنلۇق پائالىيەتنى داۋاملاشتۇرۇشتا چىڭ تۇردى. مۇستاپا كامالنىڭ ئەنقەرەدە ئاچقان بۇ مەجلىسى «TBMM» (تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەجلىسى) دەپ ئاتالدى، بۇ 1920 - يىلى ئاپرېلنىڭ 23 - كۈنىدىكى ئىش ئىدى. يىغىن قاتناشقۇچىلىرى ئىستانبۇلدىن قېچىپ كەلگەن مەجلىس ئەزالىرى ۋە ئاناتولىيىدىن قوشۇلغان ھەرقايسى جايلاردىكى ھوقۇقنى قوغداش جەمئىيىتىنىڭ ئادەملىرى بولۇپ، مەجلىستە مۇستاپا كامال تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ رەئىسى بولۇپ سايلاندى. مىللەت مەجلىسى ئىستانبۇل ئىشغال قىلىنغاندىن كېيىنكى سۇلتان ۋە ئىچكى كابىنېت تەرىپىدىن ئېلان قىلىنغان بارلىق ئەمىر - پەرمانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ بىردەك ئىناۋەتسىز ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلدى.

شۇنداق قىلىپ، ئاناتولىيىدە بىر مىللىي ھاكىمىيەت بارلىققا كەلدى. 1920 - يىلى ئاپرېلنىڭ 26 - كۈنى، مۇستاپا كامال لېنىنغا مەكتۇپ يوللاپ، دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ئورنىدىن تىشىنى مۇراجىئەت قىلدى ھەمدە ئىنقىلابىي تۈركلەرنىڭ جاھازىسىنىڭ قارشى كۈرىشىگە ياردەم بېرىشىنى ئۆتۈندى. بۇ يېڭى ھاكىمىيەتنىڭ سوۋېت رۇسىيىسىگە ئەۋەتكەن مۇراجىئەتنامىسى تارىختا تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ تۇنجى دىپلوماتىك ھۆججىتى بولۇپ قالدى. ئۇزاق ئۆتمەيلا، ئەنقەرە ھۆكۈمىتىنىڭ ۋەكىللەر ئۆمىكى موسكۋاغا يۈرۈپ كەتتى.

مىللەتپەرۋەرلەر ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئىمپېرىيىنىڭ سۈل-
 تانى ۋە ئىسلام خەلىپىسى مۇھەممەد VI (ۋاھىدەدىن) گە بولغان
 ساداقىتىنى بىلدۈرۈپ، كۆپ قېتىم ئۇنى دۈشمەننىڭ ئىسكەنجى-
 سىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىشنى كۆزدە تۇتۇپ كۆپ ئىزدەنگەن
 بولسىمۇ، ئەمما بۇنداق ئىمكانىيەتلەرنىڭ ھەممىسى يوققا چىق-
 تى. ئەمدى «تەخىر قىلىشىنىڭمۇ چېكى بار» دېگەندەك، ئۇلار
 ئىستانبۇل ھۆكۈمىتىگە قايتۇرما زەربە بېرىشكە تەييارلاندى.
 ماينىڭ 3 - ۋە 4 - كۈنلىرى تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەجلىسى
 ۋەزىرلەر مەجلىسى تەسىس قىلدى ھەمدە ئەنقەرەنىڭ شەيخۇلىسى-
 لامى بولكىچىزادە مۇھەممەد رىفاد ئەپەندى «TBMM» نامىدا
 ئاناتولىيىدىكى 152 نەپەر دىنىي زاتنىڭ بىردەك گۇۋاھلىق بې-
 رىپ ماقوللىشى بىلەن ئىسلام دۇنياسىغا بىر خىتابنامە چىقىد-
 رىپ، چەت ئەللىكلەرنىڭ بېسىمى ئاستىدا چىقىرىلغان پەتىۋالار-
 نىڭ قەتئىي كۈچكە ئىگە بولمايدىغانلىقىنى جاكارلىدى. خىتابنا-
 مىدە پۈتكۈل مۇسۇلمانلاردىن «ئۆزلىرىنىڭ خەلىپىسىنى باشقىلا-
 نىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىرىش» مۇراجىئەت قىد-
 لىنىدى، بۇ تىرىشچانلىقلارمۇ بىكارغا كەتتى. ماينىڭ 11 - كۈنى
 ئىستانبۇل ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن قۇرۇلغان نەسروت مۇستاپا باش-
 چىلىقىدىكى ھەربىي سوت مەھكىمىسى مۇستاپا كامال ۋە مىللەت-
 پەرۋەرلەرنىڭ باشقا داھىيلىرى ئۈستىدىن ئۆلۈم جازاسى ھۆكۈم
 قىلىپ، ئاناتولىيىدىكى مىللىي ئازادلىق ھەزىكىتىنى «ئىسيان»
 دېدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، سۇلتان ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈمىتى
 بارلىق دىنىي، سىياسىي ۋە ھەربىي كۈچلەرنى ئىشقا سېلىپ،
 ئاناتولىيىدە يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان مىللىي ھاكىمىيەتكە چىش-
 تىرنىقى بىلەن ئۆچمەنلىك قىلىشقا باشلىدى.

1920 - يىلى 19 - ماي كۈنى، يەنى مۇستاپا كامالنىڭ
 ئىستانبۇلدىن سامسون ئارقىلىق ئاناتولىيە چوڭ قۇرۇقلۇقىغا
 قەدەم باسقانلىقىغا توپتوغرا بىر يىلغا توشقان كۈنى، تۈركىيە

بۈيۈك مىللەت مەجلىسى مەخسۇس قارار ماقۇللاپ، داماد فەرىد پاشانى مىللەتنىڭ خائىنى دەپ جاكارلىدى. ئەپسۇس، بۇ تەدبىر ۋە قارشىلىقلار سۇلتان (خەلىپە)، سادرازام دېگەنگە ئوخشاش تارىخى ئۇزۇن، ھۆرمەتكە سازاۋەر، يۇقىرى تەبىئىدىكىلەرگە قارىتا ئېيتقاندا، چەكلىك ئۈنۈمگە ئىگە ئىدى. شۇڭا، نۇرغۇن جايلاردا مىللەتپەرۋەرلەرگە قارشى قوزغىلاڭلار كۆتۈرۈلۈپ، تۈرلۈك غەيرىي مۇنتىزىم ئارمىيەلەر ئىستانبۇل دائىرىلىرىنىڭ مەدەت بېرىشى ۋە كۈشكۈرتۈشى ئارقىسىدا ئۈزۈلمەي پاراكەندە-چىلىك سېلىشقا باشلىدى، بۇنىڭ بىلەن مىللەتپەرۋەرلەر ئەنقەرە ئەتراپىدا ئەنسىزلىك ئىچىدە قالدى.

ھەربىي جەھەتتە، ئەسلىدە گرېكلار، ئەرمەنلەر ۋە فرانسۇز-لار تەرىپىدىن قىلتاققا ئېلىنىپ تۇرغان مىللەتپەرۋەرلەرنىڭ ئەم-دىلىكتە يەنە «خەلىپە ئارمىيىسى» نىڭ ھۇجۇمى ۋە قارشىلىقىغا دۇچ كېلىشى ئۇلارنىڭ ۋەزىيىتىنى ناھايىتى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدى. ئەمما، 1920 - يىلىنىڭ كېيىنكى يېرىمى ۋە 1921 - يىلىدىكى ۋەزىيەت ئۇلارغا سەل - پەل قۇلايلىق بولۇش تەرىپىگە قاراپ مېڭىشقا شارائىت ھازىرلاپ بەردى.

سېۋر كېلىشىمنامىسىنىڭ ئىمزالىنىشى تۈركىيىدە خەلق ئاممىسىنىڭ بۇ كېلىشىمنامىنى قوبۇل قىلغان ھاكىمىيەتكە بول-غان قاتتىق قارشىلىقىنى قوزغىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئىختىلاپ بارغانسېرى ئېغىرلاشتى. بۇ مۇستاپا كامالنىڭ مۇۋاپىق سۆھبەت ئارقىلىق ئۆز ئورنىنى مۇستەھكەملىۋېلىشىغا ئىمكانىيەت بەردى. ئاتانتا دۆلەتلەرنىڭ كۈچلۈك بېسىمى بىلەن داماد فەرىد پاشا ئاخىر ئىستانبۇلدا 1920- يىلى 17 - ئۆكتەبىر كۈنى سادرازاملىقتىن ئاخىرقى قېتىم ئىستېپا بېرىپ ۋەزىپىسىنى تەۋپىق پاشاغا تاپشۇردى. ئەنقەرەدە ۋەزىرلەر 1921 - يىلى 1 - ئايدا فەۋزى (چاقماق) پاشانى رەئىسلىككە سايلىدى. ئۇ 1920- يىلى ئاپرېلدا ئوسمانلى

ئىمپېرىيىسىنىڭ قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرلىكىدىن ئىستېپا بېرىپ، مىللەتپەرۋەرلەر سېپىگە قوشۇلغان گېنېرال ئىدى. مانا بۇ چاغدا گىرېكلەرگە قارشى كۈرەشنىڭ تەرەققىياتى ئەنقەرە ھاكىمىيىتىنى مىللىي ئىشلار بىلەن بىرلەشتۈرۈۋەتتى. ئەمدى تۈركىيلىكلەرنىڭ نەزەردىن ئەڭ قاتتىق چۈشكۈچىلەر ئەنقەرە ھاكىمىيىتىگە قارشى چىققۇچىلار بولۇپ قالدى.

يەتتىنچى باب

ساكاريا دەرياسى بويىدىكى جەڭ

1920 - يىلى ئاپرېلنىڭ ئاخىرىدا، ئانتانتا دۆلەتلەر سان رېمودا يىغىن ئېچىپ تۈركىيىنى بۆلۈشۈۋېلىشنىڭ پىلانىنى تۈزۈشتى. ئىيۇن ۋە ئىيۇل ئايلىرىغا كەلگەندە، ئەنگلىيىنىڭ زور مىقداردىكى ئالتۇن ۋە قورال - ياراغلىرىغا ئېرىشكەن گرېتسىيە ئارمىيىسى تۈركىيىنىڭ 3 - چوڭ شەھىرى ئىزمىردىن يولغا چىقىپ، بالى كەسر، بورسا ۋە باشقا شەھەرلىرىنى ئىشغال قىلىپ ئاناتولىيىنىڭ كىندىك رايونىغا بېسىپ كىردى، ئارقىدىن ئۇزاق ئۆتمەي يەنە سىرىسقا كىرىپ ئەدىرنەنى ئىشغال قىلدى. مۇستاپا كامال بۈيۈك مىللەت مەجلىسىدە نۇتۇق سۆزلەپ مۇنداق دېدى:

«ئەپەندىلەر، ناۋادا دۆلىتىمىز زېمىنىنىڭ ئەللىكتىن بىر قىسمى ئەمەس، بەلكى ھەممىسى بۇرغۇنچىلىققا ئۇچراپ، پۈتۈن مەملىكەت بىر ئوت دېڭىزىغا ئايلىنىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، بىز تاغقا چىقىپ كۈرەشنى شۇ يەردە داۋاملاشتۇرۇۋېرىمىز!»
ئانتانتا دۆلەتلەر مۇستاپا كامالنىڭ قارشىلىقىنى ئانچە ئۇزاققا بارمايدۇ، دەپ ئويلاشتى. ئىمپېرىيە ئارمىيىسى قىسقا مۇددەت قارشىلىق كۆرسەتكەندىن كېيىن تەسلىم بولدى. ئاۋغۇ-سىتېنىڭ 10 - كۈنى، ئەنگلىيە، فرانسىيە، ئىتالىيە، ياپونىيە، بېلگىيە، گرېتسىيە، ھىجاز، پولشا، پورتوگالىيە، رۇمىنىيە، يۇگوسلاۋىيە، چېخ - سلوۋاكىيە ۋە ئەرمېنىيىدىكى داڭلىق پارتى-

يېسىنىڭ باشلىقلىرى پارىژنىڭ يېنىدىكى سېۋر دېگەن يەردە يىغىن ئېچىپ، تۈركىيىنى بۆلۈشۈۋېلىشنى مۇزاكىرە قىلدى. يىغىنغا يالغۇز تۈركىيە بىر تەرەپ بولۇپ قاتناشتى. 12 - كۈنى «سېۋر شەرتنامىسى» ئىمزالاندى.

سېۋر شەرتنامىسى 13 چوڭ بۆلۈمگە ئايرىلغان بولۇپ، ھەربىر بۆلۈملىرى يەنە مۇناسىۋەتلىك باب، ماددىلارغا بۆلۈنگەن، جەمئىي 433 ماددا ئىدى. ئۇنىڭغا ئاساسلانغاندا، تۈركىيە ئۆزىنىڭ ياۋروپادىكى زېمىنلىرىدىن مەھرۇم قېلىشى، ئىستانبۇل ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىچىككىنە بىر جايغىلا ئىگىدارچىلىق قىلىشى، يەنە ئاسىيادىكى كەڭ كەتكەن ئەرەب زېمىنلىرىدىنمۇ قۇرۇق قېلىشى لازىم ئىدى. كىلىكىيە بىلەن سۈرىيە چېگرىسى بويلىرىدىكى كەڭ كەتكەن بىپايان زېمىنلار فرانسىيىگە، مۇسۇل بولسا ئەنگلىيىگە بېرىلەتتى.

شەرتنامىنىڭ «سىياسىي ماددا» سىغا كۆرە، ئاتانتا دۆلەتلەر يەنە ئىستانبۇلنى قايتۇرۇۋېلىشقا ھوقۇقلۇق ئىدى. ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ پايتەختى بولۇپ تۇرغان بۇ شەھەر شەرتنامىنىڭ باشقا ماددىلىرىنى شەرتسىز ئىجرا قىلغان ئەھۋالدا ئاندىن تۈركلەرگە تەۋە بولاتتى، بولمىسا قولىدىن كېتەتتى. شەرتنامىدە، دېڭىز بوغۇزى رايونى پەۋقۇلئاددە خەلقئارا دېڭىز بوغۇزى كومىتېتى تەرىپىدىن باشقۇرۇلىدۇ، بوسفور، مەرمەرى ۋە داردانىل بوغۇزىنىڭ سۇ تەۋەلىكى ۋە ساھىل تەۋەلىكىگە ئۇلار نازارەتچىلىك قىلىدۇ، بايراقلىرىنى قادايدۇ، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى، ئوفىتسېر، ساقچىلارنى ئورۇنلاشتۇرىدۇ، دېيىلگەندى.

سېۋر شەرتنامىسىگە ئاساسلانغاندا، ئىزمىر شەھىرى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كەڭ كەتكەن رايونلار ئالاھىدە رايون قىلىپ بېكىتىلىپ شەكىلدە تۈركىيىگە، ئەمەلىيەتتە گرېتسىيىگە تەۋە بولاتتى، ئوسمانلىلار بايرىقىنىڭ شەھەر سىرتىدىكى بىر قەلئە

ئۈستىدە قانداقلىق تۇرۇشىغا رۇخسەت قىلىنىپ، بەش يىلدىن كېيىن ئىزمىر پۈتۈنلەي گىرېتسىيە پادىشاھلىقىغا قوشۇۋېتىلەتتى. كىچىك ئاسىيانىڭ شەرقىدە كوردلارنىڭ مۇستەقىل بىر دۆلىتى قۇرۇلاتتى، بۇنى تۈركىيىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى ھەر- قايسى ئۆلكىلەر ئۆزلىرى تەشكىللەيتتى. ئار زۇرۇم، تىرابزۇن، ۋان كۆلى، بېتلىس قاتارلىق ئۆلكىلەر داشناق پارتىيىسىدىكى ئەرمىنىيىگە قوشۇۋېتىلەتتى. تۈركىيىنىڭ بۇ جايلاردىكى چېگرا پاسىللىرىنى ئامېرىكا پىرېزىدېنتى ھۆكۈم قىلىپ بېكىتىپ بېرەتتى. قىسقىسى، ئانتانتا دۆلەتلەر تۈركىيىگە پەقەت ئەنقەرە بىلەن قارا دېڭىز ئارىلىقىدىكى كىچىككىنە بىر جايىنى قالدۇرغان بولۇپ، بۇ جاي تەبىئىي بايلىقى، سانائىتى ۋە قاتناش- ترانسپورت ئىشلىرى راۋاجلانمىغان قالاق يەر ئىدى. بۇ جايدا ئەقەللىسى تۈركلەرنىڭ مۇستەقىل ھايات كەچۈرۈشى ئۈچۈن ھېچقانداق نەرسە تېپىلمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ يەنە باشقىلارنىڭ مۇستەقىل- كىسىگە ئايلىناتتى.

شەرتنامىگە ئاساسلانغاندا، تۈركىيە قورالسىز لاندۇرۇلۇپ ئۇنىڭغا سۇلتاننى قوغداش ئۈچۈن 700 كىشىلىك بىر مۇھاپىزەت- چىلەر ئەترىتى، 50 مىڭ ئادىمى بار بىر ژاندارما ئەترەت، قوماندانلىق شتاب، ئوفىتسىپىرلار، ھەربىي مەكتەپ خادىملىرى ۋە جەڭ قىلمايدىغان خادىملارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر ئالاھىدە ھەرىكەت ئارمىيىسى شۇنداقلا يەتتە كىچىك كاتېر بىلەن ئالتە تورپىدالىق كېمىدىن تۈزۈلگەن بىر فىلوت ساقلاش ھوقۇقى بېرىلگەنىدى.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئەنگلىيە، فرانسىيە، ئىتالىيىدىن تەشكىللەنگەن بىر پەۋقۇلئاددە مالىيە كومىتېتى قۇرۇلۇپ، تۈركىيىنىڭ خامچوتلىرىنى شۇلار تەستىقلايدىغان ھەم خامچوتنىڭ ئىجرا قىلىنىشى، مالىيە قائىدىلىرى ۋە نىزاملارغا ئەمەل قىلىش ئەھۋاللىرى ئۈستىدىن شۇ ئورگان تەپتىش قىلىدىغان قىلىپ

بېكىتىلدى.

يىغىنچاقلىغاندا، سېۋر شەرتنامىسىدىكى بەلگىلىمىلەر ناھا-
يىتى شەپقەتسىز بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاساسلانغاندا تۈركىيە ئۈزۈل-
كېسىل يوقۇلۇپ كېتىشى لازىم ئىدى. شۇڭا، تۈركىيە بۈيۈك
مىللەت مەجلىسى دەرھال قارار ماقۇللاپ سېۋر شەرتنامىسى
ئىمزالانغان كۈنى دۆلەتنىڭ نۇمۇس كۈنى قىلىپ بېكىتتى، بۇ
چاغدا پۈتۈن تۈركىيە ماتەمگە چۆمدى، شۇ كۈنى نەشرىدىن چىققان
گېزىتلەرگە قارا ماتەم سىزىقى سىزىلدى، ئويۇنخانا، تىياتىرخا-
نىلار تاقالدى، خەلق قاتتىق ھاقارەت ۋە ئېغىر مۇسەبەتكە مۇپتىلا
بولدى. سودىگەرلەر سودىسىنى توختاتتى، مۇسۇلمانلار نامازلى-
رىدا خۇداغا نالە قىلىشتى.

ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ كۆڭلىدە بۇ ناھايىتى ئاسان ئوينىدى-
غىلى بولىدىغان بىر ئويۇن ئىدى، فرانسىيە سىياسىي ئىشلىرى
بۇنىڭغا بىر خىل ئەندىشە بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى. تۈركىيە
مەسلىسىدە ئەنگىلىيە بىلەن فرانسىيەنىڭ ئىختىلاپى خېلى چوڭ
ئىدى. «مۇندوروس مۇتارىكەسى» ۋاقتىدا ئىنگىلىزلار يېقىن
شەرق تە ناھايىتى نۇرغۇن جايلارغا ئىگە بولۇۋالغان بولۇپ، فرانسىيە
بۇنىڭغا ھەسەت قىلاتتى. يەنە كېلىپ، بۇ قېتىمقى ئىنگى-
لىزلارنىڭ تۈركىيەنى بۆلۈشۈۋېلىش پىلانى ۋە مۇستاپا كامالغا
قوللانغان تەدبىرلىرى فرانسىيەنى ئىقتىسادىي جەھەتتىن ئېغىر
زىيانغا ئۇچراتتى. بارلىق جاھانگىر دۆلەتلەر ئىچىدە فرانسىيە-
نىڭ تۈركىيەگە سالغان مەبلىغى ئەڭ كۆپ بولۇپ، ئوسمانلىلار-
نىڭ قەرز سوممىسىدا %60 نى ئىگىلەيتتى. تۈركىيە فرانسىيەگە
20 مىليارد ئالتۇن فرانك قەرز ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەنگىلىيە-
نىڭ ئاناتولىيىدە قوزغىغان «ئۇرۇشتىن كېيىنكى ئۇرۇشى» دا،
فرانسىيەنىڭ تۈركىيەدىكى سانائەت، تۆمۈرىيول، جامائەت ئەس-
لىھەلىرى، سودا، بانكىلارغا سالغان مەبلىغى، بەش مىليارد
فرانك بىلەن ياسالغان تۆمۈرىيول، كارخانا ھەم مەبلەغ سېلىش

بىلەن كاپالەتلەندۈرۈلگەن يەر - زېمىنلىرى ھەركۈنى دېگۈدەك زىيانغا ئۇچراپ تۇراتتى. ئىزمىرنىڭ گىربىكلەرگە بۆلۈپ بېرىلىشىنى فرانسۇزلار ئۆزلىرىنىڭ نەرسىسىنى باشقىلارغا ئوغرىلىتىپ قويغانلىقى، دەپ قارايتتى.

شۇڭا، سېۋر شەرتنامىسىنىڭ سىياھى تېخى قۇرۇلماي تۇرۇپلا، فرانسىيە ھۆكۈمرانلىق گۇرۇھى ئۇنىڭغا تۈزىتىش كىرى-گۈزۈشنى تەلپ قىلدى. كىلىكىيە ۋە ئىستانبۇلدا تۇرۇۋاتقان فرانسىيە ئارمىيىسىدىن ھەر كۈنلۈكى دېگۈدەك ھەر خىل شەكىلدەكى فرانسۇز ئەمەلدارلىرى ئەنقەرەنى زىيارەت قىلىپ مۇستاپا كامالغا ھېسداشلىق قىلىشقا باشلىدى.

ئىتالىيەمۇ ئەنگلىيەنىڭ سىياسىتىگە نارازى ئىدى. پرىنسىپ جەھەتتە ئۇلار ئاناتولىيەنى بۆلۈشۈۋېلىشكە قارشى ئەمەس ئىدى. ئەمما، ئىزمىر مەسلىسىدە ئۇلارنىڭ ئەندىشىسى كۆپرەك ئىدى. چۈنكى، شەرتنامىدە ئىزمىر ئىتالىيەگە بېرىلىدۇ دېيىلگىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۇ گىرېتسىيەنىڭ بولۇپ بولغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىتالىيە ياۋروپادا بىزگە ئاز زېمىن تېگىپ قالدى، دەپ ئەنگلىيەدىن ئاغرىناتتى. شۇڭا، ئىتالىيەنىڭ ئاناتولىيەنى ئىشغال قىلىشقا ئەۋەتىلگەن قوماندانلىرى ھەم ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ۋەكىللىرى ھەم دېسىلا پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئەنگلىيەنى زىيانغا ئۇچرىتىپ تۇراتتى. ئەمدى ئىتالىيەلىكلەر قورال - ياراغلىرىنى مۇستاپا كامالغا سېتىپ بېرىشكە باشلىدى، بۇ ئۈچۈن ئىشلىتىلەتتى.

ئاتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئۆز زىددىيەتلىرىدىن باشقا، يەنە ئەنگلىيە ئىسلامىيەت دۇنياسىنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىغا دۇچ كەلدى. ئاتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئاناتولىيەگە ۋە خەلىپىنىڭ تۇرۇشلۇق جايى ئىستانبۇلغا ھۇجۇم قىلىشى ھەر قايسى ئەل مۇسۇلمانلىرىنىڭ مۇستاپا كامالغا بولغان كۈچلۈك

ھېسداشلىقنى قوزغىدى. ھىندىستان، مىسىر، شىمالىي ئافرىقا ئىئانە توپلاپ ئاناتولىيىگە ماغدۇردى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ تۈركىيىگە قارشى تۇرۇش سىياسىتى ھىندىستاندىكى ھىندى دىنى مۇرتلىرى بىلەن ئىسلام دىنى مۇرتلىرىنىڭ ئەنگلىيىگە قارشى ئىتتىپاقىنى ئىلگىرى سۈردى. ئەنگلىيىنىڭ تۈركىيىگە قارشى ئەۋەتكەن ھىندىستان ئارمىيىسى ئاناتولىيىدە بارغانسېرى ئىشەند-چىسىز بولۇپ قالدى، بىر قېتىم ئەنگلىيە بىلەن گرېتسىيە ئارمىيىسى تۈركىيىنىڭ بىر كېچىكرەك شەھىرىنى ئىشغال قىلغاندا، ھىندى ئەسكەرلىرى كېچىسى تۈرك ئەسكەرلىرىگە ئەمەس، بەلكى گرېك ئەسكەرلىرىگە قارىتىپ ئوق ياغدۇردى. بۇنى ئۇلار كېيىن ئۇقۇشماسلىق بولۇپ قاپتۇ، دەپ چۈشەندۈردى. پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ نەزەرىدە ئەنقەرە بۇ چاغدا ئىككىنچى مەككە ئىدى. ھەرقايسى ئىسلام ئەللىرىنىڭ ۋەكىللىرى بۇ چاغدا تۈركۈم - تۈركۈملەپ ئاناتولىيىگە كېلىشكە باشلىدى. ئۇلار ئاناتولىيىنى ئورتاق دۈشمەنگە قارشى تۇرۇشنىڭ مەركىزى دەپ قارايتتى. ئافغانىستان پادىشاھى ئامانۇللاخان مۇستاپا كامالغا مەكتۇپ ئەۋەتىپ كۈرەش قىلىۋاتقان تۈركلەرگە بولغان ھېسداشلىقنى بىلدۈرۈپ، تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەجلىسىدىن بىر ھەربىي ۋەكىللەر ئۆمىكىنى ئەۋەتىپ، ئافغانىستان ئارمىيىسىنى ئۆزگەرتىپ تەشكىللەپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. چوڭ ئىشان ئىدرىس ئىبنى مەھدى سەنۇشى ئافرىقىدىكى يىراق لىۋىيىدىن ئەنقەرەگە كېلىپ، ئۆزىنىڭ مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى يۈكسەك ئىناۋىتىدىن پايدىلىنىپ، مۇستاپا كامال تۈركىيىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى، بۇ ناھايىتى زور كۈچ ئىدى. ئىراق، ئەرەب قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ داھىيلىرى باياننامىلار ئېلان قىلىپ يېڭى تۈركىيىنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. نەجىدنىڭ سۇلتانى ئىبنى سەئۇدى تۈركىيىنىڭ يەنە ھىندىكى ۋەكىلگە مەكتۇپ يوللاپ مۇستاپا كامال پاشانى تەبرىك-

لىدى ۋە ئۇنىڭغا ئاتاپ چوڭ بىر تەبرىكلەش پائالىيىتى ئۆيۈش-
شۇردى.

1920 - يىلى 2 - ئىيۇندا، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى
بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگە مەكتۇپ ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ كۈرىشى-
نى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ
ئوقۇغۇچىلىرى لېنىنغا نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتى بېرىشنى تەلەپ
قىلىشتى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمى ۋە رىغبەتلەندۈرۈشىگە
ئاناتولىيىدىكى گېزىتلەر خەۋەرلەر باستى، بەزى جايلاردىكى يەر-
لىك گېزىتلەر «لېنىن ئىنسانىيەتنىڭ پەخرى»، «لېنىن دۇنيا-
نىڭ قۇياشى ۋە شان - شۆھرىتى» سەرلەۋھىلىك ماقالىلەرنى
ئېلان قىلدى.

مۇستاپا كامالغا كېلىۋاتقان ياردەم ۋە رىغبەتلەندۈرۈشلەر
شۇنداق كۆپ بولسىمۇ، تۈركىيە يەنىلا ئېغىر ئەھۋالدا ئىدى.
ئۇنىڭ دۈشمەنلىرى تۆت تەرەپتىن چۈمۈلىدەك ئولتۇرۇپ چىقىپ
ئاناتولىيىنى قورشىدى. گرېتسىيە ئارمىيىسى غەربىي تەرەپتىن
ھۇجۇم باشلاپ شەرقىي سىرىنى ئىشغال قىلدى، ئىتالىيە قو-
شۇنلىرى ئەنتالىيىگە كىردى. داشناق پارتىيىسىدىكى ئەرمەنلەر
شەرققە غەلىيان كۆتۈردى. ئەنگلىيە - گرېتسىيە فلوتلىرى قارا
دېڭىز بويلىرىنى قامال قىلدى. فرانسىيە ئارمىيىسىنى ئاساسىي
گەۋدە قىلغان ئىككى ئاتانتا دۆلەتلەر بىرلەشمە ئارمىيىسى ئىس-
تانبۇل بىلەن دېڭىز بوغۇزى رايونلىرىنى ئىشغال قىلدى. تۈر-
كىيىنىڭ ياۋروپا قىسمى پۈتۈنلەي ئىشغاليەتچى ئارمىيىنىڭ
قولغا ئۆتتى.

بۇ ۋاقىتتا، تۈركىيىدە ئالدىنقى كاۋكاز ئۇرۇش فرونتىدىكى
قىسىملاردىن باشقا، كونا ئارمىيىنىڭ ھەممىسى تارقىتىۋېتىلگەن
بولۇپ، ئاناتولىيىدە مۇنتىزىم ئارمىيە تېخى يوق ئىدى. دېھقانلا-
ردىن تەشكىللەنگەن پارتىزانلار «خەلىپە» باندىتلىرىنى ئوڭاي
تازىلىيالىغان بىلەن، زامانىۋى قوراللار بىلەن قوراللانغان ئەنگ-

لىمىيە باشچىلىقىدىكى گىرېتسىيە ئارمىيىسىنىڭ ھۇجۇمىغا تاقابىل تۇرالمىدى. گىرېتسىيە ئارمىيىسى ئەسكىرىي كۈچى، تېخنىكا ۋە ئورۇنلاشتۇرۇلۇش جەھەتلەردە تۈركلەردىن كۆپ ئۈستۈنلۈككە ئىگە ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، تۆمۈريول لىنىيىلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئىشغالىيەتچى ئارمىيە ئۆز ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتكۈزۈۋالغانىدى. ئاناتولىيىدىكى ئاساسلىق قاتناش قورالى ئىككى كالا قوشۇلىدىغان كۆتەك ھارۋا بولۇپ، بۇ ھارۋىلار ئاناتولىيىنىڭ كاتتا ۋە پاتقاقلىق يوللىرىدا يىراق- يىراقلاردىن ئالدىنقى سەپكە ئوق- دورىلارنى توشۇيتتى. بۇ چاغدىكى ئوق - دورا، قورال - ياراغلار ناھايىتى كەمچىل بولۇپ، بار دېيىلگەنلىرىمۇ دۇنيا ئۇرۇشىدىن قېپقالغان ئاز بىر قىسىم قالدۇق نەرسىلەر ئىدى. بىر بۆلۈك ئوق - دورىلارنى پارتىزانلار ئىشغالىيەتچى قوشۇنلارنىڭ ئوق- دورا ئىسكىناتلىرىدىن ئولجا ئېلىپ ئەكىلەتتى، يەنە بىر بۆلۈكلىرىنى ئىستانبۇللۇق ۋە تەنپەرۋەرلەر ئەۋەتەتتى، يەنە بىر بۆلۈكلىرى چەت ئەلدىن سېتىۋېلىنغانىدى. بۇ ۋاقىتتىكى تۈركىيىنىڭ دۆلەت خەزىنىسى قۇرۇغدىلىپ قالغان بولۇپ، ھەممىلا جايدا ئاچارچىلىق، ۋەيرانچىلىقلار ھۆكۈم سۈرەتتى.

بۇ ۋاقىتتا، ئاناتولىيىدە بىر قىزغىنلىق كەيپىياتى ئۆزلۈكىدىنلا مەيدانغا كەلدى. يېڭى پىدائىيلار پارتىزانلارغا قوشۇلدى، ئاياللار بالىلىرىنى ئۆشنىسىگە تېگىۋېلىپ، كالا ھارۋىسى بىلەن ئالدىنقى سەپكە ئوق - دورىلار توشىدى، جەڭگاھتا ئەر جەڭچىلەر بىلەن بىللە جەڭ قىلدى، زەمبىرەك ئوقلىرىنى مۆرىلىرىگە ئېلىپ كۆتۈردى، قورال يېتىشمىسە ئوۋ مىلتىقلىرى بىلەن دۈش- مەنلەرنى ئاتتى. ئىشچىلار مىللىي ئازادلىق ئۇرۇشىنى بارلىق كۈچى بىلەن قوللىدى. ئالدىنقى سەپكە بېرىپ جەڭگە قاتناشتى، يەرلىك ئاددىي قورال - ياراغ زاۋۇتلىرىدا زەمبىرەك ئوقلىرىنى ياسىدى ۋە تۈرلۈك خېمىخەتەرلەرگە قارىماي، ئوق - دورىلارنى ئاناتولىيىگە مەخپىي توشىدى. ئاناتولىيىنىڭ قارا دېڭىز قىرغىدى.

قىدىكى ھەرقايسى پورتلارنىڭ پرېستانت ئىشچىلىرى ئاناتولىيىگە قورال- ياراغلار توشۇيدىغان ئاۋانگارتلاردىن بولۇپ قالدى. مىللىي ئازادلىق كۈرىشى دولقۇنىنىڭ تازا ئەۋج ئېلىشىغا ئەگىشىپ، مۇستاپا سۈبھىنىڭ باشچىلىقىدا تۈركىيە كوممۇنىست- لار پارتىيىسى قۇرۇلدى، ئۇنىڭ ئەڭ دەسلەپكى كوممۇنىزم گۇرۇپپىسى 1918 — 1919 - يىللىرى رۇسىيىدە مەيدانغا كەلگەن ئىدى. تۈركىيە كومپارتىيىسى ناھايىتى ئاجىز بىر تەش- كىلات بولۇپ، ئۇنىڭغا قاتناشقانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۇششاق بۇر- ژۇئازىيە ۋەكىللىرى ئىدى. مۇستاپا كامال بۇ پارتىيىگە ئانچە قىزىقمىدى، چۈنكى ئۇ بۇنىڭغا باشقىچە بىر قاراشتا ئىدى^①. ئۇ ئۆزىنى قوللاۋاتقان لېنىننىڭ ئىشەنچىگە ئېرىشىش ئۈچۈن باش- قىچە ئۇسۇل قوللىنىپ، بۇرۇنقى «گىتتېھات ۋە تەرەككى» ئەزا- لىرى بىلەن بىر قىسىم مۇسۇلمان مۇجاھىدلىرىدىن بىر «كومپار- تىيە» تەشكىل قىلدى. ئۇ مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن تۈركىيىدىكى مۇرەككەپ ۋەزىيەتنى كۆزىتىپ تۇراتتى. غەربىي ياۋروپادىكى جاھانگىر دۆلەتلەر مۇستاپا كامالنىڭ بۇ ئىچكى سىياسىتىنى ناھايىتى تېزلا بېلىۋالدى ھەم ئۇنى يېتىم قالدۇرۇشنىڭ كويىغا چۈشتى. ئەمما، مۇستاپا كامال سوۋېت رۇسىيىسىگىمۇ، غەرب جاھانگىرلىكىگىمۇ ئاغمايتتى. فرانسىيىلىكلەر ئۇنى بولشېۋىكلار- دىن ئالاقىسىنى تېزىرەك ئۆزىگە دەپتتى، ئەنگىلىيىلىكلەر قورال- لىق مۇداخىلىسىنىڭ بىر كۈن بولسىمۇ بالدۇرراق ئىشقا ئېشىش- نى ئارزۇ قىلاتتى.

1920 - يىلى سېنتەبىردە، ئەنگىلىيىنىڭ قول چومىقى

① مۇستاپا سۈبھى - تۈركىيىلىك سوتسىئولوگ، ئىستانبۇل ۋە پارىژلاردا ئوقۇغان. 1908 - يىلى مۇخبىر بولغان. 1910 - يىلى ئوسمانلى سوتسىيالىزىمچىلار ئارمىيىسىگە قاتناشقان ھەم سۇلتان ھۆكۈمىتىگە مۇخالىپ يول تۇتقاچقا تۈرمىگە تاشلانغان. 1914 - يىلى رۇسىيىگە قېچىپ بارغان. 1917 - يىلى رۇسىيە كومپارتىيىسىگە ئەزا بولغان، 1918 - يىلى رۇسىيىدە تۈركىيىلىك ئەسەرلەردىن تۇنجى تۈرك كوممۇنىزم گۇرۇپپىسى قۇرغان. 1921 - يىلى 1 - ئايدا تۈركىيە كوممۇنىستلار پارتىيىسىنىڭ بارلىق ئەزالىرى بىلەن بىللە ۋەتەنگە ئەۋەتىلگەن. ئۇلار تىرانزۇنغا كىرىشى بىلەن تەڭ يەرلىك ساڧچىلار تەرىپىنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەن.

بولغان داشناق پارتىيىسى تۈركىيىگە قاتتىق ھەربىي ھەرىكەت قوللاندى. بۇ ئىش ئەرمەنلەرگە ئىنتايىن يامان ۋە ئېچىنىشلىق ئاقىۋەت كەلتۈردى. گېنېرال كازىم قارا بەكر قوماندانلىقىدا يېڭىدىن بىر پەۋقۇلئاددە ئارمىيە تەشكىل قىلىنىپ، داشناق پارتىيىسىدىكى ئەرمەنلەرنىڭ ھەربىي ھەرىكىتىنى باستۇرۇش ۋە زېمىنىنى ئۈستىگە ئالدى. گېنېرال كازىم قارا بەكرنىڭ ھەردىكىتى ھەرگىز يەككە - يېگانە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ھەربىي ھەرىكىتى باشلىنىش بىلەن تەڭلا ئانتانتا دۆلەتلەر تۈركىيە بىلەن يارىشىشنىڭ كويىغا چۈشتى. ئىككى ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە، داشناق پارتىيىسىدىكىلەر پۈتۈنلەي بىتچىت قىلىۋېتىلدى. ئەرمەنلەر كۆپ قېتىم ئانتانتا دۆلەتلەردىن ياردەم سورىغان بولسىمۇ، ئۇلارغا ھېچكىم ياردەم بەرمىدى. داشناق 1920 - يىلى 2 - دېكابىر كۈنى تۈركىيە ئارمىيىسى قوماندانلىق شتابى بىلەن ئالبېكساندر قەلئەسىدە كېلىشىم ئىمزالىدى. گېنېرال كازىم قارا بەكر قاتتىق قوللوق ۋە زورلۇق ۋاسىتىسى بىلەن بۇ كېلىشىمگە ئېرىشتى.

داشناق پارتىيىسىدىكىلەرنىڭ مەغلۇبىيىتى ئەنگىلىيە بىلەن فرانسىيىنى ئىستراتېگىيە جەھەتتە بىر - بىرىگە ۋاقىتلىق يېقىندىلاشتۇردى. بۇ ئىككى جاھانگىر دۆلەت مۇستاپا كامالغا تەسىر كۆرسەتمەكچى بولۇپ، ئىستانبۇل گۇرۇھىدىن ياردەم سورىدى. 1920 - يىلى ئۆكتەبىردە، تەۋپىق پاشا ھېچقانداق رولى قالمىغان داماد فەرىد پاشانىڭ ئورنىغا سادرازاملىققا تەيىنلەندى. ئۇ ئانتانتا دۆلەتلەر بىلەن ئەپ ئۆتەلەيدىغان، يەنە كېلىپ مۇستاپا كاماللارغىمۇ كۆپ ئاۋازچىلىك سالمىغان بىر مۆتىدىل ئادەم بولۇپ، شۇ سەۋەبتىن ئۇ ھەر ئىككى تەرەپكە نىسبەتەن ئېيتقاندا خېلى ئىناۋەتلىك ئىدى. ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى تەۋپىق پاشا ئارقىلىق مۇستاپا كامالغا «تۈركىيىلىكلەر مىللىي كۈرەشنى توختىتىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئۆزسىلا،

ئانتانتا دۆلەتلەر ئۇنىڭغا ناھايىتى زور دەرىجىدە يول قويدۇ» دېگەن پىكىرنى يەتكۈزدى. ئىستانبۇل ھۆكۈمىتى ئەقەرگە ۋە-كىل ئەۋەتىپ، مۇستاپا كامال بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزدى. جاھاندىكى گىرلارنىڭ گېزىتلىرى مۇستاپا كامالنىڭ ئانتانتا دۆلەتلەر بىلەن بىرلىشىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ دۈشمەنلىرى تەرىپىگە ئۆتۈشنى دەۋەت قىلىپ ماقالىلەر ئېلان قىلىشتى.

تۈركىيەنىڭ ۋەزىيىتى قىل ئۈستىدە تۇراتتى. ئاناتولىيىدىكى مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى داۋاملىق ھالدا ئۆزىنىڭ جاھاندىكى گىرلارغا قارشى خاراكتېرىنى ساقلىشى كېرەكمۇ ياكى مىللىي ئازادلىق كۈرىشىدىن ۋاز كېچىپ، جاھانگىرلارغا بېقىنىش تەرىپىگە ئېغىشى كېرەكمۇ؟ مانا بۇ مۇستاپا كامالنىڭ ئالدىغا قويۇلغان كەسكىن مەسىلە ئىدى.

مۇستاپا كامال مىللىي ئازادلىق كۈرىشىدىن قەتئىي ۋاز كەچمىدى. ئىستانبۇل ھۆكۈمىتىنىڭ ۋەكىلى ئۇنىڭدىن ھېچنەمە ئۈندۈرەلمىدى، ئەكسىچە ئۇلار ئاناتولىيىدە ناھايىتى پاسسىپ كۈتۈۋېلىندى. مۇستاپا كامال ئۆزىنىڭ ئالدىغا سۇلتان تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ۋەزىرلەرنىڭ كېلىپ قالغانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئازراق بولسىمۇ ئۇلارنىڭ يۈز - خاتىرىسىنى قىلدى. ئەمما، ئوتتۇرىغا قويۇلغان تەلەپلەردىكى ئانتانتىلارنىڭ مۇددىئاسىنى پۈتۈنلەي رەت قىلىپ، «مىللىي مىساك» دىكى پىرىنسىپلاردا چىڭ تۇردى. ئىستانبۇل ۋەكىللىرى بۇ يەردە ئەسەرگە چۈشكەنلەرگە قىلىنىدىغان مۇئامىلىگە ئوخشاش مۇئامىلىگە ئۇچراپ، خىجىلدىچىلىق ئىچىدە ئىستانبۇلغا قايتتى.

ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى بارلىق ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ بولدى، ئەمىلىيەتتە بالدۇرقى كونا ئادىتى بويىچە گىرېتسىيە ئارمىيىسىنى قەپەستىن چىقارمىسا بولمىدى. گىرېتسىيە پادىشاھى كونسىتانتىن ئۆزىنىڭ ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ ئالتۇن ۋە ماددىي ئەشيانىلىرى بىلەن تەمىنلەنگەن ئارمىيىسىگە ئاناتولىيىگە ھۇجۇم قىلىش توغرىسىدا.

رىسىدا بۇيرۇق بەردى .

ئاناتولىيىدىكى دېھقانلاردىن تەشكىللەنگەن پارتىزانلارنىڭ كۈچى بىلەن گىرېتسىيە ئارمىيىسىنىڭ ھۇجۇمىغا تاقابىل تۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى . ئۇنىڭ ئۈستىگە پارتىزانلارنىڭ بەزى كاتتىباشلىرى ھەربىي تەۋەككۈلچىلەرگە ئايلىنىپ ئىنتىزامسىز-لىق ، ھۆكۈمەتسىزلىك قىلسا ، يەنە بەزىلىرى ئىنقىلابىي مەنپەئەت-تىنى سېتىپ ، مىللىي ئىشلارنىڭ خائىنلىرىغا ئايلىنىپ كەتتى . مۇستاپا كامال بۇ ئەھۋاللارنى كۆزدە تۇتۇپ ، دەرھال يۇقىرى دەرىجىلىك باشلىقلار مەجلىسىنى ئاچتى ۋە مۇنتىزىم دۆلەت ئار-مىيىسى قۇرۇشنى قارار قىلدى . بۇ ۋەزىپە 1921 - يىلىنىڭ بېشىدا پولكوۋنىڭ ئىسمەد بەيگە تاپشۇرۇلدى . ئىسمەد بەي بۇي-رۇق بويىچە غەربىي فرونت قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى ۋە غەربىي جەنۇبىي رايونلاردىكى پارتىزانلار ئەترەتلىرىنى ئۆزگەرتىپ تەش-كىل قىلىشقا كىرىشتى . ئۇنىڭ ھەربىي ھەرىكىتىدە بىر تۈركۈم قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن پارتىزانلار باستۇرۇلدى ، بەزىلىرى مۇھا-سىرىگە ئېلىنىپ ئەل قىلىندى . ئەڭ چوڭلىرى ئۆزلۈكىدىن كېلىپ مۇنتىزىم ئارمىيىگە قوشۇلدى .

گىرېتسىيە ئارمىيىسى باش قوماندانلىق ئورنى مۇستاپا كا-ماللارنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى مۇرەككەپ ئەھۋاللاردىن خەۋەر تاپ-تى ۋە دەرھال پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ ، مۇستاپا كامالنىڭ ئاناتو-لىيىدىكى ئەڭ مۇھىم بازىسى بولغان ئەسكى شەھەرگە ھۇجۇم باشلىدى .

1921 - يىلى يانۋارنىڭ 10 - كۈنى ، مۇستاپا كامال تەرىپى-دىن ئەمدىلا تەشكىللەنگەن تۈركىيە ئارمىيىسى ئېنۋونۇ دېگەن يەردە گىرېتسىيە ئارمىيىسى بىلەن ئۇچراشتى . گىرېتسىيە ئارمى-يىسىدە 60 مىڭ جەڭچى ، تۈركىيە ئارمىيىسىدە ئاران 15 مىڭ جەڭچى بار ئىدى . ئۇرۇشنىڭ دەسلەپىدىلا گىرېتسىيە قوشۇنلىرى يېڭىلىپ ، ئۇلارنىڭ ئاناتولىيىگە قىلغان تۇنجى ھۇجۇمى ئۈنۈم-

لۈك ھالدا توسۇۋېلىندى. غەلبە تۈرك جەڭچىلىرىنىڭ غەيرىتىدە. گە غەيرەت قوشتى، ئىسمەد بەيگە «پاشا» لىق ئۇنۋانى بېرىلدى. بۇ قېتىمقى ئۇرۇش ئىچكى جەھەتتە مۇستاپا كاماللارنىڭ بۈيۈك مىللەت مەجلىسىدىكى ئىناۋىتىنى بىراقلا كۆتۈرۈۋەتتى. توققۇز ئايدىن ئارتۇق ۋاقىت دەتالاش قىلىپمۇ بىرلىككە كېلەلمىدە. گەن بەزى مەسلىلەر ئەمدى بىراقلا ھەل قىلىنىپ، تۈركىيىنىڭ يېڭى ئاساسىي قانۇنى ماقۇللاندى. ئىلگىرى مىللەت مەجلىسىدە بىرلىك فېئودال مۇتەئەسسەپلەرنىڭ ۋەكىللىرى بەزىدە سولتاننىڭ ئىمتىيازىنى قانۇن ئارقىلىق مۇقىملاشتۇرۇشنى تەلەپ قىلسا، بەزىدە بۈيۈك مىللىي مەجلىسىنىڭ ھوقۇقىغا چەك قويۇپ، ئانتانتا دۆلەتلەر تىزگىنلىۋالغان «سۇلتان ۋە خەلىپە» قويۇپ بېرىلگۈچە ھوقۇق يۈرگۈزۈپ تۇرسا، دەيتتى. مۇستاپا كامال بۇنىڭغا قەتئىي قارشى ئىدى. شۇڭا ئۇ 1920 - يىلى سېنتەبىردە بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ بىر قېتىملىق يىغىنىدا، سۇلتان ۋاھىدەدە. دىنى ۋەتەن ساتقۇچ دەپ ئېلان قىلىپ، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىشنىڭ قەتئىي دۇرۇس بولمايدىغانلىقىنى ئېنىق كۆرسەتكەن ئىدى. ئېنۈنۈ سوقۇشىدىن بۇرۇن، مۇستاپا كاماللار ئىچكى قىسىمىدىن كېلىۋاتقان قارشىلىقلارنى تېخى بىر تەرەپ قىلىپ بولالمايدىغان ئىدى. ئۇرۇش مەيدانىدىكى غەلبە بۇ مەسلىلەرنىڭ تېز ھەل قىلىنىشىغا ئىمكانىيەت ياراتتى. يېڭى ئاساسىي قانۇن بۇ يۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ رەئىسى، ھەيئەتلەر، ھۆكۈمەت ۋە يەرلىك مەمۇرىي ئورگانلار، ناھىيە ھاكىملىرى ۋە يېزا باشلىقلارنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيەتلىرىنى بېكىتتى. ئاساسىي قانۇندا سۇلتان ۋە خەلىپە تىلغا ئېلىنمىدى. يېڭى ئاساسىي قانۇن 1876 - يىلىدىكى «مىتھەت ئانا ياسا» سىنى ئاساسەن ساقلاپ قالدى ۋە تولۇقلىدى. بۇ مۇستاپا كاماللارنىڭ ناھايىتى زور غەلبىسى ئىدى.

بۇ قېتىمقى ئېنۈنۈ سوقۇشىدىن كېيىن، ئانتانتا دۆلەتلەر

مۇستاپا كاماللارنىڭ ئەمەلىي كۈچىگە قايىل بولمىساق بولمايدىدەكەن، دېگەن تونۇشقا كەلدى. 1921 - يىلى يانۋارنىڭ ئاخىرىدا ئېچىلغان ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ يىغىنىدا، فرانسىيە بىلەن ئىتالىيە بۇ يىغىنغا ئىستانبۇلنىڭ «قانۇنلۇق» ۋەكىلى قاتنىشىشتىن تاشقىرى ئەنقەرە ۋەكىلىنىڭمۇ قاتنىشىشىنى ئەنگلىيىدىن تەلەپ قىلدى، ئەنگلىيە ئامالسىز قوشۇلدى. 1921 - يىلى فېۋرالنىڭ ئاخىرىدا، ئانتانتا دۆلەتلەر گرېتسىيە بىلەن تۈركىيىنى قاتناشتۇرۇپ لوندوندا يىغىن ئاچتى. تۈركىيە تەرەپتىن لوندونغا ئىككى ۋەكىللەر ئۆمىكى كەلدى، بىرى ئىستانبۇلدىن كەلگەن ۋەكىللەر، يەنە بىرى ئەنقەرە ۋەكىللىرى ئىدى. بۇنىڭ بىلەن تېخى يېقىندىلا ئىنگلىزلار تەرەپىدىن «توپلانچى باندىتلار» دەپ قارىلىۋاتقان ئەنقەرە ھۆكۈمىتى ئەمدى ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشتى. يىغىندا ئىستانبۇلدىن كەلگەن تۈركىيە سادىرازامى سۆز قىلىش ھوقۇقىغا ئېرىشكەندىن كېيىن، بايانات ئېلان قىلىپ: «مېنىڭ ئورنۇمدا بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ ۋەكىلى سۆز قىلسۇن، چۈنكى بۈيۈك مىللەت مەجلىسى تۈركىيە خەلقىگە ھەقىقىي ۋەكىللىك قىلدۇ» دېدى.

يىغىن ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشمەي تۇرۇپلا تارقىلىپ كەتتى. ئەنقەرە ۋەكىللىرى «مىللىي مىساق» تىكى پرىنسىپلاردا چىڭ تۇردى، ئانتانتا دۆلەتلەر سېۋر شەرتنامىسىدىكى ماددىلارنى تەكىتلەپ ئۆز پىكرىدە قالدى، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ مۇستاپا كامال تۈركىيىسىنى سوۋېت رۇسىيىسىدىن يىراقلاشتۇرۇش غەردىزى مەغلۇپ بولدى. ئەسلىدىكى ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن يىغىنغا قاتناشقان ئەنقەرە ھۆكۈمىتىنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى دىپلوماتىيە مىنىستىرى بەكر سامى بەي لوندوندا تۈركىيىنى سوۋېتقا قارشى سەپ ئىچىگە كىرگۈزۈشنى ئەنگلىيىدىن مەخپىي تەلەپ قىلىپ، ئەنگلىيە ناۋادا تۈركىيە بىلەن ياردەم شىدىغان بولسا، ئۇ ئۆزىنىڭ ئەنقەرە ھۆكۈمىتىنى شىمالىي كاۋ-

كاز تاغلىق رايونىدىكى سوۋېت رۇسىيىسىگە قارشى كۈچلەر بىلەن بىرلىشىپ ئورتاق ھالدا بولشېۋىكىلارغا قارشى تۇرۇشقا ما- قۇل كەلتۈرىدىغانغا ۋەدە قىلدى. ئۇ يەنە فرانسىيە بىلەن ئىتالىيە- يېنىڭ ئاناتولىيىدىن ئەسكەر چېكىندۈرۈشىنى شەرت قىلىپ تۇرۇپ، ئۇلارغا ئالاھىدە ئىمتىياز لارنى بېرىدىغان ئايرىم كېلىد- شىمنامىلەرنىمۇ ماقۇللىدى.

بەكر سامى بەينىڭ مەخپىي ھەرىكىتى ئاشكارىلىنىپ قې- لىپ، ئەنقەرەگە قايتىش بىلەنلا ۋەزىپىسىدىن مەجبۇرىي ئىستېپا بەردى، ئۇنىڭ فرانسىيە ۋە ئىتالىيەلەر بىلەن تۈزۈشكەن كېلىد- شىمنامىلىرىنى بۈيۈك مىللەت مەجلىسى رەت قىلدى. تۈركىيە بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى ئوتتۇرىسىدا تارىختىن قېپقالغان نۇر- غۇن چېگرا تالاش - تارتىش مەسىلىلىرى بار ئىدى. بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن موسكۋادا سۆھبەت ئۆتكۈزۈلدى، جاھانگىرلا- ر، بولۇپمۇ ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى تۈركىيە بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى- قىنىڭ چېگرا مەسىلىسى ھەققىدە ئۆتكۈزگەن سۆھبىتىدىن پايدىد- غا ئېرىشسەك دەيتتى ۋە تۈركىيە بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بىر مەيدان چېگرا ئۇرۇشى قىلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. شۇنداق بولغاندىلا، تۈركىيە مىللەتچىلىرى ئەنگلىيە - گرېتسىيەنىڭ قوراللىق مۇداخىلىسىگە قارشى قىلىۋاتقان مىللىي ئازادلىق كۈ- رەشتىن ۋاز كېچىپ، كاۋكازدا قاراقچىلىق قىلىپ سوۋېت ئىت- تىپاقىنىڭ كۈچىنى ئاجىزلاشتۇراتتى.

ئەنگلىيەنىڭ يامان غەرىزى ئىشقا ئاشمىدى. چۈنكى، سو- ۋېت ئىتتىپاقى بىلەن تۈركىيەنىڭ جاھانگىرلىككە قارشى كۈ- رەشتىكى مەنپەئىتى بىر ئىدى. ئاخىر 1921 - يىلى 16 - مارت كۈنى موسكۋادا تۈركىيە - رۇسىيە دوستلۇق كېلىشىمنامىسى ئىمزا ئالدى، ئىلگىرى چار رۇسىيەنىڭ خەرىتىسىگە كىرگۈزۈۋې- لىنغان قاش، ياداقان، ئارتۈن قاتارلىق ئۈچ شىتات تۈركىيەگە قايتۇرۇپ بېرىلدى. ئەنگلىيە ۋەزىيەتنىڭ بارغانچە تۈركلەرگە

پايدىلىق بولۇۋاتقانلىقىنى سېزىپ، تۈركىيە مەسلىسىنى دەرھال قوراللىق كۈچ بىلەن ھەل قىلماقچى بولدى. لوندون يىغىنى مەغلۇپ بولۇشى بىلەنلا، ئەنگلىيە ئاناتولىيىدە يېڭى - يېڭى ھۇجۇملارنى ئورۇنلاشتۇردى، گرېتسىيە ئارمىيىسى 1921 - يىلى 31 - مارت كۈنى ئاۋۋال ئۆزىنىڭ تۇنجى مەغلۇپ بولغان جايى ئېنۋونۇ كەنتىدە يەنە بىر قېتىم مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى، ئەمما ئەنگلىيە بارلىق ئۈمىدىنى گرىپكەلەرگە باغلاپ تانكا، زەمبە - رەك قاتارلىق ئەڭ زامانىۋى قوراللار بىلەن جابدۇندۇرۇلغان كۈچلۈك قوشۇنلىرىنى تۈركۈم - تۈركۈملەپ ئاناتولىيىگە ئەۋەتتى. ئەسكەر ئېلىش دائىرىسى ۋە قىسمىدا ھەربىي مەجبۇرىيەت ئۆتەشتىكى ياش چەكلىمىسىدىكى ئۆلچەم - بەلگىلىمىلەر قايتىدىن تەكشۈلدى.

1921 - يىلى يازدا، پادىشاھ كونستانتىن ئۆزىنىڭ ئالغا ئىلگىرىلەپ كېتىۋاتقان ھۇجۇمچى قىسىملىرىغا: «سېۋر شەرتنامىسى ئارقىلىق بەرپا قىلىنغان قائىدە - تەرتىپلەرنى بۇزۇۋېتىش - كە ئۇرۇنغان ئاناتولىيە باندىتلىرىنىڭ قارشىلىقىنى پاچاقلىۋېتىشىڭلار» دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى.

گرېتسىيە ئارمىيىسىدىكى 96 مىڭ ئەسكەر 5600 پىلە - موت، 345 زەمبەرەك بىلەن قوراللانغانىدى. تۈركىيە ئارمىيىسىدە بولسا 51 مىڭ ئادەم، 440 پىلىموت، 162 زەمبەرەك بار ئىدى. ئەمما، تۈركلەرنىڭ ئاتلىق قىسىملىرى گرىپكەلەرنىڭ كىيىدىن سەل ياخشىراق بولۇپ، تۈركلەردە 4727 چەۋەنداز، گرىپكەلەردە بولسا 1300 چەۋەنداز بار ئىدى. بۇنىڭدىن تاشقىرى گرېتسىيە ئارمىيىسى تۆمۈريوللارنىڭ ھەممىسىنى قامال قىلىپ ۋالغان بولۇپ، ئەنگلىيە - گرېتسىيە فلوتلىرى ئېگەي دېڭىزىنى بازا قىلغان ئىدى، قارا دېڭىز ئەنگلىيە - گرېتسىيە فلوتلىرىنىڭ كونتروللۇقىدا بولۇپ، تۈركىيە ئۆزىنىڭ ئەڭ يىراق چېگرىسى بولغان كاۋكاز ئارقىلىقلا ئىتتىپاقىداشلىق سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن

ئالاقە قىلالايتتى.

گرېتسىيە ئارمىيىسى ئەسكېرىي كۈچى ياكى تېخنىكا جەھەتتىن بولسۇن، تۈركىيە ئارمىيىسىگە قارىغاندا كۆپ ئۈستۈن-لۈكتە ئىدى. شۇڭا دەسلەپكى ھۇجۇمدىلا ئەسكى شەھەر، ئەف-يۇن، كىر شەھەر قاتارلىق جايلار قولدىن كەتتى. ئاۋغۇستنىڭ بېشىدا، تۈركىيە ئارمىيىسى ساكاريا دەرياسىنىڭ ئوڭ يان قىرغىقىغا چېكىندى، بۇ دەريانىڭ ئۇزۇنلۇقى 790 كىلومېتىر بولۇپ، كىچىك ئاسىيا يېرىم ئارىلىنىڭ غەربىي شىمالىدىن باشلىنىپ قارا دېڭىزغا قويۇلاتتى. ئۇرۇش ئەنقەرەنىڭ بوسۇغىسىغا كېلىپ قالدى، مۇستاپا كامال دۆلەت ئارمىيىسى دۇچ كەلگەن ئېغىر ۋەزىيەتنى ئەتراپلىق تەھلىل قىلدى ۋە ئەنقەرەدىن ۋاقتىدا چە ۋاز كېچىش قارارىغا كەلدى. ئۇ مۇشۇنداق بىر ئىستراتېگىيە يىلىك چېكىنىشنى پىلانلاش ئارقىلىق، كۈچلۈك دۈشمەننى ئادا دەم ناھايىتى شالاڭ بولغان ئاناتولىيىنىڭ ئىچكى رايونلىرىغا باشلاپ كىرىپ، ئۈنۈملۈك يەر شارائىتىدىن پايدىلىنىپ ھەم دۈشمەننىڭ ئارقا سەپ لىنىيىسىنى ئۇزارتىپ بىر - بىرلەپ يوقاتماقچى ئىدى. شۇڭا، ھۆكۈمەت قارمىقىدىكى بىر قىسىم ئورگانلار ئەنقەرەدىن قەيسەرىگە كۆچۈرۈلدى.

1921 - يىلى 15 - ئاۋغۇست كۈنى، گرېكلەر ئومۇمىي ھۇجۇم باشلىدى، پادىشا كونسىتانتىن ئۆزى قوشۇن باشلاپ جەڭگە چىقتى. ئۇنىڭ ئەلپازى ناھايىتى قورقۇنچلۇق بولۇپ، ئەنگلىيە يېنىڭ بىۋاسىتە ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە 100 مىڭ كىشىلىك زور قوشۇنغا چۈشۈرۈلگەن مۇقەددەس ھۇجۇم بۇيرۇقىنىڭ ئاخىرىدا «ئەنقەرەگە قاراپ ئالغا!» دېيىلگەندى. قارىماققا بۇ بىر قېتىملىق ئۇرۇشتا گرېتسىيە ئارمىيىسى غەلبە قىلىپ كېتىدە. غاندەكلا تۇراتتى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ھۇجۇمچى گرېكلەرنىڭ روھىغا ئىلھام بېرىپ، بەزىدە «بىز يەنە قايتا يىغىن ئېچىپ، گرېتسىيە - تۈركىيە مەسلىھىتىنى مۇزاكىرىلىشىپ باقساق،

ئېھتىمال بۇ قېتىم گربكلەر تېخىمۇ چوڭراق رازى بولار» دېسە، يەنە بەزىدە ئۇلارغا يەل بېرىپ: «گربتسىيە بۇ قېتىمقى ئۇرۇشتا غەلبە قىلغاندىن كېيىن، سېۋر شەرتنامىسىدە بەلگىلەنگەن ئىمىيازىلار بىلەن قانائەتلىنىپ قالماسلىقى، بەلكى تېخىمۇ كەڭرەك بولغان دائىرە ئىچىدە ئۆز مەنپەئەتلىرىنى ئويلىشىشلىرى كېرەك» دەيتتى. رۇمىنىيە ھۆكۈمىتىمۇ بۇ ۋاقىتتا پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، بىرەر نەپ ئېلىش غەزىتىدە ئەگەر ئاتانتا دۆلەتلەر-نىڭ بىرەر ھاۋالىسىگە ئېرىشىسلا، ئۆزلىرىنىڭ دەرھال تۈرك-لەرگە قارشى جەڭگە ئاتلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەسلىدىنلا بىر خام خىيال ئىدى. مۇس-تاپا كامال دۆلەت ئارمىيىسىگە: «مۇداپىئە لىنىيىسى مەۋجۇت ئەمەس، مۇداپىئە دائىرىسىلا مەۋجۇت، بۇ مۇداپىئە دائىرىسى ۋەتەندۇر. ۋەتەننىڭ ھەربىر غېرىچ يېرى قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ئىسسىق قېنى بىلەن بويلىشىدىن بۇرۇن، ئۇنى ھەرگىز دۈش-مەنگە تاشلاپ بېرىشكە بولمايدۇ» دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى. مۇس-تاپا كامال ۋە ئۇنىڭ خەلقى مۇستەقىللىق ۋە ئەركىنلىك ئۈچۈن بولۇۋاتقان بۇ جەڭگە جېنىنى ئاتاپ قويغان بولۇپ، تولۇپ تاشقان مىللىي ئىنقىلابىي قىزغىنلىققا ئىگە باتۇر، قورقماس تۈرك خەل-قى گربتسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ قاتتىق ھۇجۇمىغا قەتئىي تاقا-بىل تۇرالايتتى. تۈركلەر «ساكارىيا سوقۇشى» دەپ ئاتىغان بۇ ئۇرۇش ئاخىرى ساكارىيا دەرياسى بويىدا مىلادىيە 1921 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 23 - كۈنى باشلاندى. ئاناتولىيە دۆلەت مىللىي ئارمىيىسى ئۆزىنىڭ دانا، قابىلىيەتلىك ۋە باتۇر ئالىي قوماندانى مۇستاپا كامالنىڭ رەھبەرلىكىدە جاسارەت بىلەن قان كېچىپ جەڭ قىلىپ، تاجاۋۇزچىلارنىڭ ھۇجۇمىنى چېكىندۈردى. جەڭ سېنتەبىرنىڭ 10 - كۈنى تۈركلەرنىڭ ھەل قىلغۇچ غەلبىسى بىلەن تاماملاندى. بۇ غەلبە ئۈچۈن تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەجلىسى مۇستاپا كامالغا مارشال ۋە «غازى» ئۇنۋانىنى بەردى.

ساكاريا سوقۇشىنىڭ غەلبىسى بۈيۈك مىللەت مەجلىسى ھۆكۈمىتىنىڭ خەلقئارادىكى ئورنىنى مۇستەھكەملىدى. ئاناتتا دۆلەتلەر تۈركىيە مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىنىڭ سەل چاغلىغىلى بولمايدىغان كۈچ ئىكەنلىكىگە ئىشەندى. ئىلگىرى تازا ئىشەنچ قىلالماي كېلىۋاتقان فرانسىيە، ئىتالىيەلەر ئەمدى ئەنقەرە بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈش قارارىغا كەلدى. ئەنگلىيىمۇ تەۋرەندى، ئەمما ما ئۇ مەغلۇبىيىتىگە زادى تەن بەرمەيتتى. شۇنداقتىمۇ تۈركىيەگە ئاكتىپ ھەرىكەت قوللىنىشقا پىتىنالمىدى، نەتىجىدە ئۆزىگە تولىمۇ بىئەپ ۋە پايدىسىز بولغان كۈتۈپ تۇرۇشتىن ئىبارەت پاسسىپ يولنى تاللىدى.

ساكاريا دەرياسى بويىدىكى جەڭ ئاخىرلىشىپ بىر ئاي ئۆتۈپ كەندە، ئەنقەرەدە فرانسىيە - تۈركىيە شەرتنامىسى ئىمزالىنىپ، فرانسىيە تۈركىيەگە قارىتىلغان بۇ ئۇرۇشتىن چېكىنىپ چىقتى. فرانسىيە ھۆكۈمىتى سېۋر شەرتنامىسىدە قويغان ئىمزا سىدىن يېنىۋېلىپ تۈركىيە بىلەن بولغان چېگرا پاسسىللىرىنى بېكىتتى، كىلىكىيە تۈركىيەگە، ئىسكەندەرۇن سۈرىيەگە بېرىلىدىغان بولدى. بۇ ھەقتە ئەھدۇپەيمانلار تۈزۈلدى. ئەڭ مۇھىمى فرانسىيە ھۆكۈمىتى قىسىملىرىنى ئاناتولىيىدىن قايتۇرۇپ كېتىدىغان چاغدا، ئىشلىتىپ بولالماي قېپقالغان قورال - ياراغ، ئوق - دورا ۋە ھەربىي ئۈسكۈنىلىرىنى تۈركىيەگە سېتىپ بەردى. فرانسىيەنىڭ تۈركىيە بىلەن ئىمزالىغان بۇ مەخپىي كېلىشىم نامىسى ئەلۋەتتە ئەنگلىيەگە پايدىسىز ئىدى. شۇ تۈپەيلىدىن ئەنگلىيە بىلەن فرانسىيە ئوتتۇرىسىدا قاتتىق ئىختىلاپ كېلىپ چىقتى. ئىتالىيە كىچىك ئاسىياغا بولغان قوراللىق مۇداخىلىسىنى توختاتتى. چۈنكى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىزمىرىغا ئىگە بولالمايدىغانلىقىغا، ھەتتا 1921 - يىلى 3 - فېۋرال كۈنىدىكى لوندون يىغىنىدا بەكر سامى بەينىڭ ئۇلارغا قىلغان ۋەدىسىنىڭمۇ ئىشقا ئاشمايدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشەنگەندى. شۇڭا، ئۇلار ئۆزىگە

ھېچبىر پايدىسى تەگمەيدىغان ئاناتولىيىگە قىزىقمىدى. شۇنداق قىلىپ، 1921 - يىلى كوزدە ئىتالىيە قوشۇنلىرى ئاناتولىيىدىن چىقىپ كەتتى.

سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن تۈركىيىنىڭ مۇناسىۋىتى ياخشىلىدى. نىشقا قاراپ تەرەققىي قىلدى. 1921 - يىلى 13 - ئۆكتەبىردە تۈركىيە ھۆكۈمىتى جەنۇبىي كاۋكازدىكى گروزىيە، ئەرمىنىيە ۋە ئەزەربەيجان قاتارلىق ئۈچ سوۋېت جۇمھۇرىيىتى بىلەن قاش دېگەن يەردە كېلىشىم ئىمزالىدى. ياندۇرقى يىلى 2 - يانۋاردا فرونزى^① باشچىلىقىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى ئالاھىدە ھەربىي ۋە كىلىلەر ئۆمىكى ئەنقەرەگە كەلدى. شۇ يىلى ئوكرائىنا سوۋېت جۇمھۇرىيىتى تۈركىيە بىلەن كېلىشىم ئىمزالاپ، چېگرا پاسىلا. لىرىنى بېكىتتى. فرونزىنىڭ ئەنقەرەگە كېلىشى ئاناتولىيىدىكى دۆلەت مىللىي ئارمىيىسىنىڭ تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ غەلبىدىن غەلبىگە قاراپ مېڭىشىغا كۈچ قوشتى. بۇنى تۈركىيە ئارمىيىسى ئالىي قوماندانلىق شتابى بىلىپ تۇراتتى.

بۇ ۋاقىتتا، گرېتسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ھەربىي تەۋەككۈلچىلىكىدىن ۋاز كېچىشكە تەمشەلدى، ئەمما ئەنگلىيە گرېكلەرنىڭ ھەربىي مۇداخىلىسىنى توختىتىشقا ئۇنىمايتتى. ئەنگلىيە باش ۋەزىرى چارلېز كىچىك ئاسىيانىڭ بايلىقى ۋە ئاياسۇفىيە چېركا. ۋىنىنىڭ دەۋىتى بىلەن پادىشاھ كونستانتىن ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرلىرىنى كولدۇرلىتىپ تۇراتتى. كونستانتىنمۇ ئاناتولىيىدىن چېكىنىپ چىقىپ «ئۇرۇشتا يېڭىلىپ قالدى» دېگەن ئاتاققا قېلىپ، ئىنا. ۋىنىگە نۇقسان يەتكۈزۈپ قويۇشتىن ئەنسىرەيتتى. دېمىسىمۇ ئۇنىڭ مۇقەددەس ئابروۋى ساكارىيا دەرياسى بويىدىكى جەڭدىلا تۆكۈلۈپ خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالغانىدى. كونستانتىن ۋە

① تولۇق ئىسمى مىخائىل ۋاسىلىيېۋىچ فرونزى (1855~1925 - يىللىرى) قىرغىزىستاننىڭ بېشكەك شەھىرىدە تۇغۇلغان، ئۆزىدە نۇرغۇن ئۇرۇش قىلغان، ئۇ ۋاپات بولغان چاغدا سوۋېت ئىتتىپاقى ئىنقىلابىي ھەربىي ئىشلار كومىتېتىنىڭ رەئىسى ئىدى.

ئۇنىڭ باش ۋەزىرى گۇنارس ئەپچىل بىر چارە ئويلاپ تاپتى، ئۇ بولسىمۇ ئاناتولىيىنى تاشلاپ چىقىپ ئىستانبۇلنى قولغا كەلتۈرۈش ئىدى، مۇشۇنداق قىلغاندىلا، پادىشاھنىڭ ۋە گىرېتسىيىدىكى پادىشاھلىقنى قوغدىغۇچىلارنىڭ ئىناۋىتى يەنە داۋاملىق ساقلىنىۋېرەتتى ياكى ئەسلىگە كېلەتتى. شۇڭا، ئۇلار ئاناتولىيىدىن ۋاز كېچىش، ئىزمىرنى تۇتۇپ تۇرۇش، ئىستانبۇلغا ئېرىشىش قارارىغا كەلدى.

پادىشاھ كونستانتىننىڭ يېڭى سىياسىتىنىڭ تۈزۈلۈشى بىلەنلا، 1922 - يىلى ئىيۇندا گىرېتسىيە ھۆكۈمىتى ئىزمىر رايونىنى «ئېئونىيە»^① ئاپتونوم قوغدىنىش رايونى» دەپ ئېلان قىلدى، ئارقىدىنلا ئاناتولىيىدىكى ئالدىنقى سەپتىن بىرقانچە باتالدىن ئوننى يۆتكەپ كېلىپ، شەرقىي سىرستا تۇرۇشلۇق گىرېتسىيە ئارمىيىسىنى تولۇقلىدى ھەمدە پۈتكۈل قىسىملارنى ئاناتولىيە يۆنىلىشىگە توغرىلاپ سەپراس قىلدى. پادىشاھ كونستانتىن بىلەن باش ۋەزىر گۇنارسقا قىسىملىرىنى باشلاپ ئىستانبۇلغا كىرىشكە ئىنتايىنلا دۆلەتلەر باشلىقلىرىدىن رۇخسەت ئالدىغان بىرلا ئىش قېپقالدى.

گىرېتسىيە ئارمىيىسىنىڭ ئىستانبۇلنى ئىشغال قىلىش پىلانى ھەممىدىن بۇرۇن فرانسىيە ھۆكۈمىتىنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. فرانسىيىنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ئالىي دەرىجىلىك خادىمى گىرېكلەرنىڭ ئىستانبۇلغا قاراپ ھەرىكەت قىلىشىنى قوراللىق توسۇش ھەققىدە بۇيرۇق چۈشۈردى. ئىتالىيىمۇ فرانسىيىنىڭ پىكرىگە قوشۇلۇپ، دېڭىز ئارمىيە قىسىملىرىنى دەرھال ئىستانبۇلغا يۆتكىدى. قىيىن ئەھۋالدا قالغان ئەنگىلىيە باش ۋەزىرى لوخ چارلېز ئامالسىزلىقتىن گىرېتسىيە ئارمىيىسىنىڭ ئىستانبۇلغا كىرىشىگە رۇخسەت قىلىنمايدىغانلىقى توغرىسىدا باياندا.

① ئېئونىيە - قەدىمكى يۇناندا ئېئون دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئاھالە بولۇپ، كىچىك ئاسىيانىڭ دېڭىز بويلىرىدا ياشايتتى، ئېئونلار ياشايدىغان بۇ جايلار ئېئونىيە دەپ ئاتىلاتتى.

مە جاكارلىدى.

بۇ گىرېتسىيە پادىشاھلىقىنىڭ دىپلوماتىيە جەھەتتە ئىنتايىن ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر بەلگىسى ئىدى. ساكارىيا سوقۇشىدىن كېيىن، جاھانگىرلارنىڭ ئىتتىپاقى پارچىلىنىپ كەتتى، مۇستاپا كامال ئۇرۇش ئارىلىقلىرىدىكى پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ ئىستراتېگىيىلىك قايتۇرما ھۇجۇم-نىڭ ھەربىي تەييارلىقلىرىنى پۇختىلاشقا كىرىشتى. ئۇ 1922-يىلىدىن باشلاپ چاقىرىققا بىنائەن، ئەسكەر ئېلىش تۈزۈمىنى يولغا قويۇپ قىسىملارنى تولۇقلىدى. بۇرۇنقى تارماق ئەترەت تۈزۈلمىسىنى پولىك، دىۋىزىيە، ئارمىيە ۋە گۇرۇپپىۋىي ئارمىيە تۈزۈلمىسىگە ئۆزگەرتتى. چەت ئەلدىن ھەربىي قورال - ياراغ كىرگۈزۈپ، كۈچلۈك غەربىي يۆنىلىش ئارمىيىسىنى قۇرۇپ چىقتى. غەربىي يۆنىلىش ئارمىيىسىدە 100 مىڭ پىيادە ئەسكەر، 5000 دىن كۆپرەك ئاتلىق ئەسكەر بولۇپ، بۇ قىسىم 98 مىڭ 670 تال مىللىتىق، 3000 پىلىموت، 350 زەمبىرەك، 5286 قىلىچ ۋە 20 ئايروپىلان بىلەن قوراللاندۇرۇلغانىدى. ئەڭ مۇھىمى بۇ ئارمىيىدە مۇستەقىل ئاتلىق ئەسكەرلەر پولىكلىرى قۇرۇلۇپ، ئەسكەرىي كۈچ ۋە قورال - ياراغلار جەھەتتە گىرېتسىيە ئارمىيىسى بىلەن ئاساسەن تەڭلىشىپ قالغانىدى، ئەسكى شەھەر، ئەفىۋن، كىر شەھەردەك مۇداپىئەسى كۈچلۈك قەلئەلەرنى توپقا تۇتالىغۇدەك چوڭ تىپتىكى زەمبىرەكلەرگە ئىگە بولۇپ قالغانىدى.

مۇستاپا كامال كۈچلۈك دۈشمەننى يېڭىشتە ئىستراتېگىيە بىلەن تاختىكىنى تەڭ قولىنىپ تۇيدۇرماي ھۇجۇم قىلىش ئۇ-سۇلىنى قوللانغانلىقتىن، دۈشمەن قايمۇقۇپ قېلىپ تاقابىل تۇرۇشقا ئۈلگۈرەلمىدى. مۇستاپا كامالنىڭ ھەربىي ھەرىكىتى ناھايىتى مەخپىي بولۇپ، ئالدىنقى سەپتىن ھېچقانداق شەپە ئاڭلانمايتتى. ئۇ ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن پىلان تۈزۈپ چىقتى.

ئۇنىڭ ئالدىنلا ئورۇنلاشتۇرۇشىغا ئاساسەن ئەنقەرە گېزىتلىرى 1922 - يىلى 25 - ئاۋغۇستتا مۇستاپا كامالنىڭ ئەنقەرەدە «چاي» ئۆتكۈزۈپ مىللەت مەجلىسى ئەزالىرى ھەم چەت ئەللەر- نىڭ دىپلوماتىيە خادىملىرى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر تارقىتىلىپ، ئەمەلىيەتتە «چاي» ئۆتكۈزۈلىدۇ دەپ- يىلگەن ئاشۇ كۈنى، مۇستاپا كامال ئاللىبۇرۇنلا ئالدىنقى سەپكە يېتىپ بېرىپ بولغان بولۇپ، قانداقتۇر «چاي» ئۆتكۈزۈش دەپ- گەن ئىش مەۋجۇت ئەمەس ئىدى.

غازى مۇستاپا كامالنىڭ ئۇرۇش پىلانىدا دۈشمەننىڭ ئەسكەر- رى كۈچىنى ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىپ، پۈتكۈل ئاناتولىيىنى قەتئىي ئازاد قىلىش بەلگىلەنگەنىدى. ئاناتولىيە دۆلەت ئارمىيى- سى باش قوماندانلىق شتابى دەسلەپكى ھۇجۇمنى ئەفيۇن، كىر شەھەر رايونىغا قارىتىشنى قارار قىلدى. 1922 - يىلى ئاۋغۇست- نىڭ 25 - كۈنى كېچىدە، ئالىي باش قوماندان مارشال مۇستاپا كامال، غەربىي يۆنىلىش ئارمىيىسى باش قوماندانى گېنېرال ئىسمەد پاشا ۋە باش شتاب باشلىقى فەفۇش قاتارلىقلار ئەفيۇن ۋە كىر شەھەرنىڭ جەنۇبىدىن 15 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى كۆچ تەپە دېگەن ئېگىزلىككە يېتىپ باردى، تاڭ يورۇشى بىلەنلا ئومۇ- مى ھۇجۇم باشلاندى. گىرېتسىيە ئارمىيىسىنىڭ بارلىق ئاكوپ، ئىستېھكاملىرى تۈرك زەمبىرەكلىرىنىڭ شىددەتلىك ھۇجۇمىدا بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ تىرىپىرەن بولدى. تۈرك پىيادىلىرى ئىستېھكاملاردىن ئوقتەك ئېتىلىپ چىقىپ دۈشمەنگە قارشى ئاتا- كىغا ئۆتتى، ئاتلىق ئەسكەرلەر يان تەرەپتىن چىقىپ گىرېكلەرنى قورشىدى. بىر كۈن داۋاملاشقان قاتتىق جەڭ ئارقىلىق گىرېك- لەرنىڭ مۇداپىئە بازىسى بۇزۇۋېتىلىپ، ھەتتا چېكىنىش يوللىرىد- ە مۇ ئۈزۈپ تاشلاندى. ئاۋغۇستنىڭ 27 - كۈنى، تۈركىيە ئارمى- يىسى ئەفيۇن ۋە كىر شەھەرنى دۈشمەننىڭ قولىدىن تارتىۋالدى ھەم ئەسكى شەھەردە تۇرۇشلۇق گىرېك ئارمىيىسىگە قاقشاتقۇچ

زەربە بەردى. بۇ ۋاقىتتا، تۈركىيە پارتىزانلىرى مۇنتىزىم قىلدى. سىملارغا ياردەملىشىپ، دۈشمەننىڭ ئارقا تەرىپىدىن كەلمەكتە ئىدى.

گرېتسىيە ئارمىيىسى باش قوماندانلىق شتابى نېمە قىلىشنى بىلمەي گاڭگىراپ قالدى، ئۇلار تۈركلەرنى ئەمدى ھۇجۇم قىلى-مايدۇ دەپ ئويلىغانىدى ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ چاغدا دۈشمەن ئارمىيىسى باش قوماندانى ھاجىنىسىدىن ئالدىنقى سەپتە ئەمەس، بەلكى ئىزمىردا ئىدى. ھۇجۇم باشلىنىش بىلەنلا، ئۇنىڭ قىسمى-لىرى بىلەن بولغان ئالاقىسى ئۈزۈلدى. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان گرېتسىيە ھۆكۈمىتى ئۇنى ئالدىنقى سەپ باش قوماندانلىق قىدىن قالدۇرۇپ، ئورنىغا ئەسكى شەھەرنى ئىشغال قىلغان قوشۇنلار قوماندانى گېنېرال تىركوبىسنى تەيىنلىدى. تىركوبىسنىڭ قوماندانلىقى ھېچنېمىگە ئەسقاتمىدى، چۈنكى بۇ ۋاقىتتا غازى مۇستاپا كامالدىن «ئوتتۇرا دېڭىزنى نىشانلاپ ئالغا» دەپ بۇيرۇق تاپشۇرۇۋالغان تۈرك ھۇجۇمچىلىرى دۈشمەننىڭ ئەفپۇن ۋە كىر شەھەر بىلەن ئەسكى شەھەر ئوتتۇرىسىدىكى بارلىق ئالا-قىلىرىنى پۈتۈنلەي ئۈزۈپ تاشلىغانىدى.

گرېتسىيە ئارمىيىسى قاتتىق ئالاقىزادە بولۇپ كەتتى، ئەس-كەرلەر قوماندانلىققا بويسۇنمىدى، گرېك خەلقى تۈركىيىلىكلەر بىلەن ئۇرۇش قىلماسلىقىنى خېلى بۇرۇنلاردىن تارتىپ ئويلاپ يۈرەتتى. چۈنكى، ئۇلار تۈركلەرنىڭ چىشىغا تېگىپ پايدا ئالال-مايدىغانلىقىنى كۆپ قېتىم ئەمەلىيىتىدە ئىسپاتلىغانىدى. مانا بۇ پىكىر - خىياللار ئەمدى ئۇرۇش قىلىۋاتقان گرېك جەڭچىلى-رىنى ھەسرەت ۋە پۇشايماغىغا سېلىشقا باشلىدى. تۈرك جەڭچىلى-رى ھۇجۇمغا ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ۋوگزاللارنىڭ يېنىدا قەد كۆ-تۈرۈپ تۇرغان ئېگىز بىنالارنىڭ ئۈستىگە گرېك ئەسكەرلىرى يېزىپ قويغان: «بىزنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەنلەر ئۆلسۇن!» دېگەنگە ئوخشاش چوڭ خەتلىك پىلاكاتلارنى ئۇچرىتىشقا باشلى-دى.

دى.

ئاۋغۇستنىڭ 30 - كۈنى، دولوپېنار دېگەن يەردە ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق ھەل قىلغۇچ جەڭ بولدى. بۇ تۈركىيە تارىخىدىكى «باش قوماندان ئۇرۇشى» دەپ ئاتالغان جەڭ ئىدى. بۇ جەڭدە تۈركىيە ئارمىيىسى گىرېكلەرنىڭ قالدۇق قىسىملىرىغا ئەجەللىك زەربە بەردى. گىرېكلەر تەرەپ - تەرەپكە پىتىراپ كەتتى. قېچىش يولىدا ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى شەھەر، كەنتلەرنى بۆلىدى، ئوت قويدى. ئىككى كۈندىن كېيىن تۈركىيە ئارمىيىسى ئەسكى شەھەر ۋە ئوشاك قاتارلىق جايلارنى گىرېكلەرنىڭ قولىدىن ئازاد قىلىپ، گىرېتسىيە ئارمىيىسى باش قوماندانلىق شتابىنى قورشىدى، باش قوماندانلىق شتابى كوللېكتىپ تەسلىم بولدى، باش قوماندان گېنرال تىركوبىس تىرىك قولغا چۈشتى. بۇ قېتىمقى قايتۇرما ھۇجۇمدا تۈركىيە ئارمىيىسى گىرېكلەردىن 40 مىڭ ئەسكەر، 284 زەمبىرەك، 400 دانە پىلموت ۋە 15 ئايروپىلان غەنىمەت ئالدى. قالدۇق گىرېك قىسىملىرى شۇنىڭدىن كېيىنكى بىرقانچە كۈندە ئۆلە - تىرىلىشىگە قارىماي قېچىپ، ئۇدۇل دېڭىز بويىغا بېرىپ توختىدى. توزغاقتەك توزۇپ كەتكەن گىرېكلەرنىڭ قالدۇق قىسىملىرى ئاناتولىيىنىڭ ھەرقايسى دېڭىز ساھىلى شەھەرلىرىدىن ئالدىراش ئايرىلىپ، پاراخوت ۋە كېمە بىلەن قاچتى. سېنتەبىرنىڭ 9 - كۈنى، تۈركىيە ئارمىيىسى ئىزمىرگە كىردى. مۇستاپا كامال «ئارمىيىمىز قارا دېڭىز بويىدىن پۈتكۈل مەملىكەتنى تەبىرىكلەيدۇ» دەپ خىتابنامە جاكارلىدى. پۈتكۈل ئاناتولىيە خەلقى بۇ غەلىبىنى قىزغىن تەبىرىكلەپ خۇشاللىققا چۆمدى.

1922 - يىلى سېنتەبىرنىڭ 18 - كۈنى، ئاناتولىيىدىكى گىرېك ئارمىيىسى پاكپاكىز تازىلاندى. ئىككى كۈندىن كېيىن گىرېتسىيە ئارمىيىسى باش قوماندانلىق شتابى ئافىنادا ئاخبارات ئېلان قىلىپ «كىچىك ئاسىيا سوقۇشى ئاخىرلاشتى» دېدى.

1920 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 10 - كۈنى، بۈيۈك مىللەت مەجلىسى مائەم ۋە مۇسبەتنىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە تۈركىيە مىللىي مەجلىسى رەئىسلەر سەھنىسىدىكى شىرە ئۈستىگە قارا يوپۇق يېپىشنى قارار قىلغانىدى. ئەمدى غازى مۇستاپا كامال بۇ نومۇسنى ئاقلاپ شىرە ئۈستىدىكى قارا يوپۇقنى ئېلىۋېتىپ، ئورنىغا ئىسلام ۋە نۇسرەتنىڭ سىماسى بولغان ماش رەڭ يېشىل يوپۇق يەڭگۈشلىدى.

گرېتسىيە ئارمىيىسىنىڭ مەغلۇپ بولۇشى بىلەن تەڭلا، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ پۈتكۈل يېقىن شەرققە قاراتقان سىياسىتى، بولۇپمۇ ئەنگىلىيىنىڭ سىياسىتى مەغلۇپ بولدى. «سېۋر شەرتنامىسى» غەزەپكە كەلگەن تۈركلەرنىڭ قىلچ - نەيزىلىرىدە تىتما - تاللاڭ قىلىۋېتىلدى. گرېتسىيىنىڭ ئالىي دەرىجىلىك ئەمەلدارلىرى جاجىسىنى يېدى، ئارمىيە ئىسيان كۆتۈردى. كونستانتىن تەختتىن چۈشتى. باش ۋەزىر گۇنارىس قاتارلىق بەش ۋەزىر ھەم ئالدىنقى سەپ قوماندانى ھاجىنىسىدىن ھەربىي سوتتا سوراققا تارتىلىپ، ئۆلۈم جازاسى بېرىلدى. ئەنگىلىيىنىڭ كىچىك ئاسىيا - دىكى تەۋەككۈلچىلىكىنىڭ بەربات بولۇشى ئۇلارغا ئىنتايىن ئېغىر ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈردى. كىشىلەرنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈپ كەتكەن لوخ چارلېز ئۇزاق ئۆتمەي ئەنگىلىيە پادىشاھلىقىنىڭ باش ۋەزىرلىكىدىن ئېلىپ تاشلاندى.

ئانتانتا دۆلەتلەر سىياسىتىنىڭ چىقىش نۇقتىسىنىڭ ئۆزىدەدىلا بىر كەمتۈكلۈك بولۇپ، ئۇلار دەسلەپ سىياسەت بېكىتكەندە سۇلتان ھەم ۋەزىرلەر تۈركىيىسىنىلا كۆرۈپ، مۇستاپا كامال ۋە خەلق تۈركىيىسىنى كۆرمىگەنىدى. ئەمدى ئەنگىلىيە تۈركىيىدىكى بۆلۈشۈۋالىمىز دېگەن شېرىن چۈشنى كۆرمەيدىغان بولدى، ئەكسىچە ئۆزلىرىنىڭ ئىشغالىيىتى ئاستىدىكى دېڭىز بوغۇزى رايونلىرى بىلەن ئىستانبۇلغا تۈركىيە ئارمىيىسىنىڭ كىرىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىپ ئۇخلىيالمىدىغان بولدى. شۇڭا،

مۇستاپا كامالغا تەكلىپنامە يوللاپ، ئارمىيە ئىلغار داردانىل بوغۇزى ئەتراپىدا ھەرىكەتلىنىپ تۇرسا ۋە دېڭىز رايونىنىڭ «بىتە-رەپ» لىك ھالىتىنى بۇزۇۋەتمەسە، دەپ يالۋۇردى. ئەنگلىيەنىڭ بۇ تەكلىپىگە فرانسىيە بىلەن ئىتالىيەلەرمۇ ئاۋاز قوشتى. مۇستاپا كامال تاجاۋۇزچى گىرېك ئارمىيىسىنى ئاناتولىيە ۋە ئىزمىرلاردىن قوغلاپ چىقارغاندىن كېيىن، ياۋروپا تۈركىيىسى تەرەپتە كۈرەشنى داۋاملاشتۇرۇشقا يەنە تەييارلىنىپ، گىرېكلەرنى شەرقىي سىرستىن قوغلاپ چىقارماقچى بولدى. بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، ئۇ ئامال قىلىپ بىرلەشمە ئارمىيە ئىشغالىيىتىدىكى داردانىل بوغۇزىدىن ئۆتۈشى لازىم ئىدى. بۇ چاغدا فرانسىيە بىلەن ئىتالىيە ئارمىيىلىرى چېكىندۈرۈلگەندى، ئەمما ئەنگلىيە ئارمىيىسى تېخىچە شۇ يەردە تۇراتتى. قارىماققا بىر قېتىملىق ئەنگلىيە - تۈركىيە سوقۇشى قاش بىلەن كىرىپكىنىڭ ئارىسىدا تۇراتتى.

مۇستاپا كامال ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ تەكلىپىگە جاۋاب قايتۇرۇپ، «تۈركىيە تېررىتورىيىسىدە قانداقتۇر «بىتەرەپ رايون، دېگەن بىر جاينىڭ بارلىقىنى مەن زادى بىلمەيدىكەنمەن، مەن شەرقىي سىرستىن گىرېكلەرنىڭ ئىشغالىيىتى ئاستىدىن ئازاد قىلىشقا قەتئىي بەل باغلىغان تۈرك جەڭچىلىرىمىزنىڭ ھازىرقى تۇرقىدىن ئۇلارنىڭ ئىلگىرىلىيەلمەي يېرىم يولدا توختاپ قالىدىغاندەك بىرەر مۇبەلگىسىنى كۆرەلمىدىم» دېدى. 1921 - يىلىدىكى سۆھبەتتە، تۈركلەرگە بەك تونۇش بولۇپ كەتكەن فرانسىيىنىڭ دىپلوماتىيە خادىمى فرانىكلىن بوئۇللۇن ئاتايتەن ئىزمىرغا كېلىپ غازى مۇستاپا كامال بىلەن كۆرۈشتى. ئۇ، نۇرغۇن ۋەدىلەرنى بەردى، ئۆزىنىڭ تۈركلەر بىلەن بولغان دوستلۇقىنى پەش قىلىپ، ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ تولۇق ھوقۇقلۇق ۋەكىلى سۈپىتىدە مۇستاپا كامالدىن بىر تامچە قان ئاققۇزماي تۇرۇپ شەرقىي سىرستىنغا ئېرىشىش مۇمكىنچىلىكى بارلىقىنى، شۇڭا

ھەربىي ھەرىكەت قوللانماسلىقىنى ئۆتۈندى. مۇستاپا كامال ئاغدا. رى ئۇلارنىڭ ئۇرۇش توختىتىش ھەققىدىكى سۆلھىسىگە قوشۇلدى ۋە ھۇجۇمغا ئۆتۈپ كېتىۋاتقان قىسىملىرىغا دەرھال توختاش توغرىسىدا بۇيرۇق بەردى.

1922 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 3 - كۈنى، مەرمەر دېڭىزى بويىدىكى مۇدانىيە شەھىرىدە ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى يىغدى. نى ئۆتكۈزۈلدى. غەربىي فرونت قوماندانى گېنېرال ئىسمەد پاشا تۈركىيىگە ۋاكالىتەن يىغىنغا قاتناشتى. گرېتسىيە ۋەكىلى بۇ سۆھبەتكە كېچىكىپ كەلدى، ئەمما قاتناشمىدى، ھېچكىمنىڭ ئۇنىڭ بىلەن كارىمۇ بولمىدى ھەم بۇ ئىشتىن ھېچكىم ئەجەپلەندى. چۈنكى، نۇسرەت قولدىن كەتكەندە ئىش مانا مۇشۇنداق بولاتتى. سۆھبەتكە قاتناشقان ئەنگلىيە، فرانسىيە، ئىتالىيەنىڭ ئىستانبۇلدا تۇرۇشلۇق ئالىي دەرىجىلىك خادىملىرى ئۆزلىرىنىڭ تۈركىيىگە قارشى جەڭگە قاتناشقانلىقىدىن تېنىۋالالمىدى.

فرانكىلىن بوئولۇن سۆھبە نۇرغۇن قېتىم كاپالەتنامىلەر بەردى. ئەمما، ئانتانتا دۆلەتلەر ئۇنىڭ پىكىرلىرىنى قايرىپ قويۇپ قارشى پىكىرلەرنى قىلدى. ئۇلارنىڭ شەرقىي سىرىسىنى تۈركىيىگە زادى بەرگۈسى كەلمەيتتى. نۆۋەتتىكى ھەربىي ۋە سىياسىي ۋەزىيەت ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ قانچىلىك جاھىللىق قىلىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇلارغا قەتئىي پايدىسىز بولماقتا ئىدى، بۇ چاغدا دېڭىز بوغۇزى رايونلىرىدا ئەنگلىيەنىڭ ئاجىز بىر تۈركۈم گارنىزون قىسمى تۇراتتى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ھېچكىمنىڭ ياردىمىگە ئىگە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ چاغدا ئەنگلىيە پرولىتارىياتى كەڭ كۆلەملىك ھەرىكەت ئېلىپ بېرىپ، ئۆز ھۆكۈمىتى — ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ داۋاملىق شەرق ئۇرۇشى قىلىۋاتقىنىغا قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىۋاتاتتى.

فرانسىيە بىلەن ئىتالىيە ئەنگلىيىگە ياردەم بېرىدىغاندەك قىلمايتتى. ئىستانبۇلنى قوغداۋاتقان قوشۇنلارنىڭ ئەھۋالى بەك.

مۇناچار ئىدى. گېنېرال ئىسمەد پاشا سۆھبەتتە، ئانتانتا دۆلەتلىرى ۋە كېلىرىگە: «سېلىر شەرقىي سېرىسنىڭ قولمىزغا قايدىتىپ كېلىشىگە توسقۇنلۇق قىلىۋاتىسىلەر» دەپ كەسكىن كۆر-سەتتى. سۆھبەتتە پىكىر ئىختىلاپى تۇغۇلدى، سۆھبەت ئۈزۈلۈپ قالدى. تۈركىيە ئارمىيىسى دېڭىز بوغۇزى رايونلىرىغا ھەيۋە قىلىپ كۈچ كۆرسىتىش خاراكتېرلىك ھەرىكەت قوللاندى. مانا مۇشۇ چاغدا ئانتانتا دۆلەتلىرى تۈركىيىنىڭ مەمۇرىي ئورگانلىرى بىلەن ژاندارما قىسىملىرىنىڭ شەرقىي سېرىسقا كىرىشىگە قوشۇلدى ھەمدە ئانتانتا دۆلەتلىرىنىڭ ئىستىبانىدىن كېتىدىغان ۋاقىتى كېلىشىمنامىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى تۈزۈلۈپ بولىدىغان كۈنىگىچە ئۇزارتىلسا، دېدى.

ئانتانتا دۆلەتلىرى ۋە كېلىرىنىڭ مۇدانىيىدە تۈركىيە ھۆكۈمىتى ۋە كېلىرى بىلەن سۆھبەت قىلغان ۋاقىتىدىكى بىچارىلىكى ئۇلارنىڭ تۆت يىلنىڭ ئالدىدىكى مۇندۇروس مۇتارىكەسىنى ئىمزالىغان چېغىدىكى ئەلپازىغا پۈتۈنلەي ئوخشىمىدى. ئەنگلىيەنىڭ ئالىي دەرىجىلىك ئەمەلدارى گېنېرال خالىنتون ئىسمەد پاشاغا: «پاشا ئالىيلىرى، سىز ئالدىرىمىسىڭىزمۇ بىز كېتىمىز، ئەمما بىزگە ئازراق يۈز - خاتىرى قىلىڭ» دېدى بىر قانچە قېتىم قايتا - قايتىلاپ.

1922 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 11 - كۈنى، ئىككى تەرەپ مۇدانىيىدە ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالىدى. كېلىشىمگە ئاساسەن، گىربىك ئارمىيىسى شەرقىي سېرىستىن دەرھال ئايرىلدى. كەينىدىنلا 800 تۈرك ژاندارمىسى سېرىسقا كىردى. كېيىنشى ۋە جابدۇنۇش جەھەتتە تۈرك ژاندارمىلىرى بىلەن ئانا-تولىيە ئارمىيىسىنىڭ ھېچقانداق پەرقى يوق ئىدى. ئىستىبانىل بىلەن دېڭىز بوغۇزى رايونى كېلىشىمنامە ئىمزالىنىشتىن بۇرۇن، گەرچە ئانتانتا دۆلەتلىرى ئارمىيىسىنىڭ ئىشغالىيىتى ئاستىدا بولسىمۇ، ئەمما بۇ جايلار يەنىلا مۇستاپا كامالىنىڭ مەمۇرىي

باشقۇرۇشىدا ئىدى. ئەمدى ئىستانبۇلنىڭ دەلئال بۇرژۇئازىيىسى ئۆزلىرىنىڭ مۇستاپا كامالغا ۋە ئۇ قوزغىغان مىللىي ئىنقىلابقا بولغان سادىقلىقىنى بىلدۈرۈپ قويۇش بىلەن ئالدىراش بولۇپ كېتىشتى، ھەتتا قۇرۇق مۇردا بولۇپ قالغان سۇلتان ۋاھىدەدىن-مۇ بۇ ھەربىي غەلبىنى تەبرىكلىمەي تۇرالمىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ سادىقلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن تېخى يېقىندىلا مالتا ئارىلىنىڭ ۋالىيلىقىغا تەيىنلەنگەن ئەنگىلىيە مارشالى پولومپېرنىڭ ھەمراھ-لىقىدا مەسچىتكە كىردى. سۇلتان مەسچىتكە كېتىۋاتقاندا، ئۇ-نىڭ ھۆرمەت قاراۋۇللىرى ئۆزىنىڭ بۇ سۇلتاننى مەسخىرە ئىچىدە قارشى ئېلىپ، سۇلتانغا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇپ «ياش-سۇن مۇستاپا كامال پاشا» دەپ ئۈنلۈك ۋارقىراشتى. كېلىشىمنامىگە ئاساسەن، ھەرقايسى ئانتانتا دۆلەتلەر ھۆكۈمەتلىرى ئىستانبۇل، دېڭىز بوغۇزى رايونلىرى، شۇنداقلا شەرقىي سىرىسقا بولغان ئىگىدارچىلىق ھوقۇقىنى تۈركىيلىك-لەرگە قايتۇرۇپ بەردى. كېلىشىم ئىمزالىنىش بىلەن تەڭلا، تۈركلەر بۇ جايلارنى قايتىدىن ئىشغال قىلدى. ئۆكتەبىرنىڭ 19-كۈنى، رەفىت پاشا ئەنقەرە مىللەت مەجلىسىنىڭ بىر پەۋقۇلئاددە خىزمەت كومىتېتىنى باشلاپ، مۇدانىيىدىن پاراخوتقا ئولتۇرۇپ دېڭىز بوغۇزىدىن ئۆتۈپ ئىستانبۇل شەھىرىگە كىردى.

سەككىزىنچى باب

سۇلتان ئوردىدىن چىقىپ كەتتى

گىربەكلەر بىلەن ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ قوراللىق مۇداخىلىسى بىر تەرەپ قىلىنغاندىن كېيىن، تۈركىيىدە بىر - بىرىگە قارىمۇ-قارشى ئىككى چوڭ كۈچ تىركىشىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ بىرى ئۈزۈلدۈرمەي ئۇرۇش قىلىپ بارغانسېرى خەلقنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشىۋاتقان، غەيرەت - شىجائىتى ئۇرغۇپ تۇرغان مۇستاپا كامال باشچىلىقىدىكى مىللەتپەرۋەرلەر ھۆكۈمىتى بىلەن بۈيۈك مىللەت مەجلىسى ئىدى. يەنە بىرى بولسا، ئۇزاق تارىخقا ئىگە سۇلتانلىق، شۇنداقلا ئىسلام دىنىنىڭ ئەڭ ئالىي ھاكىمىيەت شەكلى بولغان خەلىپىلىك ئىدى. ھەرقايسى تەبىقىلەردىكى مۇسۇلمان تۈركلىرىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، كېيىنكىسى ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولۇپ دۈشمەنگە تەسلىم بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ يەنىلا چەكسىز ئىناۋەت ۋە ئابىرۇيغا ئىگە ئىدى. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئانتانتا دۆلەتلەر بۇ چاغدا تارىخى ناھايىتى ئۇزۇن بولغان سۇلتان ھۆكۈمىتى بىلەن جاھاننى زىلزىلىگە سېلىپ يېڭى قىيا-پەت بىلەن دۇنياغا كۆز ئېچىۋاتقان مۇستاپا كامال ھاكىمىيىتىنى تەڭ ئېتىراپ قىلماي تۇرالمىدى. نەتىجىدە لوزان يىغىنىغا ھەر ئىككى تەرەپنىڭ ۋەكىللىرى تەڭ تەكلىپ قىلىندى.

لوزان يىغىنى 1922 - يىلى 20 - نويابىردا شۋېتسارىيەدىكى جەنۇە كۆلىنىڭ شىمالىي قىرغىقىدىكى كىچىكرەك بىر تاغ ئېتىكىگە جايلاشقان گۈزەل شەھەر لوزاندا چاقىرىلغانىدى. تەك-

لىپكە بىنائەن يىغىنغا ئەنگلىيە، فرانسىيە، ئىتالىيە، رۇسىيە، ياپونىيە، بۇلغارىيە، رۇمىنىيە، يۇگوسلاۋىيە، گىرېتسىيە ۋە تۈركىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ۋەكىللىرى قاتناشتى. يىغىنغا ئەنگلىيە تاشقى ئىشلار ۋەزىرى كېپزون رىياسەتچىلىك قىلدى. ئامېرىكا ھۆكۈمىتى يىغىنغا غەيرىي رەسمىي كۈزەتكۈچى ئەۋەتتى. يىغىن باشلىنىپلا سوۋېت ئىتتىپاقى ۋەكىللەر ئۆمىكى بىلەن ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ۋەكىللەر ئۆمىكى دېڭىز بوغۇزى مەسىلىسىدە بىرلىككە كېلەلمەي قاتتىق تۇشۇپ قالدى. تۈركىيە ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ باشلىقى ئىسمەد پاشانىڭ دەسلىپىدە سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپتە تۇرۇپ، كېيىن ئەنگلىيەنىڭ مەنپەئىتىگە مايىل بولۇشىدەك ئارىسالدىلىق پوزىتسىيىسى، ئەنگلىيە بىلەن تۈركىيە ئوتتۇرىسىدا تۈركىيەگە پايدىسىز كېلىشىمنىڭ ئىمزالىنىشىغا سەۋەب بولدى. ئىسمەد پاشانىڭ لوزان يىغىنى جەريانىدا كۆپرەك سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپتە تۇرۇپ سۆزلىشىدە، ئەينى چاغدىكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تۈركىيە ئىنقىلابىغا قىلغان ياردىمى كۆزدە تۇتۇلغانىدى. ئەپسۇسكى، يىغىن مەزگىلىدە سوۋېت ئىتتىپاقى دىپلوماتىيە ئەمەلدارى سىرلىق يوسۇندا ئۆلتۈرۈلدى. 1923 - يىلى يانۋار ئايلىرىنىڭ ئاخىرىدا، تۈركىيە سوۋېت ئىتتىپاقىنى ئارىلاشتۇرماي تۇرۇپ، ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى بىلەن ئۆز ئالدىغا دېڭىز بوغۇزى مەسىلىسىنى مۇزاكىرە قىلدى. كۆپچىلىك بۇ يىغىنغا كېلىشتىن بۇرۇن ئىسمەد پاشانى كۆرۈپ باقمىغان ھەم ئۇنىڭ نامىنى ئاڭلاپ باقمىغانىدى. ئۇلارنىڭ نەزەرىدە جىۋەككىنە كەلگەن ئىسمەد پاشا ئىلگىرىكى ھىندىستان ۋالىيسى، نۆۋەتتىكى بۈيۈك بىرىتانىيە تاشقى ئىشلار ۋەزىرى قا-مەتلىك كېپزۇنغا ھەرگىز تەڭ كېلەلمەيتتى. ئەمما، ئەمەلىيەت ئىسمەد پاشانىڭ ناھايىتى كۈچلۈك، ئىگىلمەس - سۇنماس ۋە تەدبىرلىك بىر سۆھبەتچى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئىسمەد پاشا 1918 - يىلىدىكى 30 - ئۆكتەبىر مۇتارىكەسىدىن كېيىن ئەنگ-

كامالغا ئۆزىنىڭ لوزان يىغىنىغا قاتنىشىدىغان ۋەكىللەر ئۆمىكىدە-
گە باشلىق بولۇش ئارزۇسىنىڭ بارلىقىنى ئېيتتى. ئەمما، مۇس-
تاپا كامال ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى تەلەپلىرىنى رەت قىلدى. بۈيۈك
مىللەت مەجلىسى يەنىلا ئىسمىدە ئېنۆنۇنى نامزاتلىققا كۆرسەتتى.
ئەمما، قايتىدىن ئەسلىگە كەلتۈرۈلمەكچى بولغان لوزان يىغىنىغا
قاتنىشىدىغان تۈركىيە ۋەكىللەر ئۆمىكى ئىچىگە «غەربپەرەسلەر»
دىن بولغان ھاشىم بەي (يەنە بىر ئىسمى ساقا) ۋە دوكتور رىزا
نۇرى قاتارلىق دەلاللارنىڭ ھىمايىچىلىرىمۇ كىرىپ قالدى. سا-
بىق «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ مالىيە ۋەزىرى جەۋ-
دى بەي بۇ ئۆمەكنىڭ مالىيە - ئىقتىساد ۋەكىلى بولۇپ تەيىنلەند-
دى. لوزان يىغىنى 1923 - يىلى ئاپرېلدا ئەسلىگە كەلدى.
لوزان يىغىنىدا ۋەكىللەر ئىستانبۇل دەلالىرىنىڭ مەنپەئىتىدە-
نى، مۇنداقچە ئېيتقاندا غەرب كاپىتالىستلىرىنىڭ مەنپەئىتىنى
ياقلاپ پىكىر بايان قىلىشتى، تۈركىيىنىڭ مۇستەقىللىقى ھەققىدە-
دە بولسا ناھايىتى ئاز ئويلاشتى. ئىچكى كابىنېت باشلىقلىقىغا
تەيىنلىنىپ ئەنقەرەدە قېپقالغان ھۈسەين رائوف، شۇنىڭدەك مە-
نىستىر ۋە ھەيئەتلەر ئىچىدىكى ئۇلارنى قوغدىغۇچىلار لوزانغا
يوللىنىۋاتقان يوللانمىلارغا ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي غەرەزلىرىنى قو-
شۇپ يوللايتتى.

ئەكسىيەتچىلەر تۈركىيە ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ لوزاندىكى
ئوڭۇشسىزلىقى تۈپەيلىدىن بولۇۋاتقان بەزى ئۆزگىرىشلەرنى باھا-
نە قىلىپ، مۇستاپا كامال بىلەن ئىسمىدە پاشاغا بولغان ھۇجۇمنى
بارغانسېرى چىڭىتتى. «ئىككىنچى پۈلك» دىكىلەر «ھازىرقى
تۈركىيىدە تۇغۇلغان تۈركىيىلىك بىلەن بىر سايلام رايونىدا ئۇدا
بەش يىل مۇقىم تۇرغان تۈركىيىلىكلا مىللەت مەجلىسىگە ھەيئەت
بولالايدۇ» دېگەن مەزمۇندا بىر لايىھە تۈزۈپ چىقىپ، تۈركىيە
بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ ماقۇللىشىغا سۇندى. بۇ لايىھە
شەك - شۈبھىسىز مۇستاپا كامالغا قارشى ئوتتۇرىغا قويۇلغان

بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاز - تولا ئۇيا - ئەڭلىك سۈرتۈلگەنىدى.
كۆپچىلىككە ئايدىڭ ئىدىكى، مۇستاپا كامال سېلانكتا تۇغۇلغان،
سېلانك بولسا بالقان ئۇرۇشىدىن كېيىن تۈركىيەنىڭ زېمىنى
بولۇشتىن قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭغا ئوخشاش بىر
ھەربىي ئادەمنىڭ كەسپىدىن ئېيتقاندا، ئۇ 1917 - يىلىدىن
1922 - يىلىغىچە بولغان بەش يىلدا ئۇدا بىر سايلام رايونىدا
مۇقىم تۇرالمىدى. شۇڭا ئۇلار مۇستاپا كامالدا ھازىرلانمىغان
ئەجەللىك ئىككى شەرتنى ئوتتۇرىغا قويۇش بىلەن ئۇنىڭ سايلى-
نىش ھوقۇقىنى بىكار قىلىپ ئۆزلىرى ھوقۇق تارتىۋالماقچى
ئىدى. لايىھە مۇزاكىرىگە قويۇلدى، مۇستاپا كامال ئەكسىيەتچى-
لەرنىڭ مۇددەئاسىنى بىلەتتى، ئۇ: «مېنىڭ تۇغۇلغان يۇرتۇم
گەرچە بۈگۈنكى دۆلىتىمىز تېررىتورىيىسىنىڭ سىرتىدىكى بىر
جاي بولسىمۇ، ئەمما مەندە ھېچقانداق يامان نىيەت ۋە گۇناھ
سادىر بولغىنى يوق... ناۋادا دۈشمەنلىرىمىزنىڭ پىلانلىرى
ئىشقا ئېشىپ قالدىغان بولسا، ئېھتىمال ھېلىقى لايىھىگە ئىمزا
قويغۇچى ئەپەندىلەرنىڭ تۇغۇلغان يېرى دۆلىتىمىز چېگراسىنىڭ
سىرتىدا بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. ئاللا بىزنى بۇنداق بالايىئاپەت-
تىن ساقلىسۇن» دېدى. ئۇ سۆزىنىڭ ئاخىرىدا لايىھە تۈزگۈچىگە
ناھايىتى خاپا بولغان ھالدا: «ئەپەندىلەر، كىم سىلەرنى مېنىڭ
پۇقرالىق ھوقۇقىمنى تارتىۋېلىشقا ئەۋەتتى؟ مەن بۈگۈن بۇ
مەسىلىنى سىلەرنىڭ ئالىي مەجلىسىغا، سىلەرنى ۋەكىل
قىلىپ سايلىغان سايلام رايونىدىكى خەلققە ۋە پۈتۈن مەملىكەتكە
ئۇقتۇرۇپ قويماقچىمەن، بۇ مەسىلىگە شۇلار جاۋاب
بەرسۇن!» دېدى.

خۇددى مەسلىھەتلىشىۋالغاندەكلا، بۇ لايىھە كۆپ سانلىق
ئاۋازنىڭ قارشى تۇرۇشى بىلەن قەتئىي رەت قىلىندى، ئەمما بۇ
لايىھىنىڭ بۈيۈك مېللەت مەجلىسىنىڭ ماقۇللىشىغا سۈنۈلغانىدى.
قى ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ بارغانسېرى ھەددىدىن ئېشىۋاتقانلىقى.

قىنى ئاشكارىلاپ قويدى. «ئىككىنچى پولىك» بۇنىڭلىق بىلەن قورال تاشلىمىدى. ئۇلار «خەلىپىلىك تۈزۈمىنى قوغدايمىز» دېگەن شوئار ئاستىدا كۈچەپ ھەرىكەت قىلماقتا ئىدى. مىللەت مەجلىسى ئىچىدىكى بىر دىندار ھەيئەت ئەنقەرەدە كىچىك بىر كىتابچە نەشر قىلدۇرۇپ، «خەلىپە مىللەت مەجلىسىگە بېقىنغا. نىكەن، ئۇنداقتا مىللەت مەجلىسىمۇ خەلىپىگە بېقىنىشى كېرەك» دېگەننى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ بۇ ئارقىلىق خەلىپە بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگە رەھبەرلىك قىلسۇن، دېمەكچى ئىدى.

«ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسى 1918 - يىلىلا ئىستاندۇبۇلدا ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن تارقىلىپ كەتكەنلىكىنى جاكارلىدىغان بولسىمۇ، ئەمما بۇ ۋاقىتقا كەلگەندە جانلىنىپ ئەسلىگە كەلدى ۋە ئىستانبۇل شەھىرىنىڭ ھۆكۈمەت سايلىمىدا كۆپ ساندىلىق ئاۋازغا ئېرىشتى. ئىستانبۇلدىن كەتمەي قېپقالغان ئانتانتا دۆلەتلەر ئىشغالىيەتچى دائىرىلىرىنىڭ خادىملىرى ئۇلارنى قانات ئاستىغا ئېلىپ، ئۇلارنىڭ مۇستاپا كامال ئۈچۈن قەتئىي ئۆكتىدىچىلەردىن بولۇپ قېلىشىنى ئويلايتتى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» پارتىيىسىنىڭ ئەينى چاغدىكى ۋەزىرلىرىدىن قارا بەكرەم جەۋدى بەيلەر بۇ پارتىيىنىڭ ئاتاقلىق «ئۈچ باھادىرى» ھېسابلانغان ئەنۋەر، تەلىئەت ۋە جاماللار چەت ئەلگە قاچقاندىمۇ ئۆز سۈكۈناتىنى ساقلاپ، دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدىكى ھايانكەشلىك بىلەن تاپقان مال - دۇنيالىرىغا تايىنىپ پىنھان يۈرمەكتە ئىدى. ئەمدى ئوتتۇرىغا چىقىپ ئۆزلىرىنىڭ گېزىت - ژۇرنالىلىرى ئارقىلىق خەلىپىلىك تۈزۈمىنى قوغداپ، غەرب كاپىتالىستلىرىغا ئېتىبار بېرىش توغرىسىدا ئاشكارا تەشۋىقاتلار ئېلىپ باردى.

مۇستاپا كاماللارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بىر تۇراقسىز ۋەزىيەت شەكىللەندى. ئۇ ئىتتىپاقلىقنى ئالغا سۈرۈش ئۈچۈن، 1923 - يىلى فېۋرالدا لوزان يىغىنىنىڭ ئارىلىقتا توختىتىلىپ تۇرۇلغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئىزمىردا چوڭ يىغىن ئاچتى،

پەقەت سۇلتان بىلەن خەلىپىدىلا بار. سۇلتان بىلەن خەلىپىنى ئاغدۇرۇۋېتىپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە باشقا بىر خاراكتېردىكى ھۆكۈ-مەتنى تەسىس قىلغاندا، تەبىئىيىكى، مەغلۇپ بولىمىز. كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئۇ كىشىلەرگە ئاپەت ئېلىپ كېلىدۇ. بۇنداق ئىشنى ھەرگىز قىلغىلى بولمايدۇ.»

رائوف بەينىڭ يېنىدا رەفىت پاشا ئولتۇراتتى. ئۇ رائوفنىڭ سۆزىنى تەستىقلىدى ۋە دەرھال: «ئەمەلىيەتتە سۇلتانلىق ۋە خەلىپىلىك تۈزۈمىدىن باشقا يەنە ھېچقانداق شەكىلدىكى ھۆكۈ-مەت مەسىلىسى مەۋجۇت ئەمەس» دېدى.

مۇستاپا كامال بۇ بىر قاتار سۆھبەتلەردىن كېيىن ئەقىل تېپىشقا باشلىدى، ئۇ سۇلتانلىق بىلەن خەلىپىلىكنى چوقۇم بىر - بىرىدىن ئايرىۋەتمەسە بولمايدىغانلىقىنى ھەمدە ئاۋۋال سۇلتانلىق تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش كېرەكلىكىنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، بۇنىڭدىن كېيىن سۇلتان بولماسلىقى، ئوسمانلىلارنىڭ بىر شاھزادىسى خەلىپىلىككە تەيىنلىنىشى، ئۇنىڭدا دىنىي ھوقۇقلا قالدۇرۇلۇپ، سىياسىي ھوقۇق بولماسلىقى كېرەك ئىدى. مۇستاپا كامال مۇشۇ يول بىلەن دىنىي مۇتەئەسسەپ كۈچلەرنى پارچىلاپ، ئۇلارنىڭ سىياسىي ئىسلاھاتقا قارشىلىق كۆرسىتىشىنى توسۇپ، سۇلتاننىڭ ھاكىمىيەتلىكىنى دەپنە قىلىۋەتمەكچى بولدى.

1922 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 31 - كۈنى، مۇستاپا كامال ئۆزىنىڭ بۇ تەكلىپىنى ھوقۇقنى قوغداش جەمئىيىتىنىڭ بىر قېتىملىق يىغىنىغا سۇندى، ئىككىنچى كۈنى بۇ تەكلىپنى يەنە بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگىمۇ سۇندى. شۇنىڭ بىلەن بىر قېتىملىق كەسكىن بەس - مۇنازىرە باشلىنىپ قارىمۇقارشى پىكىرلەر ئوتتۇرىغا چىقتى. مەجلىسنىڭ شەرىئەت كومىتېتىدىكى ئەزالار (مۇتلەق كۆپچىلىكى دىنىي زاتلار ئىدى) قانۇن ۋە دىنغا مۇناسىدە ۋەتلىك نۇرغۇنلىغان پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى. مۇستاپا

كامل ئادەملەر بىلەن لىققىدە تولۇپ كەتكەن بۇ مەجلىسخانىدا ئولتۇرۇپ بۇنداق ئايىغى چىقمايدىغان مۇنازىرىلەر ئارقىلىق ھېچقانداق بىرەر قانائەتلىنەرلىك نەتىجىگە ئېرىشىشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى بايقىدى. ئاخىرىدا، ئۇ بىرلەشمە كومىتېت رەئىسىدىن سۆزگە رۇخسەت ئالدى - دە، ئالدىدا تۇرغان ئۇزۇن ئورۇندۇقنىڭ ئۈستىگە چىقىپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن مۇنداق دېدى:

«ئەپەندىلەر، ھۆكۈمرانلىق ۋە سۇلتانلىق قانداقتۇر ئۆلىما-لارنىڭ ئىسپاتلىغىنىدەك كىمنىڭ كىمگە بېرىشى، بىرەر ئادەم-نىڭ بىرەر ئادەمگە بېرىشى مەسلىسى ئەمەس ياكى مۇزاكىرە-مۇنازىرە ئارقىلىق ھەل قىلىنىدىغان ئىشۇمۇ ئەمەس. ھۆكۈمران-لىق ۋە سۇلتانلىق كۈچ - ھوقۇق ۋە زوراۋانلىق ئارقىلىق قولغا كېلىدىغان نەرسە. شۇنداق يولغانلىقى ئۈچۈن، ئوسماننىڭ ئو-غۇللىرى تۈركلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى بىلەن سۇلتانلىقىنى قولغا كەلتۈرگەن. ئۇلارنىڭ خەقنىڭ قولىدىن ھوقۇقنى تارتىۋالغىنىغا ئالتە ئەسىردىن ئارتۇق ۋاقىت بولدى. بۈگۈن تۈركلەر ئورنىدىن دەس تۇرۇپ ئۇنىڭغا قارشى چىققاقتا، ئۇلارنى توسماقتا ھەمدە ھۆكۈمرانلىق بىلەن سۇلتانلىقىنى ئۆزىنىڭ قولىدا ئۈنۈملۈك تۇت-ماقتا. بۇ ھازىر بىر پاكىتقا ئايلاندى. ھازىر بىزنىڭ مۇزاكىرە قىلىدىغىنىمىز سۇلتانلىق سەلتەنەت تەختىنى ۋە ھۆكۈمرانلىقىنى تۈركلەرنىڭ ئۆزىنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىنى كۈتۈش كېرەكمۇ، يوق دېگەن مەسىلە بولماستىن، بەلكى ئۇنى قايسى يول بىلەن ئىشقا ئاشۇرىمىز دېگەن مەسىلىدۇر. بۇ قانداقلا بولمىسۇن بەرد-چىر بولىدىغان ئىش. ناۋادا بۇ يەردە ئولتۇرغان جانابىلار، قۇرۇل-تاي ئەھلى ۋە خادىملار بۇنىڭغا بىردەك مۇئامىلە قىلىدىغان بولسا، تونۇشىمىزنىڭ بىرلىككە كېلىشىدە گەپ يوق. ئەگەر بىرلىككە كېلەلمىدۇق دېگەندىمۇ، ھامان بەزىبىر يولنى تېپىپ چىقالايسىز. ھالبۇكى، بۇ جەرياندا بەزىلىرىمىزنىڭ بېشى يەردە

دومىلىشى مۇمكىن. »

«بۇنىڭ دىنىي جەھەتتىكى تەرىپىگە كەلسەك، دىنىي ساھە-
دىكى ئەپەندىلەرنىڭ ئارتۇقچە غەم قىلىپ ئولتۇرۇشىنىڭ ھاجىتى
يوق. قېنى مېنىڭ ئىلمىي چۈشەندۈرۈشىمدىكى ئاڭلاپ
باققايسىلەر ... »

شۇنداق قىلىپ مۇستاپا كامال بۇ مەسىلىگە ئۇزۇن بىر
چۈشەنچە بېرىپ ئۆتتى. ئەمما، ئەنقەرەلىك خوجا مۇستاپا ئەپەندى
دېگەن بىر ۋەكىل ئوتتۇرىغا چىقىپ: «كەچۈرسە ئەپەندى، بىز
بۇنىڭغا باشقىچە بىر قاراشتىمىز، سىلنىڭ بۇ چۈشەندۈرۈشلىرى
بىزنى تولىمۇ بىئارام قىلدى» دېدى.

خوجا مۇستاپا ئەپەندى ئوتتۇرىغا قويغان مەسىلە بىرلەشمە
كومىتېتتا ھەل بولدى. مەجلىس تېزلا بىر نۇسخا قانۇن لايىھە-
سىنى تۈزۈپ چىقتى ھەمدە شۇ كۈنى ئۆتكۈزۈلگەن 2 - قېتىم-
لىق يىغىندا قاراپ چىقىلدى. بەزىلەر ئۇنى ئاۋازغا قويۇش ئۇسۇ-
لى ئارقىلىق ھەل قىلىش تەكلىپىنى بەردى، ئەمما مۇستاپا كامال
مۇنەرىگە چىقىپ: «ئۇنداق قىلىشنىڭ زۆرۈرىتى يوق، مەن
مەجلىسنىڭ دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ مۇستەقىللىق پىرىنسىپىنى قو-
بۇل قىلىدىغانلىقىغا ۋە ئۇنى مەڭگۈ قوغدايدىغانلىقىغا ئىشىنىد-
مەن» دېدى. ئۇنىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەنلا، بىرىنىڭ «ئاۋازغا
قويايلى» دېگەنلىكى ئاڭلاندى. رەئىس لايىھىنى ئاۋازغا قويدى،
ئاندىن ئۇنىڭ بىردەك ماقۇللانغانلىقى جاكارلاندى، شۇنداق قى-
لىپ ئوسمانلىلار سۇلتانلىق تۈزۈمى دەپنە قىلىۋېتىلدى.

1922 - يىلى نويابىرنىڭ 1 - كۈنى، سۇلتانلىق تۈزۈمنىڭ
بىكار قىلىنغانلىقى جاكارلىنىپ ئىستانبۇل ھاكىمىيىتىنىڭ تا-
ماملانغانلىقىدىن دېرەك بېرىدىغان ئىككى ماددىلىق قارار ماقۇللا-
ندى. قارارنىڭ بىرىنچى ماددىسىدا «تۈرك خەلقى ئىستانبۇلدىكى
شەخسنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا تايىنىدىغان ھېلىقى ھۆكۈمەتنى
1920 - يىلى مارتنىڭ 16 - كۈنىلا مەۋجۇتلۇقىنى يوقاتقان دەپ

قارايدۇ، بۇ مەڭگۈ بىر تارىخ بولۇپ قالسۇن» دېيىلگەن، قارار نىڭ ئىككىنچى ماددىسىدا «خەلىپىلىك ئوسمانىيلار ئىمپېرىيىسىگە مەنسۇپ، ئەمما خەلىپىنىڭ بەلگىلىنىشى تۈركىيە دۆلىتىدە گە تايىنىپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ ھەمدە مىللەت مەجلىسى ئوسمانلىلارنىڭ خان جەمەتى ئىچىدىن ئەڭ ياخشىسىنى تاللاپ خەلىپىلىككە قويدۇ» دېيىلگەندى.

بۇ ۋاقىتتا، مەخمۇد ۋاھىدەدىن ئىبنى ئابدۇلمەجىد ئىبنى مەخمۇد^① ئوسمانىيلار ئىمپېرىيىسىنىڭ سۇلتانى ئىدى. سۇلتانلىق تۈزۈمىنىڭ بىكار قىلىنىشى بىلەنلا، ئۇنىڭ قولىدا مەھكىمە شەرىئىنىڭ قازىلىقىدىن باشقا ھېچقانداق ھوقۇق قالمىدى. بۈيۈك مىللەت مەجلىسى تەرىپىدىن ئۇنىڭ قانداقلىقىغا تېخى باھا بېرىدەلىپ بولماي تۇرۇپلا، پوسىتىنى سويۇۋەتكەن پىيازغا ئوخشاپ قالغان بۇ سۇلتان 1922 - يىلى 17 - نويابىر كۈنى ئوغلى بىلەن بىللە ئوردىدىن ئوغۇرلۇقچە قېچىپ چىقىپ ئەنگىلىيىنىڭ بىر ئوكيان چارلىغۇچى ھەربىي پاراخوتىغا ئولتۇرۇپ مالتا ئارىلىغا قاچتى. 18 - كۈنى، ئەنقەرە بۈيۈك مىللەت مەجلىسى ئۇنىڭ تاجۇ تەختىنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىنى، بىر نەۋرە ئىنىسى ئابدۇل-مەجىدنىڭ ئۇنىڭ ئورنىغا خەلىپىلىكتە ئولتۇرىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. ۋاھىدەدىن مالتا ئارىلىدا قىسقا بىر مەزگىل تۇرغاندىن كېيىن، ھىجازغا باردى ۋە ئۇ يەردە ھىجاز ھۆكۈمرانى ھۈسەين ئىبنى ئەلىنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن تائىفىتىكى داڭلىق شۆبىرە قەسرىسىدە تۇردى، كېيىن سۈرىيىگە كۆچۈپ بېرىپ، 1926 - يىلى دەمەشىقتە ئۆلدى، جەسىتى سالاھىددىن ئەيۈبى مەسچىتى ئىچىگە قويۇلدى.

① ۋاھىدەدىن (1861~1926) ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ 36 - سۇلتانى ئىدى، ئىمپېرىيىدە جەمئىي 37 سۇلتان ئۆتكەن.

توققۇزىنچى باب

ئەمدى نېمە قىلىش كېرەك

ھەربىي جەھەتتە غەلبە قولغا كەلدى، مىللەتپەرۋەرلەرنىڭ سىياسىي پروگراممىسىمۇ مەقسىتىگە يەتتى، ھەتتا خەلقئارالىق بىر شەرتنامە ئارقىلىق پۈتۈن دۇنيانىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشتى. ئەمدى نېمە قىلىش كېرەك؟ بۇ مەسىلىگە جاۋاب بېرىش-تە مۇستاپا كامال ھەقىقەتەن ئۆزىنىڭ ئالدىنقىلارغا ئوخشىمايدىغان ئۆزگىچە سىياسىئون ئىكەنلىكىنى نامايان قىلدى.

بۇ ۋاقىتتا، ناھايىتى نۇرغۇن ياخشى پۇرسەتلەر ئۇرۇشتا نۇسرەت تاپقان بۇ باتۇرنى داۋاملىق ھۇجۇمغا ئۈندەپ، تېخىمۇ كۆپ شەھەر، قەلئەلەرنى ئىشغال قىلىپ، ئۆز تەسەررۇپىغا ئېلىشقا قىزىقتۇرۇپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ چاغدا ئوسمانلىلارنىڭ ياۋروپا ۋە ئاسىيادىكى ھەرقايسى ئۆلكىلىرىگە قويغان ھاكىملىرى قاتمۇقات قىيىنچىلىق ۋە توسالغۇلارغا دۇچ كەلگەن بولۇپ، ناۋادا مۇستاپا كامال مۇشۇ ئۆلكىلەرنى قايتىدىن ئۆز ئىلكىدە تۇتماقچى بولۇپ ھەربىي ھەرىكەت قوللىنىدىغان بولسا، ھېسداشلىق قىلىپ ئۇنىڭغا كۈچ بېرىدىغانلار ناھايىتى كۆپ ئىدى.

مۇستاپا كامال تۈرك تارىخى ھەم ياۋروپانىڭ قەدىمكى ۋە يېقىنقى زامان تارىخىنى بىرقەدەر ئەتراپلىق تەتقىق قىلغان ئىس-تېداتلىق ھەربىي ئالىم، شۇنداقلا فرانسىيەنىڭ جەمئىيەتنىڭ ئىلگەرتىلىرى ئۈستىدە چوڭقۇر پىكىر قىلىپ ئىسلاھات لايىھىلىرىد-

نى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ھەممىدىن بۇرۇن ئاساسىي قانۇنلۇق پادىشاھلىق تۈزۈمنى تەشەببۇس قىلغان مەشھۇر مۇتەپەككۈرى، فرانسىيە ئىنقىلابىنىڭ مەنئىي يولباشچىسى ۋولتېر (1697~1778) بىلەن رۇسسو (1712~1778) نىڭ ئەسەرلىرىنى قېتىملىق تەتقىق قىلغان چوڭقۇر پىكىرلىك جەمئىيەت شۇناس پەيلاسوپ ئىدى. ئۇ «بارلىق ئەللەرنىڭ مۇۋاپىق مۇئامىلىنى تەلەپ قىلىش ھوقۇقى بار. شۇڭا، ھەرقانداق بىر ئەلنىڭ يەنە بىر ئەلنىڭ تېررىتورىيىسىگە تاجاۋۇز قىلماسلىقى لازىمدۇر» دەيتتى. شۇڭا، مۇستاپا كامالنىڭ ئۇرۇش، تارىخ ۋە پەلسەپە بىلىملىرى بۇ ئىشلارنىڭ بىرەرسىنىمۇ ئۇنىڭغا قىلدۇرمىدى.

تۈركىيىنىڭ داڭلىق مۇخبىرى ۋە يازغۇچىسى ئاتاي^① 1953- يىلى يازغان «نېچىن كۈرتۈلماپا» (نېمىشقا قاچىدۇ) دېگەن ماقالىسىدە ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال بىلەن ياش تۈركلەر پارتىيىسىنىڭ سىياسەت بەلگىلىگۈچىسى ئەنۋەر پاشانى سېلىشتۇرۇپ مۇنداق دەپ يازدى:

«ئەنۋەرنىڭ ئالاھىدىلىكى قورقماسلىقتا، مۇستاپا كامالنىڭ بولسا يىراقنى كۆرەرلىكتە... ناۋادا 1914 - يىلىدىكى قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى مۇستاپا كامال بولىدىغان بولسا، ئۇ ھەرگىزمۇ دۆلەتنى بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىغا سالمىغان بولار ئىدى. ناۋادا 1922 - يىلىدا ئىزمىرغا كىرگۈچى ئەنۋەر بولىدىغان بولسا، ئۇ شۇنچىۋالا زور ھەربىي كۈچ بىلەن ئۇدۇللا سۈرىيە بىلەن ئىراققا كىرەتتى - دە، قولغا كېلىپ بولغان نەرسىنى يەنە قولىدىن چىقىرىپ قوياتتى.»

ئۇرۇش توختىتىلىشى بىلەنلا، مۇستاپا كامال دەرھال گرېتسىيە بىلەن ياراشتى ھەم ياۋۇز، ۋەھشىي ئۇسۇل قوللانماي تۇرۇپ، ئاھالىلەرنى ئالماشتۇرۇشتىن ئىبارەت تارىختىن قېپقال-

① تولۇق ئىسمى فالخ رىفكى ئاتاي (1894~1971)، ئىستانبۇللۇق، ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال ھەققىدە نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان ھوسۇللۇق يازغۇچى.

غان قالدۇق، چىگىش مەسىلىلەرنى ئۈنۈملۈك ھەل قىلدى. گرىك - تۈرك ئاھالىلىرىنى ئالماشتۇرۇش تەكلىپى ئەسلىدە 1913 - يىلىدىكى بالقان ئۇرۇشىدىن كېيىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ چاغدا ئىشقا ئاشمىغاندى. مۇستەقىللىق ئۇرۇشى مەزگىلىدە تۇرمۇش كىچىك ئاسىيادىكى گرىكلەر بىلەن تۈركلەر ئوتتۇرىسىدىكى كونا ئاداۋەتنى ئۇلغايتمۇقتى. كىچىك ئاسىيادا ئولتۇرۇشلۇق گرىك ئاھالىسى تەخمىنەن 250 مىڭ ئەتراپىدا ئىدى. گرىبتسىيە قوماندانلىق شتابى بىلەن گرىبتسىيە پادىشاھلىقىنىڭ شوۋىنىزمنى يولغا قويغانلىقى تۈپەيلىدىن تۈرك ئاھالىسى قىرغىن قىلىندى، تۈركىيە دائىرىلىرىمۇ ئاھالىنى گرىكلەرگە قارشى سەپەرۋەر قىلدى. نەتىجىدە بۇلار ئوتتۇرىسىدا كى زىددىيەت ئۇرۇش مەزگىلىدە تازا كەسكىنلىشىپ ئۇچىغا چىقتى. ئۇرۇش دائىرىلىرىنىڭ زىيانكەشلىكى تۈپەيلىدىن نۇر-غۇن ئاھالە بېھۋە قىرىلىپ كەتتى، ئۇرۇشتىن كېيىن بۇ مەسىلەنى ھەل قىلىش ناھايىتى چوڭ زۆرۈرىيەتكە ئايلاندى. بۇنى ھەل قىلىشنىڭ ئۇسۇلى ئاھالىلەرنى ئالماشتۇرۇش ئىدى. 1923 - يىلى يانۋارنىڭ 30 - كۈنى، لوزان يىغىنىنىڭ 1 - سانلىق مەجلىسىدىكى قارار بويىچە، ئۇرۇشتا ئۆلمەي تىرىك قالغان تۈركىيە تەۋەلىكىدىكى 150 مىڭ گرىبتسىيە پۇقراسى كىچىك ئاسىيادىن گرىبتسىيەگە، گرىبتسىيە تەۋەلىكىدە تۇرۇۋاتقان 50 مىڭ تۈرك ئاھالىسى گرىبتسىيىدىن كىچىك ئاسىياغا كۆچۈرۈلۈپ كېلىندى.

مۇستاپا كامال سىرتقا قارىتا بولىدىغان ۋە بولۇش ئېھتىمالى بولغان بارلىق ئىستىلاچلىق، كېڭەيمىچىلىك، شۇنداقلا ھەرقاندق شەكىلدىكى تۈركىزم، ئوسمانىزم ۋە ئىسلامىزم ئەنئەنىلىرىدىن ۋاز كېچىپ، ئۆزىنىڭ ھەرىكەت ۋە ئارزۇلىرىنى شەرتنامىلەردە كۆرسىتىلگەن «تۈرك مىللىتى» دېگەن دائىرە ئىچىدە تىزگىنلىدى ھەمدە ئۆزىنىڭ كېيىنكى ئۆمىرىنى جاپالىق، كۈچ

كېتىدىغان، ئەمما كىشىلەر ئانچە سەپسىلپ كەتمەيدىغان قۇرۇلۇش خىزمىتىگە ئاتىدى. 1923 - يىلىدىكى بىر نۇتقىدا، ئۇ تۈركىيە خەلقىنى ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

«بۈگۈنكى كۈنگىچە بولغان ئارىلىقتا، ئارمىيىمىزنىڭ قولىغان كەلتۈرگەن غەلبىلىرىگە قاراپ ئۇنى دۆلىتىمىزنى ھەقىقىي قۇتقۇزۇۋالدى دېگىلى بولماس، بۇ غەلبىلەر پەقەت بىزنىڭ كەلگۈسى غەلبىمىز ئۈچۈن ئاساس ياراتتى. بىز ئۆزىمىزنىڭ ھەربىي جەھەتتىكى غەلبىمىز بىلەن ھەرگىز قانائەتلىنىپ قالماستىمىز، ئىلىم - پەن ۋە ئىقتىسادىي جەھەتلەردە يەنە تېخىمۇ نۇرغۇنلىغان يېڭى غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن تەييارلىنىشىمىز كېرەك.»

ئۇ بۇ قارىشىنى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا يەنە بىر قېتىملىق نۇتقىدا مۇنداق بايان قىلدى:

«بىزنىڭ قولغا كەلتۈرگەن غەلبىمىز بىزنى تېخى تەرەققىيات بىلەن مەرىپەتكە باشلىغىنى يوق. بىراق، بىز ئۈچۈن تەرەققىيات ۋە مەرىپەتكە بارىدىغان بىر يولنى ئېچىپ بەردى. بىز ۋە بىزنىڭ كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىزنىڭ زىممىمىزگە ئالغان مەسئۇلىيىتىمىز مانا مۇشۇ يولنى بويلاپ توختىماي قەتئىي ئالغا بېسىشتۇر.»

تۈركىيە مىللەتپەرۋەرلىرىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇلارنىڭ زادى ئۇنتۇلالمايدىغىنى مۇنقەرز بولغان چاررۇسىيە ئىمپېرىيىسى تەۋەلىكىدە تۇرۇۋاتقان ئالاھىزەل 20 مىليونچە كېلىدىغان تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مۇسۇلمانلار بولۇپ، ئۇلار دەل مانا مۇشۇ چاغدا بولۇپ، تاشقى جەھەتتە تىمكى ئارىلىشىۋېلىش بىلەن ئىچكى جەھەتتىكى ئۇرۇشنىڭ بالايىغا يىتپەتلىرى ۋە جىدىن زۇلۇم ۋە جاپا - مۇشەققەتلەرگە ئۇچرىماقتا ئىدى. شۇڭا، يېڭى تۈرك ھاكىمىيىتى ئىچىدىكى بىر بۆلۈك كىشىلەر مانا شۇلار بىلەن بىرلىشىش ھەم ئۇلارنى ئازاد قىلىش

توغرىسىدا بەزى تەكلىپ - تەلەپلەرنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەمما، مۇستاپا كامال قەتئىي قوشۇلمىدى، ئەكسىچە ناھايىتى ئېنىق قىلىپ، ئۆزىنىڭ تۈركىيە ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقانلىقىنى، ھەرگىزمۇ مىللەتنىڭ دائىرىسىدىن چەتنەپ كەتكەن دىنىي ئېتىد-قاد ياكى ئىرقىلار بويىچە بۆلۈنگەن تۇتۇق ھەم كەڭ گەۋدە ئۈچۈن كۈرەش قىلمايدىغانلىقىنى جاكارلىدى. 1921 - يىلى دىكابىرنىڭ 1 - كۈنى، نۇتۇق سۆزلەپ ئۆزىنىڭ بۇ كۆز قارىشىنى مۇنداق بايان قىلدى:

«ئەپەندىلەر! قېرىنداشلىرىمىز ۋە دىنداشلىرىمىز ئارىسىدە-كى ھەربىر كىشىنىڭ كالىسىدا چوقۇمكى بىردىن ئالىي غايە يېتىلىپ چىقىدۇ. ئۇ تامامەن شۇنداق بولۇش ئەركىنلىكىگە ئىگە، ھېچكىممۇ ئۇنىڭغا چات كېرىۋالمايدۇ. ئەمما، تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەجلىسى بىلەن ھۆكۈمىتى قەتئىي، ئاكتىپ ۋە كونكرېت بولغان بىر سىياسەتنى تۈزۈپ چىقتى. بۇ بەلگىلەنگەن چېگرىدا - پاسىللار ئىچىدىكى تۈرك مىللىتىنىڭ ھايات - ماماتلىقى ۋە مۇستەقىللىقى ئۈچۈندۇر... تۈركىيە بۈيۈك مىللەت مەج-لىسى ۋە ھۆكۈمىتى ئۆزى ۋەكىللىك قىلغان مىللەت ئالدىدا شۇنداق قەسەم بېرىدۇكى، ئۇلارنىڭ مۇنداق قىلىشى ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق، بۇ ھەرگىزمۇ ئەمەلگە ئاشمايدىغان قۇرۇق خام خىيال ئەمەس، ئەكسىچە مۇكەممەل بىر رېئاللىقتۇر...»

ئەپەندىلەر! بىز ناھايىتى زور خام خىياللارنىڭ كەينىگە كىرىپ كېتىدىغان، ساختا قىياپەت بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئۆزىمىزنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشلارنىمۇ قىلىمىز دەيدىغان كىشىلەردىن ئەمەسمىز. ئەپەندىلەر، قارىماققا كىشىلەرنىڭ نەزەرىدە بىز ھازىر بۈيۈك، ئەمما ئەمەلگە ئاشمايدىغان قۇرۇق خام خىياللارنى قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنىدىغان ئوخشاشمىز. ئەمەلىيەتتە، بىزنىڭ ئۇنداق ئىشلارنى قىلغىنىمىز يوق. ئەگەر شۇنداق قىلىدىغان بولساق، دۆلىتىمىز ۋە خەلقىمىزنى پۈتۈن دۇنيانىڭ لەندە-

تى بىلەن نەپرەتكە قالدۇرۇپ ئۆزىمىزگە دۈشمەن قىلىپ قويدىمىز. بىز پان ئىسلامىزم ئۈچۈن ئىشلىمىدۇق. بىز ئىلگىرى شۇنىڭ ئۈچۈن ئىشلىدۇق ۋە ئىشلەيمىز دېگەندۇق. لېكىن، بىزنىڭ ئۇنداق قىلغىنىمىز يوق. ئەپسۇسكى، بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز ئۇلار شۇنداق قىلغۇچە بىز ئۇلارنى جايلىۋېتەيلى، دەيدۇ. بىز پان تۇرانىزم ئۈچۈن ئىشلىمىدۇق، بىز ئىشلىيەلەيمىز ۋە كەلگۈسىدە ئىشلەيمىز دېسەك، بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز يەنە ئۇلارنى جايلىۋېتەيلى، دەيدۇ. گەپ مانا مۇشۇ يەردە . . . بىز ئەمەلدە قىلىنغان، قىلساقمۇ ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدىغان تەشەببۇسلارغا بېرىلىپ كېتىپ، دۈشمەنلىرىمىزنى كۆپەيتىپ، ئۈستىمىزدىكى بېسىمنى ئېغىرلاشتۇرۇپ يۈرگەندىن كۆرە، ئۆزىمىزنىڭ تەبىئىي، قانۇنلۇق بولغان ھوقۇقىمىزنى قوغداپ قىلىشىمىزغا قايتقىنىمىز ياخشى، بىز ئۆزىمىزنى ئوبدان بىلىشىمىز كېرەك. ئەپەندىلەر، بىز ياشاشنى، مۇستەقىللىقنى ئارزۇ قىلىدىغان مىللەت، شۇنىڭ ئۈچۈن ۋە پەقەت شۇنىڭ ئۈچۈنلا جېنىمىزنى پىدا قىلىمىز» .

دەرۋەقە، بۇ چاغدا مۇستاپا كامالنىڭ پەرۋىشىدە يېتىلگەن تۈرك مىللىتى دېگەن ئىدىيە تۈركىيىدىكى زىيالىيلار ئارىسىدا تېز تارقىلىشقا باشلىغاچقا، يەنە يېڭى تەۋەككۈلچىلىك ھەم خېرىمىخەتەرلەرنىمۇ بىللە ئېلىپ كەلدى. ئوسمانلىلارنىڭ يۈرىكى ھېسابلانغان بالقانىنىڭ قولىدىن كېتىشى، ئەرەبلەر ئولتۇراقلاشقان كەڭ زېمىنلار، شۇنىڭدەك ئىسلامىيەتنىڭ بۆشۈكى بولغان ئەرەبىيىنىڭ ئوسمانىيلارنىڭ ئىتائىتىدىن باش تارتىپ مۇستەقىل بولۇۋېلىشقا ئۇرۇنۇشلىرى نۇرغۇن كىشىلەرنى قاتتىق ئەپسۇسلاندۇردى. ئاناتولىيىدە ئەرمەنلەر بىلەن گېرېكلەرگە قارشى بىر قانچە قېتىملىق قانلىق جەڭلەر قىلىنغاندىن كېيىن، ئاندىن بۇ جاي تۈركلەرنىڭ زېمىنىغا ئايلاندى، ھەتتا دۆلەتنىڭ پايتەختى بولغان دۇنياۋى شۆھرەتكە ئىگە ئىستانبۇلمۇ ئەمدى شەھەر -

قەلئەلىرى تامامەن سالجۇق تۈركلىرىنىڭ مېمارچىلىق ئۇسلۇبىدىن خى ساقلاپ قالغان تاغلىق شەھەر ئاناتولىيىگە ئورۇن بوشاتتى. ئۇلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ كىچىكرەك بولغان مىللىي دۆلەت قۇرۇش ئىدىيىسى ئېھتىياجىدىن يىراقتا بولۇپ، ئۇلارنى زادى رازى قىلالمايتتى ھەم ئۇلارنىڭ كۆڭلىگىمۇ ياقمايتتى. ئۇلارچە بولغاندا، كۆپ تىللىق ۋە كۆپ مىللەتلىك كونا ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنى تىرىلدۈرۈش ئەمەس، بەلكى ئېگەي دېڭىزىدىن سەددەن چىنىگىچە بولغان كەڭ كەتكەن زېمىندا ياشايدىغان تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان قەبىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر يېڭى تۈرك ئىمپېرىيىسىنى قۇرۇپ چىقىشتىن ئىبارەت بىر غايىۋى تەقدىر بۇ چاغدا نۇسرەت تاپقان «غازى» مۇستاپا كامالنى كۈتۈپ تۇراتتى.

مۇستاپا كامال بۇ غايىۋى تەقدىرگە قىزىقمىدى، ئەكسىچە بۇ پىلان ۋە ئۇرۇنۇشلارنى قەتئىي رەت قىلدى. ئۇ مۇنداق دېدى: «ئوخشىمىغان مىللەتلەرنى ياكى دۆلەتلەرنى بىر تۇغ ئاستىغا يىغىش ياكى ئوخشاشمىغان ئەزالارنى ئوخشاش بىر قائىدە - تۈزۈمگە بويسۇندۇرۇپ، كۈچلۈك بىر دۆلەت قۇرۇپ چىقىش كىشىنى تولىمۇ ھاياجانلاندۇرىدىغان سىياسىي تەكلىپ بولسىمۇ، ئەمما ئاخىرقى ھېسابتا، ئۇ ئادەم ئالداشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. مەسىلەن، باشقىسىنى قويۇپ تۇرۇپ تۈركلەرنى ئالايلى، پۈتكۈل دۇنيادىكى تۈركلەرنى يىغىپ بىر ئايرىم دۆلەت قىلىپ قۇرۇپ چىقىش ھەرگىزمۇ مۇمكىن بولمايدىغان ئىش، بۇ ئىلگىرىكى ئەسىرلەر قالدۇرۇپ كەتكەن پاكىت، تالاي ئەسىرلەردىن بۇيانقى ئىنسانىيەتنىڭ قايغۇ - ئەلەملىرى ۋە قان تۆكۈلۈشلەرنىڭ مەھسۇلى، پان ئىسلامىزم ۋە پان تۇرانىزم تارىخىدا ئۇلارنىڭ سىياسىي سىتېننىڭ غەلبە قىلغانلىقى ۋە ياكى بىرەر ئەمەلىي تەشەببۇسلىدىن بولمىغانلىقى ھەققىدە مىسال يوق. تارىخ ئىنسانلارنىڭ ئىرق پەرقىگە قارىماستىن، پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ دۇنياۋى ئىمى.

پېرېسسنى قۇرۇش چۈشنى كۆرگۈچىلەرنىڭ قانداق ئاقىۋەتكە قالدىغانلىقى ھەققىدە خاتىرىلەر قالدۇرغان . . . خەلقلەرگە ئۆزلىرىنىڭ ئاچچىق سەزگۈزەشتىلىرىنى ئۇنتۇلدۇرۇپ ۋە شەخسسى ئارزۇ - ئىستەكلىرىدىن ۋاز كەچتۈرۈپ، باراۋەرلىك ئاساسىدا بىرلىككە كەلگەن ئىنسانپەرۋەر ھۆكۈمەت قۇرۇشنى مەقسەت قىلغان بۇنداق خىيال ھەرگىز ئەمەلگە ئاشمايدۇ.

بىزنىڭ پىكرىمىزچە، سىياسەتنىڭ ئەڭ ئاقىدىغان شەكلى دۆلەتتۇر. دۇنيانىڭ ھازىرقى كېتىپ بېرىۋاتقان ئەھۋالى، شۇنداقلا كۆپ ئەسىرلەردىن بېرى قېپقالغان رېئاللىق ھەم تەجرىبە - ساۋاقلاردىن قارىغاندا، خىيالغا بېرىلىپ كېتىشتىن ئارتۇق خاتا - لىق يوق، مانا بۇ تارىخنىڭ بىزگە ئېيتىپ بەرگىنى. بىز چوقۇم ئىلىم - پەن، ئەقىل ۋە لوگىكىغا ئەگىشىپ مېخىشىمىز كېرەك. »

مۇستاپا كامال تۈركلەرنىڭ ئانا ۋەتىنى بولغان ئاناتولىيىدە ئۇلارنىڭ قىلىدىغان ئىشنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك ۋە جاپالىق خىزمەتلەر ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتتى. ئۇ دۆلەتلەرنىڭ مۇستەقىللىقى، خەلقئارا مۇناسىۋەت، خەلقئارا دوستلۇق ھەم تىنچلىققا ھەممىدىن كۆپ ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇ «ھەرقايسى ئەللەر خەلقىلىرى ئوتتۇرىسىدا تىنچلىق، ئوچۇق - يورۇقلۇق، مېھرىبانلىق بىلەن بىللە ياشاش روھى بولمىسا، ئۇنداقتا ھېچقانداق بىر خەلق تىنچلىققا ئېرىشەلمەيدۇ. ئۇ ھەرقانچە كۈچىگەن بىلەنمۇ بىكار» دەپ قارايتتى. شۇڭا، ئۇ تۈرك خەلقىدىن ئۆزلىرىنىڭ ۋەتىنىنى سۆيۈشنى، ئويىپىكىتىپ ۋە قانۇندا بېكىتىلگەن، تولۇق ئىگىلىك ھوقۇقىغا ئىگە تۈرك ۋەتىنىدىكى جۇمھۇرىيەتكە سادىق بولۇشنى، چىك - چېگرالىرى ئېنىق بولمىغان، يەنە كېلىپ ھەرخىل تەبىرىلەر بېرىلىۋاتقان تۇتۇق گەۋدىگە ئەقىدە قىلماسلىقىنى تەلەپ قىلدى.

«ۋەتەن» دېگەن ئىسىم يېقىنقى زامان تۈرك تارىخىدا بىر

قانچە دەۋرلەرنى باشتىن كەچۈردى. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا -
رىدىكى جەۋدەت پاشانىڭ قەيتلىرىگە كۆرە، ئۇنى ھەر بىر تۈرك
جەڭچىسى ئۆزى تۇرۇۋاتقان يېزا بىلەن كەنتنىڭ دائىرىسىدىن
ھالقىپ كەتمىگەن ھالدا چۈشەنگەندى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا
كەلگەندە، نامىق كامال ئۇنى پۈتكۈل ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى
نۇقتىسىدىن ئىزاھلىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، ۋەتەن يەنە ئەرەب
ئەللىرىدىكى ھەرقايسى مۇقەددەس شەھەرلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالا-
تتى. 1911 - يىلىغا كەلگەندە، پان تۈركىزم نەزەرىيىچىسى
زىياكۆك ئالپ ۋەتىنىمىز تۈركىيىلا ئەمەس، تۈركىستانمۇ ئە-
مەس، بەلكى كەڭ كەتكەن تۇراندۇر، دەپ تەبىر بەرگەندى.
1917 - يىلى ئاۋغۇستتا، سادرازام مۇھەممەد سەئىد خەلىم پاشا
«شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمى يېتىپ بارغان جايلارنىڭ ھەممىسى مۇ-
سۇلمانلارنىڭ ۋەتىنىدۇر» دېدى.

مانا مۇشۇنداق رەڭگارەڭ ۋە خىلمۇخىل ئەنئەنىۋى ئىدىيىۋى
ئارقا كۆرۈنۈشلەرگە قارىتا مۇستاپا كامال تۈركلەرنىڭ بىر مىل-
لىيى ۋەتىنى ھەققىدىكى غۇلغۇلىلارنى رېئاللىققا ئايلاندۇرۇپ،
ئاناتولىيىدىكى تۈرك ۋەتىنى دېگەن بىر يېڭى ئۇقۇمنى ۋەتەن
ھەققىدە غۇلغۇلا ۋە مۇنازىرە قىلىۋاتقان جامائەتنىڭ ئالدىغا قوي-
دى. ئۇنىڭ مەقسىتى تۈرك خەلقىنى كونا ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىد-
ىگە بولغان ئەڭ ئاخىرقى مېھىر - مۇھەببىتىدىن ئۈمىد ئۈزدۈ-
رۈپ، ھەرخىل سىياسىي مەسلەكلەرنىڭ تەشەببۇس ۋە چاقىرىق-
لىرى تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان ئىدىئولوگىيە ساھەسىدىكى چى-
چىلاڭغۇلۇقلارنى تۈگىتىش ۋە ئۇلارنىڭ قەدىمكى زېمىنىغا بول-
غان يېڭى مۇھەببىتىنى ئۇرغۇتۇش ئىدى.

ئۇزاق ئەسىرلەر داۋام قىلغان ئىمپېرىيە ئەنئەنىسى بىلەن
ئىسلام ئەنئەنىسىنىڭ قوش بېسىمى ئاستىدىكى مەجۇسىيلەر بىل-
ەن بىدئەتكە قارشى كۈرەشتە يېڭىدىن بىخلىنىۋاتقان تۈرك رو-
ھى تۇنجۇقۇپ كېتىش گىردابىغا بېرىپ قالدى. 19 - ئەسىرنىڭ

ئوتتۇرىلىرى، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ خېلى كېيىنكى بىر ۋاقىتلارغىمۇ چە بولغان زامانلاردا ئوسمانلىلارنىڭ ھۆججەتلىرىدىن «تۈرك» دېگەن گەپنى ئىزدەپ تاپقىلى بولمايتتى. شۇ ئەسىرنىڭ ئوتتۇردىلىرىغا كەلگەندە، «ئىتتىپاقىيە ئوسمانى» پارتىيىسىدىكىلەر ياۋروپالىقلارنىڭ تۈرتكىسىدە ئۆزلىرىنىڭ دۆلىتىگە نام بەرمەكچى بولۇشتى. ئەمما، بۇنىڭغا مۇناسىپ كېلىدىغان بىرەر ئىسىم تاپالماي، ئاخىرى «تۈركىستان» دەپ ئاتىدى. كېيىنچە بۇ ئىسىمنىڭ خېلى بۇرۇنلا ئوتتۇرا ئاسىيانى كۆرسىتىدىغانلىقى مەلۇم بولغاندىن كېيىن داۋاملىق ئاتاشتىن قالدى. «ئىتتىپاقىيە ۋە تەرەككى» پارتىيىسى دەۋرىگە كەلگەندە، ياۋروپالىقلارنىڭ ئىسىم ياساش ئادىتى بويىچە «تۈركىيە» دېگەن نام ئىجاد قىلىنىپ ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلىشقا باشلىدى.

1908 - يىلىدىن كېيىن، مەدەنىيەتنى جەددى (يېڭى مەدەنىيەت) ھەرىكىتىنىڭ ئۇلغىيىپ بېرىشىغا ئەگىشىپ، يېڭى بىر ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ تۈركلەشتۈرۈش غايىسى كۈچلۈك ئىجتىمائىي ئاساسقا ئىگە بىر ئادەتنى يېتىلدۈردى. مۇستاپا كامال ئەمدى كىشىلەرگە «تۈركىيە تۈركلەرنىڭ ۋەتەندۇر» دېگەن بىر يېڭى ئىدىيىنى بەخشەندە قىلدى. بۇ بەكمۇ يېڭى ئىدىيە بولۇپ، تۈرك تىلى ئىچىدىن ھەتتا ئۇنىڭ تەڭداش مەنىسىنى ئىزدەپ تېپىشمۇ تەسكە چۈشتى. ياش شائىر مۇھەممەد ئەمىن بۇ يېڭى دۆلەتكە «تۈرك ئېلى» (Turk eli) دەپ ئات قويۇش تەكلىپىنى بەردى. ئەمما، «ئىتتىپاقىيە ۋە تەرەككى» زامانىسىدا «تۈركىيە» دېگەن ئىسىمنىڭ ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلغانلىقى نەزەرگە ئېلىنىپ، 1923 - يىلىدىن باشلاپ «تۈركىيە» دېگەن بۇ ئىسىم رەسمىي ھالدا مۇستاپا كامال قۇرغان بۇ دۆلەتنىڭ نامىغا ئايلاندى.

ئىنقلابىي ھەرىكەتنىڭ دەسلەپىدىلا، مۇستاپا كامالدا ئۆزگە چە بىر خىل جەمئىيەت ۋە ئىقتىساد چۈشەنچىسى پەيدا بولدى. ئۇ 1921 - يىلى دېكابىرنىڭ 1 - كۈنى، ئەنقەرەدە نۇتۇق سۆزلەپ

مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

«ناۋادا بىز ئۆزىمىزنىڭ ھۆكۈمىتىگە چوقۇم جەمئىيەتتەشۈ-
ناسلىق قائىدىسى بويىچە بىر تەبىر - تەرىپ بېرىمىز دەيدىكەن-
مىز، ئۇنداقتا ئۇ (خەلق ھۆكۈمىتى) دېيىلسۇن. بىز ھەممىمىز
ئەمگەكچى خەلق، يوقسۇل خەلق، كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى ئۆز-
لىرىنىڭ ھاياتى ۋە مۇستەقىللىقى ئۈچۈن ئەمگەك قىلىدۇ. بىز
ئۆزىمىزنىڭ قانداق ئادەملەر ئىكەنلىكىمىزنى بىلىشىمىز كې-
رەك. بىز خەلق، ئەمگەك ۋە ئەمگەك ئارقىلىقلا جېنىمىزنى
باقىدىغان ۋە ئۇنىڭغا كاپالەتلىك قىلىدىغان خەلقىمىز. ھەممىمىز-
نىڭ ئۆز مەنپەئىتىمىزنى قوغداش بۇرچىمىز ۋە ھوقۇقىمىز بار،
ئەمما بىز ئەمگەك ئارقىلىقلا بۇ ھوقۇققا ئېرىشەلەيمىز، ياستۇق-
نى ئېگىز قىرلاپ يېتىپ ئەمگەك قىلماي تۇرۇپلا ياشايمىز دېگۈ-
چىلەر بىزنىڭ بۇ جەمئىيىتىمىز بىلەن كېلىشەلمەيدۇ، بىزنىڭ
بۇ جەمئىيىتىمىز ئۇلارنىڭ شۇنداق قىلىشىغىمۇ ھەم يول قويماي-
دۇ. خەلقچىللىق بىر ئىجتىمائىي پىرىنسىپ، ئۇ ئىجتىمائىي
تەرتىپنى خىزمەت ۋە قانۇنلار ئاساسىدا ئورنىتىپ چىقىشنى مەق-
سەت قىلىدۇ. ئەپەندىلەر، بىز مۇنداق بىر پىرىنسىپقا ئەمەل
قىلغۇچىلارمىز، بىز دەۋانتقان بۇ پىرىنسىپ بىزنى ئەنە شۇنداق
ھوقۇققا ئىگە قىلالايدىغان بولۇشى، مۇستەقىللىقىمىزنى كاپالەت-
لەندۈرۈشى، دۆلىتىمىزنى تارمار قىلىۋېتىشكە ئۇرۇندىغان جا-
ھانگىرلارغا، بىزنى ئۆزىگە قوشۇۋېلىشنى دائىم ئويلايدىغان كاپىد-
تالىزمغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ئومۇمىي خەلق ئۇرۇشى قىلالد-
شى كېرەك . . . مانا بۇلار بىزنىڭ ھۆكۈمىتىمىزنىڭ مەۋجۇت
بولۇپ تۇرۇشىنىڭ ئاساسى، شۇنداقلا جەمئىيەتتەشۈناسلىقىمىزغۇ
روشن بىر ئاساسى . . . ئەمما، بىز دېموكراتىيىگە ئوخشىماي-
مىز، سوتسىيالىزمغۇمۇ ئوخشىمايمىز، ھېچنېمىگە ئوخشىماي-
مىز، ئۇنداقتا قانداق قىلغۇلۇق؟ ئەپەندىلەر، بىز ئۆزىمىزنى
باشقىلارغا تەقىلدى قىلىش ئارقىلىق پەخىرلىنىپ يۈرمەيمىز،

چۈنكى بىزنىڭ ئوخشايدىغىنىمىز دەل ئۆزىمىزدۇر. »
 مۇستاپا كامالنىڭ خەلقچىللىق مەسلىكى ھەرگىز قۇرۇق
 گەپ ئەمەس ئىدى. كېيىن بۇ جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ
 پروگراممىسىغا ھەم تۈركىيە «ئانا ياسا» (ئاساسىي قانۇن) سىغا
 كىرگۈزۈلدى. خەلقچىللىق جامائەتكە ئايدىڭ بولغان سىياسىي ۋە
 مەدەنىيەت ئۇقۇمىدىن باشقا، يەنە مەلۇم دەرىجىدىكى ئىقتىساد
 ۋە كەڭ دائىرىدىكى ئىجتىمائىي ئاڭ ئۇقۇملىرىغىمۇ ئىگە ئىدى،
 شۇڭا جۇمھۇرىيەت ھۆكۈمىتىنىڭ بىر قانچە تۈرلۈك تەدبىرلىرىدە
 ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى.

1923 - يىلى فېۋرالنىڭ 17 - كۈنى، ئىزمىردا چاقىرىل-
 غان ئىقتىسادىي خىزمەت قۇرۇلتىيىنىڭ ئېچىلىش نۇقتىدا،
 مۇستاپا كامال ئىقتىسادنى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ
 ئۇسۇل - چارىلىرىنى تېز تېپىپ چىقىپ، نەچچە ئەسىرلەردىن
 بۇيان ئېتىبارسىز قارىلىپ كەلگەن خەلق ئىگىلىكىنىڭ جاراھەت-
 لىرىنى دەرھال داۋالاشنىڭ نۆۋەتتىكى مۇھىم ۋەزىپە ئىكەنلىكى-
 نى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ مۇنداق دېدى:

«خەلق كېسەل بولۇپ قالسا، چوقۇم بالايىئاپەتكە دۇچار
 بولىدۇ. قۇتقۇزۇش ئۈچۈن جەمئىيەتنىڭ كېسىلىگە دىئاگنوز
 قويۇش، داۋالاش كېرەك، داۋالاش ئىلمىي ۋە تېخنىكىلىق ئا-
 ساستا بولسا تېز ساقىيدۇ. . . . خەلقنى تەرەققىياتقا ئېرىشتۈر-
 دىغان، يۈكسەلدۈرىدىغان ۋە قۇدرەت تاپتۇرىدىغان ئامىللار بار،
 بۇ ئامىللار ئەقلىي ۋە ئىجتىمائىي كۈچلەردىن تەشكىل
 تاپىدۇ. . . . دۆلەتنى ۋە خەلقنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئاتلانغانلا-
 ر چوقۇم ياخشى نىيەتلىك، مېھرىبانلىق ۋە پىداكارلىق روھىغا
 ئىگە بولۇشى كېرەك. جەمئىيەتتىكى كېسەللەرنى بايقاشتا، داۋا-
 لاشتا، شۇنداقلا قانۇن - تۈزۈملەرنى ئورنىتىپ قانات يايدۇرۇشتا
 يالغۇز بۇ ئالاھىدىلىكلەرنىڭ بولۇشى بىلەن ئىش پۈتمەي-
 دۇ . . . »

«ئەپەندىلەر، خەلقنىڭ مەسئۇلىيەتچان سىياسىي مەسئۇلىرى ئا-
رىسىدا شەخسىي غايە، جەڭگى - جېدەل ئەۋج ئېلىپ، خەلقپەر-
ۋەرلىك بىلەن ۋەتەنپەرۋەرلىك مەسئۇلىيەتنى تەلپ قىلىدىغان
پەزىلەتنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتسە، ئۇ ھالدا دېيىلىۋاتقان دۆلەت
پارچىلىنىپ گۇمران بولۇشتىن ساقلىنالمىدۇ. سىلەر ھەممىڭلا-
ر خەلقىمىزنىڭ ھەقىقىي ۋەكىللىرىسىلەر، سىلەرنىڭ بۇ خىل
نامۇۋاپىق بولغان پائالىيەتلەردىن ئۆزۈڭلارنى دائىم نېرى تۇتۇپ
تۇرغىنىڭلاردا ھېچقانداق گۇمان يوق. سىلەرنىڭ يۇقىرى دەرد-
جىلىك تەشكىلاتلىرىڭلاردىكى قېرىنداشلىق، ئىتتىپاقلىق، مېھ-
رىبانلىق ھەم ۋەتەنپەرۋەرلىك روھى تەبىئىي ھالدا پۈتكۈل خەلققە
تارقايدۇ، ئۇلار دائىم بۇخىل پەزىلەتلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ
تۇرىدۇ.»

«يولداشلار، سىلەر مىللىتىمىزنى ھەقىقىي تەشكىل ئەتكۈ-
چى خەلق ئاممىسىنىڭ ھەرقايسى تەبىقە، قاتلاملىرىدىن كەلدىڭ-
لار، يەنە كېلىپ ئۇلارنىڭ سايلاپ كۆرسىتىپ بېرىشىدىن ئۆت-
تۇڭلار، شۇڭا دۆلىتىمىز ۋە خەلقىمىزنىڭ ئېھتىياجى، غايىسى
ۋە قىيىنچىلىقىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ياخشى بىلىسى-
لەر، ئۇلار بىلەن بىۋاسىتە ئۇچرىشالايسىلەر، سۆزلىشەلەيسى-
لەر، سىلەرنىڭ دېگىنىڭلارنى، تۈزگەن تەدبىرىڭلارنى بىۋاسىتە
خەلقنىڭ ئاغزىدىن چىققان دەسەكمۇ بولىدۇ. . . . خەلقنىڭ ئىدا-
سى خۇدانىڭ ساداسىدۇر.»

مۇستاپا كامال ئۆتمۈشتىكى بۈيۈك ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىد-
نىڭ قۇدرەتلىك ھەربىي كۈچىگە تايىنىپ تالاي قانلىق ئۇرۇشلار-
نى قىلىپ، ئاخىرىدا جىمجىتلا پەسكارغا چۈشۈپ قالغانلىقى
ھەققىدە ناھايىتى ئوبرازلىق توختىلىپ مۇنداق دېدى:

«دوستلار، قىلىچ بىلەن شەھەر ئالغۇچى ئىستېلاچىلار چو-
قۇم ساپان بىلەن يەر ئاغدۇرغۇچى دېھقانلارغا يېڭىلىدۇ، ھەتتا
ئۇلارغا ئاخىر ئورۇن بىكارلايدۇ، بۇ ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىدە

بولغان ئىش، قىلچىنىڭ دەستىسىنى تۇتقان بىلەك ھامان تالىدۇ، قىلچ غىلاپقا كىرىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن داتلىشىدۇ، ئاخىرىدا كاردىن چىقىدۇ. ئەمما، ساپان تۇتقان بىلەك تۇتقانسېرى چىقىدۇ، كېيىن يەرنىڭ خوجايىنىغا ئايلىنىدۇ، ئاخىرىدا ھەممىگە ئىگە بولىدۇ . . . »

مۇستاپا كامال دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقى بىلەن ئىقتىسادىي جەھەتتىكى مۇستەقىللىق بىرلىشىپ ئاندىن ھەقىقىي مۇستەقىللىقنىڭ مەركىزىي پرىنسىپلىرىنى تەشكىل قىلىدۇ، دەپ قارايتتى. ئۇنىڭچە بولغاندا، ئىقتىسادىي مۇستەقىللىقنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتىكى بىردىنبىر يول ئىگىلىكنى راۋاجلاندۇرۇش بولۇپ، خۇسۇسىي ئىگىلىكنى راۋاجلاندۇرۇشنىڭ ئاساسى ئەمگەك ۋە پەقەت ئەمگەك ئىدى. ئۇ بۇ ھەقتە مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

«ئىنسان ئەقىللىق، ئىجادكارلىق ۋە غايىلىك (ئىرادىلىك) بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزىدىكى پايدىلىق ئەۋزەل شارائىتلارنىڭ ھەممىسىدىن تەڭ پايدىلىنالايدۇ. بۇ ئەمگەكنىڭ ئەخلاققا ياتىدۇ. خان خاراكتېرىنى ھەم ئۇنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ بىر خىل ھوقۇق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. جاپا تارتماي تۇرۇپ، كىشىلەرنىڭ ئەقلىي جەھەتتىن يېتىلىشى ياكى يۈكسەك مەنىۋى تەرەققىيات دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈشى مۇمكىن ئەمەس. ھورۇنلۇق بارلىق بالايىنئاپەتلەرنىڭ ئاتىسى، ئەمگەك يۈك ئەمەس، ئەمگەك قىلىش ھەددىدىن زىيادە جاپالىق ئىش ئەمەس. لېكىن، تاللانغان بىر خىل كەسپ بىلەن شۇ كەسپنى تاللىغان كىشىنىڭ ئىقتىدارى ھەم قىزىقىشىدا چوقۇم بىردەكلىك بولۇشى لازىم. ئادەم ئۆزىنىڭ خىزمەت ياكى سودىسىنىڭ راۋاجلىنىشى بىلەن خۇشال بولىدۇ. دېھقانلارنىڭ مول ھوسۇلىدىن، بىناكارلىق ئۈستىلىرىدىن ئۆزلىرىنىڭ سالغان ئۆي - ئىمارەتلىرىدىن، ھەيكەللىرىدىن، ئۆزى ياسىغان ھەيكەللىرىدىن، ئالىملارنىڭ بايقاشلىرىدىن، ئارتىسلارنىڭ ئۆز ئىجادىيەتلىرىدىن سۆيۈنۈشلىرىمۇ دەل

يۇقىرىقى ھەقىقەتكە ياتىدۇ. بۇ خىل خۇشاللىق ياكى مەمنۇنىيەت ئۇلارغا بارلىق ھارغىنلىقلىرىنى ئۇنتۇلدۇرىدۇ. تارتقان جاپا - مۇشەققەتلەرمۇ كۆرۈنمەي قالىدۇ. ئارتىسلار ياكى مۇتەپپەككۇرلارنىڭ قاتتىق ھېرىش - چارچاشلىرىنىمۇ ئۇنتۇلدۇ. رۇۋېتىدۇ. »

«ئەمگەك بىر خىل ئىجتىمائىي مەجبۇرىيەت، كىشىلەر ئۆز ئىشىنى قىلىدۇ، لېكىن جەمئىيەت بولغاچقىلا، ئۇلار ئۆزلىرىدىن ئىشلىرىنى بىر خىل پايدىلىق ھەم قىممەتكە ئىگە نەرسىگە ئايلاندۇرىدۇ. شۇڭا، شەخسنىڭ ئۆز خىزمىتى بىلەن مەڭگۈلۈك باغلىنىشى بولىدۇ. ئەگەر قىلىنغان ئىش ھېچكىمگە پايدىلىق بولمىسا، چىقىرىلغان كۈچ زايە بولىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئىيتقاندا، چوقۇم جەمئىيەتكە پايدىلىق بولغان ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىش لازىم. ئەمگەك بىر خىل ئىجتىمائىي مەجبۇرىيەت، خىزمەت بولسا بىر خىل مەنىۋى مەسئۇلىيەت، ھەتتا كىرىمى ناھايىتى يۇقىرى بولغان باي كىشىلەرمۇ يۇقىرىقى مەسئۇلىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئالىدۇ. شەخسنىڭ بايلىقلىرى چوقۇم دۆلەت بايلىقىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن ياردەم قىلىشقا ئىشلىتىلىشى كېرەك. بىر باي كىشى بەلكىم جىسمانىي ئەمگەكتىن خالى بولغان بولۇشى مۇمكىن، ئۇ شۇنداقتىمۇ يەنە چوقۇم ئۆز ئەقىل - پاراسىتىنى تېخىمۇ جارى قىلدۇرىدىغان بىرەر كەسىپنى تاللىشى كېرەك.»

«پۈتۈن دۇنيادىكى بارلىق ئىشلارغا، مەدەنىيەتكە، ھاياتلىققا ۋە غەلىبىگە بولغان ئەڭ توغرا يېتەكچى نەرسە ئىلىم - پەن بىلەن تېخنىكىدۇر. ئۆز ھاياتىمىزدا دائىم ئىلىم - پەن بىلەن تېخنىكىنىڭ راۋاجى ھەم تەرەققىياتىغا يېتىشىپ مېڭىش بەكمۇ زۆرۈر. بىز چوقۇم دۇنيانىڭ ھەر كۈنلۈك تەرەققىياتىغا ماسلىشىپ مېڭىشىمىز لازىم.»

مۇستاپا كامالچە بولغاندا، مىللىي ئىگىلىك ھوقۇقى چوقۇم ئىقتىسادىي ئىگىلىك ھوقۇقىنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلۇشى كېرەك

ئىدى. ئىقتىسادىي ئىگىلىك ھوقۇقى بولمىسا، سىياسىي ۋە ھەربىي جەھەتتىكى غەلبىنىڭ قانچە زور بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ھەممىسى قۇرۇق نەرسىگە ئايلىناتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، يەنە ئەگەر ئىقتىسادىي تىرىشچانلىق بولمىسا، ئەڭ بۈيۈك ۋە مۇقەددەس ھېسابلانغان خەلق ئىگىلىكىنىڭ نىشانىمۇ ئېقى قەغەز، قارىسى سىياھ بولۇپ قالاتتى، بۇلارنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن زور ئىقتىسادىي ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش — يىزا ئىگىلىكىنى ماشىنىلاشتۇرۇش، سانائەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە قاتناش ئەسلىھەلىرىنى ياخشىلاش لازىم ئىدى. شۇڭا ئۇ، بىر قېتىملىق نۇتقىدا مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

«دۆلەت چوقۇم پۇقرالارنىڭ تەربىيىلىنىشى ۋە سالامەتلىكىگە كۆڭۈل بۆلۈشى لازىم. قانۇن - تۈزۈم ۋە دۆلەت مۇداپىئەسىدىكى كۈچەيتىش مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن، دۆلەت چوقۇم زور قىزغىنلىق بىلەن تاشيول، تۆمۈريول، پوچتا - تېلېگراف، تېلېفون مۇلازىمىتى، ئۇلاخ ۋە باشقا ھەرخىل قاتناش - ترانسپورتىنى كۆپەيتىشى ۋە راۋاجلاندۇرۇشى لازىم. بۇ خۇددى دۆلەتنىڭ بايلىققا كۆڭۈل بۆلگىنىگە ئوخشايدۇ. دۆلەتنى باشقۇرۇش ۋە مۇداپىئە قىلىش نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، يۇقىرىقى مىساللار توپ - زەمبىرەك ياكى مىلتىقلاردىن مۇھىم تۇرىدۇ، ئەمەلىيەتتە ھەرقانداق قورالدىن مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ...»

«شەخسىي مەنپەئەت دائىم ئومۇمنىڭ مەنپەئىتى بىلەن زىددىيەتلىشىپ قالىدۇ. ئومۇمەن ئېيتقاندا، شەخسىي مەنپەئەت رىقابەتنى ئاساس قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە، بۇخىل رىقابەت ئىقتىسادىي تەرتىپنى قۇرۇپ چىقىشقا يېتەرلىك بولمايدۇ. ئاشۇنداق بولىدۇ دېگۈچىلەر پەقەت ئۆز - ئۆزىنى خام خىيال بىلەن ئالدىغۇچىلار - دۇر.»

«بىز دۆلىتىمىزنى تۆمۈريول ۋە تاشيوللىرى تورلاشقان بىر ئەلگە ئايلاندۇرۇشىمىز كېرەك... چۈنكى، غەربلىكلەر ۋە

دۇنيانىڭ ھەممە جايلىرى ئاپتوموبىل بىلەن پويىز ئىشلىتىۋاتقان چاغدا، بىز ئۆزىمىزنىڭ ئېشەك ھارۋىسى ۋە كالا ھارۋىلىرىمىزنى ھەيدەپ چىقىپ، ئۇلار بىلەن بەسلىشىشىمىز مۇمكىن ئەمەس. »

يېڭى ئىقتىسادىي سىياسەتنىڭ تۇنجى شەپىسى 1930 - يىلى ئىسمەد پاشانىڭ سېۋاستا سۆزلىگەن بىر قېتىملىق نۇقىدىن كەلدى. بۇ چاغدا ئىسمەد پاشا دۆلەت خىزمىتىنىڭ مۇھىم نۇقتىسىدىكى كۆپىنچىرەك ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرگە قارىتىشنىڭ زۆرۈر-لۈكىنى تەكىتلىدى. 1931 - يىلى مۇستاپا كامال مەشھۇر خىتابنامىسىنى ئېلان قىلىپ، «ئاساسلىق ۋە ئۆزگەرتكىلى بولمايدىغان پرىنسىپلار» نى بەلگىلىدى. بۇ پرىنسىپلار شۇ يىلى ئېچىلغان جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ قۇرۇلتىيىدا ماقۇللىنىپ، كېيىن ئاساسىي قانۇنغا رەسمىي كىرگۈزۈلدى. «خىتابنامە» نىڭ بىرىنچى ماددىسىدا، «جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسى جۇمھۇرىيەتچىل، مىللەتچىل، خەلقچىل، دۆلەتچىل، لايىقچىل ۋە ئىنقىلابچىل پارتىيىدۇر» دەپ بېكىتىلدى ۋە ئارقىدىنلا جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ نىزامنامىسى بىلەن پارتىيە گېربى ماقۇللاندى. گېرب ئالتە بۇرجەكلىك بولۇپ، ھەربىر بۇرجەك بىردىن مەسلەك - شوئارغا سىمۋول قىلىندى. ئالتە بۇرجەكنىڭ بىرىنچى بۇرجەكى جۇمھۇرىيەتكە ۋەكىللىك قىلدى. بۇ ئۇنىڭ تۈركىيىگە مۇۋاپىق كېلىدىغان بىردىنبىر ھاكىمىيەت شەكلى ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى. ئىككىنچى بۇرجەكى مىللەتپەرۋەرلىككە ۋەكىللىك قىلدى. بۇ تۈركىيىنىڭ مىللىي مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە مىللىي ئورنىنى كۆتۈرۈش جەريانىدىكى غەيرىتىنى ئىپادىلەپ، مۇستاپا كامالنىڭ تولۇق مۇستەقىللىق غايىسىنىڭ دۇنيادىكى بارلىق ئاسارەتتە قالغان مىللەتلەر-نىڭ ئازادلىق ئۇرۇشىغا ئۆرنەك بولارلىق رولىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى. ئۈچىنچى بۇرجەكى خەلقچىللىققا ۋەكىللىك قىلدى. ئۇ

خەلقنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى قوغداپ، مىللەتنىڭ ھاياتى ۋە مۇستەقىللىقىنى بوغماقچى بولغان جاھانگىرلار ۋە كاپىتالىستلار بىلەن كۈرەش قىلىشنى، خەلقنىڭ ئۇزۇندىن بېرى تارتىۋاتقان كەمبەغەلچىلىكنىڭ سەۋەبلىرىنى يېڭى ۋاسىتە ۋە يېڭى تەشكىلاتلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن يوقىتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا باياشات ۋە بەخت - سائادەتلىك تۇرمۇش ئورنىتىشنى ئەڭ ئاساسىي نىشان قىلغانلىقىدىن دېرەك بېرىپ تۇراتتى. تۆتىنچى بۇرچىكى دۆلەت - چېلىككە ۋەكىللىك قىلدى. ئۇ دۆلەتنىڭ ياردىمى، مەدەت بېرىشى ۋە نازارىتى ئاستىدا مىللىي سانائەتنى بەرپا قىلىش مۇددىئەسىنى كۆرسىتىپ تۇراتتى. بەشىنچى بۇرچىكى لايىقچىلىققا ۋەكىللىك قىلدى. ئۇدىن بىلەن ھاكىمىيەت ئايرىۋېتىلگەن ئەنئەنىۋى ئادەت ئاساسىدىكى ئومۇمىي دۆلەت پرىنسىپىنى كۆرسىتىپ تۇراتتى. ئەڭ ئاخىرقى بۇرچىكى ئىنقىلابقا سىمۋول قىلىنغان بولۇپ، ئۇ مۇستاپا كامالنىڭ ئىنقىلابىي ئىدىيىسىگە بولغان ساداقەتمەنلىك بىلەن زامانىۋىلىشىش يولىدا ئېلىپ بارغان بىر يۈرۈش ئىسلاھاتلىرىنىڭ مېۋىلىرىنى قوغداشنى نامايان قىلىپ تۇراتتى.

مۇستاپا كامال بەرپا ئەتكەن بۇ دۆلەتنىڭ يىلتىزىدا ياتقان بۇ ئالتە پرىنسىپ بىر - بىرىدىن ئايرىلسا بولمايدىغان مۇقەددەس ئەقىدە بولۇپ، ئۇنىڭ ھەر بىر بۆلەكلىرى مۇستاپا كامالنىڭ ئۇنۋېرسال ھايات قارىشىنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى ئىدى. بۇ پرىنسىپلار ئىچىدىكى تۆتىنچى پرىنسىپ — دۆلەتچىلىكنىڭ^① تەبىرىگە قارىتا «خىتابنامە» نىڭ 3 - ماددىسىدا مۇنداق چۈشەنچە بېرىلدى:

① دۆلەتچىلىك — 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا گېرمانىيىدە مەيدانغا كەلگەن مەسلەك. ئۇ ناتىئونالىزم دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق ۋەكىللىرى لاسسال، لوبىتوس، ۋاگناتانارلىق لار بولۇپ، ئۇلار دۆلەت «ھەممە ئۈچۈن مەۋجۇت» بولۇپ تۇرىدىغان «مىللىي ئورتاق گەۋدە»، ئۇنىڭ مۇقەددەس ۋەزىپىسى «ئىنسانلارنىڭ ھۆرلۈكىگە قاراپ تەرەققىي قىلىشنى ئىشقا ئاشۇرۇش» تۇر « دەپ قارايدۇ.

«بارلىق ئىمكانىيەتلەردىن پايدىلىنىپ خۇسۇسىيلار كەسپى ۋە ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرىنى نەزەردە تۇتۇش بىزنىڭ ئاساسىي تەشەببۇسىمىزدۇر، دۆلەتنىڭ مىللەتكە ئالاقىدار بولغان ئادەتتە-كى ۋە زور ئىشلارغا، بولۇپمۇ مۇناسىۋەتلىك ئىقتىسادىي مەسىدە-لىلەرگە كۆڭۈل بۆلۈشىگە ھەيدەكچىلىك قىلىپ، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئىمكانقەدەر دۆلەت ۋە مىللەتنى گۈللەندۈرۈش بىزنىڭ تۈپ سىياسىتىمىزنىڭ بىرىدۇر.»

مۇستاپا كامال يېڭى تۈركىيىنىڭ ئىقتىسادىي ئۆلىنى دۆلەت-چىلىك بىلەن قوغداش تەرەپدارى ئىدى. شۇڭا، ئۇ «دۆلەت پرىنسىپ جەھەتتىن شەخسنىڭ ئورنىنى ئالماسلىقى، بەلكى شۇ شەخسنىڭ ياردەمگە ئېرىشىشى ئۈچۈن كېرەكلىك بولغان ئومۇمىي شارائىتلارنى ياخشىلىشى لازىم. خۇسۇسىيلارنىڭ تىرىشىشى ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ مۇھىم بىر قورالى، ھۆكۈمەت شەخس-لەرنى ئۆزلىرىنىڭ يولىغا قويۇپ بېرىشى، ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي ئىرىكىنىڭگە چات كېرىۋالدىغان توزاقلارنى قۇرماسلىقى كېرەك. بۇ دېموكراتىيىنىڭمۇ مۇھىم پرىنسىپلىرىنىڭ بىرى» دەپ ھېسابلىدى. ئۇ بىر قېتىملىق نۇتقىدا دۆلەتچىلىك ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دېدى:

«خەلقىمىزنى پاراۋان، خۇشال - خۇرام، جانلىق ۋە جۇش-قۇن تۇرمۇشقا ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن، ھۆكۈمىتىمىز قەتئىي بىر ساپ دۆلەت سىياسىتىگە ئەمەل قىلىشى زۆرۈر. بۇ سىياسەت چوقۇم دۆلىتىمىزدىكى تەشكىلىي ئاپپاراتلارنىڭ ئەھۋالىغا ئۇيغۇن كېلىشى كېرەك، تەشكىلىي ئاپپاراتلارمۇ دۆلەت ئەھۋالىغا ئۇيغۇنلىشىش ئاساسىدا قۇرۇلغان تەشكىلاتلار بولۇشى كېرەك. مەن دۆلەتچىلىك سىياسىتى دېگەندە، ئۆز دۆلىتىمىزنىڭ چېگرىدە-سى ئىچىدە ئىشلەپ، خەلق ۋە دۆلەتنىڭ ھەقىقىي بەخت - سائادەت-تى ھەم تەرەققىياتىغا ھەسسە قوشۇش، بۇ جەرياندا ئاساسلىقى ئۆزىمىزنىڭ بايلىقىدىن پايدىلىنىش ۋە بۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىمىز-

نىڭ مەۋجۇتلۇقىنى قوغداش، يەتكىلى بولمايدىغان نىشانلارنى قوغلىشىپ ۋاقتنى ئىسراپ قىلىپ، دۆلەتكە زىيان يەتكۈزۈش- نىڭ ئالدىنى ئېلىش قاتارلىق بىر قانچە مەسىلىنى كۆزدە تۇت- تۇم. بىر مەدەنىي دۇنيا چوقۇم بىر مەدەنىي بولغان ئىنسانىي پائالىيەتلەرنى، دوستلۇقنى ۋە چۈشىنىشنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بې- رەلەيدىغان بولۇشى كېرەك. »

« بىز ئۆز پەرزەنتلىرىمىزنى تەربىيەلىگەن چېغىمىزدا، ئۇ- لارغا چوقۇم ئۆزلىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقى، ھوقۇقى ۋە بىرلىكىگە تەھدىت سالدىغان چەت ئەل تەسىرلىرىگە قارشى كۈرەش قىلىش- نىڭ زۆرۈرلۈكىنى قاتتىق ئەسكەرتىشىمىز لازىم. ھەممىدىن ئاۋۋال، بىز چوقۇم پەرزەنتلىرىمىزنى ئۆز دۆلىتىنى قوغداش ئۈچۈن دۆلەتكە زىيان سالغۇچىلار بىلەن كۈرەش قىلىشقا يېتەك- لىشىمىز كېرەك. »

1929 - يىلىدىكى دۇنيا كىرىزىسى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى- نىڭ ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتى ئۈچۈن يېڭى بىر سەھىپە ئاچتى. ئىقتىسادىي ئىستېمال بۇيۇملىرىنىڭ كۈچلۈك بېسىمى ئاستىدا تۈركىيە كۈندىن - كۈنگە كېڭىيىپ بېرىۋاتقان ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرگە مەجبۇرىي قاتناشمىسا بولمىدى. شۇ يىلى دېكابردا « پارىن » (ئەتە) ناملىق بىر يېڭى گېزىت نەشر قىلىنىپ ھۆكۈمەتنى تەنقىد قىلىشقا باشلىدى. بۇ گېزىت 1924 - يىلىدىكىگە ئوخشاش تىخ ئۈچىنى مۇستاپا كامالنىڭ ئۆزىگە ئەمەس، بەلكى باش باكان^① ئىسمەدىنىڭ ئىقتىسادىي سىيا- سىتىگە قاراتتى. بۇ گېزىت ئەسلى ئاپرېلدىلا پەرمان بىلەن بىر كۈن توختىتىۋېتىلگەنىدى، ماينىڭ 17 - كۈنى گېزىتنىڭ مۇ- ھەررىرى ئارىقى ئولوچى ماقالە يېزىپ ئوتقۇيرۇقلۇق قىلدى دەپ- گەن گۇناھ بىلەن بىر ئاي قامالغان، مۇددىتى توشۇپ قويۇپ

① ئىچكى كابىنېت رۇخلىسى.

بېرىلگەندىن كېيىن، ئەسلىدىكى خىزمەت ئورنىغا قايتىپ ھۆكۈ-
مەتنى ۋە ئايرىم ھۆكۈمەت خادىملىرىنى داۋاملىق تەنقىد قىلىپ
تۇردى.

ھۆكۈمەتنىڭ بۇنداق مۆتىدىل پوزىتسىيىسى يەنە بىر تۈركۈم
ئۆكتىچىلەرنىڭ سىناق قىلىشىغا تۈرتكە بولدى. بۇنداق تۇنجى
سىناق مۇستاپا كامالنىڭ ئۆزىدىن كەلدى. ئۇ يالۋادا^① ئۇزاققا
بارمىغان بىر ۋاقىتتا، يەنە بىر سىياسىي پارتىيىنىڭ قۇرۇلىدە-
غالىقىدىن بېشارەت بەردى. 1930 - يىل ئاۋغۇستنىڭ 9 -
كۈنى، ئەمدىلا پارىژدىن قايتقان ئەلى فەتىش مۇستاپا كامالغا
مەكتۇپ يېزىپ، ھۆكۈمەتنىڭ مالىيە ۋە ئىقتىسادىي سىياسىتى-
نىڭ مەغلۇپ بولغانلىقىنى، بۈيۈك مىللەت مەجلىسىدە تەنقىد ۋە
ئۆز - ئۆزىنى تەنقىد قىلىشنىڭ كەم بولغانلىقىنى، بۇنىڭ ئىچكى
كابىنېت ئىچىدە بىرمۇنچە مەسئۇلىيەتسىزلىكلەرنى كەلتۈرۈپ
چىقارغانلىقىنى ئېنىق كۆرسەتتى. ئۇنىڭچە بولغاندا، بىر ئۆكتە-
چى پارتىيە قۇرۇش لازىم ئىدى. شۇڭا، ئۇ رەئىس جۇمھۇردىن
ئۆزىنىڭ بىر ئۆكتىچى پارتىيە قۇرۇش توغرىسىدىكى پىكىر -
تەلپ ۋە قاراشلىرىنى ئاڭلاپ بېقىشىنى ئۇتۇندى. مۇستاپا كامال
جاۋاب خېتىدە بۇنى ئوبدانراق بىر مۇھاكىمە قىلىپ باقايلى،
دېدى. چۈنكى، ئۇ «تەنقىد قىلىش ھەم مۇنازىرە قىلىشقا چوقۇم
تولۇق ئەركىنلىك بولۇشى كېرەك . . . تەنقىد قىلىش ئەركىنلى-
كى ھۆكۈمەت بىلەن مىللەت مەجلىسىنى دائىم سەزگۈر ھالەتتە
ساقلايدۇ»، «ھەرقانداق بىر ياخشى ھۆكۈمەت چوقۇم بارلىق
تەنقىد ۋە مۇنازىرىلەرگە قايىل قىلارلىق جاۋاب بېرەلىشى ھەم
ئۇلارنىڭ ئاساسىنى تېپىپ بېرەلىشى كېرەك. ئەگەر بۇ ئاساس
قىلىنسا تەنقىد ۋە مۇنازىرە دۆلەتكە پايدىلىق بولىدۇ ھەمدە بۇ
دۆلەت پۇقرالىرىنىڭ ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ساپاسىنىڭ ئۆسۈ-

① يالۋا - جاي ئىسمى.

شىگە ياردەم بېرىدۇ» ، شۇنداقلا «ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەدۈر قىلىش ئىركىنلىكى ھۆكۈمەت بىلەن خەلق ئوتتۇرىسىدا تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىش ھاسىل قىلىدۇ» دەپ قارايتتى . شۇڭا مۇستاپا كامال خېتىدە ئەلى فەتىھنىڭ قاراشلىرىغا بولغان مايىل-لىقىنى ئىپادىلىدى ، بۇ ئىككى پارچە خەت گېزىتتە ئاشكارا ئېلان قىلىندى . ئاۋغۇستنىڭ 12 - كۈنى ، ئەلى فەتىھ ئۆزى قۇرماق-چى بولغان ئىركىن جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسىنىڭ تەشكىلىي پروگراممىسىنى ئىستانبۇل ۋالىيىسىنىڭ ۋاكالىتچىسىگە تاپشۇرۇپ ، «يىغىلىش قانۇنى» غا ئاساسەن تىزىمغا ئېلىشنى ئۆتۈۋەردى . گەرچە بۇ پارتىيە ئۈچ ئاي مەۋجۇت بولغان بولسىمۇ ، ئەمما ئۇنىڭ قىسقا ھەم كۆڭۈلسىز تارىخى كىشىلەرنى بەكمۇ ئەجەبلەندۈردى . بەزى ئەرەبلەر مۇستاپا كامال تۈركىيىدە ھەقىقەتەن كۆپ پارتىيىلىك بىر دېموكراتىك تۈزۈمنى ئورناتماقچى ئىدى ، ئەمما ئەكسىيەتچىلەرنىڭ ئىسيان پىلانلىغانلىقىدىن پەيتىنىڭ تېخى پىششىق يېتىلمىگەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ رايىدىن قايتقان دەپسە ، يەنە بەزىلەر بۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭغا بىر ئۆكتىچى پارتىيە لازىم بوپقالغان ، ئۇ مۇشۇ ۋاقىتتا ئارقىلىق شۇ ۋاقىتتىكى ئىقتىسادىي كىرىس كەلتۈرۈپ چىقارغان جىددىيچىلىكىنى ئىزىغا سېلىپ ، كېيىن لازىمى قالمىغاندا ئاندىن ئۇنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى ئويلىغان دېيىشەتتى . يەنە بەزىلەر بۇ ۋاقىتتىكى تارىخىي مۇستاپا كامال بىلەن ئىسمەد ئېنۈن ئوتتۇرىسىدىكى پىكىر ئىختىلاپى تارىخىي دېيىشەتتى . مۇستاپا كامال بۇ چاغدا ھەقىقەتەن بۇ ئۆكتىچى-چى پارتىيىنىڭ قۇرۇلۇشىغا يوشۇرۇن كۆرسەتمە بېرىپ ، سىڭىلىسى ماقبۇلە خانىم بىلەن يېقىن بۇرادىرى ئەھمەد ئاجايىشنى ئەلى فەتىھنىڭ يېڭىدىن قۇرغان ئۆكتىچى تەشكىلاتىغا قاتنىشىشقا دەۋەت قىلغان ھەتتا بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي راسخو-تىنىمۇ سەرپ قىلغانىدى . شۇڭا ، ئۇنىڭ ھەقىقىي ئۇنىۋېرسال دۆلەت باشقۇرۇش ئىدىيىسىنى چۈشىنەلمىگەنلەر مۇستاپا كامال-

نىڭ بۇنداق قىلىشىدا ئۆكتىچىلەرنى قانۇنلاشتۇرۇش ئارقىلىق يوشۇرۇن دۈشمەنلىرىنى ئاشكارىلاشنى مەقسەت قىلغان ياكى بولمىسا ئىككى پارتىيە تۈزۈمىنى يولغا قويۇپ، ئەركىن جۇمھۇردىن يەتچىلەرنىڭ كۈچى ئارقىلىق چەت ئەل مەبلىغىنى كىرگۈزۈشنى ئويلىغان بولۇشى مۇمكىن، دېگەن گۇمانلارنى قىلىشقاندى. قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەلى فەتىھنىڭ ئۆكتىچى پارتىيە قۇرۇشىنىڭ مەقسىتى ئىسمىدە ئېنۇننىڭ ۋە جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ رولىنى ئاجىزلاشتۇرىدىغان بىر كۈچ ئىزدەش ئىدى. مۇستاپا كامال ئەلى فەتىھنىڭ بۇنداق قىلىشىغا يول قويمىدى، نەتىجىدە ئەركىن جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسى 1924 - يىلىدىكى تەرەققىيپەرۋەر جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسىچىلىكىمۇ ئىش قىلالىدى.

ھەقىقىي ئەھۋالنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇزاق ئۆتمەيلا كىشىلەر بۇ خىل سىناقنىڭ بەك بالدۇر بولۇپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئەلى فەتىھ بىلەن ئىسمىدە ئېنۇنۇ كۆرۈنۈش-تەھرىقەنچە ئەپ ئۆتكەندەك قىلىشىمۇ، ئەمما ئۇزاقلاردىن بېرى يىغىلىپ قالغان ئاداۋەت ۋە قورساق ئۇرۇشى بىراقلا ئوتتۇرىغا چىقتى.

دۆلەتچىلىك ئاناتولىيە بۇرژۇئازىيىسىنىڭ مەنپەئىتىنى ئەكس ئەتتۈردى، بۇرژۇئازىيە دۆلەت خامچوتى بىلەن دۆلەت ئاپپاراتلىرىنىڭ ياردىمىدە مىللىي سانائەتنى بەرپا قىلىپ، چەت ئەل كاپىتالىنىڭ تۈركىيە بازارلىرىدىكى بازىلىرىنى ۋەيران قىلىۋەتتى ھەمدە جاھانگىر ۋە كاپىتالىستىك دۆلەتلەر بىلەن ئالاقىسى قويۇق بولغان ئىستانبۇل ۋە ئىزمىردىن ئىبارەت ئىككى پورت شەھىرىدىكى دەلەل بۇرژۇئازىيىگە قاتتىق زەربە بەردى. ئەلى فەتىھ باشچىلىقىدىكى ئەركىن جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسى مانا مۇشۇ ئىستانبۇل ۋە ئىزمىردىن كەلگەن نارازىلىق كەيپىياتى كۈچلۈك ئۆكتىچىلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى، چۈنكى شۇ ۋاقىتتا.

تىكى دۇنياۋى كرىزىس بۇ ئىككى شەھەرنىڭ سودىسىنى پالەچ ھالغا چۈشۈرۈپ قويغانىدى. ئەلى فەتىشنىڭ ئىزمىردىكى كۆپ قېتىملىق نۇتقى بۇ بىر تۈركۈم ئۆكتىچىلەرنىڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ گېزىتخانىلىرىنى پاچاقلاپ تاشلاپ، كۈچىلەرغا چىقىپ ھۆكۈمەت خادىملىرى بىلەن ئاشكارا ئېلىد. شىشىغا سەۋەب بولدى. بۇ پارتىيە خۇسۇسىي كارخانىلارنىڭ كۆپرەك بولۇشىنى، دۆلەتچىلىكنىڭ ئازراق بولۇشىنى تەلەپ قىلاتتى. ئۇلار جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنى خەلق ئىگىلىكىدە نى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا ناھايىتى ئاز ئەھمىيەت بەردى دەپ ئەيىبلىدى. بۇ پارتىيە غەلبە قىلسا بولمايتتى، شۇڭا نوپۇسغا كەلگەندە، مۇستاپا كامال تۈركىيىدە بىردىن ئارتۇق پارتىيىنىڭ ھاكىمىيەت ئۈستىدە تۇرسا بولمايدىغانلىقىنى پەملىدى - دە، ئەركىن جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسىنى تارقىتىۋەتتى. گەرچە ئەلى فەتىش بۈيۈك مىللەت مەجلىسىدە، ھۆكۈمەتنى سايلامدا نامۇ-ۋاپىق ۋاستە قوللاندى دەپ ئەيىبلىگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ «غازى» مۇستاپا كامالغا قارشى تۇرۇشقا پېتىنالىدى.

1931 - يىلى، دۆلەتچىلىك تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى سىيا-سىي پروگراممىسىنىڭ بىر قىسمى قىلىپ بېكىتىلدى. گەرچە كامالىزىمچىلارنىڭ رادىكالىلاردىن تەشكىل تاپقان كۈچلۈك يادرو-سىنىڭ ئۆكتىچىلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلىپ، دۆلەتچىلىك پرىن-سىپىنىڭ پارتىيە پروگراممىسىغا كىرگۈزۈلۈشى بۇ سىياسەتكە ئوچۇق - ئاشكارا ھۇجۇم قىلىشنىڭ مۇمكىنچىلىكىنى يوققا چىقارغان بولسىمۇ، دۆلەتچىلىكنىڭ دۈشمەنلىرى يەنە ھەرخىل ئۇسۇللار بىلەن ئۇنىڭغا ھۇجۇم ياسىدى ۋە «كادرو» (Kadro) دېيىلىدىغان بىر مەسلىك ئىدىپولوگىيە ساھەسىدە پەيدا بولدى، ئۇنىڭ ئاساسلىق رەھبىرى ئەينى چاغدىكى ئاتاقلىق يازغۇچى، كېيىنكى ۋاقىتتىكى دىپلومات ياقۇب قادىرى قارا ئوسمان ئوغلو (1889~1974) ئىدى. ئۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى 1932

~ يىلىدىن 1934 - يىلىغىچە «كادرو» ناملىق بىر ژۇرنال نەشر قىلدى. «كادرو» چىلار دەسلىپىدە ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ سىياسىتى «يۈزەكى ماركسىزم، مىللەتچىلىك ھەم سىنىدىكىلىزم»^① نىڭ داشقايىنىقى دەپ قارالدى. ئۇلار تۈركىيىدە كاپىتال يوق، سىنىپى كۈرەشمۇ يوق، دۆلەتنىڭ كاپىتال جۇغلاش ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش، بۇ ئارقىلىق سىنىپى كۈرەشنىڭ مەيدانغا چىقىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش مەجبۇرىيىتى بار دەپ قارايتتى. مانا مۇشۇنداق بىر يېڭى ئىقتىسادىي ئەھۋال ئاستىدا، كونا دەسمايە ئىقتىسادىغا ئىگە بىر تۈركۈم پېشقەدەم كادىرلار ئۆزلىرىگە ئەگىشىشنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ رەھبەرلىكىنى قوبۇل قىلىشنى خالايدىغان خەلق ئاممىسىنىڭ مەنپەئىتىگە ئاساسەن دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىغا يېتەكچىلىك قىلدى. تۈركىيە ئىنقىلابى كاپىتالىزم بىلەن جاھانگىرلىكنىڭ بويۇنتۇرۇ-قىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان دۇنياۋى كۈرەشنىڭ بىر قىسمى ئىدى. شۇڭا، تۈركىيە دۆلىتىنىڭ ئاساسەن ئەھمىيەت بەرگىنى ئىلغار تېخنىكا بىلەن تەرەققىي تاپقان ئىقتىسادنى بەرپا قىلىش بولۇپ، دۆلەت بارلىق ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرنىڭ ئەڭ ئالىي سىياسەت بەلگىلىگۈچىسى، شۇنداقلا پائال يېتەكچىلىك قىلغۇچىسىغا ئايلاندى.

رىم، ئىستانبۇل ۋە موسكۋادىن قوبۇل قىلىنغان ھەرخىل ئىدىيىۋى ئېقىملارنىڭ داۋاملاشقان ۋاقتى ئانچە ئۇزاققا بارمىدى. ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىركىن پىكىرلىك مۇھاكىمە ۋە غۇلغۇلىلار يۈرگۈزۈلگەنلىكتىن، بەزى كۈچ-كۈك رادىكال تەھلىللەر ۋە ھەل قىلىش لايىھىلىرى ئوتتۇرىغا قويۇلدى، نەتىجىدە «كادرو» چىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى بىلەن

① سىنىدىكىلىزم - خەلقئارا ئىشچىلار ھەرىكىتىدىكى سىياسىي كۈرەشنى، پرولىتارىيات دىكتاتورىسىنى ۋە ئىشچىلار سىنىپى پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىك رولىنى ئىنكار قىلىپ، ئىشچىلار ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنى تەشكىللەش ۋە ئىقتىسادىي كۈرەش ئېلىپ بېرىش بىلەنلا چەكلىنىشى كېرەك، دەيدىغان بىر خىل ئېقىم.

ھەمنام بولغان ژۇرنىلى باستۇرۇلدى، ژۇرنالنىڭ مەسئۇل مۇ-
ھەررىرى تۈركىيىنىڭ ئالبانىيىدە تۇرۇشلۇق ئەلچىسى قىلىپ
ماڭدۇرۇلدى، بۇ بىر خىل سۈرگۈن قىلىش ئىدى. گەرچە
«كادرو» چىلار بېسىقتۇرۇلغان بولسىمۇ، ئەمما دۆلەتچىلىكنى
«كادرو» چە مۇھاكىمە قىلىش ئىشى يەنىلا تۈركىيە زىيالىيلىرى
ئارىسىدا كۈچلۈك تەسىرگە ئىگە بولۇپ قېلىۋەردى.

دۆلەتچىلىك تۈركىيىنىڭ ئارقىدا قالغان قالاق ئىگىلىك-
نىڭ مەھسۇلى ئىدى. تۈركىيىدىكى سانائەت تەرەققىياتىنىڭ قە-
دىمى ناھايىتى ئاستا ۋە كېيىن بېسىلغان بولۇپ، دۆلەت قوللى-
مىسا، ئۇ زادى مۇستەھكەملىنەلمەيتتى. شۇڭا، ئاتا تۈركچىلىك
سىياسىتىنىڭ چىقىش نۇقتىسى ھەممىدىن بۇرۇن يېڭىدىن گۈل-
لىنىۋاتقان تۈركىيىنىڭ ئاجىز سانائىتىنى قوللاپ ۋە قوغداپ،
كۈچلۈك غەرب دۇنياسىنىڭ باي ۋە مول كاپىتالىنىڭ زەربىسى-
دىن ساقلاپ قېلىشنى مەقسەت قىلدى.

تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى دۆلەتچىلىككە تايىنىپ ئىقتىسادىي
جەھەتتە ناھايىتى زور مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. شۇ
چاغدا يۈز بەرگەن دۇنياۋى خاراكتېرلىك ئىقتىسادىي كرنىزىس
تۈركىيىگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىپ، دېھقانچىلىق مەھسۇلات-
لىرىنىڭ ئېكسپورت قىلىنىشى بىراقلا پەسلەپ كەتكەنلىكتىن،
چەت ئەل سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ تۈركىيىگە ئىمپورت قىلىنىشىنى
ناھايىتى زور مىقداردا ئازايتىشقا توغرا كەلدى. ئۇنداق بولمىغاندا
سودىدىكى پاسسىپ بالانس ئىگىلىكىنى ۋەيران قىلىۋېتەتتى.
1931 - يىلى، تۈركىيە ھۆكۈمىتى چەت ئەل ماللىرىنىڭ ئىم-
پورت قىلىنىشىنى چەكلەيدى. نەتىجىدە ئىمپورت سوممىسى
1930 - يىلىدىكى 148 مىليون لىرادىن 1933 - يىلىدىكى 75
مىليون لىراغا چۈشۈپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن دۆلەت ئىچىدىكى
چەت ئەل رىقابىتى ئاجىزلاپ، تۈركىيە مېلىغا بولغان ئېھتىياج
ئاشتى.

دۆلەتچىلىكنىڭ تۈركىيە مىللىي مۇستەقىللىقىنىڭ مۇس-
تەھكەملىنىشىگە بولغان ياردىمى ئىنتايىن چوڭ بولدى. بەزى
چوڭ تىپتىكى يېڭى كارخانىلار، ھەتتا ئىلگىرىدىن تارتىپ زادىلا
كۆرۈلۈپ باقمىغان يېڭى سانائەت تارماقلىرى بەرپا بولدى، تۈر-
كىيە سانائىتىنىڭ دائىرىسى زورايدى. 1927 - يىلىدىكى سان-
ئەت بۇيۇملىرىنىڭ ئومۇمىي قىممىتى 58 مىليون لىرا بولغان
بولسا، 1931 - يىلىغا كەلگەندە 105 مىليون لىراغا، 1939 -
يىلىغا بارغاندا بولسا، 331 مىليون لىراغا يەتتى. ئۇلار ئەمدى
ئىلگىرى چەتتىن كىرگۈزىدىغان شېكەر، رەخت، گەزمال، قۇ-
رۇلۇش ماتېرىياللىرى، قەغەز قاتارلىق ماللارنى ئۆزلىرى ئىش-
لەپچىقىرىپ بازارنى تەمىنلىيەلەيدىغان بولدى. ئاناتولىيىنىڭ
شەرقىي، غەربىي تەرەپلىرىگە، ھەتتا قارا دېڭىز، شۇنداقلا ئوت-
تۇرا دېڭىزغىچە تۇتىشىدىغان يېڭى تۆمۈريوللار ئەمدىلىكتە دۆلەت-
نىڭ مەبلەغ سېلىشى بىلەن ياسىلىپ پۈتتى. ھۆكۈمەت چەت
ئەللىك ئىجارىكەشلەرنىڭ قولىدىن كونا تۆمۈريوللارنى سېتىۋال-
دى. ئۇنىڭدىن باشقا، كۆمۈر كان، پورت ۋە جامائەت ئىشلىرى
ئورۇنلىرىغا ئوخشاش بەزى مۇھىم بولغان ئىجارىسى ئۆتۈنۈپ
بېرىلگەن كارخانىلارمۇ سېتىۋېلىندى.

چەت ئەللىك ئىجارىكەشلەر مۇستاپا كامالىنىڭ ئىقتىسادىي
تەدبىرىدىن قاتتىق نارازى ئىدى. ئۇلارغا يۆلەنچۈك بولۇۋاتقان
جاھانگىر دۆلەتلەر ھۆكۈمەتلىرى ۋە گېزىتلىرى تۈركىيىگە ھەيۋە
قىلىپ ئۇنى قاتتىق بالايىئاپەتكە ئۇچرايدۇ، دەپ قورقۇتۇشتى.
بەزى ئىجارىكەشلەر ئۆزلىرىنىڭ «قانۇن» لۇق مەنپەئىتىنى قوغ-
داشتا چىڭ تۇرۇپ، تۈركىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ كارخا-
نىلىرىنى سېتىۋېلىشىغا قارىتا جاھىللىق مەيدانىدا تۇردى ھەم
تۈركىيە سانائىتىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ۋە ئىلغار پەن - تېخنى-
كىنىڭ كىرگۈزۈلۈشىگە جان - جەھلى بىلەن قارشىلىق كۆر-
سەتتى. چەت ئەللىك ئىجارىكەشلەرنىڭ تەسەرىۋى ئاستىدىكى

تۆمۈريوللار بارغانسېرى زاۋاللىققا يۈز تۇتتى. پويىزلار يېڭىلاندى، مىدى، ۋوگزاللار كونىرىغان پېتى قالدى. 30 - يىللارنىڭ باشلىرىغىچە ئىزمىرنىڭ ئاساسلىق كوچىلىرىدا يەنىلا كونا ئات ھارۋىسى قاتنىماقتا ئىدى. چۈنكى، 19 ئەسىردىلا ئىجارىنى ئۆتۈنۈپ بېرىش ھوقۇقىغا ئېرىشكەن چەت ئەللىك ئىجارىكەشلەر ئىزمىر ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ بۇ يەردىمۇ باشقا جايلاردا خېلى بۇرۇنلا ئىشلىتىلگەن تراللىبۇسلارنى ئىشلىتىشىگە يول قويماي كەلگەنىدى. ئەمدى ھۆكۈمەت دائىرىلىرى باھانە كۆرسىتىپ، ئىجارىكەشلەرنىڭ ئىجارىنى ئۆتۈنۈپ بېرىش توختامنامىسىنىڭ مۇناسىۋەتلىك ماددىلىرىغا خىلاپلىق قىلغانلىقى توغرىسىدا سوتقا ئەرز سۈنۈپ، ئۇلارنىڭ ئىجارىنى ئۆتۈنۈپ بېرىش ھوقۇقىنىڭ ئىناۋەتسىز ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى.

گەرچە مەملىكەت ئىچىدىكى ئەكسىيەتچىلەر ۋە چەت ئەل كۈچلىرىنىڭ قارشىلىقلىرى ناھايىتى قاتتىق داۋاملىشىپ تۇرغان بولسىمۇ، تۈركىيە ھۆكۈمىتى دۆلەتنىڭ مالىيە مۇستەقىللىقىنى مۇستەھكەملەش جەھەتتە، يەنىلا بىر قاتار مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. بۇ ۋاقىتقا كەلگەندە، تۈركىيىدە بىر جۈمھۇرد- يەت مەركىزىي بانكىسى ھەم بەزى مىللىي بانكىلار قۇرۇلدى. 1933 - يىلىدىكى ئىمزالانغان كېلىشىمگە كۆرە، تۈركىيە ھۆكۈمىتى ئوسمانلىلارنىڭ قەرز سوممىسىدىكى يىللىق تۆلەپ قاي- تۇرۇش نىسبىتىنى بېكىتىپ چىقتى ۋە بۇنى ئالتۇن بىلەن ئە- مەس، بەلكى قەغەز فرانك بىلەن تۆلەپ قايتۇرىدىغانغا پۈتۈشتى. كېيىن فرانسىيە فرانكىنىڭ كۇرسى چۈشۈپ كەتكەنلىكتىن، تۈركىيە ئۆزىنىڭ بىر قىسىم تاۋارلىرى بىلەن ئوسمانلىلارنىڭ تارىختىن قېپقالغان قەرزلىرىنى تۆلىدى.

تۈركىيە مىللىي مۇستەقىللىقىنى قوغداش مۇددىئاسى ئاسا- سىدا تىنچلىقتا بىللە تۇرۇش پىرىنسىپىغا ئەمەل قىلىپ سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان دوستلۇققا ئەھمىيەت بەردى.

1929 - يىلى نوياىر تۈركىيە سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن كېلىشىم ئىمزالاپ بىر ئايدىن كېيىن، يېزا ئىگىلىك بانكىسى بىلەن سانائەت بانكىسى بىرلىشىپ مەبلەغ سالغان سودا شىركىتى سوۋېت ئىتتىپاقىدا تىجارەت باشلىدى. 13 - دېكابىر كۈنى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مۇئاۋىن تاشقى ئىشلار مىنىستىرى قاراخان ئەنقە رەگە كېلىپ مۇستاپا كامال بىلەن كۆرۈشتى ۋە «رۇسىيە - تۈركىيە توختامنامىسى» نى ئىمزالىدى، 1930 - يىلى سېنتەبىردە تۈركىيەنىڭ دىپلوماتىيە مىنىستىرى تەۋپىق رۇشود (ئا. راس) موسكۋادا زىيارەتتە بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن، بۇ ئىككى دۆلەتنىڭ باردى - كەلدىسى تېخىمۇ قويۇقلاشتى. 1932 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 5 - كۈنى، ئىسمەد پاشا موسكۋادا سوۋېتلەر ئىتتىپاقى بىلەن 8 مىليون ئامېرىكا دوللىرى مەبلەغ سېلىنغان بىر كېلىشىم ئىمزالىدى. بۇ مەبلەغنىڭ كۆپ قىسمى توقۇمىچىلىق سانائىتىگە ئىشلىتىلىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى تېخنىكا خادىملىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدە قەيسەرىيىدە بىرلىشىپ مەبلەغ سالغان كارخانىلار قەد كۆتۈردى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىقتىسادىنى تەرەققىي قىلدۇرىدىغان چارە - ئۆسۈل، مەبلەغ ۋە خادىملار بىلەن تۈركىيەنى تەمىن ئېتىشى ئۇرۇش مالىمانچىلىقى كەلتۈرۈپ چىقارغان بۇزغۇنچىلىق ھەم نامراتلىقتىن قۇتۇلالمىغان، ئەمما شۇنىڭ ئۈچۈن جان تىكىپ كۈرەش قىلىۋاتقان بۇ ئەلگە ئۆزىنىڭ تۇرقىنى ياخشىلىۋېلىش ئۈچۈن ئىمكانىيەت بەردى.

دۆلەتچىلىك سىياسىتىنىڭ تۈركىيىدە يولغا قويۇلۇپ سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان دوستانە مۇناسىۋەتنىڭ بارا - بارا قويۇقلىشىشىغا بەزى سىياسىي بېدىكلەر ۋە ھۆكۈمەت ئورگانلىرىدىكى بەزى ئايرىم كىشىلەر قەتئىي قارشى ئىدى. ئۇلار تۈركىيەنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ كوممۇنىزمغا قاراپ ماڭدى، دېيىشەتتى. دەرۋەقە، بۇ ۋاقىتتا تۈركىيەنىڭ شەرقىي شىمال چېگرا رايونلىرىدا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئەندىزىسى

بويىچە بەزى تەجرىبە - سىناقلارمۇ قىلىنىشقا باشلىغانىدى. ئەمما، بۇ ئايرىم ئەھۋال بولۇپ، دۆلەت سىياسىتى ئەمەس ئىدى. دېمىسىمۇ بۇ ئىككى دۆلەت دەسلەپتە يېقىن ئۆتۈشكەن ئىدى. كېيىن لوزان يىغىنىدا ئىسمەد پاشانىڭ ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقى تۈپەيلىدىن، تۈركىيىدە بۆلۈنۈش پەيدا بول-
غاچقا، مۇستاپا كامال ئاتا تۈركنىڭ ئۆكتىچى كۈچلەرگە تاقابىل تۇرۇشى ئۈچۈن جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنى قۇرۇشى ۋە لوزاندا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىتالىيەدىكى ۋەكىلى ۋوروۋسكىي-
نىڭ قەتلى قىلىنىشى قاتارلىق بىر قاتار مۇرەككەپ سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، بۇ ئىككى دۆلەتنىڭ ئوتتۇرىسىغا سوغۇقچىلىق چۈش-
تى. ئەمما، 1924~1925 - يىللاردىكى مۇسۇل مەسىلىسىدە ئىنگىلىزلار بىلەن بولغان كۈچلۈك سۈركىلىش تۈركىيىنى سو-
ۋېت ئىتتىپاقىغا يېقىنلاشتۇردى.

تۈركىيە بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى دىپلوماتىيە جەھەتتە ئەپ ئۆتكەن بىلەن ئىدىئولوگىيە ساھەسىدە ھېچقانداق ئورتاقلىقى يوق ئىدى. مۇستاپا كامال ئىنقىلابنىڭ دەسلىپىدىلا ناھايىتى ئوچۇق قىلىپ روسىيىدە يولغا قويۇلغان كوممۇنىزمنىڭ ياخشى ياكى يامان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، كامالىزم بىلەن ئۇنىڭ ھېچقانداق بىر ئوخشاشلىقىنىڭ يوقلۇقىنى، شۇڭا تۈركىيىگە تەتبىقلاشقا بول-
مايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى. شۇڭا، ئۇ 1921 - يىلى كۈچلۈك ئەدىبىر قوللىنىپ، تۈركىيە كوممۇنىستلىرىنىڭ ھەردە-
كىتىگە زەربە بەردى. 1922 - يىلىدىكى ھۈسەين رائۇفنىڭ سىياسىتى كوممۇنىستلارنىڭ تەشۋىقاتىنى قاتتىق مەنئىي قىلدى. ئىستانبۇلدا چىقىرىلغان كومپارتىيىنىڭ يېرىم قانۇنلۇق ئورگان ژۇرنىلى پېچەتلەندى، كوممۇنىستلار ۋە ئۇلارغا ھەمكارلاشقۇچى-
لارنىڭ ھەممىسى جازاغا تارتىلدى، كىتابخانىلاردا ماركسىزم ئەسەرلىرىنى ساتقۇچىلار قولغا ئېلىندى، 1925 - يىلى ئەڭ ئاخىرقى يېرىم قانۇنلۇق ھالەتتە پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان

تۈركىيە كومپارتىيىسىمۇ قانۇنسىز تەشكىلات دەپ جاكارلاندى، رۇسىيىدە بولشېۋىكلار سىياسىي ئېھتىياج تۈپەيلىدىن كوممۇ-نىزمغا قارشى بۇ قىلمىشقا سۈكۈت قىلدى، كوممۇنىستىك ئىدىئېرئاتسىئونالنىڭ نەزەرىيىچىلىرى ئالدىراپ - تېنەپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، مۇستاپا كامال گەرچە كوممۇنىزمغا قارشى بولسىمۇ، ئەمما ئۇ فېئودالىزمنىڭ قالدۇقلىرىنى يوقىتىپ، دانا يېزا ئىگى-لىك سىياسىتىنى يولغا قويدى، ھازىر سانائەتنىڭ تەرەققىي قى-لىشىنى تۈتۈۋاتىدۇ ھەمدە كاپىتالىستىك غەربنىڭ تاجاۋۇزىغا تاقابىل تۇرۇۋاتىدۇ، شۇڭا ئۇ ئىلغارلىققا ھەم ئىنقىلابىيلىققا ئىگە دەپ چۈشەنچە بەردى.

1929~1930 - يىللاردا موسكۋانىڭ ئىدىئولوگىيە ساھە-سىدىكى باش سىياسىتىنى قايتىدىن بەلگىلىشى مۇستاپا كامالنى ئىنقىلابىي قەھرىماندىن بىراقلا بولشېۋىكلارنىڭ نەزەرىدىكى بىر مۇستەبىتتە ئايلاندۇرۇۋەتتى. بەزىلەر ئۇنى تۈركىيىچە بولغان «مىللىي فاشىزم» نى يولغا قويدى دېسە، بەزىلەر «يېزا ئىگىلىك ناپولېئونىزمى» بىلەن ئەلگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتىدۇ، دېيىش-تى. رۇسىيىلىكلەرنىڭ ئاتا تۈركچىلىككە قايتا باھا بېرىشى تۈركىيە كومپارتىيىسىنىڭ مۇستاپا كامال ھاكىمىيىتىگە بولغان ئۆكتىچىلىك ھەرىكىتىنى قايتىدىن ئۇلغايتىۋەتتى، بۇنىڭ بىلەن تۈركىيە دائىرىلىرى كوممۇنىستلارنى قاتتىق باستۇردى. مۇستاپا كامال 1921 - يىلىدىن باشلاپ، بولشېۋىكلار بىلەن دوستلۇق شەرتنامىسى ئىمزالىغىنى بىلەن، ئۇنىڭ تۈركىيىنى كوممۇنىزم دۆلىتىگە ئايلاندۇرۇش خىيالى يوق ئىدى. شۇڭا، ئەپچىل چارە ئىشلىتىپ بۇ ھۆرمەتلىك يېڭى قوشنىسى بىلەن تېخىمۇ ئاپاق-چاپاق بولۇپ كېتىشتىن ساقلاندى ھەم ئۆزى بەرپا قىلغان ياش تۈرك ۋەتىنىنى كوممۇنىزمدىن پىنھان تۇتتى. كېيىنكى يىللارغا كەلگەندە، مۇستاپا كامال دۆلەتچىلىكنىڭ ئۇقۇمىغا تەبىر بەرگەن-دە ئۇنى ئېنىق قىلىپ شەرھلىدى. ئۇ مۇستاپا كامال ئىدى

1935 - يىلى ئاۋغۇستتا ئىزمىر يەرمەنكىسىدە سۆزلىگەن

نۇتقىدا مۇنداق دەيدى:

«تۈركىيىدە يولغا قويۇلغان دۆلەتچىلىك تۈزۈمى 19 - ئە - سىردىن بۇيانقى سوتسىيالىزم نەزەرىيىچىلىرى ئوتتۇرىغا قويغان تەشەببۇسلارنىڭ كۆچۈرۈلمىسى ياكى مېۋىسى ئەمەس. بىزنىڭ دۆلەتچىلىكىمىز شەخسلەرنىڭ ئاكتىپلىقى بىلەن ئۇلارنىڭ قابىلىيىتىنى ئاساس قىلغان، بىر بۈيۈك مىللەت بىلەن بىر بىپايان دۆلەتنىڭ ئېھتىياجىنى نەزەردە تۇتقان ھەم بىزنىڭ تېخىمۇ نۇرغۇن ئىشلارنى قىلىشىمىزدەك ئۆزگىچە ئەمەلىي ئەھۋالىمىزنى ئەكس ئەتتۈرگەن، شۇڭا بىزنىڭ دۆلەتچىلىكىمىز دۆلەتنىڭ خەلق ئىگىلىكىگە مەسئۇل بولۇشتەك پىرىنسىپنى ئۇل قىلغاندۇر.»

1930 - يىلى، مۇستاپا كامالنىڭ تەشەببۇسى بىلەن يېڭى

تۈرك تارىخى جەمئىيىتى قۇرۇلدى، بۇ ۋاقىتتا ئوسمانلىلارنىڭ تارىخشۇناسلىق جەمئىيىتى مەۋجۇتلۇقىنى يوقاتقاندى. يېڭى تۈرك تارىخى جەمئىيىتى ئالىي مەكتەپ ۋە ھەرقايسى مەكتەپلەردە قوللىنىلىدىغان يېڭى تارىخ دەرسلىكى ۋە قوللانمىلىرىنى تۈزۈش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالدى. 1932 - يىلى، مۇستاپا كامالنىڭ يوليۇرۇقى بىلەن ئەتتەرەدە تۈرك تارىخى مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتۈپ، مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى تارىخ دەرسى ئوقۇتقۇچىلىرى، پروفېسسورلار، چەت ئەللىك ئالىملار ۋە ھەر قايسى ئىلىم ساھەلىرىنىڭ ۋەكىللىرى قاتناشتى يىغىندا، تۈركلەر — ئاق تەنلىكلەر ئىچىدىكى ئارىيانلاردۇر، ئۇلار پۈتۈن كۈل ئىتسانىيەتنىڭ مەرىپەت بۆشۈكى بولغان ئوتتۇرا ئاسىيادىن تارالغان، بۇ جايلارنىڭ تەدرىجىي قۇرغاقلىشىشى تۈپەيلىدىن، ئۇلار تۈركۈم - تۈركۈملەپ ياۋروپا قىتئەسى، ئافرىقا قىتئەسى ۋە ئاسىيا قىتئەسىدىكى ھەرقايسى جايلارغا كۆچكەن، شۇنداقلا ھەرخىل مەدەنىيەتلەرنى كۆچكەن جايلارىغا بىللە ئېلىپ بارغان،

جۇڭگو مەدەنىيىتى، ھىندىستان مەدەنىيىتى ھەم ئوتتۇرا شەرق مەدەنىيەتلىرى مانا مۇشۇ ئاساستا شەكىللەنگەن. ياۋروپا مەدەنىيىتىنىڭ ئاتىسى ھېسابلانغان سومېرلىقلار^① ۋە ھىتىتلار^② مۇ ئەسلىدە تۈركلەردۇر، ئاناتولىيە ئەزەلدىن تۈركلەرنىڭ زېمىنى دېگەن ھۆكۈم ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ تارىخ نەزەرىيىسى سۈپىدە تىدە ئېلان قىلىندى، تەتقىقاتچىلار بۇ نەزەرىيىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن تەتقىقاتلىرىنى باشلىۋەتتى.

مۇستاپا كامال مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق يېقىنقى بىر ئىككى ئەسىردىن بۇيان خورلىنىپ دەپسەندە قىلىنغان تۈرك روھىغا ئەسەللىي بەردى ۋە ئاناتولىيىنىڭ زامان - زامانلاردىن

① سومېرلىقلار - مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 4000 - يىلى قەدىمكى مىسىرغا تەۋە سۇمېر ۋە ئاكاكاد دېگەن ئىككى شەھەر دۆلىتىدە شانلىق مەدەنىيەت ياراتقان ئاھالىنىڭ نامى بولۇپ، ئۇلار بەرپا قىلغان مەدەنىيەت تارىخىي كىتابلاردا «سۇمېر - ئاكاكاد مەدەنىيىتى» دەپ تىلغا ئېلىنىدۇ. ئامېرىكا تارىخ ئالىمى Philip Lee Ralph تەرىپىدىن يېزىلغان ئىككى توملۇق «دۇنيا مەدەنىيەت تارىخى» دېگەن كىتابتا: «مىلادىدىن ئىلگىرىكى 3500 - يىلدىن 3200 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا مىسوپوتامىيە، يەنى ئىككى دەريا (تىگرىس ۋە ئىفرات) دەريا ئارىلىقى) ۋادىسى تازا ئاۋاتلىشىپ، يەر شارى بويىچە تۇنجى مەدەنىيەت رايونىغا ئايلانغان. مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 3200 - يىلىدىن 2000 - يىلىغىچە بولغان دەۋر «سومېرلىقلار دەۋرى» دېيىلسە، «Will Durant دېگەن يەنە بىر ئامېرىكىلىق ئالىم «شەرق مەدەنىيىتى» دېگەن ئىككى توملۇق كىتابتا: «سومېرلىقلار دەسلەپتە ئوتتۇرا ئاسىيا، كاۋكاز ۋە ئىراندىن شىمالىي مىسوپوتامىيەگە كەلگەن. كېيىن ئىككى دەريا ۋادىسىنى بويلاپ جەنۇبقا كۆچكەن، ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتى تەخمىنەن مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 2300 - يىلى تازا گۈللەنگەن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن چىققان شائىر، مىرزلار سۇمېر-لىقلارنىڭ يىراق قەدىمكى تارىخىنى توپان يالاسىدىن ئىلگىرىكى دەۋرلەرگىچە سۈرۈپ، 432000 يىلغا ئايرىدۇ» دەيدۇ.

② ھىتىتلار - كىچىك ئاسىيادا ياشىغان ھىندى-ياۋروپا تىل سىستېمىسىدىكى قەدىمىي خەلق. مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 1600 - يىلى، ئۇلار ئاناتولىيە يېرىم ئارىلىنى بېسىۋالغان ۋە كېيىن ئوتتۇرا يەر دېڭىزىنىڭ شەرقىي قىرغىقىنى بويلاپ جەنۇبقا كۆچۈپ، سۇرىيە ۋە لىۋانتى ئىستېلا قىلغان. مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 1595 - يىلى بابىلون ئىمپېرىيىسىنى يوقاتقان. «كىنجىل» دا، ھىتىتلارنىڭ ئىفرات دەريا ۋادىسىغىچە بولغان جايلىرىنى ئىستېلا قىلغانلىقى قەيت قىلىنىدۇ. مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 1450 - يىلى ئۇچۇرسىدىن 1200 - يىلىغىچە ھىتىتلار (تازا گۈللەنىپ يۇقىرى بەلگىگە يەتكەن. مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 13 - ئەسىردىن كېيىن شىمالدىكى مىسىر ۋە مىسوپوتامىيەلىكلەر بىلەن مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 1185 - يىلى غەربىي دېڭىز تەرەپتىن كەلگەن سۇ خەلقىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشلىرىدا ئاجىزلىغان. ھىتىتلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر شەھىرى مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 717 - يىلى ئاسسۇرىيىلىكلەر تەرىپىدىن بويىۋىندۇرۇلغان، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ھىتىتلار تارىخ مەھنىسىدىن يوقالدى. ھىتىتلار ئەڭ ئاۋۋال بۈگۈنكى تۈركىيىنىڭ پايەنتى ئەتقىرىنىڭ يېنىدىكى بوغاز كوي (قەدىمكى نامى ھىتىتسا شەھىرى) دېگەن جايىنى ئۆزىگە پايتەخت قىلغانىدى. 1907 - يىلى ئارخېئولوگلار بۇ جايدىن قەدىمكى ھىتىتى مەدەنىيىتىگە ئائىت 2000 دىن ئارتۇق سېغىز تاختاي قېزىۋالدى. ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئىنسانلار ھىتىتلار ھەققىدە ھېچنە ئىلمەيتتى. كېيىن ئارخېئولوگلار يەنە شىمالىي سۈرىيىدىكى ھەلەب قاتارلىق جايلاردىن مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 1200 - يىللار ۋە مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 4000 - يىللارغا تەۋە بولغان ماددىي بۇيۇملارنى تاپتى. 1915 - يىلى چىچ ئارخېئولوگى ۋە شەرقشۇناسى Bedrich Hrozny (1879-1952) تۇنجى قېتىم سېغىز تاختايلارغا يېزىلغان ھىتىتى ۋە سىملىرىنى ئۇقۇپ، ئۇنىڭ ھىندى - ياۋروپا تىل سىستېمىسىغا تەۋە ئىكەنلىكىنى دۇنياغا جاكارلىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ھىتىتلار يېزىقىنى دۇنيادا ھېچكىم ئۇقالماستىكە تارىخقا خانىمە بېرىلىپ، خەلقئارادا ھىتىتى تەتقىقاتى باشلاندى.

بېرى تۈركلەر ھەرىكىتىنىڭ مەركىزى بولۇپ كەلگەنلىكىنى دە-
لىللەپ، مىللەت بىلەن رايون ئوتتۇرىسىدىكى قەدىمىي يېقىنچى-
لىقىنى كۈچەيتتى. ئەمدى تۈركلەرنىڭ نەزەرىدە بۇرۇنقى كونا
ئىمپېرىيە يىراقتا قالدى، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىگە ۋەكىللىك
قىلىدىغان، جامائەتكە تونۇشلۇق بولغان بۈگۈنكى كۈندىكى تۆت
بۇرجەكلىك بۇ جاي تۈرك خەلقىنىڭ تەلپۈنىدىغان، ساداقىتىنى
ئىپادىلەيدىغان مۇقەددەس مەركەزگە ئايلاندى.

مۇستاپا كامال بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدى:

«خەتەرلىك يارنىڭ لېۋىگە كېلىپ قالغان ۋە گۇمران
بولۇۋاتقان بۇ دۆلەت ئۆزىنىڭ رەڭگارەڭ دۈشمەنلىرى بىلەن
قانلىق كۈرەشلەرنى قىلدى. . . . تالاي يىللار كۈرەش قىلىش
ئارقىلىق، ئاخىرىدا مەملىكەت ئىچىدە ۋە سىرتىدا ھۆرمەتكە
سازاۋەر بولغان بىر يېڭى زېمىن، يېڭى جەمئىيەت ۋە يېڭى
دۆلەت بارلىققا كەلدى. ھالبۇكى بۇنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن
توختاۋسىز ئىنقىلابلار ئېلىپ بېرىلدى، بۇ بۈيۈك تۈركىيە ئى-
قىلابىدۇر.»

تۈركىيە بىلەن شەرق ئىسلام دۇنياسى ئوتتۇرىسىدىكى
ھاڭغىنىڭ بارغانسېرى چوڭقۇرلىشىشى، غەربلەشتۈرۈش بى-
لەن زامانىۋىلاشتۇرۇشنى يولغا قويۇش ئارقىلىق شەكىللەن-
گەن، بارغانسېرى زورىيىۋاتقان ھەرىكەتلەندۈرگۈچى كۈچ،
دىن بىلەن ھاكىمىيەت ئايرىۋېتىلگەن ئۆرپ - ئادەت تەرىپىدە-
سىدە چوڭ بولغان ھەمدە خەلق بىلەن زېمىننىڭ ئاخىرقى
جەۋھىرى ھېسابلانغان تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنى ئۆتكۈزۈۋې-
لىشقا تەييارلىنىۋاتقان يېڭى بىر ئەۋلادلارنىڭ مەيدانغا كېلىشى
كىشىلەرنىڭ رايون خاراكىتېرلىك ئېڭىنى پەيدىنپەي چوڭقۇر-
لاشتۇردى. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ شىددەتلىك دولقۇنىدا
سىناقتىن ئۆتكەن تۈركىيىنىڭ بىتەرەپ مەيدانى بۇ روھنى تېخى-
مۇ كۈچەيتىپ، ئۇنىڭغا قايتا جان كىرگۈزدى.

ئونىنچى باب

تۈرك ۋە تىنىدە جۇمھۇرىيەت

مۇستافا كامال كېلەركى باسقۇچتىكى سىياسىي كۈرەشنىڭ تەييارلىقىنى قىلىشقا جىددىي كىرىشتى ، ئۇنىڭغا بىر سىياسىي قورال لازىم بولغانىدى . ئاناتولىيە - رۇمىلىيە ھوقۇقىنى قوغداش جەمئىيىتى (ئانادولو ۋە رۇمىلى مۇدافائى ھوكوك جەمئىيىتى) مىللىي ئازادلىق كۈرىشى ۋاقتىدا نۇرغۇن خىزمەتلەرنى ئىشلىدى ، ئەمما تىنچلىق ئورنىتىلىپ مۇستەقىل بولغان دۆلەتنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرالمىدى . شۇڭا ، مۇستاپا كامال ئۇنى ھەقىقىي بىر سىياسىي پارتىيىگە ئايلاندۇرماقچى بولدى .

1922 - يىلى 6 - دېكابىر كۈنى ، مۇستاپا كامال ئاخبارات ساھەسىگە خەلق پىرقىسى دېيىلىدىغان بىر يېڭى سىياسىي پارتىيە - يېنىڭ پات ئارىدا قۇرۇلىدىغانلىقى ، مەملىكەت ئىچىدىكى ھەر - قايسى ئىلمىي قاتلاملارنىڭ ئۇنىڭغا ئىپادە بىلدۈرۈشى ھەققىدە خەۋەر تارقىتىشنى ئۇقتۇردى . ئارقىدىن ئارمىيىنى تەرتىپكە سېلىش ۋە يېڭى تەدبىرگە بولغان ئىنكاسنى ئاڭلاش ئۈچۈن ، ياندۇرۇقى يىلىنىڭ بېشىدا ئاناتولىيىدىكى ئەسكى شەھەر ، ئىز - مىت ، بورسا ۋە ئىزمىر قاتارلىق جايلارنى ئايلىنىپ چىقتى ، ئۇنىڭدىن كېيىن 1923 - يىلى ئاپرېلنىڭ 8 - كۈنى «توققۇز ئۈمىد» (توققۇز پرىنسىپ) دەپ ئاتالغان بىر خىتابنامە ئېلان قىلدى . خىتابنامىدە پۇقرالارنىڭ ھوقۇقى ، ئاساسىي قانۇن ئور - ناتقان ھۆكۈمەت قۇرۇش ، سۇلتانلىق تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇ -

رۇش قاتارلىق مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلغان، شۇنىڭدەك مالىيە يېنى ۋە مەمۇرىي ئىشلارنى ئىسلاھ قىلىش قاتارلىق ئىشلار يىرىكرەك تەكىتلەنگەنىدى. بۇ پرىنسىپلار مۇستاپا كامالنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا، شۇ كەمگىچە ئورۇندىغان ۋە ئەمەلگە ئاشۇرغان ھەممە ئىشلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى، ئەمما جۇمھۇردىن يەت جاكارلاش، خەلىپىلىك تۈزۈمىنى بىكار قىلىش، مەھكىمە شەرتىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش، مەدرىسلەرنى تاقاش ھەمدە شىلە-پە كىيىشنى ئومۇملاشتۇرۇش قاتارلىق مەزمۇنلارنى بولسا تېخى ئۆز ئىچىگە ئالمىغانىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، بۇ مەسىلىلەرنى «توققۇز ئۈمىد» نىڭ ئىچىگە بالدۇر كىرگۈزۈپ، نادان ۋە مۇتەئەسسەپ كۈچلەرنىڭ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ پۈتكۈل مىللەتكە زىيانكەشلىك قىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش ئورۇنلۇق ئىش ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، بۇ ئىشلار ئاخىر مۇۋاپىق بىر پەيتتە ھەل قىلىنىپ، خەلقنىڭ رازى بولىدىغان كۈنلىرىمۇ ھا-مان كېلەتتى. گەرچە بەزىلەر بۇنىڭدىن ئاغرىنىپ، «توققۇز پرىنسىپ» نىڭ تۈزۈلۈشى بەك ئاددىي بولۇپ قاپتۇ دەپ قاراشسىمۇ، ئەمما ئۇ يەنىلا سىياسىي تەرەققىياتنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ئىدى.

ئاپرىلنىڭ 16 - كۈنى بۈيۈك مىللەت مەجلىسى ئۆزىنىڭ تۇنجى قېتىملىق ھەقىقىي سايلىمىنى ئۆتكۈزدى، ئىيۇندا 286 ئەزاغا ئىگە بىر مىللەت مەجلىسى بارلىققا كەلدى. تۇنجى نۆۋەتلىك ئىشلىرىنى باشلىۋەتكەن بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ ئاۋ-غۇستىنىڭ 11 - كۈنىدىكى 2 - سانلىق يىغىنىدا مۇستاپا كامال بىردەك ئېتىراپ قىلىنىپ رەئىسلىككە سايلاندى.

يېڭى بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە مۇستاپا كامالنىڭ بۇ مەجلىسكە رەئىس بولۇپ سايلىنىشى ئىنقىلابىي تۈركلەرنىڭ خەلقئارا ۋە مەملىكەت ئىچىدىكى ئىناۋىتى ۋە ئورنىنى تېخىمۇ ئۆستۈردى. مەملىكەت ئىچىدە مۇستاپا كامالنىڭ

مۇددىئاسى ئىشقا ئاشۇرۇلۇپ، سېنتەبىرنىڭ 9 - كۈنى خەلق پىرقىسى دېيىلگەن بىر پارتىيە رەسمىي دۇنياغا كەلدى، خەلقئارا رادا ئالدىنقى يىلى ئىمزالانغان لوزان شەرتنامىسىدە بەلگىلەنگەن يېڭى تۈركىيىنىڭ خەلقئارادىكى ئورنىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ھەققىدىكى سىياسىي تەدبىرلەر ئەمەللىشىپ، ئۆكتەبىرنىڭ 2 - كۈنى ئەڭ ئاخىرقى بىر تۈركۈم ئانتانتا دۆلەتلەر ئارمىيىسى ئىستانبۇلدىن چىقىپ كەتتى، 6 - كۈنى تۈركىيە دۆلەت ئارمىيىسى شۈكرو نەيلى پاشانىڭ قوماندانلىقىدا ئىستانبۇلغا كىردى، ۋەتەن خانىنى داماد فەرىد پاشا دەل مانا مۇشۇ كۈندە فرانسىيىنىڭ نىس دېگەن يېرىدە ئۆلدى.

ئەنقەرە ھۆكۈمىتى بۇ چاغدا نېگىزلىك بىر مەسىلىنىڭ قارار قىلىنىشىغا موھتاج ئىدى، يەنى بۇ قەيەرنى پايتەخت قىلىپ بەلگىلەش كېرەك دېگەن مەسىلە بولۇپ، ئۇزاق ئۆتمەي بۇ مەسىلەگە جاۋاب تېپىلدى. ئۆكتەبىرنىڭ 9 - كۈنى، ئىسمەد پاشا خەلق پارتىيىسىنىڭ بىر قېتىملىق يىغىنىدا ئاساسىي قانۇنغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، «ئەنقەرە تۈرك دۆلىتىنىڭ باش كەنتى بولىدۇ» دەپ قارار قىلدى. ئۆكتەبىرنىڭ 13 - كۈنى، مىللەت مەجلىسى قارار ماقۇللاپ ئاساسىي قانۇنغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش لايىھىسىنى ئىشلەپ چىقتى. بۇ قارارنىڭ ماقۇللىنىشى ئىلگىرىكىلەر بىلەن بولغان ئالاقىنىڭ ئۈزۈل - كېسىل ئاخىرلاشقانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى، شۇنداقلا سۇلتانلىق تۈزۈم ئەمەلدىن قالغاندىن كېيىنكى ئىشلارنىڭ مۇۋاپىق داۋامى ئىدى. سۇلتان ئەمدى مەۋجۇت بولمايدىغان، سۇلتان تۇرۇشلۇق ئوردىنىڭ مال - مۈلۈكلىرىمۇ سۇلتاننى ئاغدۇرۇۋەتەن كەن ئىنقىلابىي ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ئىشلىتىلمەيدىغان بولدى. 500 يىلغا يېقىن ۋاقىتتىن بۇيان، ئىستانبۇل ئىزچىل ھالدا ئىسلام ئىمپېرىيىسىنىڭ پايتەختى بولۇپ كەلگەنىدى. بۇ ئۇزاق مۇساپە جەريانىدا قۇياشنىڭ پارلاق نۇرى گالاتاسارىيى بى-

لەن ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ باشقا سارايلىرى ئۈستىدە ئايلىنىپ يۈردى. بۇ 500 يىل داۋامىدا، ئىستانبۇل ئۆزىنىڭ مەسچىت، خانىقا، ساراي، ئوردى، دىنىي ئۆلىمالىرى ۋە ئوردىنىڭ ۋەزىر-ۋۇزۇرالىرى بىلەن قوشۇلۇپ، يەنە كېلىپ يېقىن ئەتراپتىكى سەھرا - كەنتلىرى، شەھەر مەركىزىي كوچىلىرى، دەلەل سول-دىگەرلىرى، ھەتتا تۈرك خەلقىنىڭ مەپكۈرىلىرى بىلەن قوشۇلۇپ بەئەينى زىچ گىرەلەشكەن بىر قانداققا ئوخشاپ قالدى، بۇ جاي ئىنقىلابىي يېڭى ھۆكۈمەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، مۇستاپا كامال قۇرماقچى بولغان يېڭى تۈركىيىنىڭ پايتەختى بولۇشقا ماس كەل-مەيتتى. شۇڭا، ھەدەپ ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىۋاتقان، يېڭى خەلق ۋە يېڭى دۆلەتكە ۋەكىللىك قىلالايدىغان بىر جاي - ئەنقەرە تاللاندى. يېڭى دۆلەت بىر سۇلالە، بىر ئىمپېرىيە ياكى ئېتىقاد ئاساسىدا ئەمەس، بەلكى بىرلا مىللەت - تۈرك مىللىتىنىلا ئاساس قىلىپ قۇرۇلماقچى بولغاچقا، ئۇنىڭ پايتەختى چوقۇم ئەسلى تۈرك ئاھالىسى زىچراق ئولتۇراقلاشقان ئاناتولىيىنىڭ كىندىك رايونى بولۇشى لازىم ئىدى.

مۇستاپا كامالدا تېخىمۇ مۇكەممەلەرەك بولغان بىر ئىسلاھات-نىڭ تەييارلىقىنى قىلىش - جۈمھۇرىيەت جاكارلاش ئىستىكى تۇغۇلدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، سۇلتانلىق تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ خەلىپىلىك تۈزۈمىنى ساقلاپ قېلىش، دۆلەت باشلىقى مەسلىسىنى ئايدىنلاشتۇرماي ئۇزاققىچە يۈرۈۋېرىش ناھايىتى خەتەرلىك ئىدى. بۇ ۋاقىتتا، بۈيۈك مىللەت مەجلىسى ۋە باشقا جامائەت سورۇنلىرىدىكى خېلى زور بىر تۈركۈم كىشىلەر «خەلىپە - قانۇنلۇق پادىشاھ ۋە دۆلەت باشلىقىدۇر، خەلىپىنىڭ ئۆزىلا ئاساسىي قانۇن ئورناتقان ھۆكۈمەت بىلەن تەڭدۇر» دېيىشىپ، خەلىپىلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش دېگەندىن ئىمكانقەدەر ئۆزىنى قاپچۇرماقتا ئىدى، بولۇپمۇ دىنىي كۈچلەر تېخىمۇ شۇنداق ئىدى. ئەمما، مۇستاپا كامال بۇ ئىشتا ئۇلارغا تامامەن ئوخشىمايدىغان

بىر قاراشتا ئىدى.

مۇستاپا كامال 1907 - يىلى سېلانكتا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» جەمئىيىتىگە قوشۇلغان چاغدا، ئۇلۇغ ئارزۇلارنى كۆڭلىگە پۈككەندى. ئەمما، بۇ جەمئىيەتنىڭ مەشرۇتىيەت تۈزۈمىنى بەرپا قىلىش مەقسىتىنىڭ يېتەرسىز ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ بىلەن ئالاقىسىنى دەرھال ئۈزدى. مۇستاپا كامالنىڭ ھاياتىدىكى ھەربىي ئاكادېمىيە دەۋرى ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش، تولۇقلاش ۋە پىشۇرۇش دەۋرى بولغان بولسا، شامدىن قايتقاندىن كېيىنكى ھاياتى كېيىنكى دەۋردە ئويلانغانلىرىنى بىر تەشكىلات ھالىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىرىش دەۋرى بولغانىدى. ئۇنىڭ دەسلەپكى چىقىش نۇقتىلىرىدا بىر ئاز روماننىڭ تەرەپلەر بولغان بولسىمۇ، ئەمما كېيىنكى ۋاقىتلاردا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ تەجرىبە - ساۋاقلرى ئۇنىڭغا كېلەچەكنى ئەمەلىيەتتىن ئوچۇق كۆرۈشنى ۋە ساغلام بىر پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويۇشنى ئۆگەتتى. شۇڭا، ئاشۇ يىللاردا سەپداشلىق رىغا دائىم: «مەشرۇتىيەتنىڭ ئېلان قىلىنىشى يېتەرلىك جاردىن لاردىن ئەمەس. مەشرۇتىيەت جاكارلانغاندىن كېيىنلا، جەمئىيەتنىڭ بىر سىياسىي پارتىيە ھالىتىگە كېلىپ ھاكىمىيەتنى قولغا ئېلىشى زۆرۈردۇر. پارتىيە ئالدى بىلەن بۇ ۋەزىپىسىگە ۋە قىلىدىغان ئىشلىرىغا ھازىرلىق قىلىپ قويۇشلىرى كېرەك، ئۇنداق بولمىغاندا ئىككىنچى مەشرۇتىيەتمۇ بىرىنچىسىنىڭ ئاقدى-ۋىتىگە قالدۇ» دەيتتى. مۇستاپا كامال ئۆزى قىلىۋاتقان ئىشنىڭ لايىھىسى پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇن تۇرغۇزغان ھاكىمىيەت قۇرۇش بىلەنلا بولدى قىلىشنى ئويلىمىغانىدى. شۇڭا ئۇ مانا مۇشۇنداق سىياسىي مەۋقەسىگە كۆرە، 1919 - يىلى 6 - سېنتەبىردىكى سىۋاس قۇرۇلتىيىدا ئۆزى باشلامچى بولۇپ ئىتتىھاتچى مەقسەت-لەر بىلەن ھەرىكەت قىلمايدىغانلىقلىرى ھەققىدە قەتئىي قەسەمىياد قىلغانىدى. ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى جۇمھۇرىيەت جاكارلاش ئىستىكى

دەل ئۇنىڭ مۇشۇ پىشىپ يېتىلگەن ئۆزگىچە ھاكىمىيەت قارىشىنىڭ ئەمەلىدىكى كونكرېت ئىپادىسى ئىدى.

1923 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ بېشىدا، مۇستاپا كامال جۇمھۇر-
 رىيەت جاكارلىماقچى بوپتۇ دېگەنگە ئوخشاش سۆزلەر تەرەپ -
 تەرەپكە تارقىلىپ، جەمئىيەتتە كۈچلۈك قارشىلىق ۋە كەسكىن
 بەس - مۇنازىرىلەر پەيدا بولدى. بىر قاتار ئەتراپلىق ۋە پۇختا
 سىياسىي پائالىيەتلەردىن كېيىن، مۇستاپا كامال 29 - ئۆكتەبىر
 مىللەت مەجلىسى بىناسىغا كەلدى ۋە ئانا ياسا^①غا تۈزىتىش كىر-
 گۈزۈش لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇنىڭدا سىياسىي تۈزۈل-
 مىدە ساقلىنىۋاتقان ھەرخىل مۇجەللىك ۋە قالايمىقانچىلىقلارنى
 تۈگىتىش لازىملىقى كۆرسىتىلدى. ئالدىنقى كۈنى ئاخشىما ما.
 قۇللانغان تۈزىتىش كىرگۈزۈلگەن لايىھىدە مۇنداق قۇرلار يېزىل-
 غانىدى:

«تۈركىيە دۆلىتىنىڭ ھۆكۈمەت شەكلى جۇمھۇرىيەتتۇر.
 رەئىس جۇمھۇرنى بۈيۈك مىللەت مەجلىسىنىڭ بارلىق شۆبە مەج-
 لىسىلىرى مۇشۇ نۆۋەتلىك مەجلىس قاتناشقۇچىلىرى ئىچىدىن
 سايلاپ چىقىدۇ . . . رەئىس جۇمھۇر بولسا دۆلەتنىڭ باشلىقىد-
 ىدۇر. ئۇ باش باكان^②نى تەيىنلەيدۇ . . . »

خېلى ئۇزاققىچە سوزۇلغان مۇزاكىرە ۋە مۇنازىرىلەردىن
 كېيىن، شۇ كۈنى كەچ سائەت 8:30 دا 158 كىشىنىڭ ئاۋاز
 بېرىشى بىلەن بىر قارار ماقۇللاندى. خېلى كۆپ ساندىكى ۋەكىل-
 لەر ئاۋاز بېرىشتىن ۋاز كەچتى، ئەمما قارشى تۇرغۇچىلار بولمى-
 دى. 15 مىنۇتتىن كېيىن مەجلىس مۇستاپا كامالنى جۇمھۇرد-
 يەتنىڭ تۇنجى رەئىسى دەپ جاكارلىدى. مۇستاپا كامال ئىسمىدە
 پاشانى تۇنجى باش باكانلىققا تەيىنلىدى. شۇ كۈنى كەچتە، بۇ
 خەۋەر پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەممە جايلىرىغا ئاڭلىتىلدى. تۈن

① ئانا ياسا - ئاساسىي قانۇن.
 ② باش باكان - ئىچكى كابىنېت زۇڭلىسى.

يېرىمىدىن ئۆتكەندە جاي - جايلاردا بۇنى تەبرىكلەش ئۈچۈن 101 پاي ھۆرمەت توپى ئېتىلدى.

سۇلتانلىق تۈزۈمى ۋاقتىدا پۇقرالار بۇ قېتىمقىدەك سىيا-سىي سەزگۈرلۈك ھەم تارىخىي رېئالزىملىق كۆز قاراشتا تۈ-رۈپ، ۋەزىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا مۇئامىلە قىلىپ باقمىغانىدى، بۇ قېتىم مۇئامىلە ئوخشاش بولمىدى. نۇرغۇن جايلاردا جۇمھۇرىيەت-نىڭ قۇرۇلغانلىقى قىزغىن ئالقىشلاندى، خەلق ئۇنى بىر يېڭى دەۋرنىڭ باشلىنىشى دەپ قارىدى. ئاساسىي قانۇنغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش مەسىلىسىنى مۇزاكىرە قىلىۋاتقانلار ئىچىدە ئابدۇ-راھمان شەرىف دېگەن بىر كىشى بولۇپ، ئۇ ئوسمانلى ئىمپېرى-يىسىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر تارىخچىسى، شۇنداقلا يېڭى تۈركىيە تارىخ ئىلمى جەمئىيىتىنىڭ تۇنجى باشلىقى ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ يېڭى ھاكىمىيەتكە بولغان چۈشەنچىسىنى مۇنداق بايان قىلدى:

«ھەرخىل ئوخشىمىغان شەكىلدىكى بارلىق ھۆكۈمەتلەر توغرىسىدا بىر - بىرلەپ چۈشەنچە بېرىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق. سەن ھۆكۈمرانلىق شەرتسىز خەلققە مەنسۇپ دەپ خالىغان بىر كىشىدىن ئۇنىڭ مەنىسىنى سورىساڭ، ئۇ ئۇنىڭ مەنىسى جۇمھۇرىيەت دېگەنلىك بولىدۇ، دەپ جاۋاب بېرىدۇ. بۇ يېڭىدىن تۇغۇلغان ئوغۇلنىڭ ئىسمىدۇر. بەزىلەر بۇ ئىسمىغا ئانچە قىزىق-مايۋاتىدۇ، قىزىقىمسا قىزىقماۋەرسۇن، بەربىر ئۇنىڭ كارى چاغلىق.»

جۇمھۇرىيەتنىڭ جاكارلىنىشى بىلەن تەڭ «خەلق پىرقىسى» دېگەن پارتىيىنىڭ نامى «جۇمھۇرىيەت خەلق پىرقىسى» (جۇمھۇ-رىيەت خەلق پارتىيىسى) گە ئۆزگەرتىلدى. جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇ-رۇلغىنىغا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ناھايىتى قىزغىن پوزىتسىيە تۇت-دىغان كىشىلەر كۆپلەپ مەيدانغا چىقىپ بۇ يېڭى شەيئىنى قولل-دىغان بولسىمۇ، ئەمما بەزى جايلاردا بۇ يېڭى شەيئى بەزى كىش-ىلەرگە ئۆزلىرىنىڭ كەلگۈسى توغرىلىق قورقۇنۇچ، غەم - قايغۇ

ۋە ئازاب ئېلىپ كەلدى. شۇڭا، ھايال قالمايلا مۇستاپا كامالنىڭ ھاكىمىمۇتلەقلىقى سۇلتاننىڭ ھاكىمىمۇتلەقلىقى ئۈستىگە قويۇلما-
دۇ، يوق؟ ئۇنىڭ خەلىپىگە زىيانلىق تەرىپى قايسى؟ ئۇنىڭ تۈركىيىنىڭ ئىسلام دۇنياسىدىكى رەھبەرلىك ئورنىغا بولغان تەسىرى قانداق؟ دېگەنگە ئوخشاش غۇلغۇلا ۋە مۇنازىرىلەر ئوتتۇرىغا چىقتى.

1923 - يىلى 11 - نوپابىر كۈنى، سۇلتان ھۆكۈمىتىنىڭ كارنىيىسى بولغان «تانىن» گېزىتى باش ماقالە ئېلان قىلىپ. «ھەرقانداق كىشى ئۇلۇغ ئەقلىنى ئىشقا سالماي تۇرۇپلا بىلىۋالا-لايدۇكى، ئەگەر بىزدە خەلىپە بولمىسا، تۈركىيە دۆلىتى ئۆزىنىڭ 5 ~ 10 مىليون كېلىدىغان ئاھالىسى بىلەن ئىسلام دۇنيا-سىدىكى مۇھىم ئورنىنى قولىدىن بېرىپ قويدۇ ھەمدە ياۋروپادىكى سىياسىي ئىرىباپلارنىڭ نەزەرىدە كۆزگە ئىلىنمايدىغان كىچىك-كىنە، تابىنى يوق بىر دۆلەتكە ئايلىنىپ قالدۇ... خەلىپە دېگەن ئاتاقنى ئوسمانلىلار قولغا كەلتۈرگەن ھەم بۇ تۈزۈمنىڭ تۈركىيىدە مەڭگۈ داۋاملىشىشىغا كاپالەتلىك قىلىپ كەلگەن، ئۇنى يوقىتىۋېتىمەن دەيدىغان ئۇرۇشلارنىڭ ھەممىسى ئىرادە، ساداقەت ۋە مىللىي كەيپىياتقا مۇخالپ» دېدى.

خەلىپىلىك — ئىسلامىيەت دۇنياسىدا ئىنتايىن ئۇزاق تا-رىخقا ئىگە بولغان، دىن بىلەن ھاكىمىيەت بىر گەۋدە بولۇپ قېلىپلاشقان سىياسىي ھاكىمىيەت شەكلى بولۇپ، دېمىسىمۇ ئۇ-نىڭغا يەڭگىلىك بىلەن ئاددىي مۇئامىلە قىلىشقا بولمايتتى. شۇنداق بولغانلىقتىن، بۇ ھەقتىكى بەس - مۇنازىرە تۈركىيىدىن چەت ئەللەرگە كېڭىيدى. مۇستاپا كامال جۇمھۇرىيەت قۇرۇش مەسىلىسىگە قارىتا ھىندىستاندىن كەلگەن سوئال - سوراقلارنى تاپشۇرۇۋالدى. ئۇ بۇنىڭغا قارىتا: «جۇمھۇرىيەتكە ھۇجۇم قىل-ماقچى بولغان كىشىلەر ھەرگىزمۇ ھېچنېمىنى بىلمەيدىغان ناتو-نۇش ئادەملەردىن ئەمەس، بەلكى ئىلگىرى ئەنگىلىيىنىڭ تۇغى

ئاستىدا داردانىل، شام ۋە ئىراقلاردا تۈركىيلىكلەر بىلەن جان تىكىپ جەڭ قىلغان بەزى مۇسۇلمانلاردۇر» دەپ كەسكىن كۆر-سەتتى.

تۈركىيىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى مۇئەسسەسە ئۆكتىچى كۈچلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرۇلۇشى تۈر-كىيە خەلقىنىڭ ئىسلام دەۋرىدىكى ئۆتمۈشى بىلەن ئىمپېرىيە دەۋرىدىكى ئۆتمۈشىنى بىر - بىرىگە باغلاپ تۇرۇشقا پايدىسىز ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئۇلارنىڭ ئۇزاق ۋاقىتلاردىن بۇيانقى ئۆزلىرىنى مەركەز قىلغان تېخىمۇ زور، تېخىمۇ قۇدرەت-لىك بولغان مۇسۇلمانلار دۇنياسى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكىمۇ پايدىسىز ئىدى. بۇ چاغدىكى ئەنئەنىۋى كۈچلەر بۇ ئىككى ئېغىر ھېسسىياتقا ئىگە ھاياتى كۈچنىڭ سىمۋولى بولغان خەلىپىنىڭ ئەتراپىغا ئىستىخىيلىك ھالدا زىچ ئۇيۇشقان، ئەمما خەلىپە ئاب-دۇلمەجىدخان بولسا بۇنداق مۇھىم ۋەزىپىگە لايىق كېلىدىغان زۆرۈر شەرتلەرنى ئۆز جىسمىدا تېخى ھازىرلىمىغانىدى، شۇڭا ئۇ 1924 - يىلى يانۋاردا جۇمھۇرىيەت رەئىسىنىڭ مۇنداق بىر ئاگاھلاندۇرۇشىنى ئاڭلىدى:

«خەلىپە ئۆز كابىنىتىدا، بولۇپمۇ ئۆزى بىۋاسىتە ئوتتۇرىغا چىققان چاغلاردا ئاساسەن دېگۈدەك ئۆزىدىن ئاۋۋال ئۆتكەن سۇل-تانلارنىڭ كونا ئۇسۇلى بويىچە ئىش كۆرۈپ كەلدى . . . بىز ئەدەپ - قائىدىنى ساقلايمىز ۋە خەلىپىنىڭ يۈز - خاتىرىسىنى قىلىمىز دەپ تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنى قۇربان قىلىۋېتەلمەيمىز. خەلىپە ئۆزىنىڭ كىملىكىنى ۋە ئۆز ۋەزىپىسىنىڭ ئېھىلىكىنى ئوبدان بىلىۋېلىشى كېرەك.»

قارىماققا بۇ قېتىمقى كىرىمىنى كەلتۈرۈپ چىقارغۇچىلار ھىندىستانلىق مۇسۇلمانلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ خەلىپىگە بۇنچىلىك كۆيۈنۈپ كېتىشى خەلىپىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملىدى ئەمەس، بەلكى لىپىنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشىنى تېزلەتتى.

1924 - يىلى 24 - نويابىردا، ئىستانبۇلدا چىقىدىغان ئاساسلىق ئۈچ گېزىت ئاغاخان^① ۋە ئەمىر ئەلى^② قاتارلىق ئىككى نەپەر ھىندىستان مۇسۇلمانلىرى داھىيىسىنىڭ ئىسمەد پاشاغا ئەۋەتكەن مەكتۇپىنىڭ تولۇق تېكىستىنى باشتى. بۇ مەكتۇپتا خەلىپىلىك تۈزۈمى بىلەن سۇلتانلىق تۈزۈمى ئايرىۋېتىلگەندىن بۇيان سۇلتان-لىق تۈزۈمىنىڭ مۇسۇلمانلارغا بولغان مۇھىملىقىنىڭ بەكمۇ بىلىنىپ كېتىۋاتقانلىقى كۆرسىتىلگەن ھەمدە تۈركىيە ھۆكۈمىدىن خەلىپىلىك تۈزۈمىگە تەگمەسلىك، ئەكسىچە ئۇنى ھەرقايسى مۇسۇلمان ئەللىرى ئىشىنىدىغان ۋە ھۆرمەتلەيدىغان، شۇنداقلا تۈركىيە دۆلىتىگە ئالاھىدە كۈچ ۋە غۇرۇر بېغىشلاتقۇزىدىغان مۇھىم ئورۇنغا قويۇش لازىملىقى كۈچلۈك تەلەپ قىلىنغاندى.

بۇ ئىككىلەندىن ئالدىنقىسىنىڭ بوۋا جەمەتى 19 - ئەسىر-دىكى ئىراننىڭ كرمان ئۆلكىسىنىڭ ئائىبى بولۇپ، بىر قېتىم-لىق غەلىياندا مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن ھىندىستانغا قېچىپ كېلىپ، بومبايدا يەرلەشكەندى. كېيىنكىسى بولسا، كالكۇتتا-دىكى بىر شىئە ئاقسۆڭەكلى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، دىنىي ئېتىقاد جەھەتتە، ئىسلام جەدىدلىكى ئۇنىڭ يېتەكچى ئىدىيىسى بولۇپ، ئېتىقادى ئالدىنقى شەرت قىلغان ھالدا ئۈزلۈكسىز ئۆز-گىرىۋاتقان دەۋر تەلپىگە لايىقلىشىش ئۈچۈن، ئىسلام دىنىغا يېڭىچە تەبىر بېرىشنى تەشەببۇس قىلاتتى، كۈنلىققا، خۇرا-پاتلىققا، قوللۇق تۈزۈمگە، كۆپ خوتۇنلۇققا، سوفىزم ۋە مازار

① ئاغاخان (1877~1957) شىئە - ئىسمائىلىيە مەزھىبى نىزارىيە تارمىقىنىڭ 46-ئىمامى ھەسەن ئەلى شاھ (1800~1881) نىڭ نەۋرىسى بولۇپ، 1885 - يىلى «ئاغاخان» لىققا كۆتۈرۈلگەن، 1908 - يىلى ئىنگىلىزلارنىڭ يۆلەپ تۇرغۇزۇشى بىلەن قۇرۇلغان ھىندىستان مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقىنىڭ رەئىسى بولغان.

② ئەمىر ئەلى (1849~1928) 1868 - يىلى ئەنگىلىيىدە قانۇنشۇناسلىق بويىچە ئىلىم تەھسىل قىلغان، 1873 - يىلى ئادۋوكات بولغان، 1876 - يىلى ھىندىستان ئىسلام دىنى جەمئىيىتىگە رەئىس بولغان. ئۇنىڭ «قىسقىچە ساراسۇن تارىخى»، «ئىسلام روھى»، «مۇھەممەد-نىڭ ھاياتى ۋە تەلىماتى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار، مەشھۇر تارىخچى، شەرىئەت ئالىمى ۋە داخلىق جەمئىيەتشۇناس ئىدى.

تاۋاپچىلىقىغا قارشى بولسىمۇ، سىياسىي ئىدىيە جەھەتتە سۈننىي مەزھىپى ئەقىدىسىنى ياقلاپ، دىن بىلەن ھاكىمىيەتنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتىشكە قەتئىي قارشى ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ، ئەنگىلىيە ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدىكى ھىندىستاندا شەرىئەتنى ئەنگىلىيەنىڭ ئەدلىيە تۈزۈمى بىلەن ھۆكۈم قىلىش تەرتىپلىرىگە مۇۋاپىقلاشتۇرۇپ، ھۆكۈمرانلىقنىڭ ۋاسىپىلىرىغا ئۇيغۇن كېلىدىغان بىر داشقايناق شەرىئەتنى بەرپا قىلغانىدى.

ھىندىستانلىق بۇ ئىككى داھىينىڭ ئىسمىدە پاشاغا ئەۋەتكەن مەكتۇپىنىڭ مۇستاپا كامالغا نىسبەتەن ھېچقانداق ئۈنۈم بەرمەيدىغانلىقى تەبىئىي ئىدى. دەل شۇنداق بولغانلىقتىن، مۇستاپا كامال بۇ مۇناسىۋەتلەرنى قەتئىي بۇزۇۋېتىش قارارىغا كەلدى. ئۇ ئەتراپلىق بىر قاتار تەييارلىقلاردىن كېيىن، 1924 - يىلىدىكى باشلىرىدا يېڭى يىللىق ساياھىتىنى باشلاپ ئىزمىرغا كەلدى ۋە ئۇ يەردە ئۆتكۈزۈلگەن چوڭ كۆلەمدىكى ھەربىي مانېۋىرىغا رىياسەتچىلىك قىلدى. ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى ئىككى ئايلىق سەپىرىدە باش باكان ئىسمىدە پاشا، قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى كازىم پاشا ۋە قۇرۇقلۇق ئارمىيە باش شتاب باشلىقى فەۋزى پاشالار ھەمراھ بولدى. مۇستاپا كامال 14 - فېۋرال كۈنى خەلىپىلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش مەسىلىسى ھەققىدە باش باكان گېنېرال ئىسمىدە ئېنۋىتۇ بىلەن ناھايىتى ئۇزۇن بىر سۆھبەت ئۆتكۈزگەندىن كېيىن نۇتۇق سۆزلەپ مۇنداق دېدى:

«بىز ھەممىمىز خەلىپىلىك تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا بىردەك قوشۇلدۇق، شۇنداقلا مەھكىمە شەرىئى ۋە ئەۋقاپ دېگەن ئورگانلارنىمۇ ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، مائارىپتا ئومۇمىي بىرلىكنى يولغا قويۇشنى قارار قىلدۇق.»

1924 - يىلى مارتنىڭ 1 - كۈنى مۇستاپا كامال يېڭى بىر نۆۋەتلىك مىللەت مەجلىسىدە نۇتۇق سۆزلەپ، جۇمھۇرىيەتنىڭ بىخەتەرلىكى ۋە مۇقىملىقى مەسىلىسى، خەلىپىلىكنىڭ بىكار

قىلىنغانلىقى مەسىلىسى، بىرلىككە كەلگەن مائارىپ تۈزۈمىنى بەرپا قىلىش، شۇنىڭدەك «ئىسلام ئېتىقادىنى نەچچە ئەسىردىن بۇيان ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن سىياسىي قورال بولۇپ قېلىشتەك ھالەتتىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىپ، ئۇنى ساپلاشتۇرۇش ۋە ساپاسىنى ئۆستۈرۈش» قاتارلىق مۇھىم ئۈچ نۇقتا توغرىسىدا ئالاھىدە توخ-تالدى. ئۈچىنچى نۇقتىنىڭ مەنىسى ئەتىسى ئۆتكۈزۈلگەن جۈم-ھۈرىيەت خەلق پىرقىسىنىڭ مەجلىسىدە ئايدىڭلاشتۇرۇلدى. كۆپچىلىك رەئىس جۇمھۇرنىڭ تەكلىپىنى ئەستايىدىل مۇزاكىرە قىلدى ۋە بىر قاتار مەسىلىلەر توغرىسىدىكى تونۇشلار بىرلىككە كېلىپ، 3 - مارتتا بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگە ئۇقتۇرۇلدى. بۇ مەسىلىلەر خەلىپە قويماسلىق، خەلىپىلىك تۈزۈمىنى ئەمەل-دىن قالدۇرۇش ھەمدە ئوسمانلىلاردىن بولغان مۇھىبىي خانىدا-ندىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى تۈركىيە چېگراسىدىن ھەيدەپ چىقىد-رىش قاتارلىقلار ئىدى.

ئىككىنچى كۈنى تاڭ يورۇشىغىلا، چىرايىنى غەم باسقان ئەڭ ئاخىرقى خەلىپە ئابدۇلمەجىدخان خوتۇن، بالا - چاقىلىرى ۋە خىزمەتچى، چاكار مۇلازىملىرى بىلەن بىللە ئاپتوموبىلغا ئولتۇرۇپ پويىز ئىستانسىسىغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ خەلق ئاممىسىنىڭ قورشاشىدا قېلىپ، ئوسال بولۇپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن سەيكىش ۋوگزالىغا بارماي، شەھەر سىرتىدىكى كىچىكرەك بىر ۋوگزالدىن شەرق پويىزىغا ئولتۇردى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ بۇ ئەڭ ئاخىرقى خەلىپىسىد-نىڭ ھاياتىمۇ سۇلتان ۋاھىدەدىنغا ئوخشاشلا مۇساپىرچىلىق ئىد-چىدە ئۆتۈپ، 1934 - يىلى فرانسىيىدىكى نىشتا ئالەمدىن ئۆتتى.

ئون بىرىنچى باب

ئالتۇن دەستەكلىك ئۇستاز

كوردلارنىڭ توپىلىشى باستۇرۇلۇپ ئۇلارنىڭ قايتا ھەرىكەت-لىنىش ئىقتىدارىغا قاتتىق زەربە بېرىلىۋاتقان چاغدا، مۇستاپا كامالنىڭ سىمۋوللۇق ئەھمىيەتكە ئىگە ئىنقىلابىنىڭ جانلىق ۋە روشەن ئالاھىدىلىكىگە ئىگە تاشقى كۆرۈنۈشى بولغان مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشتىن ئىبارەت دراماتىك ئۆزگىرىشنىڭ بىرىنچى قەدىمى — كىيىم - كېچەك ئىسلاھاتى تاماملاندى.

ئىسلام — بىر خىل ئېتىقاد ۋە مەدەنىيەت بولۇپ، ئۇ ياشقا ئېتىقاد ۋە مەدەنىيەتتىن روشەن پەرقلىنەتتى. ئۇ بىر جايدىكى مۇسۇلمانلارنى باشقا بىر جايدىكى مۇسۇلمانلار بىلەن بىرلەشتۈرەتتى. يەنە كېلىپ ئۇ ئۆزىنىڭ ئېتىقادى بولمىغان ئەجدادلىرىنى غەيرىي دىندىكى قۇلۇم - قوشنىلىرىدىنمۇ پەرقلەندۈرەتتى. كىيىم - كېچەك، بولۇپمۇ باش كىيىمى مۇسۇلمانلارنىڭ بىر تەرەپتىن ئىسلامىيەتكە ماسلىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ ھەر قانداق بىر جەمەت بىلەن ئوخشاشمايدىغان، ئالاھىدە تاشقى بەلگىسى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ تۇراتتى.

ئوتتۇرا ئەسىردە ياشىغان مىسىر تارىخچىلىرىنىڭ قەيتلىرىدە كۆرە، 13 - ئەسىردىكى موڭغۇل ئىستېلاسىدىن كېيىن مۇسۇلمان پادىشاھلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ھەرقايسى جايلاغا قويغان نائىبلىرى موڭغۇللارنى دوراپ ئۇزۇن چاچ قويۇشقا ئادەتلەنگەن بولۇپ، 1315 - يىلىغا كەلگەندە، ئوسمانلى سۇلتانى ئاتىسى

پەرمان جاكارلاپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇزۇن چاچ قويۇشىنى مەنئى قىلدى.

سۇلتان سەلىم III بىلەن سۇلتان مەھمۇد II (ئەدلى) لەر تۇنجى بولۇپ مۇسۇلمانلارنىڭ قالاق كىيىم كىيىش ئادىتىنى ئۆزگەرتىپ، ئالدى بىلەن ئارمىيىنىڭ فورمىسىنى ياۋروپاچىلاش-تۈردى. 1826 - يىلى ئېلان قىلىنغان يېڭى ئارمىيىنىڭ ھەربىي نىزامى ئارمىيە فورمىسىنىڭ ياۋروپاچە بولۇشىنى بەلگىلىدى. 20 يىلدىن ئاۋۋالقى تۈرك ئارمىيىسىنىڭ فورمىسىنى فرانسۇز-لاشتۇرۇش ھەققىدىكى دەتالاش 1807 - يىلىدىكى ھەربىي ئۆز-گىرىشىنى پەيدا قىلىپ، ئاخىرى سۇلتان سەلىم III نى تەختتىن چۈشۈرگەندى. 20 يىل ئۆتكەندىن كېيىنكى بۇ قېتىمقى ئىسلا-ھات بولسا، قارشىلىق قىلغۇچىلار بولغان ئەھۋال ئاستىدىمۇ يەنە كۆپچىلىك كىشىلەر تەرىپىدىن قوبۇل قىلىندى. نەتىجىدە شۇبارا دېيىلىدىغان تەقىيە بىلەن ئۆتۈك قىسىملارغا تارقىتىپ بېرىلدى. بۇ فرانسۇزچە فورما كەلتۈرۈپ چىقارغان مەسىلە ناھايىتى چوڭ بولۇپ، بۇنى ھەربىي ئەشپالار باشقارمىسىنىڭ ئىسكىلاتىدا ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايتتى. كىيىم - كېچەك، بولۇپمۇ باش كىيىمى ئۇزاقلاردىن بېرى شۇ كىشىنىڭ ئۆزى تەۋە بولغان دىنىي ئېتىقادى ھەم ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ بىرخىل شەكلى ئىدى. شۇبارا رەختتىن تىكىلگەن تار باش كىيىمى بولۇپ، چوققىسى ئېگىز رەك، سوغا شەكلىدە ئىدى، ئۇنى ئەڭ ئاۋۋال پادىشاھ ئوردىسىدىكى مۇھاپىزەتچىلەر كىيىدى، كېيىن سۇلتان سەلىم III نىڭ يېڭى ئارمىيىسى ئىشلەتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن سۇلتان مەھ-مۇد II نىڭ يېڭى قۇرۇقلۇق ئارمىيىسىمۇ كىيىشكە ئادەتلەندى. ئەمما، ئۇنىڭ ۋاقتى بەك قىسقا بولدى.

1828 - يىلىغا كەلگەندە شىمالىي، ئافرىقىدىن كەلگەن مۇسۇلمانلار يېڭى بىر باش كىيىمىنى سۇلتانغا تەقدىم قىلدى. سۇلتان ئۇنى ياقتۇرۇپ قالدى. بۇ باش كىيىمى فەس (Fez)

دەپ ئاتالغان پوسما ئىدى. بۇ چاغدا شەيخۇلىئىسلامنىڭ ھوزۇرىدا سادرازام مەجلىس ئېچىپ، دەل مانا مۇشۇ ھەربىيلەر كىيىدىغان باش كىيىم (تەقىيە) نىڭ نۇسخىسىنى مۇزاكىرە قىلىۋاتاتتى. مەجلىس ئەھلى شۇبارانى تاشلاپ پوسمىنى قوبۇل قىلىشنى بىر-دەك ماقۇللاشتى. پوسمىنىڭ مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىشى ئىنسانلىقى ناھايىتى ئېنىق ئىدى. شۇڭا، چاتاق چىقىپ قېلىش-نىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرنى باس-تۇرۇشقا ئائىت بەزى كەسكىن تەدبىرلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. شۇنداق قىلىپ، بىر پەرمان بىلەن پوسما پۈتۈن ئارمىيىگە تارقىتىپ بېرىلدى. ياندۇرقى يىلى كىيىم - كېچەك ئىسلاھاتى مۈلكىي ئەمەلدارلارغىچە كېڭەيدى. شۇ يىلى جاكارلانغان بىر پەرماندا ھەر دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنىڭ ئوخشىمىغان سورۇندا كىيىدىغان كىيىم - كېچەكلىرىگە تەپسىلىي بەلگىلىمىلەر چىقىرىلدى. يەكتەك، سەللىلەر ئۆلىمالارنىڭ كىيىشىگە بۇيرۇلدى، ھەر دەرىجىلىك مۈلكىي ئەمەلدارلارنىڭ پوسما، تىزىغىچە چۈ-شۈپ تۇرىدىغان كالتە ئاسما يەكتەك، ئۇزۇن شىم، قارا شىبلىت كىيىشى تۈزۈم قىلىپ بېكىتىلدى. خۇرۇم كىيىم ۋە باشقا زىن-نەت بۇيۇملىرى بىردەك مەنئى قىلىندى. ھۆسن - چىرايىغا پەتمۇ چىقىرىلىپ، ساقال - بۇرۇتنى رەتلىك، چىرايلىق ياسى-تىش تەلەپ قىلىندى. بۇ جەھەتتە سۇلتان ئۆزى باشلامچى بول-دى. كەينىدىنلا ياۋروپاچە بولغان ئۆي جاھازىلىرى بارلىققا كەل-دى. سۇلتانلار ئەمدى قوبۇلخانلىرىدا مېھمانلىرىنى ياۋروپاچە كۈتىدىغان بولدى. پەيشەنبە كۈنى بىردەك ھۆكۈمەت ئورگانلىرى-دىكى خادىملارنىڭ دەم ئېلىش كۈنى قىلىپ بېكىتىلدى، بۇ ئۇسۇل فرانسىيىدىن كىرگۈزۈلگەنىدى. تېخىمۇ ئەجەپلىنەرلىكى شۇكى، ئورگاندىكى ئىشخانلارنىڭ تاملىرىغا ئەمدى سۇلتاننىڭ سۈرەتلىرى ئېسىلىدىغان بولدى.

ئۆتكەن بىر ئەسىردە مۇسۇلمانلار كىيىنىش جەھەتتە ناھايى-

تى ئاز ئىسلاھات ئېلىنىپ باردى. شەرىئەتتە مۇسۇلمانلارنىڭ يەنە پەك رەختتىن كىيىم كىيىمەسلىكى بەلگىلىگەندىن سىرت، باشقا ھەرقانداق شەكىلدىكى فورمىلىرىغا چەك قويۇلمايتتى. ئەمما، ئۆلىمالار يۈرۈش - تۇرۇش جەھەتتە دىنىسىزلاردىن پەرقلىنىپ تۇرۇشقا، ئۇلارنى دوراپ قېلىشتىن ساقلىنىشقا دائىم ئاگاھلاندۇرۇلۇپ تۇراتتى. ئۇلارچە بولغاندا ئۆزلىرىنىڭ ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كىيىپ ئادەتلىنىپ كەتكەن كىيىم - كېچەكلىرىنى بىراقلا تاشلاپ باشقىلارنىڭكىنى دوراش ئاسىيلىق ھېسابلىناتتى. شۇڭا مۇسۇلمان بولمىغان ئادەمنىڭ ئەھلى مۇسۇلمانلارنىڭ كىيىمىنى كىيىشى مەنئى قىلىناتتى، مۇسۇلمانلارنىڭ مۇسۇلمان بولمىغانلارنىڭ كىيىمىنى كىيىشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ھەتتا مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ھەربىر تەبىقىلەرنىڭمۇ ئۆزلىرىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان ئۆزگىچە تەقىيە ۋە سەللىلىرى بولاتتى. ئۆلىمالار، ساراي مۇھاپىزەتچىلىرى، شۇنىڭدەك ئەدىبلەر - مۇئەللىملىرىگە خاس بىر خىل كىيىم كىيەتتى. بۇ كىيىملەر ئۇلارنىڭ سالاھىيىتىنى ئىپادىلەپ تۇراتتى.

مۇستاپا كامالنىڭ كىيىم - كېچەك ئىسلاھاتى باشلانغان چاغدا، بۇنىڭدىن بىر ئەسىر بۇرۇن كىيىشكە ئادەتلەنگەن، يەنە كېلىپ دىنىسىزلارنىڭ نەرسىسى دەپ قارالغانلىقتىن خەلقنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىنى قوزغاۋاتقان فەس دېيىلگەن تەقىيە تۈركىيە قاتارلىق نۇرغۇن مۇسۇلمان دۆلەتلىرى تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىپ، مۇسۇلمانلىق سالاھىيەتنى ئىسپاتلاپ تۇرىدىغان بىر بەلگىگە ئايلىنىپ ساقلىنىپ تۇرماقتا ئىدى. شۇڭا بۇ دەۋردىكى ئىسپات ئانئۇبۇل مۇسۇلمان تۈركلىرىنىڭ ئۇچىسىغا كىيىمىنى غەربچە، بېشىغا كىيىمىنى ئىسلامىيەتچە ئىدى. ئۇلارنىڭ بېشىغا ئېگىز قىرلاپ كىيىۋالغان قىزىل پوسمىسى ئۆزلىرىنىڭ نەزەرىدە بىر تەرەپتىن ياۋروپالىقلارغا ئۇرۇش ئېلان قىلغاندەك تۇيغۇ بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن مۇسۇلمانلارنىڭ پېشانىسىنى يەرگە قويۇپ،

ئاللاغا سەجدە قىلىشىغا ئاسانچىلىق كەلتۈرەتتى. شۇڭا، مۇستاپا كامال ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئاددىي مۇسۇلمان تۈركلىرىنى قايىل قىلىپ، ئۇلارغا ئۆزلىرى قەتئىي چىقىشالمايدىغان غەيرىي دىندە-كىلەرنىڭ بەلگىسى دەپ قارالغان نەرسىنى قوبۇل قىلدۇرۇش زادى ئاسانغا چۈشمەيتتى.

1924 - يىلى 11 - ئايدا مۇستاپا كامال مىللەت مەجلىسىدە بەرگەن بىر قېتىملىق دوكلاتىدا مۇنداق دەيدى:

«تۈركىيىدىكى بارلىق مىللەتلەر بىرقانچە ئەسىرلەردىن بۇ-يان تۈركىيىنىڭ ھەرقايسى مەدەنىي ئەللەر بىلەن بىللە تەرەققىي-پەرۋەرلىك يولىدا تەڭ قەدەمدە ئالغا ئىلگىرىلىشىگە توسقۇنلۇق قىلىۋاتقان نەرسىنىڭ سۈپۈرۈپ تاشلانغانلىقىنى ناھايىتى چوڭ خۇشاللىق ئىچىدە كۆردى.»

ئۇ يەنە بىر قېتىملىق نۇتقىدا، مۇنداق دەيدى: «مەدەنىيىسىز ئەلنىڭ خەلقى دائىم مەدەنىي ئەل خەلقىنىڭ تاپىنى ئاستىدا يەنجىلىپ تۇرىدۇ، تۈركىيە ھايات تۇرماقچى بولىدىكەن، چوقۇم غەربلىكلەرنىڭ ھازىرقى زامان دۇنياسىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىد-شى كېرەك.»

بۇ كۆز قاراشنى دەسلەپ 1911 - يىلى ئابدۇللا جەۋدەت ئوتتۇرىغا قويغانىدى، مۇستاپا كامال ئۇنى تېخىمۇ بېيىتتى، راۋاجلاندۇردى ۋە ئاخىرى رېئاللىققا ئايلاندۇردى.

1925 - يىلىدىكى ئەھۋال مۇتەئەسسىپ كۈچلەرنىڭ تېخىچە جاھىللىق بىلەن غەربلەشتۈرۈشكە كۈچلۈك قارشىلىق كۆرسىتىد-ۋاتقانلىقىنى ئىسپاتلىدى. خەلىپىلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش بىلەن ئىش پۈتمەيتتى، يەنىمۇ چوڭراق بىر ئىش قىلىپ، دۆلەت ئىچىدىكى ھەممە كىشىلەرنى خۇددى تاشقى كېسەل ئويپراتسىد-سى قىلىنغاندەك ئىلھاملاندۇرۇپ، ئۇلارغا كونا تەرتىپنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ كەلمەسكە كەتكەنلىكىنى، يېڭى تەرتىپنىڭ باشلانغانلىقىنى بىردەك ھېس قىلدۇرۇش لازىم ئىدى.

پوسمىغا كەلسەك، ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ سالاھىيىتىنى باشقا كىشىلەردىن پەرقلەندۈرۈپ تۇرىدىغان ئەڭ ئاخىرقى بىر بەلگە بولۇپ، ئۇمۇ دەرھال ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشى كېرەك ئىدى. مۇستاپا كامال 1927 - يىلى ئۆكتەبىردىكى بىر نۇتقىدا ئەينى چاغدا قوللانغان تەدبىرلىرى توغرىسىدا چۈشەنچە بېرىپ مۇنداق دېدى:

«ئەپەندىلەر، بىز پۈتۈن خەلقىمىزنىڭ بېشىدىكى نادانلىق-نىڭ، بىخۇتلۇقنىڭ، سۇسلۇقنىڭ، ھورۇنلۇقنىڭ، دىنىي ئە-سەبىلىكىنىڭ، تەرەققىيات ۋە مەدەنىيلىككە ئۆچمەنلىك بىلەن قاراشنىڭ بەلگىسى بولۇپ قالغان پوسمىنى تاشلاپ، پۈتكۈل مەدەنىي دۇنيا ئورتاق ئىشلىتىۋاتقان قالپاقنى كىيىشىمىز، بۇ ئارقىلىق تۈركلەرنىڭ پىسخىكا ۋە باشقا جەھەتلەردە تېخى مەدەنىي تۇرمۇش سەۋىيىسىدىن چەتلەپ كەتمىگەنلىكىنى ئىسپاتلىشىمىز كېرەك.»

بۇ خىزمەتلەر ناھايىتى چاپسان ئىشلەندى. 1925 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ ئاخىرقى ھەپتىسى، مۇستاپا كامال كاستامونى ۋە ئىنە بولو قاتارلىق ئىككى جايىنى زىيارەت قىلدى. بۇ قېتىمقى سەپەردە ئۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى تۇنجى قېتىم پاناماچە يۇمۇلاق ئۆرە شىلەپە كىيىپ ماشىنىدىن چۈشتى ۋە ئارقىمۇ ئارقىدىن بىرقانچە قېتىم قىياپەت ھەققىدە نۇتۇق سۆزلەپ، پوسما ۋە ئاناتولىيىدە كىيىلىۋاتقان كۈنچە يەككە، كەڭ ئاغلىق ۋە كەڭ پۇشقاقلق ئىشتان كەيمەسلىكىنى تەۋسىيە قىلدى. ئۇ بىر قاتار نۇتۇقلىرىدا بۇ خىل كىيىملەرنى ئىسراپخورلۇق، بىئازادلىك، ئىپتىدائىيلىق دەپ قاراپ، ئۇنى مەدەنىي خەلقلەرنىڭ كىيىشىگە ھەرگىز مۇۋاپىق كەلمەيدۇ دەپ كۆرسەتتى. ئۇ شۇ قېتىم بىر ئاممىۋى يىغىندا مۇنداق دېدى:

«ئەپەندىلەر، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنى قۇرغان تۈركلەر مە-دەنىي كىشىلەردۇر. ئۇلار تارىختىمۇ مەدەنىي كىشىلەردىن ئى-»

دى. ھازىرقى رېئال تۇرمۇشتىمۇ مەدەنىي ياشىماقتا. ئەمما، مەن سىلەرگە بىرتۇغقان قېرىندىشىڭلار، دوستۇڭلار ۋە ياكى ئۆز ئاتاڭلارغا ئوخشاش كۆيۈنۈپ تۇرۇپ ئېيتايكى، مەدەنىي تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ ئەزاسى بولغان كىشى چوقۇم ئۆزىنىڭ ئىدىيەسى، روھىي كەيپىياتى، ئائىلىۋى تۇرمۇشى ۋە تۇرمۇش ئادىتى ئارقىلىق، ئۆزىنىڭ مەدەنىي ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىشى ۋە ئىسپاتلىشى لازىم. بىر جۈملە سۆز بىلەن ئېيتقاندا، ھەقىقىي مەدەنىي ھېسابلىنىدىغان تۈرك خەلقى... ئۆزلىرىنىڭ تاشقى قىياپەتلىرىدىمۇ مەدەنىي ۋە ئىلغار ئىكەنلىكىنى پاكىت ئارقىلىق كۆرسىتىشى كېرەك. مەن ئاخىرىدا پىكرىمنى مۇنداق بىر قانچە جۈملەگە يىغىنچاقلىسام، بۇنىڭ مەنىسىنى پۈتۈن مەملىكەت خەلقى ھەم پۈتۈن دۇنيا خەلقى بىلىسكەن دەيمەن: قېنى جاۋاب بېرىڭلار! بىزنىڭ ھازىر كىيىۋاتقان كىيىمىمىز مىللىتىمىزنىڭمۇ (كۆپچىلىك ياق دەپ ۋارقىراشتى)؟ بۇ كىيىملەر مەدەنىي كىشىلەرنىڭ كىيىدىغان كىيىمى ۋە خەلقئارادا كىيىدىغان كىيىمىمۇ؟ (كۆپچىلىك يەنە ئۇنداق ئەمەس، ئۇنداق ئەمەس دېيىشتى).

مەن سىلەرنىڭ پىكىرىڭلارغا قوشۇلمەن، بۇنداق رەڭگا رەڭ ۋە غەلىتە فورمىلار مىللىتىمىزنىڭمۇ ئەمەس، خەلقئارانىڭمۇ ئەمەس... دوستلار، ئەمدى بىزنىڭ قەدىمكى تۇرانىيلارنىڭ فورمىلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈشىمىز ۋە ئۇنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشىمىزنىڭ ھاجىتى قالمىدى، مەدەنىي ھەم خەلقئارالىق بولغان كىيىملەر بىزنىڭ مىللىتىمىزگىمۇ يارىشىدۇ ھەم مۇۋاپىق كېلىدۇ. بىز مانا مۇشۇ كىيىمنى قوبۇل قىلالىمىز، ئۆتۈك، شېلىت، شىم، كوڭلەك، كاستىيۇم، مايكا كىيەيلى، گالىستۇك تاقايلى، رەتلىك ھەم بىر يۈرۈش بولسۇن دېسەك، بېشىمىزگە گىرۋەك-لىك قالپاق كىيەيلى، كۆپچىلىككە ئايدىن ئايدىن بولسۇنكى، بېشىمىزغا كىيگەن بۇ نەرسە شىلەپە دېيىلسۇن.»

مەخپىي سىرلار يېشىلىپ كەتتى، ئىككى كۈندىن كېيىن

مۇستاپا كامال كاستامۇنى ۋە پەنتودا ئۆزىنىڭ بۇ قارىشىنى تېخى مۇ ئاشكارىلىدى. ئۇ مۇنداق دەيدى:

مەن ئاراڭلاردىكى بىر كىشىنىڭ (ئالدىنقى رەتتە ئولتۇرغان بىر كىشىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ) بېشىغا پوسما كىيىپ، پوسما نىڭ ئۈستىگە يەنە بىر قەۋەت يېشىل سەللا يۆڭىۋالغانلىقىنى، ئۈچىسىغا يەكتەك، ئۇنىڭ تۆپىسىگە بولسا يەنە مېنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان كاستۇم كىيىۋالغانلىقىنى كۆردۈم. مەن ئۇنىڭ تەزىنىڭ ئاستىنى كۆرەلمىدىم. ئېيتىڭلارچۇ؟ بۇ قانداقچە كىيىنىش؟ بىر مەدەنىيەتلىك ئادەم مۇشۇنداق ئەخمىقانە كىيىمنى كىيىۋالسا بولامدۇ؟ ناۋادا ئۇ مۇشۇ تۇرقى بىلەن چەت ئەلگە چىقسا، دۇنيا جامائەتچىلىكىنىڭ كۈلكىسىگە قالمادۇ؟»

سېنتەبىرنىڭ 2 - كۈنى يېڭى بىر يۈرۈش قانۇن جاكارلاندى. ئۇ مەخسۇس دىنىي ساھەلەرگە قارىتىلغان قانۇن - نىزام ھەم مەنى ئىش قىلىش بۇيرۇقى بولۇپ، دىنىي ئورگانلاردا ۋەزىپىسى بولمىغان ھەرقانداق ئادەمنىڭ يەكتەك كىيىشى ھەم سەلە يۆڭىشى مەنى ئىش قىلىندى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە بىر پەرمان چىقىرىلىپ، ھۆكۈمەت خادىملىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ بىردەك كاستىيۇم - بۇرۇلكا ۋە شىلەپە كىيىشى بەلگىلەندى. دەسلەپتە ئاۋامنىڭ نېمە كىيىشىگە قارىتا قاتتىق چەك قويۇلمىدى، ئەمما 1925 - يىلى نويابىرنىڭ 25 - كۈنى يەنە بىر يېڭى قانۇن چىقىرىلىپ، ئەرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ بىردەك شىلەپە كىيىشى، پوسما كىيگۈچىلەرنىڭ گۇناھكار دەپ ئەيىبلەنىپ بىردەك جازالىنىدىغانلىقى بەلگىلەندى.

مۇسۇلمان مۇتەئەسسىپلىرى بۇ ئىنقىلابىي تەدبىرگە دەرھال ئىنكاس قايتۇردى. 1926 - يىلى مارتتا ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدىن ئىككى مۇدىرى بىلەن مىسىرنىڭ باش قازىسى بىرلىكتە ئىمزا قويۇپ «مىسىر پادىشاھلىقى ئىسلام جەمئىيىتى» نامىدا بىر خەت تاپنامە چىقاردى.

«ئىش ناھايىتى ئايدىڭ، — دەيدى ئۇلار خىتابنامىدە، —
ناۋادا بىر مۇسۇلمان ئۆزىنى ياتلارغا ئوخشاتماقچى بولۇپ، مۇ-
سۇلمان بولمىغانلارنىڭ كىيىم - كېچىكىنى كىيىدىغان بولسا،
ئۇنداقتا ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا ئېتىقاد ۋە ئىش - ئەمەللىرىدە يەنىلا
ياتلارغا ئوخشاش بولىدۇ. شۇڭا، مۇسۇلمانلار بىردەك مۇنداق
دەپ ھېسابلايدۇكى، بىر كىشى باشقىلارنىڭ دىنىغا ئېغىپ ئۆزد-
نىڭ دىنىنى كەمسىتىپ بېشىغا شىلەپە كىيىدىغان بولسا، ئۇ
دىنىغا ساداقەتسىزلىك قىلغان بولىدۇ. بىر ئادەم ئۆزىنى مۇسۇل-
مان ئەمەس قىلىپ كۆرسەتمەكچى بولۇپ شىلەپە كىيسە، يەنە
كېلىپ ئۇلارنىڭ دىنىي رەسمىيەتلىرىدىكى بەزى نەرسىلەرنى،
مەسىلەن، چېركاۋغا كىرىش قاتارلىقلارنى ئۆگىنىۋالسا، ئۇنداق-
تا ئۇ مۇسۇلمانچىلىققا خىلاپلىق قىلغان بولىدۇ. ناۋادا ئۇنداق
ئىشنى قىلمىدى دېگەندىمۇ، ئۇ يەنىلا گۇناھقا لايىق بولىدۇ...
بىز مانا مۇشۇنداق دورامچىلىق شامىلىنىڭ خەلقىمىزنىڭ ئۆرپ
- ئادەتلىرىنى يوقىتىپ، خەقلەرنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى
كىيىش ئارقىلىق ئۆز مىللىتىنىڭ بۇرۇنقى فورمىسىنى ئەمەلدىن
قالدۇرۇشتەك ئىشنىڭ ئىنتايىن ئەخمىقانە ئىكەنلىكىدىن ئەجەب-
لەنمەي تۇرالمايمىز. »

مانا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش باياناتلار ۋە روشەن سەۋەب كۆرسى-
تىلگەن نارازىلىقنامىلەرنى تۈركىيىدە زادىلا تاپقىلى بولمايتتى،
ئەمما ناھايىتى ئېنىقكى، مىسىر ئۆلىمالىرىنىڭ بۇ خىتابنامىسى
ئەمەلىيەتتە ئىسلاھاتقا قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان تۈركىيىلىكلەر-
نىڭ مۇددىئاسىنى دەل ئەكس ئەتتۈردى. خەلىپە ئەمدى ئۆزلىرى
بىلەن ئالاقىسىز يېرىم ئەپسانىۋى شەخسكە ئايلاندى، شىلەپە
توغرىسىدىكى قانۇن ھەربىر تۈرككە تەسىر كۆرسەتتى. شۇڭا،
بۇ جەھەتتە پەيدا بولىۋاتقان ئىنكاسمۇ بارغانسېرى كۈچىيىشىمكە
باشلىدى. شەرقتە يېڭى نىزالار پەيدا بولدى، باشقا جايلارمۇ
شۇنداق ئىدى. 1925 - يىلى مارتتا كوردلارنىڭ توپلىڭىغا

تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن تۈزۈلگەن «ئامانلىق ساقلاش قانۇنى» بۇ چاغدا ئىجرا قىلىنىۋاتاتتى، ھۆكۈمەت قوراللىق قىسىم ھەم «مۇستەقىل سوت» نىڭ ياردىمىدە قارارلىرىنى ئىجرا قىلغۇزاتتى. مۇستاپا كامال مانا مۇشۇ ئەھۋال ئۈستىدە توختىلىپ، بىر قېتىملىق نۇتقىدا مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

«بىز «ئامانلىق ساقلاش قانۇنى» داۋاملىق يولغا قويۇلۇپ ۋە ئىجرا قىلىنىۋاتقان بىر چاغدا شۇنداق قىلدۇق (پوسمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى دېمەكچى)، دېمىسىمۇ ئۇنداق قىلمايمۇ بولمايتتى، ئەمما بىز بۇ قانۇننىڭ بولغانلىقىدىن ئىشىنى ھەقىقەتەن تېخىمۇ ئوبدانراق قىلالىدۇق. توغرا، مۇشۇ قانۇن بولغانلىقى تىن خەلقىمىز بەزى ئەكسىيەتچىلەرنىڭ كەڭ كۆلەملىك زەھەرلىشىدىن ساقلىنىپ قالدى»

مۇستاپا كامال پوسمىغا قوشۇپ يەنە بەزى سىمۋوللۇق نەرسىلەرنىمۇ ئۆزگەرتتى. تۈركىيىنىڭ مالىيە كالىپندارى يۇنان ھەم ھىجرىيە كالىپندارىدىكى ئايلار بويىچە تۈزۈلگەندى. بۇنداق كالىپندارچىلىق 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن بۇيان ئوسمانلى ھۆكۈمىتىدە كۈندىن - كۈنگە ئومۇملىشىشقا باشلاپ، 1917 - يىلىغا كەلگەندە ئاندىن غەربچە بولغان ئاي ناملىرى قوللىنىلدى، يىلى ھېسابى يەنىلا تۈزىتىش كىرگۈزۈلگەن ھىجرىيە كالىپندارى بويىچە ئىدى. 1925 - يىلى دېكابىرنىڭ 26 - كۈنى، بۇ كونا كالىپندار ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، غەربنىڭ مىلادىيە يىلىنامىسى رەسمىي يولغا قويۇلدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە بىر كېچە - كۈندۈز 24 سائەتكە بۆلۈنگەن سوتكىلىق خەلقئارا ۋاقىت ئۆلچىمى بېكىتىلدى.

بۇ چاغدا ئوبدان بىر تەرەپ قىلغىلى بولمايۋاتقان يەنە بىر ئىش ئاياللارنىڭ كىيىنىش مەسىلىسى ئىدى. 1925 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 30 - كۈنى مۇستاپا كامال كاستاموندا سۆزلىگەن بىر قېتىملىق نۇتقىدا پوسمى كىيىمەسلىكىنى تەكىتلەش بىلەن

بىلە، يەنە ئاياللارنىڭ پەرەنجە ئارتىشى ھەققىدە توختالدى. ئۇ مۇنداق دېدى:

«بەزى جايلاردا ئاياللارنىڭ رەخت، يۇڭ ياغلىق ياكى شۇ-نىڭغا ئوخشىغان نەرسىلەر بىلەن بېشىنى ئوراپ، يۈزىنى چۈمكە-ۋالغانلىقىنى كۆردۈم. ئۇلار يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئەرلەرگە ئۇچراپ قالسا، ئۇلارغا ئارقىسىنى قىلىۋالدىكەن ياكى بولمىسا ئېغىشىپ يەرگە قاراپ تۇرۇۋېلىپ نېمە قىلىشىنى بىلمەيلا قالدى-دىكەن. بۇنداق قىلىشنىڭ زادى نېمە ئەھمىيىتى بار؟ ئەپەندە-لەر، بىر مەدەنىي دۆلەتتىكى ئانىلار ۋە قىزلارنىڭ مانا مۇشۇنداق غەلىتە، ياۋايى قىلىقلارنى قىلىشى دۇرۇسمۇ، بۇ ئىش دەرھال تۈزىتىلسۇن!»

بۇ ئۇلۇغ ئىسلاھاتچى گەرچە قولىدا «ئامانلىق ساقلاش قانۇ-نى» ۋە «مۇستەقىل سوت» تەك كۈچلۈك قورال تۇرغان ئەھۋال ئاستىدىمۇ، مەخسۇس قانۇن چىقىرىپ پەرەنجە ئارتماسلىقىنى قاتە-تىق تەكىتلىيەلمىدى. ئاياللارنىڭ مەستۇرە بولماسلىقى توغرىدا-سىدىكى ئىسلاھات چوڭ - چوڭ شەھەرلەردىكى بىلىملىك ئادەم-لەر تەرىپىدىن تېز قوبۇل قىلىندى، ئەمما شەھەرلەردىن باشقا جايلاردا بولسا ئۇنىڭ قوبۇل قىلىنىشى بەك ئاستا بولدى. مۇستاپا كامال 1925 - يىلى 30 - ئاۋغۇستتا كاستامونىدا ئىككىنچى قېتىم سۆزلىگەن يەنە بىر قېتىملىق مۇھىم ئەھمىيەت-كە ئىگە نۇتقىدا، سوپى - ئىشانلارنىڭ خانىقا - سۈلۈكلىرى، ئىبادەتخانا، ئېتىكاپخانلىرى ۋە ئۇلار ئۇلۇغلايدىغان مۇقەددەس ئەۋلىيا - ئەنبىيالىرى، ئىخلاسمەن مۇرت - مۇخلىسلىرى نادان، خۇراپى كىشىلەرنىڭ تاۋاپ قىلىدىغان مازار - ماشايخلىرى ئۈس-تىدە توختالدى. ئۇ مۇنداق دېدى:

«بىز ئورۇنلىغان ۋە نۆۋەتتە ئورۇنلىماقچى بولۇۋاتقان ئىدى-قىلانىڭ مەقسىتى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىدىكى بارلىق خەلقلەرنى مەنىۋى ۋە تاشقى قىياپەت جەھەتتە تامامەن زامانىۋىلاشقان ھەم

مەدەنىيەتكە باشلاپ كىرىشتىن ئىبارەت. مانا بۇ بىزنىڭ ئىنقىلابىمىزنىڭ مەركىزىي تۈۋرۈكىدۇر ھەم ھەقىقەتكە يېتىش ئۈچۈن زۆرۈر ئېھتىياجلىق بولغان ئەقىدىدۇر. بۈگۈنكى كۈنگىچە بۇنداق ئەقىدىلەردىن نۇرغۇنلىرى بولغانىدى. ئەمما، بۇ ئەقىدىلەر مىللىتىمىزنىڭ ئىدىيىسىنى چۈشەپ ۋە بوغۇپ، تەرەققىي قىلغىلى قويماي تۇنجۇقتۇرۇپلا كەلدى. ئەمدى خەلقىمىزنىڭ ئىدىيىسىدە ساقلىنىپ كەلگەن خۇراپاتلىقلار پاكپاكىز سۈپۈرۈپ تاشلىۋېتىلىشى كېرەك، بۇنداق خۇراپاتلىقلار يوقىتىلمايدىكەن، ئۇ ھالدا خەلقىمىزنىڭ ھەقىقەتكە يېقىنلىشىشى مۇمكىن ئەمەس. »

مۇستاپا كامال ھەقىقەت ئۈستىدە سۆزلىگىنىدە، تەسەۋۋۇپچى سوپىلارنىڭ شەرىئەت، تەرىقەت، مەرىپەت ۋە ھەقىقەت دېگەن يوللىرى ئۈستىدە توختالدى. ئۇ يۇقىرىدىكى نۇقتىغا ئۇلاپلا مانا مۇشۇنداق خۇراپاتلىقلارغا تەۋە بولغان بەزىبىر نەرسىلەر ئۈستىدە كونكرېت مىساللارنى كۆرسەتتى. ئۇ مۇنداق دېدى:

«ئۆلگەن ئۆلۈكتىن مەدەت تىلەش بىر مەدەنىي جەمئىيەتكە نىسبەتەن ئېيتقاندا نومۇس ئىش... ھازىرقى تەرىقەتچىلەرنىڭ ئۆز مۇرتلىرىنىڭ بۇ دۇنيالىقى ۋە ئەخلاقىي تۇرمۇشىنىڭ خاتىرى-جەملىكىنى ئىزدىشىدىن باشقا يەنە نېمە مەقسەتتى بولسۇن؟ مەن ئىلىم - پەن، بىلىم ۋە مەرىپەت گۈللىنىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە-كى تۈرك مەرىپەت دۇنياسىدا يەنىلا ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ساقلىنىپ تۇرۇپ، بۇ شەيخ ياكى ئۇ شەيختىن ئۆزىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى پاراۋانلىقىغا يېتەكچىلىك قىلىپ بېرىشىنى تىلەشنى قەتئىي رەت قىلىمەن. ئەپەندىلەر، سىلەر ۋە پۈتكۈل مەملىكەت جەزمەن بىلىشىڭلار، بەلكى ناھايىتى ئوبدان بىلىشىڭلار كېرەككى، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى شەيخ، ئىشان، سوپى ھەم چاكىنا پۇقرالارنىڭ دۆلىتى بولۇپ قالماسلىقى كېرەك. ئەڭ تۈز ۋە ئەڭ توغرا تەرىقەت بولسا مەرىپەت يولىدۇر. بىر كىشىگە نىسبەتەن

ئېيتقاندا، ئۇ مەرىپەتنىڭ ئۇنىڭغا قويغان تەلىپى بويىچە ئىش قىلالىسىلا، يېتەرلىك ئىش قىلغان بولىدۇ، ھەرقايسى تەرىقەت سۈلۈكلىرىنىڭ باشلىقلىرى مەن قەتئىي كۆرسىتىپ بەرگەن مۇ- شۇ ئىشنى چوقۇم بىلىشى ھەم ئۆزلىرىنىڭ خانىقالىرىنى ئىختىد- يارلىقى بىلەن تاقىشى، ئۆز مۇرتلىرىنىڭ خېلى بۇرۇنلا چوپچولڭ ئادەم بولۇپ قالغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشى كېرەك. »

ھەرقايسى تەرىقەت سۈلۈكلىرىگە زەربە بېرىش ئىشى ئانچە ئۇزۇنغا كېچىكتۈرۈلمىدى. سېنتەبىرنىڭ 1 كۈنى مۇستاپا كامال ئەنقەرەگە قايتتى، ئىككىنچى كۈنى بىر قېتىملىق ئىچكى كابى- نېت يىغىنىدىن كېيىن، ئۇ بىر يۈرۈش يىپىڭى مۇراجىئەتنامىد- لەرنى چىقاردى. بۇ مۇراجىئەتنامىلەر مىللەت مەجلىسىنىڭ نۇيا- بىردىكى قانۇن چىقىرىش تەرتىپى ئارقىلىق مۇئەييەنلەشتۈ- رۈلدى. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ مۇراجىئەتنامىگە ئاساسەن، ھەرقاي- سى تەرىقەت سۈلۈكلىرى تارقىتىلىپ، پائالىيىتى مەنى قىلىند- دى. مال - مۈلۈكلىرى ئومۇمغا ئۆتكۈزۈۋېلىندى، خانىقالار تاقىۋېتىلدى. دۇئا - تىلاۋەت قىلىشلار توختىتىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن تۈركىيە شەيخ، ئىشان، سوپى، مۇرت، مۇخلىس، دەدە، سەئىد، چەلبى، بابا، ئەمىر، ناكىب، خەلپەت، پالچى، سېھىر- گەر، داخان، پېرىخۇن، باخشىلارنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرى بىلەن بىراقلا خوشلاشتى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، يەنە شۇنداق نام بىلەن ئاتالغان ھەم شۇنداق خاراكتېردىكى بەزى كەسىپلەر ھەم ئۈستىباشلار بىلەنمۇ تەڭ خوشلاشتى.

مۇستاپا كامال دىنىي سىياسىتىنىڭ ئاساسى لايىقچىلىق (دىن بىلەن ھاكىمىيەتنى ئايرىۋېتىش) بولۇپ، ھەرگىز دىن- سىزلاشتۇرۇش ئەمەس ئىدى. «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» ۋاقتىدا دىندىن خالىي ئۆرپەلەشتۈرۈش خاھىشى بىلەن پوزىتۇنملىق^①

① پوزىتۇنم - ئىلىنى ئەمەلىيەت جەريانىدا ئىسپاتلاشنى تەشەببۇس قىلغۇچى بىر خىل بۇرۇنقا مىدىيالىتىك پەلسەپە ئېقىمى.

تەشەببۇس مەيدانغا كەلدى. بۇنىڭ تىپىك ۋەكىلى لايىقچىلىقنىڭ تەشەببۇسچىسى، پان تۈركىزم نەزەرىيىچىسى زىيا كۆك ئالپ ئىدى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە، گېرمانلارنىڭ قوزغىغان ھۇجۇمى ۋە ئىنگىلىزلار پەيدا قىلغان ئەرەب ئىسيانلىرى نەتىجىسىدە، دىننىڭ ئورتاقلىقى بىلەن دىنىي توقۇنۇشنىڭ ئاددىي چېگرىسى توغرىسىدىكى چۈشەنچىمۇ بىلىپ بولغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە تۇتۇقلىشىپ كەتكەندى، مۇستاپا كامالنىڭ ئاناتولىيىدە خرىستىئان گرېكلىرىگە قارشى قوزغىغان ئىنقىلابىدىلا دىنىي ئالڭ ۋە دىنغا بولغان ساداقەتلىك ئاندىن ئوچۇقچىلىققا چىقتى، مۇستاپا كامال ئىسلام دىنىنى يوقاتماقچى ئەمەس، بەلكى دىن ۋە ئۇنىڭ شەرھلىگۈچىلىرىنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي، مەدەنىي-پەت ئىشلىرىدا ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئارىلىشىشنى چەكلەپ، ئۇلارنىڭ ئېتىقاد ۋە ئىبادەت جەھەتتىكى ھوقۇقىنىلا ساقلاپ قالماقچى ئىدى.

لايىقچىلىق پرىنسىپى بۈيۈك مىللەت مەجلىسى تەرىپىدىن 1920 - يىلى 20 - ئاپرېلدىكى شەيخۇلىئىسلام دوررىزادەنىڭ ئاناتولىيە مىللەتپەرۋەرلىرىگە قارشى چىقارغان ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشىغا جاۋابەن قارار قىلىنغان «ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلغۇچى ئۇنسۇرلارنى جازالاش توغرىسىدىكى قانۇن» دا ناھايىتى ئېنىق كۆرسىتىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدا دىندىن قالايمىقان پايدىلىنىش بىلەن سىياسىي مەقسىتىگە يېتىش قىلمىشى توغرىسىدا بىر قانچە ماددا بەلگىلەنگەندى. بۇ پرىنسىپ 1926 - يىلىدىكى جىنايىتى ئىشلار قانۇنىدا قايتىدىن مۇئەييەنلەشتۈرۈلدى.

دىنىي ھۆكۈمرانلىق سىستېمىسىنى ئۆزگەرتىش ئىشى 1924 - يىلىدىكى قانۇندىن باشلانغان بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاساسەن شەيخۇلىئىسلام دېگەن دىنىي مەنەسپ ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. دىنىي ئىشلار ۋازارىتى ۋە ئەنقەرە ھۆكۈمىتى قۇرۇلغاندىن بۇيانقى ئىلگىرى شەيخۇلىئىسلامغا تەۋە بولغان نۇرغۇن ھوقۇقلۇق ئورگان-

لار ئۇلارنى ئۆتكۈزۈۋالغان ھەرخىل فوند جەمئىيەتلىرىگە تاپشۇ-
 رۇپ بېرىلدى. ئارقىدىن دىنىي ئىشلار كومىتېتى ۋە دىنىي مال-
 مۈلۈك فوندىنى باشقۇرۇش ئىدارىسى دەپ يېڭىدىن يەنە ئىككى
 ئورگان تەسىس قىلىندى. دىنىي ئىشلار كومىتېتى ھۆكۈمەتنىڭ
 قارىمىقىدا بولۇپ، ئۇنىڭ مەسئۇللىرى دۆلەت باشلىقلىرى تەرىپ-
 ىدىن تەيىنلەندى. دىنىي ئىشلار كومىتېتى مەسچىت، خانىقا-
 لارنى باشقۇرۇش، ئىمام، خاتىپ، مۇئەزرىن ۋە مەسچىتلەرنىڭ
 باشقا خىزمەتچى خادىملىرىنى تەيىنلەش ۋە قالدۇرۇش، مۇپتىلار-
 نى نازارەت قىلىش قاتارلىق ئىشلارنى قىلىدىغان بولدى. دىنىي
 مال - مۈلۈك فوندىنى باشقۇرۇش ئىدارىسى مەركەزدىكى ھەرقانداق
 بىر تارماققا بىۋاسىتە قارىمايتتى، بەلكى دۆلەت ئۆتكۈزۈۋال-
 غان ئەۋقاپ، ۋەخپە ئۆي - ئىمارەت ۋە دىنىي ئەسلىھەلەرنى
 رېمونت قىلىپ تۈزەشتۈرۈشكە مەسئۇل ئىدى. 1931 - يىلىدىن
 كېيىن، ئۇ يەنە دىنىي خىزمەتچى خادىملارنىڭ ئىش ھەققىنى
 تارقىتىپ بېرىش ئىشىنىمۇ قىلىدىغان بولدى. شۇنداق قىلىپ
 دىنىي ئىشلار كومىتېتىغا ئانچە كۆپ ئىش قالمىدى، نەتىجىدە
 ئۇلار خاتىپلارنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش، ئۇلارنىڭ تەبلىغ قىلىدىغان
 چاغدىكى سۆز تېكىستلىرىنى تەكشۈرۈش ۋە «قۇرئان كەرىم»
 دىن جاۋاب چىقماي قالغان قىيىن مەسىلىلەرگە ھۆكۈم چىقىرىش
 قاتارلىق ئىشلارنى قىلىدىغان بولدى.

سۇلتان مەھمۇد II دەۋرىدىن باشلاپ يولغا قويۇلغان ئۆلىما-
 لار تۇرىدىغان ئورگانلارنى تۈزۈملەشتۈرۈش ئىشى تەبىئىي ھالدا
 تاماملىنىدىغان ۋاقىتقا كېلىپ قالغان بولۇپ، بۇ مەزگىلدە ئىس-
 لامىيەت دۆلەتنىڭ بىرلا تارمىقىغا ئايلىنىپ، ئۆلىمالار تۆۋەن
 دەرىجىلىك دۆلەت خادىملىرى بولۇپ قالغانىدى، ئادەتتىكى مائا-
 رىپ ئەمدى ئۆلىمالارنىڭ باشقۇرۇشىغا قارىمايدىغان بولدى، بەزى
 دىنىي مائارىپقا ئائىت قالدۇق ئىشلارمۇ ئەمدى ھۆكۈمەت دائىرى-
 لىرى تەرىپىدىن ئۆتكۈزۈۋېلىنىدىغاندەكلا قىلىپ تۇراتتى.

1924 - يىلىدىكى قانۇنغا ئاساسەن كونا بىلىم يۇرتى ھېسابلا-
لانغان مەدرىسەلەر تاقىۋېتىلدى. دۆلەت ئەمدى دىنىي خادىملارنى
تەربىيەلەشنىڭ كويىغا چۈشتى. دەرىجىسى سەل - پەل تۆۋەنرەك
بولغانلىرىدا مائارىپ ۋازارىتى ئىمام ۋە خاتىپلارنى تەربىيەلەيدى-
غان مەكتەپلەرنى ئاچتى. ئىلگىرىكى سۇلايمانىيە مەدرىسىگە
ئوخشاش دەرىجىسى سەل يۇقىرى بولغانلىرى ئىستانبۇل ئۇنىۋېر-
سىتېتى قارمىقىدىكى دىنىي ئىنىستىتۇت قىلىپ ئۆزگەرتىلىپ،
ئەنقەرە مائارىپ ۋازارىتىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى.
يېڭىدىن قۇرۇلغان بۇ دىنىي ئىنىستىتۇت بۇ جۇمھۇرىيەتنىڭ
ئەڭ زور تىپتىكى زامانىۋىلاشقان، ئىلمىي بولغان، يېڭى تىپتى-
كى دىنىي مائارىپ مەركىزى بولۇپ، 1928 - يىلى ئۇنىڭدا يەنە
بىر كومىتېت تەسىس قىلىندى. بۇ كومىتېت ئىسلام دىنىنى
ئىسلاھ قىلىش، ئۇنى زامانىۋىلاشتۇرۇش ھەم بۇ ھەقتە تەكلىپ
بېرىش قاتارلىقلارنى، شۇنداقلا ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتى تەرىپ-
ىدىن مائارىپ مىنىستىرلىقىغا يوللىنىدىغان مۇشۇ ھەقتىكى
يوللانمىلارنى ئىشلەشكە مەسئۇل بولدى. بۇ كومىتېتنىڭ رەئىسى
مۇھەممەد فۇئاد كۆپرۈلۈ ئىدى، ئەزالىرى پىسخولوگىيە ۋە لو-
گىكا پروفېسسورلىرى ھەم بىرقانچە دىنىي ئۆلىمالاردىن تەركىب
تاپتى.

كومىتېت 1928 - يىلى ئىيۇندا ئېلان قىلغان دوكلاتىنىڭ
بېشىدىلا ئوچۇق قىلىپ، «دىن — باشقا بارلىق ئىجتىمائىي
تۈزۈملەرگە ئوخشاش بىر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈم بولۇپ، ئىچ-
تىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىشى، دەۋرنىڭ ئۆزىگە-
رىشى ۋە تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ مېڭىشى لازىم. شۇڭا، تۈرك
دېموكراتىيىسىدە دىنمۇ ئۆزىنىڭ ھاياتىي كۈچى ۋە ئىلغارلىقىنى
نامايان قىلىشى كېرەك» دەپ كۆرسىتىلدى.

«ھازىرقى جەمئىيەت كۆز قارىشىغا ئاساسلانغاندا، —
دېيىلدى بۇ دوكلاتتا يەنە، — تەسەۋۋۇپ ئەھلىدىن ۋە كالتە پەم

ئۆلىمالاردىن مۇشۇنداق بىر ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشنى ئۈمىد قىلىش (مەيلى قانچىلىك پۇختا تەييارلىق كۆرۈلۈشىدىن قەتئىي-نەزەر) زادى مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئىدى. دىنىي تۇرمۇشمۇ خۇددى ئەخلاقىي تۇرمۇش ۋە ئىقتىسادىي تۇرمۇشقا ئوخشاش جەز-مەن ئىلمىي يول بىلەن ئىسلاھ قىلىنىشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا، ئاندىن باشقا ھەرقايسى تۈزۈملەر بىلەن كېلىشىپ ئىناقلىقنى ساقلىيالايدۇ.»

بۇ كومىتېت يۇقىرىقى مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، مۇنداق تۆت نۇرلۇك تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويدى: بىرىنچىسى، ناماز ئوقۇغاندا مەسچىتنىڭ ئىچى پاكىز ۋە رەتلىك بولۇش، ئولتۇردىغان جاي بىلەن كىيىم قويۇلدىغان جاي ئايرىم بولۇش، ناماز ئۆتۈگۈچىلەر چوقۇم پاكىز ئاياغ كىيىپ مەسچىتكە كىرىش؛ ئىككىنچىسى، ناماز، دۇئا - تىلاۋەت، شۇنداقلا تەبلىغلەرنىڭ ھەممىسى تۈرك تىلى بىلەن بولۇش؛ ئۈچىنچىسى، ناماز چىرايى-لىق، تەسىرلىك ھەم روھلۇق ئوقۇلۇش، بۇنىڭ ئۈچۈن مەس-چىتتە مەخسۇس تەربىيە كۆرگەن سازەندىلەر ھەم سازلار تەسىس قىلىنىش، تېخىمۇ زۆرۈر بولغىنى ھازىرقى زامانچە بولغان دىنىي سازلار بولۇش؛ تۆتىنچىسى، ئىسلام دىنىنىڭ ئەھكام، ئەركانلىرىدىن تەبلىغ قىلىنىدىغان سۆز تېكىستلىرىگە پەلسەپە ۋە مەنتىقە ئىلمىدىن خەۋىرى بار كىشىلەر يېتەكچىلىك قىلىش بەلگىلەندى.

ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى ئەمدى مىللەت مەجلىسى بولغان بىر يېڭى مىللىي جۇمھۇرىيەتكە ئايلانغان بولسىمۇ، لېكىن مەسچىت-لەرنىڭ ناماز خانلار ئولتۇرىدىغان جايى بولغان، ساز تەڭكەش قىلىنغان، يەنە كېلىپ ئىمام ناماز ئوقۇشقا يېتەكچىلىك قىلىدىغان مۇسۇلمان ئىبادەتخانىسىغا بىراقلا ئايلىنىشى تەس ئىدى. بۇنى قويۇپ تۇرغاندىمۇ، كومىتېتنىڭ تەكلىپى ئېقى قەغەز، قارىسى سىياھ بولۇپ، دىنىي ئىنىستىتۇتنىڭ قارىشىچە، بۇ تەك-لىپنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇشى تولىمۇ بالدۇرلۇق قىلاتتى. ئوقۇت-

قۇچىلارنىڭ ئۆزى مەدرىس ئەنئەنىلىرىدىن ئايرىلالمىغانىدى. شۇڭا ئۇلارغا مۇنداق ۋەزىپىلەرنى ئارتىش ئۇلارنى بىزار قىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، شۇ ۋاقىتتىكى نارازىلىق كەيپىياتىنىڭ كۈچ-لۈكۈكى بۇ ئىشنىڭ ئىشقا ئېشىشىغا ئىمكان بەرمەيتتى. 1929- يىلى ئوتتۇرا مەكتەپ دەرسلىكىدىن ئەرەب ۋە پارس تىلى چىقىرىپ تاشلانغاندىن كېيىن، دىنىي ئىنىستىتۇت ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ سانى بىراقلا ئازلاپ كەتتى. ھېچبىر نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. بۇ ئىسلاھاتنىڭ سىنىقىدا دىنىي ئىنىستىتۇت ئاخىرى 1933- يىلى تاقىلىشقا مەجبۇر بولدى. كېيىن ئەدەبىيات ئىنىستىتۇتىنىڭ قارىمىقىدا بىر شەرق تەتقىقات ئورنى قۇرۇلدى. دىنىي ئىنىستىتۇت مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان توققۇز يىلدا ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانى ئاۋۋالقى 284 تىن بىراقلا 20 گە چۈشۈپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئىمام ۋە خاتىپلارنى تەربىيەلەش مەكتىپىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ سانىمۇ بارغانسېرى ئازلاپ كەتتى. 1932 - يىلى ئەڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشقان مۇشۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىككى مەكتەپمۇ تاقالدى. ئەمدى مەخسۇس «قۇر-ئان كەرىم» ئۆگىتىدىغان مەكتەپلەردىن باشقا دىنىي مائارىپقا ئائىت بىرمۇ مەكتەپ قالمىدى. بىر مەزگىل شەكىللەنگەن زاماندا نۇپۇسلاشقان دىنىي ئۇستازلارنى يېتىشتۈرۈشنى سىناق قىلىش دېگەنگە ئوخشاش ئىشلارمۇ ئۆزلۈكىدىن توختاپ قالدى.

1928 - يىلى كومىتېت تەرىپىدىن سۇنۇلغان تەكلىپتىكى نامازنى تۈركچە ئوقۇش دېگەن بىرلا ئىش رېئاللىققا ئايلاندى. «قۇرئان» ۋە «ھەدىس» لەرنى تۈركچىگە تەرجىمە قىلىش ئىشى باشلاندى، 1932 - يىلى مىللەت مەجلىسى قارار ماقۇللاپ بۇنىڭغا 4000 تۈركىيە فوندىستېرلىكى ئاجراتتى. بۇ ئىش تاماملانماي تۇرۇپلا، ناماز قائىدىلىرىنى تۈركچىگە تەرجىمە قىلىش ئىشى باشلىنىپ كەتتى، ئەمما قارشىلىققا ئۇچرىغانلىقتىن توختىتىپ قويۇلدى. ھۆكۈمەت ئاخىرىدا مەسچىتلەردە يەنىلا ئەرەب تىلى

قوللىنىلمىسا بولمايدىكەن دېگەن قارارغا كەلدى. تۈركىزم نەزە-
 رىيىسىچى زىيا كۆك ئالپ خېلى يىللارنىڭ ئالدىدا مەسچىتلەرنىڭ
 پەشتاقلىرىغا ئەرەبچە ئەزان توۋلاشنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ تۈركچە
 ئەزان توۋلاشقا ئۆزگەرتىشنى تەشەببۇس قىلغانىدى. ئۇنىڭ تە-
 شەببۇسى بىلەن 1932 - يىلى يانۋارنىڭ 30 - كۈنى ئايا سۇفنىيە
 مەسچىتىنىڭ پەشتىقىدا تۇنجى قېتىم تۈركچە زۇۋان بىلەن ئەزان
 توۋلاندى، ئۇزاق ئۆتمەيلا دىنىي ئىشلار كومىتېتىغا تەۋە تىلشۇ-
 ناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى ساپ تۈركچە ئەزاننىڭ تېكىستىنى
 ئېلان قىلدى، تۈركىيە مۇزىكا ئىنستىتۇتى ئۇنىڭغا ئاھاڭ ئىش-
 لەپ چىقىپ نوتىغا سالىدى. 1933 - يىلىنىڭ بېشىدا ئېنىق
 بەلگىلىمە تۈزۈلۈپ ئەرەبچە ئەزان توۋلاش ئەمەلدىن قالدۇرۇل-
 دى، ھۆكۈمەتنىڭ بۇنىڭغا ئارىلىشىشى ئۇلارنىڭ باشقا ھەرقانداق
 ئىشقا قوللانغان تەدبىرلىرىدىنمۇ ئېشىپ چۈشتى.

تاشقى قىياپەتتىن قارىغاندا، تۈرك خەلقى، بولۇپمۇ ئەرلەر-
 نىڭ يۈرۈش - تۇرۇشى ئۆزگەرگەنىدى. ئەمدىكى مەسىلە تۈرك
 خەلقىنىڭ ئائىلىمۇ تۇرمۇشى ۋە تۇرمۇش ئادەتلىرىنى ئۆزگەر-
 تىشتە قالدى. بۇنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، دۆلەتنىڭ قانۇن
 سىستېمىسىنى ئۆزۈل - كېسىل ئۆزگەرتىپ يېڭىلاشقا توغرا
 كېلەتتى. 19 - ئەسىردىكى ئىسلاھات نۇرغۇن قانۇنلارنى شەرى-
 ئەتتىن ئاجرىتىپ چىققانىدى. ئەمدى مۇستاپا كامال تېخىمۇ
 بىرقەدەم ئىلگىرىلەپ 1924 - يىلى ئاپرېلنىڭ 8 - كۈنى ئۆز
 ئالدىغا مۇستەقىل ئىش بېجىرىدىغان مەھكىمە شەرىئىنى ئەمەلدىن
 قالدۇردى. ئەمما، مۇشۇنداق ئىسلاھاتتىن كېيىنمۇ شەرىئەت
 ھۆكۈمى يەنىلا مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئائىلىلەر ۋە شەخسلەردە
 ئوخشاشلا كۈچكە ئىگە بولۇپ تۇرىۋەردى، چۈنكى بۇ قانۇنلار
 ئۆرپ - ئادەت سوتىدا يەنىلا كونا مۇقەددەس قانۇننى ھىمايە
 قىلىۋاتقان قانۇنشۇناسلاردىن تەركىب تاپقان بىر تۈركۈم سوتچى-
 لار تەرىپىدىن ئىجرا قىلىناتتى.

بىرقانچە قېتىملىق ئىسلاھات جەريانىدا، شەرىئەت ئۆلىما-
لىرىنىڭ ئالاقىدار ئائىلە ۋە خۇسۇسىي ئىشلاردا بولىدىغان ئىمتى-
يازلىرىغا زادىلا تېگىش قىلىنمىغان بولۇپ، مۇستاپا كامال ئەم-
دى غەيرەتكە كېلىپ بۇ ئىشنى ھەل قىلىۋېتىشنى ئويلىدى.
1924 - يىلىنىڭ بېشىدا ئەدلىيە مىنىستىرى سەئىد بىرقەدەر
ئىلغارراق بولغان 1917 - يىلىدىكى ئائىلە قانۇنىنى سەل - پەل
ئۆزگەرتىپ تۈزەتكەندىن كېيىن، ئۇنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش تەك-
لىپىنى بەردى. ئەمما، بۇنداق شەرىئەت قانۇنىنىڭ ئەركىنلىك
ۋە زامانىۋىلىشىشى مەيلى قانداق چىرايلىق ۋە پەردازلاپ چۈشەن-
دۈرۈشكە ئۇرۇنۇشلىرىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ مۇستاپا كامالنى
ئۆزىگە جەلپ قىلالىدى ھەم قانائەتلەندۈرەلمىدى. شۇڭا ئۇ
1924 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 30 - كۈنى، غەلىبىنىڭ بىر يىللىقى
مۇناسىۋىتى بىلەن دولو پېناردا سۆزلىگەن بىر قېتىملىق نۇتقىدا
مۇنداق دەپ كەسكىن كۆرسەتتى:

«مەن قىلچە يۈز - خاتىر قىلماي شۇنى ئېيتايكى، ئائىلىۋى
تۇرمۇش بولسا مەدەنىي بولۇشنىڭ ئاساسى، تەرەققىيپەرۋەرلىك
ھەم ھوقۇقنىڭ ئۆلى. ناچار ئائىلىۋى تۇرمۇش چوقۇم ئىجتىما-
ئىي، ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي جەھەتتىكى زەئىپلىككە ئېلىپ
بارىدۇ. ئائىلىنى تەشكىل قىلىدىغان ئەر - ئاياللار ئۆزلىرىنىڭ
تەبىئىي ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈپ، ئائىلىدىكى مەجبۇرىيەتلىرىنى
جەزمەن ئادا قىلىشى كېرەك.»

مۇستاپا كامال بۇ نۇتقىنى سۆزلەپ بىرقانچە كۈندىن كې-
يىن، قانۇن ساھەسىدىكى 26 ھەيئەتتىن تەشكىل تاپقان بىر
كومىتېت شۆبىتسارىيىنىڭ ھەق تەلەپ قانۇنىنى ئۈلگە قىلىپ
تۈرۈپ، تۈركىيىنىڭ ئەھۋالىغا ئۇيغۇن كېلىدىغان بىر ھەق
تەلەپ قانۇنىنى تۈزۈپ چىقتى، بۇ قانۇن 1926 - يىلى فېۋرالنىڭ
17 - كۈنىدىكى مىللەت مەجلىسىدە ماقۇللاندى ۋە ئۆكتەبىرنىڭ
4 - كۈنىدىن باشلاپ رەسمىي يولغا قويۇلدى.

مۇستاپا كامال تۈركىيە جەمئىيىتىدە ساقلىنىۋاتقان نادان-لىق، خۇراپاتلىق، ئاياللارنى كەمسىتىش قاتارلىق ئىللەتلەرگە قەتئىي قارشى ئىدى. ئۇ ئىللەتنى تەرەققىياتقا باشلاش ئۈچۈن، جەمئىيەتنىڭ مۇھىم ئەزالىرىدىن بولغان ئاياللارنى ئاۋۋال نادانلىقنىڭ ئىسكەنجىلىرىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىپ، ئۇلارغا ھوقۇق بېرىش، ئويغىتىش، ئۇلارنى تەربىيەلەش ۋە ھۆرمەت قىلىشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇ نۇتقىدا بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دېدى: «ئەگەر دۆلەتتە نادانلىق ھۆكۈم سۈرسە، بۇ ئالدى بىلەن ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئەر - ئاياللار ئارىسىدا ئەۋج ئالىدۇ. ئاياللىرىمىز ئەرلىرىمىزگە قارىغاندا بەكرەك ئويغىتىلىشى، تېخىمۇ مەدەنىي بولۇشى ۋە تېخىمۇ ياخشى ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلىنىشى كېرەك. ناۋادا ئاياللار بىز بىلەن تەڭ ياشاپ دۆلەتنىڭ ئىلىم - پەن ۋە سەنئەت ئىشلىرىغا قاتنىشالسا ھەم ئۆزى قاتنىشىۋاتقان پائالىيەتلىرى ئىچىدىن ئۆزى رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك ئەخلاق ئۆلچىمىنى تاپالسا، ئۇنداقتا مۇتلەق تەرىقەتچىلىك يولىغا ماڭغانلارمۇ ئۇلارنى ھۆرمەتلەيدۇ.»

«ئەگەر بىر جەمئىيەت ئۆزىنىڭ كۆزلىگەن نىشانغا يېتىش ئۈچۈن ئەر - ئاياللىرىنى ئورتاق ئاتلاندۇرمىسا، بۇ نىشاننى ئەمەلگە ئاشۇرالمايدۇ، ئىلمىي جەھەتتىن ئېيتقاندا، بۇ دۆلەتنىڭ تەرەققىياتقا ئېرىشىشى ھەمدە مەدەنىي بولۇشى مۇمكىن ئەمەس.»

«چوقۇم شۇنى ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، بىز يەر شارىدا كۆرگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئاياللارنىڭ ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن مەھسۇلاتى، ئەگەر بىر دۆلەت پەقەت بىرلا جىنسىنىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىپ ھازىرقى زامان مەدەنىيلىك دەرىجىسىگە يەتمەكچى بولىدىكەن، ئۇ ھالدا ئۇ زور دەرىجىدە ئاجىزلىشىپ كېتىدۇ.»

«ئائىلىق بۇرچى ئاياللارنىڭ ئەڭ مۇھىم مەسئۇلىيىتى. بىر

ئاننىڭ قورسقى بىر ئادەمنىڭ ئەڭ دەسلەپكى تەربىيە سورۇنى ئىكەنلىكى ئەسكە ئېلىنغاندا، يۇقىرىقى مەسئۇلىيەتنىڭ مۇھىملىقى دەرىجىسىگە ئايرىن ئوقۇماي بولمايدۇ. ھەر قايسى ساھەلەردىكى دۆلەت ئىشلىرىدا، بولۇپمۇ ئازادلىق ئۇرۇشى مەزگىلىدە، تۈركىيە ئاياللىرى ئۆزلىرىنىڭ تالانتىنى، ئىقتىدارىنى ۋە ئالدىن كۆرەلمىكىنى نامايان قىلىپ كەلمەيدىمۇ؟ يىغىنچاقلىمىغاندا، ئۇلارمۇ سايلاش ۋە سايلىنىش ھوقۇقىغا ئېرىشىشى كېرەك. »

1925 - يىلى «ئائىلە قانۇنى» يولغا قويۇلۇپ، ئاياللار ھوقۇقى تەكىتلەندى. بۇنىڭ بىلەن ئاياللارنىڭ ئورنى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرگە قاتنىشىشى بىرقەدەر كاپالەتلەندۈرۈلدى. بۇ ئۆزگىرىشلەرنىڭ تۈركىيە تەرەققىيات تارىخىدىكى مۇھىم ئەھمىيىتىنى ئاددىي تىل ئىپادىلەپ بېرىش ئاجىزلىق قىلاتتى. ئىلگىرىكى «تەنزىمات» دەۋرى، شۇنداقلا «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» زامانىسىدا نۇرغۇن قېتىم قانۇن تۈزۈش ۋە ئۇنىڭغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش ئىشلىرى ئېلىپ بېرىلغان بولسىمۇ، ئەمما شەرىئەتنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى بولغان مەمۇرىي دەۋا، سودا ۋە جىنايىتى ئىشلارغا قارىتا ھېچنەمە دېيىلمىگەندى ياكى بولمىسا ئانچە - مۇنچە توختىلىپلا، ئاساسلىق پىرىنسىپ ۋە بەلگىلىمىلەر تاشلاپ قويۇلغانىدى. ئەمدى بىر ئىسلاھاتچى تۇيۇقسىز ئوتتۇرىغا چىقىپ مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ئۇلۇغلىنىپ كېلىنىۋاتقان مۇقەددەس ئۆلىمالارنىڭ تەڭكىلى بولمايدۇ، دەپ پەتۋا بەرگەن ئائىلىۋى تۇرمۇشى بىلەن پۇقرالارنىڭ كۈندىلىك خۇسۇسىي ئىشلىرىغىچە ئارىلاشماقتا ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ تېخى ئوسمانلىلار تۈركىيىسىدە شۇ كەمگىچە قىلىندىغان تۇنجى ئىش، يەنە كېلىپ بۇلۇڭ - پۇچقاقلاردا سىناق تەرىقىسىدە ئەمەس، بەلكى جامائەت رەستىسىدە يۈزمۇيۈز تۇرۇپ قىلىنىۋاتقان ھۇجۇم ئىدى. مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ئۆزگەرتكىلى

بولمايدۇ دەپ مۇقەددەسلەشتۈرۈۋېتىلگەن شەرىئەت ئەمدى مىللەت مەجلىسى تەرىپىدىن قىلچە يۈز - خاتىرە قىلىنماي، ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. ئۇنىڭ ئەھكام - ئەركانلىرى بىكار قىلىۋېتىلىپ، ئورنىغا تۈركىيىنىڭ ھەق تەلەپ قانۇنى چىقتى. كۆپ خوتۇنلۇق بولۇش، تالاق قىلىش ھەم خوتۇن - قىزلارنىڭ ئەركىنلىكىنى بوغىدىغان ۋە غورۇرىغا تېگىدىغان قەدىمكى ئەمرىمەرۇپلار بىر-دەك ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. ئەكسىچە، ئەر - ئاياللار ھوقۇقتا باراۋەر بولغان نىكاھلىنىش ۋە نىكاھتىن ئاجرىشىش تۈزۈمى ئورنىتىلدى.

شۋېتسارىيىچە بولغان ھەق تەلەپ قانۇنىنىڭ بۈيۈك مىللەت مەجلىسىدە ماقوللىنىشى بىر كېچىدىلا تۈركىيىنى ئوتتۇرا شەرق-نىڭ شۋېتسارىيىسىگە ئايلاندۇرۇۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن مۇھىم قاتناش تۈگۈنلىرى ۋە ئۆمۈريول بويلىرىغا جايلاشقان شەھەر، كەنتلەردە يېڭىچە توپلىشىش، نىكاھتىن ئاجرىشىش ۋە مىراسقا ۋارىسلىق قىلىشلار قايناپ كەتتى. باشقا جايلاردا بولسا كونا ئۇسۇللار يەنىلا ھۆكۈم سۈرمەكتە ئىدى. نىكاھلانماقچى بولغانلار خەلق ئىشلىرى تارماقلىرىغا بېرىپ ئۆزلىرىنى تىزىمغا ئالدۇرسا قانۇنلۇق ئەر - خوتۇن بولۇشانتى. قانۇنلۇق خوتۇنلار ئەرلەرنىڭ باشقا خوتۇنلىرىدىن تۇغۇلغان پەرزەنتلىرىنىمۇ ئۆز بالىلىرى قاتنا-رىدا كۆرىدىغان بولدى. باشقا خوتۇنلار بولسا، دىندىن خالىيلاش-قان بۇ دۆلەتنىڭ نىكاھلىنىش رەسمىيىتىنى ئۆتمەي تۇرۇپمۇ، دىن ۋە ئادەت كۈچىنىڭ تەسىرىدە ئۆزلىرىنىڭ ئەرلىرى بىلەن بولغان يېقىنچىلىق مۇناسىۋەتلىرىنى ساقلايتتى. گەرچە يېڭى قانۇن ئاياللارغا يېڭىچە بولغان چوڭ ھوقۇقلارنى بەرگەن بولسى-مۇ، يېزا - قىشلاقلاردىكى ئاياللار يەنىلا ئەرلەرنىڭ سىزىقىدىن چىقماي، ئەرلىرى، دادىسى ۋە ئاكا - ئۇكىلىرىنىڭ كۆرسەتمى-لىرى بويىچە ئىش قىلاتتى، ئۆلكە دەرىجىلىك شەھەرلەردە كۆپ خوتۇنلۇق بولۇش گەرچە تۈگىگەن بولسىمۇ، تېخى ئىسلاھاتنى

قوبۇل قىلىپ غەربلەشمىگەن ھەرخىل تەبىقىلەردىكى ئاياللارنىڭ ئۇنى ناھايىتى ئۇزاق بىر ۋاقىتقىچە تېخى ئانچە ياخشىلىنىپ كېتەلمىدى.

كونا ئىستىھكامنىڭ پاچاقلاپ تاشلىنىشىغا ئەگىشىپ، دۆلەتنىڭ ئىناۋىتى بۇ چاغدا ئىسلاھاتچىلار تەرىپىگە يۈزلەندى. ئەمما، ئەنئەنىۋى كۈچلەرنىڭ قوغدىغۇچىلىرى چاپلىق ھەم مەخپىي ھالدىكى قارشىلىق كۆرسىتىشلەرگە ھامان تەييار ئىدى. بىر قاتار مەغلۇبىيەتلەردىن كېيىن، ئۆلىمالار ئاخىرى ئۆزلىرى ئاياغ بېسىپ تۇرغان ئەڭ ئاخىرقى بىر كۈچلۈك بازىدىن ھەيدەپ چىقىرىلدى. بۇ چاغدا يولغا قويۇلغان قانۇننىڭ تەشكىلىي سىس-تېمىسى، شۇنىڭدەك ئۇنىڭ مەجبۇرلاپ ئىجرا قىلدۇرۇش تەدبىرلىرىدىن قارىغاندا، ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ قەتئىي غەيرەتكە كېلىپ مۇتەئەسسىپلەرنىڭ كۈچىنى ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىۋېتىشىنى ئويلاشقانلىقىدا گەپ يوق ئىدى. 1925 - يىلى نويا بىر - نىڭ 5 - كۈنى، مۇستاپا كامال ئەنقەرەدە يېڭىدىن قۇرۇلغان قانۇنچىلىق مەكتىپىنىڭ ئوقۇش باشلاش مۇراسىمىدا تەبرىك سۆزى سۆزلەپ، ئۆزىنىڭ مۇددىئاسىنى ئوچۇق بايان قىلدى.

«ئەپەندىلەر، — دەيدى ئۇ، — سىلەرگە قانۇننىڭ ئاساسى ۋە يېڭى ئېھتىياجى تۈپەيلىدىن تۈزۈلۈشى جەزمەن زۆرۈر بولغان قانۇنلار توغرىسىدا سۆزلەۋاتقىنىمدا قانداقتۇر ھەرقانداق ئىنقىد-لابتا ئۆزىنىڭ ئالاھىدە تۈزۈلگەن قانۇنلىرى بولۇش كېرەك، دېگەنگە ئوخشاش ھېلىقى كونا گەپلەرنى تەكرارلاپ ئولتۇرۇشنى خالىمايمەن، شۇنداقلا ئىمكانقەدەر ئۆزىمىزگە پايدىسىز بولغان ئۆزئارا ئاغرىنىشلاردىن ساقلانساق دەيمەن. ئەمما، ئۆتۈپ كەتكەن 300 يىلدا تۈركلەرنىڭ قانداق تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپ، ھازىرقى زاماندىكى مەدەنىيەت ئۇسۇلى ۋە ھەققانىي ئىشلىرى ئىچىدىن تەربىيىگە ئىگە بولغانلىقىنى، ھالبۇكى شۇ تىرىشچان-لىقلارنىڭ تولىمۇ بىچارىلەرچە، يەنە كېلىپ قاتمۇقات توسقۇند-

لۇقلار ئارقىسىدا ئاندىن ئىشقا ئېشىپ، ئاخىرىدا ئۇلارنىڭ كۆڭ-لىنى شاد ئەتكەنلىكىنى ئىنتايىن خۇرسىنىش ئىچىدە سەمىڭ-لارغا سالماي تۇرالمىدىن.

مىللىتىمىزنى جەزمەن نابۇت قىلىدىغان، ئىختىساسلىقلار ئىلگىرىدىن تارتىپ كەينى - كەينىدىن چىقىپ تۇرغان بۇ مىللى-تىمىز ئىچىدىكى تەشەببۇسكار ۋە جىگەرلىك زاتلارنى ھەمىشە شەرمەندىلىكتىن خالىي بولالمايدىغان قىلىپ قويغان پاسسىپ ۋە ھەممىدىن غالىب كۈچ يەنىلا بۈگۈنكى كۈندە دەل ئۆزۈڭلار ئىگى-داچىلىق قىلىپ تۇرغان قانۇن، قانۇن ۋە ئۇنىڭ سادىق قوغدىغۇ-چىلىرىدۇر...

1453 - يىلىدىكى تۈركلەرنىڭ غەلبىسىنى، يەنى ئىستان-بۇلنى ئېلىشنى ۋە شۇ قېتىمقى غەلبىنىڭ دۇنيا تارىخىدىكى تۇتقان ئورنىنى ئەسلەپ ئۆتسەك ئورۇنسىز بولماس، پۈتۈن دۇن-يانىڭ قارشىلىقىنى قىلچە مەنسىتمەي تۇرۇپ ئىستانبۇلنى تۈرك خەلقىنىڭ مەڭگۈلۈك مال - مۈلكىگە ئايلاندۇرالىغان بۇ بىرلىك-كە كەلگەن ھەربىي كۈچ ۋە ھوقۇق ئۆز نۆۋىتىدە ھېلىقى ھوقۇق-چىلىق ئىگىلىرىنىڭ يامان غەرەز بىلەن قىلغان قارشىلىقىغا دۇچ كەلگەندە ئۇنى يېڭىشقا ئاجىزلىق قىلدى، ھەتتا تۈركىيە ئۆز زامانىسىدا كەشىپ قىلىنغان مەتبەئەچىلىك تېخنىكىسىنى قوبۇل قىلىشقىمۇ قادىر بولالمىدى. ئۈچ ئەسىرلىك كۆزىتىش، ئارد-سالدى بولۇش، ئۈچ ئەسىرلىك ئىجابىي ۋە سەلبىي جەھەتتىكى تىرىشچانلىق ھەم پۈتۈن زېھنىي كۈچىنى ئىشقا سېلىش ئارقىلىق كونا قانۇن ۋە ئۇنىڭ تەپسىرچىلىرى ئاندىن مەتبەئەچىلىك تېخنى-كىسىنىڭ ئېلىمىزگە كىرگۈزۈلۈشىگە ئىجازەت بەردى. بۇنداق دەپسەم مېنى مەقسەتلىك ھالدا قايتا مەيدانغا كەلمەيدىغان يىراق قەدىمىي دەۋرلەرنى ئەقىل كەلتۈرۈپ، كونا قانۇن ۋە كونا ئادۋو-كاتلارنىڭ رولىنى چۈشەندۈرىۋاتىدۇ دەپ قالمىڭلار. ئەگەر مەن بىزنىڭ يېڭى ئىنقىلاب دەۋرىمىزدىكى ئىشلارنى، كونا قانۇن ۋە

ئۇنىڭ تەپسىرچىلىرىنىڭ ماڭا كەلتۈرۈپ بەرگەن قىيىنچىلىقى ۋە توسالغۇلىرىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەشكە باشلايدىغان بولسام، ئېھتىمال سىلەر تولىمۇ بىئارام بولارسىلەر. . .

ئىنقىلابچىلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، مانا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ ئەڭ قۇدرەتلىك ھەم ئەڭ ھىيلىگەر دۈشمىنىنىڭ چىرىكلەشكەن قانۇن ۋە ئۇنىڭ چىرىك قوغدىغۇچىلىرى ئىكەنلىكىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. بىزنىڭ مەقسىتىمىز پۈتۈنلەي لىي يېڭىچە بولغان بىر يۈرۈش قانۇنلارنى ئورنىتىش، شۇنىڭ بىلەن بىللە كونا قانۇنلارنىڭ ئاساسىنى ئۈزۈل - كېسىل يوق قىلىۋېتىشتۇر. »

مۇستاپا كامالنىڭ بۇ يەردە دەۋاتقان يېڭىچە قانۇنلىرى ئىچىدىكى ئەڭ مۇھىم بولغىنى ھەق تەلەپ قانۇنى ئىدى. بۇ چاغدا قانۇن - تۈزۈم كومىتېتى يەنە باشقا قانۇنلارنى تۈزۈشكە تەييارلاندى. ئۇلار تۈركىيىنىڭ ئېھتىياجىنى كۆزدە تۇتۇپ غەربنىڭ ھەرخىل قانۇنلىرىغا تەقلىد قىلىپ، ئۆزىنىڭ قانۇن - تۈزۈملىرىنى بېكىتتى ۋە تۈزىتىش كىرگۈزدى. قىسقىغىنا بىر قانچە يىلدا تۈركىيىدە قانۇنچىلىق قۇرۇلۇشى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلدى. توختام قانۇنى، سودا قانۇنى، دېڭىز قانۇنى، جىنايىتى ئىشلار قانۇنى، ھەق تەلەپ قانۇنى ۋە جىنايىتى ئىشلار تەرتىپ قانۇنىغا ئوخشاش بىر يۈرۈش يېڭى قانۇنلار تۈزۈلۈپ، مۇشۇ قانۇنلارنى يولغا قويۇشتىكى مۇناسىپ ئەدلىيە تۈزۈملىرىمۇ بېكىتىلدى.

1924 - يىلى تۈركىيىنىڭ ئاساسىي قانۇنىدا «ئىسلام دىنى تۈركىيىنىڭ دۆلەت دىنىدۇر» دېيىلگەن بولۇپ، بۇ 1876 - يىلى جاكارلانغان ئوسمانلىلارنىڭ تۇنجى ئاساسىي قانۇنىدىن بۇيان ئازراق تۈزىتىلىپ داۋاملىشىۋاتقان بىر خىل مۇقىملىشىپ قالغان يېڭىلىق ئىدى. 1928 - يىلى ئاپرېلنىڭ 5 - كۈنى، جۇمھۇردىيەت خەلق پارتىيىسى بۇنى ئاساسىي قانۇندىن چىقىرىۋېتىشنى قارار قىلدى، بەش كۈندىن كېيىن مىللەت مەجلىسى رەسمىي

يوسۇندا مۇشۇنداق بىر قانۇن ماقۇللىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، مەجلىس يەنە ئاساسىي قانۇننىڭ ئۈچ جايىغا تۈزىتىش كىرگۈزۈپ، ئۇنىڭدىكى دىنغا بىۋاسىتە ۋە ۋاسىتىلىك چېتىلىدىغان جايلارنى ئېلىپ تاشلىدى.

شۇنىڭدىن باشلاپ، تۈركىيە ئاساسىي قانۇن ۋە قانۇن جەھەتتە دىندىن خالىي دۆلەتكە ئايلنىپ، ئۇنىڭ ئاساسىي قانۇنى، قانۇنلىرى، شۇنىڭدەك ئۇنىڭ روھىي كەيپىياتى زامانىۋىلىشىشقا قاراپ ماڭدى. ئەمما، بۇ چاغدا خېلى كۈچلۈك ھەم ئومۇميۈز-لۈك ئەھمىيەتكە ئىگە بىر نەرسە ئىسلاھ قىلىنماي قېپقالغانىدى. ئۇ بولسىمۇ تۈركىيىنى داۋاملىق شەرق بىلەن باغلاپ تۇرغان ئەرەب يېزىقى ئىدى.

تەزىمات دەۋرىدىن بۇيان، بەزىلەر ئەرەب يېزىقىغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش توغرىسىدا كۆپ قېتىم تەكىلىپ بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئۈنۈمى ناھايىتى ئاز بولدى. چۈنكى، ئۇنىڭ نەزەردە-يېنىسىنى ئوتتۇرىغا قويماق ئاسان بولغان بىلەن، ئەمەلىيلەشتۈر-مەك نەس ئىدى.

19 - ئەسىردە ئەڭ دەسلەپ چىقىرىلغان تۈرك گېزىتلىرى بىرخىل ئاددىيلاشتۇرۇلغان يېڭى تۈرك پروژېچىلىق ئۇسلۇبىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش جەھەتتە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىدى. 1908 - يىلىدىكى ئىنقىلابتىن كېيىن گېزىتنىڭ رولى تېخىمۇ كۈچىيىپ باردى. ئىتتىپاق ۋە تەرەككى پارتىيىسى ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئون يىلدا ئاددىيلاشتۇرۇلغان تۈرك تىلى ئۇچقاندەك را-ۋاجلاندى. ئارقىمۇ ئارقىدىن بۇلۇۋاتقان ھوقۇق تارتىۋېلىش كۈ-رەشلىرىدە خەۋەرلىشىشكە ئاسان بولسۇن ئۈچۈن يېزىقنىڭ ئاددىي ۋە توغرا بولۇشى تەلەپ قىلىندى. مەتبەئە ۋە تېلېگراممىلار تۈرك تىلىنى ئاددىيلاشتۇرۇشتا غايەت زور رول ئوينىدى. 1911 - يىلى نەشر قىلىنىشقا باشلىغان سېلانكىتىكى «گەنج كالمەلەر» (ياش قەلەمكەشلەر) دېگەن ئەدەبىي ژۇرنالنىڭ ئاپتورلىرى بىر-

خىل ساپ ۋە قوللىنىشقا ئوڭاي بولغان يېزىق نۇسخىسىنى تۈزۈپ قېلىپلاشتۇردى. بۇنىڭ بىلەن، ھۆكۈمەت ئورگانلىرىمۇ ئۇنىڭ رولىنى ياخشى جارى قىلدۇردى. ئۇنىڭ ئورنىنى پايتەختتىكى يۇقىرى مەلۇماتلىق كىشىلەرنىڭ ئاغزاكى تىلىنى ئاساس قىلىپ ئۆزلەشتۈرۈپ كەتكەن بىرخىل يەرلىك شېۋە ئىگىلىدى. بۇ خىل يېزىق نۇسخىسىدا خېلى كۆپ ساننى تەشكىل قىلغان پارس ۋە ئەرەب تىلى سۆزلۈكلىرى ناھايىتى زور دەرىجىدە ئاددىيلاشتۇرۇلغان بولسىمۇ، ئەمما ئاۋامنىڭ يەرلىك تىلى ئوتتۇرىسىدا يەنە ناھايىتى چوڭ پەرقلەر بار ئىدى. ھەر خىل بۇيرۇق ۋە ئۇستاپ، نىزاملاردا ئاددىيلاشتۇرۇلغان بۇ يېڭى ھەرپ قوللىنىلدى. ئوس-مانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىغا كەلگەندە، ساپ ئوس-مانلىلار ئوردا يېزىقى نۇسخىسىنىڭ ئۆمرى ئاخىرلاشتى.

يېزىقنى لاتىنلاشتۇرۇش تەشەببۇسى ئاتا تۈرك دۆلىتى تارىخىنىڭ ئەڭ بالدۇرقى باسقۇچىدىلا ئوتتۇرىغا قويۇلدى. 1923-يىلى ئىزمىردا چاقىرىلغان ئىقتىسادىي خىزمەت يىغىنىدا بەزىلەر لاتىن يېزىقىنى قوللىنىش تەكلىپىنى بەردى، ئەمما ئۇزاق ئۆت-مەي مۇزاكىرە قىلىش ئارقىلىق رەت قىلىندى، ياندۇرقى يىلى بۇ ئىش يەنە مىللەت مەجلىسىنىڭ مۇزاكىرىسىگە قويۇلدى، ئومۇمىي ئوخشاشلا قوبۇل قىلىنمىدى.

دەل مانا مۇشۇ ۋاقىتتا، تۈركىيىنىڭ شەرقىي چېگرىسىنىڭ سىرتىدا ياشايدىغان تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ بەزىلىرى بۇ ھەقتە تەدبىرلەر قوللاندى. 1921 - ۋە 1922- يىللىرىدا گەزەربەيجان ۋە شىمالىي كاۋكازدا لاتىن يېزىقىنى قوللىنىش سىناق قىلىندى. 1922 - يىلى ئىيۇلدا، ئەنقەرە گەزەربەيجان ھۆكۈمىتىنىڭ يېزىقىنى لاتىنچىلاشتۇرۇش توغرىدا سىدىكى بىر پارچە باياننامىسىنى تاپشۇرۇۋالدى. 1925 - يىلى 1 - ماي كۈنى، گەزەربەيجان ئالىي سوۋېتى بۇيرۇق جاكارلاپ لاتىن ھەرپىنى تۈركىي تىلنىڭ رەسمىي يېزىقى دەپ بېكىتتى.

1926- يىلى ئەتىيازدا، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى باكۇدا تۈركولوگىيە ئالىملىرى قۇرۇلتىيىنى ئاچتى، قۇرۇلتايدا سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئىچىدە لاتىن يېزىقىنىڭ ئەرەب يېزىقى ئورنىغا قويۇلىدىغانلىقى قارار قىلىندى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يېزىقىنى لاتىنچىلاشتۇرۇش سىياسىتىنى يولغا قويۇشتىكى مەقسىتى، بىرىنچىدىن، سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئىسلامىيەتنىڭ تەسىرىنى تەدرىجىي ئازايتىش بولسا، ئىككىنچىدىن، سوۋېت ئىتتىپاقىدا ياشايدىغان تۈركلەر بىلەن تۈركىيىدىكى تۈركلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىنى ئۈزۈۋېتىش ئىدى. تامامەن ئوخشىمىغان مۇددەتلەر تۈپەيلىدىن، تۈركىيىدىكى مىللەتلەر ئەرەب يېزىقىنى لاتىنچىلاشتۇرۇشنى قۇۋۋەتلىدى. ئەمما تۈركىيە يېزىقىنى لاتىنچىلاشتۇرۇۋاتقاندا، رۇسلار ئۆز ئىشغالىيەتچىلىكى جايلىرىدا لاتىن يېزىقىنى قوللىنىشنى دەرھال ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، يېزىقىنى سىلاۋيانچىغا ئۆزگەرتىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن، سوۋېت ئىتتىپاقىدا ياشايدىغان تۈركىي مىللەتلەر بىلەن تۈركىيە تۈركلىرى ئوتتۇرىسىدا يېزىق جەھەتتە بىر ئېگىز سېپىل سوقۇلۇپ، مەدەنىيەت ئالاقىسى توسالغۇغا ئۇچرىدى.

1925 - يىلىدىن 1928 - يىلىغىچە تۈركىيىدە ئولتۇرۇشلۇق ئەزەربەيجانلىق مۇساپىرلار تۈرك يېزىقىنىڭ لاتىنچىلاشتۇرۇلۇشىنى كۈچەپ تەرغىب قىلدى. ئۇلارچە شۇنداق قىلغاندىلا ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ ئەسلى يۇرت - ماكانلىرى بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ساقلاپ قالالايتتى. يېزىقىنى لاتىنچىلاشتۇرۇش نەشەب-جۈسى گەرچە ئوخشاشمىغان نۇقتىدىن قارالغان بولسىمۇ، مۇستاپا كامالىنىڭ سىياسىتىگە تازا باب كەلدى. مۇستاپا كامالىنىڭ لاتىن ھەرپىنى قوللىنىش توغرىسىدىكى پىكىر - خىيالىنى سوۋېت ئەزەربەيجان جۇمھۇرىيىتى بىلەن ئالاقە قىلىشنىڭ قورالى دېگەندىن كۆرە، كونا ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىدىن ئالاقىسىنى ئۈزۈش دېگەن تۈزۈك ئىدى. مانا مۇشۇنداق يېڭى يېزىقنى قوللىدى.

نیش ئارقىلىق راسا گۈللىنىۋاتقان يېڭى دەۋرگە ماسلىشىش مەقسىتىگە يەتكىلى بولاتتى.

مۇستاپا كامال ھاكىمىيىتىنىڭ مۇستەھكەملىنىپ بېرىشى نەتىجىسىدە، بىرقاتار ئەجەللىك زەربىلەر ئارقىلىق دىنىي ساھەدىكىلەرنىڭ ھېچقانداق ھاياتى كۈچى قالمىدى. مانا مۇشۇنداق بىر چاغدا، يەنى 1926 - يىلى مارتتا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قارارىغا ئۇلاپلا، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ مائارىپ مىنىستىرى ناجات يېزىقىنى لاتىنچىلاشتۇرۇشنىڭ ئەھمىيىتى ئۈستىدە سۆز-لەشكە باشلىدى. 1927 - يىلىدىكى بىر يىللىق تەييارلىقتىن كېيىن، 1928 - يىلىغا كەلگەندە دەسلەپكى ھۇجۇمنىڭ تۇنجى زەمبىرەك ئاۋازى ئاڭلاندى. شەرىئەتنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشتا ئاساسلىق رول ئوينىغان رادىكال ئىسلاھاتچى، ئەدلىيە مىنىستىرى مەھمۇد ئەسەد 8 - يانۋار كۈنى نۇتۇق سۆزلەپ، لاتىن ھەرپىنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە ئەۋزەللىكى ئۈستىدە توختالدى. ئىككى ھەپتىدىن كېيىن مائارىپ مىنىستىرى ھەمدۇللا سۈبھى «لا-تىن ھەرپىنى قوللىنىش بىزگە بەكمۇ زۆرۈر، كونا ئەدەبىيات-سەنئەت ئەمدى كېرەكسىز مالغا ئايلىنىپ قالىدىغان بولدى» دېدى. ماينىڭ 24 - كۈنى، قانۇن تۈزۈشتىكى تۇنجى قەدەم تاشلاندى ۋە ئىلگىرىكى تۈركىيە ھەم باشقا مۇسۇلمان دۆلەتلىرى تەرىپىدىن قوللىنىلىپ كېلىۋاتقان غەرب رەقىمىنىڭ ئورنىغا خەلقئارالىق رەقەم ئىشلىتىش بۇيرۇق قىلىندى، ئىيۇننىڭ 26 - كۈنى، بىر ئالاھىدە كومىتېت ئىستانبۇلدىكى دۇلما باغچە ساردىدا يىغىن ئېچىپ، «لاتىن ھەرپىنى قوللىنىشنىڭ مۇمكىنچە-لىكى ۋە شەكلى» نى مۇزاكىرە قىلدى. مۇستاپا كامال بۇ ۋاقىتتا ئىستانبۇلدا دەم ئېلىۋاتاتتى. يىغىننىڭ مۇزاكىرىسىنى مۇستاپا كامال بىۋاسىتە باشقۇردى ۋە يېتەكچىلىك قىلدى. بۇ كومىتېت-نىڭ خىزمەتلىرىنى تېز سۈرئەتتە قانات يايدۇرۇۋېتەلىشىدە مۇستاپا كامالنىڭ بىۋاسىتە تىرىشچانلىقى ۋە رولى بار ئىدى.

ئالتە ھەپتىدىن كېيىن يېڭى يېزىقنىڭ نۇسخىسى پۈتتى. مۇستاپا كامال ئۇنى مىللەتنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرماقچى ئىدى. تۈرك خەلقى تەرىپىدىن «غازى پاشا» دەپ نام ئالغان رەئىس جۇمھۇر مۇستاپا كامال 1928 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ 9 - كۈنى ئوقۇتقۇچى سالاھىيىتىدە خەلق ئارىسىدا پەيدا بولدى. شۇ كۈنى كەچتە ساراي بورىندا كۆڭۈل ئېچىش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈلدى، جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىرى ھەممىسى جەم بولغان بۇ سو-رۇندا مۇستاپا كامال نۇتۇق سۆزلىدى.

«دوستلار، — دەدى ئۇ، — بىزنىڭ مول ۋە ئاھاڭدار تىلىمىز پات يېقىندا تۈرك يېزىقى بىلەن ئىپادە قىلىنماقچى، بىز كۆپ ئەسىرلەردىن بۇيان ئىدىيىمىزنى چىرماپ تۇرىۋاتقان چۈش-نىكىسىز زىر - زەۋەرلەر ئىچىدىن ئۆزىمىزنى ئازاد قىلىشىمىز كېرەك. سىلەر ئەمدى يېڭى تۈرك يېزىقىنى تېزلىكتە ئۆگىنىۋې-لىڭلار، ئۇنى قېرىنداشلىرىڭلارغا، ئەرلىرىڭلار ۋە ئاياللىرىڭلار-غا، ھاممىلارغا، كېمىچىلەرگە ئۆگىتىڭلار، بۇنى ۋەتەننى سۆ-يۈش دەپ چۈشىنىڭلار ھەم پۇقرالارنىڭ بۇرچى دەپ بىلىڭلار... سىلەر بۇ مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىۋاتقان ۋاقىتلىقلاردا سەمىڭلاردا بولسۇنكى، بىر مىللەتنىڭ ساۋاتلىقلىرى %10 ياكى %20 بولۇپ، ساۋاتسىزلىرى %80 ياكى %90 بولسا، بۇ بەكمۇ نومۇس ھېسابلىنىدۇ... بۇ بىزنىڭ سەۋەنلىكىمىز ئەمەس. بۇ بىز تۈركلەرنىڭ ئالاھىدىلىكىنى تازا بىلىپ كەتمەيدىغان، يەنە كېلىپ خەلقنىڭ ئىدىيىسىنى بوغۇپ قويغۇچى ئىلگىرىكىلەرنىڭ سەۋەن-لىكى، ئەمدى بونداق سەۋەنلىكلەرگە يول قويۇلمايدىغان ۋە ئۇنى يۇيۇپ پاكپاكىز قىلىۋېتىدىغان ۋاقىت كېلىپ قالدى. بىز بۇ خاتالىقلارنى تۈزىتىپ، ئەسلى ھالىتىگە كەلتۈرۈشىمىز لازىم. شۇنداق قىلىۋاتقان چېغىمىزدا، ھەممە قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ئۇ-نىڭغا قاتنىشىشىنى ئۈمىد قىلىمىز... مىللىتىمىز ئۆزىنىڭ يېزىقى ۋە ئىدىيىسى بىلەن مەرىپەت دۇنياسىدىكى ئورنىنى نامايان

قىلسۇن. »

بۇ قېتىمقى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈشتىن كېيىن، غازى مۇستاپا كامال ئۆزى پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەممە جايلىرىنى كۆز-دىن كەچۈردى، يېزا - كەنتلەردە، مەكتەپلەرنىڭ دەرسخانىلىرىدا، شەھەر - بازارلاردىكى زال ۋە قەھۋەخانىلاردا خەلق ئاممىسىغا تۈرك ئېلىپبەسىدىن دەرس ئۆتتى ۋە ئۇلارنىڭ يېڭى يېزىقىنى ئۆزلەشتۈرۈش ئەھۋالىنى كۆزدىن كەچۈردى، باش باكان، مىنىستىرلار ۋە ئالىي دەرىجىلىك خادىملارمۇ تۈركۈم - تۈركۈملەپ شۇنداق قىلىشقا كىرىشىپ كەتتى، ئۇزاق ئۆتمەيلا پۈتكۈل تۈرك كىيە دەرسخانىغا ئايلاندى، زىيالىيلار قارا دوسكىلارنى كۆتۈرۈپ يۈرۈپ ئاممىنى يېڭى يېزىقىنى ئۆگىنىشكە تەشكىللىدى. 1928 - يىلى نوپاىبىرنىڭ 1 - كۈنى ئىدى، بۈيۈك مىللەت مەجلىسى ئۆزىنىڭ يېڭى بىر سانلىق يىغىنىدا قارار ماقۇللاپ، مۇستاپا كامالغا يېڭى يېزىق ئويۇلغان بىر ئالتۇن دەستەك ئىنتايىن قىلدى. ئۈچ كۈندىن كېيىن، ئۇلار بۇ ھەقتە بىر يېڭى قانۇن ماقۇللاپ، يېڭى تۈرك يېزىقىنى بېكىتتى ھەمدە كېلەركى يىلىدىن باشلاپ ئەرەب يېزىقى بىلەن تۈرك تىلىنى ئىپادىلەش مەنىسى قىلىندى. بىر قانچە كۈندىن كېيىن، ئىمتىھان ئېلىنىپ دۆلەت خىزمەتچى خادىملىرىنىڭ يېڭى يېزىقىنى ئىگىلەش ئەھۋالى بىر قېتىم كۆز-دىن كۆچۈرۈلدى. نوپاىبىرنىڭ 11 - كۈنى، مىللىي مەجلىسنىڭ قارار قىلىشى بىلەن «مىللەت مەكتىپى» ئۈچۈن مەخسۇس خىزمەت نىزامى تۈزۈلدى، ئۇنىڭدا «ھەر بىر ئەر - ئايال تۈرك پۇقراسى مۇشۇ تەشكىلاتنىڭ ئەزاسىدۇر»، «مىللەت مەكتىپى» نىڭ باش ئۇستازى جانابى رەئىس جۇمھۇر غازى مۇستاپا كامال دۇر» دېيىلدى.

يېزىق ئىنقىلابى ھەققىدە ھەرخىل شەرھ ۋە سەۋەبلەر كۆر-سېتىلىشكە باشلىدى. ئەمما، مۇستاپا كامال پۇقرالارنى ئىنقىلابنى قوبۇل قىلىشقا ئاڭلىق يېتەكلىدى.

يېزىقىنىڭ ئۆزگىرىشى تۈركلەرنىڭ تىل ئىسلاھاتى ئۈچۈن يېڭى پۇرسەت ئېلىپ كەلدى. بۇ جەھەتتە 1932 - يىلىغا بارغاندا ئاندىن ئەمەلىي ئىشلار قىلىندى. شۇ يىلى ئىيۇندا مۇستاپا كامال تەرىپىدىن جاكارلانغان بىر بۇيرۇقتا تۈرك تىلى ئىلمى جەمئىيىدىنىڭ قۇرۇلغانلىقى ئېيتىلىپ، ئۇنىڭ ۋەزىپىسى «تۈرك تىلىنىڭ ھەقىقىي گۈزەل ۋە باي ئالاھىدىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇپ، ئۇنى دۇنيادا يۈكسەك ئورۇنغا ئىگە قىلىش» دەپ كۆرسىتىلدى. بۇ ھەقتىكى خىزمەتلەرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى خۇددى مۇستاپا كامالنىڭ جەڭ ۋاقتىدا شەھەر - قەلئەلەرنى ئېلىشتىكى ھەربىي ئورۇنلاشتۇرۇشلىرىنىڭ ئۆزىگىلا ئوخشايتتى، نەتىجىدە تىلشۇناسلىق، ئېتىمولوگىيە، گرامماتىكا، لوگىكا ۋە لېكسىكولوگىيە قاتارلىق پەنلەرنى بىرلىك قىلغان بىر قاتار كومىتېتلار قۇرۇلۇپ، ھەرقايسى ئۇرۇش سەپلىرىدىكى ئىستىھكاملاردا كەڭ كۆلەم تۇردى.

ئىككى ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە، تىلشۇناسلىق جەمئىيىتى بارلىق تەييارلىقلارنى ئىشلەپ بولۇپ، ئومۇمىي ھۇجۇم - ئىشلىنىشنى بۇيرۇقنى كۈتتى. 1932 - يىلى سېنتەبىردە تۇنجى قېتىملىق تۈرك تىلى قۇرۇلتىيىسى دولما باغچە سارىيىدا يىغىلىش ئۆتكۈزۈلدى. ئۇنىڭغا مۇستاپا كامال ئۆزى بىۋاسىتە قاتناشتى، قۇرۇلتاينىڭ كۈن تەرتىپى ۋە ھەممە ئەھۋالى كەڭ تۈردە تەشۋىق قىلىندى، شۇنىڭدىن كېيىنكى بىر قانچە ئايلاردا ئارقا - ئارقىدىن يەنە بىر قانچە قېتىم بۇيرۇق ھەم يوليورۇقلار جاكارلاندى. تىلشۇناسلىق ئىلمى جەمئىيىتى يىغىش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشر قىلىش جەھەتتە نۇرغۇن ئىلمىي خىزمەتلەرنى ئىشلىدى، ئەڭ مۇھىمى ساپ تۈرك تىلىنى ئاددىيلاشتۇرۇش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالدى. مۇستاپا كامالنىڭ قوللاپ - قۇۋۋەتلىشىدىكى بۇ پائالىيەتتە ئىستانبۇل دىئالېكتىنى ئاساس قىلىش پىكرى دەسلەپتە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشكەن بولسىمۇ، ئەڭ ئاخىرىدا كۆپ تەرەپ-

لىمە مۇھاكىمە قىلىش ۋە غۇلغۇلا قىلىش ئارقىلىق يەنىلا ئادەتتە-لاشتۇرۇلغان تۈرك تىلىنىڭ ئۆلچەملىك دىئالېكتىنىڭ ئاناتولىيە قاتارلىق جايلاردىكى شەرقىي تۈرك تىلى دىئالېكتى بولۇشى كېرەكلىكى ماقۇللىنىپ، 1933 - يىلىغا كەلگەندە، ئاندىن بەزى نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى.

مۇستاپا كامال مەدەنىيەت - مائارىپ ئىسلاھاتى جەھەتتە مائارىپنى دىندىن ئايرىۋېتىپ، مەملىكەت بويىچە مائارىپ باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى بىرلىككە كەلتۈردى. بۇ ۋاقىتتا ئىسلام دىنىنىڭ كلاسسىك ئەسەرلىرى ئاساسىي مەزمۇن قىلىنغان كونا مائارىپ تۈزۈمى ئىسلاھ قىلىنىپ، غەرىپچە بولغان يېڭى مائارىپ تۈزۈمى يولغا قويۇلدى. تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ئەمدى مۇستەقىل بولۇۋاتقان چاغدا، پۇقرالار ئارىسىدىكى ساۋاتسىزلار پۈتۈن ئاھا-لىنىڭ %80 ~ %90 نى تەشكىل قىلاتتى. مۇستاپا كامال مانا بۇنداق ئېغىر ئەھۋالغا «بىر دۆلەتنىڭ جەڭ مەيدانلىرىدا قانچە-لىك شانلىق غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈرۈشىدىن قەتئىي نەزەر، ئەگەر ئۇنىڭ زىيالىيلار قوشۇنى بولمايدىكەن، بۇ غەلبە مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى مۇستەھكەملىمەيدۇ ۋە ئۇزاققىچە داۋاملاشتۇرالا-مايدۇ» دەپ ئېنىق كۆرسەتمە بەرگەندى. ئۇ مائارىپنى راۋاجلاندۇرۇپ، مىللىي مەدەنىيەتنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن بىر قاتار ئەمەلىي ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ باردى، نەتىجىدە 7 ياشتىن 16 ياشقىچە بولغان ئۆسمۈر بالىلار ئارىسىدا باشلانغۇچ ۋە تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپى ئومۇملاشتۇرۇلدى. سانائەت، يېزا ئىگىلىك، كانچىلىق ۋە دارىلمۇئەللىمىن قاتارلىق كەسپىي تېخنىكا مەكتەپلىرى كەينى - كەينىدىن قەد كۆتۈردى. ئالىي مەكتەپلەر ئۆزگەرتىپ قۇرۇلدى ۋە كېڭەيتىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، يەنە مەدەنىيەت جەھەتتىكى قالاقلققا دەسلەپكى قەدەمدە خاتىمە بېرىدۇ، ئاھالىلەرنىڭ ساۋاتسىزلىرى ئازىيىشقا باشلىدى.

ئىلگىرى كىشىلەر ئاپەتكە ئۇچرىسا، كېسەل بولسا بۇنداق

بەختسىزلىك بىلەن كۆڭۈلسىزلىكنى تەقدىرگە باغلايتتى. مۇس-
تاپا كامالنىڭ يېتەكچىلىكىدە ئېلىپ بېرىلغان ئۇزاق مۇددەتلىك
مائارىپ، سەھىيە، ساقلىقنى ساقلاش بىلىملىرى تەربىيىسى،
شۇنداقلا تەشكىللىك ئىدارە قىلىش ھەم روھىي ھالەت قاتارلىق
جەھەتلەردىكى ئۆلگە ۋە سىناق قىلىش ئارقىلىق، بۇنداق خۇراپات-
لىققا خاتىمە بېرىلدى. كىشىلەر ئىلىم - پەن بىلىملىرىنى
ئۆگىنىش ئارقىلىق ئۆز تەقدىرىنىڭ خوجايىنلىرى ئىكەنلىكىنى
بىلدى.

ئاۋۋالقى ئوسمانلىلار تەنھەرىكەتنى ئىنتايىن ياخشى كۆرەت-
تى، ئۇلار ئوقيا ئېتىش، چەۋگەن ئويناش، ئات چاپتۇرۇش ۋە
چېلىشىش قاتارلىق پائالىيەتلەرگە ناھايىتى ماھىر ئىدى، 18 -
ئەسىرگە كەلگەندە ئەھۋال تامامەن ئۆزگەردى. تەنھەرىكەت پەس
ئادەملەرنىڭ قىلىدىغان ئىشى، تەنتەربىيە پائالىيەتلىرىگە قاتنىد-
شىش ئۆزىنىڭ سالاھىيىتىنى تۆۋەنلەتكەنلىك دەپ قارالدى.
1938 - يىلى ئاتا تۈرك ۋاپاتىدىن بۇرۇن تۈركىيىدىكى بارلىق
شەھەرلەردە تەنتەربىيە سارايملىرى، كۈلۈبلىرى قۇرۇلۇپ پۈتتى.
تۈركىيىدىن تەنتەربىيە مۇسابىقىسىگە قاتنىشىدىغانلارنىڭ ئىسمى-
لىكى دۇنيا ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسى ۋە بالقان تەنھەرى-
كەت مۇسابىقىسى تەييارلىق ھەيئىتىگە يوللاپ بېرىلدى. بۇ ۋا-
قتتا پۈتۈل ھەرىكىتى پۈتۈن تۈركىيە تەۋەسىدە بىر دولقۇنغا
ئايلاندى ۋە مىسلىسىز تەرەققىي قىلدى.

مۇستاپا كامالنىڭ كۈچلۈك مەدەت بېرىشى ئارقىسىدا، تۈر-
كىيىنىڭ پەن - تېخنىكا، مەدەنىيەت، ئەدەبىيات - سەنئەت،
بىناكارلىق، ھەيكەلتراشلىق قاتارلىق ساھەلىرىدىكى ئۆزگى-
رىشلەر ناھايىتى تېز يۈكسەلدى. 1926 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ
3 - كۈنى ئىستانبۇلدىكى ساراي بوزىندا مۇستاپا كامالنىڭ ۋې-
نتسىيىلىك ھەيكەلتراش كىرىفېل تەرىپىدىن ياسالغان تۇنجى
مىس ھەيكىلىنىڭ يوپۇقى ئېچىلغانىدى. ئىككى يىلدىن كېيىن،

ئەتقەرە ۋە سامسۇندا، شۇنداقلا پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەممە جايلىرىدا ئۇنىڭ ھەيكەللىرى ۋېنتسىيىلىك ۋە گېرمانىلىك ھەيكەل-تىراشلار تەرىپىدىن ئورنىتىلدى. 1927 - يىلىدىن باشلاپ، گېرمانىيىنىڭ بىناكارلىق ئۈستىلىرى جۇمھۇرىيەت پايتەختى ئەتقەرە شەھىرىدە ئەڭ يېڭى ياۋروپا ئۇسلۇبى بىلەن ئىش باشلىدى. تۈركىيىنىڭ بىناكارلىق ئۈستىلىرى ياۋروپالىق ئۈستىلارنىڭ تۈرتكىسىدە ناھايىتى جانلىنىپ كەتتى ۋە چەت ئەل مېمارچىلىقى بىلەن تۈرك مېمارچىلىقىنى بىرلەشتۈردى، بۇ مەدەنىيەتنى جەدىد (يېڭى مەدەنىيەت) ھەرىكىتىنىڭ ئىسلامىيەت چەكلىگەن ئوبراز يارىتىش سەنئىتىنى بېسىپ كېتىۋاتقانلىقىنىڭ بىر ئىپادىسى ئىدى. تۈركىيىدە فرانسۇزلارنىڭ تەسىرىدە نۇرغۇن تالانتلىق رەسساملار يېتىشىپ چىقتى. ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرى 1936 - يىلىغا بارغاندا ئافىنادا كۆرگەزمىگە قويۇلدى.

مۇزىكىنىڭ ساپ شەرقچە بولغان پۇرىقىنىڭ مۇتەئەسسەپلىكى ۋە ئېزىلەنگۈلۈكى 1928 - يىلىغىچە داۋاملاشتى. شۇنىڭغىچە بولغان ئارىلىقتا مۇزىكا ناھايىتى چۈشكۈن، مىسكىن ۋە غەم-قايغۇ، ھەسرەت - نادامەتنىلا ئىپادىلەيتتى. مۇستاپا كامال مۇزىكا كىچىلىقىنى خەلقنىڭ ئىنقىلابىي جۇشقۇن روھىغا مەدەت ۋە ئىلھام بېغىشلىيالايدىغان يېڭى تەرەققىيات يولىغا باشلىدى، ئۇنىڭچە بولغاندا، جەڭگىۋارلىققا ۋە ئىنقىلابىيلىققا ئىگە، تۇرمۇش پۇرىقى قۇيۇق بولغان، ئىنساننى مەرتلەرچە ياشاشقا ئۈندەيدىغان مۇزىكىلا خەلقنىڭ جاراھەتلەنگەن دىللىرىغا شىپا بولالايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن 1928 - يىلى ئاۋستىرىيىلىك بىر كومپوزىتورنى ئىستانبۇل مۇزىكا ئىنستىتۇتىغا ئوقۇتقۇچىلىققا تەكلىپ قىلدى. 1934 - يىلى ئەتقەرەدە بىر زامانئۇ مۇزىكا ئىنستىتۇتى قۇرۇلۇپ، ياۋروپاچە مۇزىكىلار ئوقۇتۇلۇشقا باشلىدى.

ئىسلاھات ۋە ئۆزگىرىشلەرنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، يېڭى ئەدەبىيات، يېڭى شېئىر، يېڭى دراما ۋە يېڭى

تېياترلار مەيدانغا كەلدى. تۈرك خەلقىنىڭ ئايال داھىيسى ۋە يازغۇچىسى خالىدە ئەدىب ئادىۋار خانىم (1884~1964) ئۆزد-نىڭ يېڭى ئۇسلۇبتا يېزىلغان «ئادەشەن گۆملەك» (ئوت كۆڭ-لەك) دېگەن رومانىدا تۈرك خەلقىنىڭ جاھانگىرلارغا قارشى مىللىي ئازادلىق كۈرىشىنى كۈيلىدى. جەددە ئەدەبىياتىنىڭ ئۈس-تازى نامىق كامالنىڭ شاگىرتى، بۈيۈك لىرىك شائىر ئابدۇلھەق ھەمىد (1851~1937) ئۈستازى نامىق كامالنىڭ سىياسىي مەقسەت يولىدا دائىم قۇربان بېرىپ كەلگەن سەنئەت غايىلىرىنى ئىشقا ئاشۇردى ۋە ئۈستازى ئارزۇ قىلغان يېڭى گۈللەنگەن مىل-لىي دۆلەتنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ 86 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى. شائىر ئەخمەد ھاشىمى (1884~1933) «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» ۋاقتىدىكى ئەنئەنىۋى يېڭىلىقنى ساقلىدى، يېڭى رو-مانچىلىقنىڭ ئاساسچىسى ياقۇب قادىرى قارا ئوسمان ئوغۇلۇ (1889~1974) «قالپاق» قاتارلىق پوۋېست - رومانلىرى بىلەن مۇستاپا كامال ۋاقتىدىكى يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىگە خىزمەت قىلدى. بۇلاردىن باشقا يەنە رەشاد نۇرى كۈنئېكىن (1886~1956) ۋە شۇنىڭدەك شەۋكەت سۈرەييە قاتارلىق ياز-غۇچى ۋە دراماتورگلار ئاناتولىيىدە مەيدانغا كەلگەن يېڭى مىللىي دۆلەتنىڭ جەدىدچە تۇرمۇشىنى سەنئەتتە ئىپادىلىدى.

ئىلگىرى تۈركلەرنىڭ ئادىتى بويىچە ئىسىم قويۇلۇپ فامىلە ئىشلىتىلمەيتتى. 1934 - يىلى نوياىرنىڭ 24 - كۈنى ماقۇل-لانغان 2587 - نومۇرلۇق بىر قانۇن بىلەن تۈركلەر ئارىسىدا بۇرۇنلاردىن قوللىنىپ كېلىنىۋاتقان «پاشا»، «بەي» ۋە «ئەپەندى» دېگەنگە ئوخشاش نام - ئاتاقلىرى ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى، جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرغۇچىسى غازى مۇستاپا كامالغا «ئانا تۈرك» دېگەن فامىلە بەخشەندە قىلىندى. ئۇنىڭ مەنىسى تۈركلەرنىڭ ئاتىسى دېگەنلىك بولاتتى. مۇستاپا كامالغا تۇنجى بولۇپ ئانا تۈرك نامىنى بەرگۈچى كىشى تۈرك تىلى جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى

ساففەت ئارىكان ئىدى. ئۇ شۇ يىلى سېنتەبىرنىڭ 26 - كۈنى تىل بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن سۆزلىگەن رادىئو نۇتقىدا بىرىنچى قېتىم مۇستاپا كامالغا بۇ سۆپەتنى بەردى، دېكابىرنىڭ 17 - كۈنى ماقۇللانغان 2622 - نومۇرلۇق قانۇننىڭ 1 - ماددىسىدا ئاتا تۈرك دېگەن فامىلىنىڭ پەقەت غازى مۇستاپا كامالغا خاس ئىكەنلىكى، ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ ئۇنى ئۆزىنىڭ ئىسمى ياكى فامىلىسى ئورنىدا قوللىنىشقا بولمايدىغانلىقى، بۇ نامنىڭ قايتىدەلاپ يەنە بىرەر كىشىگە ئىسىم بولۇپ كەلمەيدىغانلىقى قەيىت قىلىندى. 2- ماددىسىدا، ئاتا تۈرك دېگەن ئىسىمنىڭ بېشى ياكى ئاخىرىغا ھەرقانداق بىر سۆزنىڭ قوشۇلۇپ كېلىشىگە بولمايدىغانلىقى بېكىتىلدى. غازى مۇستاپا كامال شۇنىڭدىن كېيىن ئاتا تۈرك دېگەن نام بىلەن ئاتالدى.

ئون ئىككىنچى باب

مۇستەقىل سوت ھەرىكەتتە

خەلىپىلىك تۈزۈمىنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشى تۈركىيىدە-كى ئىسلام كۈچلىرىگە بېرىلگەن قاتتىق زەربە بولدى. ئەنئەنىۋى ئىسلام دۆلىتى نەزەرىيە جەھەتتە ۋە ئاۋامنىڭ نەزەرىدە ئىلاھىي خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇ ئاللاننىڭ ھوقۇقى ۋە قانۇنىنىڭ بىردىنبىر مەنبەسى، پادىشاھلار بولسا ئاللاننىڭ زېمىنىدىكى ۋەكىللىرى ھېسابلىناتتى. دىنىي ئېتىقاد رېئال جەمئىيەتتىكى سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي تەرتىپلەرنىڭ ئەقىدىلىشىشى ئىدى. بىر مەنبەدىن كەلگەن، يەنە كېلىپ بىر ئورتاق ئەدلىيە ھوقۇقى ئارقىلىق ئىدارە قىلىنىدىغان مۇقەددەس قانۇن ھەق تەلەپ دەۋا قانۇنى، جىنايىتى ئىشلار قانۇنى، شۇنداقلا دىنىي ئەمرىمەرۇپ ۋە ھەر خىل رەسمىيەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. پادىشاھ مۇقەددەس قانۇننىڭ ئەڭ ئالىي دەرىجىدىكى ئىپادىلىنىشى بولۇپ، دىنىي قانۇنغا ئاساسەن مەۋجۇت بولۇپ تۇراتتى، دىنىي قانۇنمۇ شۇ بولغاچقا مەۋجۇت ئىدى. ئۆلىمالار بولسا ئەنە شۇ دىنىي قانۇننىڭ يوللۇق قوغدىغۇچىسى ۋە شەرھىلەنگۈچىلىرى ئىدى.

ئوسمانلىلارنىڭ ئىسلاھاتى باشلانغاندىن بۇيان، ئۆلىمالار ۋە بەزى تەرىققەت سۈلۈكى باشلىقلىرىنىڭ ھوقۇقى تەدرىجىي كىچىكلىنىپ كەتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ تەسىر كۈچى ناھايىتى زور ئىدى، دۆلەتنىڭ مۇتلەق كۆپ سانىنى تەشكىل قىلغان

مائارىپ ئەسلىھەلىرى شۇلارنىڭ قولىدا بولۇپ، ئائىلىۋى تۈر-
 مۇش ۋە پۇقرالىققا ئائىت نۇرغۇن مۇناسىۋەتلىك ئىشلار يەنىلا
 شۇلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىكى مۇقەددەس قانۇنغا تايىناتتى. خە-
 لپە چېگرىدىن ھەيدەپ چىقىرىلىپ، كونا ھاكىمىيەت ئورگىنى-
 دىكى بەزى تارماقلار بىكار قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇلار تۈركىيە
 جەمئىيىتىدىكى ئىچكى يىغىلىش كۈچىگە ۋە تەشكىللىنىپ يېڭى
 ھۆكۈمەت رەھبەرلىرىگە ئۇرۇش ئېلان قىلالغۇدەك ئىقتىدارغا
 ئىگە بىر نوپۇزلۇق ئۆكتىچى كۈچكە ئايلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ
 ئۈستىگە، شۇ چاغدىكى تۈركىيىدە قادىرىيە، خالۋاتىيە، نەقىشە-
 بەندى، بىكتاشىيە، مەۋلەۋىيە قاتارلىق مەزھەپلەر ناھايىتى ئا-
 رويلۇق ئىدى.

تارىخىي قەيىتلەرگە كۆرە، يۇقىرىقى مەزھەپلەر سوفىزم سۈ-
 لۈكلىرى بولۇپ، بەزىلىرى 13 - ئەسىردە، بەزىلىرى 15 -
 ئەسىردە، بەزىلىرى 17 - ئەسىردە، بەزىلىرى 18 - ئەسىردە،
 بەزىلىرى كامالزم تارىخىغا يېقىراق تۈركىيىگە تارقالدى ۋە
 ئوسمانلىلارنىڭ سىرتقا ئېلىپ بارغان كېڭەيمىچىلىك ئۇرۇشىدا-
 رىدا ئاۋانگارتلىق رول ئويناپ، خرىستىئانلارنىڭ مۇسۇلمانلىشىد-
 ىغا تەسىر كۆرسەتتى. بەزىلىرى 19 - ئەسىردىكى ياۋروپا
 تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرەشتە ناھايىتى چوڭ رول ئويناپ،
 كاۋكاز، شىمالىي ئافرىقا، سۇدان قاتارلىق جايلاردا مىللىي
 مۇستەقىللىق ئۇرۇشى قىلدى. بەزىلىرى ئوسمانلىلارنىڭ سۈل-
 تانلىرى تەرىپىدىن ئەتىۋارلىنىپ، ئۇلارنىڭ مەنۋى ئۇستازلى-
 رىغا ئايلاندى^①.

سۇلتان ئابدۇلھەمىد II ھاكىمىيەت ئۈستىدىكى ۋاقتىدا بۇ
 مەزھەپلەرنىڭ بىرقانچە داھىيىلىرى سۇلتاننىڭ دىنغا قاتتىق ئەھ-

① ئوسمانلىلارنىڭ ئادىتى بويىچە، ھەربىر سۇلتان تەختكە ئولتۇرغاندا، ئىمپېرىيىنىڭ
 قۇرغۇچىسى ھەم تۇنجى سۇلتانى ئوسمان (غازى) نىڭ قىلىچى يېڭى سۇلتانغا ھەدىيە قىلىناتتى.
 بۇ بىر قاتتىق تۈزۈم بولۇپ، قىلىچ تاپشۇرۇۋېلىش مۇراسىمى دېيىلەتتى، بۇنداق مۇراسىملارغا
 شۇ سۇلتان ئۆزى ئىخلاس قىلىپ قول بەرگەن تەرىقتە باشلىقلىرى رىياسەتچىلىك قىلاتتى.

مىيەت بېرىشى بىلەن ئەتىۋارلىنىپ ساراي مۇھاپىزەتچىلىرىگە ئايلاندى. بۇ ۋاقىتتىكى سۇلتانغا يېقىنچىلىق قىلىدىغان تەرىقەت داھىيلىرىنىڭ ھەممىسى ئەرەبلەر ئىدى. ئۇلار رىفائە سۈلۈكىدەكى سۈرىيىلىك ئەبۇلخۇدا، ھىجازلىق سەئىد ئەھمەد ئەسئەد ۋە شاخلىيە سۈلۈكىدىكى چوڭ ئىشان مۇھەممەد جەئفەرلەر بولۇپ شاھ ئابدۇلھەمىد II نىڭ ئۆزىمۇ مۇھەممەد جەئفەرگە مۇرت ئىدى. سۇلتان ئابدۇلھەمىد II نىڭ پان ئىسلامىزم سىياسىتىدە بەزى مەزھەپلەر ناھايىتى زور كۈچ بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما ساپ تۈركىي مەزھەپلەردىن بولغان بىكتاشىيە ۋە مەۋلەۋىلەر ئۇنىڭغا ئانچە قىزىقمىدى، شاخلىيە بىلەن رىفائە سۈلۈكىدىكىلەر بىر - بىرىگە ھۇجۇم قىلىشىپ ئىسلامىيەتنىڭ چوڭ ئىشلىرى ئۈچۈن ئانچە كۆڭۈل بۆلمىدى.

دىن ۋە سىياسىي جەھەتتە، ھاكىمىيەت بىلەن قارشىلىشىدە ۋاتقان بەزى مەزھەپلەر ئابدۇلھەمىد II گە قارشى تۇرۇۋاتقان «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ سىياسەت بەلگىلىگۈچىلىرىگە ھېس-داشلىق قىلاتتى. بۇ مەزھەپلەرنىڭ تەشكىلى ئاساسى كۈچلۈك بولغانلىقتىن، ئۇلار «ئىتتىھات ۋە تەرەككى» نىڭ ياراملىق ئىتتىپاقىدىشى بولۇپ قالغان بولۇپ، شۇ چاغدىكى بىكتاشىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ بۇ پارتىيىنىڭ رەھبىرى تەلئەت پاشا ۋە رىزا تەۋپىق بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ناھايىتى قويۇق ئىدى. شەيخۇل-ئىسلام مۇسا كازىم ئەپەندى نەقىش بەندى سۈلۈكىدە ئىدى، مىرا-مىيە مەزھىپىدىكىلەرمۇ ئۆزلىرىنى ئىنقىلابقا قاتناشتۇق دەپ ھېسابلايتتى.

1908 - يىلىدىكى ئىنقىلابتىن كېيىن، مەزھەپلەر بىر قانچە ئۆكتىچى پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ دىققەت قىلىدىغان ئوب-يېكتىغا ئايلىنىپ قالدى. بۇ مەزھەپلەرنىڭ تارقالغان جايلىرى ناھايىتى كەڭرى، تەسىرى كۈچلۈك، ئادەملىرى خىل، ساپاسى يۇقىرى ئىدى، ئۇلار خەلقنىڭ ھۆرمىتى ۋە ئىشەنچىسىگە ئېرىش-

دۇلخەلىم چەلەبىنى قويدى. 1920 - يىلىغا كەلگەندە، ۋەلىدى چەلەبى مۇستاپا كامالنىڭ بىرلىكسېپىگە كىرگۈزۈلدى. تۈركىيىدىكى ئىسلام دىنى مەزھەپلىرى مۇستاپا كامال ئىدى. قىلابى مەزگىلىدە، ئاناتولىيىدىكى مىللەتپەرۋەرلەرنى قوللىدى. 1920 - يىلى چاقىرىلغان تۇنجى قېتىملىق ئەنقەرە بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگە مەۋلەۋىيە، بىكتاشىيە ۋە ئەقىشەبەندى سۈلۈكلىرىنىڭ ئون داھىيىسى قاتناشتى. ۋەلىدى چەلەبى شۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ داڭلىقى بولۇپ، ئۇ تاكى 1943 - يىلىغا قەدەر مىللەت مەجلىسىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى بولۇپ تۇردى. بۇ ۋاقىتتا، بۇ بىرقانچە مەزھەپلەر ئىنقىلابتا ئىلغار رول ئوينىدى، مۇستاپا كامال بىر مەزگىل بىكتاشىيە مەزھىپىدىكىلەر بىلەن ئىتتىپاق تۈزدى. ئەمما، دەرۋىش، سويىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەت دەلىل نى ئۆلىمالار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتكە ئوخشاشقا، مۇستاپا كامالنىڭ ئىستاتىبۇل ھاكىمىيىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ بۇزۇلۇشىغا ئەگىشىپ بۇ مۇناسىۋەتمۇ بۇزۇلۇپ، بەزى مەزھەپلەر خەلىپە ئارمىيىسىنى قوللاشقا پائال يۈزلەندى. 1924 - يىلىدىكى ئۆرپ - ئادەتنى ئىسلاھ قىلىش ھەرىكىتى ئاساسەن شەرىئەت ئۆلىمالىرىغا قارىتىلغانىدى. ئەمما، ئۇزاق ئۆتمەيلا دىن بىلەن ھاكىمىيەتنى ئايرىۋېتىشتىكى ئەڭ چوڭ توسالغۇنىڭ ئۆلىمالار تەرىپىدىن ئەمەس، بەلكى تەرىقەت ئەھلى تەرىپىدىن كېلىۋاتقانلىقى بىلىنىپ قالدى. ئىشان، سويىلار ئەسلىدىنلا ئەركىن ھەم ئۆكتىچىلەرگە خاس مەجەزگە ئىگە بولغاچقا، ئاۋام خەلق ئاسانلا ئۇلار تەرىپىدىن رام قىلىنىۋالاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلارنىڭ غەرب تاجاۋۇزچى كۈچلىرى بىلەن ئاپاق - چاپاق بولۇپ كېتىشىنىڭ ئازراقمۇ ئىمكانىيىتى يوق ئىدى. بۇ جەھەتتە ئۇلار دىنىي ئۆلىمالارغا ئوخشىمايتتى. شۇڭا، كوردلار ياشايدىغان جايلاردىكى دەرۋىشلەر ئۆز ئالدىغا ئايرىم مۇستەقىل ھاكىمىيەتلەرنى تىكلەپ، ئىز - دېرەكسىز يوقىلىپ كەتكەن ئائىلار ۋە ئۆز ھەلەك.

چىلىكى بىلەن قېپقالغان شاھزادىلەرنىڭ ئورنىغا چىقىپ يەرلىك خوجايىنلارغا ئايلاندى.

بۇرۇنقى ۋاقىتلاردا، دىنىي ساھەدىكى مۇتەئەسسىپلەر ئىسلاھاتچىلارنىڭ ئىشلىرىغا دائىم دېگۈدەك كاشلا ۋە بۇزغۇنچىلىق سېلىپلا كەلگەنىدى. بۇ تەجرىبە - ساۋاقلارنى قاتتىق يەكۈنلىگەن مۇستاپا كامال ئۇلارنىڭ يەنە بۇرۇنقىغا ئوخشاش يول تۇتۇپ ئىسلاھاتقا بۇزغۇنچىلىق قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئالماقچى بولدى. چۈنكى، كامالنىڭ ئالتە بۈيۈك پروگراممىسى كۆپ سانلىق سىياسەتچىلەر تەرىپىدىن ھىمايە قىلىنىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما يەنە بىر بۆلۈك بۇزغۇنچى كۈچلەر ھەدەپ ئۇنىڭغا قارشى ھەرىكەت قىلىۋاتاتتى، جۇمھۇرىيەتنىڭ ئاساسىي قانۇنىغا بىنائەن 1924 - يىلى ئاپرېلنىڭ 24 - كۈنى بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگە قانۇن چىقىرىش ھوقۇقى بېرىلدى. بۇنداق جىددىي ئېلىپ بېرىلغان كەسكىن ئۆزگەرتىش كەڭ كۆلەمدىكى ئۆچمەنلىكنى پەيدا قىلدى، ھەتتا مۇستەقىللىق كۈرىشىنىڭ دەسلەپىدە مۇستاپا كامال بىلەن بىر سەپتە تۇرغان مۇناسىۋىتى خېلى ياخشى سەپداشلىرى ئىچىدىمۇ ئۇنىڭغا قارشى كىشىلەر مەيدانغا كەلدى.

پايتەختتە مۇستاپا كامالنىڭ ئىلگىرىكى بەزى سەپداشلىرى ۋە قوللىغۇچىلىرى ئاستا - ئاستا ئۇنىڭدىن يىراقلىشىپ، تەرەققىي قىلىپ رۇھ جۇمھۇرىيەتچىلەر پىرقىسى دېگەن بىر ئۆكتىچى پارتىيەنى تەشكىللىدى. بۇ پارتىيەنىڭ رەھبەرلىرى 1919 - يىلى ئىيۇندا، مۇستاپا كامال بىلەن بىللە ئاماسىيادىكى مەخپىي مەجلىسكە قاتناشقان ھۈسەين رائوف (ئورباي)، گېنېرال ئەلى فۇئاد، گېنېرال رەفەند ھەم گېنېرال كازىم قارا بەكر، شۇنىڭدەك مىللەتپەرۋەرلەر ئىچىدىكى كۈنلىكىنى ياقلىغۇچى ئوقۇمۇش - لۇق ھەربىي ۋە مەمۇرلار ئىدى. بۇ پارتىيەدىكىلەرنىڭ تەركىبى ناھايىتى مۇرەككەپ بولۇپ، بەزىلىرى سۇلتان ۋە خەلىپىدىن ئىبارەت مۇتەئەسسىپ ھاكىمىيەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى خىيال

قىلاتتى، بەزىلىرىنىڭ خۇسۇسى قارا نىيىتى بار ئىدى. بەزىلىرى ئىرى ئىرىكىن دېموكراتىچىلار بولۇپ، مۇستاپا كامالنىڭ دېموكراتىيىنى قاتتىق قامال قىلىۋالغانلىقىغا نارازى ئىدى.

1924 - يىلى نوپابىرنىڭ 21 - كۈنى، مۇستاپا كامال ھۆكۈمەتتە زۆرۈر تەڭشەش ئېلىپ بېرىپ، ھۆرىيەتچىلەردىن بولغان كونا دوستى فەتىش (ئوكيار) نى باش باكانلىققا تەيىنلەپ، ئىسىمەد پاشانى ۋەزىپىسىدىن قالدۇردى. ياندۇرقى يىلى فېۋرالدا، شەرقتىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەردە كوردلار قوزغىلاڭ كۆتۈردى. ئىسيانچىلارنىڭ داھىيسى پالو دېگەن جايدىكى نەقىشەندى سۈلۈكىنىڭ كاتىۋىشى شەيخ سەئىد ئىدى. مارتنىڭ بېشىدا ئىسىمەد پاشا شەرقىي جەنۇبى ئۆلكىلەرنىڭ ھەممە يېرىگە يامراپ، جۇمھۇرىيەت ھاكىمىيىتى ناھايىتى ئېغىر تەھدىت ئىچىدە قالدى، ئەنقەرەدە رەئىس جۇمھۇرنىڭ ئۆكتىچىلىرى ئىش تاشلاپ، ھۆكۈمەت ئىچىدە ئېلىپ بېرىلغان ئىسلاھاتتىن ۋاز كەچتى، فەتىش بىر تەدبىرسىز ئادەم ئىدى. مارتنىڭ 3 - كۈنى، ئۇ باش باكانلىقتىن قالدۇرۇلۇپ، ئىسىمەد پاشا قايتىدىن ھۆكۈمەتكە يېنىپ كەلدى. ئەتىسى مىللەت مەجلىسى تەھدىت ناھايىتى قاتتىق قوللۇق بىلەن تۈزۈلگەن «ئامانلىقنى ساقلاش قانۇنى» (پەۋقۇلئاددە ھوقۇق قانۇنى) دەپمۇ ئاتىلىدۇ) ماقۇللاندى. بۇ قانۇننىڭ ماقۇللىنىشى بىلەن، ھۆكۈمەتكە ئىككى يىل ئالاھىدە ھوقۇق يۈرگۈزۈش مۇھىملىقى بېرىلدى. ئەسلىدە ئۇنىڭ سۈرۈكى 1927 - يىلىغىچە كۈچكە ئىگە بولىدۇ، دېيىلگەن بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە 1929 - يىلىغىچە ئۇزارتىلدى. «ئامانلىقنى ساقلاش قانۇنى» نىڭ ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن مىللىي ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ دەسلەپىدە قۇرۇلۇپ، كېيىن ئەمەلدىن قالدۇرۇۋېتىلگەن پەۋقۇلئاددە «مۇستەقىل سوت» شەرقىي ئۆلكە ۋە ئەنقەرەدە قايتىدىن ئىشقا چۈشتى. «مۇستەقىل سوت» قا ئۆزىگە قارشىلىق كۆرسەتكەنلەرنى ئېتىۋېتىش ھوقۇقى بېرىلگەندى.

قەست قىلىش دېلوسىنى پاش قىلدى. ئۇنىڭ پىلانلىغۇچىسى 1924 - يىلىدا خەلىپىلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا چىش - تىرنىقىغىچە قارشى چىققان سابىق پارلامېنت ئەزاسى زىيا خۇر - شىدى ئىدى. ئۇنىڭ مەقسىتى مۇستاپا كامال ئىزمىرغا كەلگەن چېغىدا ماشىنىسىغا پارتلاتقۇچ بومبا تاشلاپ ئۆلتۈرۈش ئىدى. سۈيىقەست قىلغۇچىلار سۈيىقەستى ئىشقا ئاشماي تۇرۇپلا قولغا چۈشتى. ئىيۇننىڭ 16 - كۈنى، غازى مۇستاپا كامال ئاتا تۈرك ئىزمىر شەھىرىگە ئامان - ئېسەن كىردى. ئىككى كۈن ئۆتۈپ، مۇستەقىل سوت ئەنقەرەدىن چاقماق تېزلىكىدە ئىزمىرغا يېتىپ كەلدى. غازى ئاتا تۈرك خەلققە نۇتۇق سۆزلەپ: «مەن بەربىر ئۆلۈپ كېتىمەن، ئەمما جۇمھۇرىيەت داۋاملىق ياشىشى كېرەك» دەپ ئۈنلۈك جاكارلىدى.

مۇستەقىل سوت ئىيۇننىڭ 20 - كۈنى ئىزمىردىكى ئەل خۇمرا كىنو خانىسىدا ئوچۇق سوت ئاچتى. باش سوتچى ئەلى چەتتىن قايا (1878~1949) باشتىن - ئاياغ مۇستاپا كامال بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ كەلگەن پېشقەدەم جەڭچى ۋە مىللەت مەجلىسى ئەزاسى ئىدى. ئىيۇننىڭ 13 - كۈنى، مۇستاپا كامالغا زىيانكەشلىك قىلماقچى بولغان جىنايەتچىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىلدى، ئەتىسى ئېتىپ تاشلاندى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇستەقىل سوت ئەزالىرى ئەنقەرەگە قايتتى. ئاۋغۇستنىڭ 1 - كۈنىدىن باشلاپ، ئىزمىردا يەنە بىر تۈركۈم يېڭى جىنايەتچىلەرگە جازا ھۆكۈم قىلىش باشلاندى، 26 - كۈنى ئەيىبكارلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىلىپ، شۇ كۈنىلا ئىجرا قىلىندى.

«ئامانلىقنى ساقلاش قانۇنى» مۇستاپا كامالغا شەرقتىكى توپىلاڭلارنى بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقىنى، شۇنداقلا ئەنقەرە، ئىستانبۇل ۋە باشقا جايلاردىكى سىياسىي رەقىبىلەرگە تاقابىل تۇرۇشنىڭمۇ قانۇنلۇق ھوقۇقىنى بەرگەندى. بۇ قانۇننىڭ يولغا

باستۇرۇلدى. شۇ يىلى ئىيۇننىڭ 30 - كۈنى، مۇستاپا كامال ھەربىيلىكتىن ئايرىلدى ۋە ھەربىيلىكتىن ئايرىلىش ۋاقتىنىڭ ئىيۇننىڭ 12 - كۈنىدىن ئېتىبارەن كۈچكە ئىگە بولىدىغانلىقى جاكارلاندى، كېيىن دۆلەت تەرىپىدىن ئۇنىڭغا 252 لىرا 56 كورۇ ئىش ھەققى بېرىش بەلگىلەندى. 8 -، 9 - ئايلاردا ئۆتكۈزۈلگەن 3 - نۆۋەتلىك جۇمھۇرىيەت مىللەت مەجلىسىنىڭ سايلىمىدا ھېچقانداق بىرەر ئۆكتىچى پارتىيە جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىگە قارشى رىقابەتكە چۈشمىدى. بۇ ئىستانبۇل ۋە ئەنقەرە، شۇنداقلا پۈتكۈل تۈركىيىدىكى ئۆكتىچىلەر تىنچلاندۇرۇلۇپ، مۇستاپا كامالنىڭ پارتىيە ئىچىدىكى رەھبەرلىك ئورنىنىڭ تولۇق تىكلەنگەنلىكىدىن دېرەك بېرەتتى.

1927 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 15 - كۈنى ئۆتكۈزۈلگەن جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ توققۇز كۈنگە سوزۇلغان قۇرۇلتىيىدا مۇستاپا كامال تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە بۈيۈك بىر نۇتۇق سۆزلىدى. ئۇ ناھايىتى ئۇستا نائىق ئىدى. ئۇنىڭ نۇتقى ئالتە كۈن داۋاملاشتى، نۇتۇق 1919 - يىلى 19 - مايدا ئۆزىنىڭ ساسۇندا قۇرۇقلۇققا چىققىنىدىن تارتىپ 1927 - يىلىغىچە بولغان پۈتكۈل ئىنقىلابىي ھاياتىنىڭ ھەممە جەريانلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. «نۇتۇق» شۇنىڭدىن كېيىن مۇستاپا كامال ئىنقىلابىنىڭ كلاسسىك ئەسىرى بولۇپ قالدى.

مۇستاپا كامال ئىستانبۇلدىن ئايرىلغانچە ئۇ يەرگە قايتا ئاياغ باسمىغانىدى. ئەمدى ئۆزىنىڭ بۈيۈك داھىيىسى بىلەن سەككىز يىل كۆرۈشمىگەن كونا پايئەخت ئۇنى ئىززەت - ئېكرام بىلەن قىزغىن قارشى ئالدى. شۇنىڭدىن باشلاپ، مۇستاپا كامال ھەر يىلدا بىر قېتىم ئىستانبۇلنى زىيارەت قىلىپ تۇرىدىغان بولدى.

ئون ئۈچىنچى باب

زەمبىرەك ھارۋىسىدىكى جەسەت

مىلادىيە 1935 - يىلى كۈزدە، ئىتالىيە ئېفىئوپىيىگە ھۇجۇم قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ئوتتۇرا دېڭىز رايونىنىڭ ۋەزىيىتى جەددىيلىشىپ، نۇرغۇن دۆلەتلەر ۋە رايونلار ئىككىنچى قېتىملىق جاھانگىرلىك ئۇرۇشىنىڭ قوينىغا كىرىپ كەتتى ئىتالىيەنىڭ كىچىك ئاسىياغا يېقىن بولغان دودىكانىس تاقىم ئارىلىدا ھەربىي كۈچلىرىنى ئاشكارا كۆپەيتكەنلىكى، بولۇپمۇ لىياس ئا. رېلى ۋە لوت ئارىلىدا كۈچلۈك ھەربىي بازا قۇرغانلىقى تۈركىيەنى ئەنسىزلىك ئىچىگە سېلىپ قويدى.

1936 - يىلى ئىيۇننىڭ 22 - كۈنى، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى لوزان يىغىنىغا قاتناشقان توققۇز دۆلەتكە نوتا تاپشۇردى. كەينىدىنلا سوۋېت ئىتتىپاقى باشلىق توققۇز دۆلەت شۆبىتىساردا يېنىدىكى مۇنتىلۇ شەھىرىدە ئىتالىيەنى ئىقتىسادىي جەھەتتىن جازالاشنى مەقسەت قىلغان بىر يىغىن چاقىردى. بۇ يىغىنغا ئىتالىيە ئۆزى قاتناشمىدى. 28 كۈن داۋام قىلغان بۇ يىغىن شۇ يىلى ئىيۇلنىڭ 20 - كۈنى «بوغۇز تۈزۈمى ئەھدىنامىسى» نى ماقۇللىدى.

مۇنتىلۇ يىغىنىدىن كېيىن، مۇستاپا كامال باشچىلىقىدىكى ئىنقىلاب ئۆكتىپچىلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىدى. باش باكان ئىسمەد ئېنۋەنۇ مۇستاپا كامالنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىنىڭ دەسلىپىدىكى پرىنسىپلىرىدىن ئاشكارا ۋاز كەچتى. ئۇ گەرچە

مۇستاپا كامال بىلەن بىللە 17 يىل بىر سەپتە تۇرۇپ ئىنقىلاب قىلغان بولسىمۇ، مەجەز - خۇلقى مۇستاپا كامالغا زادى ئوخشىد-مايتتى. كىشىلەر ئارىسىدا ئېنۇنۇ رەئىس جۇمھۇر مۇستاپا كا-مالنى قورچاققا ئايلاندۇرۇپ قويۇپ، بارلىق ھوقۇقلارنى ئۆز - چاڭگىلىغا ئېلىۋاپتۇ دېگەنگە ئوخشاش سۆز - چۆچەكلەر تارقالا-دى. بۇ ۋاقىتتا، ئىسمەد ئېنۇنۇ دۆلەت ئىشلىرىنى مۇستاپا كامالنىڭ مەسلىھەتىنى ئالمايلا، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ھەل قىلماقتا ئىدى. 1937 - يىلى يازدا فرانسىيىدىكى نىستا خەلقئا-راللىق يىغىن چاقىرىلىپ، تۈركىيىنىڭ تەدبىر قوللىنىپ فا-شىست دۆلەتلەر سۇ ئاستى پاراخوتلىرىنىڭ ئوتتۇرا دېڭىزدىكى قاراقچىلىق ھەرىكەتلىرىنى دەرھال توسۇش مەسلىسى مۇزاكىرە قىلىندى. شۇ يىلى كۈزدە، قاراقچىلىققا تاقابىل تۇرۇش مەس-لىسىدە تۈركىيە ئۈستىگە ئالغان مەسئۇلىيەتلەر توغرىلۇق باش باكان ئىسمەد ئېنۇنۇ بىلەن دىپلوماتىيە مىنىستىرى تەۋپىق رۇ-شۇد (ئاراس) ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى قاتتىق ئىختىلاپ يۈز بەر-دى، ئاتا تۈرك بۇ مۇنازىگە ئارىلاشماي تۇرالمىدى. ئۇ ئىسمەد ئېنۇنۇنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئاۋۋال ئۇنى «دەم ئېلىش» قا، ئارقىدىن ۋەزىپىسىدىن ئىستېپا بېرىشكە قىستىدى. بۇ مىلادىيە 1937 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 25 - كۈنىدىكى ئىش ئىدى.

مۇستاپا كامال شۇنىڭدىن كېيىن بىر ئاز ئويلىنىۋالدى ۋە مۈلكىي ئەمەلدارلىقتىن كېلىپ چىققان داڭلىق جامائەت ئەربابى جەلال بايارنى ئېنۇنۇنىڭ ئورنىغا باش باكانلىققا تەيىنلىدى. جەلا بايار دەسلەپتە مىللىي ئازادلىق كۈرىشىگە قاتناشقان، كېيىن سودا ۋە كەسپىي بانكا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىپ داڭق چىقار-غان ئادەم بولۇپ، بۇ ۋاقىتتا جۇمھۇرىيەت ئىقتىساد مىنىستىرلى-قىنىڭ مىنىستىرى ئىدى. بايارنىڭ باش باكانلىققا تەيىنلىنىشى كۈتمىگەن يەردىن تۈركىيىدىكى زەردارلار ۋە دەللاللارنى خۇشال قىلىۋەتتى. چوڭ بۇرژۇئازىيە ئۇنىڭدىن ناھايىتى چوڭ ئۈمىد-

مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن مەرسىن^① ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدا تۇرۇشلۇق قىسىملارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، يەتتە كۈن ئۆتكەندە ئىستانبۇلغا كەلدى. بۇ يەردە ئۇنى رۇمىنىيە پادىشاھى كۈتۈپ تۇراتتى. 19 - ئىيۇندا، ئۇ پادىشاھ كارول II بىلەن كۆرۈشتى. بۇ ئۇنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر دىپلوماتىيە پائالىيىتى ئىدى. ئاتا تۈركىنى داۋالاشقا مەسئۇل تېببىي خادىملارنىڭ تەكلىپى بويىچە، خەلق ئۇنى بوسفور بوغۇزىدا ئالدىن تەييارلانغان ساياھەت كاتىپىغا ئېلىپ چىقىپ، دېڭىزنىڭ ساپ ھاۋاسىدىن نەپەس ئالدىرغاچ تىنچ مۇھىتتا دەم ئالدۇرۇپ، كېسەل ئازابىنى يەڭگىلەشكە تىرىشتى. ئەمما، ئۇنىڭ سالاھىيەتلىكىنىڭ ئەسلىگە كېلىشىدىن ئازراقمۇ ئۈمىد يوق ئىدى. ئەمدى بارلىق دۆلەت ئەربابلىرى مەملىكەتنىڭ ھەممە جايلىرىدىن ئىستانبۇلغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئەھۋالىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈشكە باشلىدى. ئىستانبۇلدا ھەرخىل ئۆسكەن سۆزلەر تارقالمىقتا ئىدى. بەزىلەر ئاتا تۈركىنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئۇنىڭدىن تەخت ۋارىسىغا ئادەم بەلگىلەشنى تەلەپ قىپتۇ دېسە، يەنە بەزىلەر ئاتا تۈرك ئۇلارغا پوزىتسىيە بىلدۈرمەپتۇ، ئۇلارغا دەرھال ئەنقەرەگە قايتىشنى دەپ، ئۆزىنىڭ يەنىلا رەئىس جۇمھۇر ئىكەنلىكىنى، ئورنىغا كىمنىڭ تەخت ۋارىسى بولىدىغانلىقىنى ئويلىشىشنىڭ ھاجىتى يوقلۇقىنى ئېيتىپتۇ، دېيىشەتتى.

مۇستاپا كامال ئاخىرى 1938 - يىلى سېنتەبىرنىڭ 5 - كۈنى ۋەسەيەت قالدۇرۇشنى لايىق تاپتى، ئۇ دولما باغچە سارىيىدىكى 71 - نومۇرلۇق ئۆيدە تۇراتتى، ئۇ ئىننايىن تەمكىن ئىدى، يازاتتى ھەم بەزىلىرىنى ئۈزۈپ باراتتى، جۈملىلەرنى مەنلىرىدەگە تەسىر يەتكۈزمەسلىك ئاساسىدا قىسقارتاتتى ياكى ئاددىيلاشتۇرۇپ.

① شەھەر ئىسمى.

راتتى. شۇنداق قىلىپ، ۋەسىيەتنامىنىڭ تۈزىتىلگەن لايىھىسى قولىدىن چىقتى. ئۇنى ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالنىڭ تاپشۇرۇقىغا ئاساسەن، 5 - كۈنى ھاسان رىزا سۇياك بىلەن سالاھىدىدىن يارگىلار تەييارلاپ چىققاندى. ۋەسىيەتنامە ئاتا تۈركنىڭ ئۆز قەلىمى بىلەن بىر بەت يېزىلغاندى. ئاتا تۈرك ۋەسىيەتنامىسىدىن نىڭ مەخپىيرەك تۇتۇلۇشىنى تەكىتلىدى.

1938 - يىلى ئۆكتەبىرنىڭ 6 - كۈنى سائەت 11 دىن 10 مىنۇت ئۆتكەندە، ئىستانبۇل 6 - گۇۋاھلىق ئورنىنىڭ گۇۋاھچىسى ئىسمائىل كۈنتەرگى مۇستاپا كامالنىڭ تەلىپى بويىچە دولما باغچا سارىيىغا چاقىرتىپ كېلىندى. ئۇ يەردە باش سېكرېتار ھاسان رىزا سۇياك بىلەن دوكتور نەشەد ئۆمەر ئىردەلپەر ھازىرلىنىپ تۇراتتى. ئىچىگە ۋەسىيەتنامە سېلىنىپ ئاغزى ھىم ئېتىلگەن لىپايا ئىستانبۇل 6 - گۇۋاھلىق ئورنىنىڭ كونا ئەزا-سى ئىسمائىل كۈنتەرگىگە تاپشۇرۇلدى. ئۆكتەبىرنىڭ 17 - كۈنى، ئاتا تۈركنىڭ سالامەتلىك ئەھۋالى ھەققىدە كۈندىلىك خەۋەرلەر بېرىلىشكە باشلىدى. 29 - ئۆكتەبىر كۈنى، ئاتا تۈركنىڭ جۇمھۇرىيەت بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن پۈتۈن ئارمىيەگە يوللىغان يازما تەبرىك سۆزى ئېلان قىلىندى. 1 - نويابىر كۈنى، يېڭى بىر نۆۋەتلىك مىللەت مەجلىسىنىڭ ئېچىلىش مۇراسىمى ئۈچۈن ئاتا تۈرك نامىدا بىر سۆز تەييارلىنىپ، ئۇنى باش باكان جەلال بايار ۋاكالىتەن ئوقۇپ ئۆتتى، ئارقىدىنلا رەئىس جۇمھۇرنىڭ ۋەسىيەت قالدۇرغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر مەجبۇسى ئەھلىگە ئۇقتۇرۇلدى. ئەمما، ۋەسىيەتنامىنىڭ مەزمۇنىدىن نىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيتتى.

مۇستاپا كامالنىڭ كېسەلى بارغانسېرى ئېغىرلاشتى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي يېڭى ئىش باشلاش يىلىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن، 7 - نويابىردا ئۇ بۈيۈك مىللەت مەجلىسىگە بىر يازما سۆز ئەۋەتتى. 8 - كۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ كېسەلىنىڭ ئېغىر-

لاشقانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەر مەملىكەتكە كۈندە ئىككى قېتىم ئاڭلىتىپ تۇرۇلدى. 10 - نوپابىر كۈنى سائەت 9 دىن 5 مىنۇت ئۆتكەندە، تۈركىيىگە 20 يىل رەھبەرلىك قىلغان بۇ ئۇلۇغ داھىي ئىستانبۇل دولما باغچە سارىيىدا ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇ شۇ چاغدا ئەمدىلا 57 ياشقا كىرگەنىدى. تۈرك ئېلىگە ۋە پۈتۈن ئىنسانىيەتكە ناھايىتى چوڭ مۇسبەت يەتتى، بۇ تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ئۈچۈن، مىللىي ئازادلىق ئۈچۈن، كۈرەش قىلىۋاتقان بارلىق شەرق ئەللىرى خەلقى ئۈچۈن مىسلىسىز چوڭ جۇدالىق ئىدى. پۈتۈن دۆلەت قايغۇ - ئەلەم ۋە يىغا - زارغا چۆمدى. ھۆكۈمەت ئاخباراتىدا مۇنداق دېيىلدى: «تۈرك ۋەتىنى ئۆزىنىڭ قۇرغۇچىسىدىن ئايرىلدى، تۈرك مىللىتى ئۆزىنىڭ داھىيىسىدىن ئايرىلدى، ئىنسانىيەت بىر ئۇلۇغ ئوغلدىن ئايرىلدى.»

1938 - يىلىنىڭ 16 - نوپابىر كۈنى، بۈيۈك تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرغۇچىسى، ئۇلۇغ مىللىي قەھرىمان ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالىنىڭ جەسىتى ئىستانبۇل دولما باغچە سارىيىدىن چوڭ زالىدىكى دۆلەت بايرىقى يېپىلغان كاتائافالىكىغا^①غا قويۇلدى. مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن ۋەكىللەر مۇستەقىللىق كۈرىشىنىڭ بۇ رەھبەرگە چوڭقۇر تەزىيە بىلدۈردى. نۇرغۇنلىغان دۆلەتلەردىن كەلگەن ۋەكىللەر ئۆمەكلىرى دەپ - نە مۇراسىمغا قاتناشتى. ماتەم بىلدۈرگۈچىلەرنىڭ ئايىغى ئۈچ كېچە - كۈندۈزگىچە ئۈزۈلمىدى. 19 - كۈنى دىنىي ئىشلار ۋازارىتىنىڭ مۇدىرى پروفېسسور شەرىپىددىن يارتقايا جىنازا نا - مىزىتى چۈشۈردى. ئارقىدىن ئېغىر مۇسبەت سۈكۈناتى ئىچىدە جىنازا يېنىدا قاتار تىزىلىپ تۇرغان 12 گېنېرال ساراينىڭ تاشقىرىسىدا ئالدىن تەييارلاپ قويۇلغان زەمبىرەك ھارۋىسىغا جىنازىنى ئاۋايلاپ ئالدى. ھەيۋەتلىك مېيىت ئۇزانتقۇچىلار قوشۇ -

① كاتائافالكا - جەسەت قويۇلغان تەكچە.

ئارقىدىن «ياۋۇز» (بۇرۇنقى گوبىن) ناملىق كاراپقا يۆتكەپ ئېلىندى. جىنازا ئىزىمىتتا قۇرۇقلۇققا ئېلىپ چىقىلدى ۋە نويلا- بىرىنىڭ 20 - كۈنى ئاپتوموبىل بىلەن ئەنقەرەگە يەتكۈزۈلۈپ بۈيۈك مىللەت مەجلىسى بىناسى ئالدىدىكى كاتاقاللىقىغا قويۇلدى. ئەتىسى جەسەت ئالىي دەرىجىلىك ھەربىيلەرنى دەپنە قىلىش ئادىتى بويىچە ئېتنوگرافىيە مۇزېيىغا تەۋە بولغان ۋاقىتلىق بىر قەبرىگە ئىززەت - ئېكرام بىلەن دەپنە قىلىندى. بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالىنىڭ ۋەسىيەنامىسى 3 - تىنچلىق سۆلھ ھوقۇق مەھكىمىسىدە ئېچىلدى. ۋەسىيەنامىسىدا مۇنداق دېيىلگەنىدى:

مېنىڭ ئىگىدارچىلىقىمىدىكى بارلىق خۇسۇسىي مۈلكىم ۋە ھەممىسىم بارلىق چەكلىرىم بىلەن چانقايدىكى تۇراقلىق ۋە تۇراقسىز مۈلكىمنىڭ ھەممىسىنى تۆۋەندىكى شەرت بىلەن جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىگە بېرىشنى ۋەسىيەت قىلىمەن: بىرىنچى، خۇسۇسىي ۋە شېرىك چەكلەر ھازىرقى ئىش بانكىسىغا قويۇلغاي؛ ئىككىنچى، يىللىق ئۆسۈمىدىن ماڭا تەۋەلىرى چەك ئىگىلىرى ماقبۇلگە ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئايدا 1000 لىرا، ئافەتكە 800 لىرا، سابىھا گۆكچەنگە 600 لىرا، ئۈلگۈگە 200 لىرا ۋە رۇقىيە بىلەن نەبىلەرگە 100 لىرادىن بېرىلگەي؛ ئۈچىنچى، سابىھا گۆكچەنگە بىر ئۆي ئېلىپ بېرىلگەي، ئۇنىڭدىن باشقا پۇلمۇ بېرىلگەي؛ تۆتىنچى، ماقبۇلەنىڭ چانقايدا ئولتۇرۇۋاتقان ئۆيى ئۆلگىچە ئۇنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا بولغاي، بەشىنچى، ئىسمەد ئېنۋونۇنىڭ بالىلىرىغا ئالىي مەكتەپلەرنى پۈتتۈرۈۋېلىشى ئۈچۈن ئېھتىياجلىق بولغان ياردەملەر بېرىلگەي؛ ئالتىنچى، ھەر يىللىق پايدىسىنىڭ تەڭ يېرىمى تۈرك تارىخى ۋە تىل جەمئىيەتلىرىگە بېرىلگەي.

كامال ئاتا تۈرك

1938 - يىلى 5-سېنتەبىر دۈشەنبە دولما باغچە

غازى مۇستاپا كامال ھەزرەتلىرىنىڭ بۇ ۋەسىيەنامىسى ئۇ-
نىڭ يېتەكچىلىكىدە تۈزۈلگەن مەدەنىي قانۇننىڭ 452 - ماددە-
سىغا ئاساسەن ئاتا تۈركىنىڭ ئۆزى ئۈچۈنلا چىقىرىلغان بولۇپ،
ئۇنىڭدىن كېيىنكى رەئىس جۇمھۇرلارغا تەتبىقلانمايتتى، شۇڭا
ئۇ پەۋقۇلئاددە بىر ھوقۇق بىلەن ئىسمائىل كۈنتەرگىنىڭ ئىجرا
قىلىشىغا تاپشۇرۇلدى.

مىللىي مۇستەقىللىق ئۇرۇشى غەلىبە قىلىپ يېڭى تۈركىيە
جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، 1923 - يىلى نويا بىرىنىڭ
27 - كۈنى ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالغا قىزىل، يېشىل پۆپۈكلۈك
مۇستەقىللىق مېدالى بېرىلگەنىدى. 1938 - يىلى دېكابىرنىڭ
26 - كۈنى، جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ پەۋقۇلئاددە قۇ-
رۇلتىيىدا ئۇنى ئەبەدىي داھىي دەپ تونۇش قارار قىلىندى.

ئەسلىدە 1934 - يىلىدىن ئېتىبارەن، ئىستانبۇل ئۇنىۋېر-
سىتېتىنىڭ بارلىق بۆلۈملىرىدە ئىنقىلاب تارىخى دەرسلىكى تە-
سىس قىلىنىپ، ئازادلىق ئۇرۇشى تارىخى، يېڭى تۈركىيە جۇم-
ھۇرىيىتىنىڭ غايىلىرى، ئاتا تۈرك ئىنقىلابىنىڭ ئالاھىدىلىكلى-
رى قاتارلىق مەزمۇنلار كىرگۈزۈلگەن، شۇنداقلا پروفېسسور،
دوكتور سادى ئىرماكنىڭ رەھبەرلىكىدە ئاتا تۈركىنىڭ كىملىكى،
ئۇ قاتناشقان تارىخىي ۋەقەلەر، شۇنداقلا ئۇنىڭ قىلغان ئىنقىلاب-

لىرىدا ئىلمىي يوسۇندا تەتقىق قىلىش ئۈچۈن ئىستانبۇل
ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىر فاكۇلتېت تەسىس قىلىنىپ، ئۇنىڭغا «ئاتا
تۈرك ئىنقىلابىنى تەتقىق قىلىش فاكۇلتېتى» دەپ نام بېرىلگەندە-
دى. 1947 - يىلىغا كەلگەندە ئاتا تۈركىنىڭ ھاياتىنى، ئۇنىڭ
كىملىكىنى تەتقىق قىلىش، ئۇنى پۈتۈن دۇنياغا تونۇتۇش ۋە ئۇ
رەھبەرلىك قىلغان ئىنقىلابنىڭ مېۋىسىنى قوغداش مەقسىتىدە
ئىستانبۇلدا «مۇستاپا كامال دەرىنىكى» دېگەن يەنە بىر تەشكىلات
قۇرۇلدى. بۇ تەشكىلات ئەڭ ئاۋۋال مۇستاپا كامالنىڭ تۇغۇلۇش
تارىخى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، ئىستانبۇلدىكى ئاتا
تۈرك ئىنقىلابى مۇزېيىغا قويۇلغان مىللىي ئازادلىق ئۇرۇشىغا

ئائىت يازمىلار ۋە پاكىتلىق ماتېرىياللارنى بېيىتىشى ۋە تولۇقلىدى. دەرنەك ھەر يىلى نوپابىرنىڭ 10 - كۈنى ۋە ئاتا تۈركىنىڭ تۇغۇلغان كۈنىدە خاتىرىلەش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈشنى ئادەتكە ئايدىلاندى. ئاتا تۈرك ئىنقىلابىغا قارشى ھەرىكەت ھۇجۇمىغا رەددىيە بېرىدىغان كۈچلۈك ھۆججەتلىك ماتېرىياللار، ئەسەرلەر ۋە ماقالىلەرنى ئېلان قىلدى. شۇنداق قىلىپ، بۇ تەشكىلات ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئاتا تۈرك ئىنقىلابىدىكى تەتقىق قىلىش فاكولتېتى، ئاتا تۈرك ھەققىدە ئەسەر يازغان ئاپتورلار ۋە ئىلمىي خادىملار بىلەن بىرلىكتە بۈيۈك بىر ئىنقىلابىي ئورگانغا ئايلاندى.

1953 - يىلى 10 - نوپابىردا، يەنى ئاتا تۈرك ئالەمدىن ئۆتۈپ تاپتوغرا 15 يىل ئۆتكەندە، ئۇنىڭ مۇبارەك جەسىتى مۇتەبەررەكە مازارلىرى بۇرۇنقى ئېتنوگرافىيە مۇزېيىغا تەۋە ۋاقىتلىق قەبرىدىن پايتەخت ئەنقەرە يېنىدىكى رەشاد تەپەدە قايتىدىن تەمىن ئېتىلىگەن يېڭى خاتىرە قەبرىسىگە يۆتكەپ يەرلەشتۈرۈلدى. ئاتا تۈرك مۇستاپا كامالنىڭ جەسىتى يەرلەشتۈرۈلگەن رەشاد تۆپىلىكى ئەنقەرە بويىچە ئەڭ ئېگىز جاي بولۇپ، ئاتا تۈرك خاتىرە قەبرىسىنىڭ بۇ جايىدا ياسىلىشى ئىنتايىن ئوبرازلىق ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. ئۇ تۈرك خەلقىنىڭ ئۆز داھىيىسىغا بولغان ھۆرمىتى ۋە مۇھەببىتىنى، شۇنداقلا ئاتا تۈركنىڭ ھەر دائىم ئۆز خەلقىنىڭ ئىشى - ھەرىكىتىگە سەپىلىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى.

خاتىرە قەبرىگە 1944 - يىلى سېنىتەبىردە ئىش باشلانغان بولۇپ، توققۇز يىلدىن كېيىن - 1953 - يىلى ئاۋغۇستتا پۈتتى، بۇنىڭغا 20 مىليون تۈرك لىراسى خەجلەندى. ئۇ سېرىق ۋە كۆكۈش كۈل رەڭ مەرمەر تاشتىن قوپۇرۇلغان بولۇپ، ناھايىتى ھەيۋەتلىك خاتىرە قەبرىنىڭ ئۇدۇلىدا كەڭ كەتكەن تاندۇغان (مەنىسى تاڭ تۇغقان) مەيدانى بار، خاتىرە قەبرىنىڭ ئۇدۇلىدىكى ئىشىكىنىڭ ئىككى يان تەرىپىدە ئىككى قەلئە بار، سول

تەرەپتىكىسى ھۆرىيەت قەلئەسى، ئوڭ تەرەپتىكىسى ئىتتىپاقىيەت قەلئەسى. قەلئەنىڭ تاملارغا «ئايال»، «ئەسكەر» ۋە «دېھقان» نىڭ قاپارتما سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ تۈرك خەلقىنىڭ مۇستەقىللىق ۋە ھۆرلۈك ئۈچۈن باتۇرلۇق كۆرەش قىلغانلىقىنى نامايان قىلىپ تۇرىدۇ. خاتىرە قەبرە ئاتا تۈركىنىڭ قەبرىسى (جەسەت كۆمۈلگەن گۆرلۈك)، كارىدورلۇق قورۇق (ئىككى تەرىپى تام، ئوتتۇرىسى يول) ۋە مەيداندىن تۈزۈلگەن. قورۇقنى بويلاپ يەنە «ھۆرىيەت»، «ئىتتىپاقىيەت»، «مەش-روتىيەت»، «جۈمھۇرىيەت»، «13 - ئاپرېل»، «تىنچلىق»، «ئىنقىلاب»، «غالبىيەت» ۋە «ئەسكەر» ناملىق 10 قەلئە قاتار ياندېشىپ تۇرىدۇ. ئاتا تۈركىنىڭ قەبرىسى زەفەر (غالبىيەت) مەيدانىنىڭ سول تەرىپىدە بولۇپ، مۇستاپا كامال مانا مۇشۇ يەردە ياتىدۇ.

تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ ھەربىر چوڭ ھېيت - بايراملىرىدا تۈركىيە دۆلەت رەھبەرلىرى بۇ يەرگە كېلىپ قەبرىنى يوقلايدۇ، مۇھىم چەت ئەل ۋەكىللەر ئۆمەكلىرى زىيارەتكە كەلسە، بۇ يەرگە كېلىپ قەبرىگە گۈل چەمبىرەك قويۇپ قايتىدۇ. ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال تۈرك خەلقى ئۈچۈن تۇغۇلدى، تۈرك خەلقى ئۈچۈن جەڭ قىلدى، تۈرك خەلقى ئۈچۈن سۆز قىلدى، تۈرك خەلقى ئۈچۈن ئىشلىدى، تۈرك خەلقى ئۈچۈن ئۆلدى.

ئۇنىڭ ئانىسى ئوغلىنىڭ داڭلىق بىر دىنىي ئۆلىما بولۇپ چىقىشىنى ئارزۇ قىلغانىدى. ئەمما ئۇ ئانىسى بىلەن خوشلىشىدەنغان چاغدا، ئانىسىغا مەڭزىنى يېقىپ تۇرۇپ: «مەن ھەربىيلىك ئۈچۈن تۇغۇلدۇم، ئاخىرىدا يەنە ھەربىيلىك ئۈچۈن ئۆلمەن» دېدى. ئۇ ھەربىي كىيىمنى قۇرۇق سۆلەت، پاخلال ئابروي، يالغان شان - شەرەپ ئۈچۈن كىيىمدى، بەلكى ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى، مىللەتنىڭ ئازادلىقى ئۈچۈن ئاق قار، كۆك مۈزلۈك

تاغ - داليلاردا يېتىشقا، يامغۇر، پاتاقلارغا مىلىنىپ، قان كېچىپ جەڭلەر قىلىشقا كىيىدى، ئۇ ئۆسمۈرلۈك ۋاقتىدا شېئىر- غا ھەۋەس قىلدى، ئەمما ئۇنىڭ بۇ ھەۋەسى غەزەلخانلىق ئۈچۈن ئەمەس، كەلگۈسىدىكى داھىيدا ھازىرلىنىشقا تېگىشلىك ئاتىقلىق ئۈچۈن ئىدى. ئۇ ھۆرلۈكنى تەرەققىياتنىڭ ئانىسى دەيتتى، شۇڭا ئۇ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چېغىدىلا ئىنقىلاب ئارقىلىق مۇس- تەبىئىيلىككە جاۋاب قايتۇرۇشقا قەسەم ئىچتى. ئۇ ھەقىقەتەن دېگەن- نىنى ئەمەلدە كۆرسىتىدىغان، تىلى بىلەن دىلى بىر ئەركەك ئىدى.

مۇستاپا كامال ئاتا تۈرك چىن ئىنسان ئىدى. ئۇ ئادەتتىكى كىشىلەرگە ئوخشاش ئائىلىگە موھتاج بولسىمۇ، ئەمما ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى، مىللەتنىڭ بەخت - سائادىتىنى دەپ، بۇلارغا ئارتۇقچە كۆڭۈل بۆلىمىدى، مۇستاپا كامالنىڭ ئۇرۇش ۋاقتىلىرى ۋە ئادەتتىكى چاغلاردا ناھايىتى يالغۇزلۇق تارتىۋاتقانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، مىدھەت بەي ئۇنىڭغا ئاتا تۈركنىڭ ئۆگەي دادىسى غالىب ئەپەندىنىڭ جىيەن قىزى فىكرىيە خانىمنى ئۆي خىزمەتچىلىكىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ بەردى. فىكرىيە خانىم ئاتا تۈرككە ئىككى يىل خىزمەت قىلدى. مۇستاپا كامال باش قوماندانلىقىدىكى تۈركىيە مىللىي ئارمىيىسى 1921 - يىلى گرېتسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنى سۈر - توقاي قىلىپ ئىزمىرغا كىرگەن كۈننىڭ ئەتىسى ئىزمىر- لىق بىر مۆتىۋەرنىڭ ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ، ئەمدىلا ياۋروپا- دىن قايتىپ كەلگەن قىزى لەتىپە خانىم ئۆزى ئارمىيە قوماندان- لىق شتابىغا كېلىپ، ئاتا تۈركنىڭ بىخەتەرلىكىنى دەپ ئۇنى دادىسىنىڭ گۆزىگە دېگەن يەردىكى خۇسۇسىي تۇرالغۇسىدا تۇ- رۇشقا تەكلىپ قىلدى. بۇ چاغدا ئىزمىرنىڭ ۋەزىيىتى ناھايىتى كەسكىن ۋە جىددىي ئىدى. مۇستاپا كامال لەتىپە خانىمنىڭ ياخشى نىيەت بىلەن قىلغان بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلدى. ۋاقتى- نىڭ ئۆتۈشى بىلەن، مۇستاپا كامال لەتىپە خانىمغا ئۆيلەنمەكچى

بولدى، بۇ تەكلىپنى ئۇنىڭ سەپداشلىرىدىن كازىم قارا بەكر،
 ئىسمەد ئىنۇنو، تەۋىپىق ۋە رۇشتۇ قاتارلىقلار ئوتتۇرىغا قويغاندى.
 دى. مۇستاپا كامالنىڭ ئۆيلەنمەكچى بولغانلىقى ھەققىدىكى خە.
 ۋەر ئۆي خىزمەتچىسى فىكرىيە خانىمنى ئاغرىتىپ قويدى. ئاتا
 تۈرك فىكرىيە خانىمنى مەخسۇس داۋالىنىپ كېلىش ئۈچۈن گېر-
 مانىيىنىڭ مېۋىخېن شەھىرىگە ئەۋەتتى. 1923 - يىلى 29 -
 يانۋار كۈنى، مۇستاپا كامال لەتىپە خانىمغا ئۆيلەندى. فىكرىيە
 خانىم ئاتا تۈرككە ئىنتايىن كۆيۈنەتتى، ئۇنى ھۆرمەتلەيتتى.
 ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلغانلىقىدىن پەخىرلىنەتتى، ئۇ ئاتا تۈرك-
 نىڭ ئۆيلەنگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاپ تېخى كېسىلى ساقايماي
 تۇرۇپلا، دەرھال تۈركىيىگە قايتىپ كەلدى. فىكرىيە خانىم
 گېرمانىيىدىن ئاتا تۈرككە ئاتاپ مەخسۇس بىر سوۋغات ئالغۇچ
 كەلگەندى. ئاتا تۈركنىڭ مۇھاپىزەتچىسى ئۇنى ئاتا تۈرككە بەر-
 گىلى قويىدى، فىكرىيە خانىم خاپىچىلىقىدا تاپانچا بىلەن ئۆزد-
 نى ئېتىۋالدى. ئاتا تۈرك خۇسۇسىي تۇرمۇشىنىڭ دەسلەپكى
 كۈنلىرىدە لەتىپە خانىم بىلەن ئوبدان ياشىدى. كېيىنكى مەزگىل-
 گە كەلگەندە، بۇ ئالىي مەلۇماتلىق خانىم ئۆزىنى چوڭ تۇتۇپ
 چوڭ - چوڭ سورۇنلاردا، زىياپەتلەردە ئۆزىنى كۆرسىتىشكە
 باشلىدى، پۈتۈن ئۆمرىنى تۈرك مىللىتىنىڭ، تۈرك ئاياللىرىد-
 نىڭ ھۆرلۈكى ۋە ئازادلىقى ئۈچۈن ئاتىغان بۇ داھىي ئاخىرقى
 ھېسابتا خوتۇنى لەتىپەنىڭ بۇ قىلىقلىرىنى كۆڭلىگە سىغدۇرالى-
 مىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنى دەسلەپتە مۇھاپىزەتچىلىرىگە قو-
 شۇپ ئىزمىرىغا يولغا سالدى، كېيىن - 1925 - يىلى 5 -
 ئاۋغۇست كۈنى ئارقىسىدىن نىكاھ خېتىنى ئەۋەتىپ بەردى.
 لەتىپە خانىم شۇنىڭدىن كېيىن ئاتا تۈركنى قايتا كۆرەلمىدى ۋە
 ئاتا - ئانىسى ئۆلگەندىن كېيىن، قاتتىق ھەسرەت نادامەت ئىچىدە
 ئىزمىردىن ئىستانبۇلغا كېلىپ يەرلەشتى.
 كامال ئاتا تۈرك چاقماقتەك تېز ھەرىكەت قىلىدىغان چەب-

دەس، چېپەن، ھەر دائىم تۇيۇقسىز قارار چىقىرىدىغان قەيسەر جەڭچى ۋە كۆزگە كۆرۈنگەن ھەربىي ئالىم بولۇپ، ئۇنىڭدا بىر خىل سېھرىي كۈچ ئۇرغۇپ تۇراتتى. ئۇ تالاتلىق بىر ئىستراتېگىيىچى ۋە تاكتىكىچى ئىدى. ئۇ ئۇرۇش مەزگىلىدە دوست ئارمىيە قوماندانلىرىنىڭ ئىشەنچىسى ۋە ماختىشىغا ئېرىشىپلا قالماستىن، دۈشمەن ئارمىيە باشلىقلىرىنىڭمۇ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشكەنىدى. داردانلىنى قوغداش جېڭىدە گېرمانىيە ئارمىيىسى باش مەسلىھەتچىسى گېنېرال لىمان فون ساندرس ئۇنى «ناھايىتى مەسئۇلىيەتچان رەھبەر» دەپ ماختىسا، مۇش ۋە بېتىلسلارنى قايتۇرۇۋېلىش جېڭىدە چاررۇسىيە ئارمىيىسى ئالىي باش قوماندانلىق شتابى ئۇنىڭغا «ئەڭ داڭلىق، ئەڭ باتۇر، ئەڭ ئىقتىدارلىق، ئەڭ كۆتۈرەڭگۈ روھلۇق، ئەڭ مول ئىجادچانلىققا ئىگە گېنېرال» دەپ باھا بەردى.

كامال ئاتا تۈرك 1923 - يىلىدىن ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇدا تۆت قېتىم رەئىس جۇمھۇرلۇققا سايلاندى، ئۇنىڭ زامانداشلىرىدىن بىزىلەر ئۇنى ھاكىمىمۇتلىق، مۇستەبىت دېيىشەتتى. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇ ھەقىقەتەن شۇنداق ئىدى. ئەمما، ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئىستىلىدا تۈنۈگۈنكى ۋە بۈگۈنكى ياۋروپانىڭ ياكى ياۋروپالىقلار ھاكىمىمۇتلىقلەر دەپ ئاتىغان ئوتتۇرا شەرقنىڭ ھۆكۈمرانلىرىدىن تۈپتىن پەرقلىنىدىغان ئالاھىدىلىكلىرى بار ئىدى. ئۇ توغرا ئىشلارغا، ئەلنى قانۇن بىلەن ئىدارە قىلىشقا، يۈرۈش - تۇرۇش ۋە سىياسىي مىزانلارغا ناھايىتى قاتتىق ئەمەل قىلاتتى، ئەمما ئۇنىڭ تەبىئىيىتىدىكى چۈشلۈك ۋە كەسكىنلىك ئۆزىنىڭكىنى راست دەيدىغان ئادەتنى يېتىلدۈرۈپ قويغانىدى. ئۇنىڭ ھاكىمىمۇتلىقلىق ۋە مۇستەبىتلىكى ھەربىي كۈچنى ئىشقا سېلىپ باشقۇرۇش، ئىنقىلاب ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىۋاتقان چاغدا جۇمھۇرىيەتنى قۇرۇش ۋە ئۇنى مۇستەھكەملەش تەبىئىي بولمىسا بولمايتتى. ئەمما، شۇنىڭدىن كېيىنلا ئۇ ھەربىي

كۈچنى ئىشقا سالمىدى. 1926 - يىلىدىكى چوڭ باشقۇرۇشتىن كېيىن، شەخسلەرنىڭ ھاياتى ۋە ئەركىنلىكىگە ئاساسەن دەخلى - تەرۇز قىلىنمىدى. ھاكىمىيەتكە قارشى سىياسىي خاراكتېر - لىك پائالىيەتلەرگە يول قويۇلمىدى. ئەمما، سۆز، مەتبۇئات ئەركىنلىكى ئاساسەن ئۆز ئىختىيارىغا قويۇۋېتىلدى، ھاكىمىيەت - كە بولغان تەنقىد ئەگەر تۆۋەن تەبىقىدىن كەلگەن بولسا، ئۇنىڭغا يول قويۇلدى، ھۆكۈمرانلىق ئورنىدا تۇرۇۋاتقان يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرى تەرىپىدىن كەلگەن بولسا، ئىلگىر ئوسمانلىلار ئىمپېر - رىيىسىنىڭ ۋاقتىدىكى قائىدە بويىچە يىراق ئۆلكىلەرگە ۋالىي قىلىپ ئەۋەتىلدى ياكى پالاندى. زوراۋانلىق قىلىش مەۋجۇت ئەمەس ئىدى، زوراۋانلىق قىلغۇچىلار بىلەن ئۇنىڭغا قارشى تۇر - غۇچىلار مەيدانغا چىققاندا بولسا، ئۇ زوراۋانلىقنى ئىشقا سالاتتى. ئاتا تۈرك قورالغا تايىنىپ سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغان ئوفىتسىر ئەمەس، بەلكى دۆلەت ئىدى - تايىن يامان ئەھۋالدا قالغاندا، قەتئىي بانۇرلۇق قىلىپ، ھاكىم - ىيەت بېشىغا تەدرىجىي چىققان گېنېرال ئىدى. ئۇنىڭدا ئۆز - نىڭ خىزمەتداشلىرىنىڭكىگە ئوخشاش يېڭى غايە، يېڭى پىكىرلەر بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ئورنى ھەم ئادەتلىرىدىن قارىغاندا، ئۇ يەنىلا بىر قانچە ئەسىرلەردىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ھەر - بىي ئىمپېرىيە تەجرىبىسىگە تەۋە بولغان ئوسمانلى ھۆكۈمرانلار تەبىقىسى ئىچىدىكى ئادەم ئىدى.

ئاتا تۈرك — ئالدى بىلەن ھەربىيلەرگە خاس خۇسۇسىيەت بىلەن خەلقنى يېتەكلىدى. ئۇ كىشىلەرنى ئۆز ئەتراپىغا توپلىيا - لايدىغان داھىي ئىدى. ئۇ تۈركىيىدىن ئىبارەت بۇ كېسەل كۆرىد - سىگە يېڭى ھايات ۋە كۈچ بەخش ئەتتى. ئۇنىڭ ئەڭ دەسلىپىدىكى ئۇلۇغ تۆھپىسى شۇكى، ئۇ ئاللىقاچان خارابىلىققا ئايلىنىپ كەتكەن ئىمپېرىيىنىڭ كونا تۇپرىقىدا بىر ئارمىيە تەشكىللىدى، بىر ھەرىكەت قوزغىدى، بىر دۆلەت قۇردى. تاجاۋۇزچىلارنى

تۈركىيە زېمىنىدىن پاكپاكىز قوغلاپ چىقاردى. كامال ئاتا تۈركنىڭ بۇ مۇۋەپپەقىيەتلىرى قالىتىس ئىش ئىدى. ئەمما، ئۇنىڭ قالىتىسلىقى ۋە ئۇلۇغلۇقى كېيىن نامايان بولدى. ئۇ ھەربىي جەھەتتە غەلبە قىلغانلىقى بىلەن قانائەتلەنمىدى. 1923 - يىلى ئۇ ھەدەپ غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈۋاتقان ۋاقىتتا، بىر ھەربىي قومانداندا بولۇشقا تېگىشلىك تېخىمۇ زور شانلىق غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش، بىر مىللەتپەرۋەر داھىدا بولۇشقا تېگىشلىك يېڭى مىللىي قىزغىنلىقنى قوزغاش پۇرسەتلىرى كۆپ قېتىم كەلگەنىدى. ئەمما، ئۇ ئۇنداق قىلمىدى، ئەكسىچە ھەممىنى تاشلاپ قەھرىمان شەخسلەردە ئاز كۆرۈلىدىغان بىرخىل رېئاللىققا يۈزلىنىپ ئۆزىنى تۇتۇۋالدى، كالا قىزىپ كەتكەندە، بەزى گەخمىقانە ئىشلارنى قىلىپ قويماسلىق ھەققىدە خەلقىنى سەۋرچانلىق بىلەن تەربىيلىدى.

ئاتا تۈركچە بولغاندا، غەلبە قىلغاندىن كېيىن يەنە داۋاملىق ئۇرۇش قىلىپ، ئوسمانلىلارنىڭ ئاۋۋالقى خەرىتىسىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇلغان تارىخىي ۋەزىپە بولماستىن، بەلكى ئىچكى قىسىمنى تەرتىپكە سېلىش، ئەمدىلا قۇرۇلغان دۆلەتنى خەلقئارادا پۈت دەسسەپ تۇرالايدىغان قىلىپ مۇستەھكەملىپ چىقىش ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇلغان تارىخىي ۋەزىپە ئىدى. چۈنكى، ھەربىي، ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي جەھەتتىكى تاجاۋۇزچىلىقنىڭ مەينەتچىلىكلىرىنى تازىلىغاندىن كېيىن، قانداق قىلىپ ئەسلىدىكى قالاق بولغان، يەنە كېلىپ ئۇزاق مۇددەتلىك ھەربىي ئۇرۇش ھەم ئىچكى نىزالار تۈپەيلىدىن ئاجىزلاپ كەتكەن دۆلەتنى قايتىدىن قۇرۇپ چىقىش مەسلىسى ئۇنىڭ ئالدىدا تۇراتتى. ئاتا تۈرك ئوسمانلىلارنىڭ گېنېرالى ۋە غەلبە قىلغان قەھرىمانى ئىدى. ئۇرۇشنى ھەممىدىن ئەلا بىلىدىغان تۈرك جەمئىيىتىدە يېتىلگەن بۇ غازى بىردىنلا ئۆزگىرىپ، مۈلكىي ئەمەلدار — رەئىس جۇمھۇرغا ئايلاندى. ئۇ ھەربىي فورمىنى سېلىپ

تاشلاپ، ئۈستىگە پەلتۇ، بېشىغا شىلەپە كىيىپ خەلق ئاممىسىدىن نىڭ ئارىسىدا پەيدا بولدى. ئىجتىمائىي سىمۋولىزمنىڭ ئۈستىدا زى بولغان ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال ئۆزىنىڭ بۇ ئوبرازى ئارقىدىن خەلققە غازات ۋە قەھرىمانلىق دەۋرىنىڭ كەلمەسكە كەتكەنلىكىنى، ئەكسىچە دۆلەتنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن تىرىشچانلىق، ئىقتىسادچىلىق ۋە راستچىلىق بىلەن جاپا - مۇشەققەتكە چىداپ ئىشلەيدىغان يېڭى بىر دەۋرنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى نامايان قىلدى.

ئاتا تۈرك سىياسىي ئىدىيە جەھەتتە ئەينى چاغدىكى ياش تۈركلەر پارتىيىسى ئىچىدىكى مىللىي مەسلىك ۋە پوزىتۈنم تەرەپدارلىرىدىن بولغان غەربلىشىشنى تەكىتلىگۈچى كۈچلەر بىلەن تومۇرداش ئىدى. شۇڭلاشقا ئۇنىڭ ھاياتىدا تۈرك مىللىتى ۋە تەرەققىيپەرۋەرلىك دەيدىغان مۇھىم ئىككى ئېتىقاد ھۆكۈم سۈردى. بۇ ئىككىسىنىڭ ئىستىقبالى مەرىپەتكە باغلىق ئىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، مەرىپەت — غەربنىڭ ھازىرقى مەدەنىيىتى بولۇپ، ئۇنىڭدىن باشقا نەرسىنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇ كۈچەپ تەرغىپ قىلغان مىللىي مەسلىك ساغلام، ئەقىلگە مۇۋاپىق بولۇپ، ئۇنىڭ مىللەتچىلىكى باشقا دۆلەت ۋە مىللەتلەرنىڭ ھوقۇقىنى ئاياغ - ئاستى قىلىشنى مەقسەت قىلمىغاندى. ئۇ تۈرك خەلقى ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بۈيۈك خەلق، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزىلەر يامان نەسىرلەرگە ئۇچراپ خاتا يولغا مېڭىپ قالغان، ئۇلارنى قايتىدىن توغرا يولغا، يەنى تەرەققىيپەرۋەرلىك يولغا سېلىپ، ئۇنىڭ مەدەنىي دۆلەتلەر ئائىلىسىدىكى ئورنىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش لازىم، دەپ قارىدى.

«— تۈركلەر، — دەيدۇ كامال ئاتا تۈرك 1924 - يىلىدىكى بىر نۇتقىدا، — بارلىق مەدەنىي ئەللەرنىڭ دوستى. دۆلەتلەر ئوخشاشمايدۇ، ئەمما مەرىپەت پەقەت بىرلا. ئەگەر دۆلەت تەرەققىي

قىي قىلماقچى بولىدىكەن، ئۇنداقتا جەزمەن مۇشۇ يولدا مېڭىشى لازىم. »

ئاتا تۈرك ئىلگىرىكى نۇرغۇنلىغان ئىسلاھاتچىلار ئويلىغاندەك، يالغۇز زامانىۋىلاشقان تاشقى قىياپەت بولسىلا بولىدۇ، دەپ قارىمىدى. ئۇ ئەگەر تۈركىيە ھازىرقى دۇنيادا پۈت دەسسەپ تۇرىمەن دەيدىكەن، ئۇنداقتا پۈتكۈل جەمئىيەتنى ھەم مەدەنىيەت قۇرۇلمىلىرىنى تۈپ نېگىزىدىن ئۆزگەرتىشى لازىم، دەپ قارىدى. ئۇ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى تېزلىتىدىغان ئامىللارنى ئىلىمى يوسۇندا شەرھىلىدى. ئۇنىڭ يازغانلىرى ۋە دېگەنلىرىدىن شۇ نەرسە ئېنىق ئىدىكى، ئۇ غەرب مەدەنىيىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان نەرسىلەر ئىچىدە ئىككى نەرسىنىڭ ھەرقانداق مەدەنىيەتتىن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىنى بايقىدى. ئۇنىڭ بىرى شەخسلەر-نىڭ كىشىلىك ھوقۇقى، يەنە بىرى بولسا «لايىقچىلىق» (ئەمەلىيەتچىلىك) ئىدى.

ئاتا تۈرك ھوقۇق ۋە ئازادلىققا ئېرىشكەن شەخسلەر ئۆز تالانتىنى ئەركىن راۋاجلاندۇرالايدۇ، ئۇلارنىڭ ئىلىم - پەن، تېخنىكا، ئەدەبىيات - سەنئەت ۋە ئىقتىسادىي ساھەلەردە قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرى ھوقۇق ۋە ئازادلىققا ئېرىشىمگەنلەر-نىڭكىدىن يۇقىرى بولىدۇ. پۇقرالىرى تولۇق ھوقۇق ۋە ئازادلىق-قا ئىگە بولغان ئەلدىلا دېموكراتىك پارلامېنت تۈزۈمى روناق تاپالايدۇ. لايىقچىلىق ئىنسانلارنى چوڭقۇر يىلتىزلاپ كەتكەن دوگما ئىدىيىلەرنىڭ تەسىرىدىن ئازاد قىلىپ، يولنى تەبىئىي ھالدا پاكىت تەرەپكە بۇرايدۇ. بۇنىڭ بىلەن دۇنيا بىر - بىرلەپ ئېچىلىدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىلمىي پىكىر قىلىش نەتىجىسىدە مەيدانغا كېلىدۇ، ئەمەلىي تەپەككۈر قىلىش ھەمدە ھېچقانداق چەكلىمىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىماي، ئەركىن پائالىيەت ئېلىپ بېرىش مەدەنىيەتنى ئۆز - ئۆزىنى مەڭگۈ يېڭىلاپ تۇرىدىغان ۋە توختىماي ئۈزلۈكسىز داۋاملىشىپ تۇرىدىغان ئىجادچانلىق بىلەن

تەمىن ئېتىدۇ، دەپ قارىدى. ئۇ مانا مۇشۇ ھەقىقەتلەرنى بايقىغاندا، دىن كېيىن، «لايىقچىلىق» نى ئۆز ئىسلاھاتىنىڭ ئاساسى قىلدى. مۇستاپا كامالنىڭ چۈشەنگەن «لايىقچىلىق» ى ئىلمىي قىممەتلىرىنى ئىسپاتلاش دائىرىسىنىڭ كەڭ بولىدىغانلىقى، ئىنسانلارنىڭ ھەر بىرى نەرسىنىڭ ھەقىقىتىنى ئىزدەيدىغانلىقى، ئىلىم - پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ ھەرگىز دوگما بولمايدىغانلىقى، بەلكى داۋاملىق ئىزدىنىپ تەكشۈرۈپ تۇرىدىغان، مەسىلىلەر ئۈستىدە يەڭگىللىك بىلەن قارار چىقارمايدىغان كىشىلەردىن ئىكەندىكىلىكى قاتارلىق مەزمۇنلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. شۇڭا، كامال ئاتا تۈرك ئۆزىنىڭ بىر يۈرۈش ئىسلاھاتلىرى بىلەن ئىلمىي، ئەركىن تەپەككۈر قىلىشقا ۋە شەخسلەرنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا توسقۇن بولىدىغان بەزى پۈتكۈشكۈچىلارنى يوقاتتى. ئۇ كەلگۈسىدىكىلىكىنىڭ ئىگىسى بولغان تۈرك بالىلىرىنىڭ تېخىمۇ ئېنىق بولمىغان تارىخ، جەمئىيەت، تەبىئەت ۋە كائىناتنىڭ سىرلىرىنى ئېچىش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بېرىشىغا يول ئاچتى ۋە بۇ يولنى ناھايىتى روشەن قىلىپ كۆرسەتتى.

كامال ئاتا تۈركنىڭ يېقىنقى زامان مۇتەپەككۈرلىرى ۋە سىياسىي ئىنسانلاردىن پەرقى شۇ بولدىكى، ئۇ باشلىغان ئىسلاھاتنىڭ نەزەرىيىسى ئىنسانلارنى ئىدىيىنى ئازاد قىلىپ، ئىسلاھات ئارقىلىق بەرپا قىلىنغان يېڭى زېمىندا بۇرۇنقىلار تەرىپىدىن ئۆزگەرتكىلى بولمايدۇ دەپ ھۆكۈم قىلىۋېتىلگەن بەزى ئەقىدىلەرنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، ئەركىن خىزمەت قىلىش ئارقىلىق ھەر ساھەلەردىكى ئىلمىي ھەقىقەتلەرنى تېپىپ چىقىشقا رىغبەتلەندۈرۈشنى مەقسەت قىلىدىغانلىقىدا ئىپادىلىنىدۇ. مۇستاپا كامال مۇشۇنداق مۇھىتتا خىزمەت قىلغان يېڭى ئەۋلادلارلا ئۆزى ياشاۋاتقان دۆلەت ۋە دۇنيانى قۇرۇپ چىقىشنىڭ يېڭى يولى ۋە ئۇسۇللىرىنى بايقىيالايدۇ، دەپ قارىدى. ئۇنىڭ نەزەرىدە غەرب دۇنياسى ئۆزىنىڭ ھازىرقى ھالىتىگە كېلىشتىن بۇرۇن خىلمۇ.

خىل كەچۈرمىشلەرنى باشتىن ئۆتكۈزگەن، ئۇلار ئەركىن كىشىلەر بولۇپ، ئەمەلىي پىكىر قىلىشقا ئادەتلەنگەن، ئۇلارنىڭ ئادەتتىكى مىيلىك خاراكتېرى تەرەققىي قىلغان، ئۆزلىرى ئۈچۈن تەپەككۈر قىلىشقا ناھايىتى پۇختا ۋە ماھىر، شۇنىڭدەك ئۆزلىرىنىڭ قارارنى ئۆزلىرى چىقىراالايدىغان خەلق ئىدى. مۇستاپا كامال غەرب دۇنياسىدىكىلەردىن باشقىلارنى مۇستەقىل كىشىلىك خاراكتېرگە ئىگە ئەمەس، ئۇلار ساخاۋەت ياكى ياردەمنىڭ ئاسارىدىن ئۆزلىرىنى ئازاد قىلىشقا قادىر ئەمەس. ئۇلار گەرچە «ئەركىنلىك»، «مۇستەقىللىق» دېگەن سۆزلەرنى ئىشلىتىشكە بەك ھېرىسمەن بولسىمۇ، ئەمما بۇ سۆزلەرنىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى چۈشەنمەيدۇ. ئۇلار روھىي دۇنياسىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە ئائىلە باشلىقى شەكلىدىكى ھۆكۈمەتكە تەلپۈنىدۇ. بۇ ھۆكۈمەت ئۇلار ئۈچۈن پىكىر قىلىپ قارار چىقىرىدۇ، شۇنىڭدەك مەڭگۈ-لۈك ئۆزگەرمەس دەپ قارىغان تەلىماتلارنى ئۇلارغا زورمۇزور تاشىدۇ، دەپ قارىدى. ئاتا تۈرك ئەركىن تەپەككۈر قىلىشنىڭ خۇراپاتلىق تەرىپىدىن كېلىپ چىقىدىغان چەكلىمىلىرىنى يوقاتتى ھەم بۇ بىر يۈرۈش ئىسلاھاتلار ئارقىلىق تۈركىيەنىڭ قايتا گۈللىنىشىنىڭ سەھىپىسىنى ئاچتى.

ئاتا تۈرك ناھايىتى يىراقنى كۆرىدىغان ئۆتكۈر سىياسەتچى ئىدى. ئۇ 1927 - يىلى يېتىپ كېلىشى ھامان مۇقەررەر بولغان بىر سىياسىي بوھران ھەققىدە توختىلىپ، تۈرك ياشلىرىغا مۇنداق دەپ خىتاپ قىلدى:

«تۈركىيە ياشلىرى! مىللىي مۇستەقىللىق ۋە تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى تۈزۈمىدە مەڭگۈ چىڭ تۇرۇش ھەم ئۇنى قوغداش سىلەرنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇرىدىغان بۇرچۇڭلار، بۇ سىلەرنىڭ ھايات تۇرۇشۇڭلارنىڭ، شۇنداقلا كەلگۈسىڭلارنىڭ بىرىدە بىر ئاساسى، بۇ سىلەرگە نىسبەتەن ئەڭ قىممەتلىك تەۋەرىك-تۈر. كەلگۈسىدە مەيلى دۆلەتنىڭ ئىچكى قىسمىدا بولسۇن ياكى

دۆلەتنىڭ سىرتىدا بولسۇن، سىلەردىن بۇ تەۋە رۈكنى تارتىۋېلىش-قا ئۇرۇنىدىغان يامان نىيەتلىك ئادەملەر ھامان مەيدانغا كېلىدۇ. سىلەر ھامان بىر كۈنى مۇستەقىللىقنى ۋە جۇمھۇرىيەتنى قوغداش ئۈچۈن ئۆزۈڭلارنىڭ بۇرچىنى ئادا قىلىسىلەر، شۇڭا سىلەر چوقۇم ھامان بىر كۈنى كېلىدىغان يامان كۈنلەرنى ئوبدان تەسەۋ-ۋۇر قىلىشىڭلار كېرەك. ئېھتىمال بۇ كۈنلەر سىلەرگە قولايدۇ. سىزلىقلارنى ئېلىپ كېلەر، سىلەرنىڭ مۇستەقىللىقىڭلارنى ۋە جۇمھۇرىيىتىڭلارنى يوقىتىۋېتىشكە ئۇرۇنىدىغان كىشىلەر چوقۇمكى يەر شارىدا قەدىمدىن تارتىپ يېڭىش قىيىن بولغان كۈچ-لىك دۆلەتلەردۇر. . . تېخىمۇ يامانراق بولغان مۇمكىنچىلىكلەر-نى ئويلاپ بېقىڭلار، دۆلەتنىڭ ئالىي ھوقۇقىنى ئىگىلىۋالىدىغانلار چوقۇم بىخۇدلىشىدۇ. ئۇلار بىر تۈركۈم گادىرماش ئادەملەر ياكى خائىنلاردۇر. ئەڭ ئاخىرىدا مۇشۇ رەھبەرلەر ئۆزلىرىنىڭ خۇسۇسىي ۋە سىياسىي مەقسەتلىرىنى دۈشمەننىڭ سىياسىي مەد-پەئەتلىرى بىلەن بىرلەشتۈرىدۇ. ئېھتىمال، مىللەت قاتتىق قىيىنچىلىق ۋە يوقسۇللىق ئىچىدە قالار ياكى پارچىلىنىپ خوراپ كېتەر. ناۋادا ئاشۇنداق ئەھۋال يۈز بەرسە، كەلگۈسىدىكى مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان تۈرك پەرزەنتلىرىنىڭ بۇرچى مۇستەقىللىق-نى ساقلاش ۋە تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنى قۇتۇلدۇرۇش بولۇپ قالىدۇ. »

ئەينى چاغدا ئانا تۈركنىڭ دۆلەتنى باشقۇرۇش ئۈچۈن ئوتتۇ-رىغا قويغان بىر يۈرۈش تەلىماتلىرى، ئۈزگەن سىياسەتلىرى، ماقۇللىغان قانۇنلىرى، قىلغان مۇراجىئەت ۋە خىتابنامىلىرىدىن بەزى كىشىلەر گۇمانلىنىپ، غەلىبىگە ئېرىشەلەيمىزمۇ، يوق؟ دانالىق بىلەن تۈزۈلگەنمۇ، قانداق؟ شۇنداق ئىشلار يۈز بېرەرمۇ؟ دېگەنگە ئوخشاش پىكىر - خىياللاردا بولغانىدى. ئەمەلىيەت ئىس-پاتلىدىكى، تۈركىيە خەلقى ئۆزلىرىنىڭ تارىخىدا ئەڭ زۇلمەت دەۋرىنى باشتىن كەچۈرۈۋاتقان چاغدا، مۇستاپا كامال ئىنقىلابى

ئۇنىڭغا يېڭى ھايات ۋە ئۈنۈم ئاتا قىلدى، كۈچ ۋە غورۇر بېغىشلىدى. مۇستاپا كامال ئۇلارنى ھېچبىر تەۋرەنمەستىن مۇستەقىللىق يولىغا، يەنە كېلىپ دۇنيادا ئاز كۆرۈلىدىغان، تولۇق ئىستىقلاللىقنى ئىشقا ئاشقان، تېخىمۇ قىممەتلىك بولغان گۈزەل ھۆرلۈكنىڭ يولىغا باشلىدى.

گەرچە ئاتا تۈرك مۇستاپا كامال ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ 1927 - يىلى تۈرك ياشلىرىغا قىلغان ھېلىقى مەشھۇر خىتابىدىكى بەزى ئىشلار خۇددى ئاتا تۈركنىڭ سۈرەتلەپ بەرگەندەك ئۆز ئەينى سادىر بولمىسىمۇ، ئەمما ئۇ ھاياتلىقىدا قەتئىي قارشى تۇرغان ۋە ئالدىنى ئېلىش ھەققىدە كۆپ قېتىم ئاگاھلاندۇرغان ئەھۋال ئاخىرى مەيدانغا كەلدى.

ئاتا تۈرك ۋاپات بولۇپ ئەتىسى ئىسمەد ئېنۈنۈ رەئىس جۇمھۇرلۇققا سايلاندى. خەلق ئىسمەد ئېنۈنۈ بىلەن ئاتا تۈرك ئوتتۇرىسىدىكى ئېگىزلىك پىكىر ئىختىلاپىنى بىلمەيتتى. ئۇزاق ئۆتۈمەيلا، ئۇ جۇمھۇرىيەت خەلق پارتىيىسىنىڭ رەئىسى بولۇپ، ھۆكۈمەت ئورگىنىغا تەكشۈش ئېلىپ باردى، ئاراس دىپلوماتىيە ۋەزىرلىكىدىن قالدۇرۇلدى. جەلا بايارنىڭ ئورنىغا رەفىق سادام ئىچكى باش باكان قىلىپ تەيىنلەندى. مۇستاپا كامالنىڭ ئەينى چاغدىكى رەقىبلىرىدىن كازىم قارا بەكر، ھۈسەين جاھىد (يالىچىن) ھۈسەين رائوف (ئورباي)، ئەلى فۇياد (جەبىسوي)، ئەلى فەتىش (ئوكيار) قاتارلىقلار بۈيۈك مىللەت مەجلىسى بىلەن ھۆكۈمەتتە مۇھىم ۋەزىپىلەرگە قويۇلدى. بۇلار ئەينى چاغدىكى ياش تۈركلەر پارتىيىسى، تەرەققىيپەرۋەر جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسى ھەم ئەرگىن جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسى قاتارلىق پارتىيەچە - گۇرۇھلارنىڭ باشلىقلىرى ئىدى. بۇلار ۋەزىپىلەرگە تەيىنلىنىشى بىلەنلا، جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ مەبلەغلىرى كىرىشكە باشلىدى، مۇھىم تارماقلاردا چەت ئەللىك «مۇتەخەسسسىس» ۋە «مەسلىھەتچىلەر» پەيدا بولدى. 1939 - يىلىنىڭ ئاپرېل ئېيىدا

ئەلى فۇياد (جەبىسۇي) باشچىلىقىدىكى تۈركىيە ۋەكىللەر ئۆمىكى گېتلىرنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن بېرىلگەن بار. دى. گېتلىر ئۇلارغا «تۈركلەر بىزنىڭ ئۆلگىمىز» دېدى. ئۇ 1948 - يىلىنىڭ بېشىدا كازىم قارا بەكر ۋاپات بولغاندىن كېيىن، بۈيۈك تۈركىيە مىللەت مەجلىسىنىڭ باشلىقى بولدى. 1948 - يىلى ئەتىياز مەزگىلىدە دېموكراتلار پارتىيىسى پارچە-لىنىپ، ئىيۇلدا مارشال فەفۇش چاقماق باشچىلىقىدا مىللەت پارتىيىسى دېگەن بىر يېڭى پارتىيە قۇرۇلدى. جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيىسىنىڭ قۇرۇلۇشى بىلەن تەرەققىيپەرۋەرلىكنى ياقلايدىغان پروفېسسورلار ۋە مۇئەللىملەر ئەنقەرە، ئىستانبۇل ئۈنۋېرسى-تېتىلىرىدىن ھەيدەلدى. لېكىن، بۇ ئىش دەۋرنىڭ ئاساسىي ئېقىد-مىغا ئايلىنالمىدى.

كامال ئاتا تۈرك قۇدرەتلىك، يىپيېڭى بىر تۈرك ئېلىنى ئۆز خەلقىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ ئالەمدىن ئۆتتى، ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن تۈركىيىدىكى كەڭ خەلق ئاممىسى ئارىسىدا ئۇنىڭغا بول-غان سېغىنىش كەيپىياتى كۈنسېرى كۈچەيدى. ئاتا تۈرك بىر ھۆكۈمران بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆز زامانىسىدا مەيلى كىم بىلەن ئاداۋەتلىشىپ قالغان بولمىسۇن، ياكى كىمنى باستۇرغان بولمىسۇن خەلق ئۇنى چوڭقۇر ھېسسىيات بىلەن سېغىنىشقا ۋە مۇھەببەت بىلەن ئەسلەشكە باشلىدى. ئاتا تۈركنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، بۈيۈك تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىدە مۇستاپا كامالنىڭ تەرىپ-يېتىشىدە يېتىلىپ چىققان كۈچلۈك دېموكراتىك ئىدىيىلەر شىد-دەت بىلەن تەرەققىي قىلدى ھەم بۇ زېمىندا جۇمھۇرىيەتتىن باشقا يەنە بىرەر سىياسىي تۈزۈمنىڭ بارلىقىنى بىلمەيدىغان يېڭى بىر ئەۋلاد تۈرك بالىلىرى دۇنياغا كۆز ئېچىپ، توپ - توپى بىلەن زامانىۋى مەكتەپلەردە ئوقۇپ قاتارغا قوشۇلدى.

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەرەب شېرىپ
مەسئۇل كوررېكتورى : ئەخمەتجان مۆمىن
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : نۇرمۇھەممەت ئۆمەر

مۇستاپا كامال

يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامى

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى ۋە تارقىتى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ «ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى» باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورمات : 850×1168 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى : 11.5 قىستۇرما ۋارىقى : 2

2000 - يىل 11- ئاي 1- نەشرى

2000 - يىل 11- ئاي 1- بېسىلىشى

تراژى : 3000 — 1

ISBN7-228-06106-3/K • 882

باھاسى : 18.00 يۈەن

